

॥ श्रीः ॥

श्रीमद्भागवतम्

—००—

श्रीमन्महेन्द्रतीर्थपूज्यपादशिष्यश्रीविजयध्वजतीर्थमुनीन्द्रप्रणीतया
पदरत्नावल्याख्यया व्याख्यया समेतम् ।

—०००—

वैराजस्थेनापुरेउपाख्यबालाचार्यतनूजन्मन उद्धवाचार्यतः
पित्रेउपाख्यकृष्णशास्त्रितश्च संशोध्य.

—०००००००—

“गोपाळनारायणकम्पनी” नामजनताधिपेन विनायकनारायण
इत्याख्येन मुम्बय्यां स्वकीये मुद्रायन्त्रेऽङ्कित्वा प्रकाशितम् ।

—००—

शके १८१४ ख्रिस्ताब्दे १८९२.

श्रीगणेशायनमः ॥ श्रीवेदव्यासायनमः ॥ श्रीशुक्रभ्योनमः ॥ श्रीलक्ष्मीनारायणायनमः ॥ श्रीमदानंदतीर्थभगवत्पादाचार्यभ्योनमः ॥ ॐ नमो नारायणाय ॥ ॥ यतो जन्माद्यस्य श्रुतिसुनैः पञ्चानेकविंश
यात्स्वतंत्रस्तत्र ज्ञो गुरुपिगुरोरेषंश्च जगताम् ॥ विमूढा यत्तत्त्वे प्रकटमिह वेत्तुं सुगमं सो मुकुंदध्यायामा पहत कुहकं तं स्वयं हंसा ॥ १ ॥ त्रिसर्गो यत्रार्थस्ततिचिदचिद्विष्णुविषयोऽनलोऽनानेयं विदुः तिरिवत्तेजो
जलमुदा ॥ विशुद्धं चैतन्यं प्रकृतिविकल्पं च वितर्कं परब्रह्मात्मानं स्मरद् हृदयसत्यं गुरुनमः ॥ २ ॥ यदीय कृतिरंजसा तु भनसां सुधानं सतां सती सकल सन्नता सकल वेदवाणी निधिः ॥ सचिः सत्त्वः सत्योऽनिधिः ॥ सः ॥
क्षेपणः श्रीपतिः पराशरशरीरजः शरणमस्तु मे संततम् ॥ ३ ॥ मम वचसि मंगल देवता प्रणयतीति सन्निधात्वयं ॥ विलसदुरासि वमधुं द्विपः कमलवनमध्य इवान्वहम् ॥ ४ ॥ ' जयति जनकः शंभोर योजनाभसु
ताग्रणीः प्रथमकवीनां मुख्यो यः सर्वजीवननायकः ' ॥ श्रुतिवितता वाग्यस्य ब्राह्मी प्रमाणमना कुलं परमविषये सम्यक् प्रेक्षावतानं मृषा क्वचित् ॥ ५ ॥ हिगकरलसद्विबद्योतः सुधारसज्जित्वा रीसममसुह शं देवा
दानंदतीर्थमहामुनिः ॥ मणिगणवराः शाणोच्छ्वादिवाधिसमुत्त्वेषः शमदमगुणाय त्रोल्लसतिसंततमेधसि ॥ ६ ॥ चरणमल्लिने दैत्यारातेर्भवाणं वांतरसत्तरा ॥ दिशतु दिशदां भक्तिं न हं हं द्रतीर्थयतीश्वरः
॥ ७ ॥ कश्चिदः काभ्यासः श्रुतिरतिगुरोः काग्रसरणीः समीक्षापौराणीकसुविबुधामत्सरधियः ॥ तथापि व्यामोहाद्गुरुकटाक्षैकशरणो गमनाग्न्या कुर्वेहं भागवतपुराणं ग्रहणम् ॥ ८ ॥ आचार्यैः परैरपि
विवृते मार्गे मनश्चोदितं स्तपनप्रकाशितपदोक्तं तत्र कुर्यादिति ॥ तन्मागानुगमेन वाक्तुमनः शुद्धिक्रियायै ततः श्रीमद्भागवतं पुराणमतुलं व्याकर्तुं कामोषते ॥ ९ ॥ तदस्याप्यध्यायाद्भित्तिकुरुयां जगति

॥ श्रीवेदव्यासायनमः ॥ ॥ जन्माद्यस्य यतो न्वयादितरतश्चार्थेष्वभिज्ञः स्वराट् तेने ब्रह्म हृदाय आदिकवये मुह्यति रथः ॥
तेजो वारिमृदां यथा विनिमयो यत्र त्रिसर्गो मृषा धाम्नास्वेन सदानिरस्त कुहकं सत्यं परं धीमाहि ॥ १ ॥

कृपां महतिः कुर्वतो देवि भुवि वसंतः सद्यनाः ॥ निरस्तामूया ये परमपदमक्षितिधरोद्ब्रह्म ग्रीवा विपुलकरुणाः सर्वसुहृदः ॥ १० ॥ आनंदतीर्थविजयतीर्थे प्रणन्य मरकारिवरवधौ ॥ तयोः कृतिरफुटमुपजी
त्यवत्त्रिभागवतपुराणं ॥ ११ ॥ अथ कलिमलपनुत्तये विधिभवपुरःसरं मरवरैरादरात्पार्थितो देति सुतबलभरपरिस्त्रिभरणितले विरसमयसमाचीर्णतपसा सत्यवत्या पराशरादवतीर्णो व्यासना
भासुरमथनः समुद्धृतसमुत्सन्ननिगमकल्पतरुरूपमतिमनुजदयालुः शाखोपशाखः ॥ देवेन विभक्तवेदस्तदर्थनिर्णयेच्छुर्वैरचितब्रह्मसूत्रस्तदधिकारिजनापनर्गायप्रकाशितपुराणसंहितो वेदां तार्थप्रकाशकां
द्वादशस्कंधसंमितामष्टादशसहस्रखण्डोपेता भागवतपुराणसंहितां चिकीर्षुः कालदेहेण विदितान् भागवतधर्मानां विश्वकीर्तुर्निरंतरापरोक्षितब्रह्मरूपो निरंतरायोपि प्रेक्षावच्छिन्नस्यैवैक्यत्वात्तरणानामेक
प्रयोजमाय च सर्वेश्वरदेवतानारायणाख्यामनुस्मरति जन्माद्यस्य यत इति । अथ चच्छब्दे श्रुतेरतच्छब्दोऽव्याहार्यः अस्य जगतोजन्मादिवत् । यथा र्थेष्वभिज्ञः यश्च स्वराट् पृथक् ब्रह्म हृदा आदिकवये
तेने यमसि सूरयो मुह्यति तेजो वारिमृदां विनिमयो यथा तथा त्रिसर्गोऽपि यत्र मृषा । तत्त्वेन धाम्ना सदानिरस्त कुहकं सत्यं परं धीमहीतिसमस्तान्वयः । तत्र प्रथमं परं धीमहीति व्याख्यानं । यथा शान्तः
ज्ञावशादादितः सर्वेषामन्वयः परंपूर्णं गुणैरिति शेषः । पूषालनपूरणयोरिति धातोः द्विविधा हि देवताग्रंथां भेन मस्कारादिमंगलक्रियामर्हति । आधिकारिकी अमीष्टा चेति । यथा ज्योतिः शास्त्रेत्यादिप्र
लक्षणदेवताधिकारिकी न मनोदिक्रियायां परमभेदादिविषया ह्यमीष्टा चेति । भगवांस्तु भयरूप इत्यभिप्रायेण परमिष्युक्तं । परमात्मा हि सकलमाणिनां संसारोन्मूलनाय रिति वृत्तः । अत्रोपादेयते तदेतत्पुत्रात्

१. सुनिश्चयमानेकविषयादिति पाठान्तरम् । २. स्वमनसा इ० पा० । ३. अनलीक इ० पा० । ४. त्रितुल्यमम् । ५. मुरद्विषदिति पाठान्तरम् । ६. ईदमधनकत्राति । ७. श्रुतिविततायस्य ब्राह्मीति पाठः । ८. तथातिरतिपाठः ।

योन्यस्मात्सर्वस्मादंतरं यदयमात्मेति श्रुतेः स एव परमप्रेमविषयः परोपिनारायण एवाभ्युपगम्यः कश्चित् । यदेतत्परमं ब्रह्म वेदवादेषु पठ्यते । स देवः पुंडरीकाक्षः स्वयं नारायणः परइति हि त्रिंशत्सप्तपः पञ्चोत्तरं ते
नदुर्वसितः प्रविवचने परस्य नारायणत्वोक्तेः ब्रह्मविदाप्रोतिपरमिति श्रुतेः धर्महिध्यायेम जन्माद्यस्य यत्तदित्यादि विशेषणैः परशब्दोक्तानुगुणान्वेशिनाष्टि पालनपूरणार्थापि धारंभवत्तद्व्यादयोवाच्यं
त्यहनीयं अलौकिकवस्तुनो लक्षणोपदेशमंतरेण ज्ञानुपपत्त्यत्वात् शशविषाणकल्पंतदित्यतो वा लक्षणमाह जन्माद्यस्य यत्तदिति अस्य प्रत्यक्षस्य जगतोजन्म आदि रस्य तज्जन्मादीति तद्वगुणसंविज्ञानो
बहुव्रीहिः यतो यस्मात् भवतीति विशेषः आदिशब्देन स्थितिसंहारनियमनज्ञानाज्ञानबंधमोक्षशृङ्खलेन केवलं स्थितिसंहारो श्रुतिस्मृतिविरोधात् यथा सास्त्रादिमानुषीरिति वृद्धेऽपि दृष्टसास्त्रादिवर्ततपदार्थेण
आदिभ्यो व्यावृत्तं गोशब्दवाच्यं प्रत्येति तथा जगज्जन्मादिकारणं परमिति श्रुत्याचार्योपादिषु जन्मादिकं प्रत्येकं परब्रह्म लक्षणतपाज्ञातव्यं वेदांतसूत्रेषु प्रतिपादितत्वात् ननु परस्परजन्मादिकारणत्वं कुतः
तितत्राह अन्वयादिति यतो बाइमानिभूतानि जायंते येन जातानि जीवतीत्यादि श्रुतीनां । अहं सर्वं संप्रभवो मत्तः सर्वं प्रवर्तते । स्रष्टापातातथैवात्तानि सिलस्यैक एव त्वित्यादि स्मृतीनां च जगत्कारणे हरव
न्वयात् उपक्रमोपसंहारादितात्पर्याल्लिगात् परब्रह्मैव जगत्कारणं नान्यदिति भावः । ननु रुद्रादीनामपि जन्मादिकारणत्वं श्रूयते अतः कथं परस्यैवेत्यवधार्यते उच्यते यद्यपि रुद्रादीनां वेदैकदेशप्रतिपाद्यत्वम
स्ति तथाप्यनंतवेदकदंबप्रतिपादितत्वं विष्णोरेव सर्ववेदायत्यदमामनंति वेदैश्वर्यैरहं भवेव चेदित्यादि श्रुतिस्मृतिभ्यः ननु श्रुत्यादेः पिपीलिकादिलिपिवत् अग्रमाणत्वान्माणवकहृशार्दूलकल्पेन तत्तत्रिथ्याभा
वादतः परमाणुपुंजस्यैव कारणत्वमिति तत्राह इतरत इति प्रत्यक्षगमाभ्यामनुग्रहीतादितरस्मात्कारणत्वं परब्रह्मणः कारणत्वं ज्ञायते समुदायउभयहेतुकोपितदमाप्तिरिति भगवत्कृष्णैर्वाप्यनेन परमाणुपुंज
वादस्य निरस्तत्वात् अत्र श्रुत्याद्यनुग्रहीततर्काभावात् केवलतर्कस्याप्रतिष्ठितत्वात् ननु कार्यकारणपूर्वकं कार्यत्वादितिकारणसामान्यमात्रसिद्धं विशेषतः कुतः सिद्धिरिति चेत्सत्यं प्रधानादेरचेतनत्वेन वृद्धिपू
र्वककर्तृत्वानुपपत्तेरस्वातंत्र्याच्चक्षित्यादश्चेतनकर्तृकत्वं परिशेषसिद्धं चेतनाद्विप्रादेः पुत्राद्युत्पत्तिदर्शनाच्च दृष्टानेन ब्रह्मादिचेतनजातं परमचेतनाद्विष्णोरुत्पद्यत इति शुशकोऽयं तर्कः रामुत्तिष्ठते च शब्दः सप्त
क्षये वेदानामपौरुषेयत्वेन कर्तृप्रसिद्धयभावादसंदिग्धप्रमाणत्वेन तदनुग्रहीततर्कस्यापि प्रतितर्कपराहतिनां शंका नीयेत्यास्मिन्नर्थेवा अनेन अथातो ब्रह्मजिज्ञासा जन्माद्यस्य यतः । शास्त्रयोनित्वात् तत्तु सत्यं न्या
दिति चतुःसूत्री च व्याख्याता जिज्ञासैव धीमहीत्यनेनोच्यते वेदविचारनिर्णीतगुणोपसंहाररूपत्वात् इयानेव विशेषः ध्यानमेव ज्ञानसाधनं न कर्मदिकमित्यतो धीमहीति पदं कर्मणः गुद्वांतःकरणस्य ध्यानसम
वादिति यस्तु श्रुतिस्मृतीनां दृष्ट्येव केवलतर्केण ब्रह्मणो जन्मादिकारणत्वं विषट्पत्यप्रत्यवतिष्ठते सोन्वयव्यतिरेकात्मकतर्केणापहसितव्य इत्यतो वाह अन्वयादितरत इति अन्वयात् अन्वयानुमानात् इतर
तो व्यतिरेकानुमानात् ते च दर्शिते च शब्दस्तूक्ततर्कस्य केवलरयव्याप्तिश्च न्यत्वादस्य च प्रत्यक्षग्रहीतव्याप्तिकत्वे न बलीयस्त्वादप्रतिहतः स्वार्थसाधयतीत्येतस्मिन्नर्थे वर्तते ननु यथापयोब्बादेरचेतनस्य स्पंद
वादिप्रवृत्तिदर्शनाच्च निदर्शनेन प्रधानस्य कारणत्वं किं न स्यादिति तत्राह अर्थेष्विति अर्थेषु घटपटादिष्वमितः सर्वतः अशेषविशेषाकारेण जानातीत्यभिज्ञः प्रधानस्य जडत्वं ज्ञानाश्रयत्वलक्षणसंभवाच्चित्तानं
सर्वज्ञत्वं विष्णोस्तु सर्वज्ञत्वं श्रुतिस्मृति सिद्धं यः सर्वज्ञः स सर्ववित् तान्यद्वैदसर्वाणि न त्वं वेत्यपरंतपेत्यादि न न्वस्य हेतोः सर्वज्ञे रुद्रादावपि वृत्तेरसाधकत्वमितितत्राह स्वरादिति स्वयमेव राजत इति स्वराट्
स्वस्य स्वयमेव राजानान्योधिपतिरिति वा अयं भावः यं कामयेतं तमुग्रं लोभीति रुद्रादीनां श्रीप्रसादाय च ज्ञानादिगुणवच्च दर्शनान्मयोनिरूप्यं तौरिति श्रियश्च विष्णुवनुग्रहीतज्ञानादिमच्च दर्शनाद्विष्णोस्त
नन्याधीनज्ञानादिगुणवत्त्वाच्च द्रव्यानि विशेषाणामनंतानां तैरज्ञातत्वाच्च ते पारिणरुचरितसर्वज्ञत्वमनोन्येषु तस्य हेतोर्व्यभिचारइति स एव सर्वकर्तृते न ते विष्णो जायमानः स एष सर्वेश्वर एष भूताधिपतिरित्या
दिश्रुतिरनन्याधिपतित्वे सर्वाधिपत्ये च मानं स्रष्टृराजांतररहितइति वा स्वराट् स्वात्मानं स्वयमेव राजयति प्रकाशयति न परेच्छयेति वा ननु श्रुतीनामनंतत्वादेकत्रहरेरन्याधीनत्वकथनसंभवादतः कुतो निश्चयः
परोनान्याधीनइति तत्राह तेन इति यः परमादिकवपेचतुर्मुखाय ब्रह्मसांगं वेदं हृदा स्नेहेन तेनैव विस्तारितवान् तस्य सकृदुपदेशमात्रेणाशेषविशेषग्रहणसामर्थ्येऽपि यत्कन्यं ब्रह्मगुरुणा चतुर्वीर्ययापि

१ परमपदं नैकस्मिन्पुक्ते । २ परोक्ततर्कस्य ।

त्र्युपदेशशास्त्रमनुसृत्यतेन इत्युक्तं शिष्यशिक्षायैतथोपदेशसंभवात् चतुर्मुखस्यवेदोपदेशेन हरेरनन्याधिपतित्वस्य क्रियापातमिति चेन्न प्रजापतेन त्वेदतान्यन्यो वैशाजातानि पारितावभूवति श्रुतौ चतु-
 र्मुखस्य निरतिशयमाहात्म्यकथनात्तदुपदेशात्तस्यानन्वाधिपतित्वसिद्धेः यो ब्रह्माण्डविधातिपूर्वयो वैवेदाश्च महिणोति नस्मादिति श्रुतेः सकलवेदविद्योपदेशोपसिद्धः आदिकवित्त्वं ब्रह्मणः कविर्यः पुत्र
 स इमांशिकेतेत्यादि श्रुतिविशिष्टं ब्रह्मवेदस्तपस्तत्त्वं ब्रह्माविषः प्रजापतिरित्यभिधानं हस्तो ह्येवमसिद्धिग्रेसु हृदं यौहरावपीति च न प्रहो लिकावदुपदेश इति द्योतनाय हृद इत्युक्तं तेने ब्रह्मेति सर्वज्ञत्वे युक्त्यंतरं
 सकलचेतनाराध्युत्तमस्य चतुराननस्योपदेशः शास्त्रपाणेः सर्वज्ञत्वं न्यायमाप्तमिति भावः वेदाहमेतं पुरुषं महतां मादित्यवर्णतमसः परस्तादिति श्रुतौ नारायणविषयज्ञाने स्वातंत्र्यकथनात्तदुपादिश्रुतानेनैव तज्ज्ञानं
 कथं संगच्छत इत्याशंक्य प्रमेवैष वृणुते तेन लभ्य इति श्रुतेः तत्प्रसादाय तज्ज्ञानेनैतद्विषयज्ञानं न तु स्वायत्तं अन्यथा ज्ञानमेव न स्यादुक्तहेतो रित्यभिप्रेत्याह मुह्यति पंसूरय इति भूतमविष्यद्वर्तमानब्रह्मादयो
 यत्प्रसादमंतरेण मुह्यति मुह्यैचित्य इति धातोश्चित्ज्ञानं न जानंतिक चिदन्यथा च जानंतीत्यर्थः तेनेत्युक्तेरस्माद्ब्रह्मादिचेतनाराध्यचित्त्यमहिमामहीधरः इति प्रतीयते नन्दीश्वरः सृष्ट्या दौ प्रवर्तमानः प्र
 योजनार्थो भवति अन्यथा वा न प्रथमः यत्प्रयोजनार्थं प्रवर्तते तत्प्रत्यपूर्वतदभावादपूर्णत्वेनाशकत्वात् सृष्ट्यनुपपत्तेः न द्वितीयः प्रवृत्तिमात्रस्य स्वप्रयोजनोद्देशेन दृष्टत्वाद्वा तदनुपपत्तेरतो मायामयी छात्रे
 दृष्येत्यत आह तेजो वारीति तेजो वारि मृदां विनिमयो यथा तथा त्रिसर्गः यत्र यस्मिन् भगवति विषये मृषैव पूर्वाभासप्रयोजनमापको न भवति कथं तर्हि प्रवृत्तिरिति चेत् उच्यते देवस्यैव स्वभावे यमाप्रकायस्वभावात्
 हा लोकवत्तुलीलाकेवत्यमिति श्रुतिमूत्रबलादाप्तमस्तमयोजनस्य हरेः लीलैव प्रवृत्तिरिति भावः जीवेश्वरजलानां सर्गस्त्रिसर्गः यथा एकमेव मूलं तेजः स्वकायेषु पार्थिवैवादिपदार्थेषु बहुधा भूत्वा पवित्रातिवहिश्व
 मथनादिन विभवं तितथे श्वरोपि जगत्सृष्ट्वा बहु रूपी भूयजगदंतः प्रविशति बहिः श्रूतानुक्तं पावायुदेवादिबहु रूप आविर्भवति अपमीश्वरसर्गः दीपादीनां तरोत्पत्तिर्यथा तथे श्वरसर्ग इति वा यथा स्यादिति
 तेजसां जलाद्युपाधिनिमित्तैर्बहूनि प्रतिबिंबानि सूर्यकांतादीनि सूर्यादेर्जायंते तथैव तस्य स्थूलशरीराद्युपाधिनिमित्तैः प्रतिबिंबभूता जीवा हरेरुत्पद्यंते एष जीवसर्गः यथा कुलालो मृदमुपादानीकृत्पृथग्दादीन्
 सृजति तथे श्वरो जडप्रकृतिमुपादाय महदहंकाराद्यशेषजडपदार्थान् सृजत्येष जडसर्गः अनेन मायामयी सृष्टिरित्यस्या क्रियापातमिति चेदुच्यते यत्रेश्वर इति विशेषणादन्यत्र जगत्प्रमृषामिथ्यान भवति त
 याचयोजना यथा तेजो वारि मृदां विनिमयः कार्यार्थं क्रियायोग्यत्वात्सदसद्विलक्षणो न भवति तथा यत्र पदार्था क्रियमाणान् त्रिसर्गो मिथ्यान भवति अर्थक्रियोपपत्तिरेव मिथ्यात्ववाधेकेति भावः न
 तु तेजः कार्यं केशां हकादि वारिकार्यं फेनादि मृत्कार्यं घटादि यथामिथ्या तथा यत्र जगन्मिथ्येत्यर्थः स्यात्तथा च श्रुतिः वाचार्भणां विकारः अनुमानं च विमर्तां मिथ्या दृश्यत्वादि तत्प्रतो मायामयी सृष्टिरित्यन
 त्वसंभवादनुमानस्य व्याप्तिशून्यत्वेन तद्विरोधाभावात् नित्यनिरस्तं द्रजालो विष्णुर्मायामयं छिंदितं विदधाति किंतु सत्यामेव लोके वाऽसमर्थः सन्निरजालादिकं सृजति ननु सत्यः विष्णुस्तु नित्यपर्यपूर्ण
 शक्तिः किमर्थं तत्करोतीत्यर्थः मुक्तव्यावृत्तये सदेत्युक्तं तेषां मुक्तेः पूर्वबंधभाक्तेः न कुहकत्वसंभवात् ननु विष्णोः सदानिरस्तकुहकत्वे मुक्तामुक्तव्यावृत्तिर्यतः तदेव कुत इति तत्राह सत्यामिति सत्यनिर्दुःखनित्यनिर
 ति शयानं दाधनु भव रूपं सच्छब्द उत्तमं ब्रूयादानं तीति वैवेदेत् । येति ज्ञानं स मुदिष्टमिति च चनाभित्यनिरस्तकुहकत्वेन मुक्तव्यावृत्तिर्यज्यत इति भावः एतदुक्तं भवति उपक्रमेणादितात्पर्यं युक्त्युपेतं सर्वं श्रुतिस्मृ
 तित्वात्पर्यपालोचनया जगत्सृष्ट्यादिकृतृत्वात् सर्वज्ञत्वादनन्याधिपतित्वाच्चतुर्मुखज्ञानोपदेशात्स्वातंत्र्यमंतरेण दुर्ज्ञेयत्वात् स्वप्रयोजनानुद्देशेन केवललीलैव जगत्सर्जनादि प्रवृत्तिमत्त्वात्स्वतएव नित्यनिर
 स्तं द्रजालत्वेन सत्यमहिमत्वादिर्दुःखनित्यनिरतिशयानं दाधनु भव रूपत्वाच्च सर्वगुणपूर्णविष्णुः सर्वैष्येति वा तात्पर्यार्थः ननु वीमहीति छांदसः प्रयोगः कस्मात् कृतः उच्यते गायत्रीप्रतिपाद्यं नारायणार्यं
 परब्रह्मैव न सूर्यः तस्य चक्षोः सूर्यो अजायतेति श्रुत्या तदंगजननोक्तो रिति दर्शयितुं यथा वेदाध्ययनोपक्रमेणान्यभिधीयते विशिष्टफलहेतुत्वात् तथा भागवतोपक्रमे इति वा गायत्र्या च शेषवेदप्रतिपाद्यो नारायण एव
 भागवतप्रतिपाद्यत इति वा इतरेषां भगवत्कृतत्वेन तत्परत्येपितद्व्यावृत्तये इति वा इतरेभ्योप्यस्य माहात्म्याधिक्यप्रकटनायेति वा धीमहीति छांदसं पदं प्रायुक्तं भगवान्वा दारायणः तथा च मत्स्यपुराणं पुराण

गानमाहात्म्येप्रस्तावमाहात्म्यतल्लक्षणप्रदर्श्यते यत्राधिकृत्यगायत्रीवर्ण्यतेधर्मविस्तरः । वृत्रासुरवधश्चापिचतुर्ग्राहवतंविदुः । लिखित्वातच्चयोदशाद्वेमासैहसम्पन्नितं । पौर्णमास्यांषोष्ठपद्यस्यतिपरमपेद ।
 अष्टादशसहस्राणिपुराणतत्प्रकीर्तितमिति । स्कादिच ग्रंथोष्टादशसाहस्रोद्वादशस्कंधसंमितः । हयग्रीवब्रह्मविद्यायत्रवृत्रवधस्थानागायत्र्याचसमारंभोयत्रभागनतंविदुरिति । गारुडेच अर्थयिब्रह्मसूत्राणांभार
 शर्थावेतिर्णयः गायत्रीभाष्यरूपोऽसौवेदार्थपरिवर्हितः । पुराणानांसाररूपः साक्षाद्भगवतादितः । उद्वादशस्कंधसंयुक्तः शतविच्छेदसंयुतः । ग्रंथोऽष्टादशसाहसः श्रीमद्भागवताभिधृति । अन्येचतुर्विंशत्साहस्रभा
 गवतमिति वदन्ति । असंप्रदायविदां वचनमित्युपेक्षणीयं । गायत्र्यर्थोप्यनेनश्लोकेनसूचितः तथाहि तत्सवितुर्देवस्येत्यस्यार्थोऽजन्माद्यस्ययतइत्यादीति वामवरेण्यपरमित्यभिधानाद्वरेण्यमित्यस्यव्याख्यानं
 इति । भर्गइत्यस्यव्याख्यानं धाम्नास्वेनसदानिरस्तकुहकमिति भर्गः सकलदुरितभर्जनं ज्योतीरूपं तत्पदार्थव्याख्यानं रवराडिति धियोपोनः प्रचोदयादिन्यस्यविवरणं तेनेब्रह्महृदाय आदिकवयेति
 भः सवित्ताजन्मादिकर्तानः अस्माकंधियः धर्मादिविषयाबुद्धीः उपलक्षणमेतत् सर्वैर्द्रवाणि इत्यादि स्वतन्त्रविषयज्ञानं गुरुमुखेनोपादिश्यतज्ज्ञानसाधनानिसर्वाणि करणानि प्रचोदयात् प्रचोदयतिस्वा
 यविषयतया प्रेरयति तस्य सवितुर्देवस्य क्रीडादिगुणसंपन्नस्य नारायणस्य भनन्याधीनतया तत्तत्त्वाद्वाच्यत्वात्तद्वरेण्यं सकलगुणाकारतया परममंगलं भर्गः ज्योतीरूपं भरणगमनयोगात्सर्वज्ञावगुणादिग
 मरचितचरणकराचवयवमिति यावत् । माहिष्यापेज्ज्ञानमेव तत्प्रतीतिजनकं कर्मादिकं तस्मात्तच्चित्तनर्कतं व्याप्त्यर्थः । यत् केनचित्त्वेदमिति वैविध्यं ग्रंथव्याख्यानं भसमये प्रजल्पितं पदच्छेदः पदार्थोक्तिविग्र
 हो वाक्ययोजन आक्षेपश्रसमाधानमिति व्याख्यानलक्षणं । अतिरिक्तपदार्थाज्यं हीनं वाक्येनेति वक्ष्यते । विप्रकृष्टचंदं पदादानुपूर्व्यचकल्पयेत् । लिंगधानुं विभक्तिचयोजने चानुलोमतः । वाक्यार्थस्यानुसा
 रेण तेषांच प्रत्ययोपेक्षेति तदनुपासितग्रंथसंप्रदायवित्सज्जनचरणैरुपेक्षितमिति तद्विदुषां परिषदिसारस्य आधत्तेन हि यथावेदादावकरीत्यत्राकरोदिति पदं अशक्यनिवेशनं तथाप्यतिरिक्तपदं संत्यज्य ही
 नमप्रयोष्यंत एतद्व्याख्यानं तल्लक्षणं न भवति तस्माद्यथास्थितग्रंथव्याख्यानमेव सज्जनचित्तरंजनमिति संतोष्यं । ननु नायं श्लोकार्थः किं त्वन्यएव तथाहि तस्य तथं माहि ननु मृत्तिकेत्येव सत्यमिति भ
 दादेरपि सत्यत्वं श्रूयते तद्वदस्यापीतितत्राह परमिति मृदादेः कार्योपेक्षया सत्यत्वं अपेक्षुं परमार्थिकः सत्यः तत्सत्यं स आत्मेति श्रुतेः परस्य सत्यस्यावाहमनो गोचरस्य कथं व्यातुष्यान् ध्येयादिव्यवहारगोच
 रत्वमित्याशंक्याह जन्मादीति अस्य जगतो जन्मस्थितिर्भगायतः परास्तस्यात्तं धीमहीत्यर्थः यतोवा इमानि भूतानि जायंत इति श्रुतिसिद्धजगत्कारणत्वरूपेणावाह्यमनो गोचरस्यापेक्ष्यातु ध्यानादेव य
 हारो घटत इति भावः ननु ब्रह्मणः सिद्धरूपत्वात्प्रमाणांतरा गोचरत्वमतस्तत्र वेदांतानां अनुवादकत्वादप्राप्त्यमित्याशंक्याह अन्वयादिति । वेदांतानां ब्रह्मण्येवान्वयात्तात्पर्यादित्यर्थः तथाच श्रुतिस्मृती
 सर्वे वेदायत्पदमामनांति वेदैश्च सर्वैरहमेवेद्य इति प्रमाणांतरसिद्धत्वेन ह्यनुवादकत्वं सिद्धमित्यपि ज्ञातव्यं न केवलं श्रुत्यनवयात् स्मृत्यनवयाच्चेत्याह इतरतश्चेति अहं सर्वं स्थजगत्प्रभवः प्रलयरतयोति स्मृ
 तितश्चेत्यर्थः अथवापि तदोकाविवक्षितार्थसिद्धये हेतुमाह अन्वयादितरतश्चेति अस्ति प्रकाशत इति ब्रह्मणश्चकार्यं प्रपंचे मृदादेरिव घटादौ समन्वयादितरतो प्रकाशव्यतिरेकेण कदाचिदपि कस्याप्यपि
 भासान्मृदादिव्यतिरेकेण घटादेरित्यन्यव्यतिरेकोदाशितौ अथवा ब्रह्मणिकारणापन्ने महदादिकार्यदर्शनादन्यथाऽदर्शनादिति सत्तास्थित्योरन्यव्यतिरेकोदाशितौ ननु तां हि तां ल्यपरिकल्पितप्रधानमे
 व जगत्कारणमस्तु किं ब्रह्मणेति तत्राह अर्थेष्वभिज्ञाति उत्पाद्य सर्वपदार्थेष्वभिज्ञः सः अभितः सर्वतः सर्वमिदं जानातीति एवं विषयेव कारणत्वं नेतरस्य प्रधानस्य जडत्वात्सर्वज्ञत्वं तथाच यः सर्वज्ञ इ
 ति श्रुतिः तदर्थं एवभिज्ञानां जीवानामेव जगत्कारणत्वमस्त्वित्याशंक्याह स्वराडिति स्वयमेव राजत इति स्वराद् जीवानां परिच्छिन्नज्ञानत्वेन पराधीनत्वात्सर्वज्ञत्वं संभवतीत्यर्थः एष सर्वेश्वरः एष सर्वलो
 कपाल इति श्रुतेः नन्वाश्वरस्यापिन तस्य कार्यवत्करणं चाविद्यत इति श्रुत्या कार्यकारणाद्यभावात् कथं सर्वज्ञत्वमिति तत्राह तेनेब्रह्मेति आदिकवये ब्रह्मण्यः ब्रह्मज्ञानवेदादिलक्षणसागवेदं हृदा न सामानोभावेण
 साधनान्तरनिर्पेक्षतया तेनेस्वराम्रावर्णपदवाक्यादिक्रमेण विस्तारितवान् ब्रह्मणोपाधिभूता बुद्धिनिर्मायतत्रवेदं प्रकाशितवानित्यर्थः अथवा हृदोपनिषदासहसं कल्पमत्रेण कार्यकारणसंबंधरहितोपि भग
 वान् सर्वोत्तरीमी ब्रह्मादिकार्यकारणसाक्षित्वेन सर्वज्ञ इत्यर्थः एवं जगत्कारणे सच्चिदानंदमकेवैकैवेचेति निरवयेश्वरे परैरुद्गाव्यदोषकलापिनारीत्यभिद्यते मुह्यतीति यमसूरयः कपिलादयः शास्त्र

येतारः मुञ्चन्तीत्युक्ते तत्प्रणीतशास्त्रस्य निर्मूलत्वेनाप्रामाण्याच्च द्विरोधिप्रथोनास्तीत्यर्थः नानाऽसत्तर्ककलिलान्तःकरणदुरवग्रहवादिनां विवादानवसरे उपरतसमस्तमायामयमगवाते को नु दुर्भट्ट इति स्तोते-
 अतः परमसत्त्वाद्युत्पन्नस्य जगतः कुतः सत्यत्वां किंतु मिथ्यात्वं मेवेति दर्शयति तेजोवारीति विनियमः कार्यं तेजोविनियमः केशांड्रकादिः वारिणो विनियमः हिमकरकादिः मृदो विनियमो धादि-
 यथा येन प्रकारेण तथा कारणसत्ता प्रतीतिव्यतिरेकेण कार्यस्य पृथक्सत्ता प्रतीतिशून्यत्वेन प्रतीतिमिथ्यात्वं तद्वत्तेजोवारिमृदामपि कारणसत्ता प्रतीतिव्यतिरेकेण कार्यस्य पृथक्सत्ता प्रतीतिप्रामाण्यमिथ्यात्वात्
 त्वर्थः किंच त्रिवृत्कृतानां बोधेषां दृष्टांतदार्ष्टान्तिकव्याजेन मिथ्यात्वं कथितमिति संप्रदायविदामभिप्रायः । ननु ब्रह्मणो जगत्कारणत्वे क्रियाकारकादिसंबन्धादसंगो ह्यप्युपपत्तिविरुद्धे ते तत्त्वोवाह तेजोवा-
 रीति त्रिसर्गखपाणां सर्मतेजोवारिमृदां सर्मः उपलक्षणं वैतत् पंचभूतानां दृष्टिः पत्राभूषा कथं यथा तेजोवारिमृदां दिनिमयो मिथ्या तथा जगदपि मिथ्येत्यर्थः वाचारभर्णविकारो नाम धेयं मृत्तिकेत्येव स
 त्पमिति श्रुतेः इदानीमेवं विधमपंचकारणत्वेन कल्पितमायासंबन्धनिर्बंधनं किंचिदपि चिद्रूपपरमसत्तात्मके ईश्वरे स्वदृष्ट्या वास्तुगत्यापि नास्तीति दर्शयति धात्रेति धात्राप्रकाशेन स्वेन स्वरूपभूतेनात्मचै-
 तन्येनोपचारतः कारणत्वेन कल्पितेन सदासर्वदानिरस्तनिराकृतं तु हंकं कपटारूपेण सतथोक्तः तं सदेति जीवा द्वैलक्षण्यप्रदर्शनाय अर्थादसंगत्वं कूटस्थत्वं चोक्तं तस्मादेकमेव ब्रह्मोपाहितानुपाहितमेवेन द्वे वा
 ब्रह्मणो रूपेर्मूर्तैवामूर्तचेति श्रुत्या प्रतिपाद्यते तत्र सगुणब्रह्मोपासनाजानितेन ज्ञानेन गुह्यतः करणस्य निगुणब्रह्मोपास्तौ बुद्धिरुपतिष्ठते ततश्च सकलं स्वात्मानं पश्यन्नात्मन्यतिरिक्तं किंचिदप्यपश्यन्निर्गुण-
 एवावतिष्ठते इत्येवोर्थेनैव प्रतिपाद्यते नापरोऽप्राप्ताणि इति तदेतत्कंठशोषणप्रलापज्वलनज्वालातुल्यमिति न परीक्षकाः क्षणमपि कटाक्षेण प्रेक्षन्ते पूर्वापरपर्यालोचनया स्वोत्पन्नित्युक्तिवि-

धर्मः प्रोज्झितकैतवोत्र परमो निर्मत्सराणां सतां वेद्यं वास्तवमत्र वस्तुशिवदंता पत्रयोन्मूलनम् ॥
श्रीमद्भागवते महामुनिकृते किंवापैरीश्वरः सद्यो हृद्यवरुणेतत्र कृतिभिः शुश्रूषुभिस्तत्क्षणात् २

रुद्धत्वाच्छ्रुतिरमृतीनामतात्पर्यार्थत्वात्प्रत्यक्षादिप्रमाणप्रहरणप्रवृत्तिशिरस्कत्वादाचार्यैस्तत्र तत्र निराकृतत्वाच्छ्रुत्यादीनां मिथ्यात्वपरत्वे विरोधस्य दर्शितत्वात् द्रष्टव्यं बहुप्रमाणसंभवाद्ब्रह्मण्यभावात् तत्र
 राकरणं प्रपंच्यते न हि अपरस्परसंभूतं किमन्यत्कामहेतुकमिति वदतां संप्रदायविवेकमिति १ ननु जन्माद्यस्य यत इत्यनेन सकलपुरुषाणां रयसंक्षेपतो दर्शितत्वात् किमुत्तरं श्लोकेनेत्यतो ग्रंथारंभं शलाचरणा-
 द्युत्तयानारायणस्य प्रस्तुतत्वं न तु साक्षाद्विषयत्वेन विषयस्त्वन्यएवेति शंका निरासार्थं विषयतत्साधनाधिकारिप्रयोजनानि द्वितीयश्लोकेन दर्शयति धर्म इति ननु यदि दृष्टावन्तत्वाबोधकं प्रायस्तदेव प्रमाणन
 योपादेयं अतः कथमस्य ग्रंथस्येत्यतोवाह धर्म इति अत्र श्रीमद्भागवते प्रोज्झितकैतवः परमो धर्मः प्रतिपाद्यते अत्र श्रीमद्भागवते निर्मत्सराणां सतां वेद्यं वास्तवं शिवदंता पत्रयोन्मूलनं वस्तुप्रतिपाद्यते किं विशि-
 ष्टमहामुनिकृते अपरैः किंवा शुश्रूषुभिः कृतिभिः अत्र श्रीमद्भागवते अभ्यस्यमाने ईश्वरः सद्यस्तत्क्षणात् हृदि अवरुणेत इत्येकांशः अत्रास्मिन् श्रीमद्भागवते श्रीमच्छं नाम श्रुयमाणं रमणीयत्वाऽर्थपर्यालोचन-
 याच्चास्येतरैः अर्थः आधिक्यं तथा चोक्तं राजंते तावदन्यानि पुराणानि सतांगणे । यादब्रह्मयते साक्षाच्छ्रीमद्भागवतं परमिति ध्रियते अनेन अभ्यस्यतं पुरुष इति धर्मः धारयतीति धरो भगवान्सीयते ज्ञायते जने-
 नेति वा दधातिकर्तारं रमयति मिनुते हि नस्ति पापमिति वा भगवतः प्राप्तिसाधनभूतः ननु धर्मो न्यत्रापि प्रतिपाद्यते किमत्रैवेति तत्राह प्रोज्झित इति प्रोज्झितकैतवः कितवत्प्रपञ्चः प्रोज्झितकैतवः कितवत्प्रपञ्चः प्रोज्झितकैतवः
 येन सतथोक्तः कितवो नाम लोके मनस्यन्यदभिसंघायान्यदभिधत्ते अन्यदेवाभिचरति तद्वदत्रापि भगवत्प्रीतिमंतरेण स्वर्गादिफलमनस्यनुसंधाय भगवदुपपत्तिपादनं लोपनिगार्थं अन्यथा तदनुस्वात्मानो देहेति
 याणां श्रीश्वराधिष्ठितत्वमीश्वरनिष्पत्तिनिगूह्यहरेः कारयितृत्वं फलदातृत्वमपि अवगमयत्याह भवेदं करिष्येऽर्थी स मर्थो विद्वानहमेव स्वतंत्र इति बुद्ध्या वा युक्तः कितवते न क्रियमागो धर्मकैतव इत्युच्यते अतोऽप्य-
 लकामन्येधधर्मः कर्तव्य इत्यप्यर्थोत्र प्रतिपाद्यते इत्यर्थः तत्कर्तव्यं सर्वं वायसाविद्यायामुक्त्यति श्रीविष्णुपुराणे । तत्तैतावता पूर्वं तद्वदिति तत्राह परप्राप्तिं यत्करोपि यद्वा श्रुतिपञ्जुहोषि यदासि यद् । यत्प

स्थसि कैतेयतत्कुरुष्वमदर्पणमिति स्मृतैः भगवदर्थेणतः परमो भवतीत्यर्थः किं वपरः परमात्मा मीयतेऽनेनेत्येतदभिप्रायेण परमइत्यभिधायि परोरिपरमात्मनो रत्यभिधानात् सपरः शत्रुः संसारः मीयते प्रलोप्यते
इति वा मीरुहिंसायां प्रमीयाहिंसाच संज्ञपनमित्यभिधानं किंच यतो अधिकतमः सुखहेतुर्भवतिसपरमो धर्मः सच भक्तियोगलक्षण एव तथा च भारतमभिप्युधिष्ठिरावादे को धर्मः सर्वधर्माणां भवतः परमो मतः ।
इति पृष्टे एष मे सर्वधर्माणां धर्मो धिक्वतमो मतः यद्भक्त्या पुंडरीकाक्षं स्तवैरर्चयैः सदेति उक्तं च एतावानेव लोके स्मिन्पुंसां धर्मः परः स्मृतः भक्तियोगो भगवत्तत्त्वाग्रहण आदिभिः नृणां प्रसंगो धर्मः सर्वेषां सगु
दाहृतः त्रिशुलक्षणवान् साक्षात्सर्वात्मा येन तुष्णीति स्तोत्रैः केषामधिकारः कश्चासाक्षाद्विषय इति तत्राह निर्मत्सराणां मित्यादिना भावमथानो निर्देशः निर्गतं मान्सर्यं येषां तैत्थोक्ता तेषां सतां प्रशस्तकर्मणां पुरुषा
णां सतामपि कचित्कृच्छिन्मात्सर्यस्यास्य कर्तव्यं स्वोक्तमेष्टित्यतो निर्मत्सराणां मित्युक्तं केषां गेषेष्टीति सतामिति वेदनं ज्ञानपेवन कर्मादिकमित्यतो वेद्यमित्युक्तं भारतवर्तिनस्तदोपपूर्णगुणं त
स्तुअप्रतिहर्तव्यं अप्रतिहर्तव्यं नित्यत्वेन वसनशीलत्वादित्यर्थः दुःस्वनिवृत्ति सुखप्राप्ति लक्षणस्य पुरुषार्थत्वाच्च दभावात्किमनेनेति तत्राह शिवदमिति परमानंदं ददातीति च तापत्रयोन्यूलनं आत्मात्मिकादि
सकलदुःस्वनिवर्तकं च वेद्यावेद्यस्य सर्वस्य मुनिः सद्गुरुदाहृत इत्यभिधानां मुनयो ब्रह्मादयः तेषोप्यतिशयित सार्वज्ञानमाह मुनिर्व्यासः साक्षात्पारायणः लुण्ठद्वैपापनं व्यासं विद्वान्पारायणं प्रभुमिति वचनं तेन क
ते प्रणीते ननु किमिति ईश्वरतुष्टिकरो भक्तियोगलक्षणो धर्म ईश्वरश्चात्र प्रतिपाद्यो न धर्मादीरिति तत्राह किंवेति भक्तियोगलक्षण धर्मस्य हेरेरपरोक्षज्ञानमुत्पाद्यतत्प्रसादां तं रक्षाधनत्वेनापवर्गलक्षणान्धरफल
हेतुत्वाद्गहिर्मुखमनोरंजकत्वेन स्वर्गादि क्षयिण्युत्पन्नं फलमुत्पाद्य संसारवृत्तिहेतुत्वात् धर्मादिकथनैः किंवा प्रयोजनं किमपीत्यतः तानंतरेण भक्तियोगलक्षण धर्मस्तद्विषय ईश्वरश्चात्र प्रतिपाद्यत इत्यर्थः ननु दृष्टफ
लप्रवृत्तिद्वाराऽदृष्टफलप्रवृत्तिदर्शनात् कियन्नदृष्टफलमिति तत्राह ईश्वर इति अस्मिन् भागवतशास्त्रे सम्यग्भ्यस्यमाने कृतिभिः शिक्षितबुद्धिभिः शृणुभिः मनोवाक्कर्मभिः गुणादिपरमपुरुषपरिचयकार

निगमकल्पतरोर्गलितं फलं शुक्रमुखादमृतद्रवसंयुतम् ॥ पिवतभागवतं रसमालयं मुहुरहोरसिकाभुवि भावुकाः ॥ ३ ॥

णकुशलैः साधनसामग्र्युपेतैरभिः ईश्वरः लक्ष्मीशो दिष्टं नगणाद्वर उत्तमः तत्प्रवर्तनशीलो वा परमात्मा हृदि हृदयकमलस्य शीघ्रं तत्क्षणत्वात्कालव्यवधानमंतरेण अवरोधते भक्तिं सुखलावदोदयत इत्य
र्थः अत्र सद्यः तत्क्षणशब्दाधिकारिविशेषचोक्तया प्रयुक्तौ ये साधनसामग्रीमंतस्तेषां यस्मिन्क्षणेऽंशोपक्रमस्तस्मिन्क्षण एव भगवान् दृश्यते तदुक्तं ज्ञानकैर्मगवल्लोकावृत्तेः पुनरागत इति ये भविष्य
त्साधनसंपत्ति संपादनयोग्यास्तेषामपि सबः साधनसामग्र्यां सत्प्राप्त इत्यतः यन्नियतकालांतरमावितज्ज्ञातिभ्यस्तप्येति च वक्तुं शक्यत्वाद्भक्तियोगलक्षण धर्म ईश्वरविषयतया निर्मत्सरसदधिकारिभिः प्राप्ति
दुःस्वपरमानंदारूपं प्रयोजनमित्येतन्नित्यमत्र प्रतिपाद्यत इत्यभिप्रायेणात्रेति त्रिशः कथितं ननु सगुणब्रह्मतत्तुष्टिकरः परमधर्मः निराकारं निर्गुणं ब्रह्म चेति त्रितयाभिप्रायेणात्रेति त्रिविधमिति कर्मदेववक्षकां डा
धोऽप्यत्रैव निर्णीत इति वा धर्म इति कर्मकां डार्थः निर्मत्सराणां सतामिति देवताकां डार्थः देवतानामेव मात्सर्यराहित्येन मुख्यसत्त्वेनोत्तमाधिकारित्वाच्च वेद्यमिति ब्रह्मकां डार्थः तरमात्रारायणावतारेण
सर्वज्ञतमेन कृष्णद्वैपायनेनाश्रितमेन प्रणीतत्वेन प्रमाणतया तत्त्वादिदं श्रीमद्भागवतं सर्वमुभयुभिर्निर्तरं मध्यसनीयमिति सिद्धम् २ एवं ज्ञातफलानामपि प्रेक्षवता प्रशंसविधिभ्यां भागवतशास्त्रश्रवणाभ्यासेक्षि
प्रप्रवृत्तिः स्यादिति प्रशस्याविधौ च निगमकल्पतरोरिति भुवि भावुकारासिकाः यन्निगमकल्पतरोर्गलितं शुक्रमुखादमृतद्रवसंयुतं भागवतं फलं तत्परसमालयं मुहुः पिवतेत्येकान्वयः मर्त्यलोके भवनशीलारसज्ञा
युर्ध्वं निगमयति नितरां ज्ञापयत्यपेक्षितां शेषपुरुषार्थानिति निगमो वेदः स एव कल्पतरुः कल्पितं संकल्पितं भस्माकांक्षितं तं रतिवितरति ददातीति कल्पतरुः सुरपादयः उपसर्गः स्वयं धातुलीनमर्थप्रकाशयति न स्वतउ
त्पाद्यतीति वृत्तिकारवचनदर्शनात् प्रतिदर्शनार्थोऽपि भवति विश्राणनं वितरणं स्पर्शनं प्रतिपादनं इत्यभिधानाच्च तस्माद्भाषासनाभ्यामप्यागलितं पातितं शिवावतारस्य भूतपुत्रस्य शुकानामुमुनेषु स्वातरीक्षि
ते प्रवचनादमृतद्रवेण संयुतं पूवं मध्यमृतवत्द्रवसंयुतं पश्चाच्छुकाचार्यमुखप्रवचनेनातीव द्रवीकृतमित्यर्थः तथा च पञ्चपुराणे अंबरीषप्रतिगौतमवचनं अंबरीषशुक्रोक्तं शृणु भागवतं सदा । पठस्व स्वमुखापि य

दीच्छतिभक्त्यभिप्रायमिति भागवताख्यफलनिष्पन्नप्रकृतिविषयत्वं तस्यफलस्यमधुरसंलिंगशरीरमोक्षपर्यन्तमुहःपरावृत्त्यश्रवणाजलिपुटैःपिबतपानंकुरुतश्रवणादिनाऽस्वादपक्षेत्यर्थः अहोइतिवा श
नुन्मुखीकरोतिअस्यफलस्यामृतसस्वादिदुस्तानुभवंपश्यतेतिरसशब्दस्पष्टिकादिबुधदम्बुत्वावप्यमृतद्रवेत्यादिस्रोतेस्तदन्यथानुपपत्त्यामधुरसोप्राहः पानप्रारंभसमयेऽतिमधुरत्वायंरसःअतिवैभ
होइति निगमकल्पःवेदाख्यकल्पवृक्षःकल्पःसुरापादपेपिसंश्लेष्टइतिवचनात्तेभ्यवतारयतिप्रकाशयतीतिनिगमकल्पतरुः तस्याच्छुकाचार्याननात्गलितंन्याख्यातंपरीक्षितेतिविशेषः अमृतंकेवल्यंत
स्वद्रवोमतिःतथायुक्तंकेवल्यप्राप्तकृतिविषयत्वरससंपत्तेर्निवासस्थानंभागवतंफलंविषयतेतिवाअत्रविषयतिर्भगवतः अनेकार्थत्वाद्वातूतानचापयाचार्योक्तोर्थोनेत्यश्रद्धेयं चतुर्मुखसुखलेखबुद्धिभोज
सापरिमितार्थभागवततात्पर्यार्थदृश्यतां पूर्णमतीनामाचार्याणामप्यप्यंकश्चित्बुद्धिसमुद्गहंरंगइतिनिश्चित्यवक्तुंशक्यत्वात् भुविगलितमितिवा देवलोकेदेवैःपीयमानंसज्जनमनुजलपवाभुविपातित
मित्यर्थः ३ ननु ब्रह्मज्ञानेववाप्तुक्तिःप्रयागमरणेनवा । अथवाज्ञानमात्रेणगोमत्यांकृष्णसन्निधावितिस्मृतेः प्रकारांतरेणापिपुरुषार्थःस्यात्किमेनेत्यतोनेनैवपुरुषार्थोऽन्येनेतिख्यापनपारायशिष्टपरी
श्रद्धीतत्वज्ञापनाय श्रोतृप्रवक्तृणामहापुण्यफलवचवदेनाप्यशौनकादिमुनिवरसूतप्रभृतिवचनरूपामारुषाधिकमाह नैमिषइति शौनकादयश्चतस्रःअनेमिषक्षेत्रेनैमिषेस्वर्गायलंकायसहस्रसमंअ
मासतेत्येकान्वयः शुनकस्यापत्यंशौनकःतदेवतस्यनामशौरितिवत्सआदिर्येषानेतयोक्ताः ऋषयस्त्रिकालदर्शिनः मंत्रद्रष्टारोवाऽनैमिषक्षेत्रेऽश्रीनरहर्षादिसुरवरसंनिधानावासेनिमिषाभ्युपेत्य
फलाःवृक्षविशेषाःतस्मिन्सतीनिनैमिषं चित्रकृत्विमिषेनेमिषंचुलोथापुगच्छदइत्यभिधानात् विशिष्टक्षेत्रदर्शनापदेवभूतस्तस्यसुदर्शनस्यनेमिषंस्मिन्विशीर्येततन्निमिषंतदेवैर्नैमिषइतिवचनं निमिष

नैमिषेऽनिमिषक्षेत्रेऋषयःशौनकादयः ॥ सत्रंस्वर्गायलोकायसहस्रसममासत ४ तएकदातुमुनयःप्रातर्हुतहुताशनाः ॥ सत्कृतंमृतमासीनंपप्रच्छुरिद
माहताः ५ ॥ ऋषयर्जुः॥ त्वयासहस्रपुराणानिसेतिहासानिचानव ॥ आख्यातान्यप्यधीतानिधर्मशास्त्राणितान्युत ६ यानिवेदविदांश्रेष्ठोभगवान्बादरा
यणः ॥ अन्येचमुनयःमृतपरापरविदोविदुः ७

माभ्राक्षिणायत्रतपशीर्षितत्संबंधाद्वा नैमिषं तस्मिन्मैमिशारणे स्वरजोविष्णुः तेन गतो लोको वैकुण्ठारूपः तस्मै सदानंदज्ञानभूर्तितात्त्वस्वर्गो विष्णुः लोक आश्रयः तदर्थं मिति वा स्वरितिविष्णुस्तं गमयति तिपाप
यतिज्ञापयतीति स्वर्गः लुक्य कथाशन इति धातोर्लोकः प्रकाशः ज्ञानं विष्णुस्तद्विषयपुराणधर्मज्ञानार्थमिति वा ननु मनः प्रीतिकारः स्वर्गो नरकस्ताद्विषयं पृथिति दुःखांसि भेदे देवसेव्यदेशविशेषायेति तस्य न यच्च वि
ति श्रुतेः सह संसमार्यामस्ततयोक्तं पंडसप्तसाम्यामित्यर्थः सतः सुजनान्नापतइतिसतो ब्रह्मगत्यामस्येति दासवंशस्ततरकर्षमुश्रेष्ठमिति वा सत्रं बहुकर्तृकंपागविशेषं आसतउपाविशन्न अदाक्षिपानेत्य
र्थः ४ ये सत्रयागे दीक्षितास्ते मुनयः सर्वज्ञा अपि एकदा कोस्मश्चित्काले स्वाश्रमं प्रत्यागतं सत्क्रतंतद्योग्यसंस्कारैः पूजितमासीनं सुखं पीठे उपविष्टं सूतं इदं स्वबुद्धिस्थितं प्रपच्छुः किं विशिष्टाः आहताः विनीताः
तेनापि पूजिता इति वा हुतंहविरभ्रातीति हुताशनोभिः प्रातः काले हुतः हुताशनोयैस्तेतथोक्ताः हुतेन पय आदि द्वव्येगहुतोभिर्पैरेते हुतुताप्रयइत्यसत् हुतशदस्य पय आदि ष्षपाठात् तुल्यं
कानुर्कपाद्योक्तः पृच्छतेर्लोकं कर्मकत्वात् सूतमिदं प्रपच्छुरितिकर्मद्वयं पुन्यते ५ प्रशांसितः प्रवक्षासुतः स्वप्नोत्रोरतसंतुप्यसम्यग्भक्तिरहितद्विकृताप्रष्टव्यां पृष्ठतः कुत्वा तं पशं सति शौनकादग्रहयाह स्वपास
स्त्विति अनघदुःखेनोपसनेष्वधिगम्य मिधाना निरस्त समस्त कार्य व्यसन त्वया सेति दहासानि भारवादी विहास सद्विद्यानि पुराणा निच शहा दुपपुराणानि अधीतानि वेदवत्पठितानि आख्यातानि व्याख्याता
न्यपियानि मनुया ब्रह्मवक्त्रादि प्रणीतानि धर्मशास्त्राणि तान्युत अपि अधीत्य व्याख्यातानीत्येकान्वयः ६ तस्य ज्ञानेयता वदंतीत्याह घानीति वेदविदं श्रेष्ठः बादरायणो भगवान् यानि वेद अन्ये च परावर
विदः मनुयः तान्येव विदुः किंच ते मुनयो वेदादन्यत्रयानि विदुः हे औस्पत्यं तत्त्वतः तत्सर्वं वेदस्यैवेकैकान्वयः वेदशब्द बादिनाभाश्च रत्वाङ्गादरागणः नवयोः सावर्ण्यात् बादरायणं तं तं पाठं बादरायणं

अगोचरश्चेन्नस्यैवेत्याशङ्क्योभयदोषपरिहारापाह वदन्तीति नवधर्मप्रमाणैरनुमीयहेनचैवतावतानास्तिकेतादिपञ्चज्ञानमद्वयशास्त्रातिनाध्यात्मनूसांतिस्तयोक्तं हृदबुद्धिस्वभावनवधर्मप्रकार ४०
 दातिभिर्भोजेतिपरमात्मेतिभगवानितिज्ञाव्यते तत्रापांविभामः बृहत्वात्ब्रह्मेतिवेदातिनः परकेवलमादानादिकेवृत्तादात्मेतिशब्दसव्यासात्मवतांवरवशीकृतयनसोर्गसुखशुक्रमादध्यामा ४१ शुक्तरमदे
 सत्तेति तस्मादन्नसगुणप्रमाणवेचननिर्गुणमितिशास्त्रमथितार्थइतिकोचद्वयावक्षते तदसारं अवैषण्यपरत्राकथार्थपयालोचनगंगायांप्रायोपविष्टअनशनमतमाचरंतंपरीक्षितेनामपराजं चकवतिनंश्रयवभा
 मंतवैदिकीपदवाच्यतयासगुणःसर्वजगत्कर्तापरमात्मेवतत्त्वमितियस्मात्तस्मान्मुनयोज्ञानिनः श्रद्धावाःशास्त्रोक्तवस्तुध्यायेतस्यब्रह्मपरोक्षज्ञानवतोवा तस्यराजर्षेरशैकीर्तयत शुकाध्ययमपाठित
 विषयवैराग्येयुक्तयामत्तयातमेवात्मानंपरमात्मानंआत्मनिहृदिपश्यंतित्चकारः स्वात्मन्येवात्मानंपश्येदितिश्रुतिप्रोसादिकेनैवावायिण्यामि यथापठितंयथाप्रज्ञांस्त्यंकांस्वयः ४४ गृहपृष्ठधर्मःकंशरणंगतइति
 चेत्तिसमुच्चयार्थः तस्माज्जगदाकारेणावेवितंतत्त्वमन्यन्निरुणमन्यत्तत्त्वमितिनार्थः १३ उपसंहरति अहंकाराकांक्षुनाबेदव्यासेनउदितःउदयंप्रापितः तस्यात्सधर्मःसच्छास्त्रैर्ज्ञानसद्धर्मप्रवर्तकं
 तस्मादिति यतःकृष्णसंप्रश्रवपरमधर्मत्वंतस्माद्धेतोः एकेनएकाग्रै चकारौपरस्परसमुच्चयार्थे श्रवतीत्योव्याय ॥ ३ ॥ सोहंवःआवायिण्यामीतिसूतेनोकोपीनकः श्रीभागवतभवनेश्र
 फलदर्शनपुरोधाद्यप्रवृत्तिदर्शनाच्छ्रवणादिनाकिंफलमितितत्राह यदिति यंभगवंतमनुसवनंनिरंतरंघ्यातुशीलमेवावृद्धःअपिकुलाचाररक्षकःबहुचःअग्वेदेषुनिष्णातःशोनकः इतिमुवाणंसंतूयमुनीनांदीर्घसन्निगाम् ॥
 तच्छ्रद्धानामुनयोज्ञानवैराग्ययुक्तया ॥ पश्यंत्यात्मनिचात्मानंभक्त्याश्रुतिगृही १ निःश्रेयसायलोकस्यधन्यंस्वस्त्ययनंमहत् ॥ तदिदंश्राहयामाससुतमात्म
 स्यसंसिद्धिर्हरितोषणम् १४ तस्मादेकेनमनसाभगवान्सात्वतांपतिः ॥ श्रोतव्यःकोपिरीक्षितम् ४२ प्रायोपविष्टंगंगायांपरीतंपरमार्षेयिः ॥ तस्यकीर्तयतोवि
 निबंधनम् ॥ छिंदितिकोविदास्तस्यकोनकुर्यात्कथारतिम् १६ शुश्रूषोःश्रद्धानस्यवद्वामियथाधीतंयथामति ४४ कृष्णस्वधामोपगतेधर्मज्ञानादिभिःसह ॥
 शृण्वतांस्वकथांकृष्णःपुण्यश्रवणकीर्तनः ॥ हृद्यंतस्थोह्यमद्राणिविधुनोतिसुहृत्सताम् ॥ ३ ॥ इतिमुवाणंसंतूयमुनीनांदीर्घसन्निगाम् ॥ वृद्धःकुल
 केभक्तिर्भवतिनैष्ठिकी १९ तदारजस्तमोभावाःकामलोभादयश्च ॥ चेतएतैरनुदीर्घैः ॥ कथांभागवतीपुण्यांयामाहभगवानशुकः २ कास्मिन्पुगेप्रवृत्तेश्र
 वत्तत्पविज्ञानमुक्तसंगस्यजायते २१ भिद्यतेहृदयग्रंथिश्छिद्यंतसर्वसंशयाः तस्यपुत्रोमहायोगीसमद्वैतार्थकल्पकः ॥ एकांतगतितरुन्निद्रोगूढोमूढइवेयते ४
 पुरातनकोवकुर्यात् अतःश्रवणादिफलमपरोक्षज्ञानद्वाराशुक्तिरेव १६ हरिकथारतिःके स्यादितिकु
 षीभागवतादिसच्छास्त्राणांगमादितीर्थानां च नितरांसेवनाच्चवासुदेवकथारतिः ॥ ३ ॥ इतिमुवाणंसंतूयमुनीनांदीर्घसन्निगाम् ॥ वृद्धःकुल
 फलमाह यद्येति लिगशरीरभंगपर्यंतमद्राणांसंभवात्प्रायेषित्युक्तं नैष्ठिक्यंयंप्रवृत्ताकोस्मिन्वास्यानेदेशेकेनवाकोरेणनकस्माद्धेतोःसंचोदितःकृष्णद्वैपायनहमासंहितांकृतवानित्यन्वयः ३ शुकःपरीक्षितं
 श्रद्धयोभावाः एतैरनाविद्धंअसंसक्तंशुद्धसत्त्वस्थितंवा बलज्ञानसमाहाराति अतएवनिर्धकल्पकःइदंमदीपंतत्तदीपमितिमेदबुद्धिमपहापसर्वमीश्वराधीनामितिस्थितः अतएवएकएवातःएकांतःतस्मिन्हरीभनसः
 लोभाव्ययकारात्ममादादयइतिवा २० निरंतरंहरिस्मरणफलमाह स्मात्तया भस्मनावगूढःप्रहृष्टवज्रइवइयतेहृदयतेअज्ञेनेतिशेषः तस्मात्तदर्शनमसुलभापेतिमन्यइत्यन्वयः ४
 विवेकेसर्वेश्वरेहृष्ट एव तस्मिन्प्राणएवहृदयग्रंथ्याख्यालिंगमनोभिद्यते स्मात्तया भस्मनावगूढःप्रहृष्टवज्रइवइयतेहृदयतेअज्ञेनेतिशेषः तस्मात्तदर्शनमसुलभापेतिमन्यइत्यन्वयः ४
 वयः संसारच्छेदनमेवापरोक्षज्ञानफलमितिभावः आत्मनिर्ध्यातुम् ॥ १ पदद्वयमन्येअन्यतरास्मिन्नित्यर्थः ॥ सुउतेतिपदविभागकृत्वारित्यस्यपुण्यमितितेत्यवश्यकर्मासनेत्यमुक्त्वातवोवहमोहिःकार्यइति
 ४१ कुतइत्यत्रोक्तेहेतुःप्रयोजनम् नातःपुनरुक्तिरितिभावः ॥

वि ०८१

कुरुजांगलं कुरुविषयं प्रापः गजसाह्वये हस्तिनापुरे कचिदुन्मत्तवत्कचिन्मूकवत्कचिज्जडवद्विचरन्मुनिः पुरः ५ प्रभिः कथमालक्षितः शुक्लवेनेति शेषः पौरैः पितृज्ञानं दुःशर्कं किंपुनरतः पुरा निवासिभिः ५
किंच परीक्षितः तदज्ञानं तन्तरकालीनस्तेन सह संवादः सुतगममुलभइत्याशयवानाह कथं वेति यत्र ययोः संवादोऽसात्वतो हरेस्तत्सर्वधनीसात्वतीश्रुतिर्वेते तादृशः संवादः पाण्डवेयस्य राजर्षेः परीक्षितः तेन मु-
निना सह कथं वा समभूतः कथमपि घटतइत्येकान्वयः ६ इतोपितस्य तेन सह संवादो दुर्घटइत्याशयवानाह स इति तदाश्रमं तेषां गृहस्थानां सतां गृहतीर्थीकुर्वन् स्वपादक्रमणेन पवित्रीकुर्वन् महाभागः
शुकः गृहमेधिनां गृहं गत्वा पाणिभिक्षामाचरन् गोदोहनमात्रं ततो नाधिकं अवाह्मुस्ततयैकमनास्तिष्ठति परमन्यतोयाति हि यस्मात्तदज्ञानममुलभमित्येकान्वयः ७ किंच हेसूत मुज्ञाः अभिमन्युसुतं
परीक्षितं भागवतश्रेष्ठमाहुः किमिति तत्राह तस्येति तस्य परीक्षितः महाश्रयश्चोतृणामिति शेषः जन्मकलिवंधनादीनि कर्माणि च अस्माकं शृणीहीत्यन्वयः ८ तस्य वैराग्यहेतुं पृच्छति ससन्नाहति
पाण्डवानां भविमानवर्धनः ससम्प्रादुश्रयति हताश्रयः कवर्ती कस्य वा हेतोः राधिरादुश्रयं च कवर्तिसंपदं लक्ष्मीमनादृत्य तृणवत्कृत्वा गंगायां प्रायोपविष्टो भूदित्यन्वयः ९ एवं विधिश्रीसंगत्यागे महत्कारणे
न भवितव्यं तत्किमित्याशंक्याह नमंतीति शत्रवः मंडलपतयः आत्मनः शिवाय स्वकल्याणाय धमानि चानीयस्य परीक्षितः पदयोर्निकेतं पीठारूपस्थानं नमंतीत्यन्वयः अंगसूत सधीरः असुभिः सह दु-

कथमालक्षितः पौरैः संप्राप्तः कुरुजांगलम् ॥ उन्मत्तमूकजडवद्विचरन् जसाह्वये ५ कथं वा पाण्डवेयस्य राजर्षेर्मुनिना सह ॥ संवादः समभूता तयत्रैषा सात्व-
तीश्रुतिः ६ सगोदोहनमात्रं हि गृहमेधिनाम् ॥ अवैक्षते मदभागस्तीर्थीकुर्वंस्तदाश्रमम् ७ अभिमन्युसुतं सूतप्राहुर्भागवतोत्तमम् ॥ तस्य जन्म-
महाश्रयं कर्माणि च शृणीहि नः ८ ससम्प्रादुश्रयवा हेतोः पाण्डूनां मानवर्धनः ॥ प्रायोपविष्टो गंगायामनादृत्या धिरादुश्रियम् ९ नमंति यत्पादनि केतमा-
त्मनः शिवाय चानीय धनानि शत्रवः ॥ कथं सवीरः श्रियं भगदुस्त्यजामि येष चोत्सृष्टमहोसहासुभिः १० शिवाय लोकरूपमवाय भूतयेय उतमश्लोकपराय गा-
जनाः ॥ जीवंति नात्मार्यमसौ परां श्रियं मुमोच निर्विद्यकुतः कलेवरम् ११ तत्सर्वैः समाचक्ष्व पृष्टो यदिह किंचन ॥ मन्येत्वा विषये वाचां स्यात्तमन्यत्र छां-
दसाह १२ ॥ सूत उवाच ॥ द्वापरे समनुप्राप्ते तृतीये युगपर्यये ॥ जातः पराशराद्यो गीवा सव्यां कलयाहरेः १३ सकदाचित्सरस्वत्या उपस्पृश्य जलं शु-
चिः ॥ विविक्ष एक आसीन उदितेर विमंडले ॥ १४ ॥

स्त्यजां श्रियं अधिराज्यसंज्ञा उत्सृष्टा तु इत्येव पृच्छदहो आश्रयं मे तदतो महता हेतुना भवितव्यं तत्किमिति भावः १० पुनरपि तदेव पृच्छति शिवायेति पेउत्तमश्लोकपरायणा जनाः तेलोकरूपशिवा-
दिप्राप्तये जीवंति स्वार्थजीवंतीत्यन्वयः तस्मात्परां कजीवनोऽसौ कस्मात्कारणात् परामुत्कृष्टां श्रियं निर्विद्यिराज्यकलेवरं देहमुमोच इत्यन्वयः ११ इहास्यामवस्थायां प्रशराशौच्यत्किंचित्पश्रुत्पं-
पृष्टस्त्वं तत्सर्वं किंच नेत्यनुवैरीकृत्य सभ्याचक्ष्व कुतः छांदसाद्वेदविषयादन्यत्र पुराणादौ वाचां विषये स्नातं निष्णातं मन्यइति यस्मात्तस्मादित्यन्वयः १२ कस्मिन् युगे जाते भगवत्पारिहरति द्वापार इ-
ति कृतयुगापेक्षया तृतीयद्वापारे युगे युगपर्यवसाने समनुप्राप्ते सति हरेः कल्याणशेन पराशरात्पराकृतः शरो हि सायेन सतथोक्तः तस्माद्वासव्यां वसो रपरिचरस्पृश्यां सत्पवत्या योगी नित्यज्ञानी नान्नां वासो
आतो वतीर्णोऽतो द्वापरे युगपर्यवसाने मागवत्तमवृत्तिरिति भावः १३ अवतारप्रयोजनमाह सकदाचिदिति सव्यां सोभगवान् शुचिः शुद्धः कदाचित्सरस्वत्या नद्यां जलमुपस्पृश्य संध्याकियादिकं निर्वर्त्य
पश्चाद् विमंडले उदितस्तत्तदेव विविक्षेक इति स्वाश्रम एवासीन एकाकी १४

१ तत्राज्जाह्वयवचनेऽणोलुक् इत्यत आह पाण्डूनां पाण्डवानां पाण्डुलोत्पन्नामित्यर्थः । २ प्रायेणाऽनशनेन उपविष्टः प्रायश्चानशने इति विश्वः । प्रायोपवेशनं प्रवशिशेषो वा ।

परावरज्ञःकालत्रयज्ञानीसःसर्वतःसारःसर्वोत्तमः ऋषिकुलावतीर्णः परावरज्ञत्वेहेतुर्वा त्रिकालदाशित्वाद्वा अव्यक्तरहसाभ्यामव्यक्तमेवेनभुविपुंगुमेभाष्यपुत्रधर्मव्यतिकरयुग्मधर्मसांकेद १९ त
थातत्कृतकालकृतमौक्तिकानांभूतकार्याणामावाणांशकिहासंचातएवजनांश्चाश्वधानान् तात्पर्यशून्यान्निःस्वभाविरुत्साहान् दुष्टमेधायेषांतेदुर्मैधास्तान्धारणाशकिशून्यान् एधशब्दव
दयमप्यकारांतः हसितायुषः अल्पायुषः १६ दुष्टभाग्यान्वीक्ष्यमुनिर्दिव्येनचक्षुषाअपरोक्षज्ञानेनसार्वाश्रमाणांपद्वितंतचिरंध्यौचितितवानित्येकान्वयः सर्वज्ञपरचिरंध्यातमज्ञदृष्ट्येक्ष
यादुष्टमोहनायचेतिज्ञातव्यं अमोघदृक्अर्बुदध्यज्ञानः १७ किहितमगत्रपदितितत्राह चातुर्होत्रमिति चत्वारोहोत्रोहोत्रध्वंद्वातुत्रज्ञाणोपास्मिस्तत्तथांक्तदशोहात्रादचातुर्होत्रपर्यंतमैत्रेःप्रकाशयंदाअ
ग्निष्टोमादिकर्मप्रजानांवेदिकीनांशुद्धशुद्धिकरं रामादिवाजितंवा वीक्ष्य यज्ञसंतत्यैअग्निष्टोमादियज्ञपरंपराप्रवर्तनायएकमविभक्तवेदंअगादिभेदेनचतुर्विधंन्यदद्यादित्येकावयः प्रादिमध्यावसानेपुनरि
स्मृत्यातत्पूज्यत्वेनक्रियमाणंक्रमप्रजानांज्ञानद्वाराशुद्धिकरमपश्यदितिभावः १८ कथंविभक्ताइतितत्राह ऋगिति वेदव्यासेनमूळवेदसमुदात्त ऋग्यजुःसामाथर्वाख्याश्चत्वारोवेदःउद्धृताःननुकृताःतद
र्थेज्ञानायकृतंइतिहासपुराणंचवेदार्थावेदकत्वात्पंचमोवेदइत्युच्यतेपंचमोवेदइत्युक्तेः इतिहासाधीनांशब्दतोरचननत्वर्थतः तस्यनित्यत्वादितिज्ञातव्यं १९ तत्रतेषांवेदानामध्येअग्नेदमवर्तकःपैलोभूदि
तिप्रत्येकमन्वयः जैमिनस्पार्यजैमिनिःसामगायतिसिष्येषु पमयतिप्रवर्तयतीतिवासाभगःकविःसूक्ष्मज्ञानी तत्तेजैमिनेनरंवरंएकःप्रधानःवैशंपायनएवपुनर्वेदानांनिष्णातः प्रवर्तकत्वेतिशेषःएवशब्दे

परावरज्ञःसंक्रुषिःकालेनाव्यक्तरहसा ॥ युगधर्मव्यतिकरंप्राप्तंभुविपुंगुमे १५ भौतिकानांचआवानांशकिहासंचातत्कृतम् ॥ अश्वधानान्निःस्त्वान्दु
र्मैधानहसितायुषः १६ दुर्भागंश्रजनान्वीक्ष्यमुनिर्दिव्येनचक्षुषा ॥ सर्वधर्माश्रमाणांयदध्यौचिरममोघदृक् १७ चातुर्होत्रंक्रमंशुद्धंप्रजानांवीक्ष्यवैदि
कम् ॥ ऋग्यजुःसामाथर्वाख्यावेदाश्चत्वारउद्धृताः ॥ इतिहासपुराणंचपंचमोवेदउच्यते १९ तत्रग्वेदधरः
पैलःसामगोजैमिनिःकविः ॥ वैशंपायनएवैकोनिष्णातोयजुषांसुने २० अथर्वागिरसामासीत्सुमंतुर्दारुणोमुनिः ॥ इतिहासपुराणानांपितामे रोमहर्षणः
२१तएवऋषयोवेदंस्वंस्वयस्यज्ञनेकधा ॥ शिष्यैःप्रशिष्यैस्तच्छिष्यैर्वेदास्तेशास्त्रिनोभवन् २२ तएववेदादुर्मैधैर्धार्यतेपुरुषैर्यथा ॥ एवंव्यवस्यद्गवा
नव्यासःकृपणवत्सलः २३ स्त्रीशूद्रद्विजबंधूनांत्रयीनश्रुतिगोचरा ॥ कर्मश्रेयसिमूढानांश्रेयएवमवेदितिह ॥ इतिश्रीभारतमाख्यानंरूपयामुनिनाकृतम्२४
नसूयादिन्यःप्रतिषिध्यतेननुसूर्यस्तथासतिवक्ष्यमाणाविरोधात् २० वारुणोवरुणपुत्रःसुमंतुर्नाममुनिर्यर्वागिरसोनिष्णातःअथवेदानांप्रवर्तकआसीत् येषितारोमहर्षणःइतिहासपुराणानांप्रवर्तकः २१
भगवदाज्ञाप्रवर्तकंचतुर्णांवेदानांशास्त्रोपशास्त्राभेदेनऋषिकृतविभागमाह तएवेति तएवपैलादयःऋषयःस्वंस्वेदमेनेकधाव्यस्यन्व्यमज्जित्यन्वयः तेवेदाःशिष्यप्रशिष्यादिभिःशास्त्रिनःतन्नामपुर्वशा
स्त्रावंतोभवन्व्यन्वयः २२ व्यासनामनिर्वचनायाह तएवेति दुर्मैधैःअल्पप्रज्ञैरुषैःतएववेदायथाधार्यतेपठिताःअवधुतार्थाःक्रियंतेएवंतथाशिष्यप्रशिष्यादिभिःशास्त्रोपशास्त्राभेदेनव्यवस्यत्चकार
तस्मात्तव्यासइति किमर्थमिति तत्राह कृपणवत्सलःदीनजनस्त्रिधः २३ एवंभगवद्वक्तानैवैर्षिकानांवेदिककर्मानुष्ठानेनशुद्धांतःकरणानामधोक्षजोपासनाजनितज्ञानेनमुक्तिःस्यादितिव्यासेनस्था
पितंतद्वनद्विफारिणांस्त्रीशूद्रादीनांहारिभजनंकुत्रोक्तमुपायेनेत्याकाशायामाह । स्त्रीशूद्रेति । वेदोक्तकर्माख्यश्रेयसिपुरुषार्थसाधनेमूढानामतएवानधिकारिणांस्त्रीशूद्रद्विजाधमानांत्रयीनयोवेदाःश्रोतुं
नयोग्या इति तस्मादतस्त्वेवमयाकरिष्यमाणभारतादिशास्त्रोक्तविधानाहहजेनेश्वेयोभवेदिति कृपयामुनिनासर्वज्ञेनव्यासेनभारताख्यानंकृतमित्यन्वयःअत्रेतत्प्रमेयमवगतंन्यं श्रीगौडविरूपविभागवताभा

१ सङ्ख्यत्यसारइतिव्याख्या । सर्वोत्तमइतिनिष्कटार्थः । सस्यसारार्थत्वंचदशमगीतातात्पर्यवचनेनन्यायदीपिकायांचोक्तम् ।

रत्नाख्यानस्य कृतत्वात्तेषामेव तत्राधिकारो नान्येषामिति शंकाभाभूदिति हासपुराणाभ्यां वेदसमुपबृंहयेति वचनात् ब्राह्मणादीनामपि वेदार्थपरिज्ञानाय भारताख्ये सत्यस्य आवश्यकत्वेनोक्तत्वादुपपन्नमधिकारोऽप्युच्यते तेषां स्त्रीशूद्रादीनां तु गत्यंतराभावात्तदुक्तानुष्ठानेन मुक्तिरिभावः २४ केन हेतुना कुतः संचोदित इति प्रश्नपरिहरिष्यन् प्रायः कृतावतारकार्यस्य दुर्जनान्मोहयतो व्यासस्य लोकांशुराजप्रकाशमाह एवमित्यादिना हेतुजाः भूतानां सदाश्रेयसि नित्यमुक्तिसाधनेषु प्रवृत्तस्यापि दाहदयसं सर्वोत्पत्तेरनेनानुपपत्तमेव नोवतारमयोजनेन सर्वप्रकारेणालभित्यलंबुद्धिनापतत्तदा २५ धर्मज्ञानी नातिप्रसन्नहृदयः अवतारप्रयोजनानलंबुद्धिमान् सरस्वत्यास्तदेतत्रापिशुचौ दैवेति विविक्ष्यैकं तं तिष्ठन् लोकदृष्ट्याऽनलंबुद्धिकारणं किंचेति विविधं तर्कयन् विचारयामि देवदूतभाषणमेवात्मानमस्तुवाचेऽयन्वयः २६ धृतव्रतेन लौकिकाचारपेक्षया वेदव्रतधारणवतामयानिर्वर्ण्यलीकेन निर्व्याजिनचेतसेति शेषः छंदांसि वेदाः सुरवोऽप्यपकाः ज्ञेतामयः मानिताः सत्कृताः अनुशासनमाज्ञाचकृद्गीता हिशब्देन विप्रादिभिर्वेदव्रतादिवैदिककर्मावश्यं कर्तव्यमिति दर्शयति २७ यत्र भारते स्त्रीशूद्रादिभिरपित्रैर्वर्णिकैरुक्तानुष्ठेयो धर्मो दृश्यते तस्य भारतस्य करणेनाप्रापार्थः वेदादिसंप्रत्ययार्थः प्रदर्शितो हि । तत्र किंचिदुर्वारितं नास्तीत्यर्थः २८ अथापि भारतकृत्या आम्नापार्थं प्रदर्शनानंतरमापेदैह्यैरूप आत्मा आत्मना स्वतएव विमुक्त्या शोभे मम आत्मा अवतारप्रयोजनानसंपत्त्या असंपन्नोऽमात्रप्रयोजनश्वा

एवं प्रवृत्तस्य सदाभूतानां श्रेयसि हि जाः ॥ सर्वात्मकेनापि यदाना तुप्यद्बृहदयंततः २५ नातिप्रसन्नहृदयः सरस्वत्यास्तदेशु चो ॥ वितर्कयन् विविक्ष्यैकं तं तिष्ठन् इदं प्रोवाच धर्मवित् २६ धृतव्रतेन हि मया छंदांसि सुरवोऽमयः ॥ मानितानिर्वर्ण्यलीकेन दृहीतं चानुशासनम् २७ भारतव्यपदेशेन ह्याप्रापार्थः प्रदर्शितः ॥ दृश्यते यत्र धर्मो हि स्त्रीशूद्रादिभिरप्युत २८ अथापि बतमेदैह्यो ह्यात्मा चैवात्मनाविभुः ॥ असंपन्न इवाभाति ब्रह्मवर्चस्विसत्तमः २९ किं वा भागवता धर्मानप्रायेण निरूपिताः ॥ प्रियाः परमहंसानां त एव ह्यच्युत प्रियाः ३० तस्यैवं सिन्नमात्मानं मन्यमानस्य सिद्धतः ॥ कृष्णस्य नारदोभ्यागादाश्रमं प्रागुदाहृतम् ३१ तमभिज्ञाय सहसा प्रत्युत्थायामतं मुनिम् ॥ पूजयामास विधिवन्नारदं सुरपूजितम् ॥ ३२ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे प्रथमस्कंधे चतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥ ॥ सूत उवाच ॥ अथ तं सुखमासीन उपसीनं बृहच्छ्रवाः ॥ देवर्षिः प्राह विप्रर्षिर्वीणापाणिः स्मयन्निव १ नारद उवाच ॥ पाराशर्यं महाभाग भवतः कच्चिदात्मना ॥ परितुष्यति शरीर आत्मानामनस एव वा २

मिति कीदृशः ब्रह्मवर्चस्विसत्तमः वृत्ताध्ययनसंपन्नानामध्ये श्रेष्ठ इत्यन्वयः ब्रह्मवर्चस्य सत्तम इति पाठेऽप्ययमेवार्थः २९ प्राप इदमेवानलंबुद्धौ कारणमाह किंचेति यागवताधर्माः प्रायेण निरूपिताः किंच भारते निरूपिताः अपि पुनः शास्त्रावरेण निरूपणीया इत्यतः प्रायेणेन्युक्तं किंचिद्विशिष्टाः परमहंसानां प्रियाः ततः किंच ते परमाहंसा एवाच्युत प्रिया हि यस्मादसंपन्न इवाभातीति भावः ३० केचित् स्मरित एव महापुरुषः स्वकार्यं प्रवर्तत इति न्यायात् तत्र भागवतकृतिरालंबुद्धिहेतुरिति निश्चयवानपि नारदमेरितः भागवतमकार्षीदिति नारदस्य लोके महती कीर्तिः स्यादिति शक्यं सत्त्वाचारदागमनमार्काक्षिणं व्यासं मत्तितदागमनमाह तस्येति सिद्धं अनलंबुद्धिमात्रं अतः सिद्धतः सिद्धमानस्य अनलंबुद्धिगतस्य ३१ अभिज्ञाय संज्ञापूर्वकं विज्ञापय सहसा कालेक्षपमंतरेण सरस्वती तीरवर्तिरवाश्रमस्थितो भागवतधर्मज्ञापनहेतोर्नारदेनोदितः श्रीकृष्णो भागवतसंहितामकरोदिति शौनकेन प्रश्नपरिहारः ॥ ३२ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे प्रथमस्कंधे विजयध्वजकृतटीकायां चतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥ ॥ त्वमर्घ्यपाद्यादिसमर्पणानंतरं सुखमुपविष्टो विस्मृत कीर्तिः वीणा महती नामपाणौ यस्य मत्तथोक्तः यदस्मिन् कुर्वन्निव प्रसन्नवदनो देवर्षिः समीप उपविष्टं तं विप्रं विन्यासं प्राहेत्येकान्वयः १ निज्ञात भगवदभिज्ञायाः तदनुसरणानुगुणानुकारणवाचाः दोनित्यकुशलं तस्य संज्ञानां पितृदनुवदन्निव कुशलं पूच्छतीत्याह पाराशर्येति महाभाग ऐश्वर्यान्नंत भाग्यनिधे पाराशर्य पराशरपुत्र भगवतः शरीरः मानसो वा शरीरः शरीरः

कुरोवाभेदाभावादेवमुक्तिः आत्मावतारप्रयोजनं कृत्वा आत्मना स्वत एव परितुष्यति कश्चित्स्वतंत्रतया कृत्वा वतारकार्यं तत्परितुष्यतीत्येवकारार्थः २ कुत इति तत्राह जिज्ञासितमित्यादि यस्त्वेष्टमीदित्तत्वे
 पुरुषार्थवृद्धितं पूर्णभारतं कृतवास्ते त्वया सुसंपन्नं सुसंपूर्णं महत्तु सर्वस्मादाश्चर्यं तमं अत्तारुद्रोपमाद्भवति तदुक्तं महादेशतः कालतो गुणतश्चापरिच्छिन्नं ब्रह्मा जिज्ञासितं विचारितं चापि चक्षुःशब्दवैश्यानामसु
 चये शब्दतोयतोपिमहत् अदुतगहनं व्यवहारे धने शस्त्रे वस्तु हेतु निवृत्तिष्विति वचनात् इयापेनार्थशब्दस्य द्विरावृत्त्या सर्वसास्त्रार्थपरिवृंहितं कृतवानिति यस्मात्तस्मात्तेन लोकानां ज्ञानमिष्टं सुष्टु पूर्णं भू
 दित्वा ३ किंच यच्चोपाध्यायपरंपरया भवता धीतं सनातनं नित्यं वेदात्मकं शब्दब्रह्मतदपि जिज्ञासितं विचारितं तस्मात्कृतावतारकार्योपपत्तएव नातुष्टिकारणं पश्यामिदमर्थः तथाप्येवमपि कृतानता
 र्कायैः पि अकृतावतारप्रयोजन इवात्मानं शोचति प्रकाशयति हे प्रभो प्रभूतज्ञानेत्यन्वयः ४ एवं नारदेन पृष्ठोऽपरिमितज्ञानस्वरूपोऽपि अज्ञवत्तु दुष्टजनमोहनाय तत्कारणं तमेव पृच्छतीत्याह अस्त्येवेति हे
 नारद स्वयोक्तृमिदं सर्वमस्त्येव नाकिंचिदवशिष्टमस्ति तथापि मे आत्ममनः न परितुष्यते नालंबुद्धिमाप्नोति तुष्यतीति वक्तव्ये तुष्यति प्रयोगात् अज्ञजनमोहनार्थमेव वहा रणामश्रः क्रियते नाज्ञानादि
 तिमहान्विशेषो विज्ञापते आत्मनो विष्णोर्भवतीत्यात्मभवो ब्रह्मा तस्यात्मनः शरीरादुद्धृतत्पन्न आत्मभवात्मभूतब्रह्मपुत्र इत्यर्थः आत्मनि भवतीति वा त्वामव्यक्तं सूक्ष्मं तस्यापरितोषस्य मूलं कारणं पृ
 च्छामहे अस्पृश्यश्चेत्यश्रोत्रं कथं ब्रूयादिति तत्राह अगाधेति अपरिमितज्ञानप्रशोत्तरवचनसमर्थमित्यर्थः अत्रापि स भित्युपसर्गमंतरेण पृच्छते रात्मनेपदप्रयोगेण नारदस्य ज्ञानं सुलंकृतं परिमितं व्या
 जिज्ञासितं सुसंपन्नमपि ते महदद्भुतम् ॥ कृतवान्भारतं यस्त्वं सर्वार्थपरिवृंहितम् ३ जिज्ञासितमधीतं च ब्रह्म यत्तत्सनातनम् ॥ तथापि शोचस्यात्मानमकृतार्थ
 इव प्रभो ४ ध्यास उवाच ॥ अस्त्येव मे सर्वमिदं त्वयोक्तं तथापि नात्मा परितुष्यते मे ॥ तन्मूलमव्यक्तमगाधबोधं पृच्छामहे त्वाऽऽत्मभवात्मभूतम् ५ सर्वैर्भवा
 न्वेदसमस्तगुह्यमुपासितो यः पुरुषः पुराणः ॥ परावरे शो मनसैव विश्वं सृजत्यवत्यत्तिगुणैरसंगः ६ त्वंपर्यटं ब्रह्म त्रिलोकी मंतश्चरो वायु र्वा त्मसाक्षी ॥ पश
 वरे ब्रह्मणि धर्मतोऽत्रैः स्नातस्य मे न्यूनमलं विचक्ष्व ७ नारद उवाच ॥ भवतानुदितप्रार्थय शो भगवतोऽमलम् ॥ येनैवासौ न तुष्येत मन्येत दर्शनं सिलम् ८
 स ज्ञानं प्रलयसमुद्रवदपरिमितमिति तात्पर्यं शब्दज्ञैरेव ज्ञापते आत्मभुवात्मभूतमितिकेचित्पठंति तत्रो वरुणेश्च शशङ्कादसः ५ नारदस्य त्वात्मानं लंबुद्धिहेतुवेदनकारणं वक्ष्यतीत्याह सबाधाति योगुणैर्विरच
 तशरीरगतसुखदुःखफलसंगराहितो विष्णुर्मानसैव स्वतंत्रताधनांतरनिरपेक्षतया सृजत्यवति संहरति स परावरे शो मुक्तामुक्तपंचयोरीश इति परावरे शः जगदुत्पत्तेः पुराप्यस्तीति पुराणः पुरमणतीति वा एकूणि
 कर्मफलानि सनोति ददातीति पुरुषः उपासित इति अतः भवानुसमस्तगुह्यं वेदेत्येकान्वयः एतदुक्तं भवति चतुर्मुखं प्रयत्नत्वाच्चैव सर्वजगत्सृष्ट्यादि कर्मभगवदुपासकत्वेन सर्वज्ञत्वात् तत्प्रसादादस्मदलं
 बुद्धिहेतुवेदनमस्तीति ६ त्वमभगवत्प्रसाधेन जनिता परोक्षज्ञानेन त्वं ब्रह्मा हतगति कर्मणा च योगप्रभातेन सर्वमाणि शरीरांतश्च रेण वानलं बुद्धिहेतुविस्वमाह त्वमिति त्रिलोकी पर्यटं ब्रह्म त्रिलो
 क्यां अव्याहतगतिः सर्वप्राण्यंतश्चरो वापि र्वा त्मसाक्षी सर्वजीवबुद्धिवर्तिवृत्तज्ञः रवं परे ब्रह्मणि वा अवरैरतत्प्रतिपादकं वेदाख्यशब्दब्रह्मणि धर्मतो वेदोक्तभगवद्दर्मानुष्ठानतदाधिकारोपपादकवेदवताभिभि
 श्चानुष्ठापितैः लोकमोहापचमयानुष्ठितैः स्नातस्य कृतकृत्यस्य मे अवतारप्रयोजनं न्यूनं नितरा मुर्वीरितं अलं यथा भवति तस्य विचक्ष्व विशिष्टतया ब्रूहीत्येकान्वयः ७ नारदोऽपि सर्वज्ञरव्यासस्य ब्रूहि स्थिताभिप्रायवि
 द्ज्ञानं तत्प्रसादादि नृसुरनावातारप्रयोजनं वक्ष्यतीत्याह भवतेति हे व्यास भवता भगवतो हरेरमलं पशोऽनुदितप्रार्थय चतुस्त्वेन न प्रतिपादितं येनानुदितेन पशः प्रतिपादकशब्देणासौ भवत आत्मानं वज्रपेठे अहंतस्य
 पशसः प्रतिपादकशब्दसिलमुर्वीरितं मन्येत्यन्वयः ८

१ प्रभो इत्योकारान्त प्रभो शब्दस्यैव सानुद्धि रितिकेचित् प्रकर्षे भा ज्ञाने उगतिश्चे ।

भारतादिशास्त्रेषु हारिषशसो बहूदितत्वात्कथं खिलं ग्रन्थ इत्युच्यते इति तत्राह यथेति हे मुनिवर्य सर्वज्ञतम मुनेभिः त्रियत इति वा मुनिवरमाप्याइति वा मुनिवर्याधर्मादयः पुरुषार्थाः यथा नुवर्णितास्तथा वा मुदेवस्य महिमानानुवर्णितो हि यस्मात्तस्मादनुवर्णनीयः धर्मादीनामल्पकथनेनापि पूर्तिः स्यान्न तथा वा मुदेवस्य महिम्नो भारतादावति कथितस्यापि सतां तत्र तात्पर्यातिशयात्फलाधिक्याच्च न हि सूर्योदयमाकांक्षमाणस्य स्वद्योतोदयेनेच्छानिवर्तत इत्येतदर्थं हि शब्देनाह द्वितीयो हि शब्दो हेत्वर्थः ९ धर्मादीनां अल्पकथनेन कथं पूर्तिः स्यादिति तत्राह नेति यद्वचो जगत्पावनकरं हरेर्यशोनशृणीत कर्हिचिदपि न प्रतीतादये तच्चित्रपदमपि चित्राणि पदानि यस्मिन्स्तथोक्तं तत्त्वचः शार्धन भवतीत्यर्थः कुतः तद्वाप्यसंयोगमात्रानुजीविता र्थाशङ्कं उच्यते इति यत्र काकोच्छिष्टतीर्थे मानसाः प्रेक्षावतः मानसा रूपसरोविहारिणो वा हंसाः परमहंसाः धवलपक्षावाजलपयोविवेककारिणः मिमंक्षया विचारलक्षणान्नेच्छयानन्यपतन्निपतंति न प्रविशंतीति यथा तथा यत्र यस्मिन् तीर्थे मानसा ब्रह्मणो बन्सोजाताः सनकादयः हंसाः निर्लेपा इति वा तस्मात्सज्जनानां दारणीयत्वेन धर्मादीनामल्पकथनेन पूर्तिरिति भावः विरमं त्युक्त्वा उशिक्षुः शुद्धं स्तूपं स्थानं येषां तितथोक्ताः शुद्धं ब्रह्मतदेव बोधयेषां तितथोक्ता इति वेति पठित्वा केचिद्ब्रह्मचक्षते तच्चित्तं १० वासुदेव महिम्नोऽति कथितस्यापि कथनेन पूर्तिरिति तत्राह सवागिति यस्मिन्निबन्धेन प्रतिश्लोकमप्यशब्दाद्यबद्धवत्यपि शब्दिकैर्जगुषिते देशकालपुणैरनंतस्य हरेः पारिजातहरणाद्यात्मकयशोलांछितानि नारायणादिनामानि सन्ति साधवः परमभागवताः शुकादयोपेक्ष्य चतुर्वर्तिगायंति गृणन्ति सज्जनतायाः जनसमूह रपाधर्माधिष्ठावयति नाशयतीति जनता यविष्णुः वाचा विसर्गः विशिष्टरचना विशेष इत्येकान्वयः यस्मिन्सति प्रशस्तानि अनंतस्पर्शानि साधवः श्रृण्वंतीति यत्तत्पस्मात्तस्मात्स एव वाग्विसर्ग इति वा जनता पापविनाशहेतुत्वात्

यथा धर्मादयो ह्यर्थानुवर्णनीयानुकीर्तिताः ॥ न तथा वासुदेवस्य महिमा नुवर्णितः ९ न यद्वचश्चित्रपदं हरेर्यशोजगत्पवित्रं न शृणीत कर्हिचिद् ॥ तद्वाप्यसंतीर्थमुशंति मानसान यत्र हंसा न्यपतन्मिमंक्षया १० सवाग्विसर्गो जनता यविष्णो यस्मिन् प्रतिश्लोकमप्यशब्दाद्यबद्धवत्यपि ॥ नामान्यनंतस्य यशो कितानि यद्वचश्चतुर्वर्तिगायंति गृणन्ति साधवः ११ नैष्कर्म्यमप्यच्युतभाववर्जितं न शोभते ज्ञानमलं निरंजनम् ॥ कुतः पुनः शब्दमद्रमीश्वरेन चार्पितं कर्म यदप्यकारणम् १२ अतो महाभाग भवानमोघदृक् शुचि श्रवाः सयरतो धृतव्रतः ॥ उरुक्रमस्याखिलबंधमुक्तये समाधिना नुस्मरयाद्विचेष्टितम् १३

सज्जनशृहीतत्वाच्च वासुदेवमाहारम्यप्रतिपादकमेव शास्त्रं । नान्यदतस्तदेव शास्त्रमणेनूभीरचनीयमिति भावः ११ न केवलं वासुदेवमहिमया तैक्यशोका विधुरशास्त्ररचनमैव गोपांकेतु हरिभक्तिविरहितनिर्भक्तज्ञानकर्मणी अपि निष्फले वेति विज्ञापयतीत्याह नैष्कर्म्यमिति नैष्कर्म्यस्वानिष्कर्मणो मुक्तेः साधनं अलं निरंजनं विषयसंमार्जनमलराहितं अतः पतति विरक्तिमद्वेदार्थविषयं परोक्षज्ञानमप्यच्युतभाववर्जितं भगवद्भक्तिरहितं हरावच्युततयानिरंतरभावनयामनोयोजने न रहितवानशोभते अधिकांशो भौष्ट्रफलनप्रकाशयति बंधकतया शब्दसर्वदा भद्रमगलं ईश्वरे हरी चनापितं कर्म न शोभत इति कुतः पुनः शब्दमद्रमीश्वरेन चार्पितं कर्म यदप्यकारणमित्येकमहरी नापितं चेत्तन्न शोभत इति किं वक्तव्यमिदं वा अच्युतभाववर्जितमित्यनेनापरोक्षज्ञानस्य भक्तिसाध्यत्वात् परोक्षोपपदमेवात्र ज्ञानं विवक्षितमिति ज्ञापयते १२ अधुना लुब्धहेतुं विज्ञापयतीत्याह अत इति द्वेषमाहागपारिमितभाग्यनिधे उक्तप्रकारेण कर्मज्ञानयोर्हरिभक्तिरहितयोर्निष्फलत्वाद् धर्मादीनामल्पकथनेनापि पूर्तिर्भगवन्महिम्नाति कथितेनाप्यपूर्तिरेवेति यतः साक्षाच्छुचि श्रवाः विष्णुरेवा त एव सत्यो निर्दुःस्वानंदानुभवे रतः शरणागतपालादि धृतं व्रतं येन स तथा अत एव मोक्षज्ञानोत्पन्नमवाप्नुयस्व सर्वसकलसज्जनसंसारबंधनविध्वंसनाय उरुक्रमस्य बहुपराक्रमस्य तत्र यज्जगत्सृष्टिपालादि विशिष्टचेष्टितं तत्समाधिना दर्शनगुह्यसमाधिभेदेन त्रिभिर्भावनाभाषाणां मध्ये यथास्थितवस्तुकथनलक्षणया समाधिभाषयाऽनुस्मरणमवन्महिमप्रतिपादकं श्रीभागवतारूपग्रन्थं कुरु तेन कृतावतारप्रयोजनं लुब्धहेतुं विषयतीति भावः अखिलबंधमुक्तये

सयेइतिपाठेसमस्तभागवतधर्मरक्षणायेत्यर्थः १३ केवलधर्मादिविषयशास्त्रकृत्यान्धोपिभवतीतिज्ञापयतीत्याह अतोऽन्यथेति असत्त्वमभनन्महिम्नोऽन्यथाविस्तृततयाधर्ममिदुपार्थक्यकृत्यापिदितं
तर्किकचनयन्किंचिन्पुरुषार्थोपयोगि कुतस्तत्कृतरूपनामभिस्तस्मिन्ग्रंथे धर्मादिकलत्वेनप्रतिपादितस्वर्गादिगतलावण्यादिरूपमदमकीलेकत्यादिनामवत्पदाणि पृथग्गशास्त्रेऽस्तुसुदृढवहनिदरस्व-
यार्थज्ञानिनोरागादिदोषदुष्टत्वेनदुःस्थितामिति कर्हिचित्कापिकस्मिंश्चिद्विषयेपिसमुद्भवातेनवायुना आहतविधट्टानौस्तरिवास्पदमाभयंनकभैतेत्येकान्वयः तस्मात्केवलधर्मादिविषयशास्त्रातिरन-
धिकारीतिभावः । अतोऽन्यथाश्रीभागवतकृतिर्मन्त्रेणयात्कचनग्रंथकरणविवक्षिततद्ग्रंथतत्कल्पितरूपनामभिर्भुग्धस्येतिवा । चशब्दान्नरकपातफलमेवस्यादितिसूचयति १४ नकेवलमनर्थकार्येवम-
वेह-येषानिदिताऽधर्मकारीचेतिज्ञापयति जुगुप्सितामिति स्वतएवप्रवृत्तिधर्मादिपुराणिशोऽज्ञस्यप्रवृत्तिधर्मादिकृतेऽनुशासनं कुर्वितमेरणं जुगुप्सितं त्वादृशैरितिशेषः नकेवलं निदिनं किन्तु महान्यति-
क्रमः वृक्षादयः पतितस्य दंडेन ताडनवन्निःश्रीमोऽन्यायः कुतः सत्यप्रमाणं कुतश्चिन्त्यापाद्यद्वाक्यतोऽर्थमज्ञातस्य जनस्य इतरः स्थितो जनो निवारणं न मन्यते इत्यन्यथः एवमववाहशस्य वचनाद्धार्यामि-
त्यनुष्ठितस्तरय प्रवृत्तिधर्मास्थितस्य जनस्येतरस्मिन्निवृत्तिधर्मागौरित्यतः शुकादिनयं धर्मः न चरतेति निवारणं करोति तस्मात्तादृशग्रंथकृतिरनपेक्षितोतिभावः एवमाक्यतइति एवमववाहशस्य न्यत्र-
स्यवाक्यतोवचनात् प्रतीतएवधर्मः मुख्यपुरुषार्थेदुर्गतिपदुत्तरोजनः अधिकारी स्थितः विश्वस्तस्य जनस्य कुत्रागैर्भवर्तमानस्य निवारणं तः न मन्यते चेत्तरयत्रे एवमववाहशस्य न्यत्र-
जुगुप्सितामिति संबंधः कुमारैस्तकाः स्वस्मिन् विश्वस्ताश्चेत्तस्मात्तेवारपीयाएव न पुनः प्रवर्तनीया इति कृपा लोभमेवैवेतिभावः १५ समाधिभाषात्मकग्रंथे धिकाप्यभावात्पुनरप्यतइति नवकव्यामिति विज्ञापयति

अतोऽन्यथा किंचनयाद्विवक्षितं पृथक्कृद्दशस्तत्कृतरूपनामभिः ॥ न कर्हिचित्कापिचदुःस्थितामतिरुभेतवाताहतनौरिवास्पदम् १४ जुगुप्सितं धर्मकृतेनुशा-
सनं स्वभावरक्तस्य महान्व्यतिक्रमः ॥ यद्वाक्यतोऽर्थमज्ञातः स्थितो न मन्यते तस्य निवारणं जनः १५ विचक्षणोऽस्याहतिवेदितुं विभोरनंतपारस्य निवृत्ति-
तः सुखम् ॥ प्रवर्तमानस्य गुणैरनात्मनस्ततो भवान्दर्शयचेष्टितं विभोः १६ त्यक्त्वा स्वधर्मचरणान् बुजं हरेर्भजन्नपक्रोथपतेत्ततो यदि ॥ यत्र कवाभद्रमभूदमु-
ष्यको वार्थजातो भजतां स्वधर्मम् १७

विचक्षण इति निवृत्तितां गुणैः प्रवर्तमानस्यानात्मनोरयानंतपारस्य विभोः सुखं विचक्षणो वेदितुं महति यस्मात्ततो भवान्पूज्यस्त्वं विभोऽष्टितं दर्शयत्येकान्वयः अनुष्ठितनिवृत्तिधर्मास्त्वादिगुणैर्जगत्सृष्ट्या
दौ प्रवर्तमानस्यानात्मनः अस्वामिकार्यस्य जीवस्य अपरिमितमूर्तेर्विभोर्भगवतः सकाशात्तद्भवित्तुं स्वसुखं भवित्तुं तत्सुखं विचक्षणो विनिश्चयार्थः सात्विकप्रकृतिर्ज्ञातुं योग्य इति यस्मात्तस्माद्विभोः सर्वस्य स्पृहश्च
रितं समाधिभाषात्मकग्रंथकरणेन ज्ञापयेत्पतो धिकाप्यभावात्प्रवर्तमानस्य जनस्य सुखाय विभोऽष्टितं दर्शयति १५ इतोऽपि प्रवृत्तिधर्मोपदे-
शाच्चिद्वृत्तिधर्मोपदेशो वरीयानित्याह त्यक्त्वोति अथ स्वधर्मस्य क्लेशहरेश्चरणान् बुजं भजंस्ततः यद्यपकः पतेत्तदाऽन्यव्ययत्रकवाभद्रमभूत् स्वधर्मभजताको वा अर्थं आपत्तयेत्येकान्वयः भगवदविषयस्त्वधर्मां-
शानात्मकप्रवृत्तिधर्मस्य क्लानि वृत्तिधर्मविधायकशास्त्रोक्ताचारैः हरेः पादपद्मं सेवमानः पुरुषस्तस्मादनधिगतापरोक्षज्ञानादितस्तत्फलपारंपार्योरागाद्यंतरायाविहतः स्वलेखयाप्यमुष्यपुंसः क्षिप्रं भवति धर्मा-
त्मेत्यादिप्रभाषाद्यत्र कवाजन्मातरे श्रीमद्विक्रलोद्भूतस्य निवृत्तिधर्मात्मकं भद्रं प्रपत्तिनिश्चितं यत्तदीतत्वेन भगवतइति वचनाद्भूद्विषयस्यैव केवलं प्रवृत्तिधर्मभजताभ्युत्तिष्ठताभिरस्त्रलेखेपि धर्मादिपुको वा
पुरुषार्थे आश्रितोऽपीतिभावः तस्माच्चिद्वृत्तिधर्मविधायकशास्त्रं भवान्करोत्विति मार्यथे १७

शिष्यगुणेन तेषां प्रवृत्तिमाह तद्वति निरस्तसमस्तचंचलस्वभावो जिह्वादीन्द्रियनिग्रहवति अतएव निरस्तवालक्रीडासाधने अनुकूलवर्तिनि परिचरति अत्यल्पबालविग्रहधारिणि मायितं योगिनोऽनुग्रहलक्षणां कृपाचक्रुरित्यन्वयः किंविशिष्टास्तुल्यदर्शनाः यद्यपितुल्यगुणक्रियाकूपैः समं ब्रह्म तदर्थतः यथास्थितवस्तुदर्शिनो तया पीतिशेषः २४ किंतु चक्षुःश्रूषाकर्मातिताह उच्छिष्टेति ब्रह्मकुलोद्भवानां भवचतुर्यां भ्रमइति प्रकाशनाय द्विजैरितिकथितं । उच्छिष्टपात्रोद्धरणं गोमयोदकेन मार्जनं वा तत्स्थले रत्नं तत्रानुज्ञातः नीह शूद्रस्य तदनुज्ञानाभावे उच्छिष्टस्पर्शनं सुतरां तद्गन्धं वा शक्यं लिप्ये उपदिश्यते तिस्र्येति प्राणा एतैरितिलेपाभादेनास्तद्धुकोच्छिष्टानामोदनानामदनं प्रत्यनुज्ञातइति वा अनेन स्वशरीरयात्रानिर्वाहमाह तदनुवर्तित्वं स्पष्टमाह सकृदिति च शब्द एवार्थे यतः सकृदेव भुंजते तथाहमपि सकृदेव भुंजे तत्फलमाह तदिति तेन कर्मणा सकृद्भोजनेन अपास्तं निरस्तं किलिबपं पापं यस्य स तथा ततः किमभूदिति तत्राह एवमिति एवमुक्तमकीरणमवर्तमानस्य विशेषेण शुद्धांतः करणस्य तेषां परमहंसानां धर्मविषयैराग्यलक्षणे भगवत्कथाश्रवणाद्यभ्यासलक्षणे वा अभिरुचिरुत्कंठाप्रजायते इत्यन्वयः संततातुवृत्ति सूचनाय लट्प्रयोगः २५ अभिरुच्या किंजातमिति तत्राह तत्रोति

ते मय्यपेतास्त्रिलचापलेऽभिकेदां ते यतः क्रीडनकेऽनुवर्तिनि ॥ चक्रुः कृपां यद्यपितुल्यदर्शनाः शुश्रूषमाणे मुनयो लपभाषिणि २४ उच्छिष्टलेपाद्यनुमोदितो द्विजैः सकृच्च भुंजते दपास्तं किलिबपः ॥ एवं प्रवृत्तस्य विशुद्धचेतसस्तद्ब्रह्म एवाभिरुचिः प्रजायते २५ तत्रान्वहं कृष्णकथाः प्रगायतामनुग्रहेणाशृण्वं मनोहराः ॥ तां श्रद्धयामेनुसवं विशृण्वतः प्रियश्रवस्यंगतदाऽभवन्मतिः २६ तस्मिंस्तदालब्धरुचेर्महामुने प्रियश्रवस्यस्सलितामतिर्मम ॥ ययाहमेतत्सदसस्व मायया पश्येमयि ब्रह्मणिकल्पितं परे २७ इत्थं शरत्प्रावृषिकावृत्तहरेर्विशृण्वतो मेनुसवं यशोमलम् ॥ संकीर्त्यमानं मुनिभिर्विहात्मभिर्मक्तिः प्रवृत्तात्परजस्तमोपहा २८ तस्यैवं मेनुरकस्य प्रश्रितस्य हतैनसः ॥ श्रद्धयानस्य बालस्य दांतस्यानुचरस्य च २९ ज्ञानं गुह्यतमं यत्तत्साक्षाद्भवतो दितम् ॥ जन्मवोचनगमिष्यंतः कृपया दीनवत्सलाः ३० येनैवाहं भगवतो वासुदेवस्य वेधसः ॥ मायानुभावमविदयेन गच्छंतितत्पदम् ३१

तत्र तत्सकाशे मनोहराः कृष्णकथा अनुदिनं मातः सवनादनंतरं प्रगायता कीर्तयतां परमहंसानां अनुज्ञालक्षणा अनुग्रहेण अशृण्वमित्यन्वयः अंगश्रीवेदव्यास तदा श्रद्धयानुसर्वांश्चिन्धयामपिताः कथादिशृण्वतो मे मतिः ध्यानलक्षणोपासना प्रियश्रवसि परमंगलकीर्तोहरावभवदित्यन्वयः २६ असदस्मरणोपासनाफलमाह तस्मिन्निति रागाद्यवचैरनुपहतत्वादस्सलितानिरंतरं स्थिरतयाऽसंखोपासनमभवादेत्यन्वयः अहं ययाऽसंखोपासनया एतत्सदसत्कार्यं कारणं त्मकं जगन्मयि स्थितं विबभूते ब्रह्मणि पूर्णं हरौ तत्तद्वत्तत्प्राप्तं तत्सहृतेति पश्ये कथं भूतं स्वमायया स्वेच्छया मदनुग्रहो भिमसुरया यत्र स्थितामिति कल्पितं संकल्पितमित्यन्वयः ब्रह्मण्यध्यस्तं जगत्पश्य इत्यंगीकारे मिथ्याज्ञानितं प्रसज्यते न हि गुह्यं ध्यस्तं रजतं पश्यन् यथार्थज्ञानी भवति किंतु नेदं रजतशुक्तिरेवेति पश्यंस्तथा नेदं जगत्किंतु ब्रह्मैवेति न चात्र तथेव्यलमतिप्रसंगेन २७ भक्त्युपासनपोरभ्योन्यनिमित्तकभावोस्तीत्यभिप्रेत्याह इत्यामिति इत्यमुक्तमकीरणमुनिभिः सर्वज्ञैर्गोमिभिः सम्यक्कीर्त्यमानं अपरं हरेर्गुरुं ज्ञानुसवर्णं शरत्प्रावृषिकावृत्तविशेषेण शृण्वतो मम हरौ तदितरविरागवती आत्मनो मनसो रोगुणतमो गुणनिमित्तरागाद्यन्यथाज्ञानादिदोषहरामहत्त्वज्ञानलक्षणाभक्तिः प्रवृत्ता इत्यन्वयः ३८ तत्सहृदयं हरेर्गुरुं गुरुं वेदयः श्रवणेनैव कथं ज्ञानोदय इति चेत्तत्राह तस्येति १९ गमिष्यंतश्चातुर्मास्यानंतरम् ३० ३१

एतन्मयोक्तं ज्ञानं तापत्रयात्मकसंसारनिवर्तकौषधं समीचीनसूचितं लोकस्थेति शेषः तस्मादेतादृशं ज्ञानमेवापाद्यमिति भावः तर्हि कर्मकरणं व्यर्थमिति तत्राह परीति पायजूकैः क्रियमाणमग्निहोमादितदपि य
निब्रह्मणि अपरिच्छिन्नगुणे ईश्वरे ईशादापि परे हरीभावितापि तर्हि ज्ञानमुत्पद्यते तेन तापत्रयचिकित्सितं एतदुक्तं भवति ब्रह्मार्पणमुद्रया क्रियमाणेन कर्मणा शुद्धांतःकरणस्थद्विषयविरहितः सदात्मगदांतिती
प्रवाभक्त्या जनिता परोक्षज्ञानेन तापत्रयात्मकः संसारो निवर्तत इति यत्तत्र ब्रह्मणि भावितं यत्कर्म तदेतत्तापत्रयचिकित्सितं संसूचितमित्येकान्वयो वा ३२ ननु कर्मणा बंधस्वभावात् कथं तापत्रयमेष्यं भवति त
त्राह आमय इति सुखमेव व्रतं येन सतथा तस्य संबुद्धिः हे सुव्रत सत्यसंकल्पादि व्रतोपेतोति वा येन व्रत्येन भूतानामामयं आमयः श्लेष्माद्योजापतेत देवामयकारणं द्रव्यं चिकित्सितमौषधीकृतं तद्रोगलक्षणं पुना
तिपरिहरति हि तदिदमनुभवसिद्धमिति हि शब्दार्थः एवकारस्तु तस्य माधान्यद्योतनार्थः ननु द्रव्यांतरनिषेधार्थः कुतः औषधीकरणापद्रव्यांतरसंयोगदर्शनाच्च शब्दउपमार्थः स एवा ३२ एवं तथा
नृणांसंसारिणां क्रियालक्षणायोगाजपायाः स्वतः संसारहेतवः तएव क्रियायोगाः परे पूर्णे ब्रह्मणि कलिरताः अपिताः आत्मविनाशाय अनेकजन्मसांचितदुष्कर्मस्वरूपनागाय कल्पंते तस्मात्केवलं कार्यं बंधकं
ब्रह्मार्पणेनौषधीकृतं भक्तिज्ञानद्वारा संसारारूपरोगनिवर्तकमिति भावः ३४ ज्ञानद्वारा कर्मणो मोचकत्वमाह यदिति अत्र कर्मभूमौ भगवत्परेण भगवत्परितोषणं यत्कर्म जीवैः क्रियते तत्र ब्रह्मणि योगसमन्वितं
परोक्षापरोक्षोपपदं ज्ञानं तज्ज्ञानं तस्य कर्मणो धीनिहिकर्मणा ज्ञानमातनोति ज्ञानेनामृती भवति अथामृतानि कर्माणीति श्रुतेः कर्मणा ज्ञानजायते हि यस्मात्तस्मात्कर्म ज्ञानद्वारा बंधनिवर्तकमिति भावः अ

एतत्संसूचितं ब्रह्मन् तापत्रयचिकित्सितम् ॥ यदीश्वरे भगवति कर्म ब्रह्मणि भावितम् ३२ आमयो यंच भूतानां जायते येन सुव्रत ॥ तदेव द्यामयद्रव्यं तत्पुना
तिचिकित्सितम् ३३ एवं नृणां क्रियायोगाः सर्वे संसृतिहेतवः ॥ तएवात्मविनाशाय कल्पंते कल्पिताः परे ३४ यदत्र क्रियते कर्म भगवत्परितोषणम् ॥ ज्ञानं
यत्तदधीनं हि भक्तियोगसमन्वितम् ३५ कुर्वाणायत्र कर्माणि भगवच्छिक्षया स कृत् ॥ गृणंति गुणनामानि कृष्णस्यानुस्मरंति च ३६ ॐ नमो भगवते तुभ्यं
वासुदेवाय धीमहि ॥ प्रद्युम्नायानिरुद्धाय नमः संकर्षणाय च ३७ इति मूर्त्यभिधानेन मंत्रमूर्तिममूर्तिकम् ॥ यजते यज्ञपुरुषं स सम्यग्दर्शनः पुमान् ३८

त्राग्निहोमादिकर्मसु यत्कर्म भगवत्परितोषणमिति वा ३५ कथं कारं कर्मणा ज्ञानमुत्पद्यत इति तत्राह कुर्वाण इति यत्र यस्य यजमानस्यार्थोऽस्मिन् यज्ञे हवनादीनि कर्माणि कुर्वाणो वैदिकावृत्तिर्वा दयः
स्मर्तव्यः सततं विष्णुर्विस्मर्तव्यो न जातु चिदिति भगवच्छिक्षयाऽसकृन्निरंतरं आदिमत्पावसानेषु वा कृष्णस्य गुणानुस्मरंति नामानि गृणंति ३६ यो यजमानः स्वयंच नित्यमो नमो भगवत् इत्यादि श्रुतपांभि
धानेन मूर्तिशयकेन मंत्रेण मंत्रप्रतिपाद्यमूर्तिं अमूर्तिकं मूर्तिवैकृतविग्रहविधुरं वासुदेवादि रूपं यज्ञपुरुषं चत्वारिंशं गात्रयोऽस्य पादा इत्यादि कृत्यति पादाकारं भगवंतं उद्दिश्य यजते स पुमान् यजमानः
परोक्षापरोक्षज्ञानवान् भवति ते च ऋत्विगादयः सम्यक्दर्शनाः समीचीनस्त्रीयज्ञानाः सर्वज्ञाश्च सम्यक् भगवंतं दर्शयंति ज्ञापयंतीति तस्यैव दर्शनाः सर्वपां हरिपरायणत्वात् ॐ सर्वगुणपूर्णं सर्वजनं रंजके
ति वा ओमित्येवं रूपं भगवतेषु पुण्यपूर्णं यत्तुभ्यं नमः सर्वत्र वसति दीव्यतीति वासुदेवः बलज्ञानरूपत्वादेत्यनिरसनशीलत्वात् श्रीदाशीलत्वाद्वा तस्मै श्रीमहिस्मरेम प्रहृष्टं पुत्रं हिरण्यमेतत् रूपं यदस्यः प्र
सुप्तः हिरण्यश्मभ्युद्गिरण्यकेज आम्रणा स्वात्सर्व एव सुवर्ण इति श्रुतेः तस्मै न केनापि निरुद्ध इत्यनिरुद्धः अतोऽस्य यज्ञाणः सोऽस्यास्तीत्यनीतिना निना मुख्यग्राण प्रसादवत्तापुष्पेभ्यः रुद्धः दशीदृक् दक्षिणा अनि
रुद्धः संसारमुक्तास्तान् दधाति धारयति पोषयतीति वा अनिरस्तं मुशारूपं नाम यत्तदिति वा तस्योद्दिशति नाभेति श्रुतेः तस्मै सम्यक्पापकर्षणशीलत्वात् संकर्षणः समीचीनं करं सरोत्तिदत्त इति वा तस्मै रूप
वदः मत्स्येकं पूय कर्मस्त्वद्योतनार्थः इति शब्दः प्रभृतिवचनः तस्माद्विष्णोर्वादिभिर्वैष्णवैः यजमाना भगवंतं श्रीज्ञाना ज्ञानं ततो मर्दंतीति भावः ३७ १८

स्वानुभवसिद्धमेतदितिविज्ञापयति इममिति केशवः मदनुष्ठितमिमं स्वधर्मनियममवेत्येष्वर्थमीश्वरविषयं ज्ञानं स्वस्मिन् भावं भाक्त्यमेव ह्यं अदादित्यन्वयः २५ इदानीं भवतारकपोजनालंबुद्धिः का
रणविज्ञापनमुपसंहरति त्वमिति हे अदभ्रश्रुत श्रोतामतेत्यादेः संपूर्णश्रोतृत्वादिगुणसंपन्न त्वं ईश्वरोपि ऐश्वर्यादिगुणसंपन्नत्वेनाप्रवर्धयिष्युरपि सज्जनवात्सल्यादेव ज्ञानतत्कीर्तिर्गर्भज्ञं प्रकरणेनाविदु
षाविद्वतीति विदो ज्ञानलभकभावाः तेषां वाचिचारकाणां वाच्यमुत्तितं ज्ञातुमिष्टसमाप्यते संपूर्णं भवति तादृशं श्रीभागवतलक्षणं विभोः समर्थं स्यतव विश्रुतं यज्ञः प्रख्याद्विप्ररूपापथे त्वन्वयः तस्मादन्येषां भाग
पतकरणशक्त्यभावात्तत्कृतिरेवाल्लुब्धकारणमिति भावः ॥ ४० ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे प्रथमस्कंधे विजयध्वजकृतटीकायां पंचमोऽध्यायः ॥ ५ ॥ इदं व्यासनाटदसंवादां पारुष्यान्मूतशानकादि
म्योत्रवीदितिविज्ञापयितुमाह एवमिति हे ब्रह्मन् सत्यवती सुतो व्यासः देवर्षेर्जन्मकर्मच एवं श्रुत्वा पुनरपि तनारदं पप्रच्छेत्येकान्वयः १ नारदस्नेहपाशात्तच्छाः रूपापनाय च सर्वज्ञोऽपि व्यासस्तद्वयः शो
षवृत्तिपृच्छति मिथुभिरीत तव विशिष्टज्ञानोपदेशं भिर्भुभिर्ज्ञानभिज्ञानादानशीलैर्विप्रवसिते देशांतरंगते आद्ये बाल्ये वयसि वर्तमानो भवान् तदनंतरं किमकरोदित्येकान्वयः २ तदेवाविचर्य पृच्छति स्वा
यं भुवेति स्वयं भुगो ब्रह्मणः पुत्रतेतय परं ज्ञानोपदेशोत्तरकालीनं वयः कपावृत्त्यावर्तितं मरणकालेऽप्येदं दंशरीरं वातदुःसाक्षीरुत्तष्ठष्टवानसीत्येकान्वयः ३ सर्वेषां पूर्वजन्मसंज्ञादीनां निराकृति

इमं स्वधर्मनियममवेत्यमदनुष्ठितम् ॥ अदान्मे ज्ञानमैश्वर्यं स्वस्मिन् भावं च केशवः ३९ त्वमप्यदभ्रश्रुतविश्रुतविभोः समाप्यते येन विदां बुभुक्षितम् ॥ प्र
ख्याद्विदुः सैर्भुङ्क्षुरादितात्मनां संलेशनिर्वाणमुशंति नान्यथा ॥ ४० ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे प्रथमस्कंधे पंचमोऽध्यायः ॥ ५ ॥ भूत उवाच ॥ एवं निश
म्य भगवान् देवर्षेर्जन्मकर्मच ॥ भूयः पप्रच्छ तं ब्रह्मन् व्यासः सत्यवती सुतः ॥ १ ॥ व्यास उवाच ॥ मिथुभिर्विप्रवसिते विज्ञानादेशु भिस्तव ॥ वर्तमानो व
यस्याद्येततः किमकरोद्भवान् २ स्वार्थं भुवकया वृत्त्यावर्तितं तत्परं वयः ॥ कथं वेदमुदत्ताक्षीः काले प्राप्ते कलेवरम् ३ प्राक्कल्पविषयामेतां स्मृतिं तिसुरसत्तम ॥
न ह्येव व्यवधात्कालेषु सर्वानिराकृतिः ४ नारद उवाच ॥ मिथुभिर्विप्रवसिते विज्ञानादेशु भिर्मम ॥ वर्तमानो वयस्याद्येतत एतदकारणम् ५ एकात्मजा मे
जननी योऽपि नूढा च किंकरी ॥ मय्यात्मजेऽनन्यगतौ च क्रेस्नेहानुबंधनम् ६ साऽस्वतंत्रानकल्पासीद्योगक्षेमं ममेच्छती ॥ ईशस्य हि वशे लोको योषादा
रुमयी यथा ७ अहं च तद्ब्रह्मकुल ऊषिवांस्तदपेक्षया ॥ दिग्देशकालाव्युत्पन्नो बालकः पंचहायनः ८

निराकरणं यस्मात्सर्वनिराकृतिरेपकालः सुरसत्तमज्ञानिश्रेष्ठ तवाती तद्ब्रह्मकल्पविषयामेतां मरणशक्तिं नैव व्यवधात् विरोहितां नैवा करोत् आश्रयमेतदित्यस्मिन्नर्थो हि शब्दः एवकारस्त्ववधारणार्थः ५
विज्ञातस्वकीर्तिवितरणव्यासाभिप्रायो नारदस्तत्प्रतिहरति मिथुभिरिति उक्तार्थः श्लोकोप ५ स्वस्वसंन्यासिनामननुगमने कारणमाह एकात्मजेति अहं येक एवात्मजोऽपत्यं स्याः सातथा यो
षेतां मय्येव गृहादिवेकज्ञानशून्या किंकरी दासी च एवं विधायामजननी न अन्यायातिराश्रयो यस्य सोऽनन्यगतिः तस्मिन्नात्मजे मयि स्नेहानुबंधनं च कृत्येकान्वयः ६ केवलं स्नेहमेव ब्रह्मवतीन त्वशानवस
रादिदानपूर्वकमित्याह सेति ममयोगक्षेम अग्रप्रत्ययान्युपाययोग प्राप्तस्य परित्यागं न क्षेममिच्छती अस्वतंत्रा पराधीना कल्पासमर्थानासीदित्येकान्वयः कुतो लोकः सेवको ज्ञानः ईशस्य स्वाभिनेव शो हि य
त्तात्तस्मादित्यर्थः ईशावास्पथि ति श्रुतेरीशस्य परमेश्वरस्येति वा कथमिव दारुमयी काष्ठनिर्भता योषायथा जडप्रवर्तकं यंत्रं पुरुषाधीना तथेत्यन्वयः ७ तर्हि किमिति तत्र वासदत्तितत्राह अहं हि हि जज्ञन्द
तार्थः पूर्वजन्ममुच्यार्थो वा अहं तस्याः मातुरपेक्षया तस्मिन् ब्रह्मकुल एव ब्राह्मण एव कृषिवा नित्यन्वयः कुलं श्रेष्ठे सार्थे जातितां कृपयो रपोत्यभिवानात् तत्र वासे हे त्वं तत्रमाह दिशि हि दिग्वाचन
मे ज्ञाने कारणमाह बालक इति पंचहायनाः सेवत्सराः यस्य सत्त्वोक्तः यो हि दिग्वाचनभिज्ञः पंचहायनो बालकः साह्यमित्येकान्वयः ८

कियते कोलमवात्सीदितिप्रस्थमातुमरणपर्यंतमवात्समितिपरिहारमभिप्रेत्याह एकदेति स्पृशउपतापइतिधातोःआक्रमणेनतप्तःगांगोमतल्लिका अदशतममक्षयन् कालेनमृत्युनाचोदितः
 रितः ९ सोहंतवामातुरंत्यकर्मकृत्वा तन्मरणंमत्तानामभीष्टमीशस्यानुग्रहंमन्यमानउत्तरांदिशंमातिष्ठमित्यन्वयः १० एकएवसहापरहितःअहंतत्रोत्तरस्यांदिशिदेशान्स्मृतानतीत्ययातइति
 चतुर्थश्लोकेनान्वयः व्यालाश्वदुष्टगजाश्वउलूकाश्चशिवाःशृगालयश्चव्यालूलूकशिवाःतासामाजिरंकीडास्यानं प्रतिभयाकारंमृत्युमाह्वयदिवस्थितं अतएवधोरंमहदपारंविपिनमद्राक्षमित्येकान्वयः स
 वेतुसंपत्त्यास्फीतान्स्मृद्धान् पुराणिग्रामाश्चब्रजजाकराश्चपुरग्रामब्रजजाकराःपुरांराजाश्रयः ग्रामोबहुजनाकीर्णः गोपालानांगवांचनिवासस्थानं ब्रजः रत्नाद्युत्पातेस्थानआकरः खेदान्मृगयोपजी
 वनप्रदेशान् पट्टनानिवाटयश्चतास्तथोक्तास्ताःपट्टनवाटीः जलस्थलायतिस्थिताराजधानीपट्टनं पुष्पोपजीविनानिवासस्थानंवाटी वृक्षसमुदायोवनं आरोगितवृक्षसमुदायउपवनम् ११ इमैर्गर्जैर्भ
 आभुजद्रुमार्जवृक्षायेषुततथोक्ताः भूर्जपत्रेभुजोभूर्जैर्मृदुत्वकर्ममल्लिकावितियादवः इभमप्रा.भुजाःशाखायेषांतिथोक्ताःइभमग्रभुजद्रुमाःयेषुतेतथोक्ताइतिवातान् विचित्रधातुभिर्नामाविधौगैरि
 कहरितालाभिःचित्राआश्चर्यरूपाअद्भ्यःगिरयःतान् शिवजलान्गुरुत्वादोषरहितान्जलाशयान्सरोवरादिजलाधारान् देवनिपेदितानलिनीःपुष्करिणीः १२ चित्रस्वनैर्नामाविधस्वरभुरैः
 पत्ररयैःपक्षिभिः सहविभ्रमंतःइतस्तत्तत्तलंतःभ्रमराष्टंगाःविभ्रमद्रुमराःविभ्रमद्रुमराणांश्रीःशोभासमृद्धिर्वीयासुतास्तथोक्तास्ताः शराणांस्तंबाःशरस्तंबाःनलानिचेषेणवधशरस्तंबाश्चक्रशस्त्रेततथोक्ता
 एकदानिर्गतामेहाहुहंतानिशिगांपथि ॥ सर्पोऽदशत्पदास्पृष्टःकृपणांकालचोदितः ९ तदातदहमीशस्यभक्तानांसमभीप्सितम् ॥ अनुग्रहंमन्यमानःप्रा
 तिष्ठंदिशमुत्तराम् १० स्फीतान्जनपदांस्तत्रपुरग्रामब्रजजाकरान् ॥ खेदान्पट्टनवाटीश्वनान्युपवनानिच ११ विचित्रधातुचित्राद्रीनिभमग्रभुजद्रुमान्
 ॥ जलाशयाञ्छिवजलान्नलिनीःसुरसेविताः १२ चित्रस्वनैःपत्ररयैर्विभ्रमद्रुमराश्रयः ॥ नलवेणुशरस्तंबकुशकीचकगह्वरम् १३ एकएवातिथा
 तोहमद्राक्षंविपिनमहव ॥ धोरंप्रतिभयाकारंव्यालूलूकशिवाजिरम् १४ परिश्रान्तेन्द्रियात्माहंदृढपरीतोबुभुक्षितः ॥ स्नात्वापीत्वाहदेनद्याउपस्पृष्टोग
 तश्रमः १५ तस्मिन्निर्भनुजेरण्येपिप्लोपस्थआश्रितः ॥ आत्मनात्मानमात्मस्थंयथाश्रुतमर्चितयम् १६ स्वप्नोमायाग्रहःशय्याजाग्रदाभासआत्मनः
 ॥ नामरूपक्रियावृत्तिर्भावच्छास्त्रपरंपदम् १७

सत्तैर्गह्वरानिबिडोऽरण्यविशेषः वायुनाउद्धूताःस्वतःस्वनाःखेपवःकीचकाउच्यंते १२ १४ तृपापरीतःपातीयपानेच्छुःबुभुक्षितोअन्नकामः अतएवपरिश्रान्तेन्द्रियदेहोहं तत्रमहारण्येवद्वाहदेउपस्पृ
 ष्टःकृतपादमक्षालनादिकःस्नात्वातर्पणादिसकलाःक्रियाःविधायस्वावृद्धकंपीत्वातेनहेतुनागतश्रमोऽपगतालस्योभूत्वा १५ मनुष्यसंचारहितेऽरण्येपिप्लोपस्थेअश्वत्थमूलेआश्रितःरत्नरि
 कासनउपविष्टःसमाहितचित्तोभूत्वाआत्मनाविषयेभ्यःआहृतेनमनसाहृदिसंस्थितंआत्मानमत्यागात्मानंयथापरमहत्स्यःश्रुतंयथाअर्चितयमित्येकान्वयः १६ यथाश्रुतमर्चितयमित्येतदशीपितुंजाग्रदा
 यस्यास्वच्छंनिरूपयति स्वप्नइति स्वप्नवस्थाआत्मनःपरमात्मनःसकाशादात्मनोजीवस्थोत्पद्येतइत्यन्वयः तत्रेणोपात्तत्वादात्मशब्दस्यद्विरावृत्तिःकर्तव्या जीवयनःस्थितमायालुपहृष्टश्रुत
 इत्युत्संस्कारोपादानकोजाग्रतपदार्थसदृशकारितुरगाद्यनेकपदार्थदृष्टिरूपःस्वप्नःसर्वेन्द्रियोपरतिरूपत्वात्स्वप्नजागरितविशयग्रहणरहिताशयपरपर्यायाशुभ्रिः नामरूपक्रियासुवृत्तिर्यस्यतथोक्तः आ
 भासःअत्ययःनामरूपक्रियाविषयमत्ययोजाग्रत् एतदवस्थान्नयकारणंअन्नमृदादिवत्कार्यानुस्यूतं किंतुततोविलक्षणतादित्यभिप्रेत्याह संविदिति समीचीनामकृतिप्राकृतमिश्नरहिताविज्ञानंय
 एतत्तथोक्तं सम्यक्निर्दोषमात्रानवचेत्तिर्संवित्तदात्मानमेव वेदाहं ब्रह्मास्मीतिश्रुतेःशास्त्रं सर्वनिर्गुणं पद्यतइतिपदंपरममुत्तमंमातृव्योत्तमं एवंजाग्रदाद्यवस्थाकृतेनात्माविद्योत्पत्तौपदंरक्तंविशिष्टंज्ञानं
 यन्सर्वीक्षणं प्राप्नोत्येवमर्तुयैर्ब्रह्मस्वरूपंश्रुतंतदेवाच्यतयमित्यभावः १७

एतदेवविचिन्त्यदर्शयति नेति चित्रमाश्रयं रूपं चित्रं अपि विभक्त्या नात्यक्तं वा चित्तं चेतनं जविशायतइति वा चित्तज्ञानंतनोदिरातिज्ञानिनांबुलीकरोति हृदये दशातिगुरुमुखेनाति वा चित्तरत्ना ल
 हितसंभगोवृत्तिभेदः समुदाहृतइति स्मृतेः चिनोतीति चित्तचेतासष्टावह्याततरति अतीत्यवर्तते चिनोति स्रजतिरमयति वा तस्मादुतमाश्रयति वा भयवद्वैतपीडितगणसायग्रीभित्यदंतं देवि ति रोहं ततं
 व्यासं भगवतः हरेः पदं वा एवं विधंतं यत्कृत्यादिसंबंधविधुरत्वादि द्विपार्थजाग्रदवरयानानुगच्छेन्न स्वप्नावस्थानुसुप्त्यवस्थां विसितोर्थो मनोरथ इत्यभिधानात् मनोरथप्रतएव न निरोधं मरणं अनुगच्छेति
 स्थस्यप्रत्येकमन्वयः चशब्दोभिधः समुच्चयार्थे १८ ननु कालतोपि स्वप्नाद्युत्पत्तिदर्शनात्तत्कर्तृत्वं हरेः कथमित्याशंक्य स कल्पप्रपंचकर्तृत्वेन मुख्यकर्तृत्वात्तदंतःपाति स्वप्नाद्युत्पत्तिकर्तृत्वं कथं व्याश्रित्यभिधे
 त्यप्रपंचसृष्ट्यादिकर्तृत्वमाह । स्रजति । सृष्ट्यग्रे स एको भगवानासीदित्यवांतरान्वयः । स पुनः सिसृक्षुः अंतर्पोषितया अवतारैश्च क्रीडिष्यन् क्रीडितुं प्रिच्छन्नात्मनः स्वस्मात्सोदरात् जहाद्विपरयाणुपर्यया
 दं जगत्सृष्ट्वा अंतर्पोषितया विषयमादुर्भावेन विहृत्य पुनश्चतस्वरगंधासहस्यप्रलये केवल एकाकी उदास्ते जीवयवृत्तिप्रत्युदासीनो वर्तत इत्यवयवः । जगध्वा उदास्तेति संघट्टमाद्यः प्रकृत्यादिसाधनोत्तर
 मंत्ररेणापि संप्रसृज्य इति माहात्म्यं चोत्पत्तितुं सांस्थितिसंहारकर्तृत्वमेव ज्ञानादिकर्तृत्वं चास्तीति १९ इदानीमुपास्तिफलमाह ध्यायतइति ध्यावेन प्रकृत्यानिर्वृतं परमानंदमाह चेतो धरयसतथा
 तस्यावर्तकं ठायाः जातानामश्रूणां पापाणां कलामि विदुर्मिपुं के अक्षिणीयस्य सतयातस्य अनैरव्यग्रेगस्वरक्षणकमलं ध्यायतो मेहद्विहरिरासीत् प्रसन्नो भूदित्येकान्वयः २० प्रेम्णातिशयितभारेण निर्भिकः
 नेद्विपार्थं न च स्वप्नं सुप्तं मनोरथम् ॥ न निरोधं चानुगच्छेच्चित्रं तद्गवत्पदम् १८ स एको भगवानग्रे क्रीडिष्यन्निदमात्मनः ॥ सृष्ट्वा विहृत्य तज्जगध्वा उदा
 स्ते केवलः पुनः १९ ध्यायतश्चरणाभोजं भावानिर्वृतं चेतसः ॥ औकंठ्याश्रुत्कलाक्षस्य हृद्यासीन्मेशनैर्हरिः २० प्रेमातिभरानिर्भ्रिन्नपुलकां गोतिनिर्वृतः ॥
 आनंदसंप्रवेलीनो नापश्यन्मुभयं मुने २१ रूपं भगवतो यत्तन्मनःकांतं सुखवहम् ॥ अपश्यन्सहस्रोत्तस्थौ कैवल्यादुर्धना इव २२ दिदृक्षुस्तदहं भूयः प्रणिधा
 यमनो हृदि ॥ वीक्षमाणोऽपि नापश्यन् वितृप्त इवातुरः २३ एवं पतंतं विजने मामाहा गोचरो गिराम् ॥ गंभीरश्चक्षुषया वा वाशुचः प्रशमयन्निव २४ हंता
 स्मिन् जन्मनि भवान्नामद्रष्टुमिहा र्हाति ॥ अविपक्वकषायाणां दुर्दर्शो हं कुयोगिनाम् २५ सकृद्वर्शितं रूपमेतत्कामाय तं नय ॥ मत्कायः शनैः साधुसर्वा
 मुंचति हृच्छयात् २६

समुल्लसन्जातपुलकः शोभांच प्रेमातिभरानिर्भ्रिन्नपुलकं गेयस्य सतथा आनंदसंप्रेमुल्लस्योदके प्रोहं तमेवापश्यन्मुभयं द्वितीयं समाधिकं वानापरपंतवोत्तमत्वादित्यन्वयः २१ तद्वत्परं किमभूदिति
 तत्राह रूपमिति मनःकांतं मनोहरं हरेर्यद्भूयं अद्रासतस्तद्वत्सा अपश्यन् चक्षुषाणो दुर्धनाः दुःसितांतः करणः मुक्तिप्राप्तः कैवल्यान्मोक्षादिवोचस्यानुदतिष्ठमित्यन्वयः २२ पुनः हरेरुत्पत्तिहृत् हृदि मनः प्र
 णिधाय स्थितः आतुरो रोगी वा वितृप्तः अस्तु श्रेयो वीक्षमाणोऽप्यहं नापश्यामित्यन्वयः २३ हरेर्मे किं ज्ञातस्य पदार्थमिति दर्शयति एवमिति गिरावायामगोचरोऽविषयोऽदृश्यो गंभीर आगाधपाशश्चक्षुषया
 मधुरपावाचामानसीः शुचः प्रशमयन्निव नष्टाः कुर्वन्निव स्थितो हरिरेवं विजने जनसंचाररहिते द्रष्टुं यत्तमानमाह त्वेकान्वयः २४ किमाह हरिरिति तत्राह हंतेति हंता विस्मये भवानिह मूलो के अस्मि जन्म
 निशुद्रपानो मां द्रष्टुं नाहति कुतः कथेन भोगनायते गच्छतीति कषायाः पापं अभुक्पापफलानां कुयोगिनां जन्मनाऽनभिज्ञानेन वा कुत्सितः योगो घपानादिक एषामस्तीति कुयोगिनः । तेषां पुंसो दुर्दर्शः द्रष्टुमश
 क्यः २५ तर्हि किमिति दर्शयति तत्राह तद्वादिति अनय सांसारिकदुःखरहित देवकामाय अथ कदापुनः प्रेयमित्युत्कंठाय । तया किं फलमभूदिति तत्राह मत्कामा इति यद्वक्तः पुरुषः कथेन सर्वान् हृच्छ
 यान् प्राकृतान् कान्नासुधुमुंचतीत्यन्वयः २६

परमहंससेवाफलमाह सादिति दीर्घयावदुक्तालीनयासतां परमहंसानां सेवयापारिचर्यामायिदृढामतिः मननलक्षणाभक्तिर्जातवैयस्यादतः अवच्छेदोपरूपगूढजातिस्वादिमंलोके देहं हित्वा पञ्चात्तुष्टुद्रस्वेन जातस्त्वं मज्जनतां मज्जनतां परमभागवतत्वं गतासीत्यन्वयः २७ अयिनिबद्धादयमतिः कदाचिदपि न विपद्येत न नश्येत् प्रजानां तर्जः सृष्टिः निरोधः संहरणस्योः स्मृतिनाशकयोः २८ हिर्वागिरि मरुद्वारं धनविपद्येत कस्मान्नमदनुग्रहात् अनेन भगवद्भक्तसंगो भिन्नतफल इत्युक्तं भवति २८ ईश्वर ईशानशीलं सकलजनप्रवर्तनशक्तिम् अलिंगं जडशरीरहितरुद्रादन्पुत्र ईश्वरसिन्धुस्तथा भवति मृद्वान् हरिश्चंका निरासार्थं वा अलिंगमित्युक्तं नभः अलिंगं गमकं दृष्टात् तत्वेन यस्य तत्तथोक्तं आकाशवत्सर्वमयित्यर्थः तन्महदूतं ब्रह्म एतावदुक्तं विरराय तेनानुकपितः कुपापाः जीवतः अहं ब्रह्मतां गृहीष्टे तस्यैव प्रह्लादभूताय शीर्ष्णां शिरसा अवनामनमस्कारं विदधे कृतवानित्यन्वयः २९ गतत्रयः लज्जारहितः अनंतस्पन्दरेः कृतानि कर्माणि विक्रयलक्षणानि गाम्भीर्यप्रथवाः यदृच्छालाभेनालंबुद्धिना गतस्पन्दः परवस्तुस्पृहारहितः पटगतवित्तिधातोः पटो गतिः न विद्यते गबिरीश्वरादन्वो यस्य सोपटः अनन्यगतिरित्यर्थः असंगतो विरक्त इति वा कथादिमावरणरहितो वा अमाभ्यां पुराणां परितिवाक्पादद्वयसिद्धौ

सत्सेवया दीर्घया वैजातामयिदृढामतिः ॥ हित्वा वद्यमिमं लोके गतां मज्जनतामसि २७ मतिर्मयि निबद्धे यं न विपद्येत कर्हिचित् ॥ प्रजासर्गं निरोधेपि स्मृतिश्च मदनुग्रहात् २८ एतावदुक्तो परममत्तमहद्वृत्तं नभो अलिंगमलिंगमीश्वरम् ॥ अहंच तस्मै महतां महीयसे शीर्ष्णां वनामं विदधे नुकपितः २९ नामान्यनंतस्य गतत्रयः पठन्नुद्यानि भद्राणि कृतानि च स्मरन् ॥ गांपर्यं दस्तुष्टमना गतस्पन्दः कालं प्रतीक्षन्नपटो विमत्सरः ३० एवं कृष्णमते ब्रह्म तत्तत्स्थामल्लामनः ॥ कालः प्रादुरभूत् काले तद्विस्तारमिनीयथा ३१ एवं मयि प्रयुजने शुद्धां भागवतीं तनुम् ॥ प्रारब्धकर्मनिर्वाणो न्यपतत्पांचभौतिकः ३२ कल्पांत इदमादाय शयाने मस्युदन्वतः ॥ शिशयिष्णोरनुप्राणं विवेशांतरहं विभोः ३३ सहस्रयुगपयैत उत्थायेदं सिसृक्षतः ॥ मरीचिमिश्राकृषयः प्राणेभ्यो हंच जज्ञिरे ३४ अंतर्बहिश्च लोकां स्त्रीन् पर्यैम्यस्कंदितव्रतः ॥ अनुग्रहान् महाविष्णोरविधातमतिः क्वचित् ३५ देवदत्तामिमांसीणां स्वरब्रह्मविभूषिताम् ॥ मूर्च्छयित्वा हरि कथां गायमानश्चराम्यहम् ३६

धनं वा हेव्यास पटः समर्थः । अपटो निकेतनरहित इति केचित् चिन्तितं । विमत्सरः विगतमात्सर्यः एवं विधोऽभरणकालं प्रतीक्षमाणो भवति विशेषः ३० कृष्णे परमानंदवत्त्वात् देहौ दक्षिणस्य सतशतद्वयकारुः मरणाख्यः प्रावृट्काले प्राप्ते सौदामिन्पारुष्याविबुधया सह सापद्यते तथेत्यर्थः तद्विदीपाशतद्गदासौ दामिन्यैरावती च तद्देहेऽप्यभिभ्रंशमिति वचनात् कुरुपांडववत्पृथुमुक्तिर्दुष्पत्तद्विषादः ३१ मयि शुद्धानिर्दोषां भागवतीं तनुं हरिभूतिं एवं प्रयुजने न्यायतिसति फलदानाय प्रारब्धकर्मविनाशवान्पंचभिर्भूतैर्निर्मितो देहो न्यपतदित्यन्वयः ३२ हरिध्यायन् भुक्तस्त्वं लोकं गत इति तत्राह कल्पांत इति अहं कल्पावसाने स्वसृष्टिभित्तिं विश्वमादाय स्वोदरे निवेशय उदन्वतां भसि शेषपर्यं केषां पाने हरौ शिशयिष्णोः शयितमिच्छोर्वीरचर्य अंतरनुप्राणं अंतर्गच्छ चक्षुः समनुविशे सप्रविष्टवानस्मीत्यन्वयः ३३ सहस्रयुगपयैत युगसहस्रपरिमितस्वनिशावाने विष्णोरुत्थायोत्पाचं इदं सिसृक्षतोर्वीरचर्यां कादंबज्ञे मरीच्यत्रिमुखाकृषयः अतस्त्वामेभ्यो जज्ञिरे इत्येकान्वयः ३४ विष्णुना ह्योयजमाना एषिष्यन्तो विष्णोरनुग्रहादप्रतिहतगमनोऽस्सलितब्रह्मचर्यादि व्रतोहं श्रील्लोकानंतर्बहिश्च पर्यैमि पर्यटामित्येकान्वयः ३५ तदेवाह देवेति स्वरब्रह्मविभूषितां सप्स्वरलक्षणवदेनालं कृतानां ब्रह्मदेवदत्तामिमांसीणां मूर्च्छयित्वा स्वराणामारोहणावरोहणाक्रमो मूर्च्छां मूर्च्छानां मत्तिकां रयित्वा हरिकथां गायमानो हंचरामीत्यन्वयः ३६

तीर्थगंगारूपपादेयसतीर्थपात्तस्यवीर्याणिचरितलक्षणानिऋष्टायात. चशब्दवार्थे एवमुपासकर्यैवमचेतसिप्रियश्रवाः भगवान् आहूतइवशीर्षध्वनिच्युतं दर्शनं प्रतिअपरोक्षो भवतोत्पन्नश्च ३७
हरिचर्पानुवर्णनं सभाषिभाषया भगवच्चरितवर्णनं च देतत् मुहुर्मात्रास्य शैच्छाया तत्प्राप्तिनिमित्तमातुरचित्तानां छिद्यमानं तां पुंसां नवासिपुत्रुव' संसारसागरतरीविशेषः दृष्टः साक्षादिदृश्याणैरिति शेषः इति प्रवृत्त
स्मात्सात्विकहिताय सैव वर्णनीयेति भावः ३८ तर्हि यमादियोगानुष्ठानविधानं व्यर्थमिति तत्राह यमादिभिरिति मुकुन्दकथासेवयाप्यथात्माजीर्णोऽज्ञसाशाम्यति भगवन्निष्ठकृद्विमानमनति तथाकाय
लोभाभ्यर्चैरिभ्या इतः पीडितो नुष्ठितैर्योगमार्गैर्यमादिभिरद्वानशाम्यति तस्माद्भारिकयासेवैव संसारतरीत्येकान्तरं ३९ उपसंहरति सर्वमिति अतीतजन्मविषयत्वाद्दृष्टस्य प्रजन्मकार्यप्रत्यक्षं दृष्टं
यापृष्टः तदिदं सर्वमारुपातंतुभ्यामिति शेषः । कीदृशं नित्यसंतुष्टस्य तवापि भवतः आत्मनो मनस्य तोषणं तुष्टेज्जनकं भवत आरुपातमिति वा चशब्दः जन्यकर्मणोः समुच्चये श्रोत्रुणायात्माजीवानां बुद्धिर्न न
कमितीति वा ४० सूतः व्यासनारदसंवादांशौ न कादीनूत इत्याह एवमिति वासवीसुतं सत्यवत्याः पुत्रव्यासं एवं पूर्वोक्तप्रकरणसंभाष्य उक्ता गच्छामीति आत्मन्य आज्ञां वृद्धीत्वा वीणारणयन् ध्वनयन् रागौ
पाश्चिच्छकः अतस्मिन् गजनानामनः परितो निर्जितेन्द्रियग्रामः ४१ शार्ङ्गधन्वनो हरेः कीर्तिमाध्यामधुरयागिरातं त्रयावीणयागायन् आतुरं छिद्यमानं द्रमयति यः सोऽप्येवं शिरीरः ध्वन्यः कृतकृत्यः भहो अहं
प्रगायतश्च वीर्याणि तीर्थपादः प्रियश्रवाः ॥ आहूतइव मेशीघ्रं दर्शनं याति चे तसि ३७ एतदातुरचित्तानां मात्रास्पर्शेच्छयामुहुः ॥ भवसिंधुप्रबोदो हरि
चर्यानुवर्णनम् ३८ यमादिभिर्योगपथैः कामलोभहतो मुहुः ॥ मुकुन्दसेवया यद्वत्थात्मा द्धानशाम्यति ३९ सर्वतदिदमाख्यातं यत्पृष्टो हं स्वयानव ॥ ज
न्मकर्मरहस्यं मे भवतश्चात्मतोषणम् ४० सूत उवाच ॥ एवं संभाष्य भगवान्नारदो वासवीसुतम् ॥ आभ्यं वीणारणयन्ययौ वा दृच्छको यतिः ४१ अहो दे
वर्षिधन्वो यं यः कीर्तिं शार्ङ्गधन्वनः ॥ गायन्माध्यामिगिरातं त्रयारमयत्यातुरं जगत् ४२ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे प्रथमस्कंधे षष्ठोऽध्यायः ॥ ६ ॥ शौनक उवाच ॥
निर्गते नारदे सूत भगवान् वादरायणः ॥ श्रुतवांस्तदभिप्रेतं ततः किमकरो द्विभूः १ ॥ सूत उवाच ॥ ब्रह्मनद्याः सरस्वत्या जाश्रमः पश्चिमैतटे ॥ शरुया प्रासद
तिप्रोक्त ऋषीणां सत्रवर्धनः २ तस्मिन् स्वआश्रमे व्यामो बदरीसं दंभिते ॥ आसीनोऽप उपस्पृश्य प्रणिदध्यौ मनश्चिरम् ३ भक्तिर्यो मे न मनसि सम्यक् प्र
णिहिते मले ॥ अपश्यत् पुरुषं पूर्णमायां च तदपाश्रयाम् ४

मेतत् शूद्रयोनेरप्येतादृशमाहात्म्यमभूदिति नारद्वानंददातीति नारदः अरदो दोषदोन भवतीति वा आरवदं गारकवदायुः संदको न भवतीति वा । सोऽवसंभवे ४१ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे प्रथमस्कंधे
विजयध्वजकृतटीकायां षष्ठोऽध्यायः ॥ ६ ॥ भागवतकरणपदेशेन भगवति भक्तिस्तन्माहात्म्यं च प्रतिपाद्यतोऽस्मिन् अध्याये निर्गतं इति तत्त्वमभिप्रेतं भागवतकरणेन स्पष्टं दृश्यम् । ततो नारदः निर्गमवानंतरम्
१ लकुटीकृतश्रम्यानामपास्त्रीपतुरक्षाशापावितस्थले कृतशलाकातर्पणकरणात् श्रम्यामासत्सिलोके हृदिः सत्रवर्धपति अधिकफलं करोतीति सत्रवर्धनः २ ऋणुपयोगोपपन्नबदरीवृक्षसमूहां कृतैः ऋषिषा
यान्याश्रमे अतीतानागतवर्तमानानंतकोटिब्रह्मांडबाह्याभ्यंतरवर्षपरिमितपदार्थान् शेषविशेषैः सह करतला मलकवत्सततमपरोक्षीकुर्वतश्चिरं मनःपणिघानमसुरज्जनबोहवापैति बोहवम् ३ व्यामेन किं न
व्यमभूदिति तत्राह भक्तीति भक्तिर्यो मे न मनसि सम्यक् प्रणिहिते सम्यक्स्थापिते अमले रागादिदोषरहिते सर्वापुष्पाणां मनसि प्रत्यभिभवंत पूर्णदेशतः कालदोषगुणतथापरिच्छिन्नं पुरुषपरमात्मानं
जीवानां संसारकरिमायां बंधकशक्तिवत्तदपाश्रयातिस्पष्टे रधीनामपश्यदित्येकान्वयः प्रकृतिपुरुषौ विविक्तपादद्वंद्वलोकाः । मनसि सम्यक् प्रणिहिते सति शक्यावित्पश्यति तद्विधायेन तद्वत्तदपाश्र
यामित्युक्तं ततोऽप्यमत्याश्रित्यास्थितां स्थातुमीक्ष्य पथेमुपेतित्वं पथति ४

अनिर्वाच्याविद्यामायानामअतः कथं वंचकशक्तिरियमित्याशंक्य अनिर्वाच्यायाः अर्थक्रियायोगादस्यास्तदानीनादन्वयकशक्तिर्योच्यते इत्यभिप्रेत्याह यद्येहि परोपनिगुणात्मकमृद्वैरन्योदि यदासमे
 हितो जीव आत्मानं त्रिगुणात्मकं । त्रिगुणोपादानकदेहरूपं मनुते तत्कृतं मायाकृतं तादृशमानकृतं वा जननमरणायनयै अहं कर्तृत्वमर्थ चाभिपद्यत इत्यन्वयः । ह्यभावे वै विद्यायादृष्टदिव्यत्वपरमेश्वरा
 राभक्तिपोगमद्राक्षीदिति भावः ५ नतः किमकरोदिति तत्राह अनर्थेति तत्रिचित्तसाधनमाहेति वा अनर्थेति साक्षादाहेतीति निष्ठानिष्ठप्राप्तिप्राप्तारोपायमज्ञानतो यो कस्य सात्त्विकमकृतं वै भक्त्या कतिनिमित्तमर्थदुप
 शमयति नागयति इत्यनर्थो पशम अंधो ज्ञेय भक्तिपोगो विद्वान्महत्त्वज्ञानपूर्वकमेव लक्षणभक्तिपोगप्रदर्शनापसत्त्वतसंहिता चक्रइत्येकान्वयः ६ अनया कथं भक्तिरूप्यत इति तत्राह यस्यामिति ७ अनुक्रमस्य
 शोभनत्ववचनद्वया निवृत्तिनिरतमित्यस्य फलमिसंधिरहितमित्यर्थः ८ अविद्वानेव शौनकशोधयति सवा इति आत्मनिरमत इत्यात्मारामः मुनिः सर्वज्ञो मीनीवा अतएव सर्वत्राशिव्यसंग्रहणादासुपेक्षक
 दासीनबुद्धिर्मिवृत्तिनिरतः शुक्रः कस्य फलस्यार्थे वृहती महती मतां समस्य सद्वा इत्यन्वयः चतुर्थपुरुषार्थे पुकस्य पुरुषार्थे स्पेति विकल्पार्थो वा शब्दः । मुकगता विविधातोः परवक्ष्यन्वयाह तदुद्दिगतिरवाच्यमुक्तः
 ९ परिहरतीत्याह आत्मारामा इति वशब्दोप्यर्थे आत्मारामाः स्वरूपसुख एव मरणाभ्युपगमनिर्वाहानिरुपादेयाः मुनयः उत्तमाधिकारिणः उच्यन्ते उरवः क्रमाः पादविशेषाः यस्य सतया तस्मिन्

यया संमोहितो जीव आत्मानं त्रिगुणात्मकम् ॥ परोपि मनुते नयै तत्कृतं चाभिपद्यते ५ अनर्थो पशमं साक्षात् भक्तिबोगमयोक्षजे ॥ लोकस्याजानतो विद्वान्
 श्रक्रे सात्वतसंहिताम् ६ यस्यां वैश्रूयमाणायां कृष्णे परमपूरुषे ॥ भक्तिरूप्यते पुंसां शोकमोहमयापहा ७ संहितां भागवतीं कृत्वा नुक्रम्य चाभ्यजम् ॥
 शुक्रमभापयामास निवृत्तिनिरतं मुनिम् ८ शौनक उवाच ॥ सर्वे निवृत्तिनिरतः सर्वत्रोपेक्षको मुनिः ॥ कस्य वा बृहती मेतामात्मारामः समस्य सत् ९ सूत उवाच
 च ॥ आत्मारामाश्च मुनयो निर्ग्राह्या अप्युक्रमे ॥ कुर्वन्त्येवैतुकीं भक्तिमित्यभूतगुणो हरिः १० हेर्गुणाक्षि स मतिर्भगवान् बादरायणिः ॥ अध्यगन्महदा
 ख्यानं नित्यं विष्णुजनप्रियम् ११ परीक्षितो धराजर्षेर्जन्मकर्मविलापनम् ॥ संस्थां च पांडुपुत्राणां वक्ष्ये कृष्णकथोदयाम् १२ यदा मृष्टकौरवध्वंजयानां वी
 रेव्यथो वीरगतिगतेषु ॥ वृकोदरा विद्वग्दाभिर्मर्शमग्नोरुदंडे धृतराष्ट्रपुत्रे १३ भर्तुः प्रियद्रौणि रिति स्मरंश्च नृकृष्णास्तुतानां स्वपतां शिरसि ॥ अपाहरादि
 प्रियमेतदस्य जुगुप्सितं कर्म विगर्हयंति १४

अतैतुकीं प्रयोजनविधुरामां दक्षपां भक्ति कुर्वति किंपुनर्बहुजन्मस्वपरोक्षितपरतत्त्वायेभक्त्या दिसावनातिशयेन मुक्तावनंदति शयसाकांक्षमाणाः शुकादयः उहक्रमेभक्तिं कुर्वतीति कर्षणीयमित्येकान्वयः
 इत्यभूतगुणः निरपेक्षमुक्तमनोवशीकरणक्षमः किमुतामुक्तमनोवशीकरणक्षमगुण इति शान्यामिति भावः १० अतः शुकेन भागवताभ्युपगमनं कृतमित्याह हरेरिति हरेरिति शयज्ञानां ददादिगुणैराक्षिभा
 कृशमार्तस्य सतथोक्तः बादरायणसुतो भगवान् नित्यं भागवतजनहृदयंगमं महदाख्यानं आख्यायने भगवन्महिमाऽनेनेत्याख्यानं भागवतपुराणमध्वमादन्त्यां आख्यायमास चैत्येकान्वयः ११ क
 स्मिन् युग इत्यादि शौनकप्रशंसापरिहृत्य तस्य जन्मेति प्रशंसापरिहृत्याह परीक्षित इति अथ परीक्षितो राजर्षेर्जन्म कर्म विलापनं मरणं वक्ष्ये तदर्थं मथ्यते पांडुपुत्राणां संस्थां स्वाराहणं सुद्राष्ट्रपति
 जनसहाभिकेकादिमहाप्रस्थानां तां संस्थां स्थितिं च वक्ष्ये कीदृशीं संस्थां कृष्णकथया उदयोपसारां सातथोक्ताता १२ अयोध्यातरनिर्हृत्य यदेति कौरवपांडवानामृष्येष्टे श्रीप्यादिषु वीरैश्च रीरग
 तिसर्गमतेषु धृतराष्ट्रपुत्रे दुष्येधनेवृकोदरेणा विद्यायाभ्रातायागदाया अभिमर्शेन सभ्यकृता वनेन भगवत्तद्वंद्यो यस्य सतथोक्तः तस्मिन् सति दुष्येधने पातयारभ्य १३ यतः रदस्तादिजुष्टोपपदपुत्रयः
 पिपंकार्यमित्यस्य शयानिच्छापयन् द्रौपदीवर्षदा स्वपतां निद्रा कुर्वतां कृष्णास्तुतानां द्रौपदीपुत्राणां शिरां स्वपाहरतत्रा १४

सप्तकृतिपाकृतसंबंधरहितएवबंधकशक्त्यामोहितबुद्धेर्जीवलोकस्यस्वरूपवीर्येणधर्मादिलक्षणंश्रेयोविधित्सुरवतरतोत्पन्नयः २४ भगवद्भवतारास्तेयथापुंसामनुभ्यानादिनामोक्षहेतवस्तथाभुवोभारजिर्ही
र्षयाकृतोऽयंचावतारश्चानन्यभक्तानांस्वानामसकृदनुभ्यानायस्यादित्यतोमोक्षसाधयतस्तवभक्तैहिकदुःखनिवारकत्वांकिंवर्यंनरिषामितेवाहः भूभारानुभ्यामयोःसकृद्वेत्तवः २५ गतेःपरमदात
णंसर्वतोमुखमायाति हेदेवतदिर्दोकिंस्वित्कुतोवेति अहंनवेतीत्यन्वयः २६ पतेज तदिदंद्रोणपुत्रस्यब्राह्ममखंवेत्येत्थन्वयः कीदृशंप्राणबाधेजीवाधिसितदेहनामोउपस्थितेआदिकेक्षितिशिवा
णबाधइत्येतत्कुतोवाऽवगतंइतित्राह नेति असौद्वैषिःअस्यअस्म्यसंहारंनवेदेतियस्मादतोज्ञायते प्राणबाधेमुक्तामिति २७ अत्राणामन्यतमोकिंचिदक्ष्णस्मन्यवकर्षणप्रतीकारःअधि
वर्तकंनहि अतोऽज्ञाःविसर्गोपसंहारपूर्वकमस्रजस्त्वमखतेजसाउन्नद्धमुदतमखतेजःजहीत्यन्वयः द्विशब्दोहेतौ २८ परेषांग्रूणांसंबन्धिनोवीर्यहंतीतिपरतीराहभुशीरानिनिवा तंमुपय
परिक्रम्यदक्षिणीकृत्य २९ उभयोःशरसंवृतेजसीअन्योन्यंसंहत्यसंघट्टनंकृत्वारोदसीचापृथिव्यौलमाकाशंचावृत्पाकंवाहिवत्त्ववृधातेइत्यन्वयः ३० सांवर्तकमलयकालीनदाहअर्थसत

सप्तजीवलोकस्यमायामोहितचेतसः ॥ विधित्सुःस्वेनवीर्येणश्रेयोधर्मादिलक्षणम् २४ यथायंचावतारस्तेभुवोभारजिर्हीर्षया ॥ स्वानांस्वानन्यभावा
नामनुभ्यानायचासकृत् २५ किमिदंस्वित्कुतोवेतिदेवदेवनवेदयहम् ॥ सर्वतोमुखमायातितेजःपरमदारुणम् २६ श्रीभगवानुवाच ॥ देव्येदंद्रोणपुत्रस्य
ब्राह्ममस्रंपदशितम् ॥ नैवासौवैदंसंहारंप्राणबाधउपस्थिते २७ नह्यास्यान्यतमंकिंचिदखंप्रत्यवकर्षणम् ॥ जह्यखतेजउन्नद्धमस्रज्ञोऽस्रतेजसा २८ सुतउवा
च ॥ श्रुत्वाभगवताप्रोक्तंफाल्गुनःपरवीरहा ॥ स्पृष्ट्वापरत्तंपरिक्रम्यब्राह्मंब्राह्मयसंदधे २९ संहत्यान्योन्यमुभयोस्तेजसीशरसंवृते ॥ आवृत्परोदसांखंचववृधा
तेर्कवहिवत् ३० दृष्ट्वास्त्रतेजस्तुतयोर्ध्नीलोकान्प्रदहन्महत् ॥ दह्यमानाःप्रजाःसर्वाःसांवर्तकममंसत ३१ प्रजोपह्वमालक्ष्यलोकव्यतिकरचतस्र ॥ मर्तकवासु
देवस्यसंजहारार्जुनोद्वयम् ३२ ततजासाद्यतरसादारुणं गौतमीसुतम् ॥ बबंभामर्षताप्राक्षःपशुरशनयायथा ३३ शिबिरायनिनीषंतंरज्जवावध्वारिपुंढ्रम् ॥
व ॥ प्राहार्जुनंप्रकुपितोभगवानंबुजेक्षणः ३४ मैत्रपार्थाहंसित्रातुंब्रह्मबंघुमिमंजहि ॥ योसावनाभसःसुभानवधीनिशिदालकाद् ३५ दत्तंप्रसक्तमुष्मत्
सुमंवालेस्त्रियंजहम् ॥ प्रपन्नंविशंभीतंनरिपुंहंतिधर्मवित् ३६

न्यरूपयन् ३१ व्यतिकरोनाशःअस्रोपसंहारलक्षणंवासुदेवमतम् ३२ गौतमीसुतंकुपीर्णं ज्ञानयारुहता ३३ शिबिरापरकंधादाराय सेनामिवेत्तरथाभावेतिवाहद्व निरीरं
मिच्छंतं ३४ हेपार्थब्रह्मबंघुंराज्ञणाधममेनमन्थत्यामानंनृत्तुंनार्हसि किंतुयोसौतैनिशिरात्रोमुमान्बायकान्अवधीद्वितीमंजहिदनेत्यन्वयः अनागतःअकृतापराधान् तशान्तशस्त्रोवध्वरेअनागतत्वं
बालकत्वमितिहेतुत्रयमनाहत्य तद्धननकारणमितिज्ञातव्यं अनागतंप्रसक्तंचालकंहेतियोनरः । सत्संज्ञानिशादव्यःस्तेवंभुतवर्षादिद्विस्तृतेः ३५ रिपुणातेहेतुन्याङ्गन्वाह मत्तमिति प्रसक्तः
दिपानेनमदीधं प्रमत्तंविस्मृतिमेतं उन्मत्तंब्रह्मस्तं जहंस्वतोविवेकज्ञानमूर्त्यं पुष्टिनिःद्वेत्तं बालेविशेषानभिज्ञं स्त्रियंवाहवेताक्षणेवःयकेषपराधीनवृत्ते प्रणवद्वारःपतं हिदंरुपांहेतोव रत्तवदि
पर्यं पुष्टमार्गदयकांतमिदंकिंचिदपठिवाह्याचक्षते तद्वपचलनयोरितिधातोः भीतंचद्विदंपुष्टमार्गदयकस्यित्यनेनपुष्टकं नृकविवायैरं पाठारगेधारकोमुपस्थितमुंजतैर्नोत्तमोद्रेयुक्तो २६

विशेषवाचकमाह परिति अकृतात्मभिरशक्षितयुद्धिभिर्विराजन्वैर्ब्राह्मणकुलकोपितं तत्कुपितं कुलं शुचार्पितं प्राप्तिशोकं मानुबंधं संपूज्यूनैर्वा राजा कुलं तं हनयेव प्रवहतीत्यन्वयः ४८ धर्म्यन्याय्यं सकरुणं निर्व्यलीकं समं महत् ४९ एतेन कुलदयश्च प्रत्यनंदन इत्यध्याहृतवान्वयः युयुधानः सारयकिः ये चान्ये नु जीहिदः तेष्वप्यश्लेषः ताश्च ननं नुरिति भावः ५० तत्र तस्यामवस्थायामभिषेको भीमः आहृत्यन्वयः यो भर्तुर्दुर्योधनस्यास्मिन् स्वस्य च नार्थं मुपान्निशं नृवृथा हन हतवान् । वृथा शब्दो वध्यविषयः तथ्यानामर्थे च न भवति तस्य वधस्तस्यैव श्रेयान्स्मृतः नास्माकंपापमिति भावः ५१ चतुर्भुजः भीमगदितं श्रुत्वा द्रोपद्याश्च चनमिति शेषः सख्युरर्जुनस्य वदनमवलोक्य मंदस्मितं कुर्वन्निदमाहोत्येकान्वयः ५२ इति नहनेत्युभयं भयैवाभ्यातं अभिहितं यस्मात्तस्मादनुशासनमात्मवचनं परिपाहीत्यन्वयः ५३ ५४ अर्जुनः सहसा ज्ञादिति हरेर्हृदि स्थितं आज्ञाप्य सम्यक् ज्ञात्वा धुरधोरणं असिना द्विजस्य सहमूर्धजं केशीः सहितं मूर्ध्ना सहोत्पन्नं मणिजहार इत्यन्वयः ५५ तेजसा समर्थेन शरीरकांत्या वारस्तेन च रहितं शिशूनां वधेन हतमभं अलक्ष्मीनिधानं रज्ज्वा बद्धं विमुच्य शिविरात्तिरवाप पशुशविर्गमनवन्निष्कासयासां स्तेष्वेका

यैः कोपितं ब्रह्मकुलं राजन्यैरकृतात्मभिः ॥ तत्कुलं प्रदहत्याशुमानुबंधं शुचार्पितम् ४८ सूत उवाच ॥ धर्म्यन्याय्यं सकरुणं निर्व्यलीकं समं महत् ॥ राजा धर्मसुतो राह्याः प्रत्यनंदं द्वजो द्विजाः ४९ नकुलः सहदेवश्च युयुधानो धनंजयः ॥ अगवान् देवकीपुत्रो ये चान्ये याश्च योषितः ५० तत्राहामभिषेको भीमस्तस्य श्रेयान्वधः स्मृतः ॥ न भर्तुर्नात्मनश्चार्थे योऽहन्मुपान्निशं नृवृथा ५१ निशम्य भीमगदितं द्रोपद्याश्च चतुर्भुजः ॥ आलोक्य वदनं सख्युरिदमाह हसन्निव ५२ श्रीभगवानुवाच ॥ ब्रह्मबंधुर्न हंतव्य आततायी वयार्हणः ॥ मयैवोपयमा म्नातं परिपाह्य नुशासनम् ५३ कुरुप्रतिश्रुतं सत्यं यत्तत्सांस्वयता प्रियाम् ॥ प्रियं च भीमसेनस्य पांचाल्यामहमेव च ५४ सूत उवाच ॥ अर्जुनः सहसा ज्ञाय हरेर्हृदि मथासिना ॥ मणिजहार मूर्धन्यं द्विजस्य सहमूर्धजम् ५५ विमुच्य रशना बद्धं बालहत्या हतप्रभम् ॥ तेजसामणिना हीनं शिविरात्तिरवाप यत् ५६ बंधनं द्रविणादानं स्थानान्निध्यापणं तथा ॥ एष हि ब्रह्मबंधूनां वधो नान्योऽस्ति दैहिकः ॥ ५७ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे प्रथमस्कंधे मत्स्योऽध्यायः ॥ ७ ॥ सूत उवाच ॥ पुत्रशोका तुराः सर्वे पांडवाः सहकृष्णया ॥ स्वानां मृतानां यत्कृत्यं च कुर्निर्हरणादिकम् १ अयोनिशमयामास कृष्णायै भगवान्पुरा ॥ पतितायाः पादूले रुदं त्याप्यतिश्रुतम् २

न्वयः ५६ ब्रह्मबंधूनां प्राणत्यागलक्षणमरणप्रतिनिधिरप्यवध इत्याह बंधनमिति ब्रह्मबंधूनामेष एव वधः वधप्रतिनिधिः अन्यो दैहिको नेत्रोत्पाटनादिको नास्तीत्यन्वयः ज्ञात्वा विहितो नास्तीति भावः कोसावितितदाह बंधनमिति पाशेन करोषुष्ठे कृत्वा बंधनं द्रविणादानं हि रज्याहरणं स्थानान्निध्यापणं स्वदेशान्निध्यापणं तथा शब्दः सत्येकमभिसंबंधयितव्यः । सांस्वयन्तिरवाप्यन्यान्पोरिति दैहिक इत्यंतं यदुक्तं तद्विद्वद्वाणिनां स्वप्रेक्ष्यं संकथितम् अन्यथा ग्रंथोत्तरविरोधः तत्र भीमेन कृतमित्युक्तत्वादिति ज्ञातव्यम् ॥ ५७ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे प्रथमस्कंधे विजयध्वजकृतटीकायां मत्स्योऽध्यायः ॥ ७ ॥ भक्तिविधानार्थं भक्त्यात्सल्याच्चर्चित्यमाहात्म्यं पुरा रोनिहृत्य तेऽस्मिन् अध्याये तदर्थं मृतानां यत्कृत्यं व्यलीकिकं तत्तद्व्यतिरिक्तं पुत्रशोकेति सर्वे पांडवाः मृतानां प्राणविशेषात् प्राणानां वधूनां यत्कृत्यं निर्हरणादिकं तच्च कुरित्यन्वयः १ भीमहतान् दर्शयति पुरायतिश्रुतं तदस्यैव द्रौपद्यैर्निशमयामास दर्शयामास दर्शयामास चकार इत्यन्वयः २

हेराज्ञितेवभरिदारांशुशुभापाः मुक्तमूर्धजान्मुक्तकेशीः भीमस्यगदयाभग्नज्वरः उत्संगाश्रवणांतिवेषातेतथांताः लक्ष्मिदिरतीर्णानिवक्षांतीतिवा ३ स्त्रियपुरस्कृत्यतंपरेतापुष्टमृताः एक
 णाद्गोपवासहिताः कृष्णेनयादर्वेद्रेणसहितावा ४ तेषांढवारितलोदकनिनीयदत्वाभृशं विलप्यपरिदेवनलक्षणरोदनं कृत्वापथाद्धरेः पादपद्मरागे गपूतेषु द्वेदारेतां गंगायाः जलेयात्रनाः स्नाताः
 अमृवन्नित्यन्वयः अनुजेनसंजयेनसहवर्तमानम् ६ मुनिभिः सह हताः पुत्रापेषात्तेषां तितथातान् भूतेषु प्राणिषु कालरूपस्यहरेः भातिविक्रमपत्तिक्रियामपारिहारीदृश्यन् ७ घातयित्वा तद्वधका
 रयित्वा पादवैरिनिशेषः कचानाकेशानास्पर्शेन हतानि नष्टानि भापुं पेषां तितथातान् अजातः सुयोधनः शत्रुर्यस्यसः तथोक्तः तथाचोक्तः सुयोधनादयः सर्वे त्वजाता जहिरयदात् । व्यासेनानंतवीर्ये
 णभार्तडाधिकतेजसा । इन्निप्रयोगात् नजातः शत्रुर्यस्यसतथोक्तइतिकेचित् कितवैश्वोरप्रापैर्दुर्योधनादिभिः ८ मध्यमाधमकल्पयोरुत्तमकल्पकैः शतमन्यवः कतयेयस्यसतथातस्यैद्रस्पयशोवाभनान
 तारेहरिर्यथाततानतथाऽतनोत् तनुविस्तारे ९ १० भगवान्पदाद्वारकांगंतुकृतमतिः रथमास्थितः तदापाहिवाहीत्यादिवादिर्भीमेनविवशमात्मानमुदिदणमच्छते उत्तरांडपलेभेददृश्येन्दयः अथ

पश्यराड्वरिदारांस्तेरुदतोमुक्तमूर्धजान् ॥ आलिङ्ग्यस्वपतीन्भीमगदाभग्नोरुवक्षसः ३ अथतेसंपरेतानां स्नानामुदकमिच्छताम् ॥ दातुंसकृष्णागंगा
 यांपुरस्कृत्यययुस्त्रियः ४ तेनिनीयोदकंसर्वे विलप्यचभृशंपुनः ॥ आलुताहरिपादाब्जरजःपूतसरिजले ५ तवासीनंकु रूपतिघृतशरप्रसहानुजम् ॥ गांधा
 रीपुत्रशोकातीं पृथांकृष्णांचमाधवः ६ सांत्वयामासमुनिभिर्हतपुत्राञ्जुचापितान् ॥ भूतेषुकालस्यगतिर्दर्शयन्नप्रतिक्रियाम् ७ घातयित्वा ततोराज्ञः
 कचस्पर्शहतायुषः ॥ साधयित्वाजातशत्रोः स्वराज्यंकितवैर्हतम् ८ याजयित्वाश्वमेधैस्तंत्रिभिरुत्तमकल्पकैः ॥ तद्यशःपावनंदिक्षुशतमन्योस्त्वातनो
 त् ९ आमंत्र्यपांडुपुत्रांश्चशैनेयोद्धवसंगुतः ॥ द्वैपायनादिभिर्दिप्रैः पूजितैः प्रतिपूजितः १० गंतुकृतमतिर्ब्रह्मन् द्वारकां रथमास्थितः ॥ उपलभेभिर्ध्वां
 तीमुत्तरांभयविह्वलाम् ११ पाहिपाहिमहायोगिन्देवदेवजगत्पते ॥ नान्यत्वंदभयंपश्येयमृत्युः परस्परम् १२ अभिद्वपतिमामीशशरशतसाधलीभिर्भो
 ॥ कामंदहतुमानांथमामेगर्भोनिपात्यताम् १३ सूतउवाच ॥ उपधार्यवचस्तस्याभगवान्भक्तस्तलः ॥ अपांडवमिदंकृतुंद्रौणेरस्त्रमबुध्यत १४ तर्ह्ये
 वाथभृगुश्रेष्ठपांडवाः पंचसायकान् ॥ आत्मनोभिमुखान्दीप्तानालक्ष्यास्त्राण्युपाददुः १५ व्यसनंवीक्ष्यतत्तेषामनन्यविविधयात्मनाम् ॥ सुदर्शनेनस्त्रा
 स्त्रेणस्नानांरक्षांन्यधाद्विभुः १६

मर्खलोकेपरस्परंमृत्युः तत्रत्वदन्यमभयममयमदंचनपश्ये स्वस्याभिमतप्रकाशनायात्मनेष्वपयोगः ११ १२ अयसोविकारः आयस तपश्चात्तावायसश्चेतितथोक्तः शरःहननशालोनामः शरैरे
 विनाशनशक्तिप्रकाशनायआयसति अपरिच्छन्नस्यतवगर्भरक्षणंशक्यसाधनमितिद्योतनापविभोइति नाथऐश्वर्यशक्तियुत मांयथेष्टदहतु किंताई भगर्भोमानिपात्यतामिति १३ भगवान्शरउत्तरा
 पावचउपधार्यश्रुत्वानिश्चित्यदमवनिमंदलमपांडवपांडुपुत्ररहितंकृतुमुक्तंद्रौणेरमबुध्येत्येन्दयः १४ डेष्टुश्रेष्ठ अपदल्लेखतदानीमेवंपंचपांडवाः आत्मनोभिमुखान्दीप्तानालक्ष्यास्त्राण्युपाददुः
 बाणाचालक्ष्मणानंतरमेवास्त्राण्युपाददुरित्येकान्वयः पंतकर्मणीतिघातोःसमंतकुर्वतीतिसायकः प्लुत्आपादंशश १५ नअन्यनिष्ठस्यास्यापेयतेऽनन्यतिपयत्मानं तेषांस्त्रेणमनगलैरेत
 पुविषयेषुशब्दादिषुआत्मनोनयच्छतिषेवातेतथोक्तास्तेषामितिवा पांडवानांतद्वचसनंवीक्ष्यदिभुःसुदर्शनाख्यस्त्रास्त्रेणस्नानांरक्षांन्यधादित्येकान्वयः १६

न केवलं अस्याकमेव तद्गमनं दुःस्वकर्मेणां जनपदादीनामपीत्याह इमं इति इमे जनपदादिषु तदसंविधानात्सु दुःस्वकर्माः स्वकारित्वं यामुदृष्ट्या गच्छन्ति एतन्मोहयत्नात् इत्यर्थः ॥ ४३ ॥
 भगवत्स्नेहं ह्यवश्यं कइति जानन्त्यपि पुत्रादिस्नेहः संसारहेतुत्वाद्देयदत्तज्ञापयितुमाह धमेति यथानेतरमेतदुच्छ्रयं विनापि हेनि देशदिप्राप्तयश्च नान्यत्तु यत्तु ॥ ४४ ॥
 यत्वेनाभिमतेषु पाण्डेषु पाण्डवसंबंधेषु पाण्डवेषु च मगाहं पुत्रादिस्नेहं ह्यवश्यं कइति जानन्त्यपि पुत्रादिस्नेहः संसारहेतुत्वाद्देयदत्तज्ञापयितुमाह धमेति यथानेतरमेतदुच्छ्रयं विनापि हेनि देशदिप्राप्तयश्च नान्यत्तु यत्तु ॥ ४५ ॥
 विषयविरक्त्या लंकितं त्वय्यनपायिनी रतिस्त्वितरेत्याह त्वचीति हेमपुपते आनंदनाथ न अन्धविषयाकृद्वापि विषयायनन्यविषया भोगजनकतात्वेन न स्वस्ति ॥ ४६ ॥
 ति श्रिया अतिसाकुकुसुमसदृशया कृष्णनीलवर्णा कृष्णससअर्जुनससवृष्णिवृष वृष्णि कुडम्रेष वृष्णि वत्तु मेघरुक्तापि गतवर्ण वृष्णिः कुर्वावशेरे तु वृष्णिः सति ॥ ४७ ॥
 नाराज्ञां वंशमन्वयं दहत्य वनिभ्रुकुराज्यं वंशदहनं अवाप्नुमान् जन्पाख्यं वृषाहक इति वा तस्य संज्ञातिरानिधुप्राज्यं दंशदहनं अवरं वंशं दहत्य तस्य पदं ॥ ४८ ॥
 जानासुराणां आतिहरो वतारो यस्य स तथोक्तः तस्य स बुद्धिः गोद्विजसुरार्तिहरावतार योगैश्वर्ययुक्ता बिलगुराण्यया योग्यज्ञानोपदेशकर्तृतेषु धर्ममहात्मनः ॥ ४९ ॥

इमे जनपदाः स्तृद्धाः सुपक्रौषधि वीरुधः ॥ वनाद्रिनद्युद्वन्तो ह्यधंते तव वीक्षिताः ४३ अथ विश्वेश विश्वात्मना विश्वं धूर्तैस्त्वके लुपे ॥ स्नेहपाशं धृष्टिभिरिहं
 पांडुषु वृष्णिषु ४४ त्वयि मे नन्यविषयामतिर्भुपते सकृत् ॥ रतिमुद्वहतामहागमे वीचमुद्ववति ४५ श्रीकृष्णकुलपारा वृद्धास्त्रिहृषावामि लुङ्गाज्यं दंश
 दहनामखंच वीर्य ॥ गोविंदगोद्विजसुरार्तिहरावतारयोगेश्वराखिलगुरोभगवन्नमस्ते ४६ सूत उवाच ॥ पृथक्स्थं कलपयैः परमैः तानि तल्लोदः ॥ ४७ ॥
 जहासैकुंठो मोहयन्योगमायया ४७ तां बाढामित्युपाभं प्रविश्य गजसाहयम् ॥ क्षियश्च रुद्रपुरं वास्यन् प्रेमगाराज्ञानिवारितः ४८ इति श्रीभागवते
 महापुराणे प्रथमस्कंधे अष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥ सूत उवाच ॥ व्यासाधैर्यश्वरेहाज्ञैः कृष्णेनाहृतकर्मणा ॥ प्रलोभितोपीतिहासितः दुःस्वकर्मादप्रापितः ॥ ४९ ॥
 जाधर्मस्तु तश्चित्तं मुहदां वधम् ॥ प्राकृतेनात्मनाविप्राः स्नेहमोहवशंगतः ॥

जातः वैकुंठपुरनाभोपि वैकुण्ठइति वा पृथया कुंठ्या कलपयैः स्त्रीत्वाद्यवकवर्णमधुरपदैः योगमायया स्वरूपशक्त्या ४७ अस्वदधीष्टव्यारित्तिहासमितिहासयुक्ता रोषदोषां छिन्नं हारकां पाप
 मित्युपाभं न्यगंगातीराद्रजसाह्वयं प्रविश्य स्वयुरद्वारकायास्यन् नमिष्यन् प्रेम्णा संप्रतिनगंतव्यमिति राज्ञानिवारितः पाण्डवास्तस्य दिलेकान्वयः ४८ इति श्रीभागवते महापुराणे प्रथम
 स्कंधे विजयवल्गुकृतटीकायां अष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥ स्वानदासु भवन्नृणो मोक्षः सकलपुरुषार्थोत्तमः सच भगवदपरोक्षज्ञानलब्धविष्णुप्रसादलब्ध इत्यदमर्थः प्रसिद्धादमेरुं न्यधाय ॥ ननु ज्ञानपतेषु प्रोढा त्वं च
 इति व्यासाधैरित्यादिना म्वराज्ये भिन्नोपि ज्ञातितदनुबोधिवथात्पापबुद्धयाराख्यानिकुपुं धिष्ठिराज्ञा नातु ध्यत अर्धधर्म इति ज्ञानं न दैवित्यवयः कथं भूत इत्यत्र इतिहास आदिभ्यां च
 णां जानंतीति श्वरेहाज्ञास्तैर्व्यासाधैर्मुनिभिर्गुह्यतपराक्रमेण कृष्णेन च इतिहासैः पुरातनकथावैभवेः प्रकर्षेण योयि तोषिज्ञास्यादिमरणमिति तत्तु च विद्वः ॥ इत्यर्थोपि तोषिष्यैर्गन्धर्वैर्द्विजैश्च गुरो
 र्जनाह आहति हेविप्राः मृगुते विशेषः प्राकृतेनात्मना धर्माधर्मविवेकविशेषरजसा तत्कारणशह रनेहाज्ञासां मोक्षमः स्नेहमोहस्तस्य दशंगतः तस्य न तजिगिष्यह दुःस्वकर्मादप्रापितः इतिहास
 र्वाविशचित्तपन्धमस्तु इत्यमहातेत्येकान्वयः स्नेहमोहवशंगत इत्यनेन धर्मात्मनो धर्मपुत्रस्य कथं धर्महीरामिषु लुप्यतनुबोधिवथारुण्येऽत्र सत्यं शंकाऽङ्गीकृत्यैव हर्षणः ॥ ८ ॥

[illegible]

सूतउवाच ॥ युधिष्ठिरस्तदाकर्ण्यशयानंशरपंजरे ॥ अष्टच्छद्विविधान्धर्मान्कृषीणामनुशृण्वताम् ॥ ३२ ॥ तुल्यस्यभवाविहेतान्यथादर्ण्यथाश्रयम् ॥
वैराग्यरागोपाधिन्यामाप्नोतीत्यलक्षणम् ॥ ३३ ॥ दानधर्मानराजधर्मान्मोक्षधर्मान्विभामशः ॥ स्त्रीधर्मान्पुत्रवद्धर्मान्पुत्रास्तदास्पदात् ॥ ३४ ॥ तपसां
कामभोक्षांश्चमहोपायान्यथामुने ॥ नानाख्यानेतिहासेषुवर्णयामासत्तत्तद्विदुः ॥ ३५ ॥ धर्मान्प्रवदतस्तस्यसकालःपरशुपश्चितः ॥ श्रीश्रीश्रीनन्दकृतयो
बोद्धितस्मृतारायणः ॥ ३६ ॥ तदोपसंहृत्यगिरंसहस्रगीर्विमुक्तसंगंमनजादिप्रहो ॥ कृष्णलसत्पीतपटेचतुर्भुजेपुनःस्थितेबोद्धितदृश्यधारयत् ॥ ३७ ॥ विष्णु-
याधारणयाहताशुमस्तदीक्षयैवाशुगतायुष्ययः ॥ निवृत्तसर्वेन्द्रियवृत्तिविभ्रमस्तृणजल्पविमलजज्जार्जनम् ॥ ३८ ॥ भीष्मउवाच ॥ इतिवृत्तिप्रकृतिः
तावितृष्णाभगवानेसात्वतपुंगवेविभूम्नि ॥ स्वसुखउपगतेकचिद्विहृतं प्रकृतिमुपैशुषिद्वयप्रवाहः ॥ ३९ ॥

[illegible]

[illegible]

संपद्यमानमाज्ञायभीष्मब्रह्मणिनिष्कले ॥ सर्वेबभूवुस्तेतृष्णीवयांसीविदिनात्यये ५२ तत्रदुंदुभयोनेदुर्देवगंधर्ववादिताः ॥ शशिशुःसाप्रदाहहान्नसु-
त्येतुःपुष्पदृष्टयः ५३ तस्यनिर्हरणादीनिसंपरेतस्यभार्गव ॥ युधिष्ठिरःकारयित्वामुहूर्तदुःसितोमवत् ५४ तुष्टुर्मुनयोदृष्टाःकृष्णतद्वह्मनाभयिः ॥ जत-
स्तेकृष्णहृदयाःस्वाश्रमान्प्रययुःपुनः ५५ ततोयुधिष्ठिरोगत्वासहकृष्णोगजाह्वयम् ॥ पितरंसांत्वयामाजगांधारीचतुष्टयनीयम् ५६ निद्रायातुप्रती-
जावासुदेवानुमोदितः ॥ चकारराज्यधर्मेणपितृपैतामहंविभुः ५७ इतिश्रीभामवतेमहापुराणेप्रथमस्कंदेनवमोऽध्यायः ॥ ९ ॥ शौनकादयः ॥ हस्वत्प-
रिक्थस्पृधजाततापिनोयुधिष्ठिरोधर्मभृतांगविस्थिरः ॥ सहानुजैःप्रत्यवरुद्धमोजनःकथंमृतःकिमकार्षीततः १ सूनृशब्दः ॥ वंशकुतोर्विशदश-
ग्निनिर्हृतंसरोहायित्वाभवतापनोहरिः ॥ निवेशयित्वानिजराज्यईश्वरोयुधिष्ठिरप्रीतमनाबभूवह २ याजयित्वाधर्मैस्तंविभित्तमकल्पकैः ॥ तदास-
पावनंदिक्षुशतमन्योरिवतनोत् ३ निशम्यभीष्माक्तमथाच्छुतोदितंमृतंविज्ञानविधूतविभ्रमः ॥ शशाङ्कगामिहृद्वाजितशङ्खमभिधुष्यतामनु-
जानुवर्तितः ४

किं चार्थापि दत्तकृष्णशतेन सह हस्तिनपुरमागतः किमकृतं तदस्माकं ब्रूहीत्येकान्वयः । पांडवानां निरतिशयहरिः कृष्णपैवराज्यादिलभ इति ज्ञाप्य कृष्णपदवस्थापनादिकृष्णसहिमान्तावराहं कर्मादि
ईश्वरः जगच्छायां समर्थः हरिः शंखभक्षणदवाहनादुत्पन्नाग्निनाभितराहं कुरोराहो वंशं संरोहयित्वा परीक्षितं दुर्योधनं पित्रायुषिष्ठिरं निजराज्ये निवेशयित्वा पीडयता बभूवेत्येकान्वयः । नित्यभीतस्य कृष्ण
दाचित्कर्मिण्युक्तिर्लौकिकापेक्षयेत्येतमर्थं ईशब्देन प्रसिद्धिद्योतनेनाह भवभाव इति पाठेष्टविषयः । अनेन संरोहणशक्तिरदर्शितः । ईश्वर इत्यनेन राजपदार्थापनमाहात्म्यप्रवृत्तिः । भूतलपद इत्यनेन तत्तत्सारात्मक
तत्त्वोद्देशः । पांडवविपुनिबर्हणं किमु वक्तव्यमिति न्यायोदाशितः । २ याजगित्येव ययुक्तार्थः । ३ किमकार्षीदिति प्रश्नपरिहराति । निशम्योति । अथ युधिष्ठिरः भीष्माक्तं प्रथमं सर्वं दत्तं । अतएव कृष्णस्योद्देशे
तं वाक्पंचनिशम्य तद्भुजं श्रुत्वा प्रवृत्तमुत्पन्नं विद्वाननेन विशेषेण यत् । निरस्तं विविधः भ्रष्टः तत्त्वेनात्संशयो यस्य स तथोक्तः श्रीकृष्णः । अनुजैः पीडादिभिरनुसृतः । अशाया इति श्रमिरेनेकपा
त्तांतागामवर्गस्त्रीर्गर्भो यथाशशांसेत्येकान्वयः । भूमिस्वर्गसमाना मया लब्धेति द्योतनाय गामिप्रत्युक्तं । अभात्यामं विप्रो दूताः श्रृण्वन् पुरोहिताः । पुरजपदं देवेति सुप्रसिद्धं । यत्पूतं हतिवत् स्मृतं । अने
यिः समुद्रः स एव उपतिवेव सानेयस्याः सा परिरघुपातामिति पाठो नवा द्वायणमतापरिज्ञानादुच्छ्रित इति ज्ञातव्यं ।

ताः ऋषिस्तमाहुः ॥ इति विशुष्मिणः विशिष्टबलान् चैव प्रमुखां शिशुपालादीन् प्रमथ्य विष्णोः पराजित्य स्वयं वीर्यमेव शुल्के उत्क्रोशतेनयाः स्त्रियो हताः आनीतास्ताः ॥ प्रद्युम्नश्च तत्र शत्रुपक्षे सौख्यं ॥
 तथा प्रद्युम्नसं वप्रमुखाः ते आत्मजायासां तास्तथोक्ताः रक्षिण्यायाः याश्चापराः सहस्रशः कशोर्वादिशतोत्तरषोडशसहस्रसंख्याः भौषदधे आहृताः ॥ ३० ॥ एताः पुरास्मिन् त्वेकं ऋणभायं त्वापल्लितमराण्ये
 आहुंसमं संभूय साधुशोभनं तप आरुण्यं कुर्वन्त अकुर्वन्त बत हर्षे निरस्तशोकमिति क्रियाविशेषणं वाकुतः पुष्करलोचनः पुंडरीकाक्षः पतिराकृतिभिराकारैश्चेष्टाविशेषैर्हृदि रपृश्यासां गृहाज्जातुकदाचिदपि नापैति य
 स्मात्तस्मादित्यन्वयः ॥ ३१ ॥ ३२ परेभ्यः गोपीयापरक्षगायचतुर्गिणीं हस्त्यश्वरथपदातिवर्ती पृतनां सेनां स्नेहात् स्नेहमात्रात्तदानीं माहात्म्यज्ञानं नास्तीति भावः ॥ ३३ ॥ स्वनगरीं द्वा रवर्ती प्रियैः पुरुषैः सह ॥ ३४ ॥
 ३५ हे भार्गव शौनक कुरुजांगलप्रभृत्येकादशदेशानतिक्रम्या गात् श्रान्ताः श्वो विभुरानर्तान् स्वाधिकृतान् देशानुपागादित्यन्वयः ॥ ३६ ॥ यदा हरिः सायं संख्यासंयेपश्चादिशं पश्चिमादिशं भेजे कथं भूतः

या वीर्यशुल्केन हताः स्वयं वरे प्रमथ्य चैव प्रमुखान् विशुष्मिणः ॥ प्रद्युम्नसं वप्रमुखाः तमाजाः पराया आहृता भौमवधे सहस्रशः ॥ ३० ॥ एताः पुरास्मिन् त्वमवास्यसे
 निरस्तशोकं बत साधु कुर्वन्ते ॥ यासां गृहात् पुष्करलोचनः पतिर्न जात्वपैत्याकृतिभिर्हृदि स्पृशन् ॥ ३१ ॥ सूत उवाच ॥ एवं विधागदंतीनां संगिरः पुण्ययोषिता
 म् ॥ निरक्षिणेनाभिर्न दन्तस्मिन् तेन ययौ हरिः ॥ ३२ ॥ अजातशत्रुः पृतनां गोपीयाय मधुद्विषः ॥ परेभ्यः शंकितः स्नेहात् प्रायुक्तं चतुर्गिणीम् ॥ ३३ ॥ अथ दूरागतः
 ञ्छोरिः कौरवान् विदुरान् विता ॥ सन्निवर्त्य दृढस्त्रिग्यान् प्रायात् स्वनगरीं प्रियैः ॥ ३४ ॥ कुरुजांगलपांचालान् शूरसेनां सयामुना ॥ ब्रह्मवर्तं कुक्षेत्रं मात्स्यं
 न्सारस्वतानथ ॥ ३५ ॥ मरुधन्वमतिक्रम्य सौवीराभिरसं यवान् ॥ आनर्तान् भार्गवोपागाच्छ्रान्तवाहो मनाग् विभुः ॥ ३६ ॥ तत्र तत्र च तत्रैर्हृदि प्रत्युद्यता हर्षणः ॥
 सायं भेजेदिशं पश्चाद्विधेर्गांगतस्तदा ॥ ३७ ॥ आनर्तान् उपव्रज्य स्मृद्धान् जनपदान् स्वकान् ॥ दम्भौदरवरं तेषां विषादं शमयन्निव ॥ ३८ ॥ स उच्चक्राशे धदलो
 दरो दरोऽप्युरुक्रमस्याधरशोणशोणिमा ॥ दाभ्मायमानः करकंजसंपुटे यथा ञ्जखंडे कलहं स उरस्वनः ॥ ३९ ॥ तमुपयश्रुनिर्दंजगद्भवभयापहृष्टः ॥ प्रत्युद्यत्य
 प्रजाः सर्वा भर्तुर्दर्शनलालसाः ॥ ४० ॥

तत्र तत्र च स्वराष्ट्रे प्रतिपदं तत्रत्यैर्जनैः प्रत्युद्यता हर्षणः प्रदत्तमाहृतधनः तदागविष्टादिविस्थितः आदित्यः गासमुद्रोदकंगतः अस्ते गत इत्यर्थः असौ वागविष्टोऽप्युदत्यस्त्वस्तमं हतीति श्रुतेः ॥ ३७ ॥ सकृष्णः र
 ङ्गान्मुष्टुसंपन्नान् स्वकान् स्वीपाज्जा आनर्तान् जनपदानुपगम्य इति हरवरं संख्ये श्रेष्ठं दम्भौदरया मासतेषां विषादं राजकर्मणः शमयन्पारिहरान्नेत्यन्वयः ॥ ३८ ॥ सदरः पांचजन्याख्यं उच्चक्राशे धनञ्ज
 कुंड उदरं यस्य सधवलोदरः अपि धवलोदरोऽपि उरुक्रमस्य श्रीकृष्णस्याधरो हस्तशोणेन रागेण शोणिमारुक्ताभावो यस्य स तथोक्तः दाध्मायमानः पुनः पुनः पूर्यमाणः करावेकं जेहस्तकमलेतपोः तं पुटे ध्रुववर्तमान
 इति शेषः करकंजसंपुटे निधाय पदाभ्यामयमान इति वा तत्र दृष्टांतः अज्जखंडे करकमले स्थितः उरस्वनः उच्चध्वनिः कलहंसः राजहंसः यथा तथेत्यन्वयः ॥ ३९ ॥ भर्तुर्दर्शनलालसाः श्रीकृष्णस्य दर्शनोत्सुका संधीः
 प्रजाः जगद्विभवः संसारः तस्माद्भूयंतीति जगद्भवमपापहस्तं जगद्भवमपापहृतिप्रतिपादं जगद्भवानां दैत्यानां सत्कायालङ्घनं यस्य भाजनः तं निर्वदंशं ध्वनिं श्रुत्वा सकृदंजसुखपुरित्स्वनतः ॥ ४० ॥

गोपुरेपुपुरद्वारेषुअन्यद्वारेषुमार्गेषुकृतानि कौतुकतोरणानिउत्सवतोरणानियस्यांसातथातां अंतर्प्रतिहतःनिवारितःआतए धस्यांसातथाताम् ५० संमार्जितमहामार्गस्यापणकचत्वराम् ५१ सितगंधजलैस्सांफल
पचत्वराम् यस्यांसातथातां महामार्गैःराजमार्गैः रथ्यारथमार्गैः । आपणकानिष्यदिक्रमस्थानानि चत्वरंत्वपुत्रं गंधजलैश्चंदनादितोषैःसितगंधैःसितगंधैःसितगंधैः ५१
गृहाणांद्वारिदध्यक्षतफलेक्षुभिःपूर्णकुम्भैर्बलिभिःपूजासाधनैर्धूपदीपादिर्लंकृतःएवंविधांपुरींमाविशदितिपूर्वेणान्वयः ५२ वसुदेवाकूरादयःआयांतंरुष्णिगनिशम्यश्रुत्वाकूरादयः ५२ वसुदेवाकूरादयःआयांतंरुष्णिगनिशम्यश्रुत्वाकूरादयः
पुरस्कृत्यपुरस्कृतैर्ब्राह्मणैश्चसारथैः साधनैःप्रत्युज्जगमुरित्यन्वयः किंविशिष्टाः प्रहर्षवेगेनउच्छ्वसितानिहसापारेत्यक्तानिअशयनासनभोजनानिपैस्तेतथा तृष्काहलं ५३ वसुदेवाकूरादयः
मानाभिजगमुरितिहादोभावः साध्यसंप्रणयेनागतंसाध्यसंप्रणयेनागतं वारमुख्याःनर्तकीपुगाणिकासुश्रेष्ठाःतस्यकृष्णस्यदर्शनोत्कंठावत्पःचलाद्विःकुंडलैर्निर्भातानिकपोलानियेषांतांनितथेकानिचलत्कुंड
लनिर्भातकपोलानिच तानिवदनानिचचलत्कुंडलनिर्भातकपोलवदनानितेषांश्रीःयासातास्तथोक्ताः ५३ ५४ ५५ ५६ अभिनयेनशृंगाराचनुकरणवर्तनटः शीतवाद्यानुसारेणनृत्यकर्तानर्तकः ५७ ज्ञाः

गोपुरद्वारमार्गेषुकृतकौतुकतोरणाम् ॥ चित्रध्वजपताकाग्रैरंतःप्रतिहतातपाम् ५० संमार्जितमहामार्गस्यापणकचत्वराम् ॥ सितगंधजलैस्सांफल
पुष्पाक्षतांकुरैः ५१ द्वारिद्वारिगृहाणांचदध्यक्षतफलेक्षुभिः ॥ अलंकृतांपूर्णकुम्भैर्बलिभिर्धूपदीपकैः ५२ निशम्यकृष्णमायांतंवसुदेवोमहामनाः ॥ अकूर
श्रोग्रसेनश्वरामश्चाद्भुतविक्रमः ५३ प्रद्युम्नश्चास्तेष्णश्चसांबोजांबवतीसुतः ॥ प्रहर्षवेगोच्छ्वसितशयनासनभोजनाः ५४ वारणेंद्रपुरस्कृत्यब्राह्मणैःसह
मंगलैः ॥ शंसतूर्यनिनादेनब्रह्मघोषेणचाहताः ५५ प्रत्युज्जगमूरथैर्हृष्टाःप्रणयागतसाध्वसाः ॥ वारमुख्याश्चशतशोयानैस्तदर्शनोत्सुकाः ५६ चलत्कु
डलनिर्भातकपोलवदनश्रियः ॥ नटनर्तकगंधर्वाःसूतमामयवंदिनः ॥ गायंतिचोत्तमश्लोकचरितान्यद्भुतानिच ५७ भगवांस्तत्रबंधूनांपौराणमनुवर्ति
नाम् ॥ यथाविध्युपसंगम्यसर्वेषांमानमादधे ५८ प्रह्लाभिवंदनाश्लेषकरस्पर्शास्मितेक्षणैः ॥ आश्वास्यआश्वपाकेभ्योवरश्चाभिमतौर्विभुः ५९ स्वयंजग
मभिर्विप्रैःसदारैःस्थविरैरपि ॥ आशीर्भिर्युज्यमानोन्यैर्बंधुमिश्राविशतपुरम् ६० राजमार्गंतेकृष्णेद्वारकायाःकुलस्त्रियः ॥ हर्म्याण्यारुह्युर्विप्रास्तदर्श
णमहोत्सवाः ६१ नित्यंनिरीक्षमाणानांपद्यापिद्वारकौकसाम् ॥ नवितुष्यंतिहिदशःश्रियोधामांगमच्युतम् ६२ श्रियोनिवातोयस्योरथान्पुनर्ननु
दशाम् ॥ बाहवोलोकपालानांसारंगणांपदांबुजम् ६३

दिकुशलाःगंधर्वाः पुराणाद्यर्थांनुसारेणस्तावकाःसूताः पराक्रमांकितस्तुतिकर्तारोभाशयाः मंगलपाठकावदिनः ५७ तत्रतेपुवसुदेवादिष्वागतेपुसत्सुश्रीकृष्णोभगवान्सर्वेषांबंध्वादेनांपद्याविध्युपसंगम्य
मानमादधेचकारेत्यन्वयः ५८ कैःप्रह्लादिभिः ५९ ६० हर्म्याणिसौधानितदीक्षणंतस्यश्रीकृष्णस्यदर्शनमेवमहानुत्सवोयासाताः तथोक्ताः ६१ दृष्टचरस्यादृष्टपूर्वदर्शनवदशेनेकिमित्युक्तंदात्तिनाम्
इतिब्राह्मणं नित्यमिति श्रियोधामस्थानमंगवर्ण्यस्यतथात अच्युतंनित्यंनिरीक्षमाणानांद्वारकानिवासिनामपिदशोनवितुष्यंतिपुनःपुनर्दृष्ट्वाप्यलं दर्शनेनतिथान्नंमामुनियस्मात्तरमाद्युक्तंउत्कठाति
शयोहीत्यन्वयः ६२ नैनदाक्षेभित्याह श्रियइति यस्यहरेःउरःवक्षस्थलंश्रियोल्हस्यानिवासस्थानं यस्यमुखंदृष्ट्वालावर्ण्यंतातुवानपात्रं यस्यबाहवोलोकपालानांचलदृष्ट्वा
सारसाहिणांबलादीनांपरायणम् ६३

सतातपत्रव्यजनदिभिरलंकृतोभगवांस्तथावभौ यथार्कादिभिरन्वितोमेघोभातीत्यन्वयः अत्रार्चविधायः यद्यप्यङ्कारस्थानीयं चैतच्छत्रं उडुपस्थानीयं व्यजनं इदं चापरस्थानीयाभाभाता पीतवस्त्रादिः स्थानीयं मेघरथानीयोभगवान् अर्कस्थानीयं किरीटं उडुपस्थानीयं चैतच्छत्रं मंदारादिप्रसूनमाला इदं चापरस्थानीयं त्रिद्युत्स्थानीयं व्यजनमिति वा ६४ पित्रोः भाता पित्रोः स्वभावाभिः देवदयादिभिः परि वक्तः आश्लिष्टः ६५ तामातरः पुत्रात्रो नरकाचापतइति पुत्रः तं कृष्णं त्रिषुः अभ्याप्य चन् हर्षेण विह्वलीकृतः विवशीकृतः आत्मातः करणं यासां तास्तथाक्ता ६६ यत्र गस्मिन् भवने दत्तवैदूर्येण साडे ॥ योडशसहस्राणि पुनरष्टोत्तरशतं पत्नीनां प्रासादाः संतितदनु तमं सर्वकामं स्वभवनमाविशदित्येकान्वयः काश्यपइति कामाङ्गुलिषया स्तेसर्वेयत्र संतितस्तथोक्तम् ६७ एतस्य आरादृशदेवविलोक्य स शतोभनसिम्बहोत्सवोपासातास्तथोक्ताः सहस्राणि दित्तस्त्युरित्यन्वयः कथं भूतं प्रोप्य प्रवासं कृत्वा हृदयानुपागतं कीदृश्यः पत्न्यः साकंपिताश्रया दित्तलोचनाननाश्रया साकंपितव्रीदितलोचनाननाः सहित ॥ साकंपिताश्रया दित्तलोचनाननाश्रयानि आननानि च यासां तास्तथा ६८ दुरतभावाः वेलातीतस्नेहाः अनंतशृंगारावा अन्यैरज्ञाताभिप्रायावा हाष्टिभिरात्मजैरंतरात्मनामनसा च तर्पति परिरेणिर

सितातपत्रव्यजनैरुपस्कृतः प्रसूनवर्षैरभिवर्षितः पथि ॥ पिशां गवासावनमालयावभौधनो यथार्कोडुपचापवैधुतैः ६४ प्रविष्टस्तु गृहं पित्रोः परिष्वक्तश्च मा तृभिः ॥ ववंदेशिरसासप्तदेवकीप्रमुखा मुदा ६५ ताः पुत्रमंकमारोप्य स्नेहस्तु तपयोधराः ॥ हर्षविह्वलितात्मानः सिषिचुर्नैत्रजैर्जलैः ६६ अथाविशतस्य वनं सर्वकाममनुत्तमम् ॥ प्रासादायत्र पत्नीनां सहस्राणि च षोडश ॥ शतमष्टोत्तरं चैव वज्रवैदूर्यमंडिताः ६७ पत्न्यः पतिप्रोप्य गृहानुपागतं विलोक्य संजान मनोमहोत्सवाः ॥ उत्तस्थुरारात्सहसासनाश्रयाः साकंपितव्रीदितलोचनाननाः ६८ तमात्मजैर्दृष्टिभिरंतरात्मना दुरंतभावाः परिरेभिरेपतिम् ॥ निरुद्धं प्यस्रवदंबुनेत्रयोर्विलज्जतीनां भृगुवर्यवैष्णवात् ६९ यद्यप्यसौ पार्श्वगतो रहोगतस्तासां तथाप्यंग्रियुगं न वनम् ॥ पदेपदेकाविरमेततत्पदाङ्गलापि संश्रौ र्जहातिकर्हिचिद् ७० एवं नृपाणां क्षितिभारजन्मनामक्षौहिणीभिः परितृप्ततेजसा ॥ विधाय वैरं श्वसनोपथानलं मिथो वधेनोपरतो निरायुधः ७१ स ए षनरलोके स्मिन्नवतीर्णः स्वमायया ॥ रेमेस्त्रीरत्नकूटस्थो भगवान् प्राकृतो यथा ७२ उदामभावपिशुनामलवल्गुहासव्रीहावलोकविहतो मदनोपि द्यासा ॥ संमुह्य चापमजहात् प्रमदोत्तमास्तायस्येद्विपं विमथितुं कुहकैर्न शोकुः ७३

कृवात्पारवश्याद्विलज्जितानां तासां नेत्रयोर्विरुद्धमप्यंबुअस्रवदित्यन्वयः ६९ नैव तासां स्नेहकार्यकिमित्याह यदीति यद्यप्यसौ कृष्णः रहोगतः एकातगतः सदा तासां शर्वगतः संप्रपश्यः तथाप्यनुपद तासां स्थाग्रियुगं न वनं नृतामनूतनं तथाहि काली तस्य पादकमलादलमिति विरेपेत विरामं कुर्यात् अन्यत्र चंचलविभवप्रदायिनी श्रीः संभगवंतकर्हिचिन्नजहातीत्येकान्वयः ७० बापुयथावनदहनाय वेणुनां मयः संघट्टनेनाग्निमुत्पादयति तथा अक्षौहिणीभिः क्षितिभारजन्मनां भूमेभ्यः रभूतं जन्मयेषां तथोक्ताः तेषां परिवृत्तं परिवृद्धं तेजो येषां नेतथोक्तास्तेषां असुराणां विनाशा यकुण्डपादवपुष्पातिनां नृपाणां यिषो रं विधाय स्वर्धनं निरायुधः परस्परवधेन विनाशं विधाय चोपरत उदास्त इत्यन्वयः ७१ स्वमायया स्वेच्छया प्राकृतः स्त्रीजितः स्त्रीरत्नकूटस्थः स्त्रीश्रेष्ठसमूहस्थः ७२ स्त्रीश्रेष्ठसमूहस्थः स्त्रीजिताननुकरोत्येव प तुन स्वयं स्त्रीजित इत्याह उदामेति यासां मुदामभावस्य उत्कृष्टशृंगारचेष्टितस्य पिशुनः सूचकः अमलः निर्व्यलीकः वल्गुः कोमलः हासः स्मितव्रीहया अवलोकः कटाक्षव्रीक्षणं उदामभावपिशुनामलवल्गुहासे व्रीहावलोकनेन च विहतः ताडितः मदनोपि संमुह्य पुष्पाख्यं चापमजहात् मुक्तं वांस्ताः प्रमदोत्तमाः कुहकैरुदामभावादिभिर्पस्य श्रीकृष्णस्येद्विपं विमथितुं वशीकर्तुं न शोकुः तस्य कुतः स्त्रीजित इत्यन्वयः ७३

तस्य स्त्रीजितत्वपरिवादोऽज्ञसंयत्येत्याह मन्यत इति अज्ञलोकः स्वसुखानुभवेनैवाप्रकामतया स्त्रीष्वसक्तमपि आत्मौपम्येनात्मानं दृष्ट्वा तीकृत्य स्त्रीसंगिनं तन्मयं स्त्रीमये मन्यते हि यस्माच्चरमादृष्टं नोऽबुधः
अज्ञः कथं भूतं मनुजं प्रावृण्वानं आच्छादयतम् ७४ तर्हि ज्ञानिप्रवादः कीदृश इति तत्राह यच्चादिति प्रकृतिस्थोपि सदात्मस्यै स्वाधारैस्तद्गुणैः प्रकृतिगुणैः सत्त्वादिभिः शब्दादिभिश्च न युज्यते न संबध्यत इति यत्
दीक्षस्ये शनईश्वरत्वं तत्र व्यत्यास इति तमाह यथेति यथा प्रकृतिस्थानां ज्ञानानां तदाश्रयात् तस्य कृष्णस्याश्रयाबुद्धिः प्रकृतिगुणैः न बध्यते किमु तस्य प्रकृतिगुणसंबन्धेनेत्यतः बुधजनप्रवाद इति भावः ७५
तथा विदोऽसुरा इति सोदाहरणमाह तमिति खलाः इंद्रियारामा मूढाः शास्त्रार्थविदः तामसराजसप्रकृतयोत एवाप्रमाणविदो नंतगुणत्वादिप्रमाणाविदस्तं कृष्णमनुव्रतभृत्यवदनुगतं स्त्रैण स्त्रीजितं मे निरे वैशेषिका
दिवादिनां मतयो यथेत्थं यथा मतिमेतिरे तथा तस्मात्तस्यास्य कामस्य स्त्रीजितत्वमिति भावः ७६ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे प्रथमस्कंधे विज० टी० दशमोऽध्यायः ॥ १० ॥ वैराग्यप्रकारो हरेर्भक्तानुकांक्षितं चास्मि
ब्रह्मायमेव प्रोक्तं उपलभेभिर्भावती मुत्तरामित्यादि श्रुतानुवादपूर्वकं परीक्षिज्जन्मादिप्रवृत्तिपृच्छति शौनक इत्याह अश्वत्थाम्नेत्यादिना उरुतेजसां श्वत्थाम्नादिसृष्टेन ब्रह्माक्षेण उत्तरायाहतो गर्भः पुनरी

मन्यते तन्मयं लोको ह्यसंगमपि संगिनम् ॥ आत्मौपम्येन मनुजं प्रावृण्वानमतोऽबुधः ७४ यत्तदीशनमीशस्य प्रकृतिस्थोपि तद्गुणैः ॥ न युज्यते सदात्मस्यै
यथा बुद्धिस्तदाश्रया ७५ तं मे निरेखलामूढाः स्त्रैण चानुव्रतं हरेः ॥ अप्रमाणविदो मर्तुरीश्वरं मतयो यथा ७६ ॥ इति श्रीभागवते महा० प्रथमस्कंधे दशमोऽध्यायः ॥ १० ॥
शौनक उवाच ॥ अश्वत्थाम्नादिसृष्टेन ब्रह्मशीर्ष्णोऽरुतेजसा ॥ उत्तरायाहतो गर्भ ईशेनो ज्जीवितः पुनः १ तस्य जन्म महाबुद्धेः कर्माणि च गृ
णीहिनः ॥ निधनं च यथैवासीत् स प्रेत्य गतवान् यथा २ तदिदं श्रोतुमिच्छामि वक्तुं वा यदि मन्यसे ॥ ब्रह्मिनः श्रद्धाधानानां यस्य ज्ञानमदाच्छुक्रः ३ भूत उवाच ॥
अपीपलक्ष्मणराजः पितृवद्रंजयन् प्रजाः ॥ निस्पृहः सर्वकामेभ्यः कृष्णपादानुसेवया ४ संपदः क्रतवो विप्रामहिषीभ्रातरो मही ॥ जंबूद्वीपाधिपत्यं च यशश्च
त्रिदिवंगतम् ५ किं ते कामातुरस्यार्थमुकुंदमनसो द्विजाः ॥ नाधिजहं मुदं राज्ञः क्षुधितस्य यथेतरे ६ मातुर्गर्भगतो वीरः स तदाभृगुनंदन ॥ ददर्श पुरुषं कांचि
द्वह्यमानोऽस्रतेजसा ७ अंगुष्ठमात्रममलं स्फुरत्पुरटमौलिनम् ॥ आपीच्य दर्शनं श्यामं तडिद्वाससमच्युतम् ८ श्रीमदीर्षचतुर्बाहुं तप्तकांचनकुंडलम् ॥ क्षत
जातं गदापाणिमात्मनः सर्वतो दिशम् ९ परिभ्रमंतमुल्काभां भ्रामयंतं गदां मुहुः ॥ अस्त्रतेजः स्वगदयानीहारमिव गोपतिः ॥ विधमंतं सन्निकर्षेणैषैक्षत क इत्यसी १०

शेनो ज्जीवित इत्येकान्वयः १ निधनं मरणं यथा कथं प्रेत्य मृत्वा गतवान् लोकमिति शेषः २ वक्तुं वा यदि मन्यसे इत्यनेन वक्तव्यस्यातिगोप्यत्वं सूचयति ३ अपीपलक्ष्मणराजः निस्पृहः सर्वकामेभ्यः
इत्यनेन कृष्णपादानुसेवाया अतिस्वादुत्वं दर्शितं कामानां तत्कत्वं च ४ एतदेव स्पष्टमाह संपद इति ५ कामातुरस्यार्थः विषयाः विषयविरक्तस्य मुकुंदमनसो बुधिष्ठिरस्यार्थाः किं पुरुषार्थत्वेनार्थाः ।
कुत इति तत्राह नेति यथा स्त्रां धतस्येत्तरे वीणादपो न वृक्षि कुर्वति तथां स ते दुःखं हेतुत्वात् मुदं नाकुर्वन्ति पर्यः अनेन वैराग्यातिशयो मोक्षसुखातिशयो दर्शितः ६ कांचिल्लोकविलक्षणम् ७ स्फुरत्पुरटमौ
लिनं देदीप्यमानं स्वर्णमुकुटं आपीच्य दर्शनं षोडशवर्षवृद्धस्य मानं भेषज्यामम् ८ क्षतजवद्वर्गे आक्षिणीयस्य सत्प्राप्तं स्वात्मनः स्वस्य सर्वतो दिशि पूर्वादिदिक्षु विदिक्षु परिभ्रमंतं परिवोदतं वानं उल्काभागात्
नात्पत्तचारकां विक्षेपसदृशी गोपतिः सूर्यः नीहारं दिग् विधमंतं शमयंतं पुनः सन्निकर्षेणैषमपि दृष्ट्वा च कोर्यं पुरुष इति पर्यक्षत आलोकनमकरोत् ९ १०

१ व्यत्यासो नन्वयश्चैव प्रसिद्धो भूत एव च । सर्वसां हारिकश्चैति दृष्टातः पंचाशस्मृत इति ब्राह्मवचनात् ज्ञेयः ।

व्यासमुताच्छ्रीशुकान् मुनेर्जिज्ञासितं विचारितं आत्मनः परमात्मनः यथास्वरूपसंबन्धिगुणाधिक्ययेन सतथोक्तः इदगरीरं अद्वा समीचीनं अकुतोभयस्वरूपानंदाविभाविच्छरणं भोक्तारवतीत्यन्वयः २८ अ
व्यामासाऽपचितिः पूजायेस्तेतथोकाः २९ यः प्रभुः सर्पदंष्ट्रतक्षकाख्यसर्पदर्शनं अनुभूयान् निरंतरं चित्तपद्महृत्प्रेमसमीपमगच्छत्सुपरीक्षितेति यस्मात्तस्मात्सपल्लोकपरीक्षितेति वेत्तव्यं त
तिपरीक्षितानि रुक्तिरित्यन्वयः ३० उदुपश्चंद्रः शुक्रपक्षे काष्ठाभिदि कदेवतासरस्वतीगोभिरन्वहं यथा तथा सराजपुत्रोपि पितृभिर्युधिष्ठिरादिभिरन्वह अन्नपानादिभिः पूर्यमाण एतत्सर्वं ३१ ज्ञात
द्रोहजिहासया भीष्मादिबन्धनमिच्छापापहननेच्छया अश्वमेधपञ्चनभगवत्तं पुष्कामोराजाकरदंडयोरन्यत्र करदंडं च वर्जयित्वा न लब्धयेन सोऽल्लभ्यतः इत्यादि व्यन्वयः ३२ उदीच्या उन्नतस्यादिशः
भूरिशः बहुलप्रहीणं यज्ञशिष्टं मरुत्तेन पूर्वजेन स्थापितं धनम् ३३ तेन द्रव्येण संभृतः संपन्नः संभारो यज्ञसाधनं येन सतथोक्तः ३४ सुहृदः युधिष्ठिरस्य प्रियेच्छया ३५ वधुभिः सह कृष्णराक्षोपद्याचा
भ्यनुज्ञातः सार्जुनः अर्जुनेन सहितः यदुमिश्च परिवृतः कृष्णोद्धारवतीं ययावित्यन्वयः ३६ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे प्रथमस्कंधे विजयंटीकाया एकादशोऽध्यायः ॥ ११ ॥ विषयरागः
संसाराय तदभावो विमुक्तये इत्येतो मुमुक्षुणा स्वतो वैराग्यं परतो वा संपादनीयमित्ययमर्थः प्रतिपाद्यतेऽस्मिन्नध्याये तत्र शुद्धांतःकरणस्यैव विषयविरागः सुहृद इति सूचकमर्थात्तथैव वा स्यादित्यभि

जिज्ञासितात्मयाथात्म्यो मुनेर्ध्यासमुतादसौ ॥ हित्वेदं वृषंगंगायां यस्य त्यक्त्वा कुतोभयम् २८ इति राज्ञ उपादिश्य विप्राजातककोविदाः ॥ लब्धापचित
यः सर्वे प्रतिजग्मुः स्वकान् गृहान् २९ स एष लोकविख्यातः परीक्षित इति यः प्रभुः ॥ सर्पदंष्ट्रमनुभूय न्परीक्षेत नरेष्विह ३० सराजपुत्रो वधुश्चाशुशुल इवो
दुपः ॥ आपूर्यमाणः पितृभिः काष्ठाभिरिव सोऽन्वहम् ३१ यक्ष्यमाणोऽश्वमेधेन ज्ञातिद्रोहजिहासया ॥ राजालब्धधनो दध्याव्यत्र करदंडयोः ३२ तद्
भिप्रेतमालक्ष्य भ्रातरोच्युतनोदिताः ॥ धनं प्रहीणमाजहुरुदीच्या भूरिशोदिशः ३३ तेन संभृतं संभारो लब्धकामो युधिष्ठिरः ॥ वाजिमेषैश्चिभिर्भीतोऽ
ज्ञैश्च समयजद्वरिम् ३४ आहूतो भगवान् राज्ञा याजयित्वा द्विजैर्नृपम् ॥ उवासकतिचिन्मासां सुहृदः प्रियकाम्यया ३५ ततो राज्ञा ह्यनुज्ञातः कृष्णया सह वं
धुभिः ॥ ययौ द्वारवतीं ब्रह्मसार्जुनो यदुभिर्वृतः ३६ इति श्रीभागवते महापुराणे प्रथमस्कंधे एकादशोऽध्यायः ॥ ११ ॥ सूत उवाच ॥ विदुरस्तीर्थयात्रायामेने
यादात्मनो गतिम् ॥ ज्ञात्वा गाढास्तिनपुरं तथा वासवि विस्मितः १ यावतः कृतवान् प्रश्नान् कृता कौषारवाग्रतः ॥ जातैकभक्तिर्गोविंदे तेभ्यश्चोपररामह २ तं बहु
मागतं दृष्ट्वा धर्मपुत्रः सहानुजः ॥ धृतराष्ट्रे युयुत्सुश्च मूतः शारद्वतः पृथा ३ गांधारीद्रौपदी ब्रह्मन् सुभद्रा चोत्तराकृषी ॥ अन्याश्च जामयः पांडोर्जातयः ससुताः स्त्रियः ४

प्रेत्य विदुरस्य तीर्थसेवाः ज्ञात्वा युधिष्ठिरादिबन्धुदिदक्षया हास्तिनपुरा गतिमाह विदुर इति विदुरो हास्तिनपुरमगादित्यन्वयः किं कृत्वा तीर्थयात्रां कृष्णादिशन्मैत्रेयादात्मनः परमान्नो गतिं तानम् । जीवन्म
र्णातिस्वर्गनरकादिविषयामिति वा तथा परमात्मविषया अवसावि विस्मितं ज्ञातुमिष्टयेन सतथोक्तः । नापृष्टः कस्यचित् नृपादिति वचनात्प्रश्नप्रतिवचनाभ्यां तन्मयवगम्याल्लुङ्घित्वा दित्याह यावत्त
ति सत्ता विदुरः कौषारवस्यापत्पस्यमैत्रेयस्याप्रतो यावत्प्रश्नान् कृतवान् तेभ्यः प्रश्नेभ्यो मैत्रेयेण परिहृतेभ्य उपररा मजातत्वादल्लुङ्घित्वा मानभूत् हसन्तः तृप्तिमूचकः चक्षुर्दृष्ट्वा धे दत्तज्ञानेन फलमाह
जातेवि ततो ज्ञानातिशयेन ज्ञाता एकाग्रधानाभिर्यस्य सतथोक्तः कुत्र गोविंदे श्रीकृष्णे अनेन भक्तिज्ञानयोगेन न्यहेतुत्वमपि ३ सतः संतप्य शारद्वतः कृपः ३ अद्याप्योर्जातयः सुहृदः पांडवः ४
सिद्धनामानः जामयः स्वसारोवा ४

भागवान्भाषान्दृष्टान्त्वः भोगायतनानि शरीराणीव तत्राग्रे प्रपन्न उदतिष्ठदिति श्रुतेः ५ मिथः प्रेमबाष्पीधंमिथमिषत्तनेत्रजलप्रवाहं अर्द्धपाचक्रे पूजया सास औत्कंठ्यकातराः औत्कंठ्येन परवशाः
 तत्रासनस्य पीठस्य परित्रहः स्वीकारो येन सतथोक्तम् ६ स्वकीयानां च शृण्वतां सताम् ७ नोरमान्मरथयूयमितिशेषः मात्रासहवर्तमानाः समातृकाः विषादपापैर्विपद्गणान्मोचिताः यत्नेन तस्मा
 वैतिशेषः ८ एकमुक्ताविनतेन किमिति शेषः इह भूतले क्षेत्रप्रधानानि तीर्थानि पानि तानि सर्वाणि च सेवितानीत्यन्वयः ९ हे प्रभो स्वस्मस्थेन गदाभृता हरिणा तीर्थभूता भवा हशाः भागवताः
 त्रिमासि तीर्थानि तीर्थीकुर्वन्ति न स्वयमात्सुदृढचक्षेपातीर्थानि गच्छन्तीति शेषः १० कृष्णो देवतं पेषति तथोक्ताः ११ अमतापरिवर्तमानेन क्षितितलमिति शेषः रवेन यथा तु भूतं तथा तत्सर्वं मवर्णयत्
 केतुयदु कुलक्षयं विना १२ तीर्थयात्रायां यमुनायां भगवदाज्ञाया बद्धरीं गच्छन्तं मुदबं दृष्ट्वा तस्मात् विप्रशापाद्धेतोः पद्मिंशद्गणेषु परिनाशो मेष्य च दुकुलं श्रुत्वा तत्रावर्णयदिति भावः १३ तत्किमिति नावर्णय
 इति तत्राह तच्चित्ति १४ विदुराधिकमकर्षादिति तत्राह कंचिदिति सुखलक्षणं त्रैयः ज्येष्ठस्य भ्रातुर्धृतराष्ट्रस्य २४ एवं भगवद्भक्तिज्ञानादिमानयं विदुरो वेचेष्टुः स्वावतार इति तत्राह अविश्व

प्रत्युजगद्ग्रहर्षेण प्राणांस्तन्वद्वागतान् ॥ अभिसंगम्य विधिवत्परिष्वंगाभिवन्दनैः ५ मुमुचुः प्रेमबाष्पीधंमिथमिषत्तनेत्रजलप्रवाहं अर्द्धपाचक्रे पूजया सास औत्कंठ्यकातराः ॥ राजा तमर्द्धपाचक्रे कृता
 सनपरिश्रमम् ६ तं भुक्तवन्तमासीन् विश्रांतं सुखमासने ॥ प्रश्रयावनतोर राजा प्राह स्वानां च शृण्वताम् ७ युधिष्ठिर उवाच ॥ अपि स्मरन्थनो युष्मत्पक्षच्छा
 यांसमेधितान् ॥ विपद्गणाद्विषाभ्या दर्भोचिता यत्समातृकाः ८ कया वृत्त्या वर्तितं वै चरद्भिः क्षितिमंडलम् ॥ तीर्थानि क्षेत्रमुख्यानि सेवितानीह भूतले ९
 भवद्विधा भागवतारतीर्थभूताः स्वयंप्रभो ॥ तीर्थानि कुर्वन्तीतीर्थानि स्वात्मस्थेन गदाभृता १० अपिनः सुहृदस्तावद्वांधवाः कृष्णदेवताः ॥ दृष्ट्वा श्रुतावा
 यदवस्वपुर्णसुखमासते ११ इत्युक्तो धर्मराजेन सर्वतत्समवर्णयत् ॥ यथानुभूतं भ्रमता विनायदु कुलक्षयम् १२ तत्त्वाप्रियं दुर्विषहं नृणां स्वयमुपास्थितम् ॥
 नावेदस्यत्सरुणो दुःखितान्द्रष्टुमक्षमः १३ कंचित्कालमथावात्सीत्सत्कृतो देववत्सकैः ॥ भ्रातृज्येष्ठस्य श्रेयस्कृतसर्वेषां प्राप्तिमावहन् १४ अविभ्रदयमादंडं
 यथा धर्मकारिषु ॥ यावद्भारतशूद्रवंशापाद्वर्षशतं यमः १५ युधिष्ठिरो लब्धराज्यो हृष्टा पौत्रकुलंधरम् ॥ भ्रातृभिर्लोकपालाभैर्मुमुदे परयाश्रया १६ अ
 थामंश्याच्युतो बध्नन्निर्वर्त्यानुगतान् विभुः ॥ अर्जुनो हवशैनेयैर्यथोद्धारवतीहयैः १७

देवि शौर्यमावैव स्वतोऽधकारिषु पापकृत्युयार्घपापमनाति क्रम्यदंडमविभ्रदक्षिणां करोत्पापफलमभोजयदित्यर्थः सयमो मांडव्यशापाद्यावद्दर्शयतां तव कृद्गत्वं बभारेत्यन्वयः मांडव्यो नाम कश्चिद्विषिः
 किंशक्षिन्नदीर्घरीतपश्चरस्तत्र क्रम्याच्चिन्नगराच्चौर्यहृत्वा गतैश्चौरैः सहानुधा वद्विर्नगरपालैरज्ञानादृहीत्वा राज्ञे निवेद्य तदनुज्ञया गूलं समारोपितो भूत् तत्रापि गूलतपः कुर्वन्तमपि जाल्वल्यमानं दृष्ट्वा ज
 नैर्विधेवितोर राजा ससंभ्रममुपागम्य गूलादवरोप्य ब्रह्माद्यप्रस्थापयामास कोपेन जाल्वल्यमानेन यमसमीपं गतेन मुनिना कस्मादहं गूलमारोपित इति पृष्ठोपमः तस्मात्शापमादातु कामो बाल्यावस्थायां काचि
 यक्षिका गूलं समारोपितेन दोषेण अपमवस्थाविशेषः प्राप्त इति माह तस्मै क्रुद्धो मुनिः शूद्रो भवेति शशापतमिति मांडव्यशापः १५ अथ युधिष्ठिरः किंचकारेति तत्राह युधिष्ठिर इति इन्द्रादिलोकपा
 लसमानैर्भोमादिभ्रातृभिर्लब्धराज्यो युधिष्ठिरः कुलंधरं पौत्रं दृष्ट्वा परमयाश्रया संपदामुमुद इत्येकान्वयः कुलंधरयतीति कुलंधरः १६ ययौद्धारवतीमित्युक्तं श्रीकृष्णप्रयाणशेषमाह व्यथेति अथ विभुर्वासी
 श्रुत आगमिष्यामीत्यामंन्य संभाष्य पातं अनुगतान् बध्नन्निर्वर्त्यानुनादिपुको हयैर्युक्तेन रथेन द्वारवतीं पयाविस्पेकावयः १७

अधुनाधृतराष्ट्रस्वर्गप्राप्तिप्रकारं वक्तुमुपक्रमते एवमिति एवमुक्तप्रकारेण हरिपरायणानां पांडवादिभ्यः कालः एकमपि क्षणमवश्यं नितुं शक्यः सकालो हरिविमुक्तानां गृहेषु पुत्रादिभिरलक्षणेभ्यः कलं शि
 ओदरं भरतया सक्तानां गृहपोषणधनान्वेषणप्रयत्नैः प्रसक्तानां विस्मृतपरमात्मतत्त्वानां अतएवाविज्ञातोत्पत्त्यामदतिर्क्रान्तिमृदित्येकान्वयः १८ तत्कालस्यातिक्रमणं विदुरइतिनामसाधनं साधयन् नि
 र्गम्यतां गृहवृत्तिशेषः प्राप्तमिदं मरणभयं पश्येत्पन्वयः १९ यस्य कालस्य कुतश्चित्कारणात् कर्हिचिदपि प्रतिक्रियानिवर्तनक्रियानास्ति स एष भगवान् कालरूपीनः सर्वेषां समागतः शरीरविभोगकरणा
 यमावश्यं २ इतोपि निर्गमनमुचितमित्याह येनेति इह जीवलोके येन कालरूपिणा हरिणा अभिपन्नोऽस्ति अयं जनोतिशयेन हृदयंगमैः प्राणैरपि विद्युज्येतान्यैर्धनादिभिर्विद्युज्येत इति किमु
 तेत्यन्वयः २१ अयमापि मरणं ततः किमिति तत्राह पित्रिति तव पित्रादयो हताः वपश्च विगतं आत्मा देहश्च जराग्रस्त इति यत्तथापि त्वं परगेहमुपाससे न श्रेयः साधनाय हस्ते मृतस्य
 तत्रातः परलोके न सुखा वाप्तिरित्यर्थः २२ परलोके सुखं नेति चेद्विहैव दीर्घजीवनमस्ति स्वयमिमांशुश्चेत्तर्हि त्वं निरपन्नपदस्य भिक्षेत्याह अहो इति जंतोर्जीविताशाबहुकालं जीवामीत्याशा इच्छामहोपसीय हत्तरा
 अहो अज्ञानादिरैकः यया जीविताशया भवान् भीमापवर्जितं भीमेनतिरश्चीनहस्तेन दत्तं पिंडमादत्ते क इव गृहपालवत् सारमेय इव २३ ननु विषमवपन्मासः कनिष्ठपुत्रत्वेन मत्पुत्रत्वात्तद्वत्तात्वेन

एवं गृहेषु सकानां प्रसक्तानां गृहेहया ॥ अत्यक्रामदविज्ञातः कालः परमदुस्तरः १८ विदुरस्तदभिप्रेत्य धृतराष्ट्रमभाषत ॥ राजन्निर्गम्यतां शीघ्रं पश्येदं भयमा
 गतम् १९ प्रतिक्रियानयस्येह कुतश्चित्कर्हिचिद्विषमो ॥ स एष भगवान् कालः सर्वेषां समागतः २० येन चेहामिपन्नोऽयं प्राणैः प्रियतमैरपि ॥ जनः सद्यो
 विद्युज्येत किमु तान्यैर्धनादिभिः २१ पितृभ्रातृसुहृदपुत्राहतास्ते विगतं वयः ॥ आत्मा च जराग्रस्तः परगेहमुपाससे २२ अहो महीयसी जंतोर्जीविताशा य
 या भवान् ॥ भीमापवर्जितं पिंडमादत्ते गृहपालवत् २३ अग्निर्निःसृष्टो दत्तश्च गरोदाराश्च दूषिताः ॥ हतं क्षेत्रं धनं येषां तदन्नैरसुभिः कियत् २४ तस्यापि
 तव देहोऽयं कृपणस्य जीजीविषोः ॥ परैरित्यनिच्छतो जीर्णो जराया वाससी इव २५ गतस्वार्थमिदं देहं विमुक्तो मुक्तबंधनः ॥ अविज्ञातगतिर्जह्यात्सर्वे धीरुदाहृतः
 २६ यः स्वतः परतो वेह जातनिर्वेद आत्मवान् ॥ हृदि कृत्वा हर्षिगेहात्प्रज्जेत्सनरोत्तमः २७

शरीरपोषणमुचितमिति चेत्सत्यं विषदानादिना त्वयाऽपराद्धत्वात्तद्वत्तं विषोपममित्यभिप्रेत्याह अग्निरिति अग्निदाहाद्यपराधाः त्वया येषां कृताः तेषां अन्नैः पुष्टैरसुभिः कियत्प्रदोर्जनं लज्जाकरत्वात् नृतिरिव गरी
 यस्य तो निर्गम्यतामिति पन्वयः २४ युधिष्ठिरादीनामपितात्पर्षाभिर्नाजिगमिप्यामीति चेत्तत्राह तस्येति जराग्रस्ते वाससी इव वस्त्रे इव यथा तथा अनिच्छतो जीजीविषोर्जीवितुमिच्छोः कृपणः २
 राश्चादनिरतस्यापि तवाप्यजीर्णो देहः परैरिति निरस्तासुः स्यादतो देहस्यानित्यत्वात् निगच्छत्विति वदामीति भावः २५ ननु प्रथममेव पतिष्यतीति देहमुपेक्ष्यमाणस्य आत्महननात्परादोषः २
 गतेति गतः स्वार्थः ऐहिकमुष्मिकसुखसाधनोऽस्मात्सतथोक्तः तदमिदं देहं हामिमानं मुक्तस्तदनुभाषादिस्नेहानुबंधान्मुक्तः अविज्ञातगतिरित्येनैरनवसुद्धात्परादिरिति २
 दाहृतः तरमात्पुरुषार्थसाधनायोग्यदेहहानौ दोषाभावात् निर्जनवनंगत्वात् पश्चयाशरीरमिदं साधितस्वार्थं कुर्विति भावः २६ इतोपि प्राप्तवनस्पतवतपः २७ यः स्वतः स्वबुद्ध्या परतः परबोधेन वा जातनिर्वेद इत्येवमवैराग्यः आत्मवान् वशीकृतमनः हरिहृदि कृत्वा गेहात्प्रज्जेत्सनरोत्तमः पुरुषश्रेष्ठः इत्येकान्वयः ३८

अथतस्माद्भवानुदोचोदिशयातुक्थंभूतःस्वैरज्ञानगतिःविविक्तगतिः ननुस्वैःपांडवैरविज्ञातगतिःपांडवानुज्ञेयवतस्यवनवासायगत्युक्तेःकथंताहिंशःयोजना स्वैरिणीशब्दाथंवेतस्वेच्छानुसारेणज्ञातागति
 र्थस्यनपरेच्छातःसतथोक्तइतिविवरणोपपत्तेः अन्यथाअविज्ञातगतिरित्येतदपहसितंस्यात् इतोर्वाक्पूर्वतनःकालःपुंसांमधिकारिणांज्ञानभक्त्यादिगुणसायध्यानादकःइतउपारितनःकालःप्रायेगुणेषुवि
 षयेषुविकृष्यनाशयतीतिगुणविकर्षणःविविच्यदर्शयतीतिवा वेदस्यवाविकर्षणमित्युक्तेः २८ एवमुक्तप्रकारेणानुजेनविदुरेणबोधितोतःप्रज्ञानमेवचक्षुर्यस्यसत्तया स्वतोजात्पंथःप्रज्ञयाचष्टे
 पश्यति ननुमांसदृष्ट्येतिवाआजमीढःअजमीढवशोद्भवः आज्ञेनज्ञानेनमीढःसिक्तइतिवा मिहसेचनइतिधातो. द्रढिन्नःदढतरान् स्वेपुस्नेहाख्यपाशान्छित्वाभ्राविदुरेणसम्पक्वदशितउभय
 विधौवैदिकलौकिकालयोध्यामागोपस्यसतथोक्तः राजाधृतराष्ट्रःनिश्चक्रामनिर्गतोवभूवेत्येकान्वयः गृहादितिशेषः २९ सुबलस्यपुत्रीगांधारी पतिशुभ्रपैवव्रतंयस्याःसातथोक्ता प्रयातंपतिमनुज
 गायेत्यन्वयः चकारात्कुंतीचगत्वाकुत्रावसदितितत्राह हिमालयमिति कायवाह्मनोभिर्न्यस्तःपरित्यक्तभूतद्रोहलक्षणोदंडोयैस्नेपांप्रकर्षेणहर्षजनयतीतिन्यस्तदंडप्रहर्षअतएवमनरिवनावशीकृतं
 द्वित्राग्राणांसिन्धासिनांसम्पग्विहारक्रीडास्थानंहिमालयंहिमवतंपर्वतंगत्वा तत्रबदरिकाश्रमेऽवसदित्यन्वयः ३० इदानीपुषिष्ठिरस्यमनीसितपस्तपतोधृतराष्ट्रस्यप्रायेणमृतिरभूत् तथाविधशकुनप्रति

अथोदीचींदिशंयातुस्वैरज्ञातगतिर्भवान् ॥ इतोर्वाक्प्रायशःकालःपुंसांगुणविकर्षणः २८ एवराजाविदुरेणानुजेनप्रज्ञाचक्षुर्बोधितआजमीढः ॥ छित्वा
 स्वेषुस्नेहपाशान्द्रढिन्नोनिश्चक्रामभ्रातृभंदर्शिताध्वा २९ पतिप्रयातंसुबलस्यपुत्रीपतिव्रताचानुजगामसाध्वी ॥ हिमालयंन्यस्तदंडप्रहर्षमनस्विनाम
 वसत्संविहारम् ३० अजातशत्रुःकृतमैत्रोहुताग्निर्विप्रात्रत्वातिलगोवस्त्ररुक्मैः ॥ गृहंप्रविष्टोगुरुवंदनायनचापश्यात्पितरौसौबलींश्च ३१ तत्रमंजयमा
 सीनंपप्रच्छोद्विग्नमानसः ॥ गायद्वणेकनस्तातोवृद्धोहीनश्चेन्नयोः ॥ अंबावाहतपुत्रार्तापितृव्यःकगतोइतः ३२ अपिमय्यकृतप्रज्ञेहतबंधुःसन्मार्थया ॥
 आशंसमानःशमलगंगायांदुःसितोपतत् ३३

भासादित्यभिप्रेत्याह अजातशत्रुरिति मित्रः सूर्यः तद्विषयंकर्ममैत्रंसंधोपासनादितत्कृत्येनसकृतमैत्रःगार्हपत्याद्याग्निपुहुतयेनसहुताग्निः तिलगोवस्त्ररुक्मैःविप्रांस्तर्पायित्वा रुक्मसुवर्णचदत्वापित्राशुप
 वेशनस्यलेपिन्नादिगुरुवंदनायपितृगृहान्प्रविष्टोऽजातशत्रुस्तदायत्ननंमस्कुर्वन्पितरौकुंतीधृतराष्ट्रौसौबलीं गांधारीमनसाजीवंतौनपश्यत्संप्राप्तिमेताइतिनस्यमनसितथाप्रत्यभादित्यन्वयः पितरःवित्य
 त्रपितृशब्देनविदुरोत्रनाभिप्रेतः तस्यशूद्रजातित्वेनावंघत्वात् धृतराष्ट्रादिभूतेःपूर्वपुषिष्ठिरैकीभूतत्वाच्च नचापश्यादित्यस्यानुक्ता धृतराष्ट्रंगमनार्थीगीकारेभारतादौपुषिष्ठिराचनुज्ञवाग्युक्तेःत
 द्विरोधोदुर्वारः ३१ मनसिप्रतीतपितृस्वर्णस्यपुषिष्ठिरस्यतन्मरणानंतरंतदवसरेतत्रागत्यासीनंसंजपंप्रतिपारलौकिकगतिप्रश्नमाह तत्रेति गवद्वणस्यापत्यंभावद्वानिःतस्यसंबुद्धिःहेगावद्वणे न
 स्तातःक कलोकंप्रतिगतः कथंभूतः नेत्रपोरितितृतीयायैपक्षी नेत्राभ्यांहीनः नेत्रयोर्गोमेनवा वृद्धः जरयाचग्रस्तःअंबाकुंतीवा हतपुत्रत्वादातंगांधारीचपरत्रलोकंकंप्रतिगते पितृव्योधृतराष्ट्रः
 कगतइतिपुनःप्रश्नस्तात्पर्यातिशयात् ३२ धृतराष्ट्रस्यमरणकालेस्वस्मिन्प्रियाप्रियाविवेकंतस्यमरणप्रकारंचपृच्छति अपीति अकृतप्रज्ञेअशिक्षितबुद्धौमपिस्वभार्ययातदहमलंघयामपराधमाशंसमानः
 हतबंधुःदुःसितःसन्गंगायापतदपिबंधून्सर्वान्मारयित्वास्वयंराज्यमादायमानिष्कासितवानितिशमलबुद्धिःनाभवत्किंतुःसातिशयोदेवगंगायां गतित्वामृतानन्विदिभावः ३३

वि० अ०

११

३३

स्वस्याकृतप्रज्ञत्वमुपपादयति पितृतीतिः अस्माकंपितरिपांडौ परस्वसति पौर्वाधारीधृतराष्ट्रौ शिशून् स्वान्वयसन्तोऽरक्षतां सुहृत्वं शिशुत्वं चरक्षणीयत्वे हेतुः तौ पितृव्याधारीधृतराष्ट्रौ भूत्वेतः अस्माद्धोकात्परत्रकं लोकं गतावित्यन्वयः तयोरनवरतशुश्रूषणादेवकृतप्रज्ञतातदभावादकृतप्रज्ञत्वमिति भावः ३४ अतिपीडितः दुःस्वनेति शेषः आत्मनः स्वस्य ईश्वरं स्मरन् धृतराष्ट्रमचक्ष्वाणः भूतत्वादे वापश्यन् अतएव विरहेण वियोगेन कर्शितः कुशतरः कुतः स्नेहपारवश्यात् दाक्षिण्याच्च संजयो युधिष्ठिरचोचोत्तरं वक्तुं नाशकदित्यन्वयः ३५ आत्मना मनसा आत्मानं निष्ठभ्यसंस्थाप्य प्रभोर्धृतराष्ट्रस्य ३६ प्रजारांजयित्वा कुलं नंदयति नत्वन्यथा इत्यतः पदद्वयं प्रायोजि न केवलं स्वमेव व्यसितो हं वियोजित इति चार्थः पित्रोः कुंतीधृतराष्ट्रयोः परलोकगतिमिति शेषः मुषितः वंचितोऽस्मि ३७ एतस्मिन्नंतरे युधिष्ठिरसंजयसंवादमध्ये त्रितं त्रिंशोऽत्रयमेकमेव तं वीणां ध्वनयन् वादयन् तुंबुरुणा सह वर्तमानः भगवान्हरेः षड्गुणवेत्ता पूज्यो वा ३८ राज्ञादरोपनीतं दत्तमर्घ्यं यस्मै स तथा तं प्रत्युत्थानं कृत्वा भिवंदितं परमा सनोऽसहासनसमानपीठे आसीनमुपविष्टं नारदं कौरवेंद्रोऽयुधिष्ठिरोऽभ्यभाषत इत्यन्वयः ३९ हे भगवन् मृतयोः पित्रोः परलोकगतिं न वेद तां भवंतं पृच्छामि तौ भूत्वेतः कं लोकं गतिं गताविति अपारे संसारे सीदतां विभ्यतां कर्णधारो नाविक इव तस्माच्चंद्रुः स्तार्षवे मग्नानां पारंपरं तीरं दुःस्वप्नमनोपायं दर्शयतीति पारदर्शनः ४० धृतराष्ट्रादिषु केषु न माशुचः शोकं माकार्षीः कुतः जगदोशं वशमेति यच्च स्मात्स एव

पितर्युपस्ते पांडौ सर्वान्नः सुहृदः शिशून् ॥ अरक्षतां व्यसनतः पितृव्यौ कगतावितः ३४ सूत उवाच ॥ कृपया मे ह वै क्लव्यात्सूतो विरहकर्शितः ॥ आत्मेऽश्वरम चक्ष्वाणो न प्रत्याहाति पीडितः ३५ विमृज्या भूणि पाणिभ्यां विष्टम्यात्मानमात्मना ॥ अजातशत्रुं प्रत्यूचे प्रभोः पादावनुस्मरन् ३६ संजय उवाच ॥ अहं ह व्यसितो राजन् पित्रोर्वः कुलनंदन ॥ न वेद साध्व्यागां धार्यामुषितोऽस्मि महात्मभिः ३७ सूत उवाच ॥ एतस्मिन्नंतरे विप्रानारदः प्रत्यदृश्यत ॥ वीणां त्रितं त्रीध्वन यन् भगवान्सह तुंबुरुः ३८ राज्ञादरोपनीतार्घ्यं प्रत्युत्थानां भिवंदितम् ॥ परमासन आसीनं कौरवेंद्रोऽभ्यभाषत ३९ राजोवाच ॥ नाहं वेद गतिं पित्रोर्भगव न्न कगतावितः ॥ अंवावाहतपुत्रार्ता कगता च तपस्विनी ॥ कर्णधार इवापारे सीदतां पारदर्शनः ४० नारद उवाच ॥ माकंच न शुचो राजन्यदीश्वर वशं जगत् ॥ स संयुनक्ति भूतानि स एव वियुनक्ति च ४१ यथा गावो न सिप्रोतास्तं त्यांबद्धाः स्वदामभिः ॥ वाक्तं त्यां नाम भिर्बद्धावहंति बलिमीशितुः ४२ यथा क्रीडोपस्क राणां संयोगविगमाविह ॥ इच्छया क्रीडितुः स्यातां तथैव श्रेष्ठ्यं नृणाम् ४३

श्वरः भूतानि संयुनक्ति स्वकर्मानुसारं संयोजयति स एव स्वकर्मावसाने वियुनक्ति वियोजयति एतस्मादस्ववशस्यान्माशुच इति भावः ४१ ईश्वरजीवस्वातंत्र्यपारतंत्र्ये सोदाहरणं दर्शयति यथेति यथा गावो बलीवर्दाः नसिनासिकायां निवृत्ततंतुदामभिः मोतास्युतानां सिकाधिद्रूपूताहं स्वदामभिः आधारभूतायां दीर्घापां तं त्यांबद्धाः ईशितुः स्वाभिर्नो ब्रह्मादिगोणां वहंति तथा ब्राह्मणसंज्ञि यवैश्यशूद्रब्रह्मचारि शूद्रस्थवानप्रस्थयतयज्ञिनामात्मकदामभिर्विकृत्या विधे निषेधात्मकं बद्धक्षणाया बद्धाः स्ववर्णाश्रमविहितकर्मभिरीश्वरस्य बलियत्नादिलक्षणपूजां वहंति कुर्वन्ति तस्मात्स एव स्वतंत्रो जीवास्तदधीना इति शो कपारेहारपसईशः स्वाविहितकर्मणा पूज्य इति भावः ४२ वेदस्यानेकार्थत्वेन तात्पर्यस्य दुर्ज्ञेयत्वाच्चादरेयाणां च गोण्यादिपातनेन स्वाभिकार्यवज्ञानदर्शनं द्विषमोयमुपन्यास इत्यन्ते निदर्शनं तदग्रह यथेति यथा क्रीडोपस्कराणां बलीलासाधनानां संयोगविगमौ क्रीडितुः पुरुषस्येच्छया तथैव श्रेष्ठ्यं यत्पुत्रादिरूपाणां नृणामिह संयोगविगमौ स्यातामिति पन्वयः अनेन वेदस्य मुख्यार्थः श्रीनारायण एवोतीनेर णामि तस्मात्पराधीनत्वाच्च शोकेन प्रयोजनं वेति भावः ४३

यस्तर्केणानुसंधेयते सधर्मवेदनेतरइति स्मृतेरुक्तार्थे निर्णये केयं युक्तिरिति तत्राह यदिति यत्पक्षलोकैकं शरीरं भुवं न्यसेधुवमनित्यं वा अथ बोधयं नित्या नित्यं यत्पक्षेति विदुः परिरहितं सर्वथेति सर्वप्रकारेण लेपितरो न शोच्याः । तथाह नित्यत्वेनाशाभावात्तस्यैवादर्शनादनित्यामेति वक्तव्यं तस्यापरिहायान्वृत्तीपोनुपपन्नः व्याह तत्वाच्चर्हि शोके किं कारणमिति तत्राह स्नेहादिति अहंमेति मोहो नुद्वेभ्यः तस्माज्जातस्नेहादन्यत्र स्नेशोकारणं नास्ति तस्माद्भ्रमजन्यस्नेह एव तस्य हेतुरिति भावः ४४ ननु यस्य देवपराभक्तिर्यथा देवतया गुराविति श्रुतेः गुरुविषयस्नेहः क्षणभक्तेः पुरुषार्थहेतुस्नेगोपयोगात् कथं तस्य ह जन्यत्वं इत्याशंक्यत स्यैलक्षण्यं न्यमत्तपोषणं कर्तृत्वेन ममायत्वा न्यहते जीवने भवनास्ति तेषामि शरक्षयत्वादि ज्ञानाभावादित्यात्मन्यन्यथाभिमाननिमित्तका तर्कतया त्यक्तव्यमिति व्याह तत्रापादेन नः परमात्मनोऽज्ञानेन जातं वैकुण्ठ्यं ज्ञाप्यतेत्यन्वयः परमात्मनः स्वातंत्र्यपरामर्शेनेति शेषः ४५ किंच तवाप्येदेहः स्वाधीनः पराधीनो वा स्वार्थिनस्त्वेभोगयोग्यदुःखानिवारणभाष्यतां कथं तद्दुःखं स्यादित्याकांक्षति विचक्षणः तस्मात्पराधीन इति वक्तव्यं तथा च तस्य परस्मिन् सामर्थ्यं न घटति इत्याह कालेति कालः पक्षया सादिलक्षणः कर्मफलपाचकं पुण्यपापलक्षणमहं गुणः भवः ४६ नित्यमिच्छोपादानकारणजन्यत्वेन कालाच्चधीनः स जीवोप्येदेहः पंचाभिः भूतैरारब्धः स्वव्यतिरिक्तान् कथं गोपायेत्तत्राह तत्र दृष्टांतः संप्रग्रस्तो भूकः संप्रग्रस्तपरं रसितुसमर्थः तथेति तद्वदेनानुभवं सद्रूपमेवेदमिति चोत्तरायति तस्मादहं पित्रादिरक्षाकर्तव्यज्ञानं त्यजेति भावः ४६ ननु भगवन्सत्यमेतत्तथा विद्वानां मथानां चावादिदोऽस्थ्यात् जीवने मम सदेह इति चेत्तत्राह अहं स्थानाति हता तदस्त्यहं स्थानाति शश

यन्मन्यसे ध्रुवं लोकमध्रुवं चाथ बोधयम् ॥ सर्वथा हि न शोच्यास्ते स्नेहादन्यत्र मोहजात् ४४ तस्माज्ज्ञानं वैकुण्ठ्यमज्ञानकुतमात्मनः ॥ कथं तन्नाथाः कृपणा वर्तेः श्वनमाश्रिताः ४५ कालकर्मगुणाधीनो देहो यं पाच भौतिकः ॥ कथमन्यांस्तु गोपायेत्संप्रग्रस्तो यथा परम् ४६ अहं स्थानाति स हं स्थानाति मम पदो द्विचक्षुः क्षदा ॥ अणूनि तातमहतां जीवो जीवस्य जीवनम् ४७ तदिदं भगवान् राजन्ने कजात्मात्मनां स्वदह ॥ अंतरोऽन्तरोभाति पश्य स्वस्वमाय यो रुताम् ४८ सो यमद्यमहाराज भगवान् भूतभावनः ॥ कालरूपो वतीर्णोऽस्यामभावाय सुरादिषाम् ४९

पारावतपक्षिप्रभृतीनि सत्त्वानि स हं स्थानां मनुष्याणां जीवने देहधारणसाधनं द्विचक्षुः पांचांगं कृष्णारण्यः तत्र द्विपत्स्वपि अणुनि मनुष्यादीनि महतां राक्षसादीनां जीवनमित्यनुवर्तते एवं जीवरयनीवर्मा विधात्रा विहितमतो नानाप्रतिभित्ता कर्तव्येति पथः ४७ इतोऽपि न शोचः कर्तव्यः किंतु अलिख्यहर्षधीनत्वात् तद्भजनमेवावश्यं कर्तव्यमिति व्याह तदिति एवं देहं हरितरत्नं सर्वमनित्यमरवतत्रं चेति यस्मात्तत् स्यात् हे राजन् भगवानात्मनां जीवानामात्माऽज्ञानादिकर्ता एकोऽद्वितीयः स्वदह स्वयं प्रकाशः विवेकज्ञानिनां अंतरः अत्यजगतोऽति शिथिलरति कुतः अन्तरा गुणगुण्यादिभिराहितो भाति तस्माच्च भविष्यो स्यावतास्त्वेन विवेकेन विवेकिना मायया स्वेच्छया लतागुरुत्वात् नैकावतारांतयान्याद्यात्मिका निर्भेदाहरो विभूतिपश्यत मेव भजेति वाक्यशेषः स्वदह भगवानात्मा स एव देवदेव गद्गाति कथं भोक्तृरूपेणांतरः भोग्यरूपेणांतरः नित्यस्यानेकत्वं कथं तत्राह पश्येति तं परमेश्वरं मायया बहुधा वर्तमानं पश्येति केचिद्विजयंति एकस्य भोक्तृभोग्यरूपत्वात् पश्येत्तरं निर्दोषमायाया अग्रामाणि क्त्वेना नं गीकार्थत्वाद्नादरणीयमेव तदिति ४८ ननु भवते श्वरवशं जगदित्युक्तं वीश्वरं वयं कथं बुध्यामहं इति तत्राह सोयमिति यः सकलं स्ववशविधायी स्ते सोऽयमहं देवः मया यतोऽस्या सुखं धुक्लेऽवतीर्णः सत्यः ४९ कथं भूतः भूतानां भावनो वधेनः कालरूपः संहाररूपः किमर्थं सुरादिषामभावाय विनाशाय ४९

१ तस्माच्छोकानकार्य इति भावः । २ तदर्थेन मादृश्यकामिति वाक्यशेषः । तस्य देहस्येत्यर्थः । ३ जीवानां विधितदेहस्वगोपनायोगेन स जीव इति अभ्याहृतः ।

अवतारप्रयोजनं च संपन्नमायामिति ब्रूत इत्याह निष्पादितमिति भूमादैत्यसंहारारूपं देवकार्यं तेन निष्पादितं सपुनरवशेषं अवशिष्टपदकुलक्षपप्रतीक्षते पश्चाद्वैकुण्ठमेव्यतीति शेषः श्रीकृष्णः इह भूतलेषा
 वंतं कालं तिष्ठति यमपितावतंसमपमनुवर्तन्वमिति न्वयः ५० नाहं वेदगतिमिति मन्त्रपरिहरिण्यनृधृतराष्ट्रस्य तपश्चरणाश्रमतीर्थनामवन्तीत्याह धृतराष्ट्र इति भ्रात्रा विदुरेण वृशब्दात्कुंत्वासहगनः हस्ति
 नपुराचिर्गम्य हिमदतः पर्वतस्य दक्षिणेन दक्षिणादिशगतमृषीणामाश्रमं सप्तस्रोतोनाम गंतो भूदित्यन्वयः ५१ कस्मान्न सप्तस्रोतस्त्वं तस्येति तत्राह स्रोतोभिरिति यच्च यस्मिन्वाश्रमे वर्धुनी गानीरथी
 सप्तानामृषीणां प्रीतये सप्तभिः स्रोतोभिः जलस्य दनधाराभिः सप्तधा सप्तभिः द्रोणीभिः स्यात्समुद्रमिति शेष इति यस्यात्तेन विवक्षणाः सप्तस्रोत इति संज्ञाप्रचक्षत इत्यन्वयार्थः ५२ उपशांत आत्मा भवंतं करणं
 यस्य स तथोक्तः विगतेक्षणः नष्टमांसहाष्टिः वौपरमात्मनि गतं प्राप्तमिह निर्गतं च तं पश्येति वा अर्बुक्षः कृतजलाहारः सधृतराष्ट्रस्तस्मिन्वाश्रमे स्नात्वा यथाविधि अग्निं श्रद्धात्वाऽस्त इत्यन्वयः आस्त इ
 तिल्लभूतार्थे अन्यथोक्तार्थे तिरोहः स्यात् ५३ अपि मैषीति मृत्युकाळीनवैमनस्य विषयं मन्त्रपरिहरतीत्याह जितासन इति धृतराष्ट्र उक्तविधिना तपः कुर्वन्नभ्यासपाठेन जित्वासनः स्वस्ति काश्चासनजय
 वाजिजितश्चासः प्राणजयवान्विषयेभ्यः प्रत्याहृत भ्रात्रादिषां द्विष्टः सन् हरिभावनया हारिनिरेतं ध्यामेन भवस्तं स्वरजस्तमो निमित्तं मनोमलं येन स तं या ५४ स्वरूपज्ञानेन स्वस्वरूपमारभ्य परतत्त्व

निष्पादितं देवकृत्यमवशेषं प्रतिक्षते ॥ तावद्युयमवेक्षध्वं भवेद्यावदिहेश्वरः ५० धृतराष्ट्रः सह भ्रात्राणां धार्याच स्वभार्यया ॥ दक्षिणेनाहमवतः ऋषीणामा
 श्रमं गतः ५१ स्रोतोभिः सप्तभिर्धनं स्वर्धुनी सप्तधाभ्यगात् ॥ सप्तानां प्रीतये नाम्ना सप्तस्रोतः प्रचक्षते ५२ स्नात्वा त्रिषवणं तस्मिन् हृत्वा चाग्निं न्यथाविधि ॥ ब्रह्म
 क्षउपशांतात्मा स जास्ते विगतेक्षणः ५३ जितासनो जितश्चासः प्रत्याहृत षां द्विष्टः ॥ हरिभावनया ध्वस्तरजः सत्त्वतमो मलः ५४ विज्ञानात्मनि संयोज्य क्षेत्रज्ञे
 प्रविलाप्य तम् ॥ ब्रह्मण्य आत्मानमाधारे घटां वरमिवांबरे ५५ ध्वस्तमाया गुणोद्रेको निरुद्ध करणाशयः ॥ निवर्तितासिलाहार आस्ते स्थाणुरिवाधुना ५६
 तस्यांतरायो मैवाभूत्संन्यस्तासिलकर्मणः ५७ सवा जयत नाराजा परतः पंचमेहनि ॥ कलेवरं हास्यति हतश्च भस्मी भविष्यति ५८

पर्यंतानि अशेषतत्त्वान्यपरोक्षीकृत्य सर्वजगद्ब्रह्मनात्मनि विज्ञानतत्त्वाभिमानि निर्विचिंसे संयोज्य तत्र प्रविलाप्य लययेष्यतीति ध्यात्वा तं विचिंसे क्षेत्रज्ञे स्वहृदा दी स्थिते हारावतं पर्यामिणि प्रविलाप्य घटां वरमंबरे हव
 उत्पद्यमान घटवर्ति महाकाशस्वरूप तद्भिन्न जायमाना काशयोर्ध्वे महाकाशस्वरूप घटाकाशो महाकाशे यदेभिरेयैकी भवति तथ आत्मानं स्वातर्पामिं हरिमाधारे सर्वधारे देवाणि सर्वगतं प्रविलाप्यैकीभावेन
 चित्तयन् ५५ अतएव ध्वस्तमाया गुणोद्रेक इति हेतु यम् । निरस्तप्रकृति सत्त्वादि गुणोद्रेकत्वाद्भ्रातृवैरुद्धो देशकरणमनाहत एव निवर्तिता सिलाऽशनोऽधुना स्थाणुरिवाचल आस्ते तदामुतिक्रमेण सी
 दित्येकान्वयः तस्मान्न त्वपिशमलमांशं सप्तानोनापि दुःखितो गंगायां मभ्यपतदिति भावः ५६ ब्रह्मार्पणं बुद्ध्या संन्यस्तसमस्तकर्मणः सस्य धृतराष्ट्रस्य तपोविघ्नो मा भूदित्यन्वयः ५७ इदानीं धृतराष्ट्रमृ
 तिकालं वक्षतीत्याह सवा इति सधृतराष्ट्रः अद्य तनादह्नः परतः पूर्वस्मिन् पंचमेऽहनि कलेवरं हास्यति जहौ । तच्च भस्मी भविष्यति भस्मसादभूत् । हशब्देन सुप्तं तिष्ठुं प्रहर्लिंगनराणां गिति व्याकरणसूत्रप्र
 माणी करोति इति हासं वाचयति । वा इत्यनेन तांस्तदनादविह्वान्प्रमया मास धर्मवित् । उक्तोत्तमांगतिवेषां निशं तात्कालिकीं तथेति । स्कंदपुराणोक्तं गव्यसूचयति । वशब्देन वार्थे तत्कलेवर
 मेव भस्मी भविष्यति ननु नः स्वयं शून्यतामेव्यति । चेतनस्य नित्यत्वात् ५८

१ द्विराहृत्य योजितः । २ भारतानुरोधेन धृतराष्ट्रमृतेन भूतत्वेनोक्तत्वात् । ३ पूर्वश्लोकप्रतीकाभिदम् । ४ अनेन विशेषेण नैमनस्येनेन सूचितम् ।

उत्तरेण पर्णशालया सह वर्तमानः सहोदजः तस्मिन् प्रवेक्ष्यति प्राविशत् साध्वीशब्देन कृतीच साचाग्रिमाविशत् । तस्मादुत्तरगतिं प्राप्नोति परलोके मुहुरिष्य न शोचितव्यमिति भावः ५९ एष्यज्ञस्य विदुरस्य धृतराष्ट्रं वनप्रवेशात्पूर्वतनाचरणप्रकारमाह विदुर इति । सर्वज्ञो विदुरो दिव्यज्ञानेन भविष्यदार्थं धृतराष्ट्रपांडवयादवानां स्वनिर्याणनिशम्य हरिस्वाम्ये स्मरणेन च धर्मरक्षणस्मरणेन च हर्षशोकान्तिः सर्वमानस्य भीमशैव नित्यस्ततस्तीर्थयात्रादितसेवैव पुरुषार्थप्रदेत्यतः कारणातीर्थनिषेवणको गता गम्यादितीर्थानां भागवतादिशाखाणां च सेवनोपपौ । तुलादोगतेति लुट्भूताथत्वभेदमाह तुः स्याद्देदे वधारणे इत्यभिधानात्सच पुनर्धृतराष्ट्रपारसरमागतो भवत् धृतराष्ट्रादिदिदृक्षया वनंगते पुनर्भवत्तं विदुष एकत्वमागतो हितस्मान्न तस्य गतिर्मया वर्णनीयेति भावः । पुरादिदृक्षार्थं वनमागते पुनर्द्वेपुराजानं प्रविश्य एकत्वमागत इति स्कादकथितार्थभेदे वा वर्तत इति तु शब्दः ६० सतुंबुरुरिति वक्तव्ये सहतुंबुरुरिति नारदः सर्वदा तुंबुरुणा सहैव वर्तते न तं विहायेति द्योतनार्थः कुत्पादि विषयाः शुचः ६१ इति श्रीभागवत महापुराणे प्रथमस्कंधे विजयध्वजकृतटीकायां द्वादशोऽध्यायः ॥ १२ ॥ दुर्मित्तादिसंसारयात्राप्रतिपादनात्तस्यानित्यत्वज्ञापनेन हरौ पराभक्तिर्जायत इत्यर्थो निरूप्यते ऽस्मिन् अध्याये तत्रावशेषं प्रतीक्षत इत्युक्तपदकुलसंहारकथनपूर्वकं श्रीकृष्णस्य स्वधामप्राप्तिवस्तुमुपक्रमते संप्रस्थित इति नारदोक्तपदमार्गेण वीतशोकतयाराज्यपालयन्नृपः स्तानुमतेन जिष्णावर्जुने द्वारकायां स्थितानां बंधूनां दर्शनेच्छया आशये

दृष्टमानेभिर्भेदे हे पत्युः पत्नी सहोदजे ॥ बहिःस्थितापतिसाध्वी तमाग्रिमनुवेक्ष्यति ५९ विदुरस्तु तदार्थं निशम्य कुरुनंदन ॥ हर्षशोकयुतस्तस्माद्गता तीर्थनिषेवकः ६० सूत उवाच ॥ इत्युक्त्वा थारुहस्त्वर्गं नारदः सहतुंबुरुः ॥ युधिष्ठिरो वचस्तस्य हृदि कृत्वा जहाच्छुचः ६१ इति श्रीभागवते महापुराणे प्रथमस्कंधे द्वादशोऽध्यायः ॥ १२ ॥ सूत उवाच ॥ संप्रस्थिते द्वारकायां जिष्णौ बंधुदिदृक्षया ॥ ज्ञातुं मायामनुष्यस्य वासुदेवस्य चेहितम् १ व्यतीताः कति चिन्मासास्तदा तु शतशो नृपः ॥ ददर्श घोररूपाणि निमित्तानि भृशूद्रा २ कालस्य च गतिं रौद्रां विपर्यस्तर्तुधर्मिणः ॥ पापीयसीं नृणां वार्तां क्रोपल्लोमान् तात्मनाम् ३ जिह्मप्रायं व्यवहृतं साध्यमिश्रं च सौहृदम् ॥ पितृमातृसुहृद्भ्रातृदंपतीनां च कल्किताम् ४ निमित्तान्यप्यरिष्ठानि काले त्वनुगते नृणाम् ॥ लोभाद्यधर्मप्रकृतिं दृष्ट्वा वाचानुजं नृपः ५ युधिष्ठिर उवाच ॥ संप्रेषिते द्वारकायां जिष्णौ बंधुदिदृक्षया ॥ ज्ञातुं च पुण्यश्लोकस्य कृष्णस्य च विचेष्टितम् ६ गताः सप्ताधुना मासा भीमसेनतवानुजः ॥ नायातिकस्य वाहेतोर्नाहं वेदेदमंजसा ७

च्छयागृहीतमनुष्यवेषस्य वासुदेवस्य ईहितं चेष्टितं च ज्ञातुं द्वारकां प्रति संप्रस्थिते गते १ यदा कतिचिन्मासाः दिवसाः व्यतीताः अतिर्कृताः तदा शतशः सहस्राभे घोररूपाणि भयंकराणि निमित्तान्याप्यात्मिका विमौक्तिकाधिदैविकानुत्पातान् ददर्शैत्यन्वयः अहस्तु मासशब्दोक्तं यत्राचितायुतं प्रजेदित्यभिधानं तुलाद्वेन गृहीतम् २ उत्पातं दृष्ट्वा किंच कारुण्यं इति तत्राह कालस्येति कालगत्यादिकं दृष्ट्वा नृपोऽनुजं भीमसेनमित्यभाषतेत्यन्वयः विपर्यस्ताः व्यत्यस्ताः वसंतादीनामृतनाथमार्गः पुष्पोद्गमाः अस्पृश्यंतीति विपर्यस्तर्तुधर्मस्य कालस्य रौद्राभितिपाठत्वात् गतेरपरिहार्यत्वं चेति क्रोवादिभ्रातृमासमनोपेक्षावितथोक्ताः तेषां नृणां वार्तां श्रुत्वा जीवोपायं प्रवृत्तिपापीयसोपापभूयिष्ठं दृष्ट्वा ३ व्यवहृतं तानोपादानादिव्यवहारं जिह्मप्रायं कापट्यचमत्सरं सौहृदं स्नेहं साध्यमिश्रं स्वमयोजनोपेतं पित्रादीनां कल्किता कलंकता कलहं वा ४ अरिष्ठानि भयानि अरिष्ठपापशुभयोरां रष्ट्रमशुभेपि चेत्यभियानमपिशब्देनाग्राहि पूर्वकाले मेलन्नप्यद्योतकस्तु शब्दः लोभादिना अयमर्थस्वभावः ५ ६ अत्रापि मासाः दिवसाः अहमंजसेदं कारणं न वेदस्वमिदं वेत्स्य किमिति वाक्यशेषः ७

आत्मनः स्वस्या कीडं क्रीडास्थानमंगं निजां भूमिं यस्य पृथिवी शरीरमित्यादेः पद्यदोदवर्षिणानारदेन पूयंतावदेवैश्वर्यामिति निर्दिष्टः स कालः प्रत्युपस्थितः आसन्नः अपि किम् ८ वस्य कृष्णस्यानुग्रहात् येषाम्
स्माकं संपदादय आसंस्तेषां नः सकाल आसन्न इत्यन्वयः दाराभार्याः सपत्न्याः शत्रूणां विजयो लोकाः स्वर्गादयः प्रजाः पुत्राः ९ कुतः आशंकस इति तत्राह पश्योति दिव्यान्सूर्यशकाशादीन् भौमान् भू-
कंपादीन् देहभवादौ हिकानेत्रोच्छुरणादयः तैः सह वर्तमानाः सदैव हिकास्वान् इति त्रिविधान् द्रष्टव्यातिरिक्तकारणशून्यानशुभसूचकानुत्पातान् पश्य इत्यन्वयः कीदृशान् बुद्धिमोहनं भयमद्वादिदानीमे-
व आशंसतः कथयतस्तस्मादाशंक इति भावः १० वैहिकान्वक्त्याह ऊर्वक्षीति ममोत्संगादयः पुनः पुनः स्फुरंतिकंपंते एते आरात्क्षिप्रविप्रियं मंदास्वंतीत्यन्वयः ११ अनलो गिरानने
यस्याः सातथोक्ता मुखादग्निज्वालाशुद्धीति त्वर्थः एषा शिवासृगाली लपगच्छंतमरुणमादित्यमभिसुरौतिरटति रटः सृगालाक्रोशोकाकाहानेच सारयेयः श्व १२ शस्ताः भारद्वाजादयः मांसव्यग्रप्रद-
क्षिणं अपरे पशवो वस्तगर्वादादयः मांसप्रदक्षिणं कुर्वति बाहान् चार्धांश्चोदनं कुर्वतः मनसानि रूपयामे १३ मृत्युदूतः मरणसूचकः कपोतः शिलाकणाशनपक्षी अग्नौ पदं करोति यत्कपोतः पदमग्नौ कृणोती

अपि देवर्षिणादिष्टः सकालो यमुपस्थितः ॥ यदात्मनो गमा क्रीडं भगवानुत्सिष्ठसति ८ येषां नः संपदो राज्यं दाराः प्राणाः कुलं प्रजाः ॥ आसन्सपत्नविजयो
लोकाश्च यदनुग्रहात् ९ पश्योत्पाता व्रव्या भौमा दिव्याः न सदैव हिकान् ॥ घोरमाशंसतोऽदूराद्वयं नो बुद्धिमोहनम् १० ऊर्वक्षिबाहवो मंदास्फुरंत्यंगपुनः
पुनः ॥ वेपथुश्चापि हृदये आरादास्वंति विप्रियम् ११ शिवैषोद्यंतमादित्यमभिरौत्यनलानना ॥ मामंगसारमेयो यमभिरौदित्यभीतवत् १२ शस्ताः कुर्वं-
ति मांसव्यग्रदक्षिणं पशवोपरे ॥ बाहांश्च पुरुषव्याघ्रलक्षये रुदतो मम १३ मृत्युदूतः कपोतो ग्रावुलूकः कंपयन् मनः ॥ प्रत्युलूकश्च हुंकारैरनिद्रौ शून्य-
मिच्छतः १४ घूमादिशः परिधयः कंपते कुः सहाद्रिभिः ॥ निर्घातश्च महानासीत्साकंच स्तनयितुभिः १५ वायुर्वातिस्वरस्पर्शोरजसा विमृजंस्तमः ॥ असृगव-
र्षीति जलदावी भस्मिव सर्वतः १६ सूर्ये हतप्रभं पश्य ग्रहमर्दं मिथो दिवि ॥ ससंकुले तु भगणे ज्वलिते इव रोदसी १७ नद्यो नदाश्च क्षुभिताः सरांसि च मनांसि
च ॥ न ज्वलत्यग्निराज्येन कालो धंकिं विधास्यति १८ न पिर्बाति स्तनं वत्सानुदुहंति च मातरः ॥ रुदंत्यश्रुमुसागाबो न हृष्यंत्यृषभा ब्रजे ॥ देवतानि
रुदंती वसिष्ठं तिष्ठुवर्लंति च १९

तिमं आत् इदं स्वप्ने दर्शनमिति ज्ञातव्यं । मेमनः कंपयन् लूकः प्रत्युलूकश्च मिथो हुंकारैर्जगच्छून्यमिच्छतः सर्वनाशेयथा तथा ह्वानं कुरुत इत्यर्थः कुहानमिति केचित्पठति कुहानं नाप्रतज्जाति ध्वनिविशेषः
१४ परिधयः दिशः घूमाः घृघ्रवर्णाः ज्वलिताः परिषेवावा स्तनयितुभिराग्निभिरकालमेवैवासाकं महाभिर्घातः निर्भयगर्जितम् १५ वायुः शंसत्यपकर्षकालमित्याह वायुरिति रजसा धूल्यातमो धकारं
विमृजति घुरस्पर्शः वायुर्वाति अथ दिव्यानाह असृगिति जलदाः सर्वतो दिशं वीभत्समिव भीषकमिव असृगुधिरं वर्षति १६ दिवि व्योम्नि परस्परं ग्रहमर्दं ग्रहयुद्धं भगणे नक्षत्रसमूहे ससंकुले साक्यं संहिते भाव-
प्रधानत्वद्योतनाय ससंकुल इत्युक्तं तेनापि भयप्रापकत्वमाह तु शब्देनैव चेदेवं स्यादिति ज्योतिःशास्त्रप्रमाणीकरोति रोदसी घावापृथिव्यौ ज्वालाकुले इव भातः १७ पुनश्च भौमानाह नद्य इति
स्वर्नद्यादीनां दिव्यत्वसंग्रहार्थं मन्त्रनापाठि नदाः पुनश्च शोणादयः क्षुभिताः निमित्तमंतरेण कलुषाः निरयमाज्येन ज्वलनस्वभावो बहिः आज्येन न ज्वलतीति यस्मादतो धंकारः किंशमलं विधास्यति १८
ब्रजे गोष्ठे अश्रुमुषेवासांतास्तथोक्ताः न हृष्यन्ति नाविष्किरंति तटाघातन कुर्वन्तीत्यर्थः देवतानि प्रतिमाः रोदनदौषोभावः तं कुर्वन्ति १९

अष्टश्रियः अतएव निरानंदाः समृद्धिरहिताः सुखमुक्तावा अर्घ्यव्यसनम् २० एषामुत्पातानां फलं स्वयमेवानुमिनोमीत्याह मन्यइति एतैर्महोत्पातैः प्रायेण यादवैर्द्वैतमभवत्. पदैर्हीनास्त्यकाथतएव हत
सौभगाभूमिहीति मन्ये कथं भूतैः पदैः अनन्यपुरुषस्त्रीभिर्नान्ये पुरुषाः स्त्रियश्च सौंदर्यसाम्ये आधिक्ये च वर्तते येषां तान्यन्यपुरुषस्त्रीणितैर्दीर्घश्छांदसः अनन्यैर्मगवदेकभरणैः पुरुषैः स्त्रीभिश्च हीनेति वा २१
दृष्टारिष्टेन दृष्टाशुभेन व्यसनमनुमिमानेन चेतसा तस्य युधिष्ठिरस्य राज्ञ इति चिंतयतो नृजं पतिकथयतश्च तत इति शेषः कपिध्वजो अर्जुनः यदुपुयाः द्वारकायाः हस्तिनपुरप्रत्यागमदित्यन्यथ २२ अथ वा
पूर्वं पूर्वपथात्तपानभवतीति आतुरं संभ्रांतं रोगिकल्पं वा अधोवदनं अवाहमुखं अर्बुदं नृजं विदून् २३ विच्छायां विगतश्रीक अनुजं निरीक्ष्योद्विग्नहृदयः स्वरितमना पृच्छति रसपृच्छदित्य
न्वयः २४ आनर्तपुयां द्वारवत्पांमधवश्च भोज्यश्च दशाहंश्चि अर्हसात्त्वताश्च अधकाश्च वृष्णयश्च मधुभोजदशार्हसात्त्वतां वकवृष्णयः २५ मारिषः अर्घ्यः मातामहः मातुः पिता मातुलः मातु
सहोदरः आनकदुंदुभिर्वसुदेवः कच्चिच्छब्दः प्रभ्राथं कुशली सुखी २६ वसुदेवस्य सप्तस्वसारः सहोदयः कुशलवत्पः किं तस्य वसुदेवस्य पत्न्यः अस्माकं मातुलान्य मातुलभार्या आत्मजैः सह वर्त

इमे जनपदाग्रामाः पुरोद्यानाकराश्रमाः ॥ अष्टश्रियो निरानंदाः किमवदर्शयंति नः २० मन्य एतैर्महोत्पातैर्नृनं भगवतः पदैः ॥ अनन्यपुरुषस्त्रीभिर्हीनाभूह
तसौभगा २१ इति चिंतयतस्तस्य दृष्टारिष्टेन चेतसा ॥ राज्ञः प्रत्यागमद्वह्नयदुपुयाः कपिध्वजः २२ तं पादयोर्निपतितमथ वा पूर्वमातुरम् ॥ अधोवदन
मर्बिदून् मुंचंतं नयनाजयोः २३ विलोक्योद्विग्नहृदयो विच्छायमनुजं नृपः ॥ पृच्छति तस्मिन् हृन्मध्ये संस्मरन्नादेरितम् २४ युधिष्ठिर उवाच ॥ कच्चिदा
नर्तपुयां नः स्वजनाः सुखमासते ॥ मधुभोजदशार्हसात्त्वतां वकवृष्णयः २५ शूरो मातामहः कच्चित्स्वस्त्यास्ते चाथ मारिषः ॥ मातुलः सानुजः कच्चित्कुश
ल्यानकदुंदुभिः २६ सप्तस्वसारस्तत्पत्न्यो मातुलान्यः सहात्मजाः ॥ आसते सस्तुषाः क्षेमं देवकी प्रमुखाः स्त्रियः २७ कच्चिद्वाजा हुको जीवत्यसत्पुत्रोऽस्य वा
नुजः ॥ हृदीकः ससुतो क्रूरो जयंतं गदसारणाः २८ आसते कुशलं कच्चिद्ये च शत्रुजिदादयः ॥ कच्चिदास्ते सुखं रामो भगवान् सात्त्वतां प्रभुः २९ प्रद्युम्नः सर्ववृष्णी
नां सुखमास्ते महारथः ॥ गंभीररयो निरुद्धो वर्तते भगवानुत ३० सुषेणश्चारुदेष्णश्च सांबो जांबवती सुतः ॥ अन्ये च कार्ष्णिप्रवराः सप्तपुत्राः ऋषमादयः ३१ त
थैवानुचराः शौरैः श्रुतसेनोद्धवादयः ॥ सुनंदं नंदशीर्षण्या ये चान्ये सात्त्वतर्षभाः ३२ अपि स्वस्त्यासते सर्वे रामकृष्णभुजाश्रयाः ॥ अपि स्मरंतिकुशलम
स्माकं बद्धसौहृदाः ३३ भगवानपि गोविंदो ब्रह्मण्यो भक्तवत्सलः ॥ कच्चित्पुगे सुधर्मायां सुखमास्ते सुहृद्वतः ३४

मानाः अनेन तत्पुत्राणां च कुशलमश्रुत इति ज्ञातव्यं स्तुषाभिः पुत्रभार्याभिः सहिताः २७ असहृष्टः पुत्रः कंसनामायस्य सोऽसत्पुत्रः आहुक उग्रसेनोऽस्यानुजो देवकः ससुतः कृतवर्मा रूपपुत्र सहितो हृदीकः पुत्रैः
सहितो अक्रूरो वा २८ ये शत्रुजिदादयः ते च सुखमासते किं रामो बलभद्रः २९ सर्ववृष्णीनां मध्ये महारथः गंभीररय उग्रवेगः अगाधज्ञानो वा रथगती गतिर्ज्ञानम् ३० कार्ष्णिनां कृष्णसुतानां प्रवराः
कार्ष्णिप्रवराः ३१ श्रुतसेनोद्धवादयः शौरैरेनुचराभ्यः सुनंदं नंदशीर्षण्यौ प्रधानौ येषां तिसुनंदं नंदशीर्षण्याः सुनंदं नंदमथाना इत्यर्थः नंदशीर्षा इति पाठे सुनंदं नंदशीर्षश्चापौ येषां ते योका इति यो
जनीर्षशीर्षाब्दः प्रधानवाची पार्षदेषु प्रधानौ सुनंदं नंदौ आद्यौ येषां ते योका इति वा ३२ ३३ सुधर्मायां भार्या ब्रह्मणा वेदेन गम्यत इति ब्रह्मण्यः विधिमिषां वा नित्यसुखस्य हरेः कुशलो देशनं मेमश्रः
किंतु लोकसुखकरत्वेन देश इत्यप्यमर्थोऽपि शब्देन दर्शितः ३४

रभाऽन्यथा नपूर्ववादि यस्मात्तस्मात्तेनविपुकोऽमंगलोभवितुमर्हसीति मन्ये नित्यं प्रेष्ठतमेनरहितः शून्योस्मीत्यात्मानं हृदयेन मन्यते सर्वथा तव शरीरकांतिस्त्वन्वथा नपूर्ववदिति वा प्रेष्ठेन तेनरहितः शून्यो
स्मीति मन्यसे अन्यथा तथा मननाभावेरुक्रो गोमनोव्यथा कथमिति वा त्वमक्षिप्तत्वादात्मैकानिष्ठत्वाच्च कृष्णप्रेष्ठत्वाच्च लोकशास्त्रनिषिद्धं न करोषि हि तस्मात्तेन कृष्णेन विपुक्तत्वाच्च वचिच्छायात्वागिति मन्यद्
ति हि शब्दार्थः ४४ इति श्रीभा० म० प्रथमस्कंधे विजय० टीकायां त्रयोदशोऽध्यायः ॥ १३ ॥ भगवति भाक्तिविधानार्थं दुःखकथनव्याजेन तन्महिमाप्रतिपाद्यते स्मिन्नध्याये कृष्णस्य विश्लेषणवियोगेन कर्षितः
उक्तानां शंकाया आस्पदं शोकाग्निना शुष्यतीति दहनहृत्सरो जेयस्य तत्तथोक्तः अतएव हतप्रभं कृष्णं तिरुपं आकारं दृष्ट्वा भ्रात्रा राज्ञा विकल्पितः एवं वा एव वेति बहुकोटि विषयीकृतः तमेव विभुमनुध्यापन्निरंत
रंचितयन् कृष्णस्य सत्त्वाजुनः प्रतिभाषितुं नाशक्रोदित्येकान्वयः १ २ शोकहेतूनामनेकत्वाद्बहुवचनं शुचः शोकान् कृच्छ्रेण संस्तभ्य पाणिना मृज्येन ब्रजम् शुभाशुभकृष्णस्य पारोक्ष्येणाग्रतः क्षत्वेन समुद्धेन पण
येन कदा नुपश्येयमित्येत्येकं तथेन कातरः विवशः ३ सारथ्यादिषु कर्मसंख्यादिकं सम्पक्स्मरन् अर्जुनो बाष्पेण निमित्तेन गद्गदया स्तलं त्यागिराजमज्जन्तुपामिति वक्ष्यमाणप्रकारेणाहेत्येकान्वयः ४ दे
वानपि विस्मापयतीति देवविस्मापनमहत्तेजः सामर्थ्यलक्षणं येन कृष्णेनापहृतं स ह वैनीतं तेन बंधु रूपिणा प्रधानबन्धुना हरिणा अर्जुनो हं वंचित इत्येकान्वयः वंचित इति हरौ न तोष आरोप्यते किंतु तेन विपुक्त इति

सूत उवाच ॥ एवं कृष्णसखः कृष्णो भ्रात्रा राज्ञा विकल्पितः ॥ नानाशंकास्पदं रूपं कृष्णविश्लेषकर्षितः १ शोकाग्निशुष्यद्वद्धनहृत्सरो जं हतप्रभम् ॥ विभुं
तमेवानुध्यायन्नाशक्रोत्प्रतिभाषितुम् २ कृच्छ्रेण संस्तभ्य शुचः पाणिना मृज्येन ब्रजम् ॥ पारोक्ष्येण समुद्धेन प्रणयौत्कंठय कातरः ३ मस्यं मैत्रीसौहृदं च सा
रथ्यादिषु संस्मरन् ॥ नृपमग्रजमित्याह बाष्पगद्गदया गिरा ४ अर्जुन उवाच ॥ वंचितो हं महाराज हरिणा बंधुरुपिणा ॥ येन मे पहतं तेजो देवविस्मापनमह
त् ५ यस्य क्षणवियोगेन लोको ह्यप्रियदर्शनः ॥ उदयेनरहितो ह्येष मृतकः प्रोच्यते यथा ६ यत्संश्रयाद्बुधपदगेह उपागतानां राज्ञां स्वयं वरमुखे स्मरदुर्मदा
नाम् ॥ तेजो हृतं खलु मया विहतश्चमस्यः सजीकृतेन धनुषाऽपि गता च कृष्णा ७

तद्वियोगमात्रं वियोगोपि ह्यहीतमानुषाकारेण न साक्षात्सर्वदृष्टिसिद्धिर्हितत्वाच्च स्तेपमिप्रायेण बंधु रूपिणे त्युक्तं तस्माच्छोकाच्छून्योस्मीति भावः ५ एतमर्थं स ह्यहं तमाह यस्मैति यथोक्तेन प्राणेन र
हित एव देहो मृतकः कुणपइति प्रोच्यते तथा यस्य कृष्णस्य क्षणवियोगेन लोकोप्यप्रियमंगलं पश्यतीत्यपि पदर्शनः यस्मात्तस्माच्छून्यत्वमित्यर्थः प्राणत्यागं पित्रादिशरीरस्थपि पुत्रादेरप्रियत्वात् बहिर्भूतौ
निक्षिप्यते यथा तथा मपि बंधुभिरप्रियत्वादवज्ञात इव दृष्ट इति भावः भ्रमाय लोको देहोऽपि पदर्शनो जात इति वा प्रथमदिशब्देन प्राणाविपुक्तदेहस्य कुणपत्वं श्रुतिसिद्धमिति दर्शयति न केवलमहमेवाप्रियदर्शनः
किंत्वयं लोको बंधुजनो द्वारवत्यादिप्रदेशो वा उदयेन पित्रादिना विपुक्त एवं बंधुजनोपीति दृष्टांतं योजना ६ यत्संश्रयात् सन्निधावित्यादिपदनुभावनिरस्ता चित्ता इत्यंतां श्लोकानां तेनाह बंधुपत इति
मध्यगतेन श्लोकेन मध्यकुलकन्यायेनान्वयः यत्संश्रयाच्चस्य कृष्णस्य सेवाबलात्तदुपदगे हेतुं बालपुरे स्वयं वरमुखे स्वयं वरश्रेष्ठ उपागतानां मिलितानां स्मरणेन जातो दुःशंभवेषां तैतथांकाः ते
पाराजानरासंधादीनां तेजोभिमानलक्षणं मपेदशेन हृतं किंच सञ्जीकृतेन धनुषा यत्र विहितो मत्स्यो विहितः पातितश्च किंच मया कृष्णाद्रौपदी चापि गता वेदाध्ययनवहादरेण प्रोक्त्येकान्वयः ७

यस्यसन्निधावहमेवामरणैःसहवर्तमानमिदं चतरसावेगेनबलेनचविजित्यस्वाढवारुथंवनमपिपाचमानायअग्नयेज्जदादत्तवानस्मि अहुतानिशिल्पानिस्थलेजलमत्ययादीनिवायाश्चयस्यांसंतितातथो
 कामयनाम्नातक्षाकृतासभामयालब्धा यत्सन्निधानविशेषादितियोज्यं तेतवाध्वरेयज्ञेराजसूपलक्षणेदिग्भ्यआगतनृपतयोबलिंतेतुभ्यमहरन्ददुरित्यन्वयः ८ गङ्गाख्ययापुथंचेत्स्त्वंचहृदयसारश्च
 वीर्यवीरभावश्चस्त्वंमानसबलंचवीर्यकायबलंचवायस्यसगदापुथसत्ववीर्यः तवानुजोमपज्येष्ठेभीमसेनोनृपाशिरःस्वाधिर्यस्यसतथोकःतंजरासंधंयत्संनिधावहन्तवानित्थन्वयःकिमर्थमस्वार्थेराज
 सूपयज्ञादिश्यजरासंधेनतेनप्रमथनाथमस्वायपुरुद्रमुद्रिश्यपुरुषमेधाख्ययज्ञायाहृताहृतीतायेनकृष्णेनमोचिताः जरासंधयधेनेतिशेषः भूपस्तेतवाध्वरेवाल्लिप्तभ्युदनयन्अभिगम्पानातिवतंइत्यन्वयः
 वष्टिभ्रागुरिरहोपयवाप्योरुपसर्गयोरित्यत्रामेरप्युपसंख्यानंकर्तव्यम् ९ कुरुसभायांतवपत्न्याद्रौप्याअपिराजसूपनास्त्रिमलेहृतेनकृतेनममाभिषेकेणश्लाघिष्टंअतिशयेनश्लाघयतममत्तएवचारुहिरंकन
 रंकेशबंधनंयैरलंकितवैदुःशासनादिभिःस्पृष्टंयत्तत्कबरंविकीर्ययत्पदयोःपतितायाःअश्रुमुख्यःअश्रुप्रधानोपःसंस्तपदयोःपतितत्वादेवतस्त्रियःतेषांकितवानास्त्रियोभार्याःविमुक्तकेश्यः श्रीयाविद्धरादा

यत्सन्निधावहमुखाढवमग्नयेदामिदंचसामरणंतरसाविजित्य ॥ लब्धासभामयकृताहुतशिल्पमायादिग्भ्योहरनृपतयोबलिमध्वरेते ८ यत्सन्निधौनृपशि
 रौत्रिमहन्मसार्थआर्योनुजस्तवगदापुथसत्ववीर्यः ॥ तेनाहृताःप्रमथनाथमस्वायभूपायन्मोचिताभ्युदनयन्बलिमध्वरेते ९ पत्न्यास्तवापिमसकृत्प्रम
 हाभिषेकश्चापिष्टचारुकबरंकितवैःसभायाम् ॥ स्पृष्टंविकीर्यपदयोःपतिताश्रुमुख्योयैस्तस्त्रियोन्यकृततत्सविमुक्तकेश्यः १० यत्तेजसाथभगवानपुथिशू
 लपाणिर्विस्मापितःसगिरिशोस्त्रमदान्निजंमे ॥ अन्येपिचाहममुनैवकलेवरेणप्राप्तोमहेंद्रभवनेमहदासनार्थम् ११ तत्रैवमेविहगतोभुजदंडयुग्मंगाडीवल
 क्षणमरातिवधायदेवाः ॥ सेंद्राःश्रितायदनुभावितमाजमीढतेनाहमद्यमुषितःपुरुषेणभूम्ना १२ यद्वांधवःकुरुबलाब्धिभनंतपारमेकोरथेनतरसातर
 मार्यसत्त्वः ॥ प्रत्याहृतंपुरधनंचमयापरेषांतेजःपरंमणिमयंचहृतंशिरोभ्यः १३

भग्नोरुदंडान्स्वपत्नीनालिग्यरुदतीर्विकीर्यकेशपाशाःन्यकृतनितरामकार्षीदित्येकान्वयः अश्रुशब्दजभयालिंगोप्यस्तिधनुःशब्दवत् १० यस्यतेजसापुधिवराहानिमित्तयुद्धेविस्मापितःविस्मयं
 मितःशूलपाणौयस्यसगूलपाणिःसगिरिशःनिजमर्द्धपाशुपताख्यैर्यमहामदादित्यन्वयः अन्येलोकपालाअपिस्वंस्वमर्द्धदुरीतिशेषः अपिचाक्षुनोहमभुनैवकलेवरेणमान्येनमहेंद्रभवनेममरावत्यामहतो
 देवेंद्रस्यासनार्थप्राप्तइत्येकान्वयःअथान्यच्चश्रीकृष्णमाहात्म्यंयक्ष्यामिदिशेषतइत्यथशब्दार्थः ११ धेनकृष्णेनानुभावितंमहेंद्रबलवत्कृतं गाडीवज्याघानलांछनभुजदंडयुग्मंश्रिताःकेइद्रेणसहवर्तमानाः
 देवाःअरातिवधायनिवातकवचनाम्नांशूणांहननाय कस्यभुजदंडयुग्मं तत्रमहेंद्रभवनएवविहरतःक्रीडमानस्यमेमम १२ येषांबाधवोहंकुरुभिर्विराटगोव्रह्मणेनंतपारंअहश्यतीरांतरं अनं
 तअपारिच्छिन्नःपारःशूर्पैर्यस्यसतयातंकुरुसेनासमुद्रंरथेनतरसावेगेनातरंतीर्णवानस्मीत्यन्वयः कथंभूतःएकोऽसहायःआर्यसत्त्वःपूज्यबलःकिंच यद्वांधवेनभयाविराटपुरोधनंचमयाहृतंपुनरातीतं
 तस्यापरेषांशूतानांभीष्मादीनांशिरोभ्योयणिमयंधनमुष्णीषलक्षणंनकेवलंहृतंकुतुपरंकेवलंतेजाभिमानलक्षणंसामर्थ्यमेवापहृतमित्यन्वयः १३

१ कर्तृवाचकः । २ अन्यथा अश्रुमुख्यमिति स्यादिति भाव इति दीपिका ।

राजन्यवर्याणां श्रेष्ठानां रथानां मंडलैः समूहैर्मंडितासु अलंकृतासु भीष्मकर्णश्रुगुरुशाल्यश्च ते तथोक्ताः तेषां तेनापतीनां च मृगुसेनासु मध्ये मयोरथः तस्मिन् रथेषु अश्वे चरः सारथिः वात्स्यो नागवर्दीति शेषे
वरथयूथपानाभीष्मादीनां आयुर्भानां सिचसहसाशीघ्रं दृशादर्शनेनाच्छ्रित् अपाहरदित्येकान्वयः च शब्द एवार्थे यदा छेत्तुं दृशैव नायुधादिना समुच्चये वा १४ गुरुभीष्मादिभिर्निरूपितानि शयुक्तानि अथ
यमहियानि अचित्यसामर्थ्यानि अत्राणि यस्य दोः पुभुजेषु गणितं निक्षिप्तं मानोपस्पृशुः न तापं च कुरित्यन्वयः स्पृशतपतापेक्षेति यातुः कानि कानि वयसुराणि हि रण्यकाश्चिन्नेरितानि आसुरमयुक्तानि नृहरे
दासं गृहादं यथानव्ययं तथेति १५ हेनरैर्द्र दशीं सर्वज्ञो यं दशोरणमूर्ध्नि अलब्धरूपे कनाप्यज्ञातपूर्वरूपे भवेदवदत् सूत्रादयः मुख्यप्राणमुखादेवास्ते न विदुरिति यत्तस्यात्तत्तस्यादीशोऽतर्क्यविहारः
अचित्यक्रीडित्यन्वयः लब्धरूपमानं द्रुपमिति वा कथं भूताः सूत्रादयः यस्य मायया मोहकशक्त्या आवृतदृशः पिहितनेत्राः नष्टज्ञाना इति यावत् कथं आवृतदृश इति तत्राह महमद्येति यव्या ज्ञानुं यो
ग्यतावंतः सकलमंगलरूपा इति वा १६ भव्यामुमुक्षवो यत्पादपद्ममवायभजंति यस्य श्रीकृष्णस्यानुभावेन गहिम्नानिरस्तं मुग्धं चित्तं येषां तैतथोक्ताः अरयः कर्णादयो र्मान्माहृत्वा युष्मन् ऋधं भूता रथिनः

यो भीष्मकर्णगुरुशाल्यचमूष्वदभ्रराजन्यवर्यरथमंडलमंडितासु ॥ अग्रे च रोममरथेरथयूथपानामायुर्मनां सिचदृशासहसाय आच्छ्रित् १४ यद्दोषु मां प्र
णिहितं गुरुभीष्मकर्णद्रौणित्रिगतं शलसंधवबालिहकार्यैः ॥ अत्राप्यमेयमहिमानि निरूपितानि नोपस्पृशुर्नृहरिदासमिवासुराणि १५ यद्दोषे नृपैर्द्र
तदतर्क्यविहारं शोयो लब्धरूपमवदद्रणमूर्ध्नि दर्शी ॥ यन्मायया वृतदृशो न विदुः परंतं सूत्रादयो महमस्मिमेति भव्याः १६ सौत्ये वृत्तः कुमतिना तमर्द्ध
श्वरो मेयत्पादपद्ममवायभजंति भव्याः ॥ संश्रांतवाहमरयोरथिनो भुविष्ठं न प्राहरन्त्यदनुभावनिरस्तचित्ताः १७ नर्माण्युदाररुचिरस्मितशोभनानि हेष्वा
र्थेऽर्जुनसखे कुरुनंदनेति ॥ संजल्पितानि नरदेवदृष्टिस्तानि स्मर्तुं लुठंति हृदयं मम माधवस्य १८ शय्यासनादनविकत्थनभोजनादिष्वैक्यादय
स्य क्रमुमानिति विप्रलब्धः ॥ सख्युः सखेव पितृवत्तनयस्य सर्वे सेहे महामहितया कुमते रघवे १९

रथादियुद्धसाधनोपेताः किं विशिष्टं मां भुविष्ठं भूमौ स्थितं सम्यक् श्रांता वाहाः अथाप्यस्य स तथोक्तः तं श्रांतानां वाहानां जलपानापरथादवबुद्धयुद्धसाधनमंतरेण भूमितले स्थितमित्यर्थः सोपभीश्वर कुम
तिना मया मेमसंबंधिनि सौत्ये सारथ्यकर्मणि वृत्तं किं विशिष्टः आत्मानं ददातीत्यात्मदः यथात्मदा बलदा इति श्रुतेः अद्य तेन भूम्ना पुरुषेण मुषितो रमीति परमोन्वयः १७ हेनरदेवसाधवस्य हृदि
स्पृशानि मनोहराणि हे पार्थ अर्जुने त्वादीनि गोष्ठ्यां संजल्पितानि नमो गणि परिहासलक्षणां निस्मर्तुं मम हृदयं लुठंति परिवर्तेत हृदयात्तन्निर्गच्छंति कथं भूतानि उदारगंभीरं रुचिरं पतिस्मदं तेन शोभना
निभंगानि १८ मयार्थं कृष्णोदयस्यः अहमेतादृशेन कृष्णेन समानवयस्कृता इमुमान् नृसदैव इति भावेन परमेष्ठदेवेन श्रीकृष्णेन शय्यादिष्वैक्यात्तेन वचितः तादृशबुद्धेस्तदधीनत्वात्परदेवतया श
य्याद्यैक्यमपराधो हियस्मात्समाद्विवितोस्मि शय्याशयनं विकत्थनं गालीवचनस्तवनं वा तथापि स कृष्णो महतो महित्वेन सख्युः रघमपराधं सखेव पुत्रस्याघपितेव कुतिसितबुद्धेर्मेऽघं मया विप्रलब्धोपि सं
बंधितोपि महामहितया कुमतेर्मेऽघं सेह इति वा शय्यादिषु क्रमुमान्माहृत्वा मया विप्रलब्धस्तिरस्कृतः किमिति वयस्यः सखेत्येकपण्यवहारात्तथापि महामाहात्म्येन ममापराधं सेह इति वा १९

नन्वर्जुनस्य नानाविधक्षत्रहत्यापापोपरक्तायास्तामस्याबुद्धेर्नैर्मर्त्यकथं युज्यत इत्यार्थः पजीवन्मुक्तेष्वे कत्वात् भगवदपेण बुद्ध्या कृतदुष्टक्षत्रहृत्य स्य तस्य शतैर्नैर्मर्त्यपुक्तमिति दर्शयति वासुदेवेति ब्रह्मसंप
 न्या ब्रह्मणो वगत्या ब्रह्मपरोक्षज्ञानेन विशोकस्तस्मादेव लिखौ निवृत्तौ द्वैतसंशयौ स्यात्सतथोक्तः द्वैतं द्वैतं द्वैतं द्विधागतं ज्ञानं तस्य भावः द्वैतं अन्यथा ज्ञानमिति यावत्संशयश्च दंवाऽदो वेत्तुमयकोटि विषयं ज्ञान
 विच्छिन्नो जीव ब्रह्ममेव विषयः संशयो येनेति वा लीना अपसारिता मत्तिरहंकारात्मिका पश्चात्सतथोक्तः भावप्रधानो निर्देशः तस्मात्लीनप्रकृतिस्वाभिर्गतानि सत्त्वादिगुणकार्याणि यस्मात्सतथोक्तः त
 स्य भावो नैर्गुण्यं तस्मादलिंगत्वात् सूक्ष्मशरीररहितत्वादसंभावोऽनारब्धकर्ममूलाया पुनरुत्पत्तिस्तथावर्जितः अनारब्धकर्मणा ज्ञानोदयेन नाशदारब्धकर्मणा मेवोर्वरितत्वाज्ज्ञानोदयकाल एव भूतः सञ्जु
 नोरणमूर्धन्यारब्धकर्मणा स्वधर्मैर्बुद्धये स्वात्मने भगवता यत्ज्ञानं गीतं उपदिष्टं तदारब्धकर्ममूलेः कालकर्मसंशयः रुद्धं कालेन कर्मणा तमसा चावृतं पुनरर्ध्यगमदवगतवानावर्तितवानित्यन्वयः कीदृशः
 वासुदेवस्याऽप्योरमिरतः सम्पक्व्यानेन परितो बृहत्तु बृहत्तु बृहत्तु गोपस्याः सातथोक्ता तया मत्तया निर्मथिता अशेषाः स मूलाः कषायाः पापलक्षणाः रागलक्षणा वा यस्य सातथोक्तानिर्मथिता शेषकषायाधिपणा
 बुद्धिर्यस्य स तथा अत्र न सर्वारब्धकर्मणा निर्भय न मभिमेतं किंतु महता भगवत्कारुण्या दिनाकारणेनेकेषां चिदेव अन्यथा भोगेन त्वितरेषां पथित्वाथ स परस्परं तस्य तावदेव चिरमिष्यादिसूत्रश्रुतिविरो
 धः स्यान्महता कारणेनैव प्रारब्धान्यपि कानिचित्कर्माणि क्षयमायाति ब्रह्मद्वैतमत्तः कचिदित्युक्त्वा च अतोत्राशेषशब्दो निर्भय न योग्याशेषप्रारब्धविषय इति भावः १ २ ३ एवमादवसंस्थां

सूत उवाच ॥ वासुदेवांश्च यमिध्यानपरिवृंहितरंहसा ॥ भक्त्या निर्मथिता शेषकषायधिषणोऽर्जुनः १ गीतं भगवता ज्ञानं यत्तत्संश्राममूर्धनि ॥ कालकर्म
 मोरुद्धं पुनरर्ध्यगमद्विभुः २ विशोको ब्रह्मसंपत्त्या संच्छिन्नद्वैतसंशयः ॥ लीनप्रकृतिर्नैर्गुण्यादलिंगत्वादसंभवः ३ निशम्य भगवन्मार्गसंस्थां यदुक्कूलस्य च
 ॥ स्वः पथाय मतिं च केनिवृत्तात्मा युधिष्ठिरः ४ यदा मुकुंदो भगवानिमां महीं जहौ स्वतन्वा श्रवणीयसत्कथः ॥ तदा हरावप्रतिबुद्धचेतसामभद्रहेतुः कलिरन्वव
 र्तत ५ युधिष्ठिरस्तत्परि सर्पणं बुधः परे च राष्ट्रे च गृहे तथा तमानि ॥ विभाव्य लोभा नृत्तजिह्वा हिंसनाद्यधर्मचक्रं गमनाय पर्यधात् ६ स्वराट् पौर्णविनीतं तमा
 त्मनोऽनवमं गुणैः ॥ तोयनी व्यापतिं भूमे रम्यं च द्रजा ह्वये ७ मथुरायां ततो वज्रं शूरसेनपति ततः ॥ प्राजापत्यां निरूप्येष्टि मग्नीं पिबदी श्वरः ८

श्रीकृष्णस्वधामभाषिंचाभिधापापां बवस्वर्पाणमुपक्रमते निशम्येति भगवतः श्रीकृष्णस्य स्वधामगमनप्रकारं यदुक्कूलस्य संस्थां विनाशं च भुत्वानिवृत्तात्मा राज्यादिभ्यो व्यावृत्तमनाः नितरां वृत्ते सदा चारे आत्मा
 यस्येति वा युधिष्ठिरः कामक्रोधादिजपलक्षणपुद्गे स्थिरः स्वः पथाय स्वर्गमार्गाय वीराध्वने मतिं चक्र इत्यन्वयः ४ स्वर्पाणनिर्णये कारणमाह यदेति यदा श्रवणीयसत्कथो युक्कुंदः स्वतन्वा स्वाभिमत
 यामूर्त्या इमां महीं जहौ त्यक्त्वांस्तदा हरावप्रतिबुद्धचेतसां हरि विषयवो यराहित बुद्धीनां पुंसामभद्रहेतुः पापकारणं कलिरन्ववर्ततेत्यन्वयः ५ बुधः विदेकज्ञानी युधिष्ठिरः राज्ये पुरे च गृहे भार्यां चैव तथाप्यनि
 स्वस्मिन् तस्य कलेः परितः सर्पणं व्यापि विभाव्य ज्ञात्वा कलिं व्याप्तिमूलं लोभाद्यधर्मसमुदायं च जिह्वा पगमनाय वीराध्वगमनाय पर्यधात् जिह्वितवानित्येकान्वयः प्रणिधानतु निक्षेपः परिधानतु निक्षेप इत्यभि
 धानं लोभश्चानृतं च जिह्वां कौटिकं च हिंसनं च लोभानृतं जिह्वा हिंसनानि आदि र्यस्य पुरुषादेस्तत्तथोक्तम् ६ स्वराट् चक्रवर्ती स्वपौत्रं तं गुणैरनवमं योग्यं पौत्रमभिमानोः सुतं परीक्षितं तोयं श्वदीवीनसं
 यस्याः सातथोक्ता तस्याः ७ मधुपुर्यामनिरुद्धपुत्रनाम्नावज्रं शूरसेनविषयपतिमभ्यर्चि च दिवि शेषः प्राजापत्यां प्राजापतिदेवत्यामिष्टिं निरूप्य सर्वदक्षिणामिष्टिं कृत्वा त्रेताज्ञानी पुरुष आत्मानं सुमा
 रोषधामास सकीदृशश्चरः राज्यादिपुनैर्विषयसंयसने समर्थः ८

यथामर्त्यस्यासत्प्रसंगात् आपुषां वैयर्थ्यं तथानिद्रार्थादिपरस्यापीत्याह मंदस्येति अल्पस्यापि प्रज्ञाबाहुल्यादनेकवेदशास्त्रतदर्थग्रहणं स्यादित्यतो मंदप्रज्ञस्येति मंदप्रज्ञरूप अल्पायुषरत्नस्यादि
त्यतो मंदायुष इति अल्पायुषोपि भाग्यवशात् स्यादित्यतो मंदस्येति मंदस्य निर्भाग्यस्य एवं विध्यमर्त्यस्य न करान्निद्रया हियते हिरण्याद्यर्थान्वेषणकर्मभिर्दिवादिनमापि हियते च शब्दो हेत्वर्थं तस्मा
न्निद्रादिजयेन हारीतत्परायणकथाऽत्र त्वया कथ्यतामिति भावः वैदित्येनानुभवसिद्धमेतदिति दर्शयति सत्रादिहृष्यात्रागतैर्मर्त्यैश्चाकर्ण्यतां । मृत्यावन्न सद्रिवेत्यस्मिन्नर्थे आद्यशब्दः १० कुरुजांग
ले कुरुविषये हस्तिनपुरे वसन् परीक्षितदानिजचक्रवर्तिने निजचक्रेण स्वानुज्ञयानि जानापांडवानामाज्ञया वर्तिते राष्ट्रे प्रविष्टं कलिं शुश्रावति शेषः ततस्तदा संयुगरोचि युद्धे च्छुः राष्ट्रविपुवरूपा मनति प्रियां वार्तां
निशम्य शरासनमादद इत्यन्वयः संयुगरोचयतीति धनुर्विशेषणं वा ११ इयामैनवसुवां धिषु विशिष्टगतिभिः नीलवर्णैर्वा तुरंगैर्पौजितं मृगेंद्रो ध्वजे यस्य स तथा तं सिंहलाछनध्वजं रथाश्च अश्वाश्च द्विपा
श्च पत्तयश्च रथाश्च द्विपत्तयः तैर्पुष्पापुराभिर्गता भूदित्यन्वयः १२ सपरीक्षित् भद्राश्वादि वर्षाणि उत्तरकुर्वीदिति जनपदानि च विजित्य बलिं करं जगृह इत्यन्वयः १३ समहामनास्तत्र तत्र वर्षेषु विषये
षु च स्वपुरतो गायकैरुपगीयमानं कृष्णमाहृत्य सूचकं महात्मानां स्वपूर्वेषां पांडवानां माहात्म्यमुपशृण्वानः १४ कथं माहात्म्यं सूच्य तद्वा तित्किंचिदाह आत्मानमिति अन्वयात् प्रोक्तं तेजसः कृष्णेन प
रिरक्षितमात्मानं च वृष्णीनां पांडवानां मिथः स्नेहं च उभयेषां कृष्णेन भक्तिं च शृण्वन् १५ तेभ्यो गायकेभ्यः परमसंतुष्टोऽतएव प्रीत्या उज्जृम्भितो विकसितलोचने यस्य स तथोक्तः ग्रहाधनानि अनघपाणि

मंदस्य मंदप्रज्ञस्य प्रायो मंदायुषश्च वै ॥ निद्रया हियते नक्तं दिवा चाप्यर्थकर्मभिः १० ॥ सूत उवाच ॥ यदा परीक्षित् कुरुजांगले वसन् कलिं प्रविष्टं निजचक्र
वर्तिते ॥ निशम्य वार्तामनतिप्रियां ततः शरासनं संयुगरोचिराददे ११ स्वलंकृतं श्यामदुरंगं योजितं रथं मृगेंद्रध्वजमास्थितः पुरात् ॥ वृत्तोरथाश्च द्विपत्ति युक्त
यास्वसेनयादिग्विजयाय निर्गतः १२ भद्राश्च केतुमालं च भारतं चोत्तरान् कुरुन् ॥ किंपुरुषादीनि सर्वाणि विजित्य जगृह बलिम् १३ तत्र तत्रोपशृण्वानः
स्वपूर्वेषां माहात्मनाम् ॥ प्रगीयमानं पुरतः कृष्णमाहात्म्यमूचकम् १४ आत्मानं च परित्रातमश्वत्थाम्नो हतेजसः ॥ स्नेहं च दृष्ट्वा पार्थानां तेषां भक्तिं च केशवे
१५ तेभ्यः परमसंतुष्टः प्रीत्युज्जृम्भितलोचनः ॥ महाधनानि वासांसि ददौ हारान् महामनाः १६ सारथ्यपार्षदसेवनसख्यदौत्यवीरासनानुगमनस्तदनप्र
णामैः ॥ स्निग्धेषु पांडुषु जगत्प्रणतस्य विष्णोर्भक्तिं करोति नृपतिश्चरणारविंदे १७ तस्यैवं वर्तमानस्य पूर्वेषां वृत्तमन्वहम् ॥ नातिदूरे किला श्रयं ददासीत्
त्रिवोधमे १८ धर्मः पदैकेन चरन् विच्छाया मुपलभ्य माम् ॥ पृच्छति स्माश्रुवदनां विवत्सामिव मातरम् १९

वज्राणि हारान् भौक्तिकमालारतेभ्यो ददाति त्वयः १६ नृपतिः परीक्षित् कृष्णे स्निग्धेषु पांडुषु जगत्प्रणतस्य विष्णोः सारथ्यादिमाभो हरिश्चरणनतजनतासु कुरुणां भोजनं विधिं तस्य चर
णारविंदे विशेषतो भक्तिं करोतीत्येकान्वयः सारथ्यैः कर्दै सारथ्यं पार्षदं समापत्तिकर्म द्वास्थ्यत्वं वा परिषदां कर्मैति वा सेवनं उक्तकर्म करणं सख्युः कर्म सख्यं दूतस्य कर्म तदंशकरत्वं दौत्यं । वीरासनानुगो
सङ्गपाणिः स्थित्वा स्वाभिरक्षार्थं जागरणं वीरोचितं सारं गच्छतः पृष्ठतो गमनमनुगमनं स्तवनस्तुतिः । प्रणामो नमस्कारः प्रहृत्य वा वीरासनानुगमनं तिहासनोपसर्जनं तथा उपदेशं न वा १७ पूर्वेषां
श्रादीनां वृत्तमाचरितमनुदिनमेवं वर्तमानस्य नातिदूरे अस्मदृष्टिगोचरे यदा श्रयं मासीत् त्रिवोधेत्येकान्वयः १८ किं तदिति तत्राह धर्म इति सत्यान्वयेनैकेन पदैकेन चरन् धर्मं दृष्ट्वा भूमावत्सराहितामातर
मिवाश्रुवदनां अतएव विच्छाया विगतकांतिं गोकुपिणीं गामिमुपलभ्या पृच्छति त्येकान्वयः १९

भद्राभागीमतादिकेत्यादिधानं हेमन्तेतवात्मनः देहस्यानामयमारोग्यं कश्चित् । स्थापयतां गच्छतां मुत्सेनविच्छायाविगसकात्तरितीति यद्यस्मात्स्माद्वर्तीमंतराधिभनःपीडावतीमात्रशेषेपदपायि
किञ्चकंचनदुरेवंतुपरोक्षप्रदेशेस्थितं वंशुं प्रतिशोचसीति २० अपिचत्रिभिः पदैर्न्यूनं हीनमेकपादं मां प्रतिशोचति उत्पन्नांतरे आहोस्वत् वृषं धर्मं लीनं नष्टकुर्वीति वृषलः राजाभासाः शूद्रपाया-
मैशैः क्षयमायपत्सः नंशोचति अथः अथवा हृतायन्नेभागेयेषां तेषां योक्तान्मुरादीन् शोचसि किं मघवर्षे ५ वर्षांतिपञ्चाभावाद्द्वयं भूकुर्वतिसति तस्यापि सप्तमृद्व्यभादन धरिद्राः प्रजाउडित्य शोचन्त्युत
स्वित् अर्षिस्वत् २१ अथ रादेर्न्यूनं राजकुले अवलम्बये भरक्ष्यमाणास्त्रियउदितपशोचोस अथवा पुरुषादैर्मनुष्यमक्षकैरिव स्थितैरुपद्रवकरैरावां नुदुःखितान् बालांश्च शोचसि किं वक्षकुले ब्राह्मण-
कुले कुलितकर्माणे दुष्प्राप्तिशोचलनादिकर्म कुर्वतिसति राजकुले अवलम्बये ब्राह्मणबहुमानमरुत्वात्स्मात्करादीनाददाने सति च कुलाः प्राश्रेष्ठां कुलीनवर्तमानां प्रतिगदवां चोत्तयानां वाचने दवा-
र्णां आचारकुलहीनामध्ये प्यंतीति शोचसि स्वत् । विभेत्पश्यन्नुताद्वेदोमामयं प्रचलिष्यतीति वचनात् २२ कलिनोपस्पृष्टानुपहतान् क्षत्रवंधून् शोचति तैः क्षत्रवंधुभिः अवरोपितानि विनाशिता-
निराश्राणि वा शोचति यद्वा एवं वा इतस्ततः अनियमेनाशनं च पानं च वासः स्नानं च व्यववायोप्राप्त्यर्थं श्वेतयोक्ताः तेषु सुकुमुल्कं ठावतं जीवलोकमाणि सगृहं कश्चोचति २३ अथेति पञ्चावराभः

धर्म उवाच ॥ क्विद्भूद्रेनामयमात्मनस्ते विच्छायासि म्लायतायन्मुत्सेन ॥ आलक्ष्ये भवतीमंतराधिदूरे वंशोचसि कंचनेव २० पादैर्न्यूनं शोचसि मैक-
पादमुतात्मानं वृषलैर्मैक्ष्यमाणम् ॥ अथोसुरादीनहृतयन्नामानं प्रजाउतस्विन्मघवत्यवर्षति २१ अरक्ष्यमाणास्त्रियउर्विबालाञ्छोचस्य योपुरुषादैरि-
वार्ताम् ॥ वाचं देवीं ब्रह्मकुले कुर्मण्य ब्रह्मण्ये राजकुले कुलाऽयम् २२ किं क्षत्रवंधून् कलिनोपस्पृष्टान् राश्रां निवातैरवरोपितानि ॥ इतस्ततो वाशनपानवास-
स्नानव्यवायोस्तु कजीवलोकम् २३ यद्वाथ तेभूरिभरावतारकृतावतारस्य हरेर्वरिचि ॥ अंतर्हितस्य स्मरती विस्मृष्टा कर्माणि निर्वीणविलंबितानि २४ इदं
ममाचक्ष्वतवाधिमूलं वंशुं धरेयेन विकीर्षितासि ॥ कालेन वाते बलिनाऽवलीढं सुरार्चितं किंप्रमुणाद्यसौ भगम् २५ धरोवाच ॥ भवानिह वेदतत्सर्वं यन्मां ध-
र्मानुपृच्छसि ॥ चतुर्भिर्वर्तसे येन पादैर्लोकसुखावहैः २६ सत्यं शौचं दयादानं त्यागः संतोष आर्जवम् ॥ शमोदमस्तपः साम्यं तितिक्षोपरतिः श्रुतम् २७

तेतवभूमेर्गृहसोभारस्यावतारो वरोपणं तस्मै भूरिभरावताराय कृतो वतारः स्वरूपप्रकाशो येन सतथोक्तः तस्यां तादृशं तस्य निर्वीणं स्वरवयोगं योसंविशेषणं लंबयंति पुरःस्थितं कारयतीति निर्वीणविलंबितानि नि-
र्वीणविलंबयं त्यपहरंतीति वा हरेः कर्माणि चरितानि स्मरंतीति हरिणा हमवाविष्टानि न्विति शोचस्यपि किं २४ येन मनोदुःखेन विकीर्षिता कृशदरारि हेव वंशुं धरेति दयिदाधेनः पीडया मूलं यमाख्यादी-
त्यन्वयः अथवासं प्रतिप्रमुणासमर्थेन बलिना सर्वांगपुष्टेन कलिनतव सुरार्चितं सौभाग्यमवलीढं स्वस्तं चेत्यन्वयः २५ धमेण पुष्टाभूमिः तं प्रतिवृत्त इत्याह भवानिति हे भर्मयदाधिमूलं त्वं यामनुपृच्छसि त-
त्सर्वं भवान्वेदहितयापिवक्ष्ये इति शेषः येन श्रीकृष्णेन तं लोकमुखावहैः तपःशोचदयासत्यालक्ष्यैश्चतुर्भिः पादैः कलावापिवर्तसे भवतं तेत्यर्थः २६ यत्र यस्मिन् श्रीकृष्णे इमे उक्ताः सत्यादपोक्तान् अन्पेचमहा-
शुणाः प्रत्येकमनंताः सति कीदृशाः महत्त्वमिच्छद्भिः पुरुषैः प्रतिविबेता दशगुणलाभाय प्राप्य उपारयास्ते कर्हिंचितवान् याति च अभिन्नत्वादित्येतमर्थं स्मृत्यनेन श्रुतिसिद्धं दर्शयति हे देवोत्तम तेन गुणपा-
त्रेण श्रीनिवासेन सां प्रवर्षेति तं पातयमाना कलिनैस्तददृष्टास्मानं मां च भवंतं च शोचाभीत्यन्वयः सत्यं निदुःखानंदानुभवः भूतहितयथार्थमापणं वा शौचं नित्यशुद्धिः शकृत्संनद्धाभावात् नित्यं बाह्याभ्यं-
तरचुद्धिता हरेरेव अन्यत्र भृञ्जलाभ्यां रागराहित्येन । दयासज्जनैष्वात्मप्राणिषु चित्तद्रवत्वं वा उभयत्र समं । दानं भक्षमात्मकमप्यमेपु सुखदुःखमिश्रकलावतरणं । अन्यत्र धर्माधिपात्रे विततिविश्राननेत्या

१ अस्मिन्पसेवाणं लिगशरीरमित्यर्थः । एतद्वाणमवष्टम्येत्यत्र दृष्टत्वात् । वयोरभेदः ।

गोऽस्वकौयेस्वकीयतानुद्धचपरपर्यायमिथ्याभिमानोत्सन्नता । अन्यत्रसंन्यासः । संतोषःस्वरूपानन्दपानेनान्यत्रालुब्धिः । अन्यत्रयदृच्छपाप्राप्तभोगेष्वलं प्रत्ययः । अर्जवन्व्यवहारेष्ववक्रतायनसिवच
 सिचैकविधताउभयत्रसमानम् । शमःस्वतःप्रियरूपत्वादिरूपप्रियमिदमप्रियमितिबुद्धिविधुरता । शंखपतयाभीयतइतिवा । अन्यत्रबुद्धेर्भगवन्निष्ठता । दमःइन्द्रियाणांस्ववशत्वउभयत्रसमानं । स्वनपरतइ
 तिविशेषःशत्रुनिग्रहोवा । तपआलोचनमुक्तिज्ञानं । अन्यत्रकृच्छ्रवांद्वापराधानुपवासनियमः । साम्यसर्वावतारतर्पयामिरूपेषुनिर्दोषगुणपूर्वत्वेनसमतापथास्थितवस्तुदर्शनंशत्रुभयत्रसमानम् । नतुस
 वेत्रशत्रुभिन्नभावराहित्यंतिष्ठामहापरायसहनंयथाभूगोपादाहृत्यपराधं । अन्यत्रद्वंद्वसहिष्णुता । उपरतिःस्वरूपरतिः । उपःमुख्यप्राणःतरिमनूरतिर्वाकुरुद्रः । अन्यत्रकाम्यकर्मनिवृत्तिः । कृतकृत्यतया
 व्यर्थसर्वव्यवहारोपरमोवा । श्रुतंसर्वत्रश्रवणशक्तिःश्रोतेत्यादेःश्रुतिप्रसिद्धतावा । अन्यत्रशास्त्रार्थतात्पर्याविधारणंश्रुत्यर्थविचारोवा । २७ ज्ञानंसर्वज्ञता । अन्यत्रपरोक्षपरोक्षभेदेनपर्यार्थविषयं । विरक्तिःस्व
 तरविषयेअसारताबुद्धिः । अन्यत्रशब्दादिविषयपराग्राहित्यम् । ऐश्वर्यसमस्तजगदीशित्वसामर्थ्यं । अन्यत्राणिमादिकंशौर्यसंग्रामेष्वपलायित्वंउभयत्रसमानं । तेजःपरैरप्रधृष्यत्वं । अन्यत्रब्रह्मवत्त्वं धृ
 तिःसर्वधारणं । एषत्तुर्विधुतिरितिश्रुतेः । विकारहेवावविकारित्वंवा । अन्यत्रजिह्वोपरस्थजयः । स्मृतिरतीतानागतानंतब्रह्मांडादिस्मरणं । अन्यत्रावगतपदार्थानुसंधानं । स्वातंत्र्यमपराधीनत्वं । अन्यत्रस्वतंत्रो
 विष्णुःतदधीनत्वंकुमारीकंकणवदेकाकिंत्वंवा । कौशलंसर्वकर्मणैवैचित्र्यकरणबुद्धिः । अन्यत्रशिल्पविद्यावैशारद्यं । कांतिर्देहगतादीभिः । अन्यत्रभगवद्भक्तिकामन । सौभाग्यशुभभागित्वं । अन्यत्रलोकमनोह
 ज्ञानंविरक्तिरैश्वर्यशौर्यैतेजोधृतिःस्मृतिः ॥ स्वातंत्र्यंकोशलंकांतिःसौभाग्यमार्दवंक्षमा २८ प्रागल्भ्यंप्रश्रयःशीलंसहजोबलंभगः ॥ गांभीर्यंस्थैर्यमा
 स्तिक्यंकीर्तिर्मानोनहंकृतिः २९ इमेचान्येचभगवन्निस्त्रयायत्रमहागुणाः ॥ प्रथममहत्त्वमिच्छाद्भिनं चयातिस्मकहिंचित् ३० तेनाहंगुणपात्रेणश्रीनिवासे
 नसांप्रतम् ॥ शोचामिरहितंलोकंपाम्मनाकलिनेक्षितम् ३१ आत्मानंचानुशोचामिभवंतंचामरोत्तम ॥ देवानपितृनृषीन्साधून्सर्वान्वर्णांस्तथाश्रमा
 न् ३२ ब्रह्मादयोबहुतिथंयदपांगमोक्षकामायथोक्तविधिनाभगवत्प्रपन्नाः ॥ साश्रीःस्ववासमरविंदवनंविहाययत्पादसौभगमलंभजतेनुरक्ता ३३ तस्या
 हमजकुलिशांकुशकेतुकेतैःश्रीमत्पदैर्भगवतःसमलंकृतांगी ॥ त्रीनत्यरोचमुपलब्धतपोविभूतिर्लोकान्समाग्यसृजदुत्समयतीतदंते ३४
 रत्नं मार्दवंकेतुमुदुत्वंउभयत्रसमानं क्षमाक्रोधासमुत्थिति । उभयत्रसमम् २८ प्रागल्भ्यंयादृश्यंउभयत्रसमं प्रश्रयोविनयः । उभयत्रसमं । शीलंलोकमनोहरस्वभावत्वंसमं । सहःसहनशक्तिःप्राणस्यस्वाभा
 विकसामर्थ्यवासमं । ओजःपराभिभवशक्तिःअन्यत्रमानसबलम् । बलंस्वेच्छाकरगशक्तिःअन्यत्रशरीरादिधारणसामर्थ्यवा । भगःषड्गुणवत्त्वंभाग्यंवा । अन्यत्रोत्पत्त्यादिज्ञानंगाभीर्परैरनवगाह्यत्वं । अन्यत्रस्ति
 मितत्वं । स्थैर्यंनित्याकंपनंअन्यत्रधर्मादचलनं । आस्तिक्यंवेदाद्युक्तमस्तीतिबुद्धिः । अन्यत्रगुरुवाक्येषुश्रवधानता । कीर्तिर्दिश्रुत्यातिः । अन्यत्रहारिनामकीर्तनं । मानःपरैर्भानान । अन्यत्राभिमानःअनहंकृ
 तिःस्वरूपभेदादावहमितिबुद्धिराहित्यं । अन्यत्रनाहंकर्ताहरेरवमयिस्थित्वासर्वकरोतीतिबुद्धिः । २९ ३० ३१ नकेवलंभवंतंशोचामिकितुदेवादीनिपि ३२ श्रील्लणविरहएवममाधिमूलमित्यारुणाति
 ब्रह्मादयइति । यस्याःश्रियःअपांगःकटाक्षःतस्यमोक्षउन्मीलनविशेषः । तंकाप्रयंतइतियदपांगमोक्षकामाःस्वेषुश्रियःकटाक्षनिपातमाकाक्षमाणाइत्यर्थः । शास्त्रोक्तप्रकारेणभगवत्प्रपन्ना । ब्रह्मादयोबहु
 तिथंबहुकालभगवतीभजजितिशेषेणान्वयः । साश्रीरनुरक्तासद्भक्तिमतीस्वनिवासमरविंदवनंपञ्चवनंविहाययत्पयश्रीकृष्णस्यपादयोः । सौभगंसौभाग्यंअलंभजतइत्यन्वयः । ३३ उपलब्धातपोविभूतिर्ध्यासात
 यातपसा । विविधफलप्राप्तासतीतस्यभगवतःअञ्जंकुलिशंचांकुशकेतुर्वज्रश्वअञ्जकुलिशांकुशकेतवःलेखारूपाएतेकेताश्चिह्नानियेषांतानितैः । श्रीमद्भिःपदैःसम्यगलंकृतसर्वांगाऽहंत्रीनलोकानतिक्रम्या
 रोचंशोभितवती । सःश्रीकांतःतदंतेतपोविभूतेरवसाने । उत्सर्पयतीकानुमत्सहशील्यैर्दुर्वाणांमध्यसृजदित्येकान्वयः । तदंतइतिरितरापेक्षयोर्कं । नतुभूमेःपुण्यावसानमस्ति । भगवत्पत्नीत्वात् ३५

यो वै असुराणां संबन्धिवंश आसुरवंशः तस्मिन् जातानां राज्ञां श्रौहिणी शतमपानुददात्तमंत्रः ॥ त्वांदुस्थमूनपदमात्मनि पौरुषेण संपादयन् यदुषुरभ्यमबिभ्रदंगम् ३५ कावासहेतवि
रहंपुरुषोत्तमस्य प्रेमावलोकश्चिरस्मितवल्गुजल्पैः ॥ स्थैर्यसमानमहरन्मधुमानिनीनां रोमोत्सवो ममयदंग्रिविदं कितायाः ३६ तयोरेवं कथयतोऽग्रिबीधर्म
योस्तदा ॥ परीक्षिन्नामराजर्षिः प्राप्तः प्रार्च्योत्तरस्वतीम् ३७ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे प्रथमस्कन्धे विजयध्वजकृतटीकायां षोडशोऽध्यायः ॥ १६ ॥ अत्रापि भगवत्कथनस्य परीक्षितः कलिबंधनादिमाहात्म्यवर्णनेन हरेर्गहि
मेव वर्ण्यते इति तन्महिमोच्यते तत्र नातिदूरदूतकथितमाश्रयमाह तत्रेति तत्र कुक्षेत्रे प्राच्याः सरस्वत्यास्तीरे अनाथवन्नाथः स्वाभीतेन राहितो यथाहन्यते तथा ताड्यमानो मिथुनम् १ मिथुनं विवि
च्यह वृषमिति मृणालधवलं कमलनालं स्रजवद्धं लंशुकुवर्णं चिम्पतं भीतमिव मेहंतं शक्रमुच्यते वेपमानं एकेन पदास्थितत्वास्तीदंतं भग्नंगवतिष्ठंतं गूद्रेण कीलनापीडितं वृषमद्राक्षीत् २ एव स तु ण्यमाकांक्षमा

ति ०३१

१७

यो वै ममातिभरमासुरवंशराज्ञामश्रौहिणी शतमपानुददात्तमंत्रः ॥ त्वांदुस्थमूनपदमात्मनि पौरुषेण संपादयन् यदुषुरभ्यमबिभ्रदंगम् ३५ कावासहेतवि
रहंपुरुषोत्तमस्य प्रेमावलोकश्चिरस्मितवल्गुजल्पैः ॥ स्थैर्यसमानमहरन्मधुमानिनीनां रोमोत्सवो ममयदंग्रिविदं कितायाः ३६ तयोरेवं कथयतोऽग्रिबीधर्म
योस्तदा ॥ परीक्षिन्नामराजर्षिः प्राप्तः प्रार्च्योत्तरस्वतीम् ३७ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे प्रथमस्कन्धे षोडशोऽध्यायः ॥ १६ ॥ सूत उवाच ॥ तत्र गोमिथुनराजाह
न्यमानमनाथवत् ॥ दंडहस्तं च वृषलं दृशे नृपलांछनम् १ वृषं मृणालधवलं मेहंतमिव बिभ्रतम् ॥ वेपमानं पदैकेन सीदंतं शूद्रपीडितम् २ गां च धर्मदुष्टां
दीनां भृशं शूद्रपदाहताम् ॥ विवत्सामश्रुवदनां कृशां यवसमिच्छतीम् ३ पप्रच्छ रथमारूढः कार्तस्वरपरिच्छदम् ॥ मेघमंभीरयावाचा समारोपितकार्मुकः ४
कस्त्वं मच्छरणलोके बलादं स्य बलौ बली ॥ नरदेवोसि वेषेण नटवत् कर्मणाऽद्विजः ५ सत्त्वं कृष्णे गते दूरं सहगां वीवधन्वना ॥ शोच्योस्य शोच्यान् रहसि प्रहरन्
धर्महंसि ६ त्वं वामृणालधवलः पादैर्न्यूनः पदाचरन् ॥ वृषरूपेण किं चिद्देवो नः परिसेदयन् ७ न जातु कौरवेंद्राणां दोर्दं परिरंभिते ॥ भूतले निपतं
त्यस्मिन् विना त्वां प्राणिनां शुचः ८

पां अतएव कृशामश्रुवदनां अश्रुमुसो विवत्सामस्तराहितमिव स्थितां शूद्रस्य पदाद्वितां भृशमत्यर्थं दीनां कृपणां धर्मदुष्टां पक्षपादोदोगर्भाणां चैवं विधाय मपश्यदित्यन्वयः २ दृष्ट्वा च ताराणां पश्यन्ने
त्यन्वयः कथं भूतः कार्तस्वरपरिच्छदं सुवर्णं परिकरपरिष्कृतं रथमारूढः समारोपितकार्मुकः सज्जीकृतधन्वा ४ तत्र प्रथमं शूद्रं प्रति प्रश्नकारमाह कस्त्वमिति यस्त्वं नटवद्वेषेण नरदेवोति न तु राजा कर्म
णा अद्विजः शूद्रोऽसि अद्विज इत्युक्त्या शूद्रत्वं कथं ज्ञावमिति चेत्कर्णेत्यनेन क्षत्रियवैशेष्योऽपरिहृतत्वात् मच्छरणे अहमेव रक्षको यस्य सतथा तस्मिन् शरणं गृहरक्षितो रित्यभिधानं बलीत्यमबलौ दुर्बलौ गो
वृषौ बलात्प्रसङ्गहंसि पीडयित्वं कः ५ गां वीवधन्वना सह कृष्णे दूरं गते सति यः शोच्यो रहसि अगोच्यो नृपहरन्नासि सत्त्वं वधमर्हसीत्यन्वयः ६ इदानीं वृषं पृच्छति त्वं वेति हे वृष भपादैर्न्यूनः यथाचरसितथा
त्रिभिः पादैर्न्यूनः एकेन चरन् मृणालवद्धवलस्त्वं को वा वृषभ रूपेणास्मान् परिसेदयन् अस्मद्वदे परिधातुं कुर्वन् गतस्त्वं चिद्देवः किम् ७ कुतः परिसेदकत्वं पतितमाह न जातविति कौरवेंद्राणां दोर्दं परिरंभिते
क्षितेऽस्मिन् भूतले प्राणिनां शुचः शोकानि भिताश्रुविदवः जातु कचिदपि नीनपतीतत्वा विना त्वं तु बाष्पकलाक्षः शोचसि यस्मात्तस्मात्परिसेदयसीति भावः ८

१७

हे सौरभेयसुरभिवंशोद्वि माशुचःशोकमाकापीः तेतववृषलाद्रपंयेतुनश्यन्वित्यन्वयः इदानींसौरभीपृच्छति मारोदीरिति हे सौरभेयित्वमपिकासीत्यच्चाहर'कर्तव्यः कृत्स्नित्युक्तत्वा
 त् हेअंबमारोदीःअश्रुविमोक्षणमाकापीःतेतुम्यभद्रमस्तु कुतःअपिदुष्टानांशास्तरसति ९ यस्यराष्ट्रेराज्येऽसाधुभिर्दुष्टैःशजाःसाधुहिंस्यतेपीडयतेमत्तस्यतस्यकीर्त्यादयोनश्यंतीत्यन्वयः गतिःपरलो
 कः १० यःआर्तानामार्तिनिग्रहःएषःराज्ञःपरोधर्मोहिपस्मात्तस्मादार्तिनिग्रहस्यस्वधर्मत्वादसत्तमभूतदुहमेनवृषकंघविष्यामीत्यन्वयः अनेनकस्यहेतोर्निजग्राहेतिचोचपरिहृतं ११ हेसौरभेय चतुष्प
 दस्तवन्नीनूपादान्कोऽवृश्तच्छेदितवान्सकः ज्ञातश्चेत्परिहरिष्यामीतिशेषः कुतइतितत्राह माभूवमिति त्वादशा'त्वद्विधाः १२ अकृतागसांअकृतापराधानांसाधूनांनिर्दोषाणांवायुष्माकंभद्रमस्तु पा
 र्थानांकीर्तिदूषणंयशोदूषणंआत्मवैरूप्यकर्तारंपुरुषमाख्याहीत्यन्वयःहेगलेसुरभियोऽनागसिअघमपराधंयुंजन्प्रयुंजानोवर्ततेअस्यतत्तस्मादपराधात्सर्वतइहपरलोकेचमयंभवत्येवेतिशेषः सौरभेयमि
 लाधेनुभेद्रानंदाऽमृतस्ववेच्यमिधानम् १३ निरंकुशःअनिवारितःअंगदेनबाहुभूषणेनसहवर्तमानंअमर्त्यस्यदेवस्यापिआहर्तास्मिच्छेतास्मि १४ कुतइतितत्राह राज्ञहिति स्वविहितधर्ममनुतिष्ठतांअ
 नुपालनंतत्तद्योग्यतयास्वर्णराज्ञःपरोधर्मोहि किंविशिष्टस्य इहानापदिआपदभावेपितत्पथान्मार्गमुत्सृज्यवर्तमानानन्यान्दुष्टान्यथाशास्त्रंशासतः १५ श्रीकृष्णोभगवान्यूयेषांपांडवानांज्ञानभक्ति

मासौरभेयानुशुचोव्येतुतवृषलाद्रयम् ॥ मारोदीरिंभद्रंतेखलानांमयिशास्तरि ९ यस्यराष्ट्रेप्रजामार्तहिंस्यंतेसाध्वसाधुभिः ॥ तस्यमत्तस्यनश्यंतीकीर्ति
 रायुर्भोगतिः १० एषराज्ञःपरोधर्मोह्यार्तानामार्तिनिग्रहः ॥ अतएनंवधिष्यामिभूतदुहमसत्तमम् ११ कोट्वश्वत्तवपादांस्त्रीनसौरभेयचतुष्पदः ॥ माभूवं
 स्त्वादशाराष्ट्रेराज्ञांकृष्णानुवर्तिनाम् १२ आख्याहिदृषभद्रंयःसाधूनामकृतागसाम् ॥ आत्मवैरूप्यकर्तारंपार्थानांकीर्तिदूषणम् ॥ गलेऽनागस्यधंयुंजन्स
 र्वतोस्यचतद्रयम् १३ अनागःस्विहभूतेषुयजागस्तुन्निरंकुशः ॥ आहर्तास्मिभुजंसाक्षादमर्त्यस्यापिसांगदम् १४ राज्ञोहिपरमोधर्मःस्वधर्मस्यानुपालन
 म् ॥ शासतोऽन्यान्यथाशास्त्रमनापद्युत्पथानिह १५ धर्मउवाच ॥ एतद्वःपांडवेयानांयुक्तमार्ताभयंवचः ॥ येषांगुणगणैःकृष्णोदौत्यादौभगवान्वृतः १६
 नवयंक्लेशबीजानियतस्युःपुरुषर्षभ ॥ पुरुषंतंविजानीमोवाक्यभेदविमोहिताः १७ केचिद्वैकल्पवचसआहुरात्मानमात्मनः ॥ देवमन्येपरकर्मस्वभावमप
 रेप्रभुम् १८ अप्रतर्क्यादिनिर्वाच्यादितिकेष्वपिनिश्चयः ॥ अत्रानुरूपंराजर्षेर्विमृशस्वमनीषया १९ एवंधर्मप्रवदतिससम्प्राद्विजसत्तम ॥ सग्राहितेनमन
 साविदित्वाप्रत्यचष्टतम् २०

विरक्त्यादिगुणगणैर्दौत्यादौवृतःतेषांपांडवेयानांपाहुवंशोद्वानांवःएतदार्तानामभयंकर्तव्यंयुक्तमुचितमित्यन्वयः १६ हेपुरुषर्षभ यतोजीवानांक्लेशबीजानिस्त्वयंपंतंपुष्पंअयमेवेतिनजानीयःअने
 कशोकबीजप्रतिपादकवेदव्याक्यविमोहिताः १७ वाक्याभेदेमेवाह केचिदित्यादिना केचिद्वैकल्पविकल्पसमूहोपेतवंचोपेयाततेथोक्ताः संदिग्धवचसइत्यर्थः आत्मनःस्वस्वक्लेशबीजमात्मानंस्व
 यमेवाहुः केचित्सांख्याआत्मानमंतःकरणंतत्कारणमाहुः वैकल्पवचसःप्रकृतिपुरुषयोर्विवेकाग्रहवचनाएकेसम्यक्ज्ञानिनःदैवसर्वदेवप्रधानंहर्तृक्लेशबीजमाहुः सर्वेनिमेषाजिह्वेरेविद्युतःपुरुषादितिभ्रुतेः
 स्वशब्दवाच्याद्विष्णोर्भावंयस्यसःस्वभावः १८ अनंतत्वास्वार्थ्यनाऽप्रतर्क्यांचकविषयादनिर्वाच्यात्प्रधानात्क्लेशपरंपरात्सर्वेषांजीवानांमकृत्यापिहितत्वादितिकेष्वपिनिश्चयः अथवाऽप्रतर्क्या
 त्प्रकर्षेणतत्कार्योम्यात्सत्त्वेनासत्त्वेनसदसत्त्वेनानिर्वकुमशक्यात् भावाकृपाज्ञानादितिकेषुमायावादिषुनिश्चयः भोराजश्रेष्ठएषुपक्षेणनुरूपंश्रुतिस्मृत्यनुकूलविमृशस्वबुद्ध्यालोचयनिश्चिन्वति १९ ध
 र्मेवमवददितिसत्तसज्ज्ञात्समाहितेनएकमेवमनसालोच्य स्वाधीनैःकर्मकालप्रधानैः देवैरेवास्वतंत्राणांजीवानांदुःखादिबीजनस्वगतं स्वात्कृत्यकर्मादीनांदुःखबीजपक्षोद्देयस्वेत्येवंधर्मानुविदित्वा

तत्रत्यागश्चेत्येकान्वयः आत्मादिशब्दवाच्यपरमात्मानं क्लेशबीजविदित्वेति वा आदानादिकर्तृत्वादात्ता देवोत्तमत्वादेवं क्रियाविषयत्वात्सकलकारणशक्तिमत्त्वाच्चर्म १८ भाद्रपद १८ अथोपरस
स्वभावः स्वर्भास्वरूपभूतांभाप्रकाशं वातिगच्छति नपरप्रकाशमिति रवभावः स्वयंप्रकाशइत्यर्थः अप्रतर्क्यात्तुस्तत्रविषयत्वात्प्रसिद्धत्वादनिराकरणं अप्रतिहेतुत्वात्तदिति स्मृत्युः इति स
वैपुषेपुद्गारेरेवोच्यते क्लेशबीजत्वेन अहसर्वस्वप्रभोमत्तः सर्वप्रवर्तते । इति मत्वाभजतेर्मात्राभावसम्बन्धिताः । बुद्धिज्ञानमसंमोहः क्षमासत्यं दमः । भुक्तदुःखभोगाद्यभोग्यचाभोग्येव
अहिंसासमातुष्टिस्वपादानं यशोयशः । भवतिभावाभूतानामत्तएवपृथग्विधाः इत्यादिश्च । अहिंसित्वेयज्ञानांभोक्ताचप्रभुरेव । ननुमामभिज्ञानं तितत्त्वेनातद्व्यतिरिक्तमिति स्मृत्युः । पृथक्कल्पनाया
ज्ञानविषयत्वादिप्यादिकं समाहितेनसम्प्राप्तिपदद्वयेनोक्तमिति ज्ञातव्यं सम्यग्ज्ञातत्वेप्रकाशते सर्वस्येति सद्भाद् अतएवात्मवैक्यकर्तारं विजानीमदिति वदंतं धर्ममवबोदित्वप्यव
नतंधर्मभगवतं तस्य चष्टदृष्टवान् अपरोक्षदर्शनेन तस्य निजरूपमद्राक्षीदित्यर्थः हृष्टाचाबबोदितिशेषः २० किमवबोदितितत्राह धर्ममिति हेधर्मधर्मव्रीपियरभात्तस्यात्मांगीति नृपः अभि
अज्ञजनमोहनायवृषरूपधत्ते यदुक्तमात्मवैक्यकर्तारं विजानीमदिति तत्राह यदिति असत्कृतधर्मतुवदन्धर्ममवापुयादिति वचनादस्यवृषरूपमात्मवैक्यकर्तृत्वात्सूच्येदोषाभागेपि स्यधर्मः कृतः
सद्भिर्नसवाच्यः कथंचनेति वाक्यात्सज्जनेष्वधर्मः कृतोयत्स्थानं नरकादिलक्षणं तत्सूचकस्यापितत्स्थानभवेदिति ज्ञापनायत्वयाऽत्मवैक्यकर्तारं ज्ञापितइत्यतो धर्मव्रीषीत्यर्थः २१ नतक्लेशादीनां नित्यं

१८

धर्मव्रीषीधर्मज्ञधर्मोसिष्टरूपधृक् ॥ यदधर्मकृतः स्थानं सूचकस्यापितद्वेत् २१ अथवादेवमायायातूनंगतिरगोचरा ॥ चेतसोदच्छस्वापिभूताना
मिति निश्चयः २२ तपःशौचं दयासत्यमिति पादाः कृतकृताः ॥ अधर्मो गैरधर्मो भ्रातृस्य संसर्गमदेस्तव २३ इदानीं धर्मपादस्ते सत्यनिर्वर्तयेयतः ॥ तं जिष्ट
क्षत्यधर्मो यमनृतेनैधितः कलिः २४ इयंच भूर्भगवतान्यासितो रुमरासती ॥ श्रीमद्विस्तपदन्यासैः सर्वतः कृतकौतुका २५ शौचं तथ्यश्रुकलासाध्वीदुर्भगेवो
ज्जिताधुना ॥ अब्रह्मण्यानृपण्याजाः शूद्राभोक्ष्यंति मामिति २६ ॥ सूत उवाच ॥ इति धर्ममर्हं चैव सांत्वयित्वामहारथः ॥ निशातमाददेस्वर्गकलये
धर्महेतवे २७ तं जिघांसुमभिप्रेक्ष्य विहाय नृपलाञ्छनम् ॥ तत्पादमूलं शिरसा समगाद्वयविह्वलः २८ पतितपादयोर्वीरः रूपयादीनवत्सलः ॥ शरण्यो
नावधीतश्लोक्य आहचेदंहसन्निव २९

जानीमदिति वदतः तवाभिसंधिर्यवेति वक्तव्याह अथवेति माहशानांगोचरापिनूनं प्रापेण भूतानां चेतसो वचसश्च देवमायायाः सर्वजीवानां मुख्यक्लेशबीजस्वदेवस्य हरेरिच्छाभाति स्थिति रधर्मं धम
शोचामीत्यादिका अगोचरोति ज्ञापयितुं सर्वज्ञेन भवतान विजानीमदित्युक्तमिति भावः अभिप्रायनिश्चयइति २१ तव तप आदि चत्वारः येषां दाः कृतयुगे कृताः पूर्णा अवर्तते तेषामध्यत्रयः पादास्तपःशौचदया
ख्याः अधर्मागैरधर्मपादैः स्मयसंयमदैर्भ्रातृस्य येन तपोभंगः स्त्रीसंगेन शौचभंगः मदेन दयाभंगः २३ इदानीं धर्मपुगेयतोयेन पादेन निर्वर्तते हेधर्मते सपादः सत्यं सत्यात्मकस्त्ववशिष्टोऽनृतेनाधर्मपादेन
पधितो वर्धितोऽधर्मात्मकः कलिः तंसत्याख्यं पादं जिघांसितं तत्रहीतुमिच्छति असितुमाकांक्षते इत्यन्वयः २४ इयंच भूर्भगवतान्यासितोऽवरोपित उरुमहान् भरोभारोपस्थाः तासथोक्ता श्रीमद्विरत्स्यहरेः
पदन्यासैः पदपरिक्रमणैः सर्वतः कृतकौतुकारचित्तालंकारारचितरौमाचेति वा सती निर्मलभूत् २५ सेयं साध्वी अधुना तत्पदन्यासैरुज्जिता दुर्भगेव माप्यहीना स्त्रीदशोचंती अश्रुकलासतत्सुतनेत्रकलध
राऽऽस्तइत्यन्वयः किंकृत्वा अब्रह्मण्या ब्राह्मणभक्तिरहिता नृपण्याजाः शूद्राभोक्ष्यंति पादकव्याजेन भुंजतइति २६ अधर्महेतव अधर्मकारणाय निजातं नेजितं हेतुमिति शेषः २७ जिघांसुहेतु
कार्यपादमूलं समगात् अष्टांगविशिष्टतयाऽऽसीदित्यन्वयः २८ श्लोक्यः कीर्तिकावः २९

१९

गुडाकेशयशोधराणां भर्तृव्यं विभ्रतां कौरवाणां मर्यादां कथं बद्धां जलैर्न सतथोक्तस्तस्य गुडाकेशयशोधराणां साक्षात् भयनास्तीति वाकिंतु हे कलेस्वयमदीपे क्षेत्रे कश्चिदिदं नवर्तितव्यमित्यप्यः
 देहमारभ्यराष्ट्रपर्यंतस्यानविवक्षया क्षेत्रइत्युक्तम् कुत इति तत्राह त्वमिति अधर्म एव बंधुर्यस्य सतथोक्तः अधर्म बंधुत्वादिति भावः ३० ततश्चाकिमित्तत्राह त्वमिति नरदेवानां धर्मपालकानां राज्ञां
 देहेषु वर्तमानं निधानं त्वामन्तरं अयं लोभाद्यधर्मयूथः प्रवृत्तो भवतीति तस्मात्तस्मादधर्मबंधो हे कलेस्वयं न धर्मेण च वर्तितव्ये ब्रह्मावर्ते विध्य हे मत्पर्वतयोर्मध्ये पुण्यदेशे न वर्तितव्यमित्यन्वयः सुभाष्य
 इति पातो लोभः परविताभिः सद्गुणैः स्ववितापरित्यागोवा ज्येष्ठा अलक्ष्मीः मायानि कृतिः यत्र यस्मिन् ब्रह्मावर्ते स्वाध्यायादिर्ब्रह्मयज्ञश्च पुरोडाशादिद्रव्यलक्षणानि यज्ञश्च येषां ते ब्रह्मपितानयज्ञा
 मुनयः यज्ञैर्यज्ञेश्वरं यजंति ३१ ३२ यस्मिन् निष्ठात्ममूर्तिः इच्छातनुः इज्यमानो हरिर्भगवान् यजतां पुंसां सुखतनोति प्रपंचयति अमोघान् कामानपि नोतीति किं विशिष्टो हरिः स्थिरजंगमानः अं

राजोवाच ॥ न ते गुडाकेश यशोधराणां बद्धां जलेर्भो भयमस्ति किंचित् ॥ न वर्तितव्यं भवता कथंचित् क्षेत्रे मदीये त्वमधर्मबंधुः ३० त्वां वर्तमानं नरदेव देहेष्वनु
 प्रवृत्तो यमधर्मयूथः ॥ लोभो नृत्तं चौर्यमनार्यमंहो ज्येष्ठा च माया कलहश्च दंभः ३१ न वर्तितव्यं यदधर्मबंधो धर्मेण सत्येन च वर्तितव्ये ॥ ब्रह्मावर्ते यत्र यजंति यज्ञै
 र्यज्ञेश्वरं ब्रह्मपितानयज्ञाः ३२ यस्मिन् हरिर्भगवान् यजमान इच्छात्ममूर्तिर्यजतां शंतनोति ॥ कामानमोघान् स्थिरजंगमानां मंतर्बहिर्वायुरिवेश आत्मा ३३
 परीक्षितैव मादिष्टः सकलिर्जातवेपथुः ॥ तमुद्यतासि माहे दंदं पाणिमिवोद्यतम् ३४ यत्र कवाथवत्स्यामि सार्वभौमतवाज्ञया ॥ लक्षयेत तत्र तत्रापि त्वामात्तेषु श
 रासनम् ३५ तन्मे धर्मभृतां श्रेष्ठस्थानं निर्देष्टुमर्हसि ॥ यत्रैव नियतो वत्स्य आतिष्ठंस्तेनुशासनम् ३६ सुत उवाच ॥ अभ्यर्थितस्तदा तस्मै स्थानानि कुरु
 येददौ ॥ घृतपानां स्त्रियः सूनायत्राधर्मश्चतुर्विधः ३७ पुनश्च याचमानाय जातरूपमदात्प्रभुः ॥ ततो नृत्तमदः कामोरजोवैरंच पंचमम् ३८ जमूनि पंचस्था
 नानि ह्यधर्मप्रभवः कलिः ॥ औत्तरेयेण दत्तानि न्यवसत्तन्निदेशकृत् ३९ अथैतां निनसे वेतु भूवुः पुरुषः कचिद्व ॥ विशेषतो धर्मशीलो राजा लोकपतिर्गुरुः ४०
 वृषस्य नष्टां स्त्रीणां दास्तपः शौचं दयामिति ॥ प्रतिसंदध आभ्यास्य महीं च समवर्धयत् ४१ य एष एतद्द्विधास्त आसनं पार्थिवोचितम् ॥ पितामहेनोपव्यस्तं
 राज्ञारण्यं विविक्षता ४२ आस्ते धुना सराजर्षिः कौरवे दग्धश्चिरोलसत् ॥ गजाद्वये महाभागश्च वर्तते वृहच्छूवाः ४३

तर्बहिश्च वर्तमानः कइववायुरिवात्मा व्याप्तः ईशाः प्रवर्तकः ३१ उच्यंतं संजडं दंदं पाणिं यममिस्थितं उद्यतांसि उद्यतस्रदुम् ३४ यत्र कवाथवत्स्यमित्यन्वयः लक्षयेत यामि ३५ देधमे
 भृतां श्रेष्ठ तत्स्थानं निर्देष्टुमर्हसीत्यन्वयः आतिष्ठन् अतुतिष्ठन् वत्स्येव सामि ३६ कानि तानि स्थानानि तितत्राह घृतमिति घृतं देवं पीयत इति पानं मद्यं सूनापाणिर्हसन यत्र ये पुंस्थानेषु चतुर्विधोऽधर्म
 पापं स्यादिति शेषः ३७ जातरूपं सुवर्णं तत्फलमाह तत इति ततो घृतादिभ्योऽनृतादीनि पापसाधनानि भवन्तीति शेषः ३८ तत्पराज्ञानि देशकृदाज्ञाकृत् अधर्मप्रभवः अधर्मोत्पादकः अहंनि
 दृतादीनि पंचस्थानानि ३९ बुधुः पुरुषार्थकामः लोकपतिर्लोकपालः गुरुपदेष्टा धर्मस्येति शेषः ४० वृषस्य धर्मस्य ४१ एतद्विद्वानां पार्थिवानां राज्ञामुचितं आसनं सिंहासनं यथास्व इति वृहच्छूवः
 अंग्राहं रक्षतीत्यरण्यं वनं विविक्षता प्रवेष्टुं कामेन पितामहेन पिता पार्थिवः इत्येवम् ४२ इत्येवम् आसनं यथास्व इति अविशीडं स्यात् कर्नेति सत्यं यैद्वितीया बृहच्छूवाः गदाकीर्तिः ४३ १३

यस्यक्षोणीपालयतःसतः दूर्यसत्राययज्ञविशेषादीक्षिताः सोयमभिमन्युसुतो नृपः इत्थंभूतानुमायः कल्पादिर्वचनलक्षणसामर्थ्येनैतद्वचन्यः ॥ ४४ ॥ इति श्रीभागवतसहास्रनामप्रथमस्कन्धेविजयचक्रकृतटीकायां सप्तदशोऽध्यायः ॥ १७ ॥ पुनरपि भगवति भक्तिविधानार्थं तन्माहात्म्यमुच्यते स्मिन्नध्याये तदर्थं पारीक्षितं स्वर्गोपक्रमते यदिति षोऽदुतकर्मण श्रीकृष्णस्यानुग्रहात् द्रोण्यच्छदधोपि मातुरुत्तराया उदरेन मृतः १ यश्च ब्रह्मशापोऽप्यित्यतावत् ब्रह्मणशापे रितान् तत्क्षकनागात्माणां विषुवे जीवनाशो मापे सति भगवत्पितृचित्तत्वात् नृणां रूपयोरुभया जसंमुमोह सपरीक्षितं सर्वतः सर्वेषु राक्षसादिषु स्नेहलक्षणं संगमुत्सृज्य वैयासकेः श्रीशुकस्य शिष्यो भूत्वा तदुपदेशेनात्मयोग्यं विज्ञानं स्वरूपं विवर्णयत् तत्त्वापरोक्षज्ञानं तेन अर्जितासं पादित्वा संस्थितिर्मुक्तिर्नैव सत्तथोक्तः गंगायां भासादेस्वकलेवरं जहा वित्यन्वयः ३ नैतदाश्चर्यमित्याह नेति उत्तमश्लोकस्य वार्ताप्रसंगोपेक्षितेतया उत्तमश्लोकस्य वार्ताजीविकायेति तथेति वा । तेषां श्रवणपुटेन तस्य हरेः कथाश्रुतं जुषतां श्रवणव्याजेन सेवमानानां तस्य पादपद्मं च स्मरतां तं तत्काले संभ्रमो न स्यादित्यन्वयः निरंतरं हारिचरणनिषेवणेनात्यंतिकमलये सर्वदेहविरहमिच्छतां नैव दिनमरणमयं नास्तीति किं वर्णनीयमित्यपि शङ्करार्थः । उत्तमश्लोकवार्तादिष्वेकमेवार्थं

इत्थंभूतानुमावोयमभिमन्युसुतो नृपः ॥ यस्यपालयतःक्षोणीदूर्यसत्रायदीक्षिताः ४४ इति श्रीभागवतमहापुराणे प्रथमस्कन्धे सप्तदशोऽध्यायः ॥ १७ ॥ सूत उवाच ॥ यो वै द्रौण्यस्रविष्णुष्टेन मातुरुदरे मृतः ॥ अनुग्रहाद्भगवतः कृष्णस्यादुतकर्मणः १ ब्रह्मशापोऽप्यित्यतावत् स्तुतक्षकनात्पाणविष्णवे ॥ न संभुमो होरुभया द्रगवत्पतिताशयः २ उत्सृज्य सर्वतः संगं विज्ञानार्जितसंस्थितिः ॥ वैयासकेर्जहौ शिष्यो गंगायां स्वकलेवरम् ३ नोत्तमश्लोकवार्तानां जुषतां तत्कथाश्रुतम् ॥ स्यात्संभ्रमांतकालेऽपि स्मरतां तत्पदांबुजम् ४ तावत्कलिनं प्रभवेत्प्रविष्टोऽपीह सर्वतः ॥ यावदशोमहातुर्व्यामाभिमन्यव एकादः ५ यस्मिन्नहनि यद्देव भगवानुत्सर्जगाम् ॥ तदैवेहानुवृत्तो सावधर्मप्रभवः कलिः ६ नानुद्वेष्टि कलिसम्राट् मारं गव्यसारभुक् ॥ कुशलान्वाशुसिंघं यतिनेतराणि कृतानि यत् ७ किमु बालेषु शूरेण कलिना शूरभीरुणा ॥ अप्रमत्तः प्रमत्तेषु यो वृको वृषवर्तते ८ उपवर्णितमेतद्गुण्यं पारीक्षितं मया ॥ वासुदेवकथोपेतमाख्यायं यदपृच्छथ ९ यायाः कथाभगवतः कथनीयोरु कर्मणः ॥ गुणकर्माश्रयाः पुंभिः सेव्यास्तास्तां भूषुभिः १० ऋषयश्चतुः ॥ सूतजीवसमाः सौम्यशाश्वतीर्विशदं यशः ॥ यस्त्वं शंससि कृष्णस्य मर्त्यानाममृतं हिनः ११

मिलितकिमुवर्णनीयमिति वा ४ यदीयेराष्ट्रेन वर्तितव्यमित्यस्याभिप्रायः कलेः सामर्थ्यप्रकटनाभावः ननु प्रवेशाभाव इत्थंभिरेत्याह तावां दिति आभिमन्यव अभिमन्योः पुत्रः परीक्षितं करारं कर्तव्यं यावत्तावत्कालमुर्व्यामास्त इत्यन्वयः कीदृशः महानीशः सगद्भीपवत्याः भूमेरधिपतिः नमंदले शइत्यर्थः तावत्तावत्कालमिह संभविष्टोपि कलिः नम्रमेवेत्स्वशक्तिप्रकटनसमर्थो नाभूदित्यन्वयः ५ कदा नृप्यी कलिः प्रविष्ट इति तत्राह यस्मिन्निति ६ सारंगो मधुकर इव सारभुक् सारग्राही सम्राट् कलिनद्वेष्टीत्यन्वयः कुत इति तत्राह कुशलानीति कुशलानि सुकृतानि इतराणि पापानि यच्च स्मात् ७ इतोऽप्युदास्त इत्याह किमिति धर्मज्ञानादिकं वृणोतीत्यावृणोति नाशयतीति वृकः शूरेषु मरिगाबालेषु शूरेण कलिना किमु किं प्रयोजनम् ८ उपसहरति उपवर्णितमिति ९ यथेयं पारीक्षितं कथाभगवतो गुणकर्माश्रयत्वात् सेव्यासीत्तथान्या अपि तादृशाः कथाः मुमुक्षुभिः सेव्या इत्याह याया इति कथनीयानि उरुणि कर्माणि यस्य सत्तथोक्तः तस्य भूषुभिर्मोक्षकामैः १० सूतयस्त्वं श्रीकृष्णस्य विशदं यशोऽमृतं वरणाश्रयं नां अस्माकं संसाहि यस्मात्तस्मादाशीर्लक्षणम् सोमार्हभवेति वा सुभायाः भवेति वा सुभायो महर्षणभार्या शाश्वतीः समाः बहुवर्षान् जीवसत्तवर्षानुपयैषिमाणान्धारयेत्येकादशः ११

कर्मणा ज्ञानमातनोतीत्यादि श्रुतिप्रत्ययादंतःकरणशुद्धिद्वारा हरिज्ञानलब्धये पागपरंपराभिरनाशसेवासमो ज्ञानवसरे अन्यत्र संग्रहसरविधुरेदाऽतएव हरिकथादर्शने ताततरे अतिरुक्तां तैलमास्ते करे
 णि इयुं देशेन मुहुत हविराज्याद्युद्धूतधूमेन धूज्ज आत्मा मन आदी द्विजजातये पातितयोक्ताः कर्मणि पष्ठी दर्शनात् तेन धूमेन घृज्जतया पवित्रा कृतशरीरानस्मान्गधुमधुरं गोदिदपादपशासतं आपाद्यहीत्यत्र
 पादपक्षादासूयतइत्यासवं मधुवा अनेन सत्रपागमफलोजातइत्युक्तं भवति १२ दीर्घकालीनसत्रकरणमंतरेणाल्पकालीनपक्षकरणं न शुद्धांत. करणजन्यज्ञानागोक्षः सुकरइत्याशंक्याह तुल्यपा
 ति भगवत्संगिनावैष्णवानां सगस्यसेवालक्षणस्य सकाशाच्चतुस्रंतस्य लवेनापिलवलक्षणकालावच्छिन्नभागेन सहस्वर्गदुःखासंभिन्नप्रदेशनाकलक्षणं अपुनर्भवकैवल्यसम्पद्स्वरूपविधिपक्तिजन
 नाभावलक्षणं न तुल्यपामः तुल्यपितुं प्रभवामः लहर्षे लोत्प्रार्थनायां वा मर्त्यानां मर्त्यशरीरभोगाराज्यादिसंपदः किमुत न तुल्यपामेति कवकव्यं सापुज्यादिविशिष्टफलहेतुत्वेनांतरंगत्वात्तसमइत्यर्थः १३ श्रुतम
 प्रशुक्तौ तदन्तरं पूर्वस्मादतिरिक्तफलविशेषाभावाच्चिरसमयस्य संचीर्णमहत्सेवादिलक्षणसंगस्यातिसुखहेतुत्वेन तस्य चेहदीर्घसत्रकरणव्याजेन संभवादियेव सर्वैरनुभूतं तदप्यमित्युक्तमनेनेति भावः १३ श्रुतम
 गवत्कथानामप्यस्माकं न तत्कथायामलंबुद्धिरित्याशयवतः आहुरित्याह कोनामेति येमवपाद्यमुख्याः भवः शिवः पाद्यो ब्रह्मा तौ मुख्यौ ये पातितयोक्ताः योगेश्वराः तच्च दधिकारि दोषयो मोक्षोपा

कर्मण्यस्मिन्ननाशसेधूमधूमात्मनां भवान् ॥ आपाययति गोर्विदपादपद्मासवं मधु १२ तुल्यपामलवेनापिन स्वर्गं नापुनर्भवम् ॥ भगवत्संगिसंगस्य मर्त्या
 नां किमुता शिषः १३ कोनाम तृप्येद्रसवित्कथायामहत्तमैकांतपरायणस्य ॥ नांतगुणानामगुणस्य जग्मुर्योगेश्वरा ये भवपाद्यमुख्याः १४ ततो भवान्वै
 भगवत्प्रधानो महत्तमैकांतपरायणस्य ॥ हरेरुदारं चरितं विशुद्धं श्रूषतां नो वितनोतु विद्वन् १५ तन्नः परंपुण्यमसंवृतार्थमाख्यानमत्यद्भुतयोगनिष्ठम् ॥
 आख्याद्यनंता चरितोपपन्नं पारीक्षितं भागवताभिरामम् १६

योपदेष्टुप्रधानास्ते अगुणस्य सत्त्वादिगुणराहित्यसर्वकार्येषु प्रधानस्य वा यस्य ज्ञानादिगुणानामंतमवसानं न जग्मुः कोनाम पुर्णास्तस्य मुक्तामुक्तब्रह्मादीनां महत्तमानां नैकांततो नियमेव परायणस्य
 उत्तमाश्रयस्य महत्तमेभ्यः एकांततः पराया उत्कृष्टायाः श्रियोप्ययनस्य वा हरेः कथायां तृप्येद्रुं बुद्धिमायुयादित्यन्वयः कीदृशः रसविनसारज्ञानी विद्वान् १४ तत्तत्किमितित्वाह तत्तत्
 ति अलंबुद्धिर्नास्तीति तत्तत्तद्देहि विद्वन् भगवतां सौभाग्यवतां पुंसां प्रधानो भवान् हरेरुदारं चरितमस्माकं वितनोतु विस्तारयतु इत्यन्वयः । भगवानेव प्रधानो यस्य मते स तथेति श यत्तन्नमश्चैकांतश्रवण
 णश्चेति महत्तमैकांतपरायणः महतां ब्रह्मादीनामतिशयेन श्रेष्ठः अंतर्मध्ये एक एव न द्वितीयोऽस्ति परा मुक्तास्तेषामाश्रयः शुश्रूषतामित्यनेन श्रवणशीलनं स्वभावविक्रमिति दर्शयति १५ हरेरुदाराचार
 तानामनंतत्वात्तेषां मध्ये किं वक्ष्यामीति प्रश्नो माभूदित्याभिलषितचरितमिदमित्याहुरित्याह तन्न इति तदाख्यानमस्माकं आख्याहीत्यन्वयः परमुत्कृष्टं पुण्यं पुनानं असंवृतः रपद्योर्धः पुरुषार्थो यस्य ब्रह्मदत्तित्त्वशो
 कंतत् अत्यद्भुतानां योगानां भक्तिज्ञानादिलक्षणानां निष्ठाप्रतिपाद्यतयानितरास्थितिर्योऽस्मस्तत्तथोक्तं तत्कालोद्देशतश्चानतस्यापरीच्छिन्नस्य हरेश्चरितेनोपपन्नं सहितं तथापरीक्षितं वैविध्याश्रयताना
 मभिरामं मनोहरं भागवताः अभिरमते यस्मिन्निति वा भगवत्संबंधित्वाद्वाऽभिरामम् १६

तदितिकितत्राह सवाइति अदभ्रबुद्धिः पूर्णज्ञान-महाभागवतः परीक्षित्वैयासकिनाशुकेनशक्तिनेनोदिष्टेनश्रुतेनज्ञानेनयेनापवगारूपं स्वर्गेद्रव्यजस्यगुरुद्वजस्यपादमूलभेजइत्यन्वयः ताइत्यनेनारुथा
नस्यइष्टसाधनावबोधकेत्वनोपादेयत्वंदर्शयतीति १७ हेमहात्मनूशनक विलोमजाताः हीनजन्मानोपिवयज्ञानवृद्धानामनुवृत्त्यासेवयाजन्मभृतः सफलजन्यानोऽभ्युपेत्यनय अहोआश्चर्यअस्य
द्वाग्ं कुतः महत्तमानामभिधानगोष्ठीतस्ययोगःसर्वधः अभिधानेनानायायोगइतिवा दुष्कुलोत्पत्तिनिमित्तदौष्कुल्यमाधिमानादु-स्वशीघ्रंविधुनोतीत्येकान्वयः १८ कैमुत्पसाह कुतइति महत्तमै
कांतपरायणस्यहरेर्नामगुणतःपुनःआधिविधुनोतीति कुतः पुनःकिंवक्तव्यमित्यन्वयः अनंताअपरिमिता शक्तयोयस्यसतया देशादित-परिच्छेदेनविद्यतेयस्यसोनंतःयोगवाननंतशक्तिरनंतश्च नकेवलं
ताभ्यामानंत्यगुणानंत्यमप्यस्तीत्याह महदिति महातो गुणा महद्गुणाःतेषांभावःमहद्गुणत्वं तस्माच्छादसत्त्वानमहच्छब्दस्यमहादेशाभावःपमयव्रतमनंतगुणतःपरिच्छेदरहितं सत्यज्ञानमनंतमित्या
दिवेदांताआहुरित्यन्वयः १९ प्राथयतः कटाक्षमोक्षमितिशेषःइतरान्ब्रह्मादीन्हित्वाकटाक्षवीक्षामकृत्वाविभूतिर्महालक्ष्मीःस्वरतत्त्वादनभीक्षोरानिच्छेयस्यहरेरविरेणुमनवरतजुषतेसेवते
तस्यास्पहरेरसाम्येअद्वितीये तथागुणेनरतिशापितेआधिक्यपरहितेसर्वोत्तमत्वेचसूचितेनलक्ष्मीपरितिरित्येतावताअलंनन्वित्येकान्वयः । अहमेवस्वयमिदंवदाभिजुष्टदेवेभिरुतमानुषेभिः श्रीमन्मद

सर्वमहाभागवतःपरीक्षित्वैयासकिनाशुकेनशक्तिनेनभजेस्वर्गेद्रव्यजपादमूलम् १७ सूतउवाच ॥ अहोवयंजन्मभृतोमहा
त्मनवृद्धानुवृत्त्यापिविलोमजाताः ॥ दौष्कुल्यमाधिविधुनोतीशीघ्रंमहत्तमानामभिधानयोगः १८ कुतःपुनर्गुणतोनामतस्यमहत्तमैकांतपरायणस्य ॥
योनेंतशक्तिर्भगवाननंतोमहद्गुणत्वाद्यमनंतमाहुः १९ एतावतालंननुमूचितेनगुणैरसाम्येऽनतिशापितेऽस्य ॥ हिस्वेतरान्प्रार्थयतोविभूतिर्यस्यांप्रिरेणुंजु
षतेनभीक्षोः २० अथापियत्पादनखावसृष्टंजगद्विरिचोपहृताहंणांभः ॥ सेशंपुनात्यन्यतमोमुकुंदात्क्रोनामल्लोकेभगवत्पदार्थः २१ यत्रानुक्ताःसहसैव
धीराव्यपोह्यदेहादिषुसंगमूढम् ॥ व्रजंनियत्पारमहंस्यसत्यंयस्मिन्नाहिंसोपरमअधर्मः २२ अहंदिष्टोस्यगुणान्भवद्विराचक्ष्मात्मावगमोत्रयावान् ॥
नभःपतंत्यात्मसमंपतत्रिणस्तथासमंविष्णुगतिविपश्चितः २३

कटाक्षलब्धविभवब्रह्मेद्रंगगाधरमित्यादिश्रुतिस्मृतिशतैरितरेषामशेषाणालक्ष्म्याअवतरत्वाल्लक्ष्मीपतित्वंविष्णोःसर्वोत्तमत्वेयुक्तिरितिभावः २० अथसर्वोत्तमत्वाद्वितीयत्वसमर्थनस्यबहुयुक्तिसंदृष्ट
अप्रकटनायेदमपिभवतीत्याह अथापीति यस्यपादनखावसृष्टंजगद्विरिचोपहृताहंणांभः अर्धजलंश्रीपादावनेजनोदकमितियादत् रुद्रेणसहवर्तमानंचजगच्चतुर्दश
भुवनंपुनातियस्मादथतस्माल्लोकेभुवनेमुकुंदात्मोक्षप्रदाआरायणादन्यतमःअन्यः स्वार्थैतमप्यप्रत्ययः कोनामभगवत्पदार्थः निरतिशयज्ञानादिगुणवत्तयाभगवानितिनामवाच्योस्तिस्तर्षांतदवा
हनत्वात्रकोप्यस्तीत्यर्थःअनेनविशिष्टविपुलरत्नाशिशुद्धिकरतीर्थमदत्त्वमभवत्तमामाच्यत्वाद्वितीयताःसर्वोत्तमत्वंसूचकानोतिज्ञातव्यं २१ मुकुंदात्त्ववृणोति यनेति यत्रमुकुंदेअनुरक्ताःस्निग्धाः
गिराविषयवार्तानिवृत्तायानुद्वैरताःसंतोदेहादिषूढंमूढसंगंस्नेहलक्ष्मंसहसाविभ्रंशज्ञानेनअपेक्षानिरस्पतत्परमहंसाश्रमप्राप्त्यंत्यंसाधुगुणयुक्तंब्रह्ममुक्ताख्यंजंति यस्मिन्परमहंसाश्रमेअहिंसाविहि
तातिरिक्तहिंसावर्जनमुपरमंडरुद्रपातिपिबिहिनस्तीनिवाउपाविष्णुः सर्वाविकस्तस्मिन्हरोत्पारमर्षरतिर्विषयनिवृत्तार्वायमोविहितइतिशेषः अनेनमुक्तिज्ञानमपिपर्वोत्तमत्वंयोकमितिसूचितंभव
ते २२ आरुपाहीविशौनकप्रश्नोत्तरंवाक्य अहंहीति अस्पदगुणान्बहुंभवद्विः पृष्टोईश्वरहृदिगुणेषुपावानात्मावगमआत्मनोममअवगमः ज्ञानंतावत्आचक्षेत्रयाकारिण्ये गुणानामनतत्वात्क
यापिसर्वान्मनाज्ञानुंशक्तिनास्तीत्येतदर्थंहेअब्देनाह नकेवलमहमेवाशक्तः किनुअतीतानामतवर्तमानाब्रह्मादयःसर्वेयेवभेदांरिगुणविषयइतिसादाहरणमाह नयइति अथापतत्रिणः पक्षिणः

वि० अ०

३८

४७

नमः आत्मसमं स्वशक्त्यनुसारेण पतति शक्त्यभावादेवोपरमं निनमोऽनसूनादनेतरादस्य तथा ब्रह्मादयो विपश्चितो ज्ञानिनो विष्णुगतिविष्णुज्ञानं प्रति सममात्मशक्त्यनुसारेण पतति शक्त्यभावाद्दुपरमंति नमो विदग्धानामितत्वादिति भावः २३ पारीक्षितमाख्यानं वक्ष्यंस्तस्य निर्वेदनिमित्तब्रह्मगापः कुमुदकमते एकदेवि धनुर्द्वयस्य ज्ञानं कृत्वा प्रयत्नमृगया मुद्दिश्य वने विचरन् २४ जलाशयजलाधारं तटाकविशेषं अचक्षाणोऽपश्यन् सपरीक्षित आश्रमं आलस्यपरीहारकारणं स्थानविशेषं प्रविवेशेत्यन्वयः शांतं असंप्रज्ञातसमाधिस्थं किंचिन्मीलितनेत्रम् २५ प्रतिकृष्टा परमात्मन्येव सन्निधापिताः श्रोत्रार्द्धाद्विद्यानि च प्राणश्च मनश्च बुद्धिश्च येन सतयोक्तं तं प्राणरोधः कुम्भकेश्वसरोधः चेशानिवृत्तिर्वा अतएव शब्दादिज्ञानेभ्य उपपारतं तदेव स्पष्टयति स्थानंति जगद्विद्वान्त्रयात् परमतीतं तुरीयं हरिं प्राप्तं अतएव ब्रह्मणि भूतं प्रयत्नमन्तरेण स्वतएव मनसा सर्वा विवरूपं परमात्मानं अनुभवन्तं अतएव अधिकृतं निश्चेष्टं निवातस्थदीपोपमं विरुद्धक्रियारहितं वा २६ विषकीर्णभिर्जटामिच्छन्संवृतं कुरोः कृष्णमृगस्य विद्यमानेनाजिनेन च संवृतं आसीनं वा विशुष्यन्तीरसं तालुजिह्वामूलं गूढजिह्वायस्य स तथा सपरीक्षितं तथाभूतं एव विशिष्टं मुनि उदकमया च तर्पयितवानित्यन्वयः २७ सराजा लुकोपेत्यन्वयः । तस्माद्विशेषः अलब्धतृणभूम्यादिपेन सतथोक्तः आदिशब्देन मधुपर्कादिग्रह्यते स्वागतमित्यादिप्रियवचनं सूतं तृणानि भूमिरुदकं वा क्वचतुर्यं विसृजतेति स्मृतेः आत्मानं मुनि

एकदा धनुर्द्वयस्य विचरन् मृगयां वने ॥ मृगाननुगतः श्रान्तः क्षुधितस्तृपितो भृशम् २४ जलाशयमचक्षाणः प्रविवेश स आश्रमम् ॥ ददर्श मुनिमासीनं शांतं मीलितलोचनम् २५ प्रतिकृष्टे द्विप्राणमनोबुद्धिधुपारतम् ॥ स्थानत्रयात्प्राप्तं ब्रह्मभूतमविक्रियम् २६ विषकीर्णजटाच्छन्नैरौसवेणाजिनेन च ॥ विशुष्यन्तालुरुदकं तथाभूतमया च त २७ अलब्धतृणभूम्यादिरसं प्रापार्घ्यं सूदृतः ॥ अवज्ञातमिवात्मानं मन्यमानश्चुकोप ह २८ अभूतपूर्वः सहसा क्षुत्तृड्भ्यामर्दितात्मनः ॥ ब्राह्मणप्रत्यभूद्ब्रह्मन्मत्सरोमन्युरेव च २९ सतस्य ब्रह्मर्षेः सेगता सुमुरंगरुषा ॥ विनिर्गच्छन् धनुष्कोट्यानि धाय पुरमागमत् ३० एष किं निभृताशेषकरणमीलितेक्षणः ॥ मुधा समाधिराहोस्वित्किं नः स्यादक्षत्रवंशुभिः ३१ तस्य पुत्रोति तेजस्वी विहरन् बालको भ्रमकैः ॥ राज्ञा वं प्रापितं तातं श्रुत्वा तत्रेदमब्रवीत् ३२ अहो अधर्मः पालानां पृथ्व्या बलिभुजामिव ॥ स्वामिन्यधं यद्दासानां द्वारपानां शुनामिव ३३

नाऽवज्ञातमिव मन्यमानः क्षुधादिनिमित्तोयं कोप इत्यस्मिन्नर्थे ह शब्दः इति हासद्योतको वा २८ तस्य पारीक्षितः ब्राह्मणं प्रति मन्युरभूत् न केवलं मन्युः किन्तु मत्सरश्चाभूदित्यन्वयः मन्युरेव न प्रसाद इत्येव शशब्दः मत्सरोनायं ब्रह्म इत्यप्रीतिश्च कीदृशः अभूतपूर्वः इतः पूर्वमनुत्पन्नः कीदृशस्य क्षुत्तृड्भ्यामर्दितात्मनः पीडितमानसस्य २९ शापनिमित्तमाह स इति सराजा तस्य ब्रह्मर्षेः स्कंधे गता संवृतं तं संधनुष्कोट्यानि धाय पुरमागमदित्यन्वयः ३० पुरमागच्छन् स तस्यालोचनप्रकारमाह एष इति एष मुनिः विषयेभ्यः प्रत्यहमुत्तयानि भृताशेषकरणः परतत्त्वविरयं कृतसकलेंद्रियः मीलितेक्षणः किं नोस्माकं क्षत्रवंशुभिः किं स्यादिति मुधा समाधिर्मीलितेक्षणः आहोस्विति मनसा पितर्कयन् पुरमागदिति पूर्वोक्तान्वयः ३१ तस्य ब्रह्मर्षेः पुत्रः शृगानामकः तत्रेदमब्रवीदित्यन्वयः इदमिति वक्ष्यमाणं किं कृत्वा राज्ञा पारीक्षितायं अपराधं प्रापितं पितरं श्रुत्वा प्रशुचितं प्रापितमिति वा अति तेजस्वीत्यनेन शापदानसाध्यमस्यास्तीति दर्शितं अर्भकैः बालैः सह विहरन् व्यवसायात् ननु सामर्थ्येनेत्येतद्विशिष्टं कथं प्रत्ययेन ३२ किमाहेति तत्राह अहो इति बलिभुजाकाकानां भिवपृथ्व्याः पालानां राज्ञां अर्थोऽन्यायो घास्माभिर्हृष्टः अहो कष्टं तत्कुत इति तत्राह स्वामिनीति शुनां स्वाभिन्मध्यमिनां क्षणदासानां तद्द्वारापानाराज्ञासं प्रति स्वामिनि ब्राह्मणेऽप्यदृष्टमिति यद्यस्माच्च स्मादिति ३३

राज्ञां विप्रदासत्वं कथयितुं तत्राह ब्राह्मणैरिति ब्राह्मणैर्दासतया द्वारपालो निरूपितः सराजातस्य विप्रस्य गृहे ह्यास्थो द्वारपालः कथं तस्मां हं भोऽनेन सह वर्तमानं गृहं भोऽनुनाशयितुं मर्हति नार्हति येन हि यस्मात्
 चत्साम् असौत्तामिना दंडयत्यर्थः ३४ तर्हि सप्रतिको दंडकं तैतेषां इति तत्राह कृष्ण इति उत्पथगामिनां विहितमार्गपरित्यज्य गच्छतां शान्तरिक्षे भगवति गतेषु भिन्नसेतूनां लंघितमार्गादां स्तान् तथा
 दशास्त्रिदंडयामीत्यन्वयः भेदलसामर्थ्यपश्यत ह बाला इति शेषः ३५ सच दंडः कीदृश इति तत्राह इतीति रोषताम्राक्षः रक्तनेत्रः कौशिकी कुशपाणिः अपउपस्पृश्य आद्यभृशगच्छशाप उभयान्विसर्ज्य
 दत्तवान् राज्ञ इति शेषः इतिहासयोक्तकेन दृष्टव्येन कौशिकी नदी तस्या अपउपस्पृश्येत्यप्युक्तं यानमपहस्तितमिति ज्ञातव्यं ३६ इतो घतनादङ्ग सप्तमेहनिमयमाचोदितः परितस्तन्नृकः सर्पविशेषः
 धितमर्पादं कुलांगारकुलनाशकं मर्मापनुदुहं परीक्षितं नाम राजानं धक्ष्यति स्म दग्धं कुर्यादित्येकन्वयः धक्ष्यतीति लट् प्रशब्दसामर्थ्याल्लोढर्थो बोद्धव्यः भागवतप्रधानराजदहनपिसामर्थ्याच्चोक्तनापवायं
 व्यत्ययः ३७ आश्रयंगतः ततः गले सर्पकलेवरं कंठस्थितसर्पशरीरं पितरं दृष्ट्वा मुक्तकंठः उच्चैरुदेत्यन्वयः समाधिस्थितो वाचानो बोधनीय इत्यतो रोदनमुद्यैः कृतमित्यर्थो घातको दृष्टव्यः ३८ वैश्विदे
 गिरसकुलोपमः सः शमीकोपि पुतस्य विलापितरोदनम् ३९ उरगविसृज्य परिहृत्य कस्माद्वेतोः विरोदिषीति पुत्रं प्रच्छेत्त्यन्वयः विप्रकृतं विपरीतं कृतं ४० अतदहं हृत्परापरवाहो योगेन भव

ब्राह्मणैः सन्नबंधुर्हि द्वारपालो निरूपितः ॥ सकथं तद्गृहे द्वास्थः स मां हं भोऽनुकुमर्हति ३४ कृष्णे गते भगवति शास्त्रयुत्पथगामिनाम् ॥ तान् भिन्नसेतूनां द्वांशा
 स्मि पश्यत मे बलम् ३५ इत्युक्त्वा रोषताम्राक्षो वयस्यानृषिबालकान् ॥ कौशिक्यपउपस्पृश्य वाग्जं विसर्ज्य ३६ इतो लंघितमर्पादं तक्षकः सप्तमेऽह
 नि ॥ धक्ष्यति स्म कुलांगारं चोदितो मे पितृदुहम् ३७ ततो म्येत्याश्रयं बालो गले सर्पकलेवरम् ॥ पितरं वीक्ष्य दुःखार्तो मुक्तकंठो रुरोद ३८ सवाजा गिरसो
 ह्यनृश्रुत्वा सुतविलापितम् ॥ उन्मील्य शनकैर्नेत्रे दृष्ट्वा चांसि मृतोरगम् ३९ विसृज्य पुत्रं प्रच्छेत्स कस्माद्विरोदिषि ॥ केन वा ते विप्रकृतमित्युक्तः संप्रवेद
 यत् ४० निशम्य शप्तमतदहं नेत्रे द्रष्टुं ब्राह्मणो नात्मजमभ्यनंदत् ॥ अहो बतां होमहदं ज्ञते कृतमलपीयसि द्रोह उरुश्रमो घृतः ४१ न वै नृभिर्न रदेवोपराध्य
 स्तं शप्तुमर्हस्य विप्रकुबुद्धे ॥ यत्ते जसादुर्विषहेण गुप्ता विंदंति भद्राण्य कुतो भयाः प्रजाः ४२ अरक्षमाणे न रदेवनाम्रि रथांगपाणावयमंगलोकः ॥ तदा हि
 चोरप्रचुरो विनक्ष्यत्यरक्ष्यमाणो विवरूथवत्क्षणात् ४३ तदद्य नः पापमुपैत्य न वयं यन्नष्टनाथस्य पशोर्विलुपकाः ॥ परस्परं घ्नंति शपंति वृजते पशून् विलीयंतीति योर्था
 नृपुरुदस्य योजनाः ४४

तीत्यतदहं रते । न केवलं नाभ्यनंददं निदं चेत्याह अहो इति । अहं पापं बतसेदे अलपीयसि भगवते द्रोहो अपराधलक्षणे उरुश्रमो महादंडः ४१ कुतर्ह्यनिदं इति तत्राह न वा इति नराणां देवोरा
 जा सवधीनेर्नृभिः नापराधयार्था दुर्विषहेण यस्य राज्ञस्तेजसा गुहाः रक्षिताः न कुतोऽपि भयं पासां ताः अकुतो भयाः प्रजाः भद्राणि विंदंति लभंत इति ज्ञेयतः बहुश्रेयो विवक्षया भद्राणीति बहुलक्षणम् ४२
 वाचकं चाह अरक्ष्यमाण इति न रदेव तर्था मित्वा च रदेवनाम्रि रथांगपाणी विष्णौ अरक्षमाणे पालममकुर्वणे सति तदानीं मिवायं अरक्ष्यमाणोऽपालयमानः चोरप्रचुरः लोको जनां विवरूथवत्क्षणात् तस्मात्
 क्षणाद्विनक्ष्यति हि त्येकान्वयः सेनारक्षावच्छेदः स्यादवरोधो निवेशनमित्यभिधानम् ४३ नष्टनाथकस्य पालकराहितस्य पशोराष्टस्य चोरादयो विलुपकाः नाशकाः इति च चरमात् स्यादद्य नोऽस्यां कश्चन
 यमनुपमं अन्वयविरोधिसंततिनाशकरं वा पापमुपैतीत्यन्वयः उक्तमेव विवृणोति परस्परमिति वृजते अपहंति छिदंतीति वा दमृहिंसायामिति धातोः नष्टनाशकाः परस्परं विलीयंतीति योर्था
 नृकरावा पशून् घ्नंति क्षिप्यंति उपालभते चर्षयंति अर्थान् वृजंति इति विवेकः ४४

तस्यपरिपाकमाह तदेति यदापश्चादिहंतुं शिक्षानाक्रियते तदा आचार्याणां शिक्षाणां संमतो धर्मो धर्मधिकृतानामनुष्ठानां विलीयते क्रमेण ह्यसितस्तिरोभवदिव कीदृशः नृप्याभिर्विदेर्गोयतेन पतेर्धात
पाञ्चतइति त्रयीमयः अतएव वर्णाचारैराश्रमाचारयुतः धर्मरूपपरिपाकमाह ततइति ततः वर्णाश्रमाचारयुतवैदिकार्थधर्मनाशानंतरं कनकाचयैषु सक्चंदनवनितादिगोमूलापकायेषु अभिनिवे
शितः आत्मानोपेयतितथोक्तातेषां पुंसां यथाशुनां कपीनां च भक्षणभोगादावनवस्थायाहीनजातीनामुत्तमजातिभिरुत्तमजातीनां हीनजातिभिर्भोगसभोगादिनावर्णानां संकरः कृषीभावोपाविष्टो
त्येकान्वयः ४९ परीक्षितोऽदुष्टत्वेन निर्वर्तते देवकथमितितत्राह धर्मपालइति अत्र धर्मपालादिविशेषणानि हेतुगर्भाणि धर्मपालत्वां महाभागवत्त्वात् राजर्षित्वाद्यैषां यथा कृत्वा स्वसाम्राट् नृपुंशोऽप्य
क्षुचृद्भ्रमान्वितत्वेन बुभुक्षापिपासापादीनोऽस्मदाश्रममागतो धर्मादिपूजायोग्यो नैवास्मत् अस्मत्तः शापमर्हति तस्मादनिवार्यमधमापन्नमिति भावः इयमेधैरश्मधैरिष्टवानिति हयमेधया ४८ इत्य
मयस्यसिद्धत्वमापाद्यामुत्पापपूर्वकं तदघनिष्कृत्तिकरोति आपापेष्वाति सर्वात्मासर्वातयां श्रीनारायणः बालेन स्वभृत्येषु कृतं तत्पापं क्षंतुमर्हतीत्यन्वयः ४७ अस्मदाश्रममागतोऽवज्ञातः परीक्षितश्च
भुरपिन तत्प्रतिचक्रदत्पाशयेनाह तिरस्कृताइति तिरस्कृतानि विदाः विप्रलब्धावचिताः शप्ताः उपालब्धाः क्षिप्ताः अधिक्षिप्ताः इतारताडिताः अपिशब्दप्रत्येकमसंबन्धये प्रभवापि गतिकर्तुं तत्पथा

तदार्थधर्मश्च विलीयते नृणां वर्णाश्रमाचारयुतस्य त्रयीमयः ॥ ततोर्थकामाभिनिवेशितात्मनां शुनां कपीनामिव वर्णसंकरः ४५ धर्मपालो नरपतिः सदुसम्राट् नृह
च्छ्रवाः ॥ साक्षान्महाभागवतो राजर्षिर्हयमेधया ॥ क्षुचृद्भ्रमान्वितो दीनो नैवास्मच्छापमर्हति ४६ अपापेषु स्वभृत्येषु बालेनापकबुद्धिना ॥ पापं कृतं तद्
गवान्सर्वात्मा क्षंतुमर्हति ४७ तिरस्कृता विप्रलब्धाः शप्ताः क्षिप्ताः इतारताडिताः अपि ॥ नास्य तत्प्रतिकुर्वीत तद्भक्ताः प्रभवोपि हि ४८ इति पुत्रकृताघेन मोनुतसो महा
मुनिः ॥ स्वयं विप्रकृतो राज्ञानैवावंतदचितयत् ४९ साधवः प्रायशो लोके परैर्द्वे द्वेषु योजिताः ॥ न व्यथंति न हृष्यंति यत आत्मा गुणाश्रयः ५० ॥ ॥ इति
श्रीभागवते महापुराणे प्रथमस्कंधे अष्टादशोऽध्यायः ॥ १८ ॥ ॥ ४९ ॥ ॥ सूत उवाच ॥ महीपतिस्त्वथ तत्कर्म गृह्यं विचिंतयत् तस्मात्कृतं सुदुर्मनाः ॥
अहो मयानी च मनार्थवत्कृतं निरागसि ब्रह्मणि गूढतेजसि १

अपि प्रतिशापं कर्तुं वा तद्भक्तास्तस्य हरेर्भक्ताः अस्य तिरस्कारादिकर्तुः संबंधित तिरस्काराद्युद्दिश्य न प्रतिकुर्वीति प्रतिक्रियानैव कुर्वतीत्यर्थः हि शब्देन क्षमाबलमज्ञानां शक्तानां भूषणभवेति प्रसि
द्धिर्दर्शयति ४८ तदघं तेन राज्ञा लभ्य परार्थं महामुनिरिति हेतुगर्भविशेषणं सर्वज्ञतमत्वाच्छरीराभिमानिन एव दुःखादिभ्यान्पाकोपोत्पत्तिर्न त्वसंभ्रमात्समाधेस्तस्य पञ्चपत्रपानीपदविष्टुहुरित्त्वमपि
त्यादिविशेषत्वादित्यर्थः ४९ साधूनामयं स्वभाव इत्याह साधव इति द्वे द्वेषु मुखदुःखादिषु योजिताः साधवः यथास्थितस्तु दाशेनः कुतो व्यथा च भाव इति तत्राह यत इति आत्मा गुणाश्रय इत्यस्याकार
प्रक्षेपाप्रक्षेपाभ्यां पदच्छेदः कर्तव्यः गुणस्यागुणस्य दोषस्य वात्माकर्ता जीवः स्वयमेवाश्रयः तत्तस्मादिति ५० ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे प्रथमस्कंधे विजयध्वजकृतटीकायां अष्टादशोऽध्यायः ॥ १८ ॥
विमुक्तिसाधनेषु यथापाद्यासाधनत्वेन वैराग्यमवश्यमापाद्यमुमुक्षुणेति परीक्षितं तापदशेन तत्प्रतिपक्षत्वेऽस्मिन्नध्याये ननु परीक्षितो धर्मपालत्वादिकं न पुज्यते नृणां संवर्धनचर्मकरणात्पश्चात्ताप
नुदयाच्चेत्याशंकापरिहारत्वेनाह महीपतिरिति मुनेः स्कंधे मृतसर्पशरीरापेण लक्षणमात्मना अनुष्ठितं यत्कर्म तच्चिंतयन् सुदुर्मनाः सुष्ठु दुःस्वित्तमना अभूदिति विशेषः सुशब्दश्च रेच्छाधीनत्वं दर्शयति अपचा
दपि कष्टसंबन्धे शानादयः सुरा इति स्मृतेः कस्मिन्विषये अनुष्ठितं येन महीतीं विना संभाव्यत इति तत्राह अहो इति यथा निरागसि निरपराधेन तेजसि स्य कश्चित्तेजो नृपः सति स्मिन्नपि काशेन च तत्

25

82

श्वेतच्छत्राभिरादिनरदेवचिन्हं न केवलं तावदेव किंतु केयूरादींश्च निरस्यत्यक्त्वा चर्म कृष्णाजिनादि मुनिवेषः १८ व्यकिरन्वर्षितवतः १९ यदुत्तमश्लोकस्य हरेर्गुणानुरूपगुणप्रकटना
तुकूलंतद्वपयच्छुभिरित्यन्वयः प्रजानुग्रहमंतरेणान्यस्वभावोनास्तियेषां तितथोक्ताः २० अध्यासनं तिसृहासनं राज्ञां मंडलपतीनां किरीटैर्जुष्टं सवितं कालक्षेपराहित्यद्योतनार्थः सद्यःशब्दः २१ अ
सावयं विशोकं नित्यनिर्दुःखं कुतः विरजस्कं अशोभनेशोभनाध्यासदुद्धिरहितकुतः परं त्रिगुणातीतं पूर्णं वा कुतः अजं जन्मजरामरणरहितं हारिपास्पतीत्यन्वयः २२ मधुअमृतं श्योततीति मधुशु
तश्रवणसुसप्तएवगुरोर्ब्राह्मणकुमारस्थशापेव्यलीकयति अनृतं करोति फलवदिति गुरुशापव्यलीकं अनेन दुर्गरेण दोषपरिहारो लभ्यते ननु तत्क्षकं दंशनाभावः तत्कृतदंशनदर्शनात् अपि गणवच आशु
त्य एतां कृष्णीनामाषतेत्यन्वयः २३ त्रिपृष्ठे सत्यलोके श्रीलसमाधाविति धातोः परमात्मसमाधिभंतः वोयुष्माकं इह लोके अथवा अमुत्र च परलोके कश्चनार्थः साधनं प्रयोजनं नास्तीति पतस्ततः परानु
ग्रहकरणस्वभावात् वोयुष्मानि मंत्रं विपृच्छे पृच्छामीत्यन्वयः किंकृत्वा इति कृत्पतायां इत्थं कर्तव्यतायां विप्रविशिष्टज्ञानिनः अकुटिलबुद्धयः सात्त्विकप्रकृतय इति विश्रम्य विश्वस्य कोसाविति तत्राह

विहाय सर्वे नरदेवचिन्हं केयूरहारांगदमौलिरत्नान् ॥ रत्नांगुलीयान् विमलान्निरस्य पवित्रपाणिर्मुनिवेष आस्ते १८ एवं च तस्मिन् नरदेवदेवप्रायोपविष्टे दिवि
देवसंघाः ॥ प्रशस्य मूमाव्यकिरन् प्रसूनैर्मुदामुहुर्दुमयश्चेदुः १९ महर्षयो वै स मुपागता ये प्रशस्य साध्वियनुमोदमानाः ॥ ऊचुः प्रजानुग्रहशीलसाराय दुत्त
मश्लोकगुणानुरूपम् २० नवाइदं राजर्षिर्वयं चित्रं भवत्सुकृष्णं समनुव्रतेषु ॥ ये ध्यासनं राजकिरिटजुष्टं सद्योजहुर्भगवत्पार्श्वकामाः २१ सर्वे वयं तावदिहा स्म
हेथ कलेवरं यावदसौ विहाय ॥ अजं परं विरजस्कं विशोकं यास्यत्ययं मागवतप्रधानः २२ आश्रुयत दृषिगणवचः परिक्षित्तमं मधुच्युद्गुरुशापव्यलीकम् ॥
आभ्रापतैनानि भिवंद्य युक्तः शुश्रूषमाणश्चरितानि विष्णोः २३ राजोवाच ॥ समागताः सर्वत एव सर्वदेवा यथामूर्तिधरास्त्रिपृष्ठे ॥ नेहाथ वो मुत्र च कश्चनार्थः
ते परानुग्रहमात्मशीलाः २४ ततश्च वः प्रश्नमिमं विपृच्छे विश्रम्य विप्रा इति कृत्यतायाम् ॥ सर्वात्मना म्रियमाणैस्तुल्यं शुद्धं च तत्रा मृशताभियुक्ताः ॥ २५ ॥
इति श्रीभागवते महापुराणे प्रथमस्कंधे एकोनविंशोऽध्यायः ॥ १९ ॥ सूत उवाच ॥ तत्राभवद्भगवान् व्यासपुत्रो यदृच्छया गामटमानो न पेक्षः ॥ अलक्ष्यं लि
गो निजलाभतुष्टोऽतश्च बालैरवधूतवेषः १

सर्वात्मनेति तत्र कृत्यशतेषु म्रियमाणैः पुरुषैः सर्वप्रकारेण शुद्धं निर्वोषं पुरुषार्थपर्यवसायिकृत्यं कर्तव्यं चाभियुक्ता आग्रहयुक्तास्तापयोर्योपेता आग्रहशतालोचयत आलोच्य वास्माकं भूतेति तु शब्दः २४
॥ २५ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे प्रथमस्कंधे विजयध्वजकृतटीकायां एकोनविंशोऽध्यायः ॥ १९ ॥ ज्ञानादिनैव सत्संगत्या सकलपापक्षयो भवतीति प्रातिपाद्यते स्मिन् अध्याये तत्रादौ शुकागमनं वक्तुं तत्रेति प
त्रपरीक्षितो मुनिमिश्रस्थितं तत्र तस्याभवस्थायां वा व्यासपुत्रः शुको भगवान् पृच्छया दैवेच्छया भवदित्यन्वयः पूर्वस्मात्कांतिविशेषद्योतनाया भवदित्युक्त आगमनस्य तावता चरितार्थत्वात् अतः
स्य स्वाधीनत्वप्रकाशनायाटमान इति शान्चपत्ययः तर्ह्यर्थाभिलाषी किमतीत्यत उक्तमनपेक्ष इति बाह्यविषयापेक्षारहितः तत्कुतः इत्यस्यापि तदेवोत्तरं अनपः प्राणनाथः श्रीविष्णुः तद्विषये ईक्षाईक्षणं द
शनं नयस्य सतथोक्तः नहि करतलमलकवत्सततमपरोक्षी कुर्वाणस्य तस्य बाह्यपदार्थपेक्षा भवतीति वा बाह्यपदार्थपेक्षा भावेशरीरयात्रा कथमित्यस्याप्येतदेवोत्तरं अनपः प्राणपिबतीत्यनपेक्षादशनं काकचंचुपु
टेन वा पुमान् ज्ञानं यस्यास्ति सतथा कथित इति वा । श्रीप्रसादाभावाद्दशनदारिद्र्यकिमित्यस्येदमप्युत्तरं शब्दपगतान भवतीत्यनपालक्ष्यं स्तस्याः ईक्षणं यस्यास्ति सतथेति वा तत्कटाक्षस्य पात्रीभूत इत्यर्थः

वि० अ०

१९

४७

सिततममनामननेस्वभावेनवायुनातृप्तिः कथंस्थादितेतत्राह निजेति स्वरूपागंदेनालं बुद्धिमान्यदृच्छालभेनतृप्तः किमाश्रयइतित्राह अलक्ष्येति नलक्ष्याप्याश्रमादिलिङ्गानियस्यसतथोक्तः तत्कुतद
 तितत्राह अवधूतैति अवधूतानां निर्विकारणां वेषोपस्यसतथाक्तः अवधूतः परित्यक्तः वेषोऽलंकारोपेनसतथेतिवा अतएवबालैश्चतुः १ भुनयस्तंहृष्टा आसनेऽप्यप्रत्युत्थिताइत्यन्वयः चक्षुष्मादृश्ये
 षतंत्रादितथाउत्तस्थुरितित्राक्षगदवर्चसंभाच्छादितमिजतेजालक्षणमहिमानमपितल्लक्षणगन्नाः किंविशिष्टद्वयचवर्षद्विः कृत्वाऽष्टवर्षाण्यस्यसतथोक्तः तपोऽष्टवर्षं सुकुमाराणिकोमलानिपादादीनिपत्य
 सतथोक्तं पादोचकरोचऊरुचवाहचअसौचकपौलौचगात्रंचतानितथोक्तानिचारुणीषदरुणेचैवअक्षिणीयस्यसतथाउन्नतानासिकायस्यसतथा तुल्यौपरस्परसमैर्कर्णौयस्यसतथातं शुभ्रशोभ
 नंआननैयस्यसतथातं कंबुवाचिरेखांकितशंखवत्सुजातः लक्षणवत्तमःकंठोयस्यसतथातम् २ अंसवक्षस्थल्योर्मध्वजत्रुनिगूढं पूरितविवरं पीवरंजत्रुयस्यसतथातं पृथुविस्तीर्णतुंगमुन्नतवक्षोपरय
 सतथातं आवर्तःपयसांभ्रमःतद्वज्रिन्नावृत्तानामिष्यसतथातं बलिभिःरेखाभिर्वल्लगुलुंदरउदरंयस्यसतथातम् ३ आपीचपंढोऽष्टवर्षीयंयस्यसतदापीचपवयःतच्चांगंतस्यलक्ष्म्यास्त्रीणांमनोज्ञं मनोहरं
 कचिरस्मितेनचमनोहरमितिशेषः ४ विष्णुरादःविष्णुदत्तःनतिथिर्दिनविशेषोयस्यसतथातस्मै आजहार वकारं द्विशब्दोनुधत्वेहेतुः अनेनकथमालक्षितःपौरैःकथंवापांड्वेयस्येतिप्रश्नःपरिहृतइतिज्ञातव्यं

तद्वयष्टवर्षसुकुमारपादकरोरुबाहंसकपोलगात्रम् ॥ चार्वाकृष्णाक्षोन्नतुल्यकर्णेशुभ्राननकंबुसुजातकंठम् २ निगूढजत्रुपृथुतुंगवक्षसमावर्तनाभिर्बलिव
 ल्गूदरंच ॥ दिगंबवंक्रविकीर्णकेशंप्रलंबबाहुंस्वमरोत्तमामम् ३ श्यामंसदापीच्यवयोंगलक्ष्म्यास्त्रीणांमनोज्ञं कचिरस्मितेन ॥ प्रत्युत्थिताभुनयश्चासने
 म्यस्तल्लक्षणज्ञापिमूढवर्चसम् ४ सविष्णुरातोतिथयेभ्यागतायतस्मैसपर्योशिरसाजहार ॥ ततोनिवृत्ताह्यबुधाःस्त्रियोर्मकामहासनेसोपविवेशपूजितः ५
 ससंवृतस्तत्रमहान्महीयसां ब्रह्मर्षिराजर्षिदेवैर्षिमैः ॥ व्यरोचतालंगवातयथेदुर्ग्रहर्क्षनारानिकैःपरीतः ६ प्रशांतमासनिमकुंठमेधसंमुनिर्नृपोभागवतौ
 म्युषेय ॥ प्रणम्यमूर्ध्नावहितःकृतांजलिर्नत्वागिरासूनुतयान्वष्टच्छत् ७ राजोवाच ॥ अहोजद्यवयं ब्रह्मन्सत्सेव्याःक्षत्रबंधवः ॥ कृपयाऽतिथिरूपेणभव
 द्विस्तीर्थकाःकृताः ८ येषांसंस्मरणात्पुंसःसद्यःशुभ्यंतिवैष्टुहाः ॥ किंपुनर्दर्शनस्पर्शपादशौचासनादिभिः ९ सान्निध्यात्तेमहायोगिन्पातकानिमहांत्यपि ॥
 सद्योनश्यंतिवैपुंसांविष्णोरिवसुरेतराः १० अपिमेभगवान्प्रीतःकृष्णःपांडुसुताप्रियः ॥ पैतृष्वसेयप्रतिप्रयत्नैस्तद्रोत्रस्याप्तबांधवः ११

म् ५ सःपरीक्षितमहीयसांमहत्तराणामध्यमहान्संवृतः गूढः महत्त्वप्रकाशनायराजाब्रह्मर्ष्यादिभिःपरीतोव्यरोचतेत्युक्तं तक्षकान्मरिष्यइतिमरणभियामुखांगकांतिम्लानिर्नास्तीतिप्रस्मात्तरमादि
 स्पर्धः ६ सूनुतयागिराप्रियवचनेन ७ हेब्रह्मन्ज्ञानिन्क्षत्रबंधवोवयमद्यसद्भिःसेव्याभूममहोभारयंकुतःअतिथिरूपेणभागवतैर्भवद्विस्तीर्थकाःतीर्थेषुप्रशस्तास्तीर्थाःकृताःयथाभवंतोनिष्कलुषत्वापत्ती
 र्थानिभवन्ति तथावयमपिपुण्यसंगत्येत्यर्थः तत्रकृपैवकारणमित्यतःकृपयेत्युक्तम् ८ तीर्थीकरणमेवविशिनष्टि येषांभवतांसंस्मरणात्पुंसोष्टुहाःसद्यःशुभ्यंतिवैष्टुहाः अतोदर्शनादिनाशुभ्य
 तीर्थाकिंपुनर्वक्ष्येतिप्रत्यन्वयः ९ भवत्संगत्याविशेषोप्यस्तीत्याह सान्निध्यादिति अनेनब्रह्महत्यादिपापपरिहारोभवतीत्युक्तंभवति ज्ञानात्पूर्वतनानिभस्मीभवन्तिपश्चात्तनानिनाल्लिप्यंतीतिशास्त्रानि
 क्षितिवैशब्देमाह नकेवलमस्मत्पापहानिरेवोक्तुमस्मत्संगतानामपीति पांडुसुतानांप्रियःपांडुसुताःप्रियायस्मेतिवा कृष्णोभगवान्मेमहानीतोपिभविष्य कुतः पितावसुदेवःतरयस्वसाकुतस्तिरपाः
 पुत्राःपैतृष्वसेयाःपुत्रिष्ठिरादयतेषांपीतयेतेषांनान्यस्यसोऽहंतद्वेजःतस्ययेआसवांधवोजातइतिप्रस्मादतइति ११

अन्यथात्तस्मीत्यभावे अव्यक्तगतेरज्ञातगमनस्य संसिद्धस्य ब्रह्मज्ञानितया कृतकृत्यस्य वरीयसः वरणीयेषु पुरुषस्य ते दर्शनं नृणां कथंचित्ते प्रियमाणानां नितरां न भटत इति शेषः १५ भवदर्शनं दुर्लभमि
तियतोतः दैवात् प्राप्तयोगिनां परमगुरुं संसिद्धं कैवल्यभूतं भवं तमिह प्रियमाणस्य पुंसः सदा यत्कार्यं यच्च श्रोतव्यं यथोपपन्नजाप्यं यवानुमिष्यं तर्कव्यं भजनीयं वा यद्वा विपर्ययं अकर्तव्या स्मर्तव्या दितश्च पृच्छामि
तदस्माकं ब्रूहीत्येकान्वयः १३ १४ गृहमोधिनां गृहस्थानां गृहेषु क्वचिदेकमापि गोदोहनं कृष्णमपि भवतो विस्थानं न लक्ष्यते नूनं निश्चितो हि पस्मात्तस्मात्त्वानि निस्ततः प्राप्ते सति कर्तव्या ब्रह्मज्ञानेऽस्माकं भ

वि० अ०

२०

अन्यथा तेऽव्यक्तगते दर्शनं न कथं नृणाम् ॥ नितरां प्रियमाणानां संसिद्धस्य वरीयसः १२ अतः पृच्छामि संसिद्धयोगिनां परमगुरुम् ॥ पुरुषस्येह यत्कार्यं प्रिय
माणस्य सर्वदा १३ यच्छ्रोतव्यमथो जाप्यं यत्कर्तव्यं नृभिः सदा ॥ स्मर्तव्यं भजनीयं वा ब्रूहियद्वा विपर्ययम् १४ नूनं भगवतो ब्रह्मन् गृहेषु गृहमोधिनाम् ॥
न लक्ष्यते ह्यवस्थानमपि गोदोहनं क्वचिद् १५ सूत उवाच ॥ एवमाभाषितः पृष्ठः सराज्ञा श्लक्ष्णया गिरा ॥ प्रत्यभाषत धर्मज्ञो भगवान् नृबादरायणिः ॥ १६ ॥
इति श्रीभागवते महापुराणे प्रथमस्कंधे विंशोऽध्यायः ॥ २० ॥ ॥ १९ ॥ ॥ १८ ॥ ॥ १७ ॥ ॥

हासुरत्वं स्यादिति भवंतं पृच्छामीति भावः १५ एवमाभाषितः पृष्ठः संबोध्य कृतप्रष्टव्यः गुरुशिष्यसंवादलक्षणधर्मज्ञो नृबादरायणिः शुक्ल-श्लक्ष्णयामधुरया गिरा जानप्रत्यभाषतेत्येकान्वयः १६
॥ भागवतविवरणमिदं तुलसीदलमिव समर्पयामि हरेः ॥ चरणनलिनपुगले हं प्रथमस्कंधोपगंसतां प्रीत्यै ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे पारमहंस्यां संहितायां विजयध्वजतीर्थभिक्षुविराचेत प्रथम
स्कंधटीकायां विंशोऽध्यायः ॥ २० ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

४९

॥ अथ श्रीमद्भागवते द्वितीयः स्कंधः प्रारभ्यते ॥

श्रीलक्ष्मीवैकटेशायनमः ॥ श्रीगुरुभ्योनमः ॥ श्रीवेदव्यासायनमः ॥ ॥ वरीयान्प्रष्टव्योनिगमविषयोऽस्यजनकोवराहाद्यात्मायोऽवतरतिसुरारातिहृदये ॥ अदाद्वात्रेज्ञानं सकलविषयं यश्च वि
नुतस्तर्कमगोषास्त्वद्दृढपततत्स्वेष्टकृतये ॥ १ ॥ संप्रतिपरीक्षित्वश्रंपरिहरिष्यन्स्तौति वरीयानिति श्रीभागवतसंहिताप्रारंभकारणं सविस्तरमभिधायेदानीं श्रीभागवतसंहिताप्रारंभ्यतइत्यतोवा
ह वरीयानिति यच्छ्रोतव्यमथोज्ञाप्यमित्यादिनायस्त्वयाकृतः स एष प्रश्नो वरीयान् अंगीकार्यतमः सर्वोत्कृष्टत्वात् लोकहितमितिक्रियाविशेषणं यथालोकस्यहितं भवति तथा कृतइत्यनेन केवलं
वैवहितकरोयं किंतु सर्वस्येत्युक्तं भवति उत्कृष्टत्वे हेतुगर्भाविशेषणमाह आत्मविदिति मुख्यत आत्मविदो ब्रह्मादयस्तेषामपि संमतत्वात् तत्कथमत्राह पुंसांमिति आत्मविदित्यनुवर्तते इह जगति नृणां स
हस्रशः श्रोतव्यानि संति म्रियमाणानां च पुंसां श्रोतव्यादिषु यः परमात्मा स एवात्मवित्संत इति यत्तस्मादित्यर्थः आत्मावा अरे द्रष्टव्य इत्यादि श्रुतेः अनेन परमात्मविषयत्वेनास्पृश्यत्वं नित्यमुक्तं भ
वति १ इतोपि परमात्मश्रवणादिकमन्तरेण संसारस्पृहद्वाननिवंधनस्य दुःखच्छेद्यत्वात्स एव तेषु मुख्यत्वेन संमतइत्युपसंहरन्नलोकप्रवृत्तिप्रकारमाह अपश्यतामित्यादिना दृशिरत्रज्ञानार्थः आत्मनः
परमात्मनस्त्वच्च मनारोपितं रूपं ज्ञानादिलक्षणं आत्मनां लक्ष्मीब्रह्मादिचेतनानां कदाप्यनभिभूततरतमभावेनावस्थितिं चापश्यतामजानतां निद्रपेत्य त्राप्यनुसंधेयं गृहमेधिनां गृहमेधानां गृहाश्रमएव कर्तुं पु
ग्याः पंचमहायज्ञाः स्मृतिविहितप्रत्यवायपरिजिर्षया तात्कुरुशीलमेवामस्तीति गृहमेधिनः तेषां गृहेषु गृहाश्रमेष्वेव वर्तमानानां पुंसां २ निद्रया व्यवायेन च लोभेन चनक्रं रात्रिर्न वं यो ह्यपि ते दिवा

श्रीशुक उवाच ॥ वरीयानेष ते प्रश्नः कृतो लोकहितं वृष ॥ आत्मवित्संततः पुंसां श्रोतव्यादिषु यः परः १ श्रोतव्यानीह राजे नृणां संतिसहस्रशः ॥ अपश्य
तामात्मतत्त्वं गृहेषु गृहमेधिनाम् २ निद्रया ह्यितेन कं व्यवायेन न वं वयः ॥ दिवा चार्थे हयाराजं कुटुंबभरणेन वा ३ देहापत्यकलत्रादिभ्यामन्येष्वदस
त्स्वापि ॥ तेषु प्रसक्तो निधनं पश्यन्नपि पश्यति ४ तस्माद्धारत सर्वाभा भगवान्हरिरीश्वरः ॥ श्रोतव्यः कीर्तितव्यश्च स्मर्तव्यश्चेच्छताऽभयम् ५

चाह आर्थे हया श्रीनारायणाराधनानुपयोगि हरिण्याद्यापादनायासेन अप्यकार्यं शतं कृत्वा भर्तव्यामनुरज्ज्वीदिति वचनात् कुटुंबभरणेन वा ह्यपतइत्यन्वयः ३ आत्मतत्त्वाज्ञाने कारणमाह देहेत्यादिना
अपि गृहार्थः आत्मनः स्वस्य दीनत्वं क्षीणत्वमापादयंतं त्वात्मनैव नानि तेषु दीक्षयति घातोः यद्वा स्वतएव दीनभावोपेयांते तथा तेषु अतएवासत्स्वभद्रेषु तदुक्तं सद्भावे साधुभावे चोति निधनं नाशं प्रक
र्षेण सक्तः प्रसक्तः न पश्यति स्वस्येति शेषः अपि नाऽसच्छब्दस्य मिथ्यार्थाभिधापित्वं गार्हितमिति दर्शयति तेषु प्रसक्तो निधनमिति पाठोऽनन्वितः ४ यतः श्रीनारायणश्रवणादिना विनान संसारनिवृत्तिस्त
स्मात्सर्वात्मा सर्वव्यापी । सर्वमभीष्टमाददानोवा । भगवाच्चिरतिशयैश्वर्यादिगुणवान् ब्रह्मादिचेतनराशिपूज्योवा हरिः स्मरणमात्रेण शेषसंसारक्लेशसंहर्ता सर्वजगदीश्वरो नित्यमय रूपपादस्मात्संसार
दमयं भोक्षामिच्छता पुरुषेण श्रवणादिविषयः कर्तव्य इत्यन्वयः श्रवणादित्रेणाज्ञानसंशयादि निरासकरोति श्रुत्वा मत्वा तपाध्यात्वा तदज्ञानविपर्ययो । संशयं च पराणुचलभते ब्रह्मदर्शनामिति वच
नात् श्रवणेनाज्ञानं । कीर्तनापरपर्यायमननेन संशयविपर्ययो निरस्य स्मरणलक्षणव्यानेन ब्रह्मापरोक्षज्ञानं लभतइति । श्रोतव्यो न्यो ज्ञव्यो न्य इति संक्रान्तिरासायै श्रवणादीनां चतुर्णामेकविषयत्वं चोत्पत्ति
सर्वात्मेत्यादिविशेषणचतुष्टयमुपात्त अहंकाररूपेण सर्वव्यापित्वेन सर्वात्मारुद्रं किं न स्यादित्यत उक्तं हरिर्भगवानिति तथापि सूर्याद्यन्यतमर्कन स्यादत उक्तमीश्वरइति ईशादुद्गाह इति योगेन तस्य रुद्रम
सिद्धिरपि निरस्त इति ज्ञातव्यं ५

एतदेव सर्ववेदेतिहासपुराणेषु तात्पर्येण प्रतिपादितमिति दर्शयति एतावानिति अन्ते मरणकाले नारायणस्मरणं यथा स्यात् तथा बहुशास्त्राभ्यासः कर्तव्य इति भावेनेत्यतो वाह एतावानिति सांख्यशास्त्रोक्तसां
ख्येन तत्त्वज्ञानेन योगशास्त्रोक्त भगवत्पूजादियोगानुष्ठानेन तथा स्वधर्मपरिनिष्ठया स्वविहितवर्णाश्रमोक्तस्वधर्मानुष्ठानेन चांते मरणकाले नारायणस्मृतिरिति यावन्नेतावानियानेव पुंसां पर उत्कृष्टो जन्मलाभो
जन्मनः संप्रदायमित्यन्वयः अतो वेदादिशास्त्रेषु अयमाणेन सर्वथानारायणस्मरणं कर्तव्यं नान्यदिति प्रतिपाद्यत इति अतः प्रष्टुः परिहारः सुप्रसिद्ध इति सिद्धम् ६ सर्वथानारायणश्रवणादिकार्यमित्यत्र कैमु
त्यन्दायकः ७ प्रायेणैति मुनयः स्वस्वयोग्यज्ञानवन्तो विधिनिषेधाभ्यानिवृत्ताः निर्गुणो भगवान् तेन दीयमानत्वात् तत्संबन्धिनिर्वाणैर्नैर्गुण्यं तत्स्थामुक्ता हरिर्गुणानुक्त्यनेर मत इत्यन्वयः गुणान्स्मारं
स्मारक्यथेन इत्यस्मिन्नर्थे स्मैतिपदं कदाचिद्वाचानाभिप्रायेणोक्तं प्रायेणेति अतो ज्ञानार्थिभिर्निरंतरं हरिर्गुणश्रवणादिकार्यमिति किं वाच्यमित्यर्थः ७ इदानीं भागवतप्रतिपाद्यमर्थं तस्माद्धारतेत्यादिश्लोकत्र
येणाभिधाय पुनस्तद्विस्तरणेन वक्तुमुपक्रमते इदमिति बुद्धिसिद्धिहितत्वादिदमित्युच्यते ब्रह्मसंमितं वेदसमं । तदर्थं व्याख्यानरूपत्वात् द्वापरादौ लुण्णावतारपेक्षया द्वापरे आदौ च । ननु द्वापरस्या
दाविति । व्यासः षट्शतवर्षी भो धृतराष्ट्रमजीजनदिति वचनात् द्वापराते मारतकथा प्रवृत्तिकथनाच्च ८ नन्वस्तु भवतो भागवताध्ययनं तत्किमर्थमिति तत्राह परिनिष्ठित इति यत्र यच्छ्रद्धा यत्र यस्मिन् भा
गवते प्रतिपादितमर्थं श्रद्धा यतामिति वा अहं भागवतं नाम यदाख्यानमधीतवान् । तत्ते तुभ्यमभिधास्यामीत्यन्वयः अभिधाने निमित्तमाह महापुरुषिक इति पूर्णबहुपत्वात् पुरुषो भगवांस्तद्भक्ताः पुरुषिकास्ते

एतावान्सांख्ययोगाभ्यां स्वधर्मपरिनिष्ठया ॥ जन्मलाभः परः पुंसां मतेनारायणस्मृतिः ६ प्रायेण मुनयो राजन्निवृत्ता विधिनिषेधतः ॥ नैर्गुण्यस्थारमंते
स्मगुणानुक्त्यनेहरेः ७ इदं भागवतं नाम पुराणं ब्रह्मसंमितम् ॥ अधीतवान् द्वापरादौ पितुर्द्वैपायनादहम् ८ परिनिष्ठितोऽपि नैर्गुण्य उत्तमश्लोकलीला ॥
गृहीतचेतो राजर्षे आख्यानं यदधीतवान् ९ तदहं तेऽभिधास्यामि महापुरुषिको भवान् ॥ यत्र श्रद्धा यतामाशु स्यान्मुकुंदमतिः सती १० एतन्निर्विद्यमाना
नामिच्छतामकुतोभयम् ॥ योगिनां नृपनिर्णीतं हरेर्नामानुकीर्तनम् ११ किंप्रमत्तस्य बहुभिः परोक्षैर्हायनैरिह ॥ एकं मुहूर्तं विदितं वटते श्रेयसेयतः १२
सद्भागो नाम राजर्षिर्ज्ञात्वेयतामिहायुषः ॥ सुहूर्तात्संगमुत्सृज्य गतवानभयं हरिम् १३

षांमध्ये महानिति यत्तस्मादित्यर्थः स्थितप्रज्ञतया कृतकृत्यस्य भवतो भागवताध्ययनं किमर्थमिति तत्राह परिनिष्ठित इति नैर्गुण्यमुक्तौ परिनिष्ठितः मुक्तिरस्य भवतीति निश्चयवानापि । उदरसंशयः शोक्तः परिनि
ष्ठितनिश्चय इत्यभिधानात् । कथमनेनास्य परिहार आयात इति तत्राह उत्तमश्लोकेति अनेनैवं विद्यमाहात्म्यादतिशयो भगवानित्युक्तं भवति ९ १० न केवलं वै वैतर्निर्णीतमपि तु सर्वयोगिनामपीत्याह एत
दिति निर्विद्यमानानां विरज्यमानानां क्लेशैरतिशेषः अकुतोभयमोक्षः एवं वैराग्यादिसाधनसामग्रीमतां योगिनां हरेर्नामानुकीर्तनं यदेतत्तदहं ते हरिस्मरणकारणमित्यर्थः ११ अनेन भागवताकर्णनमभिप्रे
तं तदत्यं तात्पर्यायुष्टेन घटत इति शंका माश्रुदित्याह किमिति हायनैर्वत्सरैः परोक्षैरागाभिः यतो येन मुहूर्तं न हरिस्मरणारूपश्रेयसे घटते तदेकं मुहूर्तं घटिकाद्वयमपि परमुत्तमं विदितं प्रख्यातम् १२ एतमर्थं
माख्यानेन द्रढयति सद्भाग इति नामशब्दः प्रख्यात्यर्थे इह मनुष्यलोके मुहूर्तात्पूर्वमायुष इष्यतां मर्यादां ज्ञात्वा राज्यादि संगमुत्सृज्य हरिमुद्दिश्य त्रिपाणि च दत्त्वाऽभयलक्षणं मोक्षं गतवानित्यन्वयः त्यागो
विहायितं दानमुत्सर्जनं विसर्जन इत्यभिधानं अभयं पुरुषार्थरूपं हारिगतवानिति वा १३

१ अत्र प्रायेणेत्यस्य कदाचित् इति नार्थो ब्राह्मः इति तात्पर्यमतमाह कदाचित् इति । २ अत्र नामशब्दोऽग्रंथपरः । सोहनामविदेवासीत्यादौ ग्रंथे प्रयोगदर्शनात् । हरिर्विषयग्रन्थश्रवणादिकामिति यावत् ।

तवतदपेक्षयानेकापुष्पाग्रहत्तापः कार्यइत्यतस्तत्सर्वहारेचरणारविंदस्मरणविषयत्वेनकल्पयेत्याह तवापीति एतर्होदानीं सप्तानामर्हसमाहारःसप्ताहंजीवितावधिरायुष्यस्येयत्ता यत्तावदायुःतत्सर्वमपि सांपरायउत्तरकालोभुक्तिकालस्तत्संबंधियथाभवतितथा तावतंकालंहरेचरणस्मरणगोचरमुपकल्पय भागवताकर्णेनतात्पर्यं कुर्वित्यर्थः । सांपरायस्तुसंग्रामआपदागामिकालयोरित्यादवः । मरणलक्षणापत्कालेहरिचरणस्मरणंयथाभवतितथातावतंकालंभागवताकर्णंनकुर्वित्वा १४ मरणकालंज्ञात्वाहरिस्मरणमिच्छतोवैराग्यंप्रथयसाधनमित्याह अंतकालःति आगतेस्वतःपरतोवाज्ञातेसति गतसाध्वसः देहनाशप्रयुक्तमयराहितः पुत्रादिस्नेहलक्षणःसगः तद्विरोधिविवेकज्ञानलक्षणोऽसंगस्तेनशब्देनतदेहमनुपेक्षीपुत्रादयस्तेषुचस्पृहांछिद्यादिलेनवयः १५ अर्थिककर्मव्यग्रहाहृदि यद्वादिदित्युहात्प्रजितःसंन्यासलक्षणवैराग्यंप्राप्तः धीरःप्रतिबंधकनिवर्तनसमर्थः पुण्यतीर्थजलाहुतोभागवतादिपुण्यशास्त्रजलज्ञातस्तथागंगादिपुण्यतीर्थजलज्ञातोनिर्वृतबाह्यांतमलःसन् शुचौशुद्धेविविक्तेदुर्जनसंगराहितेदेशेनास्तुच्छित्तनातिनीचमिति विधिवत्कल्पितासनआसीनोभवेदित्येषः १६ स्थिरासनस्यकृत्यमाह अभ्यसेदिति रेचकादिकमपरंपरयाप्राणायामेनजितश्वासःप्राप्तप्राणप्रसादः मनोयच्छेत् स्ववशंकुर्यादिवोजितमनस्कःसन् बीजंसर्वजगद्ब्रह्मजकं शुद्धंपरंब्रह्मानुस्मरन् अकारादीन्छान्दोर्णांन्विष्टुणोतीतित्रिवृदक्षरब्रह्मवाचकत्वात्सर्वगतंपरमुत्कृष्टमोकारंमनसाभ्यसेदावर्तयेदित्य

तवाप्येतर्हिकौरव्यसप्ताहंजीवितावधिः ॥ उपकल्पयतत्सर्वंयत्तावत्सांपरायिकम् १४ अंतकालेतुपुरुषआगतेगतसाध्वसः ॥ छिद्यादसंगशब्देणस्पृहांदेहेऽनुयेचतम् १५ गृहात्प्रजितोधीरःपुण्यतीर्थजलाहुतः ॥ शुचौविविक्तआसीनोविधिवत्कल्पितासने १६ अभ्यसेन्मनसाशुद्धंत्रिवृदब्रह्माक्षरंपरम् ॥ मनोयच्छेजितश्वासोब्रह्मबीजमनुस्मरन् १७ नियच्छेद्विषयेभ्योऽज्ञानमनसाबुद्धिसाराथिः ॥ मनःकर्मभिराक्षिप्तंशुभार्थेधारयेद्विया १८ तत्रैकावयवं ध्यायेदव्युच्छिन्नेनचेतसा ॥ मनोनिर्विषयंयुद्धत्वाततःकिंचिन्नसंस्मरेत् ॥ पदंतत्परमंविष्णोर्मनोयत्रप्रसीदति १९ रजस्तमोभ्यामाक्षिप्तंविमूढंमनआत्मनः ॥ यच्छेद्वारणयाधीरोहंतियातत्कृतंमलम् २० यस्यांसंधार्यमाणायांयोगिनोभक्तिरक्षणः ॥ आशुसंपद्यतेयोगआश्रयंभद्रमक्षितः २१

नवयः १७ जाप्यमुक्त्वाध्यानप्रकारमाह नियच्छेदिति बुद्धिसाराथिर्यस्यसतयास्तपुरुषोजितेनमनसाऽज्ञानंदिद्रयाणिविषयेभ्योनियच्छेत्प्रत्याहरेत् प्रत्याहृत्यचसंस्कारवशाद्बहिर्मुखतयाकर्मभिराक्षिप्तंमनः स्वधियासाराधिनाशुभार्थेपरममंगलायैहरीधारयेदित्यन्वयः १८ एवंहौरनियतचेतसोयोगिनोध्यानाभ्यासप्रकारमाह तत्रेति तत्रपुणपत्सर्वावयवध्यानशक्तौ विषयैरव्युच्छिन्नेनासंखितेनचेतसाएकावयवमेकैकावयवंश्रीपादादिलक्षणध्यायेदेवमनायासेनस्मरणविषयंकुर्यात् तत्परिपाकमाह मनइति एवमभ्यासपाठेनपुणपत्सर्वावयवस्मरणसमर्थःसंस्ततोन्तरंनिर्विषयंविषयेभ्योनिर्गत्यरिधृतंमनस्तस्मिन्हरोसर्वावयवव्यापितयापुष्टत्वानिषुज्य यत्रमनःप्रसीदतिनिरविशयंतुलंभते ताद्विष्णोःपरमंपदं समग्ररूपमेवस्मरेत्ततोन्त्यात्किंचिन्नस्मरेदित्यन्वयः १९ असंखंध्यानोपायमाह रजस्तमोभ्यामिति रजसाऽक्षिप्तमितस्ततोविषयैराकृष्टं । तमसाविमूढंकृत्याकृत्यज्ञानशून्यं आत्मनःस्वस्य मनः । धारणयातैलधारावदव्युच्छिन्नयास्मृत्यापच्छेद्विषयेभ्योऽवृत्यध्यानमंशुकुर्यात् । याधारणातत्कृतरंजस्तमोभ्यामाक्षिप्तारागाविद्यादिमलंहंतितयेत्यन्वयः २० नकेवलंमलनाशोधारणायाःकर्मांकंतुनिरंतरंभक्तिरक्षणयोगश्चेत्याह यस्यामिति । यस्याधारणाया । सर्वजगदाश्रयंभद्रमंगलंभीक्ष्णवश्चितयतोयोगिनोभक्तिरक्षणयोगआशुसंपद्यतइत्यन्वयः । भदिकल्याणइतिधातोः । कल्याणमंगलं मंगलंभगवान्विष्णुरिति वचनम् २१

परीक्षित्वैशेषतुभुत्सपाशुकं पुच्छति यथति अत्रयथायत्रयादृशीतिपच्छब्दाः प्रश्नार्थाः । यतश्चोदेतिसूर्यः । यच्छब्दस्तु पराशरप्रश्नार्थे चापि भण्यत इत्यभिप्रेत्य भिधानाम्यानिश्चितत्वात् । तथाच यथाकथं यत्र कुत्र यादृशी कीदृशी तिसपचते इत्यर्थः २२ तत्र प्रथमतो यथा प्रश्नपरिहरति जितासन इति यत्रेत्यनंतरं प्रश्नप्रत्याह स्थूल इति २३ क्रममाप्तत्वाद्यादृशीतिप्रश्नप्रतिवाक्ति विशेष इति यदिदं भूतं भव्यं भवच्च ज्ञा ज्ञा ज्ञं तद्विश्वं यत्रांडकोशे दृश्यते सोयं स्थवीयसां स्थूलतराणां साक्षात् स्थविष्ठः स्थूलतमो विशेष आंडकोशः शिलाभ्रगणप्रतिमावत् स्यतदंतस्य स्य हरेर्देहः ननु साक्षादेह इत्यन्वयः । तदुक्तं शिलावत् स्य देहाय मंडकोशस्तु सावृत्तिरिति २४ पृथिव्यादिपंचभूताहंकारमहत्त्वसंज्ञैः सप्तभिरावरणैः कवचस्थानीयैः संपुते बाहिरावृते । शरीरे शीर्यमाणत्वात् । तस्मिन् आंडकोशे यो सौ विशेषेण प्रकाशनाद्विराजालयां हांतर्वदित्वा त्सर्वतो वरत्वा द्विराजालयः पुरुषः पुरुबहु कर्मफलं स नोति ददातीति पुरुषः असौ भगवान्धारणाश्रयः तद्विषयतया कृताधारणामनोमलं हरतीत्यन्वयः अंडकोशो विराट्प्रोक्तो विशेषेण प्रकाशनात् । वैराजस्तद्गत इत्यादेः २५ उपदिष्टरूपध्यानप्रकारमाह पातालमित्यादिना अंडालयप्रतिमायाः पातालादिसत्यलोकपर्यन्तालोकाः पादमूलादिशिरोतान्यंगानि न त्वंडास्थितस्य तस्य ह रेस्तान्यंगानि किं हि । तत्पादमूलाद्यवयवैर्भोजातानितदाश्रितानि वातानितेषां केवलं चिदानंदाद्यात्मकभगवदवयवैरभेदः शंकनीयः । एतस्य पादमूलमित्याद्यभेदोक्तिस्तु ब्राह्मणोऽप्यमुखमासीदित्या

राजोवाच ॥ यथासंधार्यते ब्रह्मन्धारणाय त्रसंमता ॥ यादृशी वाहरे दाशु पुरुषस्य मनोमलम् २२ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ जितासनो जितश्वासो जितसंगोजितेन्द्रियः ॥ स्थूले भगवत् रूपे मनः संधारयेद्विद्या २३ विशेषस्तस्य देहो यस्थविष्ठश्च स्थवीयसाम् ॥ यत्रेदं दृश्यते विश्वं भूतं भव्यं भवच्च यत् २४ आंडकोशे शरीरे स्मिन् सप्तावरणसंयुते ॥ वैराजः पुरुषो यो सौ भगवान्धारणाश्रयः २५ पातालमेतस्य हि पादमूलं पठंति पार्ष्णिप्रपदे रसातलम् ॥ महातलं विश्वसृजः सुगुल्फौ तलातलं वै पुरुषस्य जंघे २६ द्वे जानुनी सुतलं विश्वमूर्तेरुरुद्वयं वितलं चातलं च ॥ महीतलं तज्जवनं महीपतेन मस्तलं नाभिसरो गृणंति २७ उरःस्थलं ज्योतिरनीकमस्य ग्रीवामहर्बदनं वै जनोस्य ॥ तपोरराटि विदुरादिपुंसः सत्यं तु शीर्षाणि सहस्रशीर्ष्णः २८ इंद्रादयो बाहव जाहुरस्य कर्णौ दिशः श्रोत्रममुष्यशब्दः ॥ नासत्यदसौ परमस्य नासे घ्राणं च गंधो मुखमाग्निरिद्धः २९ द्यौराक्षिणी च क्षुरभूत्पतंगः पक्ष्माणि विष्णोरहनी उभे च ॥ तद्भुवि जृम्भः परमेष्ठिधिष्यमापोऽस्य तालूरस एव जिह्वा ३०

दिवद्युज्यते । एवमेवं द्वादिदेवादीनामत्र तदवयवैर्द्विषगोलकाद्यभेदकयन्तत्तदंगानि यत्पञ्चत्वात्तदाश्रितत्वात्तदधीनत्वाभिप्रायं न तु स्वैक्यैक्याभिप्रायम् । तेषां स्वतस्तेभ्योभिभूत्वात्मप्रतिमापेक्षयांगानि भूरादीनि स्वरूपत इत्यादेः तथाचाक्षरयोजना एतस्यां हांतर्वदितो हरेः पादमूलं पातालं पठंतीत्यन्वयः चिदानंदाद्यात्मकात्पादमूलज्जातं तदाश्रितं चेति ज्ञानिनः शिष्टेभ्य उपदिशति । उपदिष्टारतयोपासते चेत्तन्नाप्येवमेवानुसंधेयम् । हिशब्द उक्तार्थप्रमाणप्रतिद्विप्रकाशकः पार्ष्णिश्च प्रपदं च पार्ष्णिप्रपदे पार्ष्णिः पादस्य पृष्ठभागः प्रपदं यादृशं विश्वं सृजतीति विश्वसृजतस्य गुल्फौ प्रशस्तलभ्रणापेडकारूपपर्वणीयहातलं पठंतीति पूर्वान्वयः २६ अधोभागे वितलमुपरिभागे तलमिति विभागः । जघनं कटितलं एतत्स्मरणं विशेषाच्च यार्थमित्यतो महीपत इति संबोधितं अगाधत्वब्रह्मजनकपञ्चनिदानत्वभिप्रायेण नाभिसर इत्युक्तं नमस्तलं भुवर्लोकः २७ ज्योतिरनीकं ज्योतिश्चक्रस्थानं स्वर्लोकः महर्लोकोऽस्य हरेर्ग्रीवेति गृणंति । जनोजनलोकः । तपस्तपोलोकः रराटिललाटं २८ इंद्रादयोलोकपालास्तस्य बाहव इत्याहुः दिशः कर्णौ गोलरुस्थानीयो । अमुष्य हरेः श्रोत्राग्निर्द्रव्यं शब्द इति । नासत्यदसावधिनीनासे नासिके गंधो भूमेर्गुणः घ्राणं गंधग्राहीन्द्रियं गंधजनकमाहुरित्यर्थः इन्द्रोदीमः २९ द्यौर्लोकः । आक्षिणी गोलके पतंगः सूर्यः मनुष्याणामहनी देवादीनामहनी इति उभे च विष्णोः पक्ष्माणि ततो जाते तदाश्रिते च परमेष्ठिधिष्यं ब्रह्मलोकः मधुरादिरसः ३०

गायत्र्यादिच्छंदांसि गिरो वचनानि शृणोति अथ मे दस्यं च द्रौक्षं दृष्ट्वा ज्ञाता विति शेषः बहुरूपास्तत्पुनर्वचनं । बह्वङ्गत्वं बहुत्वत इति वचनात् उडुगणानक्षत्राणि द्विजानि दंताः अग्रप्रवृत्तसंज्ञाऽभावोल्लिङ्गव्य-
त्ययश्च वैलक्षण्यद्योतनायेति ज्ञातव्यं मायामोहनशक्तिः हासो हासादभिव्यक्ता सप्तसुप्रथमेति सूत्रात् । दुरंतसर्गाऽनवसानविच्छाष्टिः ३१ ब्रीडालज्जा अधरोऽधरोष्ठः । एवशब्देन्ययोगव्यवच्छेदकः कः प्र-
जापतिः मेढ्रमिन्द्रियं वृषणौ बीजद्वयं मित्रइत्युपलक्षणं वरुणश्च ३१ विधातुस्तत्पदार्थेषु प्रविष्टानुपस्यसतया तस्य विचिंतनुः प्रतिमा यस्य सतया तस्येति वा वीर्येरेतो वप्राणि भाग्यं गतिर्ममं
तस्माद्व्यवसायः प्राणिनां जीवनावधिलक्षणमुत्पन्नं कर्मव्यापारः तस्यास्तत्त्वादिगुणानां प्रवृत्तिक्रमः ३३ संघेद्वे अव्यक्तं मूलमूर्तं मनोभिमानत्वाच्चंद्रस्य कामादिना विकारगृह्यत्पुचारः मनो
मनसोजातः ३४ विज्ञानशक्तिर्विरिंचं गिरिकेलासं त्रापयत इति गिरिर्वापोत्प्लाणयस्य सतथेति वा गिरित्रोरुद्रः सर्वात्मनः सर्वस्वात्मिनः अंतःकरणमहंकारः तस्माज्जातः नखानि नखेभ्यः । गर्दभाद्वडवाया
मुत्पन्नाऽश्वती श्रीणि देशोऽस्य तास्तस्माज्जाताश्च ३५ वचांसि लौकिकैकैवैदिकानि विचित्रं तत्स्वप्याहरणशब्दः व्याहरणाश्रितानि तज्जातानि च मनुर्वायुः तस्य मनीषा बुद्धिः । ते वायवे मनवे वा धिता येति श्रु-
तिः । मनुः स्वायं मुनो वा मनीषा विचारः भगवद्विचारश्च किं जातत्वात् स्मृतिकर्तृत्वं मनोर्निवासो निवसनं कर्मजनितत्वात् गंधर्वादीनामुत्पादिके स्वरस्मृती यस्य सतया स्वरः षड्जादिलक्षणः स्मृ-
च्छंदां स्य नंतस्य गिरो शृणोति दंष्ट्राय मे दूडुगणा हि जानि ॥ हासो जनोन्मादकरीचमाया दुरंतसर्गाय दपांगमोक्षः ३३ ब्रीडोत्तरोष्ठो धर एव लोभो धर्मस्तनो धर्म-
पथश्च पृष्ठम् ॥ कस्तस्य मे दूवृषणौ च मित्रः कुक्षिः समुद्रा गिरयो स्थिसंधाः ३२ नद्योऽस्या ब्योथत नूरुहाणि महीरुहा विश्वतनोर्नृपेन्द्र ॥ अन्नं च वीर्यं च सितं
मातरि भागतिर्वयः कर्मगुणप्रवाहः ३३ ईशस्य केशान्विदुर्बुवाहान्वा सस्तु संध्ये कुरुर्वयं भूम्नः ॥ अव्यक्तमाहुर्हृदयं मनस्तु सचंद्रमाः सर्वविकारकोशः ३४
विज्ञानशक्तिं मतिमामनंति सर्वात्मनोः करणगिरित्रः ॥ अश्वाश्चतुर्गुणजान् स्वानि सर्वेष्टगाः पशवः श्रेणिदेशे ३५ वचांसि तद्व्याहरणं विचित्रं मनुर्मनीषाम्
नुजो निवासः ॥ गंधर्वविद्याधरचरणाप्सरः स्वरस्मृती रसुरानी कवीर्यः ३६ ब्रह्माननः क्षत्रभुजो महात्मा विदूरं प्रिश्नितकृष्णवर्णः ॥ स्वाहा स्वधा वीर्यगु-
णोपपन्नो हव्यात्मकः कर्मवितानयोगः ३७ इयानमावीश्वरविग्रहस्य यः सन्निवेशः कथितो मया ते ॥ संधार्यते स्मिन्वपुषि स्थविष्ठे मनः स्वबुद्धानयतोऽस्ति किं
चित् ३८ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे द्वितीयस्कंधे प्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ एवं पुराचारणयात्मयोर्निर्गुणस्मृतिप्रत्यवरुह्यतुष्यन् ॥
तथा स संजैदममो घटार्थिथाप्ययात्प्रागव्यवसायबुद्धिः १

विरतीतादिविषया असुरानी
कस्य जनकं वीर्यं यस्य सतया ३६ ब्रह्मणः ब्राह्मणजातेर्जनकमाननं यस्य सतया क्षत्रजातेरुत्पादकौ भुजौ यस्य सतया विशांजनकौ रुद्रयस्य सतया । अग्निश्रितः कृष्णवर्णः शूद्रजातिर्यस्य सतया दे-
वपितृभ्यो विनियुज्यमानस्वाहास्वधातपोरुत्पादको वीर्यगुणोरेतो गुणस्तेनोपपन्नः हव्यजनक आत्मा मध्यदेहो यस्य सतया अग्निष्टोमादिकर्मवितानस्योत्पादको योगउपायो यस्य सतया वितानविस्तारः
३७ उक्तायुषसंहरति इयानि ईश्वरविग्रहस्य वैराजाल्यहरिदेहस्य यः सन्निवेशोऽवस्थिति विशेषः सऽयानि तन्मूर्तो मया तंतव कथितः यतोऽस्मादीश्वरविग्रहात्स्य विष्णुसत्तमं चनास्ति । योगिर्मनोऽस्मि-
नूरथविष्टे सवौ च मेव पुषि स्वबुद्ध्या संधार्यते । मनोर्निर्मल्यायेति शेष इत्यन्वयः ३८ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे द्वितीयस्कंधे विजयध्वजकृतटीकाया प्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥ एवं वैराजाल्यस्थूलरूपस्य
धारणाश्रयत्वमुक्त्वाऽस्मिन् अध्याये तत्तद्वृत्तकमलकर्णिकातर्वीर्तनो हरेरात्मा ल्यरूपस्य धारणाविषयत्वं तदुपासकानां फलं चोपदिशति । तत्र मथमतो धारणायां प्रवृत्तये कुत्र कस्य दृष्टफलेऽंधारणेति
शंकाशंकुमुन्मूलयन्ब्रूहि यद्वा विपर्ययमिति प्रश्नपरिहरति एवमित्यादिना आत्मा परमात्मा योनिः कारणं यस्य सतया ब्रह्मा पुराभाविदृष्टौ कालेन नष्टातिरोहिता प्राक्स्वविषया स्मृतिमेव मुक्तधारणमप्य

वरुणाऽऽकुरीकृत्यमतिरुप्यनुपुनलुङ्गिगच्छन्व्यवसायेजगत्सर्जनलक्षणोद्योगेबुद्धिर्यस्यसतथा ततएवधारणायाएवामोघदृष्टिः । अप्यपात्ररूपात्पूर्वथावस्थितं तथेदंजगत्सर्जनेत्यन्वयः ब्रह्मणोदृष्ट
फलत्वादिर्गन्विष्यसमीप्यतिविज्ञापते । वाङ्मनोऽमोचस्पर्कधारणवलंबनत्वमत्राह शब्दस्येति उक्तप्रकारेण श्रोतव्यादित्वेनविपश्चितासंमतत्वात् स्वतन्त्रत्वात् ब्रह्मादिसर्वजगत्सृष्ट्वात्सर्वतःस्थितत्वा
त्सर्वस्यतदधीनत्वात्सर्वगुणसंपूर्णत्वाच्चशब्दस्यब्रह्मणावेदादिसर्वशब्दराशेरैवहारीः पथाविषयोमुख्यवाच्यइत्यन्वयः । इंद्रादिनाम्नांपुरंदरादिष्वेवब्रह्मत्वात्तद्वरेस्तन्नामवाच्यत्वेरुद्धेः काप्यप्रयोजकत्वमत्रा
ह यन्नाममिति मायामयईश्वरेच्छानिर्मितत्वात्तदधीनेसंसारेशयानः परिश्रमन्किमप्यजानन्वर्तमानोतएववासनयानानाकर्मवासनयानानाथोनेबुधभिश्चमन्यो जीवस्तस्यधीर्यपुरंदरादिकमिन्द्रादिनाथ
मिध्यायति तत्रपुरंदरादावर्थादिनाम्नामनुहृतपरमैश्वर्यादिलक्षणान्नविदतेअलुङ्गितमप्राप्तेति किंचतदुपास्त्यातेभ्यःपुरुषार्थश्चनलभते । कुनइत्यतउक्त अपार्थैरिति तत्रैश्वर्याद्यर्थानामसंभवात् अ
तोहरिरेवपरमैश्वर्यादिगुणाकारत्वेनाभिधेयइतिसएवस्मर्तव्यइति अन्यस्सर्वमर्तव्यप्राधान्येनेतिभावः अनुपसर्गोपिपक्षिप्रस्यविधानाद्व्यापतीतिधीर्ज्ञानाश्रयःपुरुषोवापदित्यस्याव्ययत्वेनापार्थरित्यने
नसंयोज्ययदपार्थैर्भस्मिपुरंदरादावपार्थैरिन्द्रादिनामभिःपुरंदरादिकंध्यायतितत्रपुरंदरादावितेवा सर्वनामापतोविष्णुस्तदन्यार्थान्नतुस्मरोदितिस्मृतिर्मासिद्धिशब्देनाह २ सर्वशब्दानांविष्ण्वैकविषय
त्वेविषयामभिवादनादिसर्वव्यवहारोच्छेदमसंगइतितत्राह अतइति एवंसर्वनामार्थतयाहारीरेवव्येयस्तद्व्यवहारव्यथयतोऽतःकविःसर्वज्ञः । अग्रमत्तोजागरणशीलोनाम्नांहारिविषयस्वमविस्मरन्नित्यर्थः अत

शब्दस्यहिब्रह्मणएषपंथायन्नामभिर्ध्यायतिधीरपार्थैः ॥ परिश्रमंस्तत्रनविंदतेऽर्थान्मायामयेवासनयाशयानः २ अतःकविर्नामसुयावदर्थःस्यादप्रमतो
व्यवसायबुद्धिः ॥ सिद्धेन्यथाथनयतेततत्परिश्रमंतत्रसमीक्षमाणः ३ सत्यांक्षितौकिंकशिपोःप्रयासैर्बाहौस्वसिद्धेदुपबर्हणैःकिम् ॥ सत्यंजलौकिंपु
रुपर्णपात्रैर्दिग्बलमेसतिकिंदुकूलैः ४ चीराणिकिंपथिनसंतिदिशंतिभिक्षानोवांमिपाःपरभृतःसरितोप्यशुष्यन् ॥ रुद्रागुहाःकिमवधूतसुहृन्नकृष्णःक
स्माद्भजंतिकवयोधनदुर्मदांधान् ५

एवव्यवसायबुद्धिर्निश्चयबुद्धिर्नामसुहरीतरविषयेषुषटादिषु अभिर्वंदनादिनायावदर्थः स्वप्रयोजनयस्यसतथास्यात् । नातोधिकप्रयोजनइत्यर्थः अन्यथाषटादिलोकविषयव्यवहारसंतरेणार्थैस्वप्रयोज
नेसिद्धेस्वयमेवसंपन्नोतत्रयतेतेत्यन्वयः कुतोत्राह तत्तदिति तत्तत्पदार्थेषुतत्तत्परिश्रममर्थपूर्त्यभावेनमनःकुंशंसमीक्षमाणइत्यन्वयः ३ इदानींस्वतःसिद्धिप्रकारंदर्शयति सत्यामिति देवनिर्मितायां
क्षितौसत्यांकशिपोःशय्यायाःसंपादनेप्रयासैःकिंकमपिप्रयोजनम् । शरीरयात्रानिर्वाहस्यद्वयवारेणसिद्धत्वादितिभावः । बाहौस्वसिद्धेस्वतोऽनायासेनसंपन्नेसतिउपबर्हणैःशिरःपीडैरुच्छिर्षकैःकिम् ।
करांजलौसतिपुरुभिर्विस्तीर्णैःपर्णपात्रैःकिम् । बर्हणैर्दलंपत्रमित्यभिधानं । दिशामेववस्त्राणांलभेसतिदुकूलैर्निष्कापाद्यसौमादिवसनैःकिं ४ ननुभवादृशानांयोगिनांभित्यादिनाशरीरयात्रासिद्धावश्यप
रिपक्षयोगिनांपुंसांकथमुपभोगःसंपद्यतइत्यत्राह चीराणीति पटचीराणिगृहिमिदंयानि पथितोरणे दरिद्राणांचमिभूणामाच्छादनकराणिचेतिस्मृतेः पथितोरणेगृहस्थैर्निहितानिचीराणिजीर्णवस्त्रा
णि । मृषादिमाभिजानिवा । नसंतिकिं भोजनार्थमितिचेत्परान्फलपाकादिनाविभ्रतीतिपरभृतः अंघ्रिपावृक्षाःफलादिनानादिशंतिवादिशंस्येवउदकार्यमितिचेत्सरितःस्यंदमानानद्योऽशुष्यन्निपिकिना
शुष्यन्तित्यर्थःशयनार्थमितिचेत् गुहारुद्राःपिहिताःकिं केनचिदितिशेषः गुहासुसिद्धादिभयेनकथंवासःसंपद्यतइतितत्राह किमिति कृष्णोवधूतानांधूलिधूसरांगानांयोगिनासुहृन्नाकिम् सुहृदेव अतोव
स्त्राद्याशयाकवयोधनादिदुर्मदेनाधान्विवेकधुराहितान् राजादीन्कस्माद्भजंतिनभजंत्येव अतोमुमुक्षुणायदृच्छयालम्बाशनादिनाभाव्यमितिभावः ५

१ हारिः इंद्रादिशेषशब्दवाच्यः तथाध्यानेनपुरुषार्थप्रदत्वात् । व्यतिरेकेणेंद्रादिवदित्यनुमानमत्राभिप्रेतम् ॥ नविंदतेर्थाभित्यनेनोक्तेतोः सूचनम् ॥ इतिपादुपत्त्यं

इदानीमुक्तानुष्ठानपरिपाकप्रकारमाह एवमिति एवमुक्तप्रकारेण यद्वच्छयालः प्राधान्यादिना वृत्तिं हृष्टाप्रसन्नस्य स्वतः स्वतन्त्रस्य हरेः प्रसादात् स्वचित्ते स्वाधीनतया वर्तमाने सति भगवानैश्वर्यादिगुणसमुद्रोऽनं तः परिच्छेदशून्यः आत्मा परमात्मा देहपुत्रादिभ्योत्यंतं विधेयं इति कृत्वानिवृत्तः समुद्रो रमां चो नियतार्थ एतमित्येव्याभिसंभावितास्मीति निश्चितार्थः पुरुषस्तं भगवंतं भजेत । कदाचिदपि तद्गजननं मुंचेत् । ततः किं फलमत्राह सत्सारेति यत्र यस्मिन्सेवमाने सेवकस्य संसारे हेतूनामविद्यादीनामुपरमः । अविद्यादीनां सद्भावे सोऽस्तीति शक्यशका । तएव न सति यत इति शंकमानोऽसुरगक्रातिरिति भावः तदेतत्प्रेयस्य त्यादिश्रुतिसिद्धं हरेः प्रियार्थं त्वं । न केवलं संसारहेतुपरमः फल । किंतु निर्दुःखानंदानुभवलक्षणमोक्षप्राप्तिश्चेति च शब्दः ६ भजनापरपर्यायोपासनं गुणोपसंहारेण कार्यमिति यदतस्तद्गुणकथनं पूर्वकृतदेवोपासनं स्पष्टीकुर्वन् विपक्षेऽप्यत्र माह समर्पणमिति प्राण एवैतस्मिन्पूरे जायतीति श्रुतेः पंचवृत्तिरेको मुख्यप्राण एव यथासुप्रजनस्येति ताद्रष्टा । तथा सहरिः सर्वान्वेच्छीति सन्नेवित् हृदि स्थित्वानुभूयैष्टानंदानुभवनात् सर्वगुणपूर्णः आत्मा स्वामीत्येवं गुणानुपसंहृत्य सत्पयसंवेतः सारयानंदं निर्धत्तेति त्वं भजेतोपासीत आधिपत्याध्यादिसमुद्रावेप्युपासनं न हातव्यमित्याशयेनोक्तं सर्वान्वेति अतोऽन्यतः परमात्मानुपासनेऽपि आत्मघातः अहितकरादिना स्वात्महनारूपदोषापत्त्या नित्यदुःखतमप्राप्तिः स्यादित्यन्वयः च शब्दस्तच्च योग्यतानुसारेणेत्यस्मिन्नर्थे यथैकस्तु बहून्नुपानसुप्रपश्यति प्रभुः यथेष्टम वनाद्विष्णुरनुभूः परिक्रीदति इत्यादौ कृत्वा एवार्थ इति । स्वेच्छयानु कूलविग्रहग्रहणाद्वाऽनुभूः अनेन प्राणेन दत्तानि चेष्टालक्षणानि कार्याणीत्यानंदशब्देन कार्याण्युच्येते तेषां फलपर्यंतं निधाय कत्वेन निधिपाल

एवं स्वचित्ते स्वत एव सिद्ध आत्मा प्रियो र्थो भगवाननंतः ॥ तं निर्वृतो नियतार्थो भजेत संसारहेतुपरमश्च यत्र ६ स सर्वविद्बृहन्नुभूश्च सर्वजात्मा यथा सुसजने क्षितैकः ॥ तं सत्यमानंदं निर्धिं भजेत सर्वात्मना तोन्यत आत्मघातः ७ कस्तं वनाद्दृष्टं परानुचितामृते पशुत्वमसतीनामयुं च्यात् ॥ पश्य न जनपति त्वैत रण्यां स्वकर्मजां परितापान् जुषाणम् ८ केचित् बद्धे हांत हृदयावकाशे प्रादेशमात्रं प्ररुषं वसंतम् ॥ चतुर्भुजं कंजरथांगशंखगदाधरं धारणया स्मरंति ९ प्रसन्नं नखिलनायतेक्षणं कंदर्बं किं जलकपिशं गवाससम् ॥ लसन्महाहारहिरण्यपांगदं स्फुरन्महारत्नकिरीटकुंडलम् १०

नत्वात्स्वामित्वाद्वाऽऽनंदमिधिर्देहिरस्तं च ७ भगवदुपासनामकुर्वीषस्य पशोरपि वैलक्षण्यं नास्तीत्याह कस्तमिति नरके विगततरणत्वौ द्वैतरपीनामनदीयातस्याहिरण्यपासनाल्युपदेयात्पतितं स्तकर्मजां न्स्वकृतकर्मसमुद्रतान् परितापान् सर्वतो दिशमायातान् दुःखविशेषान् जुषाणं गुणान् जनगुरुशत्रोपदेशदृष्ट्या पश्यंस्तु शब्दचित्तादृशदुःखनिवर्तकालंबुद्धिगोचरसुखमदं हरिचपश्यन्को विवेकी तं भगवंतं मना इत्यासती मशुभां परानुचितामितरविषयामुपास्ति लक्षणां स्मृत्तुं युज्यात् पशुत्वं विवेकबुद्धिराहित्यमृते । यदि युज्यात्तर्हि स पशुरेव न विवेकीत्यन्वयः सत्तुर्वैद्यपि यो विप्रो वासुदेवं न विदति । वेदभारभराकां तः त्वैवाज्ञा गदं भइति ८ योग्यता तारतम्येनाधिकारिणां बहून्वात्स्थूलरूपोपासनयोगमानात्तदुपास्तिमभिधायाधुना स्वेदहृदयकमलकर्णकानिकेतनात्प्रोपासनायोग्यानां तदुपासनाविधये केचिदि ति केचिदात्प्रोपासनायोग्याः स्वेदं हांत हृदयावकाशे संतं प्रादेशमात्रं प्रादेशपरिमाणम् । कंजपंचरथांगसुदर्शनं संसंपाज्यं गदाकौमोदकधारपतीति कंजरथांगशंखगदाधरस्तं धारणया तैलधारानंदसं हितममो वृत्त्या स्मरंतीत्यन्वयः ९ श्लोकचतुष्टयेन तमे विनिश्चिष्टं प्रसन्नवक्त्रमित्यादिना नखिलवद्रूपबद्धलवदापतेर्दीर्घैश्च शेषस्य सतथातं कंदर्बः कृष्णमिषस्तुल्यस्तस्य पुष्पवर्णं कंजकर्मकुर्वीषे वस्तद्वृत्तिशंगपीतवासो यस्य सतथातं लसन्महाहारहिरण्यपांगदश्चेति लक्ष महाहार हिरण्यपांगदस्तम् । स्फुरति शोभमानानि महातिबरानि तैर्मुकुंकिरीटकुंडलैश्च यस्य सतथातम् १०

१ इतश्चरमेवात् प्रेयसृत्वा एतं हर्षं अभि अभिमुख्येन संभावितास्मि संयुक् यथा योग्यं प्राप्नोमि विनियतार्थ इति तात्पर्यदीपिका ।

लाख्यविष्णुरूपोधीरः कृत्याद्विनिषेधलक्षणात्कार्याद्विरमोदित्यन्वयः । अन्त्याप्राणवशोनीत्वाजितप्राणोभवत्युत । जीवस्योभगवान् विष्णुः क्षेत्रज्ञशक्तिगीपते । हृदयस्तु स एवात्मा व्याप्तोऽप्यतिभण्यते ।
हरौ हरिर्मेवैवातिस्तदेकत्वस्याचितनं । अन्यत्र तच्चिद्यस्यादितितननीतिरुच्यते इति प्रमाणेभ्य उक्त एवाथोऽन्योनस्वकपोलकल्पित इति भावः । मनस्तच्च बुद्धितत्त्वे बुद्धितत्त्वं क्षेत्रज्ञेऽधिष्ठानभूतत्वं क्षेत्रज्ञाद्विष्टारमात्रम
निर्गोपितत्वं पदार्थे चिन्मात्रे तत्मात्मनो गोपितत्वं पदार्थभूतमात्मनि गोपितत्वं तत्पदार्थभूते परमात्मन्यवस्थैकीकृत्य भेदहेतुमविच्छाधिष्ठानपदार्थज्ञानेन निरस्य कृत्याद्विरमेतेति मायावादिनः एताव्याष्टरूपा
बुद्धिः क्षेत्रज्ञसमाष्टिरूपगर्भात्मानि तत्क्षेत्रज्ञमात्मनिकारणात्मके कारणात्मानमात्मनि शुद्धे ब्रह्मण्यवष्टभ्य कृत्याद्विरतः स्यादिति पौराणिकमन्याः इति ह्यपि प्रमाणविरुद्धत्वादुपेक्षणीयं मनश्चोतिचशब्दे
न मनःशब्दवाच्यं रुद्धं बुद्धिशब्दवाच्यं चार्थाविरंचलक्ष्मीद्वारा क्षेत्रज्ञे लयं तत्त्वानां स्वस्वकारणेषु कल्पत इति ज्ञातव्यं उपोधिके समीपे चेति शक्तिः प्रशममंगल इति च मंगलं भगवान् विष्णुरिति च १७
एवमुक्त्वा तो ज्ञानी पंलोकमाप्नोति तामितरलोकेभ्यो व्यावर्तयति । न यत्रेति । यत्र पास्मिंल्लोकेऽनिमिषाणां हृद्वादि देवानां प्रभुः कालो वायुर्न प्रभुः स्वशक्तेरुद्रोऽथकः । हरिश्च प्रकृतिश्चैव ब्रह्मवायुतयैव चेत्या
देः येरुद्रादयो देवाः जगतामीशिरजगीतिस्वस्वकार्यैव वर्तयामासुस्ते देवान् प्रभवन्ति कुतो न्यायकाशान् कुतोऽपीत्यर्थः । यत्र पास्मिन् स्थाने सत्त्वादिगुणत्रयं च स्वशक्तिप्रकाशकं । विकारो वैभूत
द्विधा त्मको हकारश्च । महान् महत्त्वं प्रधानं प्रकृतिश्च । जरादिस्वधर्मापादिकान् भवतीत्यर्थः १८ नन कालादिसंसारमावाद्दशविषाणवच्चारतीति तत्राह । परंपदमिति । तद्वैष्णवां विष्णो

नयत्र कालो निमिषां परः प्रभुः कुतो नु देवा जगतां य इति शिरे ॥ नयत्र सत्त्वं नरजस्तमश्च न वै विकारो न महान् प्रधानम् १८ परंपदं वैष्णवमामनं तियन्नेति नेतीत्यतदु
त्सि सृक्षवः ॥ विस्मयदौ रात्म्यमनन्यसौ हृदा हृदोपगुह्यापु रमुपदेपदे १९ इत्वं मुनिस्तूपरमेद्वयस्थितो विज्ञानदृग्धीर्यसुं राधिताशयः ॥ स्वपार्ष्णिना
पीडय गुदं ततो निरुस्थानेषु षट्मूत्रमये जितकृमः २०

विद्यमानं परंपदं प्राणोत्तमं लोकमायनं तिपठंतीत्यन्वयः । अनेन यथा कालादिकृतोपद्रवो हरेर्नास्ति तथा लोकास्पापीत्युक्तं भवति । यत्संबंधाल्लोकोपिता हृद्महिमासविष्णुः किमहिमेति तत्राह यत्चेतीति
वैष्णवमित्यनेन प्रस्तुतो विष्णुरयमुच्यते । अतस्तत्समात् ब्रह्मण इतरत्संसारलक्षणं दुःखमुत्सि सृक्षवस्त्यक्तुकामाः विशिष्टाधिकारिणोऽपि विष्णुनेति नेति तृपृथग्यादिव प्राकाशादिवचनं तत्कारणमहदादिव
चनं तदभिमानिवचनेत्युपास्यतदौ रात्म्यं दुःखरात्मनामसुरप्रकृतीनां विद्यमानं संसारदुःखं विस्मयजानन्यसौ हृदा अनन्यभक्ता हृदानिरतिशयस्नेहलक्षणमत्तपोपगुह्यपदेपदे मनसानिरंतरं परिरभ्यामुमापुः एवं
विधस्य हरेर्विद्यमानमिति पूर्वोक्तान्वयः यद्वा यत्सर्वोत्तमं परममंगलं विष्णुरूपमाप्तवान् तद्रूपाभितरेभ्यो व्यावर्तयति न यत्रेति अतस्तस्माद्ब्रह्मणो न्यदजगदुत्सि सृक्षवस्त्याजयितुकामाः सवा एष आत्मानेति ने
तीत्यामनसिततिदित्यन्वयः देवानामचेतनत्वेन बुद्धिपूर्वकप्रवृत्त्यसंभवात्कथं तदुक्तीनिर्णयं तु शक्यत इत्यत्राह विस्मयति । वेदोक्तं निर्णयदौ रात्म्यं दुःखोपास्ति मैक्यविषया विस्मयपदेपदेऽनहं हृदोपगुह्यापरोक्षी
कृत्यामन्यसौ हृदाभूतभवद्वा विष्णोऽमुमापुरामुंरं त्याप्स्यंति ३ऽतो युक्तमुक्तमिति १९ संप्रति ज्ञानिनो देहादुत्क्रमणप्रकारमाह इत्यमिति तु शब्दः प्रकरणभेदार्थः इत्यं स्थिरसुखचासनमित्युक्तप्रकारेण
मुनिरुपरमेदुःकांतो भवेत् । कथमत्राह व्यवस्थित इति देहादुत्क्रमणे व्यवस्थितो निश्चितबुद्धिः । विज्ञानमात्मयोगपज्ञानं स्वाविविषयंतदेव हृत्तस्यावीर्येण सुभुराधितो दग्ध आशयोऽभावात् करणं यस्य सत
थोक्तः । विज्ञानं ब्रह्मेति श्रुत्वा विज्ञानस्य ब्रह्म मोक्षशोऽर्थेणेति वा जिनकृपः शरीररुक्ता निरहितः प्रथमं स्वपार्ष्णिना गुल्फाधोभागेन गुदमपानद्वारमापीक्य ततोऽपानद्वारनिरोधानंतरं । ततो मूलाधाराच्चतुर्द

ब्रह्मयोगिनोक्तः ॥ वैश्वानरमिति सुषुम्नयानाहचोत्कम्पविहायसाहृदयकाशेनब्रह्मपथेनसुषुम्नाख्ययाशोचिषा । रोचिःशोचिरुभस्याचमिधानं । गतोनिर्गतोचिरादिदेवान्गत्वाथवैश्वानरं
याति अथवैश्वानरमाप्त्वाविधूतकल्कोदग्धपापतृणस्ततोवैश्वानरलोकादुदस्तापुपरिहरेःशैशुमारं चक्रीशिशुमारस्वरूपं प्रयातीत्यन्वयः । वैश्वानरेज्जुनद्यादासुर्वेवादेहएवता । विधूयस्वपापानिघातिकिरु
म्लेकेशमिष्येतदथेतिसूचितम् २५ वैश्वानरोमाकइतितत्राह यदिति योभूतानामंतःकोष्ठगात्रोस्थित्वातदुक्तंचतुर्विधमंत्रंपचति यश्चब्रह्मांडमध्यगःस्वपुरमध्यगस्तपतिप्रकाशतेसप्रधानवह्निर्वैश्वान
राख्यो ब्रह्मदेवपितृलोकंमुमुनेर्योगिनःकर्मयोगिनश्चगम्यत्वान्मार्गाद्वेत्तीरितइत्यन्वयः । पितृयानदेवयानंब्रह्मयानमितित्रिधा । गच्छन्वैश्वानरंयातितस्मान्मार्गःसर्हरितः । देवयानेनगंतृणवैश्वा
नरादवागांचिरादथोगम्याःसंति । ब्रह्मदेवपितृलोकंभूतभिःसर्वैरिवैश्वानरःमाप्यतइतिद्योतनाप्यवैश्वानरंयातीतिप्रथमतएववैश्वानरमाधिक्यनामितिज्ञातव्यं २६ केतहितइतितत्राह देवयानमिति शरी
रदक्षिणपार्श्वस्थपिंगलाख्यपादाढीभिःशतायुषामरणारूपोत्क्रमणादहान्यहःसंज्ञं देवयानमेति इडाभिर्देहवायुपार्श्वस्थेडाख्यपादाढीभिःशतायुषामरणेनराशीः रात्रिसंज्ञं पितृणांयानं पितृयानमेति । देवयान
पितृयानमार्गस्थानामहरादिकालाभिमानीनां देवतानां प्राचुर्यादहानिरात्रीरितिवहुचनं । दक्षिणाःपिंगलाःसर्वाइडावायाःप्रकीर्तिताः । माहचोथमध्यमाप्रोक्तासुषुम्नादेवपारमैरिति । देवयान
स्यमार्गस्थाअहःशब्दाभिसंज्ञिताः । पितृयानस्यमार्गस्थारात्रिशब्दाह्वयामता इतिवा । पिंगलेडामध्यस्थयासुषुम्नयानाख्याशतायुषाविशिष्टसुखत्वाच्चद्विषुदत्ताख्यंब्रह्मयानमेति । विशिष्टसुखंविषु ।

वैश्वानरंयातिविहायसागतःसुषुम्नयाब्रह्मपथेनशोचिषा ॥ विधूतकल्कोयहरेदस्तात्प्रयातिचक्रंनृपशैशुमारम् २५ यांतःपचतिभूतानांयस्तपत्यंडमध्य
गः ॥ सोम्वैश्वानरोमार्गोदेवानांपितृणांमुनेः २६ देवयानंपिंगलाभिरहान्धेतिशतायुषा ॥ रात्रीरिडाभिःपितृणांविषुवत्तांसुषुम्नया २७ तद्विश्वनाभिं
तिपद्यविष्णोरणीयसाविरजेनात्मनैकम् ॥ नमस्कृतं ब्रह्मविदामुपैतिकल्पायुषोयद्विबुधारमंते २८ अथोअनंतस्यमुखानलेनदंदद्व्यमानंसनिरीक्ष्यविश्व
म् ॥ निर्यातिसिद्धेश्वरजुष्टधिष्ण्यंयद्वैपराध्यंतदुपारमेश्वरम् २९

तदस्यास्तीतिविषुवत् । तस्ययारोविषुवत्ताता । सपथोरभेदाद्वीत्युपतर्गयोगाह्वासकारस्थकारःविषुवत्ताब्रह्मयानंविशेषेणसुखंपतइति रागोपरक्तसुखादिदातृत्वात्पिंगलादेर्देवयानादिशब्दनाख्य
त्वं । तदुक्तं पिंगलादेवयानंस्पापिगारूपसुखदायकः । इडाअदानात्पितृणामेवंमार्गःप्रकीर्तिताइति । अत्रदेवयानब्रह्मयानभेदोऽवांतरोवर्गंतव्यः २७ अनुनाशिशुमारलोकादुपरितनमार्गप्रकारमा
ह । तदिति । शैशुमारइत्यनेनयद्रूपमुक्तंविष्णोस्तद्विश्वनाभिविश्वनाभिरुपपत्तिपथ तुशब्दसूचितान्तदनुज्ञाभावाय । विराजेनविगतरागादिदोषेणाऽणीयसासूक्ष्मतरणात्मस्वरूपेणसर्वोपब्रह्मज्ञानि
जनस्तद्धोक्तमुपैति । तंविशिनाष्टिकल्पायुषइति कल्पायुषोविबुधायचम्रमतेकीर्तितमितिशेषः । किंविशिष्टंरूपं । ब्रह्मविदांसमुदायेननमस्कृतमेकमुख्यंकेवलीयतिवा मन्वंतरायुषःस्वर्गमहलोकैतुका
ल्पिकाइति पिंगलाभिरुक्तम्यदेवयानेनगतः परातिब्रह्मययास्यस्तत्रमहलोकैऽग्राधिपस्याभित्युक्तोणिमाद्यैश्वर्याशालीवसति कश्चनजनलोकैकश्चनतपोलोकैज्ञानादिपारिपाकायास्ते कश्चित्तत्पल्लोकैर्हर्षाज्ञापाव
सति ब्रह्मयानेनगताःअमतीकालंबनाःप्रतीकालंबनाश्शैशुमारहरिणातुज्ञातास्तदेवानिरुद्धमृज्जसंकर्षणादिदेवान्माप्यदिवस्पातंवायुंप्राप्यतेनकार्यब्रह्मपिताःतदुपदेशंप्रतीकोपासकानिवसंति
अन्येतुतेनवायुनापरंब्रह्मपितास्तद्धोकेनिवसंतिइत्यादिविशेषस्तुशब्देनसूचितइतिज्ञातव्यम् २८ महलोकैकादिषुविहरतांथाज्ञानादिसाधनपारिपाकायचनिवसतांचतुर्मुखप्रातिप्रकारमाह अथोइति मह
लोकैकादिषुवत्सत्तज्ज्ञानिसंघोऽथाद्विपरार्थितानेब्रह्मप्रलयेब्रह्मणासहसृक्रियास्यन्तुसिद्धैःसनकादिभिर्जुष्टस्यचतुर्मुखस्याधिष्ण्यंनिवासस्थानंयत्तद्वैपराध्यंद्वयोःपरार्थयोःसंबंधि । चतुर्मुखस्याऽऽपरंतिनामच

तुमुक्त्वापुल्लङ्घनशतसवत्सरभोग्यमित्यर्थः । तत्पारमेष्ठ्यंनिर्णयति महर्लोकार्देर्निर्गत्यसत्यलोकमाप्नोतीत्यर्थः गंतुहेतुमाह अनंतस्यात अनंतस्यभगवतोमुखानलेनमुखानिर्गताग्निनापुनःपुनर्दक्ष्णाम
नंविशन्निरीक्ष्य । संकर्षणमुत्तमि गभर्गं वस्यदाहोहेतुरित्यर्थः उशब्दोब्रह्मलोकं प्राप्यतेनैवसहस्रमुक्तिमाप्नोतीत्यभिप्रेत्यर्थेवर्तते २९ सत्यलोकस्तेतरलोकेभ्योवैशिष्ट्यमाह नयत्रेति यत्रब्रह्मतेसत्यलो
केशोकादयोनसंति आधिस्तुव्यसनेचित्तदुःखेविद्यानबंधयोरितिव्यसनमाधिरत्रोच्यते यत्रानिर्दंविदांक्रिययादुःखस्यप्रभवस्यजननादिब्रह्मणस्यानुदर्शनात् जनययश्चित्तोदःसोपिनास्तितसत्यलो
कमाप्नोतीतिपूर्वणान्वयः । जनादिलोकापेक्षयासत्यलोकस्यवैशिष्ट्यंननुमुक्तिविशेषान् तदुक्तं सर्वदुःखविहीनायेमुक्ताः प्रायस्तुतादृशाः । अमुक्तास्तुजनाच्चेपुविशेषेणतुसत्यगाइति ननुपदिब्रह्मणासहैव
मुक्तिः सर्वेषां तद्विस्तृतः पूर्वमायासेनसाधनसामग्रीसंपादनं व्यर्थमिति चेन्न योग्यताबाहुविभ्यान्मुक्तिमाप्तेरपिबाहुविषयात् तदुक्तं विष्णोर्लोकंतदैवैक्यात्तिकालांतरेपर । आज्ञयैवहरेः केचिदपूर्तैः केचिदंजसा
विद्वत्स्यैवान्यलोकेषुमुच्यतेब्रह्मणासहेति ३० एवंदेवयानेनगत्वासत्यलोकेपरब्रह्मलोकेचस्थितानांज्ञानिनामोक्षवंक्तुं देवमुक्तिप्रकारमाह ततइति प्रतीकालंबनाप्रतीकालंबनसंज्ञः सज्ञानिसधोब्रह्मप्रलयेस्वावि
बं प्रविष्टो गुरुदशेपलक्षणमार्गद्वयेनवार्णाप्रविश्यतयामौक्तिकशरीरं ब्रह्माणं प्रविश्यतस्तेन ब्रह्मणा सहविशेषं पृथिवीप्रतिपद्यतेन पृथिव्यात्मना सहापः प्रतिपद्यतेनात्मनाऽनलमूर्ध्नि प्रतिपद्यतेन ज्योतिर्मयाग्निप्र
धानोभूत्वावायुमुपेत्य मुक्तिकाले तेन वाय्वात्मना हरेर्लिंगमाकाशवद्व्याप्तं नित्यं चेति बृहन्महत्सुप्रविशतीत्यन्वयः निर्भयः संसारभयान्मुक्तः अतएवत्वरन्त्वरमाणः । अत्रेदं तात्पर्यं च शब्दादवगतं व्यं तथाहि
विशेषारूप्यविषयस्थिते विशेषेणान्निविर्चैस्थित्यैराजारूपं हरिपुनस्ताद्वैगुणाडकटाहात्मकविशेषारूप्यपृथिव्यास्थितेर्विर्चैस्थित्यमन्नमानं हरि तेनान्नान्नाहारिणापुनरिद्येतेचतुर्मुखेस्थितमन्नारूपं हरि

नयत्रशोकोनजरानमृत्युर्नाधिर्नचोद्वेगऋतेकुतश्चित् ॥ यश्चित्तोदःक्रिययाऽनिर्दंविदांदुरंतदुःखप्रभवानुदर्शनात् ३० ततोविशेषं प्रतिपद्यनिर्भयस्तेना
त्मनापोनलमूर्ध्नि चत्वरन् ॥ ज्योतिर्मयोवायुमुपेत्य काले वाय्वात्मना खंबूहदात्मलिंगम् ३१ प्राणेन गंधं रसनेन वैरं संरूपंतु दृष्ट्यास्पशं त्वचैव ॥ श्रोत्रेण चो
पेत्य नभोगुणं तव प्रायेण न वृत्तिमुपैतियोगी ३२ सभूतसूक्ष्मेन्द्रियसन्निकर्षात्सनातनोऽसौ भगवाननादिः ॥ मनोमयं देवमयं विकार्यं संसाद्य मत्स्या सह तेन याति ३३

तेनाग्नेनाविष्णुना तेजोगतविर्चस्थं प्राणनामानं हरि तेनाग्निगतेन हरिणा वायुस्थितचतुराननस्थितं प्राणारूपं प्राप्य तेन वायुस्थितविर्चांतर्यामिणाऽऽकाशस्थितविर्चस्य प्राणारूपं हरिं प्रविशतीति पृ
थिव्यादिकार्याणां स्वस्वकारणेष्वबादिप्रधानांतुषुलयः । तदाभिमानदेवताशरीराणाच । तत्रविर्चकेशवयोस्तत्तत्पदार्थस्थितस्वस्वरूपैरेकीभावोदीपानादीपांतैरिव । अन्येषां द्वारमात्रमिति ज्ञानि
नः प्रलये सर्वे ब्रह्मणा सह पांथिव । भूम्यपामन्ननामानं प्राणमग्न्यादिसंस्थितमित्यादिवाक्यद्वयेन च शब्ददृष्टी तेन निष्प्रमाणमिति शंका निरस्तेति ज्ञातव्यम् ३१ इदानीं पंचतन्मात्राप्रलयप्रकारमाह प्राणेने
ति प्राणेंद्रियाद्यधिष्ठितविर्चस्थेन हरिणा गंधतन्मात्राद्यधिष्ठितविर्चस्थितं हरिमुपेत्य योगी पुनरावृत्तेनोपैतीत्यन्वयः तत्रवाय्वादीनापुनरावृत्तिसद्भावात्प्रायेणेत्युक्तम् यद्वा एवमुक्तवक्ष्यमाणप्रका
रेण मुक्तानां तेषां ज्ञानिनां भोगप्रकारमाह प्राणेनेति एवमुक्तः केवलचिदानंदैकदेशयोगी सः ज्ञानिसंघस्तादृशैरिन्द्रियैर्गणादिभिरत्युत्तमान् गंधादन्पंचविषयानुपेत्य श्वेतद्वीपादिस्थानेष्वश्रितः प्रल
येपि पुनरावृत्तिमुपैतीत्यन्वयः । वाइत्यनेन पंचेंद्रियैर्पंचविषयादृष्टव्याः सर्वतोवराइत्यादिमानसिद्धिं योतयति इयमेव मुक्तिर्नाद्वैतवादिकथितेत्येव शब्दः तुना भग्नस्य हि परे ज्ञानोक्तं नदुःखतरं भवेदिति मानं
सूचयति ३२ उक्तमुक्तिशेषमाह सइति भूतसूक्ष्मेन्द्रियसन्निकर्षात् भूतसूक्ष्मेन्द्रियं च भूतैः शब्दादेतन्मात्रादिभिः तथाभूतसूक्ष्मेजावराशिभिश्चंद्रियैश्च तदभिमानिभिरसहितोनादिः सनातनः सोऽसौ भगवान्वा
कार्याविधिकार्ययुक्तदेवमयं देवप्रधानं भोग्यं मनस्तत्त्वस्थेंद्रियस्थितविर्चगतमानसनामानं स्वात्मानपातित्यन्वयः नातनेन नादेन सहितत्वात्सनातनः । नादेन तेन ग्रहतासनातनइतिरगृह्यते । मनः

स्थितोहीर्निर्त्यसर्वदेवेषुसंस्थितः । देवप्रधानकान्ळोकान्करोत्यनुगतःसदेतिच । पोसावनादिर्भनोमपोविष्णुस्तंयातीतिचोभयथापितस्यैवगन्धर्वत्वंगन्तृत्वंचज्ञातव्यं मनःस्थंमानसस्थंमानसनामानंस्वात्मानंसाधसहरिरुमास्थितविरचस्थितस्वात्मद्वारामतिशब्दवाच्यमहंकारगतवाणीस्थविरचस्थंस्वात्मानंमत्यामतिस्थेनतेनमनस्थेनचसहविज्ञाननामानंविज्ञानतत्त्वाख्यवाणीगतविरचस्थंस्वात्मानंयाति ३३ तेस्मविज्ञानतत्त्वगततेनहरिणागुणसन्निरोधंसत्त्वादिगुणविधुरं सर्वमूलकारणंमहत्तत्त्वाख्यविरचगतंविज्ञाननामानंयाति एवंसर्वीतर्यामिरूपैरेकीभूतःसमहत्तत्त्वांतर्यामीविज्ञाननामाहरिस्तेनात्मना विरचितेनसहस्रार्थचित्प्रकृतिस्थितमानंदनामानंहरियाति सआनंदमयःपूर्णानंदः आनंदनामामहत्तत्त्वगतोविष्णुःश्रियानुज्ञातब्रह्माणमादापावसानेद्विपराधवासानेसर्वात्मकेसर्वातर्यामिणगुणवृत्तिपरिपूर्णैर्ब्रह्मणिवासुदेवाख्येविहरति । जीवसंघःस्वस्वयोग्यतानुसारेणवृंहितत्वाच्चब्रह्माख्येस्वमूलरूपेविहरतीतिशेषः । इत्येषादेवानामुक्तिरितिभावः । एवंस्वस्वांबिंबद्वारेणहारंप्रविष्टानांपुनरावृत्तिर्नास्तीत्याह वासुदेवइति ३४ योभागवतव्यात्यंतिकोभक्तोवासुदेवएतासापुज्याख्यगतिमुक्तिगतःसब्रह्मादिसंघःपुनरिहसंसारोविषज्जतेसंसारविषपोनेत्यन्वयः वैशब्देनानंदसज्ञकेनापिब्रह्मणापरस्परैक्यंसमुद्रेग्नाविष्टनदीवदित्यादिदर्शयति नन्वितआनंदातिशये । नेहविषज्जदेइतीदंयुक्तम् । तदभावेप्रज्ञासाम्राजमिदंकिंनस्यादित्येतच्चोचम् वासुदेवाश्रितोदेवाब्रह्माद्यामुक्तबंधनाइत्यादिनापरिहृतंउपसंहरति एतेइति पुराचतुर्मुखेनाराधितःपृष्ठोभगवान्वासुदेवोद्वेष्टतीब्रह्मगेआह । तेएतेसुतीमपातेकथितेइत्यन्वयः । वक्तव्यत्वेहेतुमाह त्वयेति तत्रापिनिमित्तमाह वंदेति अयेत्यनेनअथये

विज्ञानतत्त्वंगुणसन्निरोधंतेनात्मनात्मानमुपैतिशांतिम् ॥ आनंदमानंदमयोवसानेसर्वात्मकेब्रह्मणिवासुदेवे ३४ एतांगतिभागवतोगतोयःसवैपुनर्नेहविषज्जतेग ॥ एतेमृतीतेचृपवेदगीतेत्वयामिष्टेयसनातनेच ॥ येवैपुराब्रह्मणआहृष्टआराधितोभगवान्वासुदेवः ३५ नह्यतोऽन्यशिवःपंथाविश्रुतःसंमृताविह ॥ वासुदेवेभगवतिभक्तियोगोयतोभवेत् ३६ भगवान्ब्रह्माकस्त्र्येनत्रिरन्वीक्ष्यमनीषया ॥ तदपश्यद्विकूटस्थेरतिरात्मन्यतोभवेत् ३७ भगवान्सर्वभूतेषुलक्षितश्चात्मनाहरिः ॥ दृश्यैर्बुद्ध्यादिभिर्द्रष्टालक्षणैरनुमापकैः ३८ तस्मात्सर्वात्मनाराजन्हरिःसर्वत्रसर्वदा ॥ श्रोतव्यःकीर्तितव्यश्चस्मर्तव्योभगवान्नृणां ३९

स्थेयश्चातपइत्युपासतेतेऽर्चिपमभिसंभवंतीत्यादिवेदसूचयति वेदगीतत्वेऽप्यश्रद्धेयत्वेनहेयत्वंदृष्टमत्राह सनातनेइति नित्यस्थितिहेतुत्वादित्यर्थः ३५ अतोत्रानिःश्रेयसार्थीभिर्भगवतमेवाम्यसनीयमितिभावेनाह नहीति इहसमस्तौअतोभगवताख्यातग्रंथादिविश्रुतःशिवःपंथानास्ति सज्जनकरुणयाभागवतोक्तत्वादितिशेषः । हेत्वंतरमाह वासुदेवइति ३६ एकस्यप्रतिमानंतुक्तकान्नाविशिष्यतइत्यतआमिमूलत्वेनतदुक्तप्रमाणमेवेत्याह भगवानिति ब्रह्मवेदमन्वीक्ष्यआलोच्य । यतोऽग्रयादभ्यस्तंदात्मनात्मकूटस्थेनिर्विकारेहरौभक्तिलक्षणास्तिर्भवेत् तद्भागवतपुराणप्रपञ्चदित्यन्वयःहिशब्देननित्यज्ञानेनसिद्धश्चपुनःपुनरवेक्षतइत्यादिकसूचयति ३७ उक्तमाधिकारिणावेदादिनाभगवत्सद्भावसिद्धेऽपीतिरेपातदस्तिस्वंकथमवगंतुंशक्यमित्याशंक्याह भगवानिति इतोपीदमेवनिःश्रेयसहेतुत्वात्श्रवणादिनाभ्यसनीयमित्यतोवाह भगवानिति द्रष्टासाक्षीभगवाननुमापकैर्निश्चयज्ञानजनकैर्दृश्यैर्हरैःसर्वस्वातंत्र्यादिनाब्रह्मादिजीवाशेरस्वातंत्र्यादिनाचभमाणेनगृहीतव्याप्तिकैर्बुद्ध्यादिलक्षणैर्लिंगैःसर्वभूतेषुनिर्ग्रामकत्वेनास्थितइति आत्मनाजीवेनास्मिन्पुराणेक्षितोज्ञातइत्यतस्तदस्तिस्वेसिद्धेतेनप्रोक्ताद्वेदमूलत्वेनामिमूलत्वाच्चेदमवश्यमभ्यसनीयमित्यायातामितिभावः इदंबुध्येयंनचेदमित्यब्रुवुद्ध्यादीनांपरस्वत्पदश्रीनादप्योनिर्णयतास्तीत्यस्यस्वानुभवसिद्धत्वात्सकान्योहरिरेवेत्यस्यावधारणायचशब्दः तदुक्तं । समाधावसमाधीचानिःस्वतंत्रस्यदेहिनाइत्यादि ३८ उक्तमुपसंहरति तस्मादिति यस्मात्सर्वज्ञेनव्यसेनैषनारायणएवदेवदेवेषुसर्वोत्तमत्वेनद्रष्टव्यत्वेनोक्तः तस्मात्सएवश्रोतव्यः ३९

अवध्यादिफलमाह पिवंतीति सतां सकाशात् श्रवणपुटे पुंसंभृतं पूरितं विषयैर्विशेषेण दूषितम् ॥ ४० ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे द्वितीयस्कंधे विजयध्वजकृतटीकायां द्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥ हरेः श्रवणा विजयिस्तमवद्वक्त्रिकरेकापेक्षिताशेषपुरुषार्थसाधननान्यदन्यदेवतायागादिक्रमातिस्विकफलदंतदपि हयैकायत्तामित्येतद्स्मिन्नध्यायेनिरूप्यते तत्र प्रथमतो वृत्तमनुवदति एवमिति भवान्मनुष्येषु मध्येऽपि यमाणां मनीषिणां नृणां यत्कर्तव्यत्वेन मम सकाशे पृष्ठवान्तदेतदेवं निगदितं यद्वा मनुष्येषु त्रिष्यमाणां नृणां यत्कर्तव्यत्वेन मनीषिणां यत्पृष्ठवानेतदिति १ इदानीं प्रातिस्विकफलप्रदं यागप्रकारमाह ब्रह्मेति ब्रह्मवर्चसकामो वृत्ताध्ययनसंपत्कामः । शिष्यप्रशिष्यादिपुत्रेदमणे पुत्रत्वेन ब्रह्मणस्पतिवेदस्यापतित्वं हस्पातिं वृहजातिजीवकमलासनशन्दराशिष्विति धातोश्च यजेत । तत्तत्तत्रोक्ततत्तद्वयैरिति शेषः सुनाद्यभिर्बुद्धिस्तु चयति इन्द्रियकामश्च सुनादीन्द्रियपाठकामः शुक्रस्तंभनकामो वा प्रजाकामः प्रजातुजनपुत्रपोरिति यादवः प्रजापतीन्कश्यपादीन् २ मायां देवीलक्ष्मीं विभावमुग्रं तेजो बले प्रभावे ज्योतिष्यं क्षिप्रैरतसीति च वसुकामो हिरण्यकामः वीर्यकामः वीर्यपराक्रमेतेजस्य जमाहात्म्ययोरपीति च ३ विशां वैश्यानाम् ४ इलां भूमिं प्रतिष्ठाकामः स्वस्थानाभ्रं शच्छुः लोकमातरौ

पिवंति ये भगवत आत्मनः सतां कथामृतं श्रवणपुटे पुंसंभृतम् ॥ पुनंति ते विषयविदूषिता शयं व्रजंति ते तच्चरणसरोरुहांतिकम् ॥ ४० ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे द्वितीयस्कंधे द्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ एवमेतन्निगदितं पृष्ठवान्यद्भवान्मम ॥ नृणां यन्त्रिष्यमाणां मनुष्येषु मनीषिणाम् १ ब्रह्मवर्चसकामस्तु यजेत ब्रह्मणस्पतिम् ॥ इन्द्रं भिन्द्रियकामस्तु प्रजाकामः प्रजापतीन् २ देवीं मायां तु श्रीकामस्तेजस्कामो विभावसुम् ॥ वसुकामो वसून् रुद्रान् वीर्यकामस्तु वीर्यदान् ३ अन्नाद्यकामस्त्वद्भित्तिस्वर्गकामो दितेः सुतान् ॥ विश्वान् देवान् राष्ट्रकामः साध्यान् संसाधको विशाम् ४ आयुष्कामोऽश्विनौ देवौ पुष्टिकामइलां यजेत् ॥ प्रतिष्ठाकामः पुरुषोरोदसी लोकमातरौ ५ रूपाधिकामो गंधर्वान् स्त्रीकामोप्सर उर्वशीम् ॥ आधिपत्यकामः सर्वेषां यजेत परमेष्ठिनम् ६ यज्ञं यजेद्यशस्कामः कोशकामः प्रचेतसम् ॥ विद्याकामस्तु गिरिशं दंपत्यार्थं उमां सतीम् ७ धर्मार्थमुत्तमश्लोकं तंतुं तन्वन्नापितृन् यजेत् ॥ रक्षाकामः पुण्यजनां नो जस्कामो मरुद्राणां ८ राज्यकामो मनून् देवान् क्रिडति त्वभिचरन् यजेत् ॥ कामकामो यजेत् सोमकामः पुरुषं पुमान् ९ अकामः सर्वकामो वामोक्षकाम उदास्थीः ॥ तीव्रेण भक्तियोगेन यजेत पुरुषं परम् १०

लोकस्य माता पितरौ माता पृथिवी द्यौः पितरौ मनुष्यौ रस्तुनः पितरौ तिसृश्रुतिः ५ अप्सराश्चासातुर्वंशीचेत्यप्सर उर्वशी । तां परमेष्ठिनं चतुर्मुखम् ६ यज्ञमिदं फलभेदादनुपनुरुक्तिः कोशकामो निधिकायः प्रचेतसं वरुणं गिरिशं दक्षणां मूर्तिधरं दंपत्यार्थं सखितं दंपत्याय ७ धर्मार्थमक्षयपुण्यफलार्थमुत्तमश्लोकं विष्णुं अकामो धर्मकामो वामोक्षकामो पियो भवेत् । अथ वा सर्वकामो यः स विष्णुं पुरुषं यजेदित्यमेन विष्णुस्त्वोक्तमइति निश्चीयते अकामः पुरुषं पुमानित्यत्रापि पुरुषो विष्णुरेवास्मादुक्तप्रमाणात् तंतुं तंतुं त्वविच्छेदं तन्वन् विततं कुर्वन् पुण्यजनान् यज्ञान् यणिभद्रादीन् ८ अभिचरन् परोपद्रवकर्म कुर्वन् निश्रुति कोणविकर्षितं सोमं चंद्रं अकामो निषिद्धकामरहितः पुरुषं पूर्णं षड्गुणम् ९ अकामो भगवत्प्रसादमंतरं गेहान्यत्राकामं सर्वकामा उक्तसर्वकामो न्यदेवतायजनमिच्छन् परंपुरुषं यजेत् विष्णुयजने साधनमाह तीव्रेणेति १०

काम्यालुञ्जानस्य यथा मुक्ति साधनता स्यात् तत्प्रकारमाह एतावानिति इह कर्मभूयोजतां काम्यानुष्ठानं कुर्वतां निःश्रेयसोदय एतावान् भागवतानां संगतसेवालक्षणात् भगवति हरौ अचलो भावो भक्ति लक्षणं दित्यत इति ११ भागवतसंगादचलो भावः कथं स्यादित्याशङ्क्यते पांसदसि प्रसक्तानां हरिकथा मृतानां श्रवणलक्षणपानादिना प्रसन्नातः करणस्य पुंसो हरेरितरत्र विरक्तस्य ज्ञानसाधनं भगवत्तत्त्वलाभकिंस्त यज्ञानं भविष्यतीत्याह ज्ञानमिति यदा तत्समासु प्रसक्ताभिः श्रुताभिर्भाभिर्हरिकथाभिः पुंसः आत्मप्रसादे मनसः प्रसन्नता नैर्मल्यलक्षणा तदोभयत्र इह परत्र च स्वर्गादौ गुणेषु विषयेष्वसंगं फलसंगं हारा इत्यलक्षणवैशग्यं भवति अथ भक्ति साधनवैराग्यजनमानंतरं कैवल्यसंभूतपथः सम्यक्संपादित मोक्षमार्गो भक्तियोगो जायते तु शब्दात्तद्वत्केष्वपि अथात्मनो हरेः प्रसादः स्यादनंतरं हरेरपरोक्षज्ञान भवति कीदृशं प्रतिनिवृत्तमपक्रांतं सत्त्वादिगुणनिमित्तानामस्ति जायत इत्यादिषड्भूमीणां चक्रं पुनः पुनरावर्तनं येन तत्तथोक्तं यद्वा प्रसारितसत्त्वादिगुणा एव कर्मयस्तरंगास्ते पांचक्रं येन तत्तथेति यद्वा यासां हरिकथानां श्रवणाद्भगवदपरोक्षज्ञानं तदा प्रतिनिवृत्तगुणोभिचक्रं सत्त्वादिगुणनिमित्ताशनापि पासाशो क मोहरा गद्वेपलक्षणा ऊर्मयस्ते पांचक्रं निरस्तं भवति तस्मादात्मप्रसादस्तस्मादुभयत्र गुणेष्वसंगस्तस्माद्द्वैराग्यात् कैवल्यं संप्रियतेनेति कैवल्यसंभूतमपरोक्षज्ञानं तदेव पंथामार्गो यस्य सत्तथोक्तः एवंविधो भक्तियोगो जायते अथ कस्मात्को निवृत्तोरसन्नः पुरुषस्तासु हरिकथासुरतिन कुर्यादित्यर्थः १२ परीक्षितपृष्ठशुकोक्तं भगवत्क

एतावानेव यजतामिह निःश्रेयसोदयः ॥ भगवत्तत्त्वलाभो यद्वा भगवत्संगतः ११ ज्ञानं यदा प्रतिनिवृत्तगुणोभिचक्रमात्मप्रसाद उभयत्र गुणेष्वसंगः ॥ कैवल्यसंभूतपथस्त्वथ भक्तियोगः को निवृत्तो हरिकथासुरतिन कुर्यात् १२ ॥ शौनक उवाच ॥ इत्यभिव्याहृतं राजानि शम्य भर्तृषभः ॥ किमन्यत्पृष्ठवान् भूयो वै यास किमृषिं कविम् १३ एतच्छ्रूयतां विद्वन्सूतनो हंसि भाषितुम् ॥ कथा हरिगुणोदार्काः सतांस्युः सदसि ध्रुव १४ सवैशा भवतोरजापां ष्वेयोम होरथः ॥ बालक्रीडनकैः क्रीडन् लक्ष्मणक्रीडां यजाददे १५ वैयास किं श्रमं भगवान् वासुदेव परायणः ॥ उरुमादगुणोदाराः सतांस्युर्हिसमागमे १६ आयुर्हरति वै पुंसां मुद्यन्नस्तं च यन्नसौ ॥ तस्य रतेयः क्षणो नीत उत्तमश्लोकवार्तया १७ तरवर्गं किं न जीवांति भव्याः किं न श्वसंत्युत ॥ न स्वादांति न मे हंति किं ग्रामपशवोऽपरे १८ श्वविद्वराहो ह्यसुरैः स तुल्यः पुरुषः पशुः ॥ न यत्कर्णपथोपेतो जातु नाम गदाग्रजः १९

यथा तद्भिगुणीभूतस्तेव स्यादित्याशयवान् शौनकः सूतं पृच्छति इति ॥ ऋषिमात्रस्य त्रिकालदर्शित्वमस्तीत्यतः कविमिति भगवंतमपरोक्षतो जानातीति १३ शुश्रूषतां श्रोतुकामानां सत्सभायां कदाचित्पुंसं गदितरकथापि संभाव्यत इति नेत्याह कथा इति ध्रुवमित्यनेन निपमोयदर्शितः १४ अनयोरेकस्याप्यसत्त्वेनियमभंगः स्यादिति नेत्याह सवा इति तत्र हेतुमाह बाल इति १५ अस्तु भयोः सत्त्वं ततः किं तत्राह उरुमाधेति उरुमाधेत्यनेन हरिकथाया अवश्यसद्भावं दर्शयति उरुमिवैदं विद्याविशारदैर्महद्भिर्गीयत इति उरुगायः सतां समीतां प्राप्नुयैष हरिकथासत्त्वेपि प्रसंगादन्यकथा स्यात् । न तथा श्रीशुक परीक्षितो रित्येतस्मिन्नर्थे हि शब्दः कथा इति शेषः १६ वासुदेवकथामंतरेण जीवनं व्यर्थे मित्याह आपुरिति उद्यन् अस्तं च यन्न गच्छन्न सावादि यः पुसां यदा युर्हरति वै । आदित्यस्य गतागतैरहरहः संक्षीयते जीवनमिति वचनात् तस्याप्युपयुक्तमश्लोकवार्तया ऋते विनाक्षणः कालविशेषः सनीत एव वृथेत्यन्वयः १७ इतलोके दीर्घकालं जीवन् पुमान् स्तूयत इति तत्राह तरवर्गं तद्वर्णांश्चासाद्यभावादि त्यत उक्तं भवत्याह भव्या इत्यतः । अयः संतापनार्थाश्चर्मविशेषाः ॥ भव्याणां निश्चैतन्यान्न तस्याम्यमत्राह नेति ग्रामपशवः सारमेपादयो भेदतिरेतो मूत्रादिकमुत्सृजति अपरेति र्थि गजातिव्यतिरिक्ताः स्त्रीपुरुषाः अनेन हरिचरितश्रवणामावेचेतनत्वमप्रयोजकमित्युक्तं भवति १८ एतदेव विशिनष्टि श्वविद्विति विद्वराहोऽभ्यसूकरः पशुर्विकेकशून्यः गदाभूत इति पाठे गदाभूत इति पदार्थः ग्रामांश्चित इति वत् १९

हस्तोपहारिकथाश्रावंश्रावंतमानस्यपुंसःश्रोत्रादीन्द्रियसाफल्येनापुनःसाफल्यमन्यथान्यर्थमित्याशयेनाह बिलेइति शृण्वतःशृणुतः बिलपर्वतस्येत्येषः उरुगायगाथानप्रगायतिचेत्तर्हिदार्दुरिकाद
दुरस्यविद्यमानाजिह्वाऽसतीव २० वापदि शिवौशवस्यविद्यमानौ २१ बर्हायितेपिच्छनेत्रवदाचरितेनिष्कलेइत्यर्थः लिङ्गानिप्रतिमाः द्रुमवत्जन्मभजतइति क्षेत्राणिपुण्यस्थानानि क्षेत्रपु
रेष्टहेवेहेकेदरेयोनिभार्ययोः । पुण्यस्थानेसमूहेचघृतमाज्यंबुसर्पिषोरितिपादवः २२ भागवतस्यभगवद्भक्तजनरयांघ्योरेणुं यद्वा भागवतयोर्भगवतोविद्यमानयोर्घ्योरेणुंनाभिलषेतनकांक्षेतजीवच्छवो
जीवन्मृतः श्रीविष्णुपद्याःश्रीविष्णुपदप्रियायाः । श्वसच्छवःश्वसकृत्कुणपतुल्यः २३ पुरुषस्ययत्तद्दयंकथारूपेणग्रहमाणेर्हीरनामधेयेर्नविक्रियेतद्रवीभावात्मकंविकारंनाप्नोति तदिदमश्मसारवदति
कठिनमपोधनंवा अथदेवाद्यादिविकारः तस्येदंलक्षणं । मुखेविकासलक्षणाविकारः । नेत्रजलंभवति । गात्ररुहेषुरोमसुहर्षो रोमांचलक्षणःस्यादित्येषः २४ यत्तद्वह्निरिकथाश्रवणाभावेजग्या
देर्नैष्कल्यमयत्तस्मात्तृपतिनासाधुष्टः आत्मविद्याविशारदःपरमात्मविद्यायांपटुत्वरवैयासकिर्नृपातियदाहत्तन्मामभिधेहि हरिकथाभिधानेमदन्यःकिंनस्यादब्राह्म मनइति मनोनुकूलंयथाभवति

बिलेबतोस्कमविक्रमान्येनशृण्वतःकर्णपुटेनरस्य ॥ जिह्वाऽसतीदार्दुरिकेवसूतनचेत्प्रगायत्युरुगायगाथाम् २० आरःपरःपट्टकिरीटजुष्टमप्युत्तमांगंन
नमेन्मुकुंदम् ॥ शिवौकरौनोकुरुतःसपर्याहरेलसत्कांचनकंकणौवा २१ बर्हायितेतेनयनेनराणांलिङ्गानिविष्णोर्ननिरीक्षतोये ॥ पादौचृणांताडुमजन्म
भाजौक्षेत्राणिनानुव्रजतोहरेयौ २२ जीवच्छवोभागवतांप्रिरेणुंनजातुमर्योऽभिलषेतयस्तु ॥ श्रीविष्णुपद्यामनुजस्तुलस्याःश्वसनशवोयस्तुनवेदगंधम्
२३ तदश्मसारंहृदयंबतेदंयद्ब्रह्माणैर्हीरनामधेयैः ॥ नविक्रियेताथमुखेविकारेनेत्रजलंगात्ररुहेषुहर्षः २४ अथाभिधेद्यंमनोनुकूलंप्राप्तमभाषसेभागवतप्र
धानः ॥ यदाहवैयासकिरात्मविद्याविशारदोऽनृपतिंसाधुष्टः २५ इतिश्रीभागवतेमहापुराणेद्वितीयस्कंधेऽष्टमोऽध्यायः ॥ ३ ॥ सूतउवाच ॥ वैयास
केरितिष्वस्तत्त्वनिश्चयमात्मनः ॥ उपधार्यमतिकृष्णेऽत्रोत्तरेयःसतीव्यधाद १ आत्मजायासुतागारपशुद्रविणबन्धुषु ॥ राज्येचाविकलेनित्यंनिरुद्धांम
मतांजहौ २ पप्रच्छचेममेवार्थंयन्मांपृच्छथसत्तमाः ॥ कृष्णानुभावश्रवणेश्रद्धधानोमहायशाः ३

धामभाषसे हेत्वंतरयाह भागवतेति अतस्त्वचप्यश्रोतुमिच्छाप्रवर्ततइति २५ इतिश्रीभागवतेमहापुराणेद्वितीयस्कंधेविजयध्वजलतटीकायांतृतीयोऽध्यायः ३ सक्षेपतःश्रुतहरिचरितत्वाचस्मिन्नेवावहि
तांतःकरणस्यपरीक्षितोभक्त्यतिशयात्पुनर्विशेषतःश्रोतुकामस्यहरिसज्जनलीलाविलासविषयप्रश्रमकारःश्रीशुकाचार्यस्यगुरुदेवानमस्कारपुरःसरंतत्प्रश्रमप्रतिवचनप्रतिज्ञाप्रकारश्चास्मिन्नध्यायेप्रतिपाद्य
ते सत्रप्रथमतःशुकोपदेशात्तस्यप्रवृत्तिज्ञानाविरक्तीअनुवदति वैयासकेरिति आत्मनःसर्वगुणपूर्णस्यहरेस्त्वत्त्वस्यनिश्चयोयेनतत्तथा उपधार्यहृदिनिधायसर्वांमतिंभक्तिपरिश्रुताम् १ आत्मजायाराज्यादि
चित्तमलकाल्लोत करणस्यतस्यकृष्णोसन्मातिविधानंकथमब्राह्म आत्मेति सऔत्तरेयआत्मजायादावनेषांनित्यंनिरुद्धांममताजहावित्यन्वयः हरेःसर्ववर्तातंज्यादिज्ञानविधुराणामहंममेतिनित्य
निरुद्धामनेननित्यंतद्विषयापूरित्यक्तामपितदाविशेषतस्त्यक्तवानित्यस्मिन्नर्थेचशब्दः आत्मादेहः स्वाभ्यमात्थौपुरंराष्ट्रंकोशदंडौनथासुहृत् । समैतानिसम्रत्तानिलोकेस्मिन्राज्यस्ययत्तइतिमनुवचना
दविकलेसप्रकृतिपूर्णे २ किमन्यत्पृष्ठवनेतिप्रशंपरिहरति पमन्हेति ३

संस्थांमार्थं । यत्रैवर्गिकं धर्मार्थं कामसाधनं यत्कर्म तच्च स्वस्यात्मास्वामीति भावं भाक्तिगतः एवमधिकारसामग्रीमान्राजायमर्थयूप्यमां पृच्छथ इममेवार्थपरिपमच्छ शुक्रमितिशेषः ४ स्वाभीष्टप्रदुं
कवचनंस्तौति समीचीनामिति यदिष्टसाधनावबोधकं तत्प्रतिबंधनिवर्तकं च तदेव वचनं समीचीनं हृष्टमेतत्कथमत्राह तमइति मङ्गलमत्रमन्त्रांतरमज्ञानं विशीर्यत इत्यनेन सगूलभूतमुच्छिद्यत इत्युक्तं भवति
महामित्यनेन स्पष्टसाधनज्ञानं च येन दीयत इति सूचितं भवति हेतुर्वाऽनेनोच्यते मङ्गलं तमोविशीर्यत इति येन तस्मात्समीचीनामिति ५ आत्ममायया स्वेच्छया रविपतया प्रकृत्या वाऽन्यैर्दुर्विभाव्यं
दुरुत्पाद्याभिर्देविभ्यं यथा येन प्रकारेण सृजते ६ येन प्रकारेण गोपायति रक्षति पुनर्येन प्रकारेण संयच्छते संहरति तं प्रकारं भूयः पुनरापि विवितामि ज्ञातुमिच्छामि पुरुशक्तिरनंतशक्तिः परः पुमान् ७
आत्मानं जीवं संसारे क्रीडयन्नवतारैश्च क्रीडयन् यांशं किमुपाश्रित्य विश्वस्य पदपेक्षितं तत्सर्वं सामान्यतो विशेषतश्च करोति तदपि विवितामिती च शब्देनानीर्विकारः सदा शुद्ध इति वाक्यप्रमाणयति भगव
च्छेषाविषयस्य ज्ञानस्य वक्तृज्ञानि अपि दुर्लभ इति भावेनाह नूनमिति अक्षैर्दुर्विज्ञेयमिति किं वक्तव्यमित्यस्मिन्नर्थे च शब्दः ८ अथाप्येकः प्रश्नोस्तीत्याह यथेति एको हरिर्जेन्मभिर्वासुदेवाच्च वतारैर्भूरिशः
सृष्ट्यादिकर्माणि कुर्वन् प्रकृतेः सत्त्वादिगुणान् विभ्रज्यथा कथं विभर्ति युष्मत्कर्मज्ञः क्रमेण वेति तु शब्देन गुणानां विरुद्धस्वभावेन युगपद्ब्रह्मेणऽनुपपात्तं सूचयति अपिपदेन क्रमशो ग्रहणं

संस्थां विज्ञाय संन्यस्य कर्म त्रैवर्गिकं च यत् ॥ वासुदेवे भगवति स्वात्मभावं दृढं गतः ४ ॥ राजौवाच ॥ समीचीनं वचो ब्रह्म न सर्वज्ञस्य तवानव ॥ तमो विशार्य
ते मङ्गलं हेरः कथयतः कथाः ५ भूय एव विवितामि भगवानात्ममायया ॥ यथेदं सृजते विभं दुर्विभाव्यमधीश्वरैः ६ यथा गोपायति विभुर्यथा संयच्छते पुनः ॥
यां यांशं किमुपाश्रित्य पुरुशक्तिः परः पुमान् ७ आत्मानं क्रीडयन् क्रीडन् करोति विकरोति च ॥ नूनं भगवतो ब्रह्म न हरेरद्भुतकर्मणः ॥ दुर्विभाव्यमिवाभातिक
विमिश्रापि चेष्टितम् ८ यथा गुणांस्तु प्रकृतेर्युगपत्क्रमशोऽपि वा ॥ विभर्ति भूरिशस्त्वेकः कुर्वन् कर्माणि जन्मभिः ९ विचिकित्सितमेतन्मे प्रवर्तु भगवान्य
था ॥ शब्दब्रह्मणि निष्णातः परस्मिन् भवान्सख १० ॥ सूत उवाच ॥ इत्युपां त्रितोराज्ञा गुणानु कथने विभोः ॥ हृषीकेशमनुस्मृत्य प्रतिवक्तुं प्रचक्रमे ११
शिशुक उवाच ॥ नमः परस्मै पुरुषाय भूयसे सद्ब्रह्मस्थाननिरोधलीलाया ॥ गृहीतशक्तिं त्रितया ये देहिनामंतर्धुशायानुपलभ्य वर्त्मने १२

भाविमिति ६ न केवलं विवितामि किं तु वक्तव्यमिह प्रार्थये इत्याह विचिकित्सितमिति यथा यथा वत् एतद्ब्रह्म वक्तव्यमिह प्रार्थये इत्याह शब्देति अनेनालौकिकमीपवस्तु यथा बोद्धुं शक्यं तथा
वक्तव्यो धियुं त्वं सत्त्वं इत्युक्तं भवति १० परीक्षितपुष्टः किंचकारेति सूतः शौनकस्य द्वादशं कापरिहरति इतीति इति शब्दः प्रकारवचनः हृषीकेशमित्यनेन मुख्यतो वागार्दीन्द्रियशक्त्युद्बोधकत्वं हेरित्यभिप्रे
तिमविवक्तुं प्रचक्रमे प्रारब्धवान् भागवतसंहितामिति शेषः ११ परीक्षितश्चोत्तररूपत्वेन भागवतपुराणं वक्तुं कामः शुकः शिष्टाचारं परिपालयन् स्वेष्टदेवतां प्रणमति नमः परस्मादित्यारभ्य नमस्तस्मिन् इत्यंतैः
श्लोकेः ॥ भूयस्त्वमुपपादयति सदित्यादिना सतः सत्यस्य जगतः उद्भव उत्पत्तिस्थानं पालनरूपस्थितिः निरोधोऽयः एतन्निमित्तं लीलाया गृहीतं शक्तीनां मिच्छाज्ञानक्रियाख्यानां त्रितयं येन सतथोक्तस्त
स्मै इच्छाज्ञानं क्रियाचेति त्रितयाः शक्तयश्चैश्वर्यशक्तिरितिवचनाभित्येति पदमध्याहार्यमित्यं गृहीतशक्तिं त्रितयाप्येत्यर्थः वेदादिवैराग्यप्रमाणप्रत्यक्षमिति भावेनाह देहिनामिति देहिनां जीवानां च क्षुरादिनां तु पल
भ्यर्चनेनैर्दुर्गैर्मागांथ दूरस्थत्वादिति नेत्याह अंतर्धुवायति अंतर्धुमिति नेन सततं तं स्थिताय पोषैभूमात्तत्सु सं द्वाविमौ पुरुषौ लोके इत्यादिवाक्यमत्र प्रमाणम् १२

सर्वस्माच्चारयणप्रसादसाधनाद्वक्तिपूर्वकंपुनर्नमनमेवतत्प्रीतिजनकमितिभावेनाह भूयइति भूयोपिपरस्मैपुरुषायनमइत्यन्वयः यतइष्टावाप्तिरतिबंधकनिवृत्तीत्यातांसएवबंधोदष्टोस्यकथमिति तत्राह । सदिति सतानमनादिप्रशस्तकर्मणांपुंसांवृजिनंदुःखकारणंपापंछिनत्तिनिर्भूलयतीतिसृजिनच्छित्तस्मै असतामप्रशस्तकर्मणामसुरादीनामसंभवायासत्तापादकाय सुखप्रतिबंधकजननिर्भूलका धेत्यर्थः । एतत्करणसामर्थ्यमस्यास्तीतिभावेनाह अखिलेति अखिलसत्त्वमूर्तयेपूर्णसाधुभावस्वरूपाय । निःशेषगुणपूर्णत्वात्सत्त्वइत्येतद्विदुरिति वचनात् साधुभावो गुणइति ज्ञायते अनेन सप्तचरा चरलक्षणप्राणिमूर्तयेइत्येतन्निरस्त अथाप्यस्मादिष्टावाप्तिः कथमवगतेत्यत्राह पुंसांमिति परमहंससंबन्धिन्याश्रमेव्यवस्थितानासंन्यासधर्मवतापुंसांमनुभूयदाशुषे निजानंदानुभवलक्षणमोक्षदात्रे । दाशृ दानइतिधातुः अवधारणवाचिनापुनःशब्देनान्ययोगनिवारयति एतेभ्यएवानुमृग्यददातिनान्येभ्यइत्यर्थः १३ नन्वन्यशब्देनसंन्यासीतरज्ञानिविवक्षापातमेवंविद्भानमृतइतीदमप्रमाणं स्यादज्ञविव क्षायामज्ञानाज्ञानदोषिष्णुरितिचातः केनविवक्षिताइतिमंदाशंकापरिहरिष्यन्भागवतशास्त्रोक्तविरुद्धयोगायेतद्विवाकि नमोनमइति सात्त्वतसंहितोक्तविधिनाविष्णुमर्धंतः सात्त्वतस्तेपांसात्त्वता कर्षंज्ञानभासयतिदीपयतीत्यृषभः ज्ञानमुद्दीप्यमुक्तिददानीत्यर्थस्तस्मै सत्त्वंतुशोभनत्वं स्यात्तद्युक्ताः सात्त्वतामताइतिवचनात्सात्त्वताः शोभनत्ववतः तेषामनुत्पन्नज्ञानानातद्योगपुण्यवताज्ञानददाती त्यृषभः तस्माद्विवाऽनेनोक्तवाक्यद्वयमपिप्रमाणमित्यायातमिति यः परस्मैपुरुषायेतिप्रकांततेतस्मै यद्वा स्वचित्तस्थंसंबोध्यतेतुभ्यंनमइति एवंविधफलदातृत्वेन तत्स्वाप्तीतिवाक्यार्थः । भसभर्त्सनदी

भूयोनमःसद्वृजिनच्छिदेसतामसंभवायाखिलसत्त्वमूर्तये ॥ पुंसांपुनःपारमहंस्यआश्रमेव्यवस्थितानामनुमृग्यदाशुषे १३ नमोनमस्तेस्त्वृषभायसा त्वतांविदूरकाष्ठायमुहुःकुयोगिनाम् ॥ निरस्तसाम्यातिशयेनराधसास्वधामनिब्रह्मणिंरस्यतेनमः १४ यत्कीर्तनंयच्छ्रवणंयदीक्षणंयद्वंदनंयत्स्मरणंयदहं णम् ॥ लोकस्यसद्योविधुनोतिकल्मषंतस्मैसुभद्रश्रवसेनमोनमः १५ विचक्षणायच्चरणोपसादनात्संगंव्युदस्योमयतोतरात्मनः ॥ विंदंतिहिब्रह्मगतिंमतल्ल मास्तस्मैसुभद्रश्रवसेनमोनमः १६ तपस्विनोदानपरायशस्विनोमनस्विनोमंत्रविदःसुधंगलाः ॥ क्षेमंनविंदंतिविनायदर्पणंतस्मैसुभद्रश्रवसेनमोनमः १७

स्योरितिधातोष्टिलेपेनसलोपः । शास्त्रकुस्तितोयोगः ऐक्यध्यानलक्षणः सएवामस्तीतिकुयोगिनस्तेषांविदूरकाष्ठपरिपूरिपरिच्छिन्नलक्षणायस्यसतयातस्मै भगवद्विधितदिह्मात्रमपिनजानंतीत्य तोवाविदूरकाष्ठयेति । दिशस्तुकुम्भःकाष्ठाइत्यमरः । स्वतस्त्वृषत्वेनस्वमपोजनमपेक्ष्यज्ञानादिदातृत्वमितिभावेनाह निरस्तेति निरस्तौसाम्यातिशयोपेनतथोक्तं तेनराधसांसिद्ध्यास्वधामानिस्व यंप्रकाशेब्रह्मणिअनवच्छिन्नचिदानंदैकरसेरस्यतेरममाणाय सदातनोनुभावोयामितिशतुप्रत्ययः लोकविलक्षणोयंरतिरितिचोतपितुं परस्मैपदप्रयोगः प्रतिपदमनुसंधेयमिति नमसांभवत्सुम् १४ कीर्तना दिनाविधूतकल्मषत्पनमसक्रियासंपन्नतइतिभावेनाह यत्कीर्तनमिति सुभद्रश्रवसेसुधंगलकीर्तये सद्यइत्यनेनभक्तिपूर्वकमिति सूचयति भद्रोप्यस्तीतुमंगलइतियादवः १५ वैराग्येणदृढीभूतपाभक्त्या भगवच्चरणानिषेवणंब्रह्मज्ञानसाधनंभवतीतिभावेनाह विचक्षणाइति यच्चरणोपसादनात् यच्चरणैकशरणप्राप्तिंलक्षणनिषेवणादंतरात्मनोऽतःकरणस्य उभयत इहामुत्रविषयेषुसंगंक्षेहंव्युदस्यनिरस्य ब्रह्मगतिंब्रह्मज्ञानंतेनमोक्षंचिंदंति । यस्यगुरुरूपस्यहरेश्चरणोपसत्तेतरात्मनः क्षेत्रज्ञस्योभयतःसंगंस्थूलसूक्ष्मशरीरसंगंव्युदरपापोह्यब्रह्मगतिंब्रह्मस्वरूपंविंदंत्यवगच्छंतीति यन्मततद्वेतुवाचिनादिश ब्देननिरस्तं यतोभेदःभक्त्यादिप्रमाणसिद्धोऽतोनुपपन्नैक्यवादः । सुभद्रंश्रवःश्रवणंयस्यसतयातस्मै १६ १७

सज्जनसेवायाभ्येतादृशमाहात्म्यं किमुत भगवत्सेवाया इति भावेन तन्माहिमविशिष्टमिति किरातांति । किरातादयो येऽन्येपापास्ते सर्वे यदपाश्रयाश्रयाच्छुध्यन्तीत्यन्वयः यस्यादन्यथाश्रयोनारितये पातेयदपाश्रयाविमादयस्तेषामाश्रयास्तेवालक्षणात् शुष्यति विपापमवन्तीत्यर्थः श्वरात्पण्यगवरीजाताः किराताः आठविकाः वेदेहात्पुलकसीजाताहुपाः । वैश्यात्ब्राह्मणीजातो वेदेहकः वेदेहकुत्राभाभाः पुतिवा अज्ञातविशदिभाषा मधुपायिनः । निष्ठ्यात्किरातीजाताः पुलिंदाः व्यभिवाराज्जातश्चरितस्माज्जातावा शूद्राद्ब्राह्मणीजातश्चाडालरतस्माज्जाताः पुलकसाः ब्राह्मणाद्वैश्यापाजातो बभूवः ब्राह्मणात्सर्पाबधस्यकन्यापाजाताभीराः कंकाः कर्पराः नृपाद्वैश्यापाजातापावनाः मश्रुलाः शकास्तुरुष्कविशेषाः डोंबुरुर्गवदपूतिवपूर्वादिशब्दश्रुताः तथा चानुक्तैः सह नतुः पशुजातयस्तथाचोक्तं ब्राह्मणस्य त्रयः पुत्रावर्णास्त्रिष्वनुलोमजाः । शूद्रस्य च त्रयः पुत्रास्तेष्वेव प्रतिलोमजाः । त्रयश्च यः क्षत्रविशोः प्रतिलोमानुलोमजाः । एते द्वादशवर्णानां पुत्रा एकैकशस्तुतं । चानुवर्ण्यं प्रसूयन्ते चतुरश्रतुरः सुतान् । ते च त्वारिंशदष्टौ च पूर्वैर्द्वादशभिः सह । ब्राह्मणाश्चैश्वर्युर्भिश्च चतुः पटिर्हि जातयः । ते सर्वे दस्यवो दोषैः श्रौर्याचैः सद्बहिः कृता इति जातिवैकाभिधाने अन्येपापाद्ब्रह्महत्यादिकर्तारः । तस्मै प्रभविष्णवे प्रभवनशीलाय नम इत्यन्वयः १८ एवं विधमाहिमत्वेन प्रसिद्धः स एष आत्मा परमात्मा भगवान् प्रसीदतामिति त्वन्वयः किं विशिष्टः । आत्मवतां भक्त्याऽपरोक्षीकृतपरमात्मतत्त्वानां भुक्तानां प्रगसायां प्रतुविति प्रशस्तमनसां ज्ञानिनां वाचीश्वरः वेदधर्मतपोनुसारिणां पुंसां वंशगत्वा नृपीमयो धर्ममयस्तपोमय इत्यनेन भक्तवात्सल्यं दर्शितं । तदक्तं वेदानुसारिवशगः स्वेच्छयेति तत्र प्रमाणमाह गतेति व्यलीकन्वाधिषे नृतइत्य

किरातहूणां ध्रुपुलिंदपुलकसाजाभीरंककायवनाः शकादयः ॥ येन्ये च पापायदपाश्रयाश्रयाच्छुध्यन्तितस्मै प्रभविष्णवे नमः १८ स एष आत्मात्मवतामधीश्वर
स्त्रयीमयो धर्ममयस्तपोमयः ॥ गतव्यलीकैरजशंकरादिभिर्वितर्क्यलिङ्गो भगवान् प्रसीदताम् १९ श्रियः पतिर्धनपतिः प्रजापतिर्यियां पतिर्लोकपतिर्धरा
पतिः ॥ पतिर्गतिश्चांधकष्टाणि सात्वतां प्रसीदतां मे भगवान् सतां पतिः २० यदंश्र्यभिध्यानसमाधिधौतयाधियानुपश्यन्ति हितत्त्वमात्मनः ॥ वदन्ति चैत
त्कवयो यथारुचं सममुकुंदे भगवान् प्रसीदताम् २१

भिधानात् गतव्यलीकैरजशंकरादिभिर्ब्रह्मशिवादिभिर्वितर्क्यविशेषेणानुमेयैर्लिंगजगज्जन्मादिलक्षणं यस्य स तथोक्तः १९ विचीकृततत्तदभीष्टसिद्धये तत्तद्गुणाविशिष्टस्य हरेः प्रसादं प्रार्थयते श्रियः पति
रिति श्रीधरयोः पतित्वकथनेन सर्वाधिपत्ये सिद्धेऽपि तदवांतरदेवनामाधिपत्ये निवारयति वेदादिवाल्मज्जाभिमानित्वेन श्रीप्रसादोऽपि प्रार्थनीय इत्यादिप्रायेण श्रियः पतिरिति तत्र विशेषणायैव मनसंधेया
नीति । बहुजनाश्रयत्वेन क्षमागुणनिधित्वेन स्थिराया धरायाः पतिः । मनसा दीन्द्रियव्यापारसाध्यस्य देहात् तस्मिन् भोग्यफलस्य यज्ञकर्मणः फलदानुत्वेन तत्फलपालकः । फलपालनं किमर्थमित्यत आह प्रजापति
रिति कर्मण्यधिकृतस्य जनस्य जीवने हेतुत्वेन पतिः । प्रजातु जनपुत्रयोरिति । प्रजापतिश्च द्वाच्यत्वं मुख्यमस्येति वा प्रवृत्तेर्ज्ञानपूर्वकत्वेन संप्रवाचदर्थधियां पतिरिति । लोकपतिरित्यनेन पुरंदरादीनां तत्पति
त्वं निवारयति पतिर्गतिश्चेत्यादिना भक्तवात्सल्यातिशयत्वं दर्शयति निरपेक्षत्वेन सतां स्वामित्वापेक्षानास्तीति शंकां निवारयति सतां पतिः २० उक्तार्थजातमिदं किं प्रमाणकं कथं वा ज्ञातुं शक्यमिति तत्राह
यदंश्र्येति कात्स्न्येनानिवृत्तविषयसंस्कारस्मरणमभिध्यानं निवृत्तविषयसंस्कारोऽसंप्रज्ञात्वरूपः समाधिः यदंश्र्यविषयाभ्यां ताभ्यां धौतयानिर्णयकाविद्याकामममलयाधिया आत्मनः परमात्मनस्तत्त्वमनुपश्यं
ति हि यस्माच्च समात्तदर्शनप्रमाणम् हृद्वाचयथारुचं यथारुचि शिष्यादिभ्यस्तत्तत्वं वदन्ति चेत् तत्तदुपदेशाख्ये ज्ञातुं शक्यमित्यर्थः २१

अथारंभेसरस्वतीचतुर्मुखादिप्रसादश्चामीष्टसाधनंभवतीत्याभिप्रायेणाह प्रचोदितेति पुरासर्गादीभजस्याऽऽपरब्रह्मणो जातस्यचतुर्मुखस्यहृदिसर्गासर्वचैतनेभ्योऽत्तमरिशितिसनियमलक्षणावितन्वतासं
स्कारोऽङ्गो ध्वजारेणविस्तारयतायेनभगवताप्रचोदितोप्रेरितास्वलक्षणास्वरूपभूतनित्यत्वाख्यलक्षणास्वरूपनिर्णायकषडंगारूपलक्षणावा सरस्वतीवागङ्गादिदेवरूपा तस्यास्यतद्भास्यचतुष्टयात्मा
दूरभूदभिव्यक्ताभूत् चत्वारो निर्गतावेदास्तववक्रचतुष्टयादित्यादेश ऋषीणां ब्रह्मज्ञानिनामृषमोक्षानप्रदः परमवागीश्वरीपतिर्नारायणोभेप्रसीदतां प्रसन्नोभवत्वित्यन्वयः किलेत्यनेनसर्वश्रुत्यादिसर्वाददं
शेषति वार्तासंवादयोः किलेतिपादवः । यद्वा पुराशास्त्रब्रह्मधेऽधिलेतेनाजस्यमपितामहस्यपराशरस्यहृदिसर्गाज्ञानोपदेशलक्षणास्थितावितन्वतायेनव्यासेनप्रचोदितासहस्रास्वलक्षणास्वयोग्यसर्गादि
ब्रह्मलक्षणासरस्वतीभागवतसंहितारूपायस्यास्यतः प्रादुरभूत् सञ्जयीणामृषमोव्यासोभेप्रसीदतामित्यन्वयइति अजःपितामहेऽनादाविति प्रबंधेनिकटेतीतिपुराणेनागतेपुरेतिच । छागोविष्णोहरेहजइत्य
तोऽजस्यविष्णोःसर्तीस्थितिवितन्वताहृदिलोकस्येत्येषइतिवा २२ इदानीं देहोद्दिप्यादिप्रवर्तकहर्प्रसादयति भूतेरिति योविष्णुर्ग्रहद्विव्याप्तैर्भूतैःपृथिव्यादिभिःपुरःशरीराणिनिर्मायामृषपूर्वभूतामादि
रूपैः शेतेइतियत्तत्तत्पुरुषःपुरिश्यनयोगेनपुरुषनामा । तस्येदमेवशिरइतिश्रुतेःगोलकात्मकदेहव्याप्तत्वाद्वाषोडशात्मकएकादशोद्दिप्यपंचभूतव्यापीषोडशगुणानृशब्दादिविषयसारान्मुंके नदुःखा
निसभगवान्स्वविषयपुराणं व्याकर्तुं कामस्यमेवचांस्यलंकृषीष्टवप्रीतिजनकानिकुर्यादित्यन्वयः २३ इदानींभक्त्यतिशयेनदेवकीर्णंदनं कटाक्षीकृत्यनमति नमइति सौम्याज्ञानसोमार्हाः ब्रह्मादयोज्ञा

प्रचोदितायेनपुरासरस्वतीवितन्वताऽजस्यसर्तीस्थितिर्हृदि ॥ स्वलक्षणाप्रादुरभूत्किलास्यतःसमेऋषीणामृषभःप्रसीदताम् २२ भूतैर्महर्द्विर्ग्रहमाःपुरोवि
भुर्निर्मायशेतेयदमृषपूरुषः ॥ भुंक्तेगुणानृषोडशषोडशात्मकःसोलंकृषीष्टभगवान्वाचांसिमे २३ नमस्तस्मैभगवतेवासुदेवायवेधसे ॥ पपुर्ज्ञानमयंसौ
म्यायन्मुखांभोरुहासवम् २४ एतदेवात्मभूराजन्नारदायेतिपृच्छते ॥ वेदगर्भोभ्यधात्साक्षाद्यदाहहरिरात्मनः ॥ २५ ॥ इतिश्रीभागवतेमहापुराणेद्वि
तीयस्कंधेचतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥ नारदउवाच ॥ देवदेवनमस्तेस्तुभूतभावनपूर्वज ॥ तद्विजानीहियज्ज्ञानमात्मतत्त्वनिर्दर्शनम् १

नमयंज्ञानात्मकंयस्यहरेर्मुखांबुरुहादुत्पन्नमासवंधुपुस्तस्मैवेधसेकत्रेवासुदेवायभगवतेनमः सौम्या उद्वादायोज्ञानमयंयन्मुखांभोरुहासवंपुस्तस्मैवेधसेकसाद्यसुरहंनवासुदेवायशौरयेनमइतिवासौम्या
नारदादयोज्ञानमयंज्ञानप्रतिपादकभगवतपुराणानामयन्मुखांभोरुहासवंपुस्तस्मैवेधसेचतुर्मुखायनमः कीदृशायवासुदेवायनारायणपुत्रायशौरेःपुत्रःशौरिरिति वत्सौम्याः व्यासादयस्तस्मैवेधसेविधिपुत्रा
धनारदायवासुदेवायवासुदेवभक्ताय सौम्यावैशंपायनादयः तस्मैवासुदेवायवासुदेवावतारायव्यासायनमःवेधसेभारतादिशास्त्रकर्त्रे २४ स्वाभीष्टदेवताप्रसादंप्रार्थयित्वासांप्रतंपरीक्षित्प्रश्रंभविबहुमुपक्रमते
एतदेवेति हरिरात्मनः स्वस्ययत्पुराणमाह आत्मभूःपरमात्मपुत्रोवेदगर्भोब्रह्मातदेतत्सर्वमिति त्वत्प्रश्नकारेणपृच्छतेनारदायाभ्यधादित्यन्वयः अर्थव्यत्यासोनास्तीत्येवशब्दः एतदुक्तमवति आदौना
रायणेनब्रह्मणेप्रोक्तं ब्रह्मणानारदाय नारदेनव्यासायव्यासेनमह्यतदहंव्यत्प्रश्नपरिहारत्वेनवक्ष्यामीति २५ ॥ इतिश्रीभागवतेमहापुराणेद्वितीयस्कंधेविजयध्वजकृतटीकायांचतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥
अस्मिन्ध्व्यापेवेदगर्भनारदाख्यायिकाकथनव्याजेनग्रंथादौप्रतिज्ञातंजगज्जन्मादिकारणत्वलक्षणंतदेकनिष्ठमितिसप्रपंचं प्रतिपाद्यते तत्रादौनारदप्रश्नकारमाह देवदेवेति यदज्ञानमात्मनःपरमात्मन
स्तत्त्वंनिर्दर्शयतीत्यात्मतत्त्वनिर्दर्शनंतज्ज्ञानंमहंविजानीहि विज्ञापय आत्मब्रह्मणोस्तत्त्वज्ञानेमहान्विशेषोस्तीतिभेदस्यपरमेश्वरप्रसादमंतरेणवागादीन्द्रियमवृत्तिरपिपरीक्षाप्रयतीति तत्स्वातंत्र्यस्य
ब्रह्माकर्तृत्वंकिंकरणीति करणस्यविवक्षयाव्यत्यस्योक्तं जीवब्रह्मभेदोदरेःस्वातंत्र्यंनारदस्यकरणत्वमितित्रयव्यत्यस्यार्थः तदुक्तं व्यत्ययाभेदेस्वातंत्र्यकरणेति १

ज्ञेयपृच्छति यद्रूपमिति इदं विभ्यस्य रूपमिव रूपं न तु साधारणं चित्त्वेन सत्त्वेन च सादृश्याच्च द्रव्यत्वाच्च । तदुक्तं । तद्द्रव्यत्वादिदं रूपं हेतुर्नैव रूपरूपत इति । यो धिष्ठानं भूलाधारो यस्य तत्त्वदधिष्ठानं न त्वारोपमाणस्य
स्वरज्जुवदधिष्ठानं अधिष्ठानमिति प्रोक्तं मूलाधारविचक्षणैरिति । इदं यतः सृष्टेः सृष्टं यतो वा इमानि भूतानि जायन्त इति श्रुतेः । पीठवद्यस्मिन् संस्थासंस्थानं परपतच्चत्संस्थं । यत्स्थितं दृश्यते वस्तुसंस्थानं त
दुदीरितमिति च पूर्वपृथिवीवत् अथ तु पीठवदिति विशेषाच्च पुनरुक्तिः यः परोयस्याज्जगतस्तद्यत्परं । हारी. परोयस्य जगतो ह्यव्यक्तादेश्चक्रत्प्राज्ञ इति यस्मात्संस्थामृत्युः संहारो परपतच्चत्संस्थं येन परंपालन
यस्य तद्यत्परं येन जातानि जतिवति यत्परं तथा भिसंविशंतीति वा यच्च पदधीनं च यदधीना यस्य सत्ता च तदित्येव भण्यत इति । विभेदे विद्यमानेऽपि मिथो नित्यस्वरूपत इति च तस्य हेतुत्वं तत्त्वतो यथा वदन्त्येव न्यपः २
मम वक्तव्यं शोभवतो ज्ञानसामग्रीदिव्यत इत्याह सर्वमिति हिशब्देन प्रजापतेन त्वदेतान्यन्य इत्यादि श्रुतिप्रसिद्धिं चातयाति सर्वभेद इति । प्रतिज्ञा भूतादिप्रशुरितहेतुः हीति न्यासिदं न । करनला
मलकवदिति निदर्शनं विज्ञानेति निगमनं ३ नैतत्सामान्यज्ञानां किंतु विशिष्टमेव हारी प्रसादाय च तत्त्वादि विभावेनाह यद्विज्ञान इति यस्य प्रसादाद्विज्ञानं यस्य तदवसत्त्वाद्विज्ञानः यथाधारो परपतथा यः
परोयस्यात्स तथा यथात्मा स्वाभीयस्य सयदात्मकः त्वत्वेदं विशेषः उक्तादधिकं ज्ञातुं पूर्वं पक्षं दर्शयति एकः सृजसोत्पादिना एकस्त्वेव भावमायया रवेच्छया भूतानि चराचराणि पृथिव्यादिपंचभूतैः सृ
जसि ४ कुञ्जालादेः कालाच्च धिष्ठानं दृष्टं किमस्याधिष्ठानमत्राह आत्ममिति अकृमस्त्वं तानि भूतानि सूत्रनाभिर्गुणानाभिरिवात्मशक्तिनिजसामर्थ्यमवष्टभ्यात्मनि भावयसे उत्पादयसि पालयसि च

यद्रूपं यदधिष्ठानं यतः सृष्टमिदं विभो ॥ यत्संस्थं यत्परं यच्च तत्त्वं वदतस्त्वतः २ सर्वं ह्येतद्द्रव्यान्वेदभूतमव्यभवत्प्रभुः ॥ करामलकवद्विश्वविज्ञानावसितंतव ३
यद्विज्ञानो यदाधारो यस्य स्वरूपं यदात्मकः ॥ एकः सृजसि भूतानि भूतैरेवात्ममायया ४ आत्मन भावयसे तानि न पराग्भावयेः स्वयम् ॥ आत्मशक्तिमवष्टभ्य
सूत्रनाभिरिवाकृमः ५ नाहं वेद परं त्वस्मान्नावरं न सभं विभो ॥ नामरूपगुणैर्भाव्यं सदसत्किंचिदन्यतः ६ स भवानचरद्द्वारं यतः सुसमाहितः ॥ तेन खेदय
से न स्त्वं परांशं कांच्यच्छसि ७ एतन्मे पृच्छतः सर्वं सर्वज्ञसकलेश्वर ॥ विजानीहियथैवेदमहं बुधेनुशासितः ८ ब्रह्मोवाच ॥ सम्यक्कारुणिकस्येदं वत्सतो वि
चिकित्सितम् ॥ यदहं चोदितः सौम्य भगवद्दीर्घदर्शने ९ नानृतं बत तच्चापियथामां प्रब्रवीषिषो ॥ अविज्ञाय परं तत्तत्तावत्स्वयंतोहि मे १०

पराक्त्वचो वाहिनं भावयेः ९ भावयसे वर्यं यसे च इति यत्तस्मादस्माद्भवतो विभ्यस्परमुत्तमं कारणमहं न वेद अवरं हीनं समं कारणं च न वेद तु शब्देनोक्तार्थमवधारयति । निगमयति नामिति नाम्नावाचकेन रूपेण शुक्लादिना गुणैः सत्त्वादिभिः सत्सूक्ष्मसत्सूक्ष्मं च किंचिद्रूपं तु यद्वाप्यमुत्पाद्यं तच्च दन्यत इत्यपि गार्हितं निदिष्टं अतस्त्वेव सर्वकारणमित्यर्थः ६ ज्ञाततत्त्वेन त्वया प्रश्रुतमिति कुत इति तत्कारणमाह स भवानिति तपोऽचरदिति यत्तेन हेतुना त्वं नोऽस्मान् खेदयसे त्वय्यनलबुद्धिं प्रापयसि त्वदितरं कर्तुं सद्भावे परांशं कांच्यच्छसीत्यन्वयः तस्मात्प्रश्रुतः कुत इति भावः ७ एतन्मे पृच्छतः सर्वं सर्वज्ञसकलेश्वर इति विशेषणद्वयमुक्तार्थस्थिराकरणायेकं यथा बुधेजानामिति धेतेशेपः त्वदधीना यतः सत्ता ह्यवस्थापिकेशेव त्वेनेन पूर्वपक्षोयमिति ज्ञायते ८ नारदप्रश्रुतिरिह रिष्यन्तु ज्ञाज्ञासितस्तौति सम्यगिति अहं भगवतो हरेर्वीर्यस्य सृष्ट्यादिलक्षणस्य दर्शनं कृत्वा पने चोदित इति यद्यस्मादतस्ते चिकित्सितं सम्यक् समीचीनमित्यन्वयः कारुणिकस्येनेन लोकोपकारकं हेदमिति लक्षयति ९ तत्र पथमतः पूर्वपक्षाशयाक्षिपति । नानृतमिति त्वमेकः सृजसोत्पादयथामां प्रब्रवीषिषि तदनुत्तं नाकं । अनुत्तमेव । बतस्त्वद्वचनं श्रुत्वा ऽहं स्निग्धः स्नेदानुक्रपासंतोपविस्मयामं नृणे वा इति १० परमाधिष्ठातृपरमेश्वरमिति ज्ञायनाहं वेद परं त्वस्मादिति मात्मा तत्तच्चानृतं तदप्यनुत्तमेव कुत इति तत्राह अपीति अतिगार्हितत्वात् अपिः पदार्थसंभावनां ववसर्गगर्हासमुच्चयेऽपि तिस्रस्तत् । गर्हासमुच्चयप्रशंसां संपादनां स्वपीत्यभिधानाच्च । कस्मान्मदुक्तमाक्षिपसीति तत्राह एवावत्त्वमिति हिशब्द एवायं भेदावत्त्वत्तद्वाचिषारोचितरोचकत्वं ह्येव । नातोऽधिकमिति यत्तस्मादिति शेषः १०

एतदेव स्पष्टयति येनेति तत्र प्रमाणमाह यथेति तमेवाभांतमनुभातिसर्वं यदादित्यगतं तेजोजगद्भासयते त्विलमित्यादेः ११ बुभूषुणा दुर्मतश्रवणप्राप्तापराधो भगवन्नमनेन परिहर्तव्य इति भावेन भगवंतं नमति नम इति तस्मै वासुदेवाय भगवते नमः वयं तं धीमहीत्यन्वयः अनेन आनमो भगवते वासुदेवाय । नारायणाय विद्महे वासुदेवाय धीमहि तन्नो विष्णुः प्रचोदयात् । इति द्वादशाक्षरी चतुर्विंशत्यक्षरी चेति द्वे विद्ये हि रण्यगर्भेणानित्यं सेव्ये इति दर्शितं यद्वा मत्तः परमविज्ञाय यथा एकः गुजसीत्यादि यंप्रकारं मां त्रयोषितं च तत्प्रकारं विषयं वचनमेवानृतं नान्यत् यद्रूपमित्यादि तदेवानृतं कुत इत्यत आह नेति प्रमाणं विरोधात् नामावान्याविरोधेऽपि त्विवचनात् अयंपक्षः संभावित इत्याह अपीति वत्संतोऽप्यहेतुत्वात् कुतो नृतमिति तत्राह एतावत्त्वमिति यतो यस्माद्विष्णोर्म एतावत्त्वपरिच्छिन्नप्रभावत्वहिमसिद्धं कथं पक्षिद्वयमित्यत उक्तमेव विनिश्चितं येनेति । अनेन हरेः कारणत्वं तव कर्तृत्वं प्रतीतं ननु हरेः स्वातंत्र्यकर्तृत्वमित्याशंक्य दासभावकथनेन तत्स्पष्टयति नम इति रामेण मुक्तः शरीरोऽवगमवधीदित्यादाविवकरणत्वं पितृमुख्यकर्तृत्वं प्रयोजयतीत्यतः कारणत्वप्रयोगो नाधिकचित्करः नन्वेवं चेत्तव कर्तृत्वप्रवादः कथमत्राह यन्माययेति त्रिविधामाया एका हरेरिच्छामुख्या द्वितीयाऽमुख्या प्रकृतिस्मृतीयाऽमुख्यतमजीवानां वधकशक्तिरिति तत्रयस्याविष्णोर्निच्छाधीनया दुर्जयया हारिभजनवर्जितैर्जैर्लुप्तशक्त्या १२ यस्य हरेरीक्षापथे दृष्टि मार्गे स्यात्तुं विलज्जमानया चित्प्रकृत्याऽभिमन्यमानया शैवल्या रूपया जीवस्वरूपा च्छादिकयाऽमुयामाया मोहिता अन्यथा ज्ञानमाप्ता भवत एव दुर्धियोजनामवशेषविश्वमस्ति । सर्वस्याहं कर्तृत्वविकृत्यं ते तं धीमहीत्यन्वयः मुख्यामाया हरेः शक्तिरुख्या प्रकृतिर्मतेत्यादिना त्रैविध्यवगमात्तद्विजालक्षणा मायाऽत्रोच्यते १३ ननु विष्णोरितरत्कारणनास्तीति कथमुच्यते । पृथिव्यादीनां प्रातिसिक्कारणत्वप्रतीतिरिति तत्राह द्रव्यमिति द्रव्यं पृथिव्यादि कर्मपुष्पपापलक्षणं पृथिव्यादीनां

येन स्वरोचिषा विश्वं रोचितं रोचयाम्यहम् ॥ यथा कौर्मिर्यथा सोमो यथर्क्षग्रहतारकाः ११ तस्मै नमो भगवते वासुदेवाय धीमहि ॥ यन्मायया दुर्जययामावदंति जगद्गुरुम् १२ विलज्जमानया यस्य स्थातुमीक्षापथे मुया ॥ विमोहितादिकृत्यं ते ममाहमिति दुर्धियः १३ द्रव्यं कर्म च कालश्च स्वभावो जीव एव च ॥ वासुदेवात्परो ब्रह्मैवैवान्योऽर्थोऽस्ति तात्त्वतः १४ नारायणपरावेदा देवानारायणगंगाः ॥ नारायणपरा लोका नारायणपरामस्ताः १५ नारायणपरो योगो नारायणपरंतपः ॥ नारायणपरं ज्ञानं नारायणपरा गतिः १६

रिणामविशेषो वा कालः परिणामहेतुः त्रुटिलवात्मकः स्वभावः सात्त्विकादिः जीवः सुखदुःखाश्रयः द्रव्यं पुरोडाशादि कर्मभ्रातरिणादिव्यापारः कालो वसंतादिः स्वभावो ब्राह्मणत्वादिः जीवो यजमानसंज्ञ इति वा द्रव्याद्यन्यतरो अन्योऽर्थो वासुदेवात्परोधिको नास्ति तर्हि तत्समः कश्चित्स्यादत्राह तात्त्वत इति नेत्यनुवर्तते तात्त्वतः तद्वदेव स्थितः समोऽपि नास्ति त्वर्थः तद्वदेव स्थितं वच्यतां तात्त्वतं तत्प्रवक्ष्यते इति वचनात् अनेन द्रव्यादीनां प्रातिसिक्कारणत्वस्य भगवदेकानिपतत्वेन हरेरखंडकतृत्वं सुस्थिरमिति सिद्धम् १४ ननु हिरण्यगर्भः समवर्तत त्रैभूतस्य जातः पतिरेक आसीत् ब्रह्मादेवानां प्रथमः संवत्सव्यं विश्वस्य गोप्ता भुवनस्य कर्तृतादि श्रुतयस्त्वद्गुणप्रतिपादनपराः कथं ग्रन्थविषयाः स्युरित्याशंक्य मदंतं स्थस्य मन्त्राहो हरेर्गुणप्रतिपादका इत्याशयेनाह नारायणपरा इति स्वप्रतिपाद्येषु वस्तुपुनरायण एव प्रतिपाद्यत्वेन परोऽधिकोऽप्येतां तत्तथोक्ताः सर्वस्मादुत्कृष्टं नारायणमेव प्रतिपादयतीति कुत इति तत्राह देवा इति नारायणपरा च क्षुराचयवभेषो जाता इत्यनेन देवानां भवत्वं नारायणस्योत्कृष्टत्वमुक्तिमिति ज्ञायते नारायण एव पालकत्वेन परोऽप्येभ्यस्ते तथोक्ताः अहं हि सर्वज्ञानाभित्यादेरिज्येऽपि द्वादिष्वयं पर इति कृत्वानारायणपरान्वा इत्युक्तम् १५ अटागयोगेन योज्यमानेष्वपि परः हरिरेव कृच्छ्रवां द्रायणादि तपसां विषयोऽपि स एव अत्रापि तपसा युज्यमानानां पर इत्यर्थः नारायणपरं ज्ञानं ज्ञानेन परमज्ञेयो हरेः नारायणपरा गतिराश्रये पुण्येषु वा मुख्याश्रयो मुख्यगम्यश्चाप्येव तदुक्तं मध्येऽप्यज्ञेयवा न्येषु योज्येषु च परो हरिरित्यादि अनेन हिरण्यगर्भादिशब्दानां चतुर्भुसादि विषयत्वमपहस्तितं सर्ववेदापत्पदमभ्यनंतीति १६

ननुभवदाः सृष्ट्वा भविकथं स्वभावालोके रूपात्तं वर्तत इत्यतस्तं प्रकारं दर्शयति तस्यापीति तद्वृष्टिप्रतिष्ठं धुंकोपे समर्थो नास्तीति । ईशस्येति ईशित्वं च वरादि प्राप्तयेति निर्विकारस्येति एतदपि बलवत्प्रतिबंधं
 केनान्यपानभवतीत्यस्मिन्स्वाभिनइति एवंविधस्य तस्य हरेरपि शब्दात् श्रयश्च ईशैषैव कटाक्षवीक्षणैर्नैवाभिचोदितस्तेन सृष्टोहं सृज्यं जगत्सृजामीत्यन्वयः एवमशब्देन सृष्टौ प्रयोऽकारं निवारयति १७
 एवं हरेरुत्पत्तिं त्वं प्रदर्शयितुं पुनरुपपत्तकमशोपिवेति प्रशंसापरिहरति सत्त्वं रजस्तम इति तेन हरिणा नित्यं गृहीता अपि सत्त्वं रजस्तम इति त्रयो गुणानि गुणस्य सततं सत्त्वादिगुणरहितरयि विभोर्माययेच्छया स्थित्या
 दिषु निमित्तभूतेषु क्रमशो युगपच्च गृहीता इत्यन्वयः माययेति विशेषणान्मूलसृष्ट्यादिषु क्रमशो नैर्दिनसृष्ट्यादिषु युगपत् गृहीता इति विशेषः तदुक्तं नित्यं गृहीताः सत्त्वाद्याः स्थित्यादिषु विशेषतः युगपत्क्रमश
 श्येवेति १८ रजोगुणमुपादानीकृत्य सृष्टिं वक्ष्यन् हरेः सत्त्वादिगुणैर्विवक्षितं कृत्वमहिमानमाह कार्येति पुरुषमिति जातवैकचनं द्रव्यज्ञानक्रियाश्रयाः द्रव्यतामसाहंकारकार्यशरीरं । ज्ञानवैकारिकाहंका
 रकार्यमनः श्रोत्रेन्द्रियाणि च । क्रियातैजसाहंकारकार्यवागार्दीन्द्रियजातं आश्रयोपेक्षतेत्युक्तं । एवंविधाः प्रकृतेः सत्त्वादयो गुणा अभिमानमतरेणानित्यदा मुक्तं प्रकृतिस्त्वं विधुर्मायिनं स्वतो ज्ञानिनं पुरु
 षं जीवसमुदायं कार्यकारणकर्तृत्वे च ब्रह्मन्तीत्यन्वयः तत्रायं विभागः तमोगुणः कार्यशरीरे तद्रतुः स्वाद्यनुभवेन वज्राति रजोगुणः कर्मकारणैरिन्द्रियैः कारणेषु कर्मसु ब्रह्मति सत्त्वगुणस्तु मनसा ज्ञानेन्द्रियैश्चानं
 यत्सुखमनुभवामीति तत्र कर्तृत्वे वज्राति इदमुक्तं भवति । शरीरगतदुःखाद्यनुभवे तमोगुणः । कर्मसुरजोगुणोहं सुखीति सुखानुभवे सत्त्वगुणः कारणं । गुणानामचेतनत्वेन स्वतः प्रवृत्त्यनुपपत्तेः तन्नियमनेसु

तस्यापि द्रष्टृशस्य कूटस्थस्यासिखात्मनः ॥ सृज्यं सृजामि सृष्टोहमीक्षयैवाभिचोदितः १७ सत्त्वं रजस्तम इति त्रिगुणस्य गुणान्नयः ॥ स्थितिसर्गनिरो
 धेषु गृहीता मायया विभोः १८ कार्यकारणकर्तृत्वे द्रव्यज्ञानक्रियाश्रयाः ॥ ब्रह्मन्तीति त्यदा मुक्तं मायिनं पुरुषं गुणाः १९ स एष भगवाँस्त्रिभिर्मिरेतैर्योक्षजः ॥
 स्वलक्षितगतिर्ब्रह्मन् सर्वेषां मम चेश्वरः २० कालं कर्म स्वभावं च मायेशो मायया स्वया ॥ आत्मन्यहच्छया प्राप्तं विबुधेषु रूपाददे २१

स्वकारणमीश्वरे चेति तदुक्तं ज्ञानेन्द्रियैश्च मनसा सत्त्वं ब्रह्मन्तीति पुरुषं । रजः कर्मैन्द्रियैर्नित्यं शरीरेण तमस्तथेत्यादि १९ न केवलमेतानि देहेन्द्रियमनासिबंधकानि । हरिप्रसादसामग्रीयोग्यानामुक्तिसाधकानि
 चेत्याह स एष इति यो येन स्वरोचिषा विश्वमित्यारभ्य कार्यकारणकर्तृत्वं इत्येतेन ग्रंथेन प्रतिपादितः स एषो योक्षजो भगवानेति स्त्रिभिर्देहेन्द्रियमनोभिर्लिंगैर्ज्ञानोपापलक्षणैर्यमादिसाधनैर्यतमानैरेतैर्जीवैः स्वलक्षि
 तगतिः प्रदर्शितस्वस्वरूपो भवति एतदुक्तं भवति देहेन्द्रियमनोजयिनस्त्वैरेव साधनैर्भगवद्विषयैस्तं पश्यतीति स्वप्रसादादिर्मंजीवः पश्येत्तेन स्वलक्षितमिति च अथः कृतेन्द्रियजं ज्ञानत्वेन मुक्तोप्ययोक्षजः स्यादि
 त्यतः सर्वेषामिति सर्वेषां भुक्तानां । स्वस्य सर्वात्मनो विपिनारदस्य विशेषशंकापरिहाराय मम चेति विशेष्योक्तम् २० सृज्यं सृजामि सृष्टोहमीतीमर्थं स्पष्टाय तत्सृष्टिप्रकारमाह कालमिति ब्रह्मज्ञानमुत्पल्लसं जग
 जन्मादिकारणत्वं भवेति ज्ञापयितुं मित्यतो वा सृष्टिप्रकारमाह कालमिति मायेशो लक्ष्मीपातिः परनामस्वनिमेषाति सृष्टिकाले प्राप्तं विबुधैः बहुधा भावितुकामः अनादित एवात्मनात्मानि पदच्छयास्वेच्छया प्राप्त
 भवेत्कालं । कर्मजीवानानाविधोदष्टं । स्वभावं सात्त्विकादिलक्षणं । चशब्दात्सगुणत्रयां प्रकृतिं स्वमायया स्वशक्त्या विशेषत उपपादयेदित्यन्वयः प्रकृतिं प्रविश्य स्वशक्त्या क्षोभयामासेत्युक्तं भवति । प
 त्रान्यहंत्वभावः स्याद्विश्वेच्छादिनाविना तदिच्छा हि यदहच्छा स्यादतस्तत्र यदहच्छयेति । कालकर्मस्वभावादिनित्यधेशेच्छया सदा । प्राप्तमेव विशेषेण सृष्ट्या दातुं व्यत्यज्यति च । ईशो बह्वीः पुरः सृष्टात्तत्रैव ब
 हु रूपतां । तच्च नियामकतया प्राप्तं कालाद्युपादद इति वचनेनैवोपनायामयी सृष्टिरत्रोच्यत इति सिद्धम् २१

गुणव्यतिकरात्मकमूलप्रकृतेर्महत्तरोत्पत्तिप्रकारमाह । कालादिति । यदासिसृक्षुर्विष्णुः कालकर्मस्वभावरजोगुणानाविशयसृष्टयेपरकरतमोगुणोरजोगुणं न च संयुक्तो भूतः स गुणवैराग्यात्मको गुणव्यतिकरः तस्मात्कालादिति पंचमी तृतीयार्थे कालेन सृष्टिहेतुना । कर्मणः कर्मणा हि रण्यगर्भाहृतेन तदुपकृतात् परिणामस्वभावतइति तसिः स तृतीयार्थे विकारस्वभावयामूलप्रकृत्या च सहितात्पुरुषाधिष्ठितारिति पुरुषे ष्यविष्णुनाधिष्ठायक्षोभमाणान्महतो महत्तत्त्वस्य चतुर्मुखदेहस्थानीयस्य जन्माभूदित्यन्वयः गुणानां व्यतिकरो विषयमावस्थायस्मिन् तस्मादव्यक्तादिति वा । तदुक्तं गुणकालस्वभावेऽर्थशब्देनाधीष्टित्वः । ८ गदादिर्महत्तत्त्वमभूत्तस्येच्छया हरेरिति २२ तु शब्देन कालादिकमनुकर्षिते कालकर्मस्वभावेभ्यो विकुर्वाणाद्रजःसत्त्वोपबृंहितात् सत्त्वेनानुस्यूतरजोगुणेन प्रवृद्धान्महत्तत्त्वात्तमः प्रधानतत्त्वविशेषो भवदित्यन्वयः द्वितीयस्तु शब्दो महत्तत्त्वमपेक्ष्यतमः प्रधानत्वेनेतरापेक्षया तदपेक्षया सत्त्वप्रधान एवेत्यस्मिन्नर्थे इतोपेतमः प्रधानत्वमीपचारेकमिति भावेनाह द्रव्येति द्रव्याणि भूतानि ज्ञानं ज्ञानेन्द्रियाणि क्रियाकर्मोद्विद्याणि चात्मास्वरूपं यस्य स तथा २३ किं नाम कोसौ पदार्थ इति तत्राह सोहंकार इति तद्विभागमाह कुर्वन्नितीनिर्दिशति वैकारिक इति यस्याहंकारस्य भिदाभेदः २४ प्रकारांतरेण तद्देहमाह द्रव्यशक्तिरित्यव्यनामकपंचभूतोत्पादनशक्तिमत्त्वात्क्रियानामकर्मोद्विपजननशक्तिमत्त्वात्तथा ज्ञाननामकज्ञानेन्द्रियजननशक्तिमत्त्वात्तानोदिगादिदेवानां चोत्पत्तिशक्तिमत्त्वात्तस्याहंकारात्मनः प्रभोरुद्रस्य द्रव्यशक्तिरित्यादिभेदोऽवगंतव्यः । तथा चोक्तं भूतानि द्रव्यनामानि ज्ञानं ज्ञानेन्द्रियाणि चेत्यादि । द्रव्याद्युत्पादनशक्तिमत्त्वात् द्रव्यादिशक्तिरित्युक्तं तं प्रकारमाह तामसादपीति अपिशब्दः कालकर्मोऽनुक

कालाहुणव्यतिकरात्परिणामस्वभावतः ॥ कर्मणो जन्ममहतः पुरुषाधिष्ठितादभूत् २२ महत्तत्त्वविकुर्वाणाद्रजःसत्त्वोपबृंहितात् ॥ तमः प्रधानस्वभावद्रव्यज्ञानक्रियात्मकः २३ सोहंकार इति प्रोक्तो विकुर्वन्समभूत्रिधा ॥ वैकारिकस्तैजसश्च तामसश्चेति यद्विदा २४ द्रव्यशक्तिः क्रियाशक्तिर्ज्ञानशक्तिरिति प्रभो ॥ तामसादपि भूतादेर्विकुर्वाणादभून्नमः २५ तस्य मात्रा गुणः शब्दोर्लिङ्गं यद्द्रष्टव्योः ॥ तमसोऽपि विकुर्वाणादभूत्स्पर्शगुणोऽनिलः २६ परान्वयाच्छब्दवांश्च प्राणोजः सहो बलम् ॥ वायोरपि विकुर्वाणात्कालकर्मस्वभावतः ॥ उदपद्यत तेजो वै रूपवत्स्पर्शशब्दवत् २७ तेजसस्तु विकुर्वाणादासीदंभोरसात्मकम् ॥ रूपवत्स्पर्शवज्वांभोषवच्च परान्वयात् २८

पदार्थः भूतादेर्भूतानां मूलकारणात् २५ तस्याकाशस्य मात्रा गुणः पंचेन्द्रियैर्भूतान्मात्रा गुणः शब्दोऽभूत्तस्मात्तदव्यभूदित्युत्पत्तिविशेषोऽत्र ज्ञातव्यः । तथा वक्ष्यमाणत्वात् तत्प्रयोजनमाह लिङ्गाणि ति यच्छब्दरूपद्रष्टव्योर्द्रष्टुर्हरेर्देहस्य स्थविश्वस्थचलिङ्गां ज्ञापकं प्रमाणं तदुक्तं पंचेन्द्रियाभिधेयत्वात्मात्रा गुण इतीरितः । शब्देनैव परोद्भूतज्ञापकं जगदेव चेति च शब्दः कचिदाश्रितो गुणत्वादिति यस्पर्शगुणो गुणस्त्वमिन्द्रियैकज्ञाहो यस्य स तथा २६ परस्याकाशस्यान्वयात् संसर्गात् शब्दवान् शब्दगुणोपेतः वायोरौत्पत्तिकगुणानाह प्राण इति सर्वचेष्टयितुत्वात्प्राणः । अभिव्यक्तित्वात् ओजोऽवष्टभशक्तिर्वा अनाभिभाव्यत्वात् सहः स्वेच्छाकरणशक्तिस्वरूपत्वाद्बलं तदुक्तं सर्वचेष्टयितुत्वात्प्राणाभिभवशक्तिः । ओजोऽवष्टभलपोरिति पादवः । कालकर्मस्वभावतो विकुर्वाणादवायोस्तेज उदपद्यत उत्पन्नमभूत् तेजः स्वतो रूपवत्कारणानुस्यूतत्वात् स्पर्शादिगुणवत् उपाधिवशात् स्पर्शादिगुणवत्त्वं स्वतइति वैशेषिककल्पितरवकपोलकल्पितमिति दर्शितं वा इत्यनेन २७ विकुर्वाणात्तेजसइत्यादौ कालकर्मस्वभावतइत्येतदनुवर्तनीयं तदन्वयात्कारणपरंपरान्वयात्परसगुण आत्मास्वरूपं यस्य तत्तथारसगुणोत्पत्तिपूर्वकमिति भावः घोषवच्छब्दवत् २८

१. मात्राशब्दः कर्मव्युत्पत्त्याभेदार्थः । पंचेन्द्रियैरित्योगतया लभ्यते । भेल्वर्गं गुणेति पूर्णाणि त्वगादिवैद्यभर्शादिगुणेषु मूलकारणतया शब्दस्यानुस्यूतत्वेन त्वगादिवैद्यवस्यापि संभवात्पंचेन्द्रियाभिधेयवत्तुम् ॥

वमित्येव यद्वा जीवः प्राणधारकः परमात्मा जीवन्तया विधायै स्वात्मानं तत्राजीजनदिति प्राणानुधारयते परमात्सजीवः परमेश्वर इति च । जीवादत्पुद्गिकतेजस्त्वापजीवो जगज्जीविते हेतुत्वाज्जीविते हेतुद्वयादिर्द्युक्तं च अजीवोऽपि महोत्तजास्त्वथवा जीवपञ्चगदितिवचनात् यद्वा अजीवः परमेश्वरो जीवैर्ष्वजीवप्रधानं चतुर्मुखमुत्पाद्यत दंतर्पामित्वेन प्राणधारकं रवान्मानप्रजीजनत् विरिचस्यापि विराड्वाक्यार्थात् वैतिरूपजननस्यात्राभिप्रेतत्वात् तदुक्तं । अंजे जातौ पुर्मासौ द्वौ हरिर्विष्णातथैव चेत्यादि ३४ तामेवाभिव्यक्तिस्फुटिकरोति स एष इति अयमर्थः यो महदादितश्चानिसृष्टातदंतर्विष्टस्तदुपादागतधातुं निर्मायतदंतः प्राविशत्तस्य पुरुषः करचरणाय वयवत्वेन पुरुषनामा हरिरं डनिर्भेद्यं हृदि तिष्ठत्वा तस्मादंडाभिर्निर्गतः प्रकाशितो भूत्पुरुषत्वेऽपि लोकविलक्षणो यामिति भावेन विशिनष्टि सहस्रोति अत्र सहस्रशब्दस्य यथासंभवमर्थोक्तव्यः ३५ पुरुषाख्यविष्णोरवयवभ्यएव चतुर्दशभुवनसृष्टिरन्येभ्यस्त्वमुख्येति भावेनाह यस्येति इह पंचाशत्कोटिर्विस्तीर्णब्रह्मांडे आपामतो विस्तारतस्तावद्विपुलानंदानि दिहत्वेनावतीर्णस्य चतुर्दशभुवनेभ्योऽहोच्चभिन्नस्य पुरुषाख्यस्य हरेरवयवैर्निमित्तकारणैर्मनीषिणश्चतुर्दशलोकान् सृष्ट्वा नृकल्पयंतीति यत्परमात्तस्मात्तत्सृष्टेर्ज्ञानिप्रत्यक्षसिद्धत्वात् अन्यतः सृष्टिरमुख्येति भाः हरेरवयवैः सृष्टालोका इति विकल्पनमित्यादेशः । तत्सृष्टिकल्पनाप्रकारमाह । ऊर्वादिभिरिति । ऊर्वादिभिः पादतलांतैरवयवैरतलादिपातालांताः । सप्तलोकानिर्मिताः । जघनादिभिर्मूर्धांतैरवयवैर्ब्रह्मपृ

सप्तपुरुषस्तस्मादंडनिर्भेद्यनिर्गतः ॥ सहस्रोर्विप्रिवाहक्षिः सहस्राननशीर्षवान् ३५ यस्येहावयवैर्लोकान्कल्पयंति मनीषिणः ॥ ऊर्वादिभिरधः सप्तसप्तोर्ध्वजघनादिभिः ३६ पुरुषस्य मुखं ब्रह्मक्षत्रमेतस्य बाहवः ॥ ऊर्वावैर्यो भगवतः पद्मांशूद्रोऽव्यजायत ३७ भूर्लोकः कल्पितः पद्मांशुवर्लोकोऽस्य नाभितः ॥ हृदास्वर्लोक उरसामहर्लोको महात्मनः ३८ ग्रीवायां जनलोकश्च तपोलोकश्च नेत्रयोः ॥ मूर्धाभिः सत्यलोकस्तु ब्रह्मलोकः सनातनः ३९ तत्कट्यामतलं कृत्स्नमूर्ध्यां वितलं विभोः ॥ जानुभ्यां सुतलं शुद्धं जंघाभ्यां तु तलातलम् ४० महातलं तु गुल्फाभ्यां प्रपदाभ्यां रसातलम् ॥ पातालं पादतलं तद्वितलोकमयः पुमान् ४१ भूर्लोकः कल्पितः पद्मांशुवर्लोकस्तु नाभितः ॥ स्वर्लोकः कल्पितो मूर्ध्नि इति वालोककल्पना ॥ ४२ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे द्वितीयस्कंधे पंचमोऽध्यायः ॥ ५ ॥ ॥ ७ ॥

विष्णोर्दिसर्त्पाताः सप्तलोकः सृष्टा इति ३६ इदानीं पुरुषस्य मुखाद्यं गेभ्यो ब्राह्मणादिजातिजनिमाह पुरुषस्येति ब्राह्मणो मुखमिति पेव मुखाज्जातत्वे हेतुतद्व्यादेर्मुखमित्यादिप्रथमापंचम्यर्थः । प्रमाणांतरगवेषणायाखोनकर्तव्योऽत्रैव दर्शनादिति भावेनाह ऊर्वा इति अनेन पुरुषनाम्नो हरेर्यथा मुखाद्यं गेभ्यो ब्राह्मणादिजात्युत्पत्तिरेवलोकमृष्टिरपितदंगेभ्यः सिद्धान्तान्यतः ३७ तामेव सृष्टिपंचयति । भूर्लोक इति भूरिति भूमेरव्ययनामांतरं भूर्लोकः पद्मधांजात इति कल्पित इति अन्वैतव्यं भुव इत्यंतरिक्षलोकः इदमव्ययं जघनपादयोः सामीप्याज्जघनादिभिरित्यनेन न विरोधः ३८ ३९ कट्योर्जघनांतर्भावेऽप्येवं स्तस्त्रीप्यादूर्वादिभिरित्यस्या विरोध इति ४० उपसंहरति इतीति यत् एवं हरेर्लोकानि मूर्त्तल्लोकान्यासत्वं लोकाधारत्वं लोकोत्तमत्वं च अतो वैराज्याख्यो विष्णोर्लोकमय इति उपासीतार्तशेषः ४१ प्रकारातरेण पुरुषावयवभ्योलोकसृष्टिप्रकारमाह भूर्लोक इति अत्रातलादीनां भूम्यंतर्भावेन महारादीनां स्वर्लोकांतर्भावेन त्रिलोकविवक्षाज्ञेया अतो नोक्तविरोधः अत्रेवं तात्पर्यमुक्तं भवति चतुर्दशलोकपक्षस्त्वेकः सप्तलोकपक्षस्तत्परं त्रिलोकपक्षस्तन्वोऽधिकारिभेदेन न्यायार्थत्वात्कल्पनापास्ततो विकल्प उपपन्न इति ॥ ४२ ॥ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे द्वितीयस्कंधे विषयध्वजकृतटीकायां पंचमोऽध्यायः ॥ ५ ॥ ॥ ७ ॥

आध्यात्मिकाधिदैवाधिभौतिकादिरूपस्य जगताहरेर्मुखादिभ्य उत्पत्तिस्तस्य ततो भिन्नत्वं तदुत्पत्तमिति मादिस्वरूपत्वं च प्रतिपाद्यते ऽस्मिन्नध्याये तत्र प्रथममध्यात्मैन्द्रियतदभिमानिदेवतादिसर्वपदार्थानां तदंगेभ्य उत्पत्तिप्रकारमाह । वाचइत्यादिना वाचोवागीन्द्रियस्य वक्त्रव्यस्य च तदभिमानिनो वहेरिन्द्रियदेवस्य च पुरुषस्य मुखेन्द्रिययोनिः कारणमुत्पादकमित्यर्थः । क्षेत्रपुरेष्टेदेहेकेदारेयोनिभार्ययोगेति योनिः त्रीणां भवेत्स्थाने कारणे तादृके पण इति यादवः । गायत्र्युष्णिगनुष्टुबृहतीर्षां क्रित्रिपुद्गलगीतां संज्ञानां छंदसां मस्य पुरुषस्य त्वर्ह्यां सरुधिरमेदोमज्जाः ध्याख्याः सप्तधा तवः । क्षेत्रमित्यनुवर्तते अत्र तदुत्पत्तत्वं वाश्रितत्वं चेति तत्तत्पुरुषमुत्तरत्राप्यनुसंधेयं हव्यादिसर्वानां जिह्वैन्द्रियस्य च कपायमधुरादिसर्वस्य च तस्य पुरुषस्य जिह्वाक्षेत्रम् १ सर्वांस्तृणां च वायोऽश्वतत्रासे परमायने ॥ अश्विनोरोषधीनां च त्रामाश्रयणे च अभिमानिनो रश्मिनो ब्रौह्माचीषधीनां च घ्राणैन्द्रियस्य गंधस्य च सुरभ्यसुरभिलक्षणस्य च तस्य घ्राणक्षेत्रम् नपुंसकस्य घ्राणस्य पुंशक्तिमत्त्वचोतनाय घ्राण इत्युक्तं कृबिघ्राणं गंधवहो घ्राणां सा च नासिकेत्यमरः २ चक्षुरिन्द्रियस्य तद्विषयाणां च रूपपाणां विषयप्रकाशकानां तेजसां ज्योतिषां च हरेश्चक्षुःक्षेत्रं दिवोद्युलोके स्याभिमानिनः सूर्यस्य च हरेरक्षिणी च क्षुर्गोलके क्षेत्रमिति शेषः दिशादिग्देवतानां तीर्थानां शास्त्राणां च हरेः कर्णैः क्षेत्रं तीर्थमन्त्राद्युपाध्याये शास्त्रेष्वंभसि पावन इत्यभिधानं श्रोत्रेन्द्रियस्य तद्विषयस्य शब्दस्याकाशस्य च हरेः श्रोत्रेन्द्रियं कारणम् ३ वस्तुसाराणां वस्तुश्रेष्ठानां वस्तुबलानां वा सौभाग्यस्य तस्य हरेर्गात्रमुत्पादकं भाजनं निधानं निधानपात्रम् । त्वीन्द्रियस्य स्पर्शगुणस्य स्पर्शाभिमानिनो वायोः सर्वमेधस्य सर्वज्ञस्य चास्पहरेत्त्वामिन्द्रियं क्षेत्रम् ४ पैरुद्रिजजातिविशिष्टैः पालाशादिवृक्षैः

ब्रह्मोवाच ॥ वाचोवहेर्मुखेन्द्रियं क्षेत्रं छंदसां सप्तधा तवः ॥ हव्यकव्यामृतान्नानां जिह्वा सर्वरसस्य च १ सर्वांस्तृणां च वायोऽश्वतत्रासे परमायने ॥ अश्विनोरोषधीनां च घ्राणो गंधस्य चैव हि २ रूपाणां तेजसां च क्षुर्दिवः सूर्यस्य चाक्षिणी ॥ कर्णौ दिशां च तीर्थानां श्रोत्रमाकाशशब्दयोः ३ तद्वात्रं वस्तुसाराणां सौभाग्यस्य च भाजनम् ॥ त्वगस्य स्पर्शवायोऽश्वसर्वमेधस्य चैव हि ४ रोमाण्युद्रिजजातीनां यैर्वायुः श्चक्षुःक्षेत्रम् ५ बाह्वो लोकापालानां प्रायशः क्षेमकर्मणाम् ॥ विक्रमो भूर्भुवः स्वश्चक्षुःक्षेत्रम् ६ सर्वकामवस्यापि हरेश्चरणआस्पदम् ७ अपां वीर्यस्य सर्गस्य पर्जन्यस्य प्रजापतेः ॥ पुंसः शिश्रु उपस्थस्तु प्रजायानंदनिर्वृतेः ॥ पायुर्यमस्य भित्रस्य परिमोक्षस्य नारद ८

यज्ञः संभृतः संपादितः यज्ञकारिभिरिशेषः तेषामुद्रिजजातीनां वृक्षाणां रोमाणि हरेरोममूलानि क्षेत्रं यैर्यज्ञः संभृतो यज्ञादन्यः कार्यविशेषः साधितस्ते पां हरेरोमांतर्भागाः अप्यं विकल्पो वा शब्दसूचितात् याजिकारोममूलस्थारोमांतस्थास्तु तत्स्मरति वचनात् ज्ञायते तु शब्दोक्तार्थवतृत्वैव तैस्तैः अस्य हरेः केशाभ्रपाणा । इमं श्रुण्विद्युता । शिलालोहानां नखानि क्षेत्रं । पुनर्भवेः करुहो नखोऽस्त्रीनखरोस्त्रिपायित्यमरः । हरेः इमं श्रुण्विद्युच्छिलालोहानां नखाभ्रपाण इति वचनात् ५ ब्राह्मणवैश्यादीन् वर्जयितुं प्रायश इत्युक्तं भूर्भुवः स्वरिति भुवनत्रयमस्य हरेर्विक्रमः पादविशेषस्थानं क्षेत्रमस्य मंगलस्य मातरस्तया वा शरणस्य मोक्षस्य च ६ सर्वकामवस्य च सर्वभिमतलभय च हरेश्चरणआस्पदं दातृत्वेनेति शेषः मोक्षः शान्तिशरणं निर्वाणं चाभिधीयत इति वचनात् । शरणं मोक्षः भेजे स्वर्गं ध्वजपादमूलमित्यतो मोक्षोऽपि पादमूलमिति भावः स्वोत्पत्त्यंगेषु देवानामन्येषां पादमूलतः मुक्तिस्तु विहिता विष्णोर्निर्दिष्टेषु यावच्च इति वचनाच्च शब्दसूचितान्नोक्तविरोधः ७ अपाजलस्य वीर्यस्य रेतसः सर्गस्य सृष्टेर्ज्ञेयं भाविनिः पर्जन्यस्य सर्गाभिमानिनो दक्षप्रजापतेः शिश्रुश्च परस्य पुंसः शिश्रुश्च प्रजातिः प्रजननमानंदः सुखं तापांसाहितायानिर्वृतिः अथवा प्रजातिर्भूतानां क्रया तन्निगिच्छादानं दाद्यानिर्वृतिस्तस्याः हरेरुपस्थं गुह्येन्द्रियं तु शब्दाद्गुह्येन्द्रियस्य च क्षेत्रं भित्रनाम्नो देवस्य पाय्विन्द्रियस्य तद्विषयस्य परिमोक्षस्य गुह्यक्रियाविषयस्य मनोदेवस्य च पुंसः पाय्विन्द्रियक्षेत्रमित्येतन्महर्षीनां सुखो घनायमन्यीयते ८

हिंसादीनां पुंसो गुदो गुदमपानद्वारक्षेत्रं पराभूतेः पराजयस्याऽलक्ष्म्यावाऽधर्मस्यापस्यतदभिमानिनोऽधर्मरयकलेऽतमसस्तमोगुणस्य च पश्चिमः पृष्ठभागः क्षेत्रम् ९ नदनदीनां शोणमंगादीनां तु शब्दादि
तरनदीनां च पुंसो नाब्जक्षेत्रं गोत्राणां पर्वतानां हरेरस्थानां संहतिः क्षेत्रं । अव्यक्तस्य मूलप्रकृतेः । रसादीनां मधुरादीनां । सिंधूनां समुद्राणां । भूतानां जीवानां । निधनस्य च संसरस्य १० पुंसोऽदरक्षेत्रमिति
विदितं मनसः परस्य हृदयं पदक्षेत्रं धर्मस्य सुकृतस्य तदभिमानिनो धर्मालम्ब्य देवस्य चतुर्मुखनाम्नो मम तुभ्यं तदकुमाराणां सनकादीनां चतुर्णां भवस्य रुद्रस्य च । विज्ञानस्य तत्त्वस्य च तदभिमानिनां सरस्वत्या
श्च परस्य पुंसोऽत्मा मध्यदेहः परायणं कुमारब्रह्मरुद्राद्याहरेर्मध्यात्समुद्रादित्यनेनात्मा जैवेधृतौ देहेऽस्याद्यभिधानेनापि सिद्ध । स्रजामितत्रियुक्तो ह्यमिति यत्सर्वस्वातंत्र्यं हरेरुक्तं तत्पुरुषसूक्तं सवादे
न विवृणोति अहं भवानित्यादिना अग्रजामुनयः सनकादयः ११ १२ १३ घटादिवज्रभातीति नभ आकाशोऽकारांतोऽप्यस्ति १४ यदेतदस्मदादिकमात्राणं भूतं भव्यं भवज्जगदेतस्माद्वरेरुप
चंदादिहं सर्वं पुरुषेष्वपुरुषाधीनमसत्ताद्येव । त्रिकालमापितवधीनमेव न तु तेनैकीभूतं यदधीनापस्य सत्ता तत्तदित्येव भण्यत इति वचनात् यद्वा पुरुष एवेदं पुरुषेणैवेदं व्याप्तं पुरुष एवेदं सर्वं यद्वत्तं यच्च भव्यमिति पुरु
षेणैवेदं व्याप्तमात्राणां दाकरीणां सर्वभगवानिति मिथ्यादृष्टिरेवेति श्रुतेः । तामेव व्याप्तिं स्पष्टीकरोति तेनेदमिति वितस्ति मात्रं जीवहृदयमधि तिष्ठता तेन पुरुषेण सर्वं पुरुष एवेति भण्यते भेदवज्जगत् ।
वितस्ति मात्रं हृदयमास्थाय व्याप्नुते जगदित्यादेः सर्वसिद्धम् १५ हृदयो पोष्यवच्चिब्रह्मस्य हरेर्जीवैलक्षण्यमाह स्वधिष्ण्यमिति तपसंतापदर्शनयो रिति धातोः स्वधिष्ण्यं स्वस्थानं हृदयमधिष्ठाय तः सर्वपतप

हिंसायानिर्ऋतेर्भूयो निर्ऋत्यस्य गुदः स्मृतः ॥ पराभूतेरधर्मस्य तमसश्चापि पश्चिमः ९ नादयो नदनदीनां तु गोत्राणामस्थिसंहतिः ॥ अव्यक्तरससिंधूनां भू
तानां निधनस्य च १० उदरं विदितं पुंसो हृदयं मनसः पदम् ॥ धर्मस्य मम तुभ्यं च कुमाराणां भवस्य च ११ विज्ञानस्य च तत्त्वस्य परस्यात्मा परायणम् ॥
अहं भवान् भवश्चैव यद्मे मुनयो प्रजाः १२ सुरासुरनरनागाः खगामृगसरीसृपाः ॥ गंधर्वाप्सरसो यक्षारक्षो भूतगणोरगाः १३ पशवः पितरः सिद्धा विद्याधरा
श्चरणाहुमाः ॥ अन्ये च विविधा जीवा जलस्थलनभौकसः १४ ग्रहर्क्षकेतवस्तारास्तद्धितस्तनयित्तवः ॥ सर्वं पुरुष एवेदं भूतं भव्यं भवज्जगत् ॥ तेनेदमावृतां वि
श्वं वितस्ति मधि तिष्ठता १५ स्वधिष्ण्यं प्रतपन् प्राणो बहिः श्रतपत्यसौ १६ एवं विराजं प्रतपंस्तपत्यंतर्बहिः पुमान् ॥ सोमृतस्याभयस्येशो मर्त्यमन्नं यदृत्य
गात् १७ महिर्मैष ततो ब्रह्मन् पुरुषस्य दुरत्ययः ॥ पादोऽस्य सर्वभूतानि पुंसः स्थिति विदो विदुः १८

नृपश्यन् असौ प्रकृष्टचेष्टायोगात् प्राणनामा परमात्मा देहाद्बहिः शब्दबहिः शब्दान् विषयानपि प्रतपति पश्यति १६ एवं विराजं विराट्कार्पांटांतस्थान् बहिर्ब्रह्मांटाद्बहिः शब्दान् विषयोऽदिसूक्ष्मकृत्य तान् सर्वान् पदार्थान् शेषो वि
शेषाकारेण तपति पश्यति पश्यन् स्वधिष्ण्यं देहं सबाहिः शब्दान् विषयानपि एवमंडांतं पश्यन् बहिः सर्वं च पश्यतीति वचनात् नन्वरत्नमुक्तप्रपंचात् वैलक्षण्यं मुक्तप्रपंचवैलक्षण्यं कुत इति तत्राह स इति स
पुरुषोऽभयस्य जननादिभयराहितस्याभूतस्यानंतमुक्तसमुदायस्य ईशः स्वामी सर्वामीष्टदानेनेति शेषः आत्मनोऽंभोगर्पेण नित्यमुक्तलक्ष्मीतत्त्वं तदभिमन्यमानमव्यक्तं जडतत्कार्यमर्थदेहनाशादिना विनाशिनं
महदादितत्त्वाभिमानिनं ब्रह्मादिसर्वजीवसमुदायं तानि तत्त्वादीनि चानाद्यनंतकालतोऽन्वगादिति शेषः १७ नानैकांतोऽप्यहेतुरिति भावेनाह महिमेति ब्रह्मादित्वं प्रसातं भूतमिति यत्तत्त इति अव्य
क्तमात्मनोऽंभं च महदादि विनाशिक । यदतीतः परो विष्णुः स एवातो विमोक्षद इति स्मृतेः जीवानां परमांशत्वात्कथं दुरत्ययत्वं बहिः इति तत्राह पाद इति स्वरूपांशो भिन्नांश इति द्विविधोऽंशो हरेरस्ति सत्रसंभू
तानि सर्वजीवाभ्यस्य पुरुषस्य पादो भिन्नांश इति स्थिति विदः सर्वस्य यावत् स्थिति ब्रह्मा विदुरतः स्वद्योतस्य कालाग्न्यंशत्वेऽपि तन्महिमात्यपत्वं पथानां स्थितिमाणां विरुद्धत्वादेवं जीवानां भूषांति भावः १८

तर्हिस्वरूपांशाः केकुत्रसंतीति तत्राह अमृतमिति अमृतमनंतासनाख्यं क्षयं वैकुण्ठरूपमभयं चेतद्वीपाख्यमिति पुरात्रयं त्रिमूर्तं हरिः त्रिपुमूर्धं स्वधापिष्टं रूपान्तरेणोतिशेषः । नन्वेनमश्रपरिहारः कथमागतइत्यस्यापीदमेवोत्तरं तथाहि त्रिविधामूर्तजीवास्तान् पञ्चइति त्रिषुधांतस्य हरेरमृतमनंतगतं रूपमनंतासनामिति यावत् अनन्तं तं विदुर्बुधा इत्येकाक्षरमालायाम् । विदुंठानाम्प्रमृत्युलक्षणं क्लेशक्षिणोतीति क्षेयवैकुण्ठरूपं भादीष्टाविति यातोर्दोषविरोधित्वा दंभानिजलानियात्याप्रोति आश्रयत्वेनैतन्मयं नारायणारूपमिति रूपत्रयम् । एषु त्रिषु मूर्धसूक्तमेषु बहुलक्षोच्छिन्नं तेषु पुरेष्वध्यापिनिहितं तस्मादनंतासनवैकुण्ठनारायणाः स्वरूपांशापेपुलोकेषु वसंतीति भावः तदुक्तं स्वरूपांशो विभिन्नांश इति द्वेधांश इत्यत इत्यादि । त्रिमूर्थांस्नहरिर्घं चेतुत्रयं मूर्धं भिक्षिमिरित्यादिना ब्रह्मविष्णुमहेश्वरात्मना त्रयोमूर्धानोयस्य सत्रिमूर्धा तस्य मूर्धसु सत्यवैकुण्ठकैलासारूपस्थानेषु तेषामेवेनामांतरविशिष्टममृतमिति यादिरूपत्रयमधापीत्यप्यख्यानमपहरितम् । ते च लोकास्त्रिलोक्या बहिरेवासन्तित्याह पादा इति पादयंति प्रापयंतीत्यात्मानमिति पादाः येलोकापे च तेषु वसंतः स्वरूपांशाः अप्रजानामपुत्राणामदाद्यादीनां ब्रह्मादिदेवानामाश्रयास्ते भूम्यादित्रिलोक्या बहिरेवासन्ति पच्यन्तेः अत्र तु नासूचितमिदं प्रमाणं अनंतासनवैकुण्ठनारायणपुराणित्वित्यादि १९ तस्यैव त्रिधात्रो विष्णोस्त्रिलोक्यं तं तं तं स्वरूपांशांतरमाह अंतरिति बृहदिति भावप्रधानः स एव विष्णुस्त्रिलोक्या अंतरपरोयक्षपुरुषारूपः । ग्रहमेवैष्टेहस्यैः । बृहत्त्वेन ब्रह्मत्वेन ब्रह्मार्पणबुद्धयेति यावत् हुतो वसंतीति शेषः तुना तस्य स्थानस्य शक्रलोकसामिप्यसूचयति तदुक्तं स एवाप्यस्वरूपेण शक्रलोकसमीपगइत्यादि । न केवलं शक्रलोकनिकटपार्श्वे लोकस्य एव पूषते अपितु त्रिलोक्या अंतर्भुवादि लोकात्पोषीति इममर्थमपि तु शब्देनाह तदुक्तं यतीनां ध्रुवलोकात्पोषिनामिरेरुमध्यगइत्यादि एतन्नयोपि स्वरूपांशा इति निर्णयाय मूलं ब्रह्मविद्भिर्भांशे

अमृतक्षेममभयं त्रिमूर्धो धायि मूर्धसु ॥ पादास्त्रयो बहिस्त्वासन्नप्रजानां यथाश्रयाः १९ अंतस्त्रिलोक्यास्त्वपरोग्रहमेवैष्टेहदुतः ॥ सृतीविचक्रमेवेष्वक्साशानानशने उभे २० यदविद्याचविद्याच पुरुषस्तूभयाश्रयः ॥ तस्मादंडाद्विराट्जज्ञेभूतं द्वियगुणाश्रयः २१ तद्व्यमत्यगाद्विश्वं गोभिः सूर्य इवाश्रयम् ॥ यदा स्यनाभ्यान्नलिनादहमासं महात्मनः २२

पुदेवादि सर्वजीवेषु तेषां व्याप्तिप्रकारमाह सृती इति अनंतासनवैकुण्ठनारायणारूपं त्रिपादमगवान्विद्या ब्रह्मविद्या तदविद्याच आश्रिते ते विरुद्धलक्षणत्वादुभे देवमनुष्यसंज्ञे सृती सरणीमागौ विष्वक् सर्वतो विचक्रमेऽप्य देवमनुष्यसंज्ञे कुतो गते इति तत्राह साशानानशने इति साशानामनुष्ठानादनशनादेवास्तद्विषयवत्त्वाच योके यद्वापे विद्यावाविद्याच ते सृती इत्यनेन तद्वत्तः पुरुषालक्ष्यं तेषु विक्रम्यस्थितः तदुक्तं त्रिपात्स एवमगवान्सर्वं भागिषु संस्थितः निरन्त्रेषु च विद्वत्सु त्रिदशेष्वितरेषु चोति ननु हरैराधेयत्वेन पारतन्त्र्यमागतममाह पुरुष इति पुरुषो विष्णुरुमयोराश्रय आधारः तु शब्देनान्येभ्यस्तस्यादयः स्वरूपांशा अपि सर्वव्याप्तिमंत इति सूच्यते । अंडव्याप्तचतुर्मुखोत्पत्तिमाह तस्मादिति पूर्वमहदादितत्त्वोत्पादनापहरिणाय दंडं निरामयितस्मादंडाद्ब्रह्मनामा विराट्जज्ञे अंडव्यापिनं तं विशिनष्टि भूतेति भूतानां पृथिव्यादीनां जीवाणां वा इन्द्रियाणां आत्रादीनां गुणानां शब्दादि विषयाणां विषयवृत्तौ सहकारिणां दिगादि देवानां वाऽऽश्रय आधारः यद्वा स्वसृष्टात्तस्मादंडाद्विश्वसौराट् चोति विराट् विष्णुः जज्ञे शेषव्यापित्वेन प्रादुर्भूतः किंचादंडमिव्यक्तात् तस्माच्छेषशायिनो हरिर्नाभिपञ्चात् स्वरूपांतरेण भूतैर्द्रियगुणाश्रये विराट् ब्रह्मा जज्ञे इत्यन्यथः तस्माद्धरेरंडममूदं दावपि चतुर्मुख इत्यादेरुक्तार्थ एवाप्यंशोक्तः २० २१ एतस्मादुणयो गमात्परमेश्विनामचास्याभूदिति भावेनाह तद्व्यमिति यदा ब्रह्मांडांतरुभयात्मको ब्रह्मा जज्ञे तदैव स लोकापितामहो हरिः स्वस्माद्वायच्छेदपूर्वादि विश्वमुत्पन्नं तद्व्यं गोभिर्भक्तिज्ञानादिगुणलक्षणादिभिरत्यमादुद्रिकोभूत् कथमिव यथासूर्यो दिगंतविश्वैरिभिराश्रयमत्येतितथेत्यन्यथः तदुक्तं यदोभयात्मको जज्ञे ब्रह्मालोकापितामह इत्यादि । प्रथमरूपस्य निरिचस्या

इत्युक्तस्य वैराजपुरुषाभिधस्य हरेर्मुखाधिष्ठानत्वाच्चस्येहावयवैरित्याद्युक्तलक्षणंचतुर्मुखसंभवति तत्परिहारायाह यदेति यदास्थनाभ्यान्नाभिप्रदेशाज्जातान्निनादहमासद्वितीयरूपेणोत्पन्नोऽभवत् यदाहम्
नइत्यनेन तन्माहात्म्यात्स्वमाहात्म्यस्यात्यन्तार्वाचीनत्वं सूचयति २२ तदाभक्त्यातयिष्यक्षुरहंपुरुषावयवानृतं अहंस्पुरुषप्रतिमात्वात् लोकादियागसंभाराणामुक्तप्रकारेण तदवयवोत्पत्त्यात्तदवयव
व्याप्तत्वात्तदाश्रितत्वाच्चपुरुषावयवान्विहाय लोकादिपञ्चसंभाराणां विदंलब्धवानित्यन्वयः अनेनयज्ञकर्मणाभगवद्विषयेणशुद्धांतःकरणस्यपुंसःसमुद्रिकभक्तिज्ञानादिभिरतत्प्राप्तादतिशयोभवतीत्यु
क्तंभवति । पुनर्ब्रह्मणाकिमकारीत्याशंक्यतदर्थत्वेनतत्सृष्टत्वनतस्तन्निधानविशिष्टैस्तैर्हरियजनाद्वैरिमीतिर्मवतीतिविमृश्यपञ्चसंभरणप्रकारमाह तेष्विति तेषुपुरुषावयवेषुतदाश्रितयज्ञसंभारोमया
संभृतःसाधितइत्यन्वयः । यज्ञाअग्निष्टोमादयः । पशवोऽजादयः । वनस्पतयोऽश्वत्थादयः । यैरण्यादिनिर्माणंक्रियते २३ देवयजनंयागभूमिः । कालेवसंतादिः । तस्यगुणाधर्माद्याः । वसूनिकांच
नादीनि । ओषधयोत्रीक्षादयः । स्नेहाआज्यादयः । रसाःक्षीरगुहादयः । लोहाअयःप्रभृतयः । मृदोवल्मकिमृद्विष्टिकादयः । जलंभंगादिगतम् २४ नियतपादबद्धाऋचः । अनियतच्छंदोविंधोपेता
नियजूंषि । गानप्रधानानिसामानिचतुर्भिर्ध्वयोदिभिःक्रियमाणंकर्मचातुर्होत्रं नामधेयानांद्रइत्यादीन्यग्निहोत्रदशीदीनिवा मंत्रा द्विविधा बीजात्मका मालात्मकाः विंशद्वर्णादवर्गाबीजमंत्राः । ततोधि
का मालारूपाः । तेचदेवताद्रव्यादिप्रकाशकाः । चंद्रकलावत् विंदुर्मंडितशिरसोवर्णाबीजारूपाः चतुर्थ्यताइंद्रादिनामाविशिष्टा नमःस्वाहाफंडतामालामंत्राः उभयैचजपाधिकान्यूनजपाइति कर्मद्वयं

नार्विदंयज्ञसंभारान्पुरुषावयवानृते ॥ तेषुयज्ञाश्वपशवःसवनस्पतयःकुशाः २३ इदंचदेवयजनंकालश्चोरुगुणान्वितः ॥ वसून्योषधयःस्नेहारसलोहमृदोज
लम् २४ ऋचोयजूंषिसामानिचातुर्होत्रंचसत्तम् ॥ नामधेयानिमंत्राश्चदक्षिणाश्चव्रतानिच २५ देवतानुक्रमःकल्पःसंकल्पःसूत्रमेवच ॥ गतयोमतयःश्रद्धापा
यश्चित्तंसमर्पणम् २६ पुरुषावयवैरैतैःसंभाराःसंभृतामया ॥ इतिसंभृतसंभारःपुरुषावयवैरहम् ॥ तमेवपुरुषंयज्ञंतेनैवायजमीश्वरम् २७ ततस्तेभ्रातरइ
मेप्रजानांपतयोनव ॥ अयजन्व्यक्तमव्यक्तंपुरुषंसुसमाहिताः २८ ततश्चमनवःकालइजिरेऋषयोपरे ॥ पितरोविबुधादैत्यामनुष्याःक्रतुभिर्विभुम् २९

पंतीतिदक्षिणाः होत्रादिभ्योद्रव्यदानसंबंधाः व्रतानिब्रह्मचर्योदीनि २५ देवतास्तत्तन्मंत्राव्याख्याअध्यादिकाः । अनुक्रमस्तासां तारतम्यंयौर्वापर्यंलक्षणमनुपाठोवाकर्मक्रमोवा कल्पःप्रयोगविधिरितिपादको
बोधायनादिः संकल्पइदंकरिष्येइतिमनोवाग्भ्यांस्मरणक्रीर्तनलक्षणः सूत्रंमीमांसासूत्रचशब्दात्कर्मदेवमीमांसासूत्रेचगृहीते गतयःस्वर्गादिकलानिमित्तपोज्ञानानि ऋषिमतभेदमित्रानिवा श्रद्धाआस्तिक्य
बुद्धिःइदंसत्यमस्मात्प्रयोजनमस्तीतिपेक्षरूपा प्रायश्चित्तमंतरालावाधांतरापपरिहारत्वेनयथोक्तकर्मफलसाधनकर्म समर्पणब्रह्मणीतिशेषः २६ इतिशब्दआदिवचनः एवमादिसपादितपञ्चसाधनोऽहंपुरुषा
वयवैःकल्पितैःपञ्चादिभिस्तमेवयज्ञपुरुषंतेनमध्यनुविष्टेनपेरितोदेशकालपञ्चादिसाधनेषुचाहितेनमदृष्टिविषयेणवाऽयजमित्वन्वयः ईश्वरमित्यनेनस्तेनयष्टव्यमाहात्म्यंसूचयति २७ स्वकृतयज्ञ
स्यव्याप्तिप्रकथयति ततइति अनेनस्वस्यसर्वस्मात् श्रैष्ठ्यत्वंकर्मणःप्रामाण्यंचदर्शितं तेतवभ्रातरोभरीच्यादयः नसनकादयइतिपरिच्छिनत्ति प्रजानापतयइति व्यक्तंमय्यव्यक्तमममं अनेनसाधन
सामग्र्यसामग्रीभ्यांहरेःकथनस्वभावोदर्शितः पुरुषंबहुफलमदसमाहिता इदमेवैषोनातोऽन्यदित्येकाग्रचित्तगुणाः २८ कालेवसतादिसमये अपरेमारिच्यादिव्यतिरिक्ताः पितरोमित्राच्चादयः विबु
धा इंद्रादयः दैत्याःप्रह्लादादयः मनुष्याःप्रियव्रतमभृतयः क्रतुभिर्योगैः अत्राहंभवानित्यारभ्यततश्चमनवइत्येतैर्ग्रथैःपुरुषसूक्तार्थोविवृतइतिज्ञातव्यं । तथाहि सर्वपुरुषइत्यनेनपुरुषएवेदंसर्वमित्यस्यार्थः
प्रदर्शितःतेनेदमित्यनेनसहस्रीर्षैत्यस्य । सोऽमृतस्येत्यनेनउतामृतत्वस्येशानइत्यस्यामहिमैषइत्यनेनएतावानस्येत्यस्य । पादास्त्रयइत्यनेनत्रिपादूर्ध्वइत्यस्य । मूर्तीइत्यनेनततोविबुध्क्लृप्त्यस्य । तस्या

दंडादित्यनेन तस्माद्द्विराळजायतेत्यस्य । तत्तद्व्यमित्यनेन सजातइत्यस्य ते पुन्यज्ञादय इत्यनेन ब्राह्मणोऽप्यस्य मासीदित्यस्य इति संभूते सनेन जन्मेषु तेषु तस्य तत् स्तेभ्रातर इत्यनेन यज्ञेन यज्ञइत्यादेः १९
तद्व्यमित्यनेन भक्त्यादिभिरेवोत्तमत्वमुच्यते न तु स्वरूपतइत्युक्तमेवार्थस्फुटयन्नुपसहरति । नारायणइति श्रीमत्पुंडरीकाक्षकृष्णमेषण प्राप्तसर्वभावोऽहंतमेव नारायणं यज्ञादिभिरयजमिति य
स्मात्तस्मादिदमस्मदादिविष्वत्तस्मिन्नारायणे एवाहितं तदाधारतया तदधीनतया तद्वाप्तयाऽवस्थितमित्यन्वयः आहितस्वेदमुमाह गृहीतेति सत्त्वादिगुणाधीनसर्वं वेदानेन गृहीताः । अतः सर्वत
स्मिन्नाहितं ग्रह उपादान इति धातोः सर्गादावुपादानीकृतमक्रत्युरुगुणे अन्यदासमीपावाप्तमापोरुगुणे ननु हरेर्जीवजडवद्वृणसंबंधं किं न स्यादिति तन्नाह अगुणइति जीवस्वत्वो गुणराहित्येरेमिध्यामे
मानाज्जडस्य तु तन्मयत्वाद्गुणित्वं पुक्तं हरेस्तदुभयाभावादगुणित्वं गुणस्वातंत्र्यात् बहिःसमीप एव सदावस्थानात् गृहीतगुणत्वं पुक्तं उचित्यनेन हरेरतिशयितमाहात्म्यं सूचयति नित्यगृहीताः सत्त्वाद्या जीव
ज्जडवच्चतु । मिथ्यामानात्स्वरूपत्वात् सत्त्वात्तन्माहादरेवास्ति त्वेदमत्र मानम् ३० येन स्वरो विषादिविषादियुक्तमुपसहर नृहरस्य संहार स्वातंत्र्यं यं दमतीना प्रतीयमानं परिहरति स्रजामीति पुरुषरूपेण विष्णु
रूपेण त्रिशक्तिवृक्षप्रिषालनसहाराशक्तिधरो ज्ञानबलक्रियाशक्तिधरो वा ३१ प्रश्रयति वचनमुपसहरति इतीति अथ कुत्रापि कदाचिदपि भेजगतः स्वातन्त्र्यं नुद्दिन कुर्वति भावेनाह नान्यदिति सदसदात्म
कव्यक्ताव्यक्तात्मकज्ञेयाज्ञेयस्वरूपत्वात्तत्त्वभावं भाव्यमुत्पाद्यं महदहंकारादियज्जगत्किंचिदपि हरेरन्यत्स्वतंत्रं न भवति किंतु तदधीनसत्ताकमतो युज्यते तदन्यदित्यर्थः तदुक्तं सदिति व्यक्तमुद्दिष्टम्
सदव्यक्तमुच्यत इत्यादि ३२ एवं विषमाहात्म्यस्य हरेः प्रसादः कल्पस्यादित्याशंक्य भक्तिर्नदीस्नानेन विधृतमनोमलस्य सदाभगवदेकविषयं द्विगुण्यापारस्य स्यादिति भावेनाह नेति हृषीकाणीन्द्रियाणि अ
नारायणे भगवति तदिदं विश्वमाहितम् ॥ गृहीतमापोरुगुणे सर्गादावगुणे स्वतः ३० मृजामितम्रियुक्तोऽहं हरो हरति तद्वशः ॥ विश्वं पुरुषरूपेण परिपाति त्रिश
क्तिवृक् ३१ इति तेभिहितं तातयथेदमनुपृच्छसि ॥ नान्यद्भगवतः किंचिद्भाव्यं सदसदात्मकम् ३२ नभारतीमंगमृषोपलक्ष्यते न कर्हिचिन्मेन सोमृषाग
तिः ॥ न मे हृषीकाणि पतंत्य सत्पथे यन्मे हृदौ लंक्य वता धृतो हरिः ३३ सोहं समाप्रायमयस्तपोमयः प्रजापतीनामभिवां दितः पतिः ॥ आस्थाय योगं निपुणं
समाहितस्तं नाभ्यगच्छं यतजात्मसंभवः ३४ न तोऽस्म्यहंत चरणं समीयुषां भवच्छिंदं स्वस्त्ययनं सुमंगलम् ॥ यः स्वात्ममायाविभवं स्वयंगतो नाहं न भस्वां
स्तमथापरेकुतः ३५

ग्रहेतुमाह यन्मइति औत्कंठ्यं भियवस्तु निमनोवृत्तिविशेषः स्नेहलक्षणभक्तिस्तद्वाहदामनसायुतइतियत्तस्मादित्यर्थः अनेन भगवत्प्रसादसामग्रीसंपादने भक्तिरंगमित्युक्तं भवति ३३ इतोपि पुंसाभक्ति
रेव साध्या तत्प्रसादजननी अन्यथा सौदुर्ज्ञेयइति भावेनाह सोहमिति मद्भक्तिविषयो या विष्णुस्तस्यानुग्रहेण तमंतरेणास्त्रावमयो वेदप्रतिपाद्येषु प्रधानः समीचीनज्ञानसंप्रदायप्राप्त्युपायः तपोमयस्तपस्विषुप्र
धानः दक्षादिप्रजापतीना पतिस्तेरभिवां दितश्च समाहित एकाग्रतया निश्चलमना भूत्वानिपुणं चतुरंतं भोगध्यानलक्षणमुपायमास्थापयत आत्मनो ममसंभवस्तं भगवतं नाभ्यगच्छ । अधीतिविशेषणादनंत
त्वेनाधिगतविशेषस्याधिक्यात् न ज्ञासिषमित्यर्थः ३४ नारदापैर्विषं हरिमाहिमानं व्याकषाणः स्मारस्मारभक्तिमसरासिधुनिमग्नः तन्नातिकरोति न तोऽस्मीति यो विष्णुः स्वात्ममायायाः स्वरूपभूतमहि
म्नो विभवं विविधभवनमंततास्वयंगतः स्वयमेव जानाति विशेषोक्तौ निमित्तमाह नाहमिति नमस्वावायुः । अपरेवाणीशेषाद्याः अथ शब्दात्साकल्यज्ञानमेव निषिध्यते न तु तद्विषयज्ञानमात्रं सर्वजी
वनिष्कापेषु ब्रह्मवायुहरेर्विदावित्यादिवाक्यसूचकादयं विशेषो बोद्धव्यः प्रेक्षावेति । भंगलानंतरं भगवत्प्रसादस्पर्धेऽथोऽथेत्यमरः अथातो नंतराऽप्यर्थविकल्परभगवत्प्रेक्षति । समीयुषा चरणं प्राप्ताना
स्वस्त्ययनमलंबुद्धिगोचरस्वानंदां भवप्रदं । सुमंगलं भंगलानां भंगलं चरणं तस्य हरेः चरणं न तोऽस्मीत्येतावदेव सुशक्तिप्रतिभावः भंगलानां च भंगलमिति च ३५

इहानीं स्वात्मानं निदर्शनीकृत्य कस्यापि साकल्यज्ञानं नास्तीत्याह नाहमिति लुप्तोपममिदं यथाहं साकल्येन तद्गतं न वेति तथायूयं भवं तोपिन विदुः अत्रापि न्यत्यावसाकल्यज्ञानमेव निषिध्यते
उत्तरसंदेहेन स्वयोग्यज्ञानस्योक्तत्वादिति ज्ञातव्यं त्रिपुरांतकः सर्वज्ञ इत्यङ्गुष्ठिरेव न विद्वद्बुद्धिरिति भावेनाह न वामदेव इति वामो निर्दोषो देवो नारायणो यस्य मते स तथोक्तः वामंतु गुप्ते शक्तिरिति ध्यानं अनेनै
वान्यस्यासद्भावसिद्धमूल्यमिति किमुतेति अत्र हेतुमाह यन्माययेति यस्य हरेर्मायया वंधकशक्त्या मोहितबुद्धिस्त्वादित्यर्थः । तत्फलमाह इदमिति विनिर्मितमिदं जगत् स्वात्ममभं परमात्मसह
शविचक्षते ननु भवं तोप्येके किमित्याशंक्य सत्यविशेषोस्तीत्याह इदमिति वयंतु येन दं निर्मितं तत्स्वात्मसमं स्वयोग्यतानुसारं विचक्षमहे नातोधिकं तदपि तत्प्रसादाय च तमो न विदुरिति नृम इत्ययं विशेषस्तु
शब्दादवगंतव्य इति तुः स्याद्देवधारण इति स्वाप्नसममिति पाठे स्वप्नपदार्थवदन्त्यमस्वतत्र मिदमत एव तन्निपातमकेन स्वतंत्रेण परमनित्येन भवितव्यमिति विचक्षम इति भावः ३६ इतोपि तत्स्वरूपसाक
ल्यज्ञानमेव निषिध्यते ननु तद्विषयज्ञानमात्रमन्यथावार्गिन्द्रियप्रवृत्तिस्तद्विषयानोपपद्यते याचास्ति तस्मादुक्तयुक्तमिति भावेनाह यस्येति एकदेशज्ञानमपि स्वातंत्र्येणेत्याभिमानेतदपि न स्यादिति भावेन पौ
नः पुन्येन मनमिति भावः ३७ युक्तं चांतस्थरूपबाहुल्यं तन्निपमनलक्षणं कर्मचारेणान्यावताराणां तत्कर्मणांच सद्भावोक्तं प्रमाणाभित्याशंक्य संक्षिप्य तदाह स एष इति योमदादिभिः सर्वैः साकल्येनाविज्ञा
तः स एष पुरुषः श्रीनारायण आत्मा स एव कल्पे कल्पे आत्मना स्वेच्छयानियतमनात्माने स्वाधारतयात्मानं मत्स्यादिरूपेण मृजति दीपादीपातातरवद्व्यर्कं करोति देवदत्तवज्रजायत इत्यज इति आद्य उ
पजीव्य इति व्यक्तीकरणं । उपजीव्यत्वमेवाह स संयच्छतीति तैरवतारैः देवादिस्वजनं पाति ह प्रीतिवादिदैत्यान् सयच्छतीति च शब्द उकार्थं समुच्चये व्यासाद्यवतारांतरसूचने च वर्तते तथा च व्यासाद्य

नाहं नयूयं वततद्गतिं विदुर्न वामदेवः किमुता परे सुराः ॥ यन्मायया मोहितबुद्धयस्त्विदं विनिर्मितं स्वात्मसमं विचक्षमहे ३६ यस्यावतारकर्माणि गायंति ह्य
स्मदादयः ॥ नयं विदंति तत्त्वेन तस्मै भगवते नमः ३७ स एष आद्यः पुरुषः कल्पे कल्पे मृजयजः ॥ आत्मात्मन्यात्मनात्मानं संयच्छति च पाति च ३८ वि
शुद्धं केवलं ज्ञानं प्रत्यक्षं सम्यगवस्थितम् ॥ सत्यं पूर्णमनाद्यंतं निर्गुणं नित्यमद्वयम् ३९ ऋतं विदंति मुनयः प्रशाता तमेन्द्रियाशयाः ॥ यदा तदैवास्तत्कैस्तिरो
धीयेत विभुतम् ४०

वतारैर्मणिमदादितामसजनवचनेनातिरोहितस्वरूपं शास्त्रप्रवर्तनेन प्रकाशयतीति ज्ञायते तथाचोक्तं स्वयमेव स्वरूपपाणिमत्तरयूकमादिकान्यजः । स्वात्मन्येवेच्छया सृष्टा तैर्देवादीन् प्रपात्य सावित्यादि ३८ शा
स्त्रतः क्रीडशं प्रकाशितमत्राह विशुद्धमिति । विशुद्धं निर्दोषत्वात् केवलमाद्वितीयं । ज्ञानं विषयनिरपेक्षं तद्विदुः । प्रत्यक्सर्वेषामंतरमभिमुखत्वेन स्थितं स्वतः शुद्धस्यापि परतो दोषित्वं स्यादित्यतः
सम्यगवस्थितं दुष्टांशरहितत्वात् सत्यं निर्दुःखनित्यनिरतिशयानदानुभवरूपं । पूर्णदेशतः कालतो गुणतश्चापारिच्छिन्न अनाद्यंतमादिविनाशवर्जितं निर्गुणं सत्त्वादिगुणरहितं अतएव नित्यपारिणा
मस्वभाववर्जितं अद्वयं स्वगतभेदवर्जितं ३९ स्वतो विकाराभावेपि निमित्तेन स्यादित्यतः ऋतं शब्द एकप्रकारं तदुक्तं ऋतं तदात्मना ज्ञातेः सत्त्वं साधुत्वतः परमिण्यादि एतज्ज्ञानस्य मोक्षैकफलहेतुत्वा
दिदमेव शास्त्रेण प्रकाशितं नान्यदित्याशयेनाह विदंतीति प्रकर्षेण शांताः भंगलीभूता आत्मानः श्रोत्रादीन्द्रियाण्याशयो बुद्धिर्घेषातेतथोक्तः यदा भगवदेकनिष्ठयानिर्मलीभूतमन आदीन्द्रियप्रवृत्तयो मुनयः
सर्वज्ञाब्रह्मादय एव विधगुणोपेतं ब्रह्म अपरोक्षीकृत्य विदंति त्वानंदं लभंते तदैवास्तत्कैर्विमर्शं मथ्याह यत्त्वादिर्कैर्विभुतमुपहतमन्यथाभूतबाह्यातः करणसंसारबीजभूतं तिरोधीयेत दग्धबीजवद्व्यतीत्यवयं अने
नावतारकर्मकृतिं न अवगादिनां फलमिति चोच्यमपीति रस्तं किंच मूलरूपस्यावयवशं रूपं यावदशं कर्मयावदशो गुणस्तत्सर्वमवतारारण्यमस्तीति अतस्तत्स्वरूपत्वं च कतिचित् ज्ञापितं यद्वा असत्तत्कैर्वादिगुण
वास्तद्विदोषवान्यदि कर्ता वाहं श्रान्तः स्यात् देवदत्तादौ ह्यत्रात्वा इत्यादिरूपैस्तिरोहितं विरुद्धत्वादिलक्षणं रूपं व्यासादिप्रणीतशास्त्रनिशितया बुद्ध्या यदा सत्त्वं विदंति मुनयस्तदैवदोषादि रूपांतिरोधीयेत

तच्चद्विषयाद्युद्धिर्निर्वर्तयति । कदाचित्प्रसंग इत्यतोवाह स एष इति यदावैद्याद्यसत्कर्तव्यं बुद्ध्यां शास्त्रं तिरोधीयेत । अयमर्थास्तु मुञ्जमते च तदात्मानं मृजतीत्यन्वयः कीदृशमात्मानमित्यत उक्तं वि
 शुद्धमित्यादि तत्रार्थप्रमाणमत्राह विदंतीति यस्याद्यवताराविष्णोः स्वरूपांशा इत्यत्र तेषां प्रत्यक्षप्रमाणमवतारप्रसंगे वेत्यर्थः ५० तत्र प्रथमावतारः क इत्याशङ्क्य तमाह था च इति परस्पर
 यणस्य हरेराद्योवतारः पुरुष इति वदंतीति शेषः प्रलयोदकेशयानोमहाकृतिर्नारायणमाश्रयत्वेन नारायणः शून्यनामा भूत् सिम्वोस्तस्पर्दीपादीपातरं यथा तद्वितीयं रूपमभूत् तत्तच्च विदो जनास्तद्वर्ण
 नाम्ना पुरुष इति संवदन्ते । स पुरुषः प्रकृतिनाम्नारमायाद्वितीयरूपेस्त्वदीर्यमाद्यत् तस्माद्वितीया नाम्नान्महान्भूत् घंहरण्यगर्भः पुरुष इति च सागरं ते तत्पत्नीश्रद्धेति । तौ प्रलये रथू लशरीररहितत्वात्
 विश्विष्टौ पुरुषा देहं प्राप्य संयोगं कृत्वा जगदं कुरुं महत्तत्त्वं पुनरुदभावयतां स्वस्यैव पुत्रताया तान्महत्त्वा दहतं तत्त्वमजीजनादतीति हासमाचक्षते यः शोते प्रलये विष्णुः शून्यनामा महाकृतिरित्यादि वाक्यसिद्धं
 सविधानविशेषाधिष्ठानत्वा दं शं ब्रह्मादीनां न साक्षादतीममर्थं त्यष्टमाह काल इत्यादिना यद्यत्कालाद्यद्गुणार्णवं । तत्परं विशिष्टं सर्वं नारायणस्य रूपवत्प्रतिमावदाधिष्ठान । तत्प्रीतिहेतुत्वात् स्वतां ऽस्वरू
 पं प्राकृतत्वात् पुरुषाद्याहरेरूपं ब्रह्माद्यास्तत्प्रियाः स्मृताः । प्रधानत्वेन सर्वस्मान्मत्स्यकूर्मादयो हरेः । अवताराः श्रुतौ लयाताः स एवैते ततः स्मृता इत्यादेः । कालः परमाव्याधिपरममहदंतः स्वभावो वस्तुस्वभा
 वः सत्प्राणः असत्सूक्ष्मत्वान्मूलप्रकृतिः मनोमनस्तत्त्वं कालो वस्तुस्वभावश्च प्रकृतिः प्राण एव चेत्यादेः सविति प्राण इति श्रुतेश्च द्रव्यं पंचभूतानि विकारोऽङ्गुणः सत्त्वादिः विराट्गरुडः स्वराडिन्द्रः ।

आद्योवतारः पुरुषः परम्यकालः स्वभावः सदसन्मनश्च ॥ द्रव्यं विकारो गुण इन्द्रियाणि विराट्स्वराट्स्थानाश्चरिण्युभूतः ४१ अहं भवो यज्ञ इमे प्रजेशा दक्षा
 दयो ये भवदादयश्च ॥ स्वर्लोकपालाः स्वर्गलोकपाला नृलोकपालास्तल्लोकपालाः ४२ गंधर्वविद्याधरचारणेशा ये यक्षक्षोरगनागनाथाः ॥ ये वाऋषीणामृ
 षभाः पितृणां दैत्येन्द्रसिद्धेश्वरदानवेन्द्राः ४३ अन्ये च ये प्रेतपिशाचभूतकूष्माण्डादो मृगपश्वधीशाः ॥ यत्किंच लोके भगवन्महस्वदोजः सहस्वदूलवत्क्ष
 मावत् ॥ ह्रीः श्रीर्विभूत्यात्मवदद्गुणार्णवं तत्त्परं रूपवदस्वरूपम् ४४

द्रव्यं तु पंचभूतानि विकारोऽङ्गुणदुदाहृतं । विराजं गरुडं प्राहुः स्वराडिन्द्र उदाहृत इति च । स्थानाश्चरिण्युभूतः स्थानावरं जंगमं च भूत इत्यनेन स्थावरादि व्यापित्वं युक्तमित्याह ४१ अहमिति अहं चतुर्भुजः । भवः श
 र्वः । यज्ञो यज्ञाभिमानो रुद्रच्छिवः यज्ञशब्दोदितो ह्येतौ देवौ लोकपुरस्कृतावित्यादेः भवदादयः परमहंसाः । स्वर्लोकपाला इन्द्रादयः । स्वर्गलोकपाला गरुडादयः । नृलोकपालाः मियव्रतादयः । तल्लो
 कपाला अनंतबलयादयः ४२ गंधर्वविद्याधरविद्याधरः विद्याधरेशाश्चित्रकेत्यादयः । चारणेशाः पुण्डरीतादयः । यक्षनायकाः कुबेरादयः । रक्षोनाथानि केत्यादयः । उरगनाथा वासुकिादयः । नाग
 नाथा अनंतादयः । पूर्वोक्तो नंत एककुण्डलः । ऋषीणामृषभावशिष्टादयः । पितृणामृषभोगमः । दैत्येन्द्राः प्रह्लादादयः । सिद्धेशाः सनकादयः । दानवेन्द्रा वृषपवादयः ४३ प्रेतेशोपियमः । रूपांतरविवक्षया
 पुनर्वर्चनव्यासवासुदेववत् । पिशाचेशां घटाकर्णादयः । भूतेशाभैरवादयः । कूष्माण्डेशाभृंगीरुक्मादयः । यादसामीशास्तिमिगिलादयः । मृगाणामीशाः सिंहादयः । पशूनामीशानं विकेश्वरादयः । भगवद्य
 शो ज्ञानादियत् । महस्वत्स्वतः महत्त्ववत् । ओजस्वत् अवयववत् । सहस्वत् सहनगुणवत् । बलवत् इच्छाकरणशक्तिवत् । क्षमावत् क्रोधासमुत्थितवत् । ह्रीमद्योग्यलज्जावत् । श्रीमत्लक्षणोवा
 हविभूतिवत् विशेषप्रश्रियोग्यतावत् । स्वतोमहत्त्वाच्च महोविशेषप्रशिक्षिता विभूतिर्लक्षणोवाहालक्ष्मीशब्देन भण्यत इति आत्मवत् धृतिवत् मनोजयवद्वा । अद्भुतार्थमाश्रयं समुद्रं । रवेच्छयैषां विरि
 ष्टत्वं कुरुते च यथा स्मृतमित्यतोपि ध्यायिभूतित्वं प्रत्युक्तम् ४४

पुष्पनामकएवस्वरूपांशावतारोऽन्यइतिज्ञांकीर्णहिरन्निवतदवतारानुक्रमणप्रतिजानीते प्राधान्यतइति ऋषयोब्रह्मादिज्ञानिनोभूम्नअनंदादिगुणपूर्णस्यपुरुषस्ययान्सीलावतारानामनंतिपठंति अभ्यासेनोपासतेच तांस्तेतवप्राधान्यतोनुक्रमिष्येगणयिष्यामीत्यन्वयः भवतातदनुक्रमणरसःकणपुटेनापीयतांमभिगम्यतां यद्वर्णीयतांगायतांघ्यायतांपश्यतांपिबतांजनानांकर्मकषायादेहारमहेतुःकषांख्यरस्तस्यशोषोयैस्तेतथोक्तास्तान् पेयत्वेगुणमाह सुपेक्षलानितिमधुरेभ्योप्यतिमधुरानिमानितिस्वमनसिप्रकाशितस्वेनकालक्षेपक्षिपति ४५ ॥ इतिश्रीभागवतेमहापुराणेद्वितीयस्कंधेविजयध्वजकृतटीकायांषष्ठोऽध्यायः ॥ ६ ॥ अस्मिन्नध्यायेप्रतिज्ञातान्परमपुरुषस्यावतारान्स्त्वचरितानिचवक्ति तत्रप्रथमतोवराहकल्पमनुसृत्यवराहावतारंतत्कर्मचाह यत्रेति अत्रंदृष्टाशब्देनसुदृशंनगदाचोपेक्ष्यते सकलयज्ञमर्यांसुकुसुवादिसर्वेपञ्चोपकरणजननीतदाधारांक्रौडोकोडस्यवराहस्यविद्यमानांतनुंविभ्रत् ब्रह्मादिभिःस्तुतोर्नंतोयत्रयदाक्षितितलोद्धरणायउद्यतःसमुद्रेनिमज्ज्यरसातलगतामहीभूतृत्पदंष्ट्रायेनिधायोर्ध्वगतोभवति तदांतमर्हणवेतद्रोघोयोपागतंतमादितैर्यहिरण्यपाक्षवज्रधरंद्रोवज्रेणाद्रिंयथातथादंष्ट्रायाददार गदयाविदिर्गगात्रमुष्टिभिःकर्णमूलेहस्तागतासुमकरोदित्यर्थः हृतिदारणइतिधातोः येनांतमर्हणवेभूर्नीतातमितिवा १ सुपुण्ययशोयस्यसमुपशः उत्तमश्चोक्तशिसामणिः स्वार्पणबुद्ध्याक्रियमाणःशोभमानोयज्ञोषस्यसमुपज्ञःक्रियाभिमानीयज्ञनामैद्रसूनुःशोभनोयस्मात्सइतिवासनारायणोरुचेःप्रजापतेःसकाशात्पद्मइतिनाम्नाऽऽकूत्यांरुचिपत्यांजातोभूत् अयंद्रपदस्यआकूतिस्तूयंज्ञोदक्षिणायारमावतारायांस्वपत्यांस्वायंभुवमन्वंतरेतुषिताख्यानयनजीजनत् योराक्षैरत्तं

प्राधान्यतोयानृषयामनन्तिलीलावतारान्पुरुषस्यभूम्भः ॥ आपीयतांकर्मकषायशोषाननुक्रमिष्येतइमान्सुपेशलान् ४५ ॥ इतिश्रीभागवतेमहापुराणे
द्वितीयस्कन्धेष्टोध्यायः ॥ ६ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ यत्रोद्यतःक्षितितलोद्धरणयविभ्रत्क्रोर्द्धान्तुंसकलयज्ञमयीमनंतः ॥ अंतर्महार्णवउपागतमादिदैत्यंतंदंष्ट्र
याद्रिभिववज्रघरोददार १ जातोरुचरेजनयत्सुयशाःसुयज्ञाकूतिसूनुरमरानथदक्षिणायाम् ॥ लोकत्रयस्यमहतीमहरद्यदार्तिस्वायंभुवेनमनुनाहरिरि
त्यनूक्तः २ जज्ञेचकर्दमगृहेद्विजदेवहूत्यांस्त्रीभिःसमनवभिरात्मगतिस्वमात्रे ॥ ऊचेयआत्मशमलंगुणसंगपंकमस्मिन्विधूयकपिलःस्वगतिंप्रपेदे ३ अ
त्रेपत्यमभिकांक्षतआहतुष्टोदतोमयाहमितियद्गगवान्सदत्तः ॥ यत्पादपंकजपरागपवित्रदेहायोगार्धमापुरमयीयदुहैहयाद्याः ४

प्रायेण स्वायंभुवेन मनुना संसारोऽसंहरणाद्हरिरिति ज्ञात्वा ईशावास्यमित्यादिनाऽनूको वेदवचनेन स्तुतः त्रयीश्रुतिर्नित्यवाक्यं वेदोऽनुवचनं तथेति धामिधानं किंच यश्चासुरजनादुत्पन्नां लोकत्रयस्य महतीभारं
महर्षिर्दत्तियस्मात्समादरिरिति ज्ञात्वाऽनूकदत्तिवा । क्रियाभिमानाद्यज्ञोसां विदसूनुः प्रकीर्तितः । यज्ञोऽस्त्वात्स्वयं विष्णुर्वज्ञोऽसिमुतः स्मृत इत्यादेरप्यं यज्ञो हरिरिवेति २ च शब्दा आनंतपर्यं । हे द्विज ।
अथ सविष्णुः कर्दं प्रज्जापतिपत्न्यानां प्राद्वेदहृत्या नवभिर्मरिचिपादिपत्नीभिः समंसहकपिलनामा जज्ञ इत्यन्वयः तच्चरितमाह आत्मगतिमिति यः कपिलः स्वमात्रे आत्मगतितत्त्वसंख्यानरूपा मात्मविद्या
भूषे सकपिलोऽस्मिन्सात्विक्प्रकृतिचेतनगणे विद्यमानं गुणसंगपंकं शब्दादिगुणानां संगतात् निरंतरानिषेवणादुत्पन्नमविद्याकामकर्माख्यं पंकमात्मशमलभनः कलमपसांख्यशास्त्रव्रजजातज्ञानवारीणां विधू
यप्रक्षालयस्वगतं दत्त्वा स्वलोकं प्रपदे इत्यन्वयः ३ हरिणा सममपत्यमभिर्क्षत इच्छते त्रेभ्युनस्तपसा तुष्टो भगवांस्तपसा प्रसजेन मया पंतव पुत्रत्वेन दत्त इत्याहेति यद्यस्मात्सहरिरत्रेऽनुसूयायामवतीर्णोऽप्रादत्त
इति प्रसिद्धो भूत यस्य दत्तस्य पादपंकजपरामनिषेवयापवित्रदेहा यदुःकार्तवीर्यस्य पूर्वजः हैहयः कार्तवीर्यांजुनः तौ आचौ ये पांततथा अमर्षी विष्णुमधानां योगोऽर्द्धं अणिमादियोगसिद्धिमापु रित्यन्व
यः अदिति ब्रह्मेति श्रुतेः । मयटोऽपि प्राधान्ये प्रयोग ईशनात् । उभयीमिति पादेऽहलोकपरलोकविषयां समुणनिर्गुणविषयाचेति व्याख्यानं च नाम्ना यज्ञानामिति ज्ञातव्यम् ४

पदं मयितवेन दक्षिणभुजोत्पन्नपृथ्वाख्यमहाराजस्थानं लेभ इत्यन्वयः स्वयंचपृथुना मातत्रविष्णुरित्यर्थश्च शब्देनानुवदति । पृथुर्नाम महाराजस्तत्रविष्णुः स्वयंच भुरित्यादेः । तत्कर्माह । दुग्धेति येन पृथ्वाविष्टेन पुथुना म्नाहरिणावसुधाभूमिः सकलानिवस्यन्निभमृतादिद्रव्याणि च दुग्धेत्यन्वयः ९ असौ नारायणो नाभेराज्ञः सकाशात् सुवेविसूनुरासेत्यन्वयः मेरुदेव्याः सुदेवीति नामांतरं राजकृतं तदवतारमयोजनमाह योवाइति ऋषभनामा यो वै हरिः समहकृतवीर्यतर्हृदि स्थितं सर्वं ब्रह्म पश्यतीति नित्यापरोक्षीकृतस्वरूप इत्यर्थः योगचर्यापरमहस्यार्थचचार ऋषयोपद्रूपारमहस्यपरमहस्यप्राप्तमाप्नोति यश्च स्वस्थः स्वाधारः प्रशांतकरणः प्रलक्ष्मस्तान्मकदेहैर्द्रियः अतएव परीमुक्तसंगो बाह्यसुखानपेक्षः । विधिनिषेधविमुक्तस्य योगचर्याकरणं किमर्थमित्याशंकावा इत्यनेन निरस्ता लोकसंग्रहार्थेन तदाचरणप्रसिद्धेरिति स्वस्थ इत्यादिविशेषणबाहुल्याच्च प्राप्यमयोजनांतरं नास्ति १० साक्षात्पुण्यः । एष यज्ञपुरुषो मम सन्नेयस्तेनास्मादहयशीर्षासेत्यन्वयः तिर्यग्योनित्वेऽप्यैश्वर्यादिगुणसामग्रीमानित्याह भगवानिति तपनीयं रूप्यहेम्नो रित्यभिधानान्मूलावताररूपापेक्षयोभयवर्णत्वं युक्तं अनेन साक्षात् नारायण एवेति निरणायि हिरण्यश्मश्रुरित्यादिश्रुतेः इतोऽप्यनारायण एवेत्याह छंदो मय इति छंद आदीनामाधारत्वात् विषयत्वाद् दुग्धेऽप्यत्वादंतर्पोमित्वात्तन्मयत्वं तत्कर्माह वाच इति अस्पृहयग्रीवस्य स्वतः स्वासं कुर्वतो नस्तः नासिकाया उशतीर्भगवद्गुणप्रतिपादकत्वेन शुद्धाः स्वासं रूपावाचो वेदादिलक्षणभावम्

नाभेरसावृषमभासमुदेविसूनुयैर्वै चचारसमदृग्दृष्टदियोगचर्याम् ॥ यत्पारमहंस्यमृषयः पदमामनंति स्वस्थः प्रशांतकरणः परिमुक्तसंगः १० सन्नेयमासभगवानहयशीर्षः साक्षात्सयज्ञपुरुषस्तपनीयवर्णः ॥ छंदो मयो मस्यमयोऽखिलदेवतात्मा वाचो बभूवुरुशतीः श्वसतोऽस्य नस्तः ११ मत्स्योऽयुगांतसमये मनुनोपलब्धः क्षोणीमयोनिखिलजीवनि कायकेतः ॥ विंशंसितानुरुभये सखिले मुखान्मजादायतत्र विजहार हवेदमार्गान् १२ क्षीरोदयावमरदानवयूथपाना मुन्मथ्यताममृतलब्धय आदिदेवः ॥ पृष्ठेन कच्छपवपुर्विदधारगोत्रं निद्रेक्षणोऽद्रिपरिवर्तकषाणकंदूः १३ त्रैविष्टपोरुभयहारि तृप्तिं हरूपंकृत्वा भ्रमद्वकुटिदंष्ट्रकरालवक्त्रम् ॥ दैत्यैर्द्रमाशुगदयाभिषतंतमारादूरो निपात्य विददारनखैः स्फुरंतम् १४ अंतःसरस्युरुबलेन पदेऽग्रहीतो ग्राहेण यूथपतिरंबुजहस्त आर्तः ॥ आहेदमादिपुरुषाखिललोकनाथ तीर्थश्रवः श्रवणमंगलनामधेय १५

हुरित्यन्वयः छंदोऽसिचमस्वाधैव देवालोकाश्च सर्वश इत्यादिर्नामपटोविकारार्थत्वं प्रयुक्तं ११ मेमुखाद्विंशंसिताभिर्गतान्वेदमार्गान्हयग्रीवदैत्येनापहृतान् हृष्ट्यामत्स्यो वतीर्य तंहत्वा तान् समादापस्थितः पुनर्पुमांतसमये मन्वंतरप्रलये सप्रकाशभिः सह स्तुवता वैवस्वतमनुनोपलब्धो दृष्टः क्षोणीमयः क्षोणीमयनावाश्रयत्वात् तएव निखिलजीवनि कायानाकेत आश्रयः तत्रोभयमेव माभयं करोति खिले मलयसमुद्रजले विजहार इत्यन्वयः १२ अमृतलब्धयेऽभरदानवयूथपानां क्षीरसमुद्रमुन्मथ्यतां सतामतिभारेण क्षीरोदधौ मज्जंतं गोत्रं पर्वतं स आदिदेवः कच्छपवपुर्भूत्वा पृष्ठेन विदधारेत्यन्वयः उपयोजनेन गोत्रयो रित्यर्थो तत्कोधीत्युपसर्गः तज्जातिस्वभावमाह निद्रेक्षण इति निद्रेषणमीलितनेत्रः निद्राहेतुमाह अद्रीति मंदराद्रेः परिवर्तः परिवर्तः परिवर्तः कषाणं विच्छेदनेन जातः कंदूः कंदूयनं पश्यतया १३ त्रिविष्टपानां देवानां दैत्याश्च दुरुभयं तद्धारितद्वननशीलं भ्रमं त्यास्फुरंत्याभ्युत्थं च दंष्ट्राभ्यां च करालमयं कंच वक्त्रं यस्य तत्तथा तृप्तिं हयोर्नरस्य त्रिं हस्यं च रूपमिव रूपं कृत्वा सह रारित्वा द्वादशयामिषतंतं स्फुरंतं दैत्यैर्द्रं हिरण्यकशिपुवेगेनारौ निपात्य नखैर्विददारेत्यन्वयः हविदारण इति धातोः १४ यदा यूथपतिर्गजैर्द्रः सरस्युरुग्राहेण पदेऽग्रहीत आर्तः संबुजहस्तः हे आदिपुरुष अखिललोकनाथ तीर्थश्रवः पावनकीर्ति श्रवणमंत्रेण मंगलप्रद नारायणाद्यभिधानं स्वमस्माद्भक्ष इतीदमाह १५

तदातापसोनामभगवानरणार्थिनं शरणार्थिनं स्मृत्वा तन्नागत्य कृपया तं हस्ते प्रगृह्णो ज्जहार भगवच्छब्दवाच्यस्त्रमुष्यादीनामप्यस्तीतितो ग्यावर्तयति अग्रमेपइत्यादिना अग्रमेपइयत्तारहितः एतदाका
शस्याप्यस्तीत्यतश्चक्रापुधइति नन्वेनेनयोद्वाप्युच्यतइतितत्राह पतगोति पतगराजो गुरुस्तस्य भुजमधिकृतः भुजस्कंधयोरतिसामीप्यादेवमुक्तं किं कृत्वा चक्रेण सुदर्शनेन न कस्यग्राहस्यवदनं विनिपा
ठ्याच्छित्वा हरित्तापसनामासौ जातस्तपसि वैमनुरित्यादेः कोयमवतारोनामेति शंका निरस्ता १६ वामनत्रिविक्रमावतारौ तत्कर्मचाह ज्यायान्तेत्यादिश्लोकद्वयेन अत्र पत्तच्छब्दावध्याहार्यौ त
थाहि योधिपज्ञो भगवान्गुणैर्ज्योत्स्नापान्पदितैः सुतानां भवजोऽभूत्तेन भगवता दैत्यानां गर्ववामयति उद्धारयतीति वामनः तेन वामनरूपेण त्रिपदच्छलेन क्षमां जगृहे इति यत्तदथोतस्मात्स एव वामन इमां लो
कां विभिः पदैर्विचक्रमे तस्मात्त्रिविक्रमश्चाभूदिति वाक्यशेष इत्यर्थः किमर्थमेवं हरिणा कृतमत्राह याच्यामिति मार्गवर्तपुमान्प्रभुभिरप्युपायैर्विनान्चाल्य इति त्यागदर्शनाथं मेवं कृतमिति भावः य
द्वा अधिपज्ञः क्षमाया मुत्थं वा मनेन हस्वतरेण रूपेण जगृहे त्रिलोकी पितिशेषः क्रयं त्रिपदच्छलेन इमां लोकां विचक्रमे इति यत्तस्माददितैः सुतानां जन्मनाऽवरजोपि गुणैर्ज्योत्स्नाम् । सप्रमन्यत् १७ त्रिपद
च्छलेन त्रैलोक्यं दत्तवतो बिलेर्दानफलमिदं प्रदावाति रितिसंगिरंते केचित्तत्र किंतु हरितोषणद्वारा मुक्तावानंदोद्रेकता एव ऐंद्रपदं नारीपं फलं तु हरितोषणमित्यादेरित्याशयेनाह नार्थइति अंगनारद । प्रति

स्मृत्वा हरिस्तमरणार्थिनमग्रमेयश्चायुधः पतगराजमुजाधिकृतः ॥ चक्रेण न कवदनं विनिपात्य तस्मादस्ते प्रगृह्य भगवान्कृपया ज्जहार १६ ज्यायान्गु
णैरवरजोप्यदितैः सुतानां लोकां विचक्रमे इमां न्यदथोधिपज्ञः ॥ क्षमां वामनेन जगृहे त्रिपदच्छलेन याच्यामृते पथि चरन् प्रभुभिर्न चाल्यः १७ नार्थो बिलेर
यमुत्क्रमपादशौचमंभः शिवंधृतवतो विबुधाधिपत्यम् ॥ यो वै प्रतिश्रुतमृते पथि च शीर्षमाणमात्मन्यभंगमनसा हरयेऽभिमेने १८ तुभ्यं च नारद भृशं भगवा
न्विबृद्धभावेन साधुपरितुष्टवाचयोगम् ॥ ज्ञानं च भागवतमात्मसुतत्त्वदीपं यद्वा सुदेवशरणा विदुरं जसैव १९ चक्रं च दिश्वविहंतं दशसुस्वतेजोमन्वंत
रेषु मनुवंशधरो विभर्ति ॥ दुष्टेषु राजसुदमं विदधत्स्वकीर्तित्ये निविष्ट उशर्ता प्रथयंश्चरित्रैः २० धन्वंतरीश्च भगवान्स्वयमा संदवोनाम्रा नृणां पुरुजं रुज्जा
शुहंति ॥ यज्ञे च भागममृतायुरवाप चाद्वा जायुश्च वेदमनुशास्य वतीर्य लोके २१

श्रुतं पदत्रयमृते पित्वात्मन्यंस्व संबंधि शीर्षमाणं शीर्षारूपमार्गमनसा मनसा नः पूर्वकं हरयेऽभिमेने समर्पयामास तस्यास्योत्क्रमपादशौचमंभः शिवं शिरसा धृतवतो बलेर्पद्विबुधाधिपत्यलक्षणफलमयमर्थो न । साक्षा
त्फलं भवति तत्रांतरीयकमेवेत्यन्वयः वा इत्यनेनास्वार्थस्यानन्यथात्वं वक्ति १८ महिदासनाम्नो हरेरवतारस्य चरित्रमाह तुभ्यमिति विबृद्धभावेन समुद्रिक्तमत्तपासाधुपरितुष्टोनाम्ना महिदासो भगवांस्तुभ्य
मस्मदादिभ्यश्च भगवद्विषयं कर्मयोगं ज्ञानयोगं चोवाचेत्प्रत्ययः आत्मेत्यनेन भागवतत्वं स्पष्टयति अत्र प्रमाणमाह पदिति यत्ज्ञानं वा सुदेवशरणा ब्रह्मादयः श्रवणवनिवेशार्थ एव शब्दः तदुक्तं ऐतरेयो हरिः
ग्राह नारदाय स्वकांतं । यस्यापुर्वेण वानान्ये तद्वदेन मुक्षपरमिति १९ राजराजेश्वरावतारं तच्चरितं चाह चक्रं चेति राजराजेश्वर इति नाम्नाऽवतीर्णो हरिः स्वायं भुवादिमनुवंशधरः सन् दुष्टेषु राजसुदमं विदधत्
सत्येयमैस्तस्य स्थाने बानि विष्ट उशर्ता कर्मणीषां स्वकीर्तित्वा चरित्रैः प्रथयन् प्रख्यापयन् मन्वंतरेषु भगवान्प्रियव्रतादिचक्रवर्तिष्वप्यास्थितो दशसुदिशु अविहतमप्रतिहंतं तेजःस्वरूपमृतमभावं ब्रह्माज्ञालक्षणं विभर्ती
त्यन्वयः मन्वंतरेषु भगवांश्चक्रवर्तिषु स्थित इत्यादिकमत्र मानम् २० देवो भगवान्स्वयमेव विदेशं प्रत्येकं गमन्वन्तरि आसाववतीर्णश्च पुरुजं बहुरोगाणां रुजो रोगान्नाम्ना चोचरितेन हंति स एवामृतायुर्नि
त्यमुक्तः स ब्रह्मा । यज्ञभागं चावाप आभुर्वैदं च बाहं दंशां चानुशास्ति कृत्वा लोके प्रवर्तयति २१

मार्गवराभावतारंतत्कर्मचसंक्षिप्पाह क्षत्रमिति उरुद्रं प्रसतीति उग्रवीर्यं पश्यस उग्रवीर्यः आत्मस्यः पुत्रव्योमहान् पुरुषोत्तमोऽसौ उर्वीधारानिशिताग्रं स्पत उरुधारः सचासौ परश्वधः परशुः तेनाविकंटक
 मत्तवनरकार्तिलिप्सुनरकदुःखलघुकामं उरुद्रं तपर्यंत्यक्तसन्मार्गं ब्रह्मभुक् ब्राह्मणद्रोहि अतएवविधिनादैवेनक्षयापोपहृतंसमर्पितं क्षत्रं क्षत्रियकुलं उद्धृत्युन्मूलपतीत्यन्वयः त्रिः सप्तकृत्वएकविंशद्वारं
 २२ रामावतारंतद्विक्रमं च श्लोकत्रयेणाह कृत्स्नप्रसादेति दशकंधरोरावणोयस्मिन्विद्वत्प्रातिमरणलक्षणामाच्छन्नाप सः कलेशः प्राणः श्रद्धावापुरित्यादिभृत्युक्तानां कलानां स्वकार्यशक्तिमदः कृत्स्नः पूर्ण
 प्रसादआनंदोपस्यसतथा कार्येणकारणोपलक्षणं सुसुंदरं मुखं यस्य सतथा कृत्स्नप्रसादश्चायं सुमुखश्चेति समासः इक्ष्वाकुवंशे कलयास्वरूपशेनावतीर्यगुरोर्दशरथस्यानिदेशे निपोमेतिष्ठन् सदयितानुजः सीता
 लक्ष्मणाभ्यां सहितो रामो वनमाविवेशेत्यन्वयः २३ दूरे स्थितासु हुत्सीतायास्यसः तस्य रामस्योत्पलितो रोष एव सुशोषोऽग्निः तेन पुक्तया दृष्ट्या अग्निः सुशोषः कक्षवस्तिमिरारिर्हिरण्यदशति मकराश्च उ
 रमाश्च नकाश्च मकरारोमनकाः तावप्यमानानां पुनः पुनः पच्यमानानां मकरारोगनकाणां च क्रापिषस्मिन् सतथा लठभयं येन सतथा अगेवेषः कंपो यस्य सतथा ऊढभयश्चामवेपथ्वएवं विधउदधिस्त्रिपुरं हरवदरिपु
 रं लंकां विधक्षोर्दग्धुकामाय तस्यैरामापसपदिमार्गमवादित्यन्वयः २४ वक्षस्थलस्पर्शरुग्णमभ्रमहेंद्रवाहस्यैरावतस्य दंतावभस्थलस्पर्शरुग्णमहेंद्रवाहदंतास्तेर्विलंबितः ककुभांजयः विलंबितककुब्ज

क्षत्रं क्षयाय विधिनोषहृतं महात्मा ब्रह्मभुगुञ्जितपथं नरकार्तिलिप्सु ॥ उद्धृत्य मावव निकंटकमुग्रवीर्यं त्रिः सप्तकृत्व रुधरपरश्वधेन २२ कृत्स्नप्रसादसुमुखः
 कलया कलेश इक्ष्वाकुवंशजवतीर्यगुरोर्निदेशे ॥ तिष्ठन् वनं सदयितानुज आ विवेश यस्मिन् विरुध्य दशकंधर आर्तिमार्छत् २३ तस्माज्जदादुदधिरुढभयांगवे
 पोमार्गं सपथारिपुरं हरवदिधक्षोः ॥ दूरे सुदृग्मथितरोष सुशोष दृष्ट्या तावप्यमानमकरोरगनक्रचक्रः २४ वक्षस्थलस्पर्शरुग्णमहेंद्रवाहदंतैर्विलंबितककुब्जयरु
 ढहासः ॥ सद्यो सुभिः सह विनेष्यति दारहर्तुर्विस्फूर्जितैर्धनुष उच्चरितैः सैन्यैः २५ भूमेः सुरेतरवरूथविमर्दितायाः क्लेशव्ययाय कलया सितकृष्णकेशः ॥
 जातः करिष्यति जनानुपलक्ष्य मार्गः कर्माणि चात्ममहिमोपनिबन्धनानि २६

यस्तेन हृद उत्पन्नो हासोऽदृष्टा सोपस्यसतथा सैन्येन सहितो रावणस्तस्य दारहर्तुः दारानुसीतामाहर्तुकामस्य रामस्य धनुष उच्चरितैर्नियतैर्विस्फूर्जितैः सुभिः सह विनेष्यति विनयं मदाविनाशमेप्याति पुनः स
 चस्तत्क्षण एव राममुक्तैः शरैर्विनेष्यति विनाशं माप्रोतीत्यन्वयः धनुर्विस्फूर्जितैर्नष्टो रावणः पूर्वमेवतु पुनः शरैराममुक्तैः सानुबन्धो विनेष्यतीत्यनेन धनुर्विस्फूर्जितैर्विनाशः कथमभूद्वितीयमाशं कानिरस्तोति स
 सैन्यइत्यस्य विवरणं सानुबन्धइति २५ कृष्णाववारमन्यसाध्वं तत्कर्म च संवृत्तकथयति भूमेरित्यादिश्लोकदशकेन सह रितः सितकृष्णकेश इति नामकलया जातः कर्माणि करिष्यतीत्यन्वयः कर्मणा तत्त्वज्ञा
 नं कस्माच्चोदेत्यत उक्तं जनैति प्राकृताज्ञेयमार्गत्वादित्यर्थः अवतारमयोजनमाह सुरेतरेशमसुराणां वरूथेन सह सेनपावाविमर्दितायाः पीडिताया भूमेः क्लेशव्ययायेति कीदृशानि कर्माणि आत्ममहिमो
 पनिबन्धनानि स्वमहिमनिमित्तानि पूतनावधादीनि हिरेः कर्माणि परकर्मा निबन्धनानि भवन्ति अन्येषां कर्माणि तन्महिमनिबन्धनानीति चार्थः तदुक्तं विष्णोर्नान्येन कर्माणि परेषां तनिबन्धनमिति अत्रानंतं शो
 रौहिणेयेरामे शुक्रकेशात्मकरामाभिधानेन हरिस्तिष्ठन् जगद्रक्षयसीत्येतद्राम एको ह्यनंतं शस्त्ररामाभिधो हरिरित्यादिनोक्तं अतएव ब्राह्ममिति भावः २६

तदातापसोनामभगवानरणार्थिनं शरणार्थिनं स्मृत्वा तत्रागत्य कृपया तं हस्ते प्रगृह्योज्जहार भगवच्छब्दवाच्यत्वमुपादीनामप्यस्तीति ततो व्यावर्तयति अप्रमेयइत्यादिना अप्रमेयइत्युत्तराहितः एतदाका-
शस्याप्यस्तीत्यतश्चक्राधुषइति नन्वेनेन योदाप्युच्यत इति तत्राह पतगेति पतगराजो गरुडस्तस्य भुजमधिकृतः भुजस्कंधयोरतिसामीप्यादेव मुक्तं किं कृत्वा चक्रेण सुदर्शनेन न कस्यग्राह्यवदनं विनिपा-
ठ्य छित्त्वा हरिस्तापसनामासौ जातस्तपसिवैमनुरित्यादेः क्रोयमवतारोनामैति शंका निरस्ता १६ वायनत्रिविक्रमावतारौ तत्कर्मचाह ज्यायानेत्यादिश्लोकद्वयेन अत्र पत्तच्छब्दावध्याहार्यौ त-
थाहि योधिपज्ञो भगवान्गुणैर्ज्यायानप्यदितेः सुतानां मवरजोऽभूत्तेन भगवता दैत्यानां गर्ववामपतिउद्गारयतीति वामनः तेन वामनरूपेण त्रिपदच्छलेन क्षमां जगृहे इति पदद्वयोत्तस्मात्स एव वामन इमां स्त्रील्लो-
कांस्त्रिभिः पदैर्ध्विचक्रमे तस्मात्त्रिविक्रमश्चाभूदिति वाक्यशेष इत्यर्थः किमर्थमेवं हरिणा कृतमत्राह याच्यामिति मार्गवर्तापुमान् प्रभुभिरप्युपायैर्विनानचाख्यइति न्यायदर्शनार्थमेवं कृतामिति भावः य-
द्वा अधियज्ञः क्षमाया मुठ्या वामनेन हस्वतरेण रूपेण जगृहे त्रिलोकीमिति शेषः कथं त्रिपदच्छलेन इमां स्त्रील्लोकान्विचक्रमे इति पत्तस्माददितेः सुतानां जन्मनाऽवरजोपि गुणैर्ज्यायान् । सममन्यत् १७ त्रिपद-
च्छलेन त्रैलोक्यं दत्तवतो बिलेर्दानफलं मिद्वपदावाप्तिरितिसंगिरते केचित्तत्र किंतु हरितोषणद्वारा मुक्तावानंदोद्रेकता एव ऐंद्रपदं नंतरीयं फलं तु हरितोषणमित्यादेरित्याशयेनाह नार्थइति अंगनारद । प्रति

स्मृत्वा हरिस्तमरणार्थिनमप्रमेयश्चक्राधुषः पतगराजमुजाधिरूढः ॥ चक्रेण न क्रवदनं विनिपात्य तस्माद्वस्ते प्रगृह्य भगवान्कृपयोज्जहार १६ ज्यायान्गु-
णैरवरजोप्यदितेः सुतानां लोकां विचक्रमे इमान् भवदधोधिपज्ञः ॥ क्षमां वामनेन जगृहे त्रिपदच्छलेन याच्यामृते पाथिचरन् प्रभुभिर्न चाल्यः १७ नार्थो बलेर-
यमुक्कमपादशौचमंभः शिवं धृतवतो विबुधाधिपत्यम् ॥ यो वै प्रतिश्रुतमृते पिचशीर्षमाणमात्मन्यभंगमनसा हरयेऽभिमेने १८ तुभ्यं वनारद भृशं भगवा-
न्विबृद्धभावेन साधुपरितुष्ट उवाच योगम् ॥ ज्ञानं च भागवतमात्मसुतत्त्वदीपं यद्वा सुदेव शरणाविदुरं जसैव १९ चक्रं च दिक्ष्वविहंतं दशसुस्वतेजोमन्वंत-
रेषु मनुवंशधरो विभर्ति ॥ दुष्टेषु राजसुदमं विदधत्स्वकीर्तिं सत्येन विष्ट उशर्ता प्रथयंश्चरित्रैः २० धन्वंतरींश्च भगवान्स्वयमा संदवोनाम्रा नृणां पुरुज्जरा-
शुहति ॥ यज्ञे च भागममृतायुरवाप चाद्वा आयुश्च वेदमनुशास्त्य वतीर्य लोके २१

श्रुतं पदत्रयमृते पिचात्मन्यस्वसंभेदिशीर्षमाणशीर्षाख्यमानं मनसामनः पूर्वकं हरयेऽभिमेने समर्पयामास तस्यास्योक्कमपादशौचमंभः शिवं शिरसा धृतवतो बलेर्ध्विबुधाधिपत्यलक्षणफलमयमर्थो न । साक्षा-
त्फलं भवति तत्रांतरापकमेवेत्यन्वयः वा इत्यनेनास्यार्थस्यानन्यथात्वं वाकि १८ महिदासनाम्नो हरेरवतारस्य चरित्रमाह तुभ्यमिति विबृद्धभावेन समुद्रिक्तमक्षयासाधुपरितुष्टो नामा महिदासो भगवांस्तुभ्य-
मस्माददिव्यश्रमभगवद्विषयं कर्मयोगं ज्ञानयोगं चोवाचेत्यन्वयः आत्मेत्यनेन भागवतत्वं स्पष्टयति अत्र प्रमाणमाह पतिंति पदज्ञानं वासुदेवशरणा ब्रह्मादयः अवेण्येन विधायेष्वशब्दः तदुक्तं ऐतरेयो हरिः
माह नारदाय स्वकांतं । यस्यापुर्वेण्येनान्येव हतेन सुसंपरमिति १९ राजराजेश्वरावतारं तस्मिन् चार्त्तचाह चक्रं चेति राजराजेश्वर इति नाम्नाऽवतीर्णो हरिः स्वायं भुवादिमनुवंशधरः सन् दुष्टेषु राजसुदमं विदधत्
सत्येधर्मसत्यसंधानेन विष्ट उशर्ता कर्मणां स्वकीर्तिं चरित्रैः प्रथयन् प्रख्यापयन् मन्वंतरेषु भगवान्प्रियव्रतादिचक्रवर्तिष्वप्यास्थितो दशसुदिक्षु अविहतमपतिहंत तेजःस्वरूपमृतमभवं च क्रमाज्ञालक्षणं विभर्ती
त्यन्वयः मन्वंतरेषु भगवांश्चक्रवर्तिषु संस्थित इत्यादि कर्मजनानम् २० देवो भगवान्स्वमेव विशेषावेशमंतरेण मन्वंतरींश्चासाववतीर्णश्च पुरुज्जरां बहुरोगाणां राज्ञो रोगान्नाम्नां चोहारितेन हंति स एवामृतायुर्नि-
त्यमुक्तस्तत्राह । यज्ञभागं चावाप आयुर्वैवं च बाहं दंशां चानुशास्ति कृत्वा लोके प्रवर्तयति २१

येचप्रलंबादयः कृष्णाख्येनहरिणाऽदर्शनमिताः येचान्येभ्योदादयस्तथाजरासंधादयः येचकुरुपांडवसेनागताकांबोजादयः बलपार्थभीमद्रोणद्वौष्पादिव्याजाह्वयनहरिणामरणप्रापितास्तेसर्वेतदीपानि
 लप्यंतीत्यन्वयः द्वेषिणउदासीनाभक्ताइतिविधाजीवास्तत्रद्वेषिणोनितरांलीयतेसुखंयास्मिस्तदधत्तमोपाति उदासीनानेरयंनरकं भक्तानिष्कामस्वाभीष्टानंदस्यप्राप्तिर्यास्मिस्तवैकुण्ठादिकंयातीत्य
 र्थः सर्वचस्थानंहरिविद्यमानं तदुक्तं विद्वेषिणोऽपुदासीनाभक्ताअपिनसंशयः । हरेर्हिसदनंयातिव्यक्तंभक्तैस्तुगम्यते । आरभ्यतमआमुक्तः कृष्णस्यसदनंयतः । अव्यक्तहरिलोकात्तादन्येषामन्यलोकात्
 ति रामभीमादिनामानिहरेरेवमुख्यानि रमणशक्त्यभयवर्णादीनांशक्तिवृत्तिहेतूनांहरेर्युल्लेखत्वादन्यत्रामुख्यत्वात् व्यवहारार्थसंकेतितत्वाद्वाजानि तदप्युक्तं रामभीमार्जुनादीनिवेषिणोर्नामानिसर्व
 शः । रमणाभयवर्णाद्याःशब्दवृत्तेर्हिहेतवइत्यादि । रमणत्वावितिधातोःरुपोरभेदः न्यक्त्वात्निरयंनीचगतैतमइतिवा निर्यग्भावनिकामयोरिति ३४ ३५ कालवलेनमीलितदृशामुत्सन्नज्ञानानांस्तो
 कायुषांअल्पायुषांनृणांस्वनिगमःस्वविषयोवेदोदूरपारइत्यवमृश्यसविष्णुर्वतकृपयासत्यवत्पामाविर्हितोऽवतीर्णोवेददुमविटपशःशालोपशास्त्राभेदेनविभजिष्यतीत्यन्वयः कस्मिन्पुगेइत्यतउक्तं अनुयुग
 मितिपुतदुक्तमवति तृतीयेसप्तमेषोऽष्टोपंचविंशेअष्टाविंशेचद्वापरेपूर्वेषुचान्येषांसनामभिर्विभजिष्यतीति अष्टाविंशेस्वयमेवविभजिष्यतीति । तृतीयेसप्तमेचैवषोडशोऽप्यादेवचनंच विशेषवाचिनातुशब्देनश
 हीतंकृष्णावतारादुपरिव्यासावतारकथनंतदुपरितनमन्वतरेष्वपिव्यासावतारसद्भावादविरुद्धमित्यस्मिन्नर्थेहिशब्दः पुराणप्रसिद्धेरिति ३६ देवद्विषांमतिविमोहंनुद्विभोहजनकप्रतिप्रलोभंमतिवंचकंवाल्मे

येचप्रलंबस्वरदुर्दुर्करथरिष्टमल्लेभंकंसयवनाःकुजपौंड्रकाद्याः ॥ अन्येपिशाल्वकपिबल्लवदंतवक्रसप्तोक्षशंबरविदूरथरुक्मिमुरुषाः ३४ येवामृवेसभि
 तिशालिनजातचापाकांबोजमत्स्यकुरुसृजयकैकयाद्याः ॥ यास्यंत्यदर्शनमिताबलपार्थभीमव्याजाह्वयनहरिणानिलयंतदीयम् ३५ कालेनमीलितदृ
 शामवमृश्यनृणांस्तोकायुषांस्वनिगमोबतदूरपारः ॥ आविर्हितस्वनुयुगंसहिसयवत्यावेददुमंविटपशोविभजिष्यतिस्म ३६ देवद्विषांनिगमवर्त्मनिवि
 ष्ठितानांपूर्वर्धमेनविहिताभिरदृश्यमूर्तिः ॥ लोकान्घ्नतांमतिविमोहमतिप्रलोभंवेपंविधाययदभाषतऔपधर्म्यम् ३७ यद्वालिष्येष्वपिसतांनकथाहरेः
 स्युःपाषंडिनोद्विजजनावृषलानृदेवाः ॥ स्वाहास्वधानषडितिस्मगिरोनयत्रशास्ताभविष्यतिकलेभंगवान्युगांते ३८ संगंतुयोहमृषयोनवेयप्रजेशास्थाने
 थधर्ममस्वमन्वमरावनीशाः ॥ अंतैतवधर्महरमन्युवशाःसुराद्यामायाविभूतयदमाःपुरुशक्तिभाजः ३९

वैविधाययदौपधर्म्यमुपधर्माणांपाषंडधर्माणांप्रतिपादकंशास्त्रंतदभाषतेत्यन्वयः नारायणइतिशेषः । एतेऽसुराःकेइत्याशंक्यपूर्वजन्मकर्मपूर्वकंतांविशिनष्टि निगमेत्यादिना प्रागजन्मनिगमेनविहिताभि
 स्तिसृष्टिःपूर्वःपुरीभिः लोकान्घ्नतांनशयतांरुद्रेणहतानांपुनर्विजन्मलब्धशान्तिगमेनविहिताभिःक्रियाभिःनिगमवर्त्मनिविष्ठितानांवेदमार्गेप्रतिष्ठापय यद्वादिविशिष्टकर्मानुष्ठानोत्थराणांमदृशामूर्तिं
 स्यसतथा दैत्यैरुत्प्रेष्यस्वरूपइत्येननतोवेदमार्गाच्चलनायदेवैःप्रत्यक्षीकृत्यमार्थितइतिज्ञातव्यं बुद्धोक्तशास्त्रस्येवदेवाह्वयमर्पतिपादकत्वमज्ञजनहृद्यवेदोप्रमाणमित्यादिरूपस्यस्यैवविष्णोःप्रमाण
 मित्यादिवेदप्रतिपाद्यार्थत्वेनदेवेभ्यःप्रज्ञातसहितयांहरिणोकात्वादितिचोतनायामाषतेत्युक्तं स्वसृष्टाणांभाषंचकृतवानित्यर्थः ३७ यार्ह्यस्मिन्पुगेसतामालयेष्वपिहरेःकथानस्युः द्विजजना
 ष्वपाषंडिनःपाषंडवार्तनःस्युर्नृदेवावृषलाधर्मविनासकाः । यत्रपास्मिन्पुगेस्वाहादिगिरोनसंतिस्मवचनाभावेस्मरणमपिनास्ति इतिशब्दआद्यर्थे तदातस्यकलेपुंगस्यांतेऽवसानेभगवानुशास्ताभविष्यति
 दुष्टानामितिषेधइत्यन्वयःइतिशब्दःस्वरूपावतारकथनसमाप्तिवचनोवेति ३८ मायाविभूतीराह समंइति योहंचतुर्मुखःयेचकर्दमाख्याक्रयः येचमरीचाखानवप्रजापतयः तेसर्दे । सगैसृष्टिसमये
 प्राप्ते । पुरुशक्तिभाजःपूर्णशक्तिभाजोहरेर्मायाविभूतयः । अययोधर्मः येमखाः येचतुर्दशमनवोयेचामरेःशब्दचतुर्दशैः । येचावनीशाःप्रियव्रतादयःतेसर्वेस्थानेस्थितिकालेप्राप्तेयान्तायविष्णोर्माया

अत्रकैमुत्यन्यायमाह । तेइतियेस्त्रीशूद्रहूणशवराः पापजीवास्तेपिदेवस्यमायाविदितिसंसारमितरंतिच किमुतास्मदादयइत्यन्यःतर्हि किमिति सर्वेनेस्तीर्णाः संसारात्राभूवन्नितितत्राह यदीति अदुत
क्रमोविष्णुः स एव परायणं तस्य शीलं तस्य शिक्षाचयेषां तेतथोक्ताः अदुतं जगत्क्रमतीत्यदुतक्रमः अत्रापिकैमुत्यन्यायमाह तिर्यगिति वृंदावनगताः पशुपक्षपादयस्तिर्यग्जना अपि देवमायाविदितितरंति
च ये श्रुतधारणास्ते विदंतीति किमुक्तव्यामेत्यन्यः ४६ अदुतक्रमः किलक्षणकइतितत्राह शब्दिति यत्शब्दस्तदैक्यकारम् । प्रशांतं प्रकृष्टपूर्णसुखं अद्वितीयत्वादभयं द्वितीयाद्वैभयं भवतीति श्रुतेः
यच्च प्रतिबोधमात्रनिर्दोषज्ञानस्वरूपं मात्रशब्दोद्धारणार्थः प्रतिशब्दो मुख्यार्थः अतएव शुद्धरागादिदोषरहितं यच्च समं परमाणादिपरममहदंतेषु पदार्थेषु नातिरेकेण गुणविधुरं वैषम्यादिरहितं वा
सतः पदं व्यक्ताव्यक्तजगतो विलक्षणमात्मतत्त्वमव्यक्तादिसर्वप्रपञ्चाहंभावरहितं पुद्गलबहूनि कारकदानिकर्तृकर्मक्रियावाचीनयस्मिन्संति सतथा अग्निष्टोमाद्यनेकाक्रियार्थः शब्दो वाक्यलक्षणानंतये
दाल्लयो यत्र यस्मिन् सा कल्पेन वाचकत्वेन न वर्तते तदुक्तं अव्यक्ताद्यनहंमानादात्मतत्त्वं हरिः स्मृतः । अशब्दश्चाप्रसिद्धत्वाच्छांतः पूर्णसुखत्वतइति हरिः स्वयं मायाधीनश्चेत्तदुपासकाः कथं तातरतीति तत्राह माये
ति माया संसारकारणं प्रकृतिर्यस्याभिमुखे स्थातुं विलज्जमाना यस्मादुपासकेभ्यश्च परैत्यपसरति दृष्टिमागं विहाय वर्ततइति ४७ यच्च सर्वगुणपूर्णत्वात् ब्रह्मेत्यजस्रसुखं निरंतरसुखं प्रतिविदुरतीतानागतवर्तमा
नाः ब्रह्मादयः श्रवणादिभिर्धृतमानत्वाच्चतयः साधनपरिपाकेन यत्सम्यङ्दिशाम्य इंद्रः सुधां प्राप्य निपानसनित्रं कूपस्वनसाधनकुहालादीव यमेनाधिकृतो लोको नरकारुष्यस्तस्य हेतुं संसारं जयुस्तथजं

तेवैविदंत्यतितरंति च देवमायां स्त्रीशूद्रहूणशवरा अपि पापजीवाः ॥ यद्यदुतक्रमपरायणशीलशिक्षास्तिर्यग्जना अपि किमु श्रुतधारणाये ४६ शब्दप्रशांतमभ
यं प्रतिबोधमात्रं शुद्धसमंसदसतः परमात्मतत्त्वम् ॥ शब्दो न यत्र पुरुकारकवानक्रियार्थो माया परैत्यभिमुखे च विलज्जमाना ४७ तद्वै पदं भगवतः परमस्य पुंसो ब्रह्मे
तियद्विदुरजस्रसुखं विशोकम् ॥ सम्यङ्दिशाम्य यतयो यमलोकहेतुं जयुः सुधां निपानसनित्रं मिदः ४८ स श्रेयसामपि विभुर्भगवान्यतोऽस्य भावस्वभाव
विहितस्य सतः प्रसिद्धः ॥ देहे स्वधातुविगमे तु विशीर्यमाणे व्योमे वतत्र पुरुषो न विशीर्यतेऽजः ४९ सोयं तेभिहितस्तात भगवान् विश्वभावनः ॥ समासेन
हरेर्नान्यदन्यस्मात्सदसच्चयत् ५०

ति परमस्य पुंसो नारायणस्य पदं स्वरूपं तद्वै तादृशं लक्षणं हीत्यन्यः इंद्र ईश्वरो धनवान्सुधां मृतजं लंपाप्येति वा ४८ इदानीं भवं विधमगवज्ज्ञानाधिकारी सत्पुरुष इत्याह सइति न केवलं धर्मादिसर्वश्रेयसां
विभुः । अपितु फलदाता च अधर्मादिसर्वाश्रेयसामपीति वा भगवाननादिकालमारभ्य हरिप्रसादेन परिवृद्धेन भावस्वभावेन भक्तिस्वभावेन विहितस्य निर्मितस्यास्य सतो जीविराशेः प्रसिद्धः करतलमल
कवच्चमत्यक्षः स्यादित्येतो तत्र सात्त्विकप्रकृतिजिविराशिस्तादृशज्ञानाधिकारी एतेनोक्तार्थे ज्ञानिप्रत्यक्षं प्रमाणमुक्तं भवति । भावो भक्तिः प्रमाणश्च भावण्यमपि चादरइति । उत्पत्तिमतोऽस्यानित्यत्वेन कथं तस्य प
रमात्मा प्रसिद्धेतइतितत्राह देहइति स्वारंभकाणां पृथिव्यादिधातूनां विगमे विनाशलक्षणविश्लेषे सति देहे तु विशीर्यमाणे स्वकारणेणु विलीयमाने सति तत्र देहस्थः पुरुषः स्वकर्मानुसारेण पुराणि सरन् स्वतो जो
जननसिधुरोपि केवलदेहमिमानेन जायमानो यथा देहस्थितं व्योम न शीर्यते तथा जीवो न विशीर्यते अतो देहस्यैवोत्पत्तिमरणधर्मवत्त्वाच्चेतनस्य नित्यत्वादुचितस्तस्य प्रसिद्धः परमइति । अनेन परमात्मा
पि न्यास्यतः तत्र जीववदभिमाननिमित्तजन्मादिमानपि न भवतीति विशेषः अतएव दृष्टान्तेन हरेः शब्दप्रतिबोधार्थं रूपत्वं न विवर्तनीयमिति भावः ४९ देवदेवनमस्तुभ्यमित्यारभ्य प्रश्रुतिवचनाभ्यामुक्त
मर्थमुपसंहरति सोयमिति समासेन संक्षेपेण एतावज्ज्ञानं सर्वथानविस्मर्त्तव्यमिति भावेनाह हरो रिति च शब्दपूर्वार्थे यत्सदत्कार्यकारणात्मकं जगत्सर्वमस्मादन्यस्माद्विलक्षणाद्वरेर्नान्यद्विभं एतदुक्तं भवति

स्वतोहरेभिर्ब्रह्मपितृदात्मत्वेन स्वातन्त्र्याभावेनाभिभिर्मोच्यते न स्वतोभेदाभावात्तस्मात्सहस्रैः स्वतन्त्रो न्यदस्मदादिकं सर्वतदधीनमिति विजानीहीति । तदधीनसत्त्वादि मत्तत्त्वादिभ्यो न्येतत्राकिं मानमिति पेत
 चोच्चं सत्तादिर्यत्स्वतोविष्णोस्त्वस्मादन्यः स सर्वतद्व्यादिना परिहृतव्यम् ५० भगवद्विभूतिसग्रह रूपमिदं भागवतपुराणं नृलोके प्रवर्तनाय त्वया व्यासाय विज्ञापनीयमित्यभिप्रायवानाह इदमिति सर्गादौ य
 द्रगवताभेयमोदितं तद्विदं भागवतं नाम प्रकाशयोपदिशेति शेषः कस्माद्भागवतोमिति प्रकाशयामिति तत्राह संग्रह इति यत्रोद्यत इत्युक्तविभूतीनां संगेतुपोहमित्याद्युक्तमायाविभूतीनां च संग्रहः क्रोडीकार इति हे
 तुगर्भः संक्षिप्तोक्तमिति न श्रद्धेयमिति तत्राह तदेतदिति तदेतन्नृलोके ज्ञानप्रदानायावतीर्णव्यासरूपनारायणाय विज्ञाप्य विपुलीकुरु एतदर्थं विस्ताररूपं भागवतपुराणं कुर्वितिविज्ञापयेत्यर्थः । नामप्रका
 श्यसंभाव्यक्रोधापगमकुत्सने इति ५१ एतदेव विशदयति यथेति यथासाच्चिकप्रकृतीनां नृणां सर्वात्मनि सर्वस्यात्मनि अतएवास्त्रिधाधारे भगवति सर्वोत्तमस्वज्ञानपूर्वकमेकलक्षणभाक्तिर्भविष्यति इत्ये
 व हेतुपूर्वकं संकल्प्य सप्तमर्थसमाधिभाषया सम्यक्कृत्वा शुकादिशिष्येभ्यो वर्णयति विज्ञापयेत्यन्वयः ५२ इतोपि हरिभक्तिजनकपुराणरचनमेव तवावतारप्रयोजनं नान्यदित्यभिप्रेत्याह नृजन्मनीति भ
 क्तिविषयोभ्यस्तत्फलदोन्य इत्यत उक्तम् । अपवर्गेशेति । कृष्णे पूर्णबलप्राणात्मनि हरौ यद्यनपायिनी नित्याभक्तिर्न चेन्न जायते चेन्नृजन्मापुमान्यमनश्चरेपमादंतकाबाशंगच्छति नृजन्मनि न तु प्येत अलं
 पुरुषार्थसाधनां बुद्धिनामुपात्त धर्मादिफलमस्तीत्यत्राह किं फलमिति धर्मादेरनित्यस्वर्गादि फलां कनैव फलमल्पफलत्वादित्यर्थः तस्मात्कृष्णभक्तेरनृजन्मफलत्वात्तत्प्राप्तपादकपुराणकरणे विज्ञापनं युक्तमि

इदं भागवतं नाम न्यभे भगवतोदितम् ॥ संग्रहोपयं विभूतीनां तदेतद्विपुलीकुरु ५१ यथा हरौ भगवति नृणां भक्तिर्भविष्यति ॥ सर्वात्मन्यस्त्रिधाधार इति सं
 कल्प्य वर्णय ५२ नृजन्मनि न तु प्येत किं फलं यमनश्चरे ॥ कृष्णे यद्यपवर्गेशे भक्तिः स्याद न पायिनी ५३ किं स्याद्वर्णाश्रमाचारैः किं दानैः किं तपःश्रुतैः ॥ स
 र्वाषघ्नोत्तमश्लोकेन चेन्नक्तिरथोक्षणे ५४ मायां वर्णयतो मुष्य ईश्वरस्यानुमोदतः ॥ शृण्वतः श्रद्धयानित्यं माययात्मानमुह्यति ५५ ॥ इति श्रीभागवते महा
 पुराणे द्वितीयस्कंधे सप्तमोऽध्यायः ॥ ७ ॥ राजोवाच ॥ ब्रह्मणा चोदितो ब्रह्मन्गुणारूपानेऽगुणस्य च ॥ यस्मै यस्मै यथा प्राह नारदो देवदर्शनः १ एतद्वे
 दितुमिच्छामि तत्त्वं देवि दां व ॥ हरेरुत्तवीर्यस्य कथालोकमुमंगलाः २

विभावः ५३ किं फलमित्युक्तविष्णोति । किं स्यादिति किं स्यादित्याक्षेपः । तदुक्तं । आक्षिप्यते किमित्येतच्च नाल्पफलतामवेदित । प्रश्रक्षेपे विकल्पे किमित्यादवः ५४ भागवतपुराणे उक्तप्रकारेण
 भगवति भक्तिर्बुधैः पुंसः पुत्रकलत्रादिलक्षणा माया संसारहेतुर्न स्यादत एतत्पुराणकरणं विज्ञापनीयमिति भावेनाह मायामिति अमुष्येश्वरस्य जगत्सृष्ट्वादिलक्षणं मायां माहात्म्यं सद्गुरुमुखाच्छ्रुत्वा मनन
 पूर्वकं संक्षिप्येभ्यो वर्णयतः तथातां मायां श्रद्धयानुमोदतोऽनुमोदमानस्य तथा व्याख्यानाद्यशक्या भूषतोपावृज्जीवंश्रवणैरुपरायणस्य पुंसः आत्मानो मायायां बंधकश्च यानुहति अहंकारममका
 राभ्यां भ्रमतीत्यतः सर्वसज्जनपुरुषार्थकरणं भागवतकरणं विज्ञापनीयमिति भावः । अमुष्येश्वरस्येति संक्षेपकरणेनास्य भागवतस्य वेदसाम्यं सूचयति यद्वा ईश्वरशब्देन शिवो नोच्यते तद्विलक्षणशील ई
 श्वरीस्तस्या ईश्वरो नारायण इति द्योतयति अत्र सर्वणदीर्घत्वमनुसंधेयमिति ५५ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे द्वितीयस्कंधे विजयध्वजकृतटीकायां सप्तमोऽध्यायः ॥ ७ ॥ अस्मिन्नध्याये परीक्षितं भागवतपुराण
 प्रतिपाद्यं शुक्लपृच्छति सत्रप्रथमं नारदेन विरिञ्चाज्ञापालनं कथमकारातिभावेन पृच्छति ब्रह्मणेति अगुणस्य नित्यमिदं मुक्तत्वादिगुणस्य सर्वप्रधानस्येति वा गुणारूपानि इति तादर्थ्ये सप्तम्यासादन्यस्यैयस्यै
 १ नारदव्याससंवादानंतरं व्यासमुसविगलितं भागवतं कहीरुथामथ नभेव मदीष्टमिति दमेव तत्त्वं वेदितुमिच्छामीत्युक्तमिति भावेनाह हरेरिति २

यथाप्रथितश्रुतगुणोपसंहारपूर्वकनिःसंगमनःकृष्णेनिवेश्याहमिदं कलेवरं तपश्चेतयापथ्यस्वेत्यन्वयः ३ अवाणदिनेदं फलं स्यादित्याह शृण्वत इति ४ ततः किं तत्राह प्रविष्ट इति ५ तत्फलमाह धौतात्मेति पाथः पथिकः स्वशरणं स्वशृङ्गं । शरणं शृङ्गं शिरोरिक्ताभिधानम् ६ इत्थं भागवतार्थकथनश्रवणादेः पुरुषार्थहेतुत्वमुक्त्वा स्वतश्चिद्रूपस्यादेहस्य देहसंबन्धहेतुं प्रच्छति यदिति अधातुमतः स्वतः प्रकृत्यादिधातुसंबन्धरहितत्वेनित्यस्य जीवस्यास्य धातुभिः प्रकृत्यादिभिरुपादानकारणैः देहारंभोऽस्तीति यत्तत्किं पदच्छयाकेवलेच्छरेच्छया निमित्तभूतपोतान्पेनेहेतुना कर्मणा त्रहरी चैव हेतुस्तां विना हेतुतरप्यस्तोति प्रश्नतात्पर्यं भवंतस्तदेतद्यथा यथावज्जानेत तदस्माकं वदंस्त्विति शेषः धातुभिर्नित्ययोगोनास्तीत्यधातुमत इत्युक्तं । धातुर्वातादिशब्दादिगैरिकादित्वगादिषु । महाभूतोऽप्यदिषु शब्दयोनिस्वभावयोरित्यभिधानम् ७ पुराणाधिकारिलब्धये जीवानां बंधहेतुं पृष्ट्वा श्रुतार्थमनुवदति आसीदिति आदौ महाभूतये श्रीसहायतया शयानस्य तस्य नारायणस्य सिसृक्षोः परमपुरुषतया वतीर्य तच्छृष्टिपूर्वकमंडसृष्टौ तैस्तत्त्वैः सहांढोदं प्रविश्यांढोदेषि शेषपर्यं केशयानस्य तस्योदराच्छोकसंस्थानलक्षणंचतुर्दशभुवनसीधेशरूपं पञ्चमासीत् स एवांढातं वैराजाल्योऽवतीर्ण इति यावत् अयं पुरुषोऽंकोशः पुरुषाकारमभवद्रूपेण अधिष्ठितत्वात् पुरुष इत्युच्यते पातालादिभिरियत्तावयवैरियत्तावच्छिन्नावयवैर्यावान् यावत् परिमाणः असावपि वैराजो विष्णोऽख्यस्तावांस्तावत् परिमाण इति प्रोक्तस्तथा वयवयानि वतदत्तस्थित्वरा

प्रथयस्व महाभाग यथाहमस्मि तात्मनि ॥ कृष्णे निवेशय निःसंगमनस्य क्षये कलेवरम् ३ शृण्वतः श्रद्धया नित्यं गृणतश्च स्वचेष्टितम् ॥ कालेनानतिदीर्घेण भगवान्विशते हृदि ४ प्रविष्टः कर्णरंघ्रेण स्वानां भावसरोरुहम् ॥ ध्रुनोति शमलं कृष्णः सलिलस्य यथा शरत् ५ धौतात्मा पुरुषः कृष्णपादमूलं मुंचति ॥ मुक्तसर्वपरिक्लेशः पांथः स्वशरणं यथा ६ यदधातुमतो ब्रह्मदेहारंभोऽस्य धातुभिः ॥ यदच्छया हेतुना वा भवंतो जानते यथा ७ आसीद्यदुदरात्पद्मं लोकसंस्थानलक्षणम् ॥ यावानयं वै पुरुष इयता वयवैः पृथक् ॥ तावानसाविति प्रोक्तस्तथा वयववानिव ८ अजः सृजति भूतानि भूतात्मा यदनुग्रहात् ॥ ददृशे येन तद्रूपं नाभिपद्मसमुद्भवः ९ स चापियत्र पुरुषो विश्वस्थित्युद्भवः ॥ मुक्त्वात्ममायां माये शोते सर्वगुणाश्रयः १० पुरुषावयवैर्लोकाः सपालाः पूर्वकल्पिताः ॥ लोकैरमुष्यावयवाः सपालैरिति श्रुतम् ११

तद्विचित्रत्वे पितृताहंशावयववानिवमौक्त इत्यन्वयः वा इत्यनेन प्रोक्तार्थस्य प्रमाणप्रसिद्धिर्न्यममाध्यात्मिकः शिरःपाण्यादिमानस्मदादिदेहः पृथगियत्तावयवैर्वित्पारिमाणोऽसावधिदेवकोवि राट् देहोपि तावत् परिमाण इत्यपठ्याख्यानस्य पाषाणहेतुत्वं च सूचयति । समुच्चयैवैचपापे वाक्पारभमासिद्धयोरिति ८ आसीद्यदुदरादित्युक्तमगवद्रूपदर्शनमकारंतदवस्थितिप्रदेशंच पृच्छति अज इति भूतात्मा स्वसृष्टवत्तत्कार्यव्यापी सर्वविलक्षणा द्विषोर्जातत्वादजो ब्रह्मा भूतान्यहंकारादिजांस्तदभिमन्वमानानि च तत्त्वानि सृजति सृष्टिरपि न स्वातंत्र्यादित्युक्तं यदनुग्रहादिति पाञ्चकल्पेचनाभिपन्नमवो विरिचः स्वकारणं पञ्चनामं दिष्टभुयै न प्रकरेण तद्रूपं ददृशे तस्यास्योत्तरत्रान्वयः ९ विश्वस्य स्थित्युद्भवाप्ययाः यस्मात्सतथोक्तः लक्ष्म्या ईशः ज्ञानानंदादिसर्वगुणानामाश्रयः सृष्ट्या दौगुणभूतानां ब्रह्मादीनामाश्रयो वा पुरुषः पुरुषाकारवान् स पञ्चनाम आत्मभाषा स्वेच्छाधीना बंधकशक्तिमुक्त्वा तत्प्रवर्तकत्वं विरम्य मुक्तप्रवर्तकत्वेन पञ्चपस्मिन्लोके शोते १० अधुना पुनरपि श्रुतार्थमनुवदति पुरुषेति अंढं स्थितस्य वैराजाल्यस्य पुरुषस्य हेतुनिजावयवैः सपालैर्द्रादिलोकपालैः सहिताः पातालादिलोकाः पूर्वकल्पिताः प्रथमं सृष्टाः पातालादिलोकैरमुष्यैराजस्य हेतुर्ब्रह्मावयवाः कल्पिताः प्रतिमात्मकब्रह्मांढावयवैः कृता इत्यन्वयः सपालैर्लोकैरमुष्यावयवाः प्रतिमावत्संकल्पिता इति वा ११

भुवार्थमनूष्यायुनाप्रस्तुतपुराणार्थपृच्छति यवानित्यादिना कल्पोब्रह्मकल्पः द्विपराधीत्यः ब्रह्मभोदिनं वा वातान् शब्दपरिमितः । विकल्पोमन्वादिकालो वाराहादिर्वा भूतोभ्योभवचितिशब्दोपरि
 न्ततथोक्तः अतीतानागतवर्तमानाख्यइत्यर्थः यथायथार्थतयानुमीयतेज्ञाप्यते । कथं वाऽऽयुषोमानं प्रमाणं च येन कालेन कृतं संकालः १२ अर्वापरमाणुलक्षणा । ब्रह्मतीपरं ब्रह्महृत्परिमिताकालस्य ग
 तिः सापि कथं लक्ष्यते कर्मगनयः कर्मफलानि यावतीः कतिसंख्यानि यादृशीः कीदृशानि १३ यस्मिन्कस्मिन्जीविकैकर्मसमवायः यथा कथं येन केन स कर्मसमवाय उपगृह्यते कर्मसमवाय कतकिः सत्त्वादिगु
 णानापरिमाणुगुणानामहदादिजीवानां सामर्थ्यपरिमाणं गुणानां शब्दादीनां गुणिनामाकाशादीनामिति व्याख्या ननु कथं परिमाणानुक्तेः देवासुरेभ्यो मघवानित्यादिनोक्तेश्चान्यत्र १४ भूपातालानीना
 च परिमाणं एतानि भूम्यादीनि ओकासि येषां तितथा तेषां संभवमुत्पत्तिं च १५ बाह्याभ्यन्तरे च वर्तमानस्य वस्तुनो हरेः परमाण्वादिपरममहदंतानां रूपानां च परिमाणं सत एवेत्यादिनावक्ष्यमाणत्वात् महतामरीचि
 र्भूमादीनामनुचरितं वर्णानामाश्रमाणां विशेषतो निर्णयम् १६ यदाश्चर्यतममन्येषामिति शेषः हरेरवतारानुचरितं तच्च कतिपुमानियुगमानं वषैरियत्तया परिच्छेदः अनुयुगं यो योधर्मस्तत्तच्च १७ साधारणो
 धर्मो जातिमात्रमुक्तः अहिंसादिरक्षणो यो धर्मो विशेषसाहितः यादृशः कीदृशः श्रेणीनामंशरक्षाणां धर्मो युद्धेषूच्यते राजर्षीणां प्रियव्रतादीनां कृच्छ्रेष्वापन्मुजीवताम् १८ तत्त्वानां महदादीनां परिसं

यावान्कल्पो विकल्पो वा यथा कालो नुमीयते ॥ भूतमव्ययवच्छब्द आयुर्मानं च यत्कृतम् १२ कालस्यानुगतित्यात्तुलक्ष्यते ण्वीमहत्तयपि ॥ यावतीः कर्मगतयो
 यादृशीर्द्विजसत्तय १३ यस्मिन्कर्मसमवायो यथा येनोपगृह्यते ॥ गुणानां गुणिनां चैव परिमाणं सुविस्तरम् १४ भूपातालककुब्जो मग्नहनस्रभ्रभूभ्रताम् ॥
 सरित्समुद्रद्वीपानां संभवंचैतदोक्तसाम् १५ प्रमाणमंडकोशस्य बाह्याभ्यन्तरवस्तुनः ॥ महतांचानुचरितं वर्णाश्रमविनिर्णयम् १६ अवतारानुचरितं यदाश्च
 र्यतमं हरेः ॥ युगानियुगमानं च धर्मो यश्च युगे युगे १७ नृणां साधारणो धर्मः स विशेषश्च यादृशः ॥ श्रेणीनां राजर्षीणां च धर्मः कृच्छ्रेषु जीवताम् १८ तत्त्वानां परिसं
 ख्यानं लक्षणं हेतुलक्षणम् ॥ पुरुषाराधनविधिर्योगस्याभ्यात्मिकस्य च १९ योगेश्वरेश्वर्यमर्तिर्लिंगभंगचयोगिनाम् ॥ वेदोपवेदधर्माणामितिहासपुराण
 योः २० संभवः सर्वभूतानां विक्रमः प्रति संक्रमः ॥ इष्टापूर्तस्य काम्यानां त्रिवर्गस्य च यो विधिः २१ योवानुशायिनां सर्गः पासंडस्य च संभवः ॥ आत्मनो बंध
 मोक्षौ च व्यवस्थानं स्वरूपतः २२ यथात्मतंत्रो मगवान्चिक्रीडत्यात्ममायया ॥ विसृज्य च यथामाया मुदास्ते साक्षिवा द्विभुः २३

ख्यानं सामान्यविशेषसंख्या तेषां लक्षणं व्यावर्तकं धर्मं हेतोः कारणस्य ब्रह्मणो लक्षणं स्वरूपं पुरुषस्य विष्णोः आध्यात्मिकस्य परमात्मसंबंधिनो यमादियोगस्य मात्तियोगस्य च विधिः तंच १९ योगे
 श्वरेश्वर्यमर्तिर्योगेश्वराणामपि माचैश्वर्यमर्तिर्येषां स्वरूपं च योगिनां यमादियोगाभ्याससिद्धान्तविदा तादिशास्त्राभ्याससिद्धानां च योगतो लिंगभंगं सूक्ष्मशरीरनाशकप्रकारं । स्थिरं सुखं चेत्यादिनोक्तो यो
 पानेन ते देवकथा सुधाया इत्यादिपश्चाच्च । ऋगादिवेदानामायुर्वेदाद्युपवेदानां विदादिविदितवर्णाश्रमधर्माणां च यः संभव उद्धारादिस्तंच इतिहासपुराणयोः संभव उत्पत्तिः २० विक्रमो विविधचरि
 ब्रह्मलक्षणः प्रतिसंक्रमः संहारः इष्टस्य योगादेः पूतस्य वा पीकूपादेः काम्यानां कारीयादीनां त्रिवर्गस्य धर्मार्थकामलक्षणस्य २१ प्रकृतावनुशयनादनुशायिनः संसारिणस्तेषां सर्गादेः परिश्रान्तां स्वभा
 वंवा आत्मनो जीवस्वमोक्षविशिष्टां व्यवस्थानमिति यद्वा तारतम्येनावस्थानम् २२ आत्मतंत्रो मगवानात्ममायया स्वेच्छया चित्मकृत्या च जगत्सृष्ट्यादिना यथायेन प्रकारेण विक्रीडति द्विविधा
 रमयायास्ति स्वरूपभूता तद्वशाच्चैति तत्र तद्वशायाजीवं संसारयन् । स्वरूपभूता भक्त्या दिसाधनसंपन्नसाधयन् संसाराद्विभोचयन् सुखेन रमयन् पुनस्तद्वशा बंधकज्ञां विद्वज्यसाक्षिरूपपुरुषबलिलो

यथोदास्ते प्रकृतिमुक्त्वातिष्ठानि । द्वेधाचात्ममायातद्द्रष्टातद्द्रष्टाचेतितद्द्रष्टायासंसारयति स्वरूपयाविमोचयत्युदास्ते इत्यादि श्रुतेर्नानिर्वाच्यामायात्रोरुपते २१ प्रश्नराशिमुपसंहरति सर्वमेति वशब्दादन्य
दपृष्ठं च यदनुपूर्वशः पूर्ववत्कल्पमिति प्रतीयते तत्क्रमेण उदाहृतं महतीति प्रपञ्चोपेत्यनेन आनुकूल्यस्य संकल्पः प्रातिकूल्यस्य वर्जनं । रक्षिष्यतीति विश्वासो गोपृत्ववरणं तथा । आत्मतर्पणकार्पण्ये पट्टिधाशरणा
गातिरित्युक्तमर्थमात्मनः सूचयति । महामुने इत्यनेन शुकस्य स्वप्रतिवचनसामर्थ्यसद्भावं सूचयति २४ सर्वज्ञस्यापिकेनचिन्नामिच्छेन्नान्यथावचनं तं भाव्यत इति मंदमत्याशं कां परिहरति अत्रेति यथात्मभूः पर
मात्मन उत्पन्नः परमेष्ठी सर्वजीवोत्तमो ब्रह्मा सर्वजनानां सर्वशास्त्रेषु प्रमाणं सम्यक्त्वव्यत्वेनाप्ततमस्तथाव्यासपुत्रो भवानप्यत्रास्मदर्थे प्रमाणं हियस्मात्तस्मादुक्तं युक्तमिति एतदेवोपादयति अपरइति अपरे
नैपेक्षेणैव परीच्यादीनामपि पूर्वजैर्ब्रह्मवादिभिः कृतं शास्त्रार्थमनुतिष्ठति हि प्रसिद्धं यद्यदाचरति श्रेष्ठस्यादौ अनेनापरेऽनुतिष्ठतीति यस्मात्तस्मात्परमेष्ठी प्रमाणमतो भवानप्यत्र प्रमाणमिति वाक्यार्थ उक्तो भव
तीति २५ अनश्रतस्तत्र मन आर्दीन्द्रियदौर्बल्यादस्मदुक्तावधारणाशक्तेररूप्यरोदनवद्बन्धार्थमापद्यत इति तत्राह नमइति न परायंति न मृतमाया भवंति अशनादप्यतिबलहेतुरसायनपानादित्याह पिबत
इति अच्युतकथापीयूषं २६ सूतस्तावन्मुनिसंसदि राज्ञापृष्ठः शुक्रः किं प्राचोचदिति शौनकादिमुनीनां मानसं शंकां परिहरति सइति मुनिसंसदि विष्णुरातेन विष्णुदत्तेन परीक्षितासता ब्रह्मादीनां पत्युर्दरेः कथा
यामित्युपामंत्रितः सत्कृत्य व्याख्यातुं व्यापारितोऽस्त एव शृशं ग्रीवो ब्रह्मरातः शुको भागवतं नाम पुराणं तत्प्रश्नोत्तरत्वेन हेत्यन्वयः बालोपि सगुरुत्वेन मुनिभ्यो ब्रह्मणा यतः । दत्तो तो ब्रह्मरातेति नामैवापि सिके

सर्वमेतच्च भगवन्पृच्छतो मेनुपूर्वशः ॥ तत्त्वतोर्हस्युदाहृतं प्रपञ्चाय महामुने २४ अत्र प्रमाणं हि भवान्परमेष्ठी यथात्मभूः ॥ अपरे ह्यनुतिष्ठन्ति पूर्वेषां पूर्वजैः कृ
तम् २५ न मेऽसवः परायंति ब्रह्मन्न शनादमी ॥ पिबतोऽच्युतपीयूषं त्वद्वाक्याद्विविनिःसृतम् २६ ॥ सूत उवाच ॥ स उपामंत्रितो राज्ञा कथायामिति स
त्पतेः ॥ ब्रह्मरातोऽशृशं ग्रीवो विष्णुरातेन संसदि २७ आह भागवतं नाम पुराणं ब्रह्मसंमितम् ॥ ब्रह्मणे भगवत्प्रोक्तं ब्रह्मकल्पउपागते २८ यद्यत्परीक्षिदृषभः
पांडूनामनुपृच्छति ॥ आनुपूर्व्येण तत्सर्वमाख्यातुमुपचक्रमे २९ इति श्रीभागवते महापुराणे द्वितीयस्कंधेऽष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ आ
त्ममायामृते राजन्परस्यानुभवात्मनः ॥ न घटे तार्थसंबन्धः स्वप्ने द्रष्टुरिवांजसा १

रभूत इति वचनात् शुकस्य ब्रह्मरातत्वं नान्यस्येति २७ आदिमूलत्वमाह ब्रह्मण इति अतीतब्रह्मप्रलयानंतरं ब्रह्मकल्पे ब्रह्मरातेत्येति निमित्ते मोक्षसतिस्वपुत्राय ब्रह्मणे भगवतानारायणे नमो कथाहेतुशेषः
२८ परीक्षितप्रश्नप्रतिवचनतया शुकेनोक्तमुत्तान्धार्त्तिकचिदितिशंकां परिहर्तुमाह यद्यदिति २९ ॥ इति श्रीभागवते महाद्वितीयस्कंधे विजयध्वजकृतटीकायां अष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥ चतुर्मुखस्य भगवदनुग्रहेण त
ल्लोकदर्शनं तेन विनाभूतं तत्स्वरूपदर्शनं प्रकृतिजीवयोस्तदधीनत्वमित्यादिमाहात्म्यस्य वर्णने हरेर्हृदयद्रवीभावे हेतुभक्तिरेवेत्यतः साहरोक्तं व्येत्यस्मिन् बन्धोपप्रतिपाद्यते तत्रादौ यद्वाधुतमत्यस्योत्तरं चरं किं
आत्ममायामिति परस्य धातुशब्दवाच्यार्थेऽप्यः प्रकृत्यादिभ्योऽप्यतिरिक्तस्यानुभवात्मनो ज्ञानात्मनोऽस्त एव स्वतोऽशरीरस्य जीवस्यात्ममायां हरेरिच्छातदधीनां सत्त्वादिगुणरूपां प्रकृतिं वस्तुविना अर्थसंब
धोदेहादिसंबन्धेन घटे तयथा स्वप्ने करितुरगादिपदार्थानां द्रष्टुर्जीवस्य भगवदिच्छानियतैर्वासनोद्बोधकैरजस्तमोभावैर्भूते स्वाप्नपदार्थसंबन्धः करितुरगादिदर्शनं न पुज्यते तस्माददेहस्य जीवस्य देहसंबन्धेन भवादि
च्छाप्रथमहेतुः द्वितीयास्वगुणैः सह प्रकृतिरित्युत्तरम् । अंजसेत्यनेन अशरीरस्य जीवस्य शरीरोत्पत्तिकारणम् । ईश्वरेच्छाप्रथमिकीता विनानिर्हितं चेत्यादि प्रमाणं सूचयति । यद्वा जसेदमेव तत्त्वम् । स्व
प्रस्थापैर्किं प्राकारित्वेन सत्पत्वादसत्पत्पदयोगाच्चात्राद्यटित्त्वघटनापटीयस्य निर्वाच्यलक्षणमायोक्त्यते किं त्वीश्वरेच्छैव सूचकश्च श्रुतेराचक्षते च तद्विदित्सुवाचेति अंजसात्वरिते तत्त्ववृत्तिपादः १

नन्वशरीरस्यजीवस्यमगवदिच्छानियतेः प्रकृतेर्गुणैर्देहारंभः कथमत्राह बहुरूपइति ईशेच्छयानादितत्वास्याः प्रकृतेर्गुणेषुमृद्वद्विषयेषुचरप्रमाणः सत्त्वादिगुणात्मकालिंगशरीरब
द्धत्वावर्तमानः। मृष्टिकालेयदहंकारादिपंचभूतोपादानकत्वेनमानुषदेवापुरशरीरादिवहुरूपत्वेनेबहुरूपतयाविकृतयामकृत्यासहस्रयमविकृतोऽपितदभिमानाद्विकृतत्वेनात्मानंचन्न्यमानोबहुरूपइवमा
नुषादिरूपइवामाति अहंमनुष्योहदेवइत्यात्मानंमन्यते देहदेहिकेषुत्रिगुणसंपातजपाहमत्याः। ममेतिमन्यतेचेत्यर्थः तदुक्तं तेषांसंपातजोभावोममाहमितिपामतिरिति तस्मात्प्रकृत्यैवपुमान्मानुषादि
विकारया मानुषादिरिवाभातिनित्यंचैतन्यरूपवानित्येव तस्मादीशेच्छयानिपतीत्रिगुणात्मकालिंगशरीरेऽहंमानात्तन्मूलतयाधातुभिर्देहारंभोयुक्तइतिभावः २ एवंबंधप्रकारमुक्तात्ततोऽधुनाजीवस्य
शुक्तिप्रकारमाह यहीति चशब्दएवार्थे यहीदयापंजीशोवेराग्यादिसाधनसामग्र्यासमुत्पन्नभगवज्ज्ञानेनापरोक्षितनिजस्वरूपः कालमाययोः कालप्रकृत्योः परस्मिन्विश्लेषेतच्छक्तिसंसर्गरहितेस्वेमहित्वेस
च्चिदानंदलक्षणस्वरूपेभूतेचाव्यवधानेनरमत्येव स्वस्वरूपेत्वागतसंमोहोनिरस्ताविद्यातत्कार्ये। उभयवार्धक्याद्यापादकांमायादेहारंभहेतुभूतांचतन्मूलंसंसारंरूपत्वेतिपावत् उदास्तेउत्कृष्टोवर्तते
नीचत्वापादकात्संसारान्मुक्तोभवतीत्यर्थः तदुक्तं यदास्वरूपंजानाति कालप्रकृतिवर्जितं। वासुदेवप्रसादेनतदामुक्तोभवत्यसाविति अनेनसागुण्यंत्यक्त्वौनैगुण्यमाप्नोतीत्यप्यख्यायमानपास्तं तत्रप्र
माणाभावादिति ३ अत्रापि किमपामित्याशंक्यभगवदुक्तंभागतत्वेनैतादृशमोक्षप्रमाणमित्याह आत्मेति आत्मनः परमात्मनोजीवस्यवायत्तत्त्वमनारोपितसंचिदानंदलक्षणरूपतंस्थविशुद्धचर्यनिर्दोषत्वे

बहुरूपइवामातिमाययाबहुरूपया ॥ रममाणोगुणेष्वस्याममाहमितिमन्यते २ यहीचायंमहित्वेस्वेपरस्मिन्कालमाययोः ॥ रमतेगतसंमोहस्यक्त्वो
दास्तेतदोभयम् ३ आत्मतत्त्वविशुद्धचर्ययदाहभगवानृतम् ॥ ब्रह्मणेदर्शयदूपमव्यलीकव्रताहतः ४ सजादिदेवोभजतांपरोगुरुः स्वाधिष्ण्यमास्थायसिस्त
क्षयैक्षत ॥ तांनाध्यगच्छदृशमत्रसंमतांप्रपंचनिर्माणविधिर्ययाभवदे ५ संचित्तन्यद्व्यक्षरमेकदांभस्युपाशृणोद्विर्गदितंवचोविभुः ॥ स्पशंषुत्योदशमे
कविंशनिष्किंचनानांनृपयद्वनंविदुः ६ निशम्यतद्वृद्धिदृक्षयादिशोविलोक्यतत्रान्यदपश्यमानः ॥ स्वाधिष्ण्यमास्थायविमृश्यतद्वितंतपस्युपादि
ष्टइवादेवेमनः ७

मनिश्रयार्थमनुभवार्थवान्यासोभवानुपद्रागवतंपुराणमाह तद्वत्पथोक्तंशुक्तिसाधनंज्ञानसाधनंशास्त्रं नव्यामोहकमसोभगवदुक्तत्वेनोक्तमुक्तौप्रमाणत्वात् त्वत्प्रश्नानामुत्तरत्वेनवादिष्यामीतिशेषइत्यर्थः
प्रथमतस्तत्प्राप्त्यर्थंविबुद्धदेहेत्येनतद्रूपमितिप्रश्रमतिवक्ति ब्रह्मणइति अव्यलीकेनप्रियत्वेनप्रसन्नताहेतुनात्रतेनभाकिंलक्षणेनाहतोऽचैतःसहरिः स्वनाभिपद्मादुत्पन्नायब्रह्मणेवतुमुत्सायरूपमदर्शयन्निज
मितिशेषइत्यन्वयः ४ एतदेवविवृणोति सइति भजतांसनकादीनां। स्वाधिष्ण्यंनभिर्किंणकास्थानमैक्षतांचितयत् ययादृशाअत्रप्रपंचनिर्माणे ५ ततःकिमत्राह संचित्तयमिति कथमुत्पटिविषयादृष्टिः
स्थादिति संचित्तपन्नविभुर्ब्रह्माद्वेअक्षरेयस्मिंस्त्वत्तद्व्यक्षरंबंधः अक्षरयोःस्वरूपलक्षयति स्पर्शेभिति ककारादिमकारांतुपेपुश्रौंषुत्योदशमक्षरंतकारः। एकविंशंप्रकारस्तद्वपंचइतिपावत् तद्वाच्यंस्पष्टं
लक्षयति निष्किंचनानांपरमहसानांयद्वनंविदुस्तद्वाच्यंवनंतपोलक्षणमित्यर्थः कादयोमावसानाःस्पर्शाः ६ किमेनानिरणायीतितत्राह निशम्येति ब्रह्मातद्वचोनिशम्यश्रुत्वापेनैतद्वचउक्तं तद्व
द्वृद्धिदृक्षयादिशोविलोक्यतत्रासुदिलक्षअन्यदपश्यमानः पन्नलनादीभिराविश्याच्चिप्यादृष्ट्वास्वधिष्ण्यंप्रकारेवार्थाध्यास्यतद्वचस्तच्छ्रुतबंधः आत्मनोहितंहितसाधनंविमृश्याहंमज्जनकेनप्रपंच
निर्माणोपायेतवतपोनृपयद्वनंविदुस्तस्मात्पुनस्त्वपातपःकर्तव्यं तपेतिवा तपस्वुपादिष्टाज्ञाक्षोस्मीतिवालोच्य तपसीवतपस्येवेमनः आदधइत्यन्वयः ७

विमर्शफलमाह दिव्यमिति असिल्लोकोक्तापनमसिल्लोकोप्रकाशनंतपोज्ञानरूपां ब्रह्मातृपतालोचयामास दध्याविति यावत् । तपोरूपं परब्रह्म ब्रह्माचित्यं दर्शयति । जितमनस्कत्वादिसर्वसाधारणमि-
त्यतोविशिष्टं तपीयानिति तपतांतपीयानत्युत्तमोत्तमः द्विवचनविमर्शोपपदेत्तरीयसुनावित्युत्तमार्थत्वेऽयमुत् । किंप्रमाणमित्यत उक्तं स्मृते स्मृतौ वृत्तौ निषेधे स्मृतिभिर्वाच्यं । अनेन सुग्रहोद्गी-
यसामादिब्रूयादत्युत्तमोत्तममित्येतत्सूचयति विजितोभयैर्द्विपत्वाच्चपितपद्मचक्षुतेरभ्युपगम्यसूचनायुक्तमिति ज्ञातव्यं । यत्राधिकं ददति किंचित्तेषां स्तत्राधिकं इति वचनात् अन्यथा तपोतप्यतेत्येता-
वदेवालं अत उभयैर्द्विपत्तयोऽपि ब्रह्मण्यौत्पत्तिको गुणः परां चिन्तानि व्यवृत्तात्स्वयं भूरिति स्मृतेः हरिं मंत्रेणाभोध दर्शनत्वं चास्थेवाधिकं प्रजापतेन त्वदेतान्यन्योऽपि स्वाजातानि परितोऽबभूवेति श्रुतेः ८
इदानीं सचापियत्रपुरुष इति मंत्रं परिहरति तस्मादिति प्रीतिजनकतपसासमाजितः पूजितः पद्यतो लोकोत्तरमधिकं पदं स्थानं तस्मात्सं दृष्टवाद्भिः सम्यगपरोक्षज्ञानवद्भिर्विबुधैरभिष्टुतमभितो मुख्यत्वेन स्तुतं
अविद्यास्मितरागद्वेषादिनिवेशाः संक्षेपा मोहचं विमोहः व्याकुलत्वं साध्वसम् । व्यपेता संक्षेपादयो यस्मात्स तथातं ९ संक्षेपाद्यभावे कारणमाह नेति । तपोरजस्तमसोर्मिश्रसत्त्वं । सत्त्वरजसो-
र्मिश्रतमः । सत्त्वतमसोर्मिश्रजः । केवलं चित्तमय एव कालविक्रमः कालरुतोत्पत्तिनाशवृद्धि क्षयादिलक्षणः सत्त्वाद्यभावे कारणमाह नेति मायात्रिगुणात्मिका जडप्रकृतिः अपरेमायाविकाराः त-
स्य लोकोत्थमायातीतत्वात् तर्ह्यप्यंशूनामारतुल्य इति तत्राह हरिरिति असनादमुर्हरिस्तस्मिन् रमंत इत्यसुराः असुरत्वगुणोपेतैः सुरैरर्चिताः महदेवानामसुरत्वमेकमिति श्रुतेः । तं लोकोत्थमव्ययः १०

दिव्यं सहस्राब्दमभोध दर्शनो जितानिलात्मा विजितोभयैर्द्विपः ॥ अतप्यतस्मात्सिल्लोकोक्तापनंतपस्तपीयांस्तपतांसमाहितः ८ तस्मै स्वलोकं भगवा-
न्समाजितः संदर्शयामास परं नयत्पदम् ॥ व्यपेतसंक्षेपाविमोहसाध्वसंसं दृष्टवद्भिर्विबुधैरभिष्टुतम् ९ नवर्तते यत्र रजस्तमस्तयोः सत्त्वं च मिश्रं न च कालविक्रमः
॥ नयत्रमाया किमुता परे हेरे नुव्रताय त्रसुरासुरार्चिताः १० श्यामावदाताः शतपत्रलोचनाः पिशंगवस्त्राः सुरवः सुपेशसः ॥ सर्वे चतुर्बाहव उन्मिषन्मणिप्रवे-
कनिष्काभरणाः सुवर्चसः ११ प्रवालवैदूर्यमृणालवर्चसापरिस्फुरत्कुंडलमौलिमालिनाम् ॥ आजिष्णुभिर्यः परितो विराजते लसद्भिमानावलिभिर्महा-
त्मनाम् १२ विद्योत्तमानः प्रमदोत्तमार्थः सविद्युदभ्रावलिभिर्यथानभः ॥ श्रियं ब्रह्मरूपिण्युरुगायपादयोः करोतिमानं बहुधा विभूतिभिः १३ प्रेक्षंस्थिता-
याः कुसुमाकरानुगैर्विगीयमाना प्रियकर्मगायती ॥ ददर्शतत्रासिल्लसात्वतां पतिं श्रियः पतियज्ञपतिं जगत्पतिम् १४

श्यामवर्णा अवदातानिर्मलाश्च अवदातः सिते गौरैश्चुद्ध इति यादवः । अतस्तद्द्वन्द्वनीलवर्जिमलाः दशदोषविनिर्मुक्तः श्याम इन्द्रमणिः स्मृत इति वा । शतपत्रं पञ्च सुष्ठुरूपभाषेयं तस्य सुरवः सुपेशः सौंदर्येषां त-
स्य सुपेशसः मृदुपिण्डश्च पेशः स्यादिति वचनात् सुकुमारतरशरीरा इति वा उन्मिषंतश्च सुष्मंतः मणिप्रवेका रत्नश्रेष्ठा येषु ते तथा ते च निष्कहेमनिर्मिता वशोलंकाराय पतिते तथा निष्कोच्छिहे निदीनारे साष्टैर्कर्ष-
ते पले । वक्षोविमूषणे कर्ष इति । सुवर्चसः सुतेजसः । अनेन सारूप्यादिभाजो मुक्ता अपि संतीत्युक्तं भवति ११ पुनरपि तं लोकोविशिष्टं । प्रवालेति योलोकोमहात्मनां आजिष्णुभिर्यः सद्भिर्मानावलिभिः स-
र्वतो विराजत इत्यन्वयः प्रवालवत् वैदूर्यमृणालवत् प्रभाषेयते तथा परिस्फुरंतः कुंडलमौलयः कुंडलानिमौलयश्च कुंडलमौलयस्तेषां मालाः पंक्तयो येषां संतीति परिस्फुरत्कुंडलमौलिमालिनः तेषां । प-
रिस्फुरत्ति कुंडलानिमौलयः किरीटानिमालासजश्च येषां संतीति ते तथा तेषां मिति वा १२ तत्र दृष्टं तमाह सविद्युदिति १३ प्रेक्षंस्थिता यारत्नदोलामास्थिताया विभूतयस्तानि विभूतिभिः स्वमूर्तिभिः सह । कुसु-
माकरो वसंतस्तस्यानुगैर्विगीयमाना प्रियकर्मगायतीति प्रयोजकपुरुषदर्शनं विना लोकोत्तममनसि न किमप्यप्रयोजनमत्राह ददर्शति तत्रैवं विधेयेतद्वा

१ यद्यदित्यादयः शब्दाः पंचम्यंताः प्रकीर्तिता इति तात्पर्यानुसारेण व्याख्यायाम् ।

तपसःकर्तव्यत्वं श्रद्धापयति मनीषितेति यत्तद्व्यक्षरतपइतिवच उपश्रुत्यरहसिमुपालोचनरूपं परमंतपस्त्वं च कथं कृतवान् यन्ममलोकावलोकनं ब्रह्मालोकनं चाप्ययमनीषितस्थितिमेतस्य तपसोनु
भावोपहिषेत्यन्वयः २२ तपसःस्वमनीषितत्वं कथयति प्रत्यादिष्टमिति तत्र तदात्मापिकर्मविमोहिते इदं कर्तव्यमित्यजानतिसति मया तपःकुर्वन्ति प्रत्यादिष्टं वा मुदिश्योक्तं तस्मान्मनीषितं तप इत्यन्वयः
त्वत्प्रसादजनकं तप एवेति कुतोऽन्यात्किं न स्यादिति तत्राह तप इति हृदयं प्रिय प्रियं हृदयमुद्रक्तं कांतमित्यभिधीयत इति । तदुपपादयति साक्षादिति अहंसाक्षात्तपस आत्माज्ञानात्मेति यस्मात् २३
तस्मादिदं तपसैव सृजामि । पदार्थविषयाशेषविशेषज्ञानाभावे तदनुपपत्तेः उपसंहरति वीर्यमिति वीर्यमाहात्म्यं । जडोपचितज्ञानत्वात्सुतराभितरेषां । इदमुक्तं तादृशमतो दुस्तरमित्यर्थः । कायक्लेशसा
ध्येन तपसा सृष्ट्यादिके चेदरेरपि क्लेशिन्मया पचत इत्याशंका तपःप्रियं सदा विष्णोस्तपसेवाप्यते हरिरित्यादिना परिहृतेति ज्ञातव्यं साक्षादात्मा वीर्यमितिकथनाच्च नादिपूर्णानंदस्य हरेः क्लेशात्मकत्वयुज्यते
तस्मात्तपःशब्देन ज्ञानमेवोच्यत इत्यर्थः २४ ब्रह्मादास्य तो ब्रह्मणो हरिं प्रति विज्ञापनप्रकारमाह भगवन्निति भगवता वरं वरयेति मां प्रति यदादिष्टं तद्विह्वलं मन्ये तथा हि सर्वभूतानां हृदयगुह्यामध्यक्षोऽव
स्थितो भगवान् प्रतिरुद्धेनाप्रतिहतज्ञानेन सर्वेषां चिकीर्षितं वेदं हियस्मात्तस्मान्मच्चिकीर्षितं मापिवेत्त्येव २५ तथापि वरं वरयेति त्वदाज्ञाकर्तव्यतया वरं याच इति विज्ञापयति अथापीति नाथमानाययाच

मनीषितानुभावोऽयं ममलोकावलोकनम् ॥ यदुपश्रुत्यरहसिचकर्तपरमंतपः २२ प्रत्यादिष्टं मया तत्र त्वयि कर्मविमोहिते ॥ तपो मे हृदयं साक्षादात्माहं
तपसो नव २३ सृजामि तपसैवेदं प्रसामितपसा पुनः ॥ विमर्षितपसा विश्वं वीर्यं मे दुस्तरं तपः २४ ब्रह्मोवाच ॥ भगवन् सर्वभूतानां मध्यक्षोऽवस्थितो गुह्याम्
॥ वेदं प्रतिरुद्धेन प्रज्ञानेन चिकीर्षितम् २५ अथापि नाथमानायनाथनाथयनाथितम् ॥ परावरेयथारूपेजानीयांते त्वरूपिणः २६ यथात्ममायायोगे
न नानाशक्त्युपबृंहितः ॥ विलुंपान्वि सृजन् सृजन् विभ्रदात्मानमात्मना २७ क्रीडस्य मोघसंकल्प ऊर्णनाभिर्यथोर्णुते ॥ तथा तद्विषयां धेहि मनीषां मयि माधव
२८ भगवच्छिक्षितमहं करवाणि ह्यतं द्रितः ॥ नेह मानः प्रजासर्गं वध्येयं यदनुग्रहात् २९ यावत्सखा सख्युरिवेशते कृतः प्रजाविसर्गं विभ्रजामि भोजनम् ॥
अविह्वलवस्ते पारिकर्मणि स्थितो मामेसमुन्नद्धमदोजमानिनः ३०

मानाय नाथितं याचितं तं वरं नाथयसमर्थय नाथनाथयाञ्जोपतपैश्चर्याशीः श्वितिधातुः । कोसौचित्तिकतो वर इति तत्राह परावरेति अरूपिणः प्राकृत रूपपरहितस्य तव चिदानंदाद्यात्मकवैराज्यरूपं परं
रूपं सनवावरेणां डारूप्यमवरमपरं रूपमिति द्वे परावरे रूपे यथायेन प्रकारेण जन्नीयां तथा तद्विषयां मनीषां मयि धेहि आधेहीत्यन्वयः । तुशब्देन ते च रूपे सत्ये इत्यवधारयति द्वे वावन्नह्यणोरूप इति श्रुतिसिद्धत्वा
त् । अनेन कार्यकारणरूपे व्यावर्तयति २६ किंच यथोर्णनामिच्छाकीट ऊर्णां पूर्णत्वे सृजते विमर्षं ऊर्णमंडलमध्ये क्रीडति अथवात्मन्येव लुंपति तथात्ममायायोगेन स्व रूपेच्छायोगेनाऽवियोगिन्या
भियांच जगत्सृजन् आत्मना स्वभावेनात्मानमवतारं सृजन् विभ्रत्पालयन् विलुंपन् क्रीडसिच यथा तथा च तद्विषयां मनीषां धेहीति नानाशक्त्युपबृंहितोऽमोघसंकल्प इत्याभ्यामूर्णनाभे हरेर्वैशिष्ट्यं दर्शयति
२७ २८ तादृशमनीषाप्रयोजनमाह भगवच्छिक्षितमिति यदनुग्रहाद्यस्मात् मनीषाया आनुकूल्येन ग्रहणादंतं द्रितोऽहं भगवता शिक्षितं करवाणि ययदनुग्रहाच्च प्रजासर्गमीहमानः कुर्वाणो न वध्येयं तादृशीं
मनीषां यस्य भगवतोऽनुग्रहाच्च न वध्येयं तेन भगवता शिक्षितं भवकरवाणीति वरावधार्यार्थं नवा २९ इदानीं वंध्यमूलकं कारणांशं मयि यते इत्याह यावदिति ईशयथा सखा राजादिः स्नोक्तकारिणः सख्युर्ज
नपदाच्चधिकारं ददाति तथा ते त्वया प्रजाविसर्गं कृतोऽधिकृतोऽविह्वलवस्त्वत्प्रसादादैन्यहीनस्ते तव पारिकर्मणि जगत्सृष्ट्या गदेशु श्रूपाकर्मणि स्थितोऽहं यावद्वादिमजानात्वादाज्ञया त्वेदं वदं तवांशोऽप्येति

रूपं भोजनं विभजामि विभज्य विभज्य ददामि तावन्मच्छतायुः पर्यवस्यमानेनः आत्सर्वविलक्षणत्वात् ज्ञातोऽहमित्यादिमानवतो मे समुद्रद्वयः संसृज्योऽहंकारो जगतः स्रष्टा ह्येति तद्विलक्षणमाहूदित्यन्वयः ।
 मोक्षमिच्छन् यथा सत्सु पुण्यापारेऽधिकृतः सखातात्पर्यात्तत्कार्यं करोति तथाहमपित्त्वज्जासर्मेऽधिकृतोपावज्जन्यत इति ज्ञानो ज्ञानपदार्थस्तं विभजामि सुरनरतिर्यगादिरूपेणोत्पादयामि तावत्समुद्रद्वयं
 माभूदिति वा ३० यत्किंचित्पृष्ठं यः कश्चित्परिहार इत्यतः परावरे इति प्रार्थितवरदानप्रकारं वा किं ज्ञानमिति नियतमुक्तिप्रापकेण स्वविषयविषयेण विज्ञानेन समन्वितं भवेत्स्वरूपविषयं सरहस्यमुपीनपत्तं
 वादसहितं यज्ज्ञानं तस्य ज्ञानस्य पदं च तन्मयागदितं शृद्धायेत्यन्वयः उपनिषदोवाङ्मयैरूपं चेदिदमनुपादयं स्यादित्यत उक्तं परमेति ज्ञानं शास्त्रार्थविषयम् विज्ञानं स्वानुभव इत्यप्यव्याख्यानांगदितमित्य
 नेन सूचितया येन येन यथाज्ञात्वा नियतमुक्तिराप्यते । तद्विज्ञानमिति प्रोक्तं ज्ञानं साधारणं स्मृतमिति स्मृत्या निरस्तम् ३१ यथात्ममायायोगेनेति याचितवरप्रदानप्रकारमाह यावानिति देशकालाभ्यामप्याया
 वाननंतपरिमाणोपेतोऽहं यथाभावो यादृशसत्त्वान्निरुपाधिकसत्त्वोपेतः यद्रूपगुणकर्मकः यादृशवतारः यादृशगुणः यादृशकर्मावाहं मदनुग्रहात्तेतव तथैव तत्त्वविज्ञानमस्ति त्वय्यन्वयः एव शब्देन सोपाधि
 कं रूपं व्यावर्तयति ३२ ज्ञानोपदेशप्रकारमाह अहमिति अग्रे सृष्टेः प्रागहमेवासं च शब्दात्सदसदासीत्कालप्रकृत्यादिकमभूत्तथापि प्रलयेऽप्येव कालकर्मदिकमन्यत्तदहोर्भिन्नमभूत्तत्परस्वतंत्रतां किंच माया
 वृत्तत्वेन यदधीनमेवामूत् पश्चात्सृष्ट्यनंतरं स्थितिकाले त्वमहमेतज्जगच्चासीरासमासीत् फलितमाह यदिति स्थितिकाले मोक्षाहं कर्ता इति स्वातंत्र्यप्रतीतिः सृष्टेः प्राक्काल्यानंतरं चास्य जगतः स्वातं
 त्र्यस्यादिति चेन्न तत्प्रतीतिः बुद्धिमोहमूलत्वात् तदुक्तं विष्णोर्वाहीनं प्राक्सृष्टेस्तथैव प्रलयोदनु । अस्मत्सर्वप्रवृत्त्यादि विशेषेणाधिगम्यते । स्वातंत्र्यास्पृष्टिकाले तु कथंचिद्बुद्धिमोहः । प्रतीयमानमपि तु तस्मा

श्रीभगवानुवाच ॥ ज्ञानं परमगुह्यं मेयद्विज्ञानसमन्वितम् ॥ सरहस्यं तदंगं च गृहाण गदितं मया ३१ यावानहं यथाभावो यद्रूपगुणकर्मकः ॥ तथैव तत्त्ववि
 ज्ञानमस्तु ते मदनुग्रहात् ३२ अहमेवासमेवाग्रेनान्यद्यत्सदसत्परम् ॥ पश्चादहं त्वमेतच्च यो वशिष्येत सोऽस्म्यहम् ३३ ऋतेऽर्थं यत्पतीयेत न प्रतीयेत चा
 त्मनि ॥ तद्विद्यादात्मनो मायां यथाभासो यथा तमः ३४ यथामहांति भूतानि भूतेषु त्वावचेषु च ॥ प्रविष्टान् च प्रविष्टानि तथा ते पुनर्न तेऽप्यहम् ३५ एतावदेव
 जिज्ञास्यं तत्त्वजिज्ञासुनात्मनः ॥ अन्वयव्यतिरेकाभ्यां यत्स्यात्सर्वत्र सर्वदा ३६

कैवेति गम्यतामित्यादि । अनेन कालत्रयेऽपि स्वतंत्रोऽहं त्वदादिकं सर्वमदधीनमेवेत्युक्तं भवति ३३ अस्वतंत्रस्य प्रकृत्यादेः स्वरूपमुपादिशतीत्याह ऋतेऽर्थमिति यद्वस्तुभासकामस्य मयार्थप्रयोजनमृते सर्वत्र वेदादि
 पुमतीयेत यथात्मनि मयि बाधकं न प्रतीयेत नहीनस्वस्य जीवप्रकृतिभ्यामर्थोबाधश्च तत्प्रकृत्यादिवस्तु आत्मनः परमात्मनो मायां विद्यादित्यन्वयः । मायेति नैद्रजालमुच्यते । किंतु जीवप्रकृतौ एवेत्याह
 यथेति यथा यथार्थत्वेनैव सत्यत्वेनैव प्रतीयमान आभासो मम प्रतीतिर्बभूवो जीवो यथा यथार्थत्वेनैव तमो रजनिहेतुं प्रकृतित्वा मयैत्युच्यते । मुख्यतो विष्णुशक्तिर्हि माया शब्देन भण्यते उपचारतस्तु प्रकृतिर्जी
 वश्चैव हि भण्यत इति वचनात् एतदुक्तं भवति यथा छत्रधरा बाह्यस्थ आभिराशिनो नोच्येते तथा जीवप्रकृतिकर्मकालाः सदा मयि वर्तमाना अपि जीवेन जीवनाभावात् प्रकृत्या बाधमाभावात् कर्मणा फलमाभावात् कालतः
 परिणामाभावाच्च मयि स्थिता इति नोच्येते सर्वपरोस्थितमपि नैव तत्रेति भण्यत इत्यादि रिति ३४ भगवान्स्वव्याप्तिसोदाहरणमुपादिशतीत्याह यथामहांतीति यथामहांति पंचभूतानि उच्चावचेषु भूतेषु स्वकार्य
 शरीरेषु प्रविष्टा निवर्तते ततोऽप्यधिकस्यासिद्धावात् तन्वेद्यमपि विज्ञानं च तथाहमप्यनंतदेशकालव्यापीते पुनर्न ते पुनर्विष्टं त्वमेव हि रपि स्थितस्तत्तेषु न प्रविष्टश्च यथामहांति भूतानि शरीरेषु बाहिस्तथेत्यादेः ३५
 उक्तव्याप्तिसंफुटीकरणपूर्वकमुपदेशमुपसंहरति एतावदिति यद्वस्तु सर्वत्र तदेव सर्वदा सर्वस्मिन्काले चान्वयव्यतिरेकाभ्यामन्यवस्त्वन्वितान्वितदेशकालस्वरूपाभ्यां व्याप्तं स्यादेतावदेव भवत्स्वरूपमात्मनः
 परमात्मनस्तत्त्वजिज्ञासुना त्वया जिज्ञास्यं विचार्य स्यादित्यन्वयः अनेन वस्त्वंतरसद्भावाद्भावाभ्यामन्यव्यव्यतिरेकाभ्यां सर्वदेशकालयोरेकप्रकारेण गुणक्रियाभिव्याप्तमिति विचार्यमित्युक्तं भवति ३६

अस्मिन्नव्याप्यैराजाख्यहरेः सकलजगत्प्राप्तिः प्रपंच्यते तत्रादौ भागवतपुराणं दशलक्षणमित्युक्तं दशलक्षणानि कथयतीत्याह अत्रेति अत्र श्रीभागवते सर्गादिदशलक्षणानि प्रतिपाद्यत इति शेषः १ मुक्तामुक्तमपंचाधारस्य दशमस्य हरेर्माहात्म्यवर्णनस्यावधार्योक्तिस्तत्त्वात्सर्गादिनवानां वर्णनं कोपपुज्यत इति तत्राह दशमस्येति महात्मानो ब्रह्मादप्यहं पुराणे दशमस्याश्रयस्य विशुद्धचर्यसर्गादिनवानां लक्षणं वर्णयतीत्यन्वयः अनेनार्थात् ब्रह्मज्ञानलब्धयर्थं त्वमुक्तं भवति अत्र किं प्रमाणमत्राह श्रुतेनेति अंजसामुख्यया वृत्त्यानंतवेदार्थसंबादेनेत्यर्थः ब्रह्मणः सर्वगुणपूर्णत्वं सर्वोत्तमत्वादिज्ञानार्थत्वेन तदुपयोगात् छलक्षणकथनं युक्तमिति भावः २ तत्र प्रथमं सगं लक्षयति भूतेति सृष्टिकाले परब्रह्मणः सकाशाज्जाता ह्यगवैषम्यात्तत्रामकान्महत्तत्त्वाद्दहंकारद्वारा मृतमात्रेन्द्रियधियापंचमहाभूतानां शब्दादितन्मात्राणां श्रोत्रादिदशेन्द्रियाणां धियो बुद्धेश्चण्डपर्यंतं पञ्चजन्म सः सर्ग उदाहृत इत्यन्वयः । विसर्गं लक्षयति विसर्ग इति पौरुषो विसर्गः स्मृत इत्यन्वयः अंघातं गतं पुरुषनाम्नो हरेर्भूतानां पद्विविधं जन्म सविसर्गः स्मृतः शास्त्रांतरोक्त इति शेषः तदुक्तं महादायं षडपर्यंतः सर्गोऽहं ब्रह्मणस्तु यः । अनुसर्ग इति प्रोक्तः पौरुषश्चेति कथ्यते । किंच पंचभूतसमूहेन जातः पुरुषो जीवः तद्विषयसर्गः पौरुषः सर्ग इत्युच्यते अत्राप्युक्तैव स्मृतिः प्रमाथं पंचभूतसमूहेन जातः पुरुष उच्यते । अंघातं हि तज्जातानां नानाजीवानां सांख्यिकादिस्वभावानां व्यक्तित्वे पुंजीवितुं जसां प्यादि कार्थोपक्षपातानां बहुतात्तमूपस्वत्वात्तथा च भूतानां काठिन्यादिस्वभावव्यंजकत्वेन कृता र्थत्वाज्जीवतत्त्वमेकस्माद्भवसमूहाज्जातत्वादेकजमित्युच्यते । बहुत्वात्तत्र भूतानां तावत्त्वात्तत्त्वमेकजमिति च ३ स्थानं लक्षयति स्थिति रिति वैकुण्ठस्य हरेर्दुर्दृश इति ग्रहानुग्रहलक्षणो विज

श्रीशुक उवाच ॥ अत्र सर्गो विसर्गश्च स्थानं पोषणमूतयः ॥ मन्वंतरे शानु कथानि रोधो मुक्तिराश्रयः ३ दशमस्य विशुद्धचर्येन वानाभिहलक्षणम् ॥ वर्णयंति म
हात्मानः श्रुतेनार्थेन चांजसां २ मृतमात्रेन्द्रियधियां जन्मसर्ग उदाहृतः ॥ ब्रह्मणो गुणवैषम्याद्विसर्गः पौरुषः स्मृतः ३ स्थितिर्वैकुण्ठविजयः पोषणं तदनुग्र
हः ॥ मन्वंतराणिसद्वर्माकृतयः कर्मवासनाः ४ अवतारानुचरितं हरेः आस्यानुवर्तिनाम् ॥ पुंसामीशकथाः प्रोक्तानां नाख्यानां पबृंहिताः ५ निरोधोऽस्यानु
शयनमात्मनः सहशक्तिभिः ॥ मुक्तिर्हि स्वांन्यथारूपं स्वरूपेण व्यवस्थितिः ६ आभासश्च निरोधश्च यतस्तत्र यमीयते ॥ सजाश्रयः परंब्रह्म परमात्मे
ति शब्दव्यते ॥ ७ ॥

यः स्थिति रित्युच्यत इत्यन्वयः तस्य वैकुण्ठस्यानुग्रहोऽनुकंपिता प्रसादविशेषः पोषणमित्युच्यते तत्तद्वस्तु कैवल्यात्पूर्वस्माद्विशेषः मन्वंतरं लक्षयति मन्वंतराणीति सद्धर्मा मन्वंतरेषु सत्तां धारकाश्च
र्माः मन्वंतराणीत्युच्यंते कृतीराह ऊतवदति क्त्वाजीवानां प्रमादिकर्माणि तत्संस्काराश्च नानासृष्टिहेतुभूता ऊतवदित्युच्यते ४ ईशानु कथामाह अवतारेति हरेर्भस्स्यावताराणां अनुचरितमस्य हरे
रनुवर्तिनां ब्रह्मादीनां पुंसानुचरितं च नानाख्यानां पबृंहिता विविधेति हासपूर्ण ईशकथेत्युच्यते ५ निरोधं लक्षयति निरोध इति आत्मनश्चैतज्जातावेकवचनम् अस्यात्मनो जीवसमुदायस्यानभिषेक
स्वरूपेच्छादिशक्तिभिः सह श्रीविष्णुमनुप्रविश्यानुशयनं स्वापो निरोध इत्युच्यते अनुग्रहविशेषपरं जीवस्य शयनं तु यत् । सहैव शक्तिभिः स्वीयैरिच्छाचैरप्रकाशितैरित्यादेः मुक्तिं लक्षयति मुक्तिरिति अन्य
थारूपं प्राकृतवैकृतसूक्ष्मसूक्ष्मेन्द्रियादिकं हित्वा केवलविदानं ह्यत्यकेन स्वरूपेण व्यवस्थिति रिति विशेषेणावस्थानं मुक्ति रित्युच्यते ६ आभासं लक्षयति आभास इति यतोऽयस्माज्जगत आभासो मुख्य
गौणवृत्त्यासृष्टिश्च शब्दात् स्थिति रिति निरोधश्च भवति तत्तत्र यमपि यदाधारतया ईश्वरे वेदादिषु ज्ञाप्यते साश्रय इत्युच्यते किं नाम ये योऽप्यभिहितत्राह परंब्रह्मेति मुक्तव्यावृत्त्यर्थं परमात्मेति सृष्टिस्थित्य
प्ययमासायद्ब्रह्माद्यत्रास्थिता इत्यादिना लक्ष्यत इत्यर्थः ७

प्रकारोत्तरेणाश्रयं लक्षयिष्यन्नाध्यात्मिकादिभगवद्रूपैक्यकथनपूर्वकं जीवानामीशतंत्रतामाह आध्यात्मिकइति आध्यात्मिकः शरीरसंबन्धिपुच्छुरादिषु तस्मैरकत्वेन स्थितः पुरुषो विष्णुः सोऽसावेवाधि-
दैविक आधिदैवोऽप्यादित्यादिपुरित्यतः यस्तत्राधिभूतेषु घटादिषु दार्थेषु स्थितत्वात् पुरुषयोराध्यात्मिकाधिदैविकयोश्च भुः प्रकाशयोर्विच्छेदः सम्यक्निश्चायको विष्णुराधिभौतिको हि स्मृत इत्यन्वयः ८ हे-
त्त्वर्थयाचैनादिसावेन सूचितहेतुं व्यनक्ति एतादिति एतेषां त्रयाणां मध्ये एकतमाभावे चक्षुराद्यभावे प्रकाशाभावे वा तद्विषयघटादिपदार्थाभावेवानोपलभामहे घटादिविषयामुपलब्धिज्ञानं नापुशति य-
दां पश्मात्तस्मात्ज्ञानस्वातंत्र्याभावात् सर्ववयमस्वतंत्रा इत्यर्थः ननु कोऽसौ ज्ञाने स्वतंत्र इति तत्राह त्रितयमिति तत्र तेषामस्वतंत्राणां जीवानां मध्ये योऽध्यात्मादिति त्रितयं वेदस आत्मा विष्णुराश्रय इत्यन्वयः
नन्वन्वयदैवविधेः ज्ञानमस्तु ननु पुण्यादावित्यस्येदमेवोत्तरम् तत्र तु पुण्यादावपीद्विषयप्रकाशविषयाननपेक्षेययो जीवानां सर्वस्वरूपज्ञानेनैव वेत्ति स आत्माश्रय इति ननु प्राणस्याप्येतच्च पापेभामावेन ज्ञानसं-
भवात् प्राणावाएवैतस्मिन्पुरे जाग्रतीति श्रुतेः श्रियोपिनित्यमुक्तत्वात् नुक्तानां निर्देहकत्वाच्च कथमेतच्छृङ्गलक्ष्यव्यावर्तयतीति तत्राह स्वाश्रयाश्रय इति मुक्ताश्रयाणाराममुख्यप्राणादीनां स्वाश्रयाणा-
माश्रय आधारीऽनेन स्वातंत्र्येण प्रतीपमानं सर्वज्ञत्वं लक्षयन् लक्ष्म्यादिभ्यो लक्ष्यव्यावर्तयतीत्युक्तं भवति मुक्तादावीश्वरस्य सर्ववैतृत्वं स्वप्नेन शरीरमभिग्रहत्यासुप्तः सुप्तानभिचाकशीतीति श्रुतिसेद्धम्
९ एवं पुराणलक्षणमभिधायाधुनाविराडाख्याविर्बोतात्तत्त्ववत्प्रथमतस्तत्सत्पुरुषारूपद्वारेव तारकधनपूर्वकमस्य सृष्टिमाह पुरुष इति यदा स पुरुषः सृष्टेस्तच्चैः सहांडं प्रविशति निश्चिद्यमिष्यविनिर्गतः

अध्यात्मिकोऽयं पुरुषः सोऽसावेवाधिदैविकः ॥ यस्तत्रोभयविच्छेदः स स्मृतो ह्याधिभौतिकः ८ एतदेकतमाभावे यदानोपलभामहे ॥ त्रितयं तत्रयो वेदस
आत्मा स्वाश्रयाश्रयः ९ पुरुषोऽं विनिर्धियदासौ स विनिर्गतः ॥ आत्मनो यनमन्विच्छन्नपोऽस्नाक्षीच्छुचिः शुचीः १० तास्ववात्सीत्स्वसृष्टासु सहस्रं प-
रिवत्सरान् ॥ तेन नारायणो नाम यदा पः पुरुषोद्भवाः ११ द्रव्यं कर्म च कालश्च स्वभावो जीव एव च ॥ यदनुग्रहतः संतिन संति यदुपेक्षया १२ एको ना-
नात्वमन्विच्छन्नयोगतत्त्वात्समुत्थितः ॥ वीर्यं हि रण्मयं देवो माययाप्य सृजन्न त्रिंश १३ अयिदैवमथाध्यात्ममधिभूतमिति प्रभुः ॥ पुनस्तत्पौरुषं
वीर्यं त्रिधाभिधत्त तच्छृणु १४

प्रकाशितः पुरुषाभिधमवब्राह्मणैस्तत्त्वज्ञानमयवदोपादीपांतरवत् रूपान्तरेण शेषपर्यं केशय मायायनमाश्रयमन्विच्छन्नित्युचिः स भगवानात्मनोऽयनमूताः शुचीः स्वपूजासाधनयोग्या अपोऽस्नाक्षीदित्यन्वयः ।
अं डं प्रविष्टो यो विष्णुः सोऽहं भिस्वामकाशित इत्यादेः १० ततः कितत्राह तास्विति स्वसृष्टासु तास्वसु सहस्रपरिवत्सरानवात्सीदिति यत् तेन नारायणो नाम भूदित्यन्वयः ननु अनेनायनमप्त्वा तत्ति अभयन इ-
ति वा जलायन इति चोत्तरेण नारायण इति नामकथमत्राह यदिति अनाशात् पुरुषो नरस्तदुद्भवाभापो नारा इति यच्च स्वात्तानारायणमयं नरस्य स नारायण इति सोऽपो सृजत तो नारा नरोऽनाशात् तपो रयत इति च ११
हरेरिषेः सृष्टिः स्वाधीनसाधनांतरसहस्रतत्प्राप्तयेनाह द्रव्यमिति द्रव्यं पृथिव्यादि १२ ब्रह्माह स्यात्तत्रैव विध्यमपि अनारायणेनैव कृतमिति याह एक इति जलेशेषपर्यं केशयान एको नारायण एव स्वसृष्टतत्तद्वस्तु-
निधामकत्वात् यत्तर्थाभिधुर्नानात्वं बहुत्वं संख्यागोचरत्वमाप्नुमन्विच्छन् योगतत्त्वात्समुत्थितो देवो लीला लोहिरण्मयं स्ववीर्यं मंडमायया स्वेच्छपां वस्त्रिधा व्यापधात् तच्च त्रिधामकत्वेन बहुत्वं प्राप्नुयीश्वर-
इत्यादेः वीर्यं हि रण्मयं पूर्णं सुसंसातनं दवीर्यं स्वरेतो रूपं त्रिधा व्याप्य सृजदित्यन्वयः अंतःस्थितहरेः कामाहं देवज्ञानतोर्जनिरित्यादेः १३ अं डं तत्रैव विध्यमकारं कथयति अयिदैवमिति प्रभुरिति त्रिधा व्याप्य सृज-
जिति शेषः इति वीर्यं रूपं विराजोपि वै विध्यमस्वीतिकथयति पुनरिति पुनर्यथा तत्पौरुषं पुरुषारूपस्य हरेर्वीर्यं विराजामा ब्रह्मात्यं कं जातं त्रिधाभिधत्त इति त्रिविधमवत् तथा शृण्वित्यन्वयः १४

तथैवैष्यदिवृणोति अंतरिति विराडाल्यब्रह्मशरीरंतराकाशे विचेष्टतः पुरुषस्य हरेरोजः सहो बलं पराभिभवसहनस्वेच्छाकरणशक्त्योज्ञिरे ततस्तेष्वभोजादिभ्यो महान् प्राणो मुख्यप्राणो जज्ञ इत्यन्वयः ब्रह्मातर्पामि ह्योजः सहो बलानुविष्टादिरप्यगमैजः सहो बलेभ्यः सर्वेन्द्रियनायकः ओजः सहो बलं त्रयोमुख्यप्राणो जात इत्युक्तं भवति एतेन च पूर्वप्रकृत्या व्यात्माभिभूता विदेवानां ब्रह्मस्थनारायणब्रह्मप्राणेभ्यः स्पृष्टिरिति ज्ञातव्यं प्राणेन सिपेत्त्यादिवक्ष्यमाणत्वात् १५ प्राणस्य सर्वेन्द्रियप्रमुखं स्पष्टयति अनुप्राणंतीति पिंगलपानाख्याभ्रपानंतमघश्रेष्ठमानम् १६ इडापिंगलयोः प्राणापानश्रेष्ठफल्गमाह प्राणेनेति प्राणेनापानेन च विभोर्वैरिचस्य चतुर्मुखावयवोत्पत्तिरिति कथनपूर्वकं तेभ्योऽध्यात्मादीनामुत्पत्तिप्रकारं प्रपंचयति पिपासत इति प्रागादौ मुसं निरभिद्यतव्यक्रमभवत् १७ मुसतो मुखे तत्र तां लुनिरभिनत् जिह्वापि जिह्वेन्द्रियेण १८ वाक्वागिन्द्रियं । तयोर्विद्विवाचोरनंतरं व्याहृतमभिवादनं शरीरातस्येन भस्वति वायौ दोधूयति पुनः पुनर्धुन्वति कं पमाने सति जलेऽडोदके वर्तमानस्य वायुर्विरिचस्य निर्गमद्वारा भावेन निरोधः केशविशेषो भूत् १९ तदनंतरं नासिके वासोच्छ्वासरूपवायुनिर्गमगमद्वारेण व्यके वायुरित्यनेनाद्यापि निरोधो न भवति इत्याह जिघृक्षतो प्रातुमिच्छतो घातुस्तत्र न सिनासिकायां पोनासिक्यः प्राणः सगंधग्राही वायुर्गंधं त्रिपंतद्विषयोगधज्जात इति विशेषः २० यदा स विरिच आत्मानि निरालोको निष्पकाशस्तदात्मानं स्वशरीरमप्यच्छादित इत्यतस्तस्याऽक्षिणी गोलके व्यक्ततो

अंतःशरीर आकाशे पुरुषस्य विचेष्टतः ॥ ओजः सहो बलं जज्ञेततः प्राणो महान् भूत् १५ अनुप्राणंति यं प्राणाः प्राणंतं सर्वजंतुषु ॥ अपानंतं मपानंति न रदेवामि वानुगाः १६ प्राणेन क्षिपतां क्षुत्तुडंतरा जायते विमोः ॥ पिपासतो जक्षतश्च प्राणमुसं निरभिद्यत १७ मुखतस्तां लुनिर्भिन्नं जिह्वातत्रोपजायते ॥ ततो नानारसो जज्ञे जिह्वया योधिगम्यते १८ विवक्षोर्मुखतो भूम्नो बह्निर्वाग्व्याहृतंतयोः ॥ जले चैतस्य सुचिरं निरोधः समजायत १९ नासिके निरभिद्येतां दोधूयति न भस्वति ॥ तत्र वायुर्गंधवहो प्राणो नासि जिघृक्षतः २० यदा त्मनि निरालोको आत्मानं च दिदृक्षतः ॥ निर्भिन्ने अक्षिणी तस्य ज्योतिश्चक्षुर्गुणग्रहः २१ बोध्यमानस्य क्रोधिभिरात्मनस्तजिघृक्षतः ॥ कर्णौ च निरभिद्येतां दिशः श्रोत्रं गुणग्रहः २२ वस्तुनो मृदुकाठिन्यं लघुगुणं शीतताम् ॥ जिघृक्षतस्त्वक्निर्भिन्ना तस्यां रोममहीरुहाः ॥ तत्र चांतर्बाहिर्यासस्त्वचालब्धगुणावृतः २३ हस्तौ रूहस्तस्य नाना कर्मचिकीर्षया ॥ तयोस्तु बलवानिन्द्रादानमुभयाश्रयम् २४ गतिचिकीर्षतः पादौ रूहातेऽभिकापिनः ॥ पद्मां हव्यं स्वयं यज्ञः कर्मयत्क्रियते नृभिः २५

ज्योतिः सूर्यो रूपगुणग्रहश्चक्षुर्निद्रियंतद्वाह्वं चोत्पन्नमिति विशेषः २१ कपिभिर्ज्ञानसाधनैर्वेदादिभिरग्राह्यभिर्बाबोध्यमानस्य वेदान्निबोधेति विज्ञाप्यमानस्य तस्य विरिचस्यात्मनस्तद्विज्ञापनं जिघृक्षतः प्रहीतुकामस्य कर्णौ जातौ तपोर्दिशोर्दिग्देवतागुणग्रहः श्रोत्रेन्द्रियंचतद्विषयश्च शब्दः २२ वस्तुनो घटादिपदार्थस्य मृदुत्वादिगुणान् जिघृक्षतो ज्ञातुमिच्छतस्तस्य विधेस्त्वर्गिन्द्रियं तस्यां त्वचिरोममहीरुहास्तत्र त्वचिचांतर्बाहिर्यासोऽपित्वचात्सर्गादिद्रियेण स्पर्शलब्धेन ज्ञानेन स्पर्शगुणेनावृतो वातः स्पर्शवायुः स्पर्शश्चाभिवक्षित्यन्वयः । गुर्वुष्णेतच्छादसः २३ उभौर्दिन्द्रियोर्द्रवाभिमानी नावाश्रयौ यस्य तत्तथोक्तं आदानमुपादानाहानादिकर्मच २४ गतिगमनलक्षणं कर्म यज्ञ इन्द्रपुत्रः स्वयं तदाभिमानी गतिश्च पद्मचामभूतां तथानृभिर्ध्वजं हविः संबोधित्वनादिकर्मक्रियते यमुद्दिश्य स उपेन्द्रो भगवानूपजातर्पामित्यामिव्यक्त इति विशेषः २५

प्रजासंततिस्तन्निमित्तापारविस्तस्याजातआनंदः स एवाभूतंतदर्थयितुंशीलमस्येतिप्रजानंदामृतार्थिनस्तस्यविशेषः शिश्नमिद्रियस्थानं तस्मिन्शिश्नेकामानांमिथंपरतः प्राप्यसुखसाधनं साहशमुपस्थेद्विषं
तदुभयाश्रयंशिश्नोपस्थाश्रयंरतिःसुखंवासीत् कामानांभोगसाधनमितिवा २६ धातुदलेपुरीषसंज्ञमुत्तिसृक्षोस्त्यक्तुकामस्यगुदमपानद्वारंततस्तस्मिन्गुदपायुनायेंद्विषं ततइन्द्रियानंतरंमित्रनामादेवः
लेयपाश्रयःपायुमित्राश्रयोवा इत्यनेन मलादिककदाचित्तुब्रह्मालोकाभिपत्तये । आत्मनोनिर्गमेकामात्सर्वेषामभवत्तत इत्यादिवाक्यंस्मारयति २७ परकायप्रवेशप्रकारमाह आसिसृक्षोरितिपुरःस्ता
धिष्ठितादेहात्पुण्याभ्यस्मिन्देहेपुरितव्यामनाडीविशेषमासिसृक्षोः भवेदुक्तमस्य विरिचस्येत्पुपलक्षणं योगिनां नाभिद्वारमपावृतंविवृतं ततोनाभिद्वारादपानवायुस्तस्मान्पुस्तदुपयाश्रयंपृथक्त्वे
होतरमासिलक्षणंचोत्पन्नं अत्रमृत्युर्परणंतत्प्रापकश्चापानः इदंब्रह्मणोर्नकिंतुदेहिनामित्यनुसंधयम् २८ अन्नपानानामन्नपानानिआदित्सोरादातुकामस्यविरिचस्पकुक्षिनाड्यावभूतां असृक्षोरधि
स्यस्थानंकुक्षिरंत्रस्थाननाडीद्व्यासप्ततिभेदमिवा । तयोःकुक्षिनाड्योःसमुद्रानवश्वासन् वृषिःपुष्टिश्चतदाश्रयेवृषिःकुक्ष्याःश्रयाणुष्टिनाड्याश्रया २९ आत्ममायांविष्णुसृष्ट्यादिमहिमानंनिदिध्यासोध्य
तुकामस्यहृदयंमनोनिवासस्थानमभूत् ततोहृदयान्मनोमनसश्चंद्रोऽधिदेवता संकल्पःकामश्चमनोवृत्तिविशेषावभूतां इतिशब्देनिरुद्धग्रहणार्थः ३० त्वगाद्याःसप्तधातवःशरीरास्थितिहेतुभूताजाताइति
शेषः तेषानिदानमाह भूमीति मुख्यप्राणाभिमन्यमानजडरूपप्राणोपादानकारणमाह प्राणइति मुख्यप्राणेनाभिमन्यमानजडप्राणोव्योमांबुवायुभिःस्रष्टइतिशेषः ३१ इन्द्रियोपादानकारणमाह

निरभिद्यतशिश्नोवैप्रजानंदामृतार्थिनः ॥ उपस्थजासीत्कामानांमिथंतदुभयाश्रयम् २६ उत्तिसृक्षोर्धातुमलंनिरभिद्यतवैगुदम् ॥ ततःपायुस्ततोमित्रउ
त्सर्गउभयाश्रयः २७ आसिसृक्षोःपुरंपुण्यानाभिद्वारमपावृतम् ॥ ततोपानःस्वतोमृत्युःपृथक्त्वमुभयाश्रयम् २८ आदित्सोरन्नपानानामसृक्षुर्ध्वत्रनाडिकाः
॥ नद्यःसमुद्राश्चतयोस्तृप्तिःपुष्टिस्तदाश्रये २९ निदिध्यासोरात्ममायांहृदयंनिरभिद्यत ॥ ततोमनश्चंद्रइतिसंकल्पःकामएवच ३० त्वक्चर्ममां
सरुधिरमेदोमज्जास्थिधातवः ॥ भूम्यप्तेजोमयाःसप्तप्राणोव्योमांबुवायुभिः ३१ गुणात्मकार्णाद्रियाणिभूतादिप्रभवागुणाः ॥ मनःसर्वविकारात्माबु
द्धिर्विज्ञानरूपिणी ३२ एतद्भगवतोरूपंस्थूलंतेव्याहृतंमया ॥ मद्याद्रिभिश्चावरणैरष्टभिर्बाहिरावृतम् ३३ अतःपरंसूक्ष्मतममव्यक्तंनिर्विशेषणम् ॥ अना
दिमध्यनिधनंनित्यंवाङ्मनसोःपरम् ३४

गुणेति गुणाःसत्त्वादयः गुणकारणमाह बुद्धिरिति विज्ञानरूपिणीनिश्चयज्ञानरूपिणी ३२ ब्रह्मशरीरस्यभगवत्प्रतिमात्वंस्पष्टयति एतदिति पंचभूताहंकारतत्त्वमहत्त्वब्रह्मरूपाष्टावरणा
वृत्तेतत्स्थूलंवित्राडारूपंब्रह्मशरीरंभगवतोनारायणस्यप्रतिमात्वंतेतवमयाव्याहृतमित्यन्वयः तदुक्तं स्थूलंभगवतोरूपंब्रह्मदेहउदाहृतम् । तत्तत्रच्चाचेति ३३ ननुतर्हिहरेर्निजंरूपंकीदृशमब्राह्म
अतइति अतोब्रह्मणोदेहाच्चपरंविलक्षणमपिस्थूलंकेनेत्याह सूक्ष्मतममिति सूक्ष्माणांमप्यतिशयेनसूक्ष्मं अणोरणीयानितिश्रुतेःमहत्परिमाणाभावेनाचाक्षुषत्वेनभक्तानादिहोपासनाव्यर्थेत्यतउक्तम्
अव्यक्तमिति महत्परिमाणवच्चेऽपिस्वयमादमंतरेणचाक्षुषंनस्यादित्यर्थः महतोमहीपानितिश्रुतिः यमेवैषवृणुतेतेनलभ्यइतिश्रुतेः सूक्ष्मंशंस्यचक्रगदाधरमितिच अन्यस्यकस्यचिदतिशयलक्षणवि
शेषणसंभेदकमेतदित्यतउक्तम् निर्विशेषणमिति निर्गतंविशेषणमतिशयलक्षणंयस्मात्तत्तथोक्तम् अस्यकाव्यस्यकवयोनिसमर्थ्याविशेषणइतिदर्शनात् एवंविधस्यापिब्रह्मत्वेनघटवदाद्यंतवर्त्तकं
रूपादितिमंदाशंकापरिहारायोकम् अनादीति आदिमध्यांतस्म्यन्मनैतदौपचारिकमतउक्तंनित्यामिति नित्यमविनाशि नित्यो नित्यानामितिश्रुतिः चाक्षुषस्वभावाभावेऽपिवागादिविषयत्वस्याहतउक्तं
वाङ्मनसोःपरमितिवाङ्मनसपरिमाणं । सरस्वतीरुद्रोचमंवा ३४

मेसावद्वृहीतत्वेनेते उभे अपि प्राप्ते इत्याशयेनोपसंहरति अमुनी इति स्थूलम् अमुनी भगवद्वृषे मया ते तवानुवर्णिते मायासृष्टे भगवदिच्छया प्रकृत्या च विरचिते जगति येऽविपाक्षितः ज्ञानदुर्बलास्ते जना उभे अपि रूपेण गृह्णन्ति न जानतीत्यन्वयः ३५ मायामये जगति विपश्चित उभे कार्यकार मरूपेण गृह्णन्ति नां गी कुर्वन्तीत्येतदप्याख्यायन् प्रत्याह सवाच्येति नाभैव वाचकत्वेन नामरूपक्रिया अपि । वाच्यत्वेन ह रिदैवो नियामयति चैकराट् । कर्तृत्वात्तु सकर्मासौ निष्फलत्वादकर्मक इत्यनेन व्याख्यातोऽर्थः श्लोकः निष्फलत्वात्कर्मफलानपेक्षत्वात् नन्वेकस्यानामरूपक्रियाकारकत्वं मायामन्तरणकथं संजायतीत्य तदुक्तं ब्रह्मेति अंतर्बहिर्व्याप्तं यद्ब्रह्मशब्दवाच्यं रूपं तस्य धारकत्वाद्ब्रह्मत्व इत्यर्थः ब्रह्मवेदतपस्तत्त्वमित्येतदेवादिशब्दराशिभूतत्वाद्वा अनेन प्रपञ्चस्य वेदादिसिद्धत्वेन सत्यत्वात्तस्य मायामयत्वे वेदादेरप्र माणत्वेन तदुक्ततैव रूपस्यापि तथात्वेन विश्वस्यैव सत्पत्वं न्यायप्राप्तमित्युक्तं भवति ३६ उक्तमेव विज्ञापयति प्रजापतिरित्यादिना सर्वनामरूपक्रियायतः प्रजापत्यादिनामरूपक्रियाश्च तत्तद्विज्ञानं यः ३७ मातरोऽदित्यादयो ब्रह्मया चावा पिशाचाद्यंटाकर्णादयः भूताश्च गिरुद्रानुगाः विनायका विघ्नादयः ३८ कृष्णां हारु कर्मां हारुदयः । उन्मादाः कालकर्णादयः । यातुधानारक्षो विशेशभृ गुह्यत्सादयः । ब्रह्मा ब्रह्मादशनवब्रह्मावा हेनृष नृपाश्चित्रतादयो वा सरीसृपाः सहस्रपादादयः ३९ संख्यानुमशङ्क्यत्वात्सामान्यतो निर्दिशति द्विविधा इति व्योमक्षपथमाकशनभः शब्दगुणो बरं । पुष्कर गमनविष्णोः पदं चौरात्रमुच्यते इत्यभिधानाच्चमः शब्द उभयपक्षिणः । तेषामुक्तमादित्येकारणमाह कुशलेति उका इमा जातयः कुशलादिकर्मणां गतयः फलानि ४० उक्तजातीन्विधा विभजति सत्त्वमि

अमुनी भगवद्वृषे मया ते तवानुवर्णिते ॥ उभे अपि न गृह्णन्ति मायासृष्टेऽविपश्चितः ३५ सवाच्यवाचकतया भगवान्ब्रह्मरूपधृक् ॥ नामरूपक्रियाधत्ते सकर्मा कर्मकः परः ३६ प्रजापतीन्मनून्देवानृषीन्पितृगणान्पृथक् ॥ सिद्धचारणगंधर्वां विधाघ्रां सुरगुह्यकान् ३७ किं नराप्सरसो नागान्सर्पांश्चिपुरुषानपि ॥ मातृरक्षपिशाचांश्च मेतभूतविनायकान् ३८ कृष्णां हारु कर्मां हारुदयान् ॥ स्वगान्मृगान् पशून्वृक्षान् गिरिशृपसरीसृपान् ३९ द्विविधाश्च त्विंधाश्चान्ये जलस्थलनमौकसः ॥ कुशलाकुशलमिश्राणां कर्मणां गतयस्त्विमाः ४० सत्त्वं रजस्तम इति तिस्रः सुरनृनारकाः ॥ तत्राप्येकैकशो राजन्भिद्यंते गतयस्त्रिधा ४१ यदैवैकतमो न्याभ्यां स्वभाव उपहन्यते ॥ तदैवैदं जगद्वा ता भगवान्धर्मरूपधृक् ॥ पुष्पातिस्थापयन् विभ्रंतिर्यङ्मनसुरात्मभिः ४२

ति सत्त्वं रजस्तम इति गुणत्रयहेतुकाः सुरनृनारका इति तिस्रो ज्ञेया इत्यन्वयः सत्त्वहेतुकपुण्यफला सुरगतिः । रजोहेतुकपुण्यपापफला मनुष्यगतिः । तमोहेतुकपापफलानारकी गतिः । अनेन नरकयोग्याभ सुरा इत्युक्तं भवति अर्वांतरभेदोपि विधेत्प्राह तत्रापीति गुणत्रयभूलकर्मभ्यः प्राप्तसुरनरासुरगतयः प्रत्येकं सात्त्विकराजसतामसतया त्रिधा भवंति तथाहि कल्पादिप्रधाना असुरास्तामसतामसाः प्रधाना सुर भूत्यास्तामसराजसाः अमरसिद्धासुरास्तामसाः सात्त्विकाः केवलपापचारिणो मनुष्या राजसतामसाः मिश्रकर्मकृतो मनुष्यराजसराजसाः मनुष्येषु पुण्यैककर्मकृत उत्तमामनुष्यराजससात्त्विकाः । पृथगग्र सिद्धा देवाः सात्त्विकतामसाः अतस्वामिमानि नो लोकैरुच्यताः सात्त्विकराजसजाः तत्त्वामिमानि नो देवाः सात्त्विकराजसजाः सात्त्विकेभ्योपि सात्त्विकाः गरुडादित्रिकतद्गार्थाः तेभ्योपि सात्त्विको ब्रह्मसा यांसरस्वती ततोपि सात्त्विको ब्रह्मेति भेदः एकैकश इति श्रुत्येन ज्ञायते तदुक्तं तामसाः राजसाः सैत्याः प्रधाना देवशत्रव इत्यादिना ४१ एवं जगत्स्वरूपं निष्कृपाधुना भगवद्वतारावसरमाह यदेति यदैकतम स्वभावः सात्त्विको न्याभ्यां राजसतामोभ्यामुपहन्यते तदैव तस्मिन् अवसरे एव तापोषणादिकर्तव्यवर्णाभमधर्मप्रवृत्तक रूपधरो भगवान् ति र्यङ्मनसुरात्मभिः मत्स्यकर्मवराहरा मरुणोपेन्द्रादिकैरव तीर्यदंजगत्सत्त्वेन स्थापयन् पुष्पाति संवर्धयति स्मितं रज्जतीत्यन्वयः तेषु त्रिपुण्यैकतमोभ्याः सात्त्विकतामसाः सात्त्विकराजसाः सात्त्विकसात्त्विको वा तामसराजसाभ्यामुपहन्यते तदोच्यते यदौ तस्वाभ्यादि भीराजसतामसादिभिश्च दैत्यदानवराक्षसादिभिः वे त्रयः सात्त्विकभेदावाधृते तदा बराहादिरूपी रिति वा तदुक्तं सात्त्विकेभ्यो त्रिपुण्यदात्वेकस्य प्रतिवाधनमित्यादिना ४२

ननु संहारोऽन्यनिषत्तश्चेत्तदुपद्रवेण जगद्रक्षणं दुःशकमित्याशंक्य स्वनिषत्तरूपभेदेन संहारस्य क्रियमाणत्वाद् न तदुपरोधो जगद्रक्षणस्येति च नयति तत इति ततः स्थित्यनंतरं प्रलयकाले माषे कालाग्निरुद्रा
यामास्मर्त्तर्थाभीसभगवानात्मनो ब्रह्मणो तर्थाभिणः स्वोदराच्छत्पृष्ठं जगत्तदिदं सर्वं नियच्छति कथमिव अनिलो घनानीकमेघपटलमिवेत्यन्ययः तदुक्तं मत्स्यादि रूपीषोषयति नृसिंहो रुद्रं संरिधत् इत्या
दिना । कालो यमः ४३ उक्तमर्थप्रमाण इति इत्थं भावेनेति भगवंतो ब्रह्मादयस्तेभ्यो तिसृषु भेदोऽसौ भगवत्तमो भगवानेऽर्च्यगुणो ना सर्वजगन्नेता परमपुरुषः । इत्थं भावेन मृष्टा स्थिति संहारादिकर्तृत्वेन
सर्वस्माद्विभत्वेन सर्वदोषविवाजितत्वेन कथितः प्रतिपादितः श्रुत्यादाविति शेषः यतो वा इमानि भूतानि जायंत इत्यादि । तथा कथने कारणमाह इत्यमिति सूरयः परं परमात्मानमिदं भावेन सर्ववैलक्षण्येन द्र
ष्टुमर्हति हि नाभेदज्ञानेनातस्तत्कथनं युक्तमिति भावः यद्वा भगवान् जगत्सृष्ट्वादिलक्षणविशिष्टत्वेन कथित इति पद्यस्मात्तत्मात्सूरयः परमार्थदर्शनेन इत्थं भावेऽचेतसि परद्रष्टुमर्हतीति न अर्हत्येवेति अ
नेन ज्ञानिप्रत्यक्षमापि प्रोक्तार्थे प्रमाणमिति सूचितम् ४४ अत्रोच्यमानं जन्मादिकर्तृत्वं मायामयं किं न स्यादत्राह न चेति अस्य परस्य कर्तृत्वं जन्मकर्माणि यथाजीवानां बंधस्य प्रतिषेधार्थं भवति तथा न वीधीयत इ
ति न वेदादौ कर्तृत्वं जन्मकर्मच विधीयत एव अतो मायया स्वेच्छया रोपितं न स्याद्वदम् । स्वरूपा विभिन्नत्वात् कर्तृत्वं नानिर्वाच्यम् । प्रतिषेधाय बंधस्य जीवानां परमेशितुः । स्वेच्छयैव तु कर्तृत्वं नित्यात्
द्वंद्विद्यात्मकमिति वचनात् रूपउपारिभाव इति धातोः सुभद्रां रयमारोप्येति प्रयोगाच्च स्वाभाविकी ज्ञानवत्क्रिया चेति च अनेन मायाशब्दस्येच्छार्थत्वं नमिध्यायार्थत्वमित्युक्तं भवति हि शब्देन निरस्तकु
ततः कालाग्निरुद्रात्मा यत्सृष्टमिदमात्मनः ॥ सन्नियच्छति तत्काले घनानीकमिवानिलः ४३ इत्थं भावेन कथितो भगवान् भगवत्तमः ॥ नेत्थं भावेन हि परद्रष्टुमर्हति
सूरयः ४४ न चास्य जन्मकर्माणि परस्य न विधीयते ॥ कर्तृत्वं प्रतिषेधार्थं मायया रोपितं न हितम् ४५ अयं तु ब्रह्मणः कल्पः स विकल्प उदाहृतः ॥ विधिः साधारणो
यत्र सर्गाः प्राकृतवैकृताः ४६ परिमाणं च कालस्य कल्पलक्षणविग्रहम् ॥ यथा परस्ताद्व्याख्यास्येपादं कल्पमिमं शृणु ४७ शौनक उवाच ॥ यदा हनो भवा
न्मृतक्षत्ता भगवतोत्तमः ॥ चचारतीर्थानि भुवस्त्यक्त्वा बंधून् सुदुस्त्यजान् ४८ कुत्र कौषारवेस्तस्य संवादो ध्यात्मसंभवः ॥ यद्वा स भगवांस्तस्मै पृष्ठस्तत्त्वमु
वाचह ४९ ब्रूहि नस्तदिदं सौम्यविदुरस्य विचेष्टितम् ॥ बंधुत्यागनिमित्तं च यथैवागतवान् पुनः ५० सूत उवाच ॥ राज्ञा परीक्षिता पृष्टो यदवादीन् महा मुनिः ॥
तद्वोऽभिधास्ये शृणुतराज्ञः प्रश्नानुसारतः ॥ ५१ ॥ इति श्रीमद्भागवते महापुराणे पारमहंस्यां संहितायाद्वितीयस्कंधे दशमोऽध्यायः ॥ १० ॥ ॥ ४९ ॥
हकमिति पूर्वोक्तं सूचयति ४९ संप्रत्युक्तब्रह्मकल्पेनान्यब्रह्मकल्पानां साधारण्यमाह अपमिति अयं ब्रह्मणः प्रथमः कल्पस्तदोदाहृतः मयेशेष इत्यन्यः कीदृशः स विकल्पः अन्वतरादिविविधकल्पे
न संहितः यत्र ब्रह्मकल्पेऽन्यब्रह्मकल्पानामन्यकल्पानां च साधारण्यः समानो विधिः यत्र प्राकृतवैकृताः सर्गाः संतीत्यर्थः अनेन प्राकृतादिसर्गकथने साधारण्ये कारणमित्युक्तं भवति ४६ श्रोतृप्रवृत्त्यर्थमुक्त
रस्कंधार्थप्रतिजानीते परिमाणमिति कल्पानां लक्षणानि विग्रहमियत्तां च कल्पलक्षणस्वरूपं ४७ परस्तात्पञ्चाध्यायपादद्वयाख्यास्ये प्रथमत इमं पादं कल्पं शृण्वत्ययः ४८ अस्य ग्रंथस्य शुक्लशिष्यसूत
शौनकसंवादस्त्वप्ययं शौनकप्रश्नप्रकारमाह यदा हेति विदुरस्तीर्थयात्रायामेजेयादात्मनो गतिमित्यादिना क्षत्ता बंधून् स्तुतिवत्स्तीर्थानि चचार तत्र तीर्थसंवरणसमये मैत्रेयादात्मज्ञानं चापतियद्
वानाह ४८ ततर्गतत्राह कुत्र इति तस्य विदुरस्याप्यात्मसंभवः आत्मनां पुरुषाणामधिकस्य दरेः कथायाः संभवोऽस्मात्स तथा यद्वात्मानं शरीरमधिकृत्य वर्तमाने देहद्विधादि तद्विषयो विदुरेण पृष्ठः स भ
गवांस्तस्यैविदुराय यद्वा तत्त्वमुवाचह हेत्यनेन ग्रंथांतरप्रसिद्धिमाह प्रत्यारंभे मसिद्धौ हेति पादवः ४९ ५० तत्र सूतः शौनकप्रश्नपरीहारप्रकारं प्रतिजानीते राज्ञेति यत्समाधानं राज्ञः प्रश्नानुसारत
इति पुनरुक्त्या प्रश्नोपरे कविषयत्वेन परीहारोपसद्विनाभूत इति तत्प्रश्नप्रतिवचनमपि पुनरुक्तप्रतिवचनमेवेति दर्शयति ५१ ॥ द्वितीयस्कंधगात्रे पादरत्नावलीमया । स्वर्पिता चरणां भोजपन्नानामस्य भास
ताम् ॥ १ ॥ इति श्रीमद्भगवद्गीतार्थपूज्यपादशिष्यविजयध्वजतीर्थतीर्थद्वक्तायां श्रीमद्भागवतटीकायां पररत्नावलीमया । द्वितीयस्कंधे दशमोऽध्यायः ॥ १० ॥ द्वितीयस्कंधः समाप्तः ॥ ७ ॥ ७ ॥

॥ इति श्रीमद्भागवते द्वितीयः स्कंधः समाप्तः ॥

॥ अथ श्रीमद्भागवते तृतीयः स्कंधः प्रारभ्यते ॥

॥ श्रीवेदव्यासाय नमः ॥ यल्लीलाजलराशि लोलहरिप्लानक्षमाणां नृणां संसारोदधिराशुगुण्यातिविरामप्रयुक्तशुष्कैव च ॥ यस्माद्विश्वमशेषमुद्रवनि यस्तत्त्वं परंपर्योगिनां श्रीमंतं तमुपास्येदमुनसामिष्टप्रदं
विद्वत् ॥ १ ॥ अगाधश्रीमद्भागवतजलराशौ भगिण्यगंतुती यस्कोदभ्रमनवगाहं भगयति ॥ निमज्ज्योन्मज्ज्यायैऽनुपदमनुरक्तेऽमलधियः कृपाले रासंतः खलु विदधतां मध्यनुपदम् ॥ २ ॥ अत्र मुमुक्षूणां स्वस्व
योग्यभगवदपरोक्षज्ञानोत्पत्तौ प्रधानसाधनं भक्तिरेव तत्साधनमितरस्तसर्वमिति प्रपंचयते तत्र सूतः शौनकमश्वपरादिहाराशुगुणपराभिस्तत्संवादं कथयति एवमिति यथाहं चेत्यपाएतत्तमेयं प्रतिपृष्ट्व एतथाक्षत्रा
पिविदुरेणापि भगवांस्त्रिकालोत्रैत्रेयः पृष्ट इत्यन्वयः ॥ आद्विप्रस्य गृहंत्यक्त्वेत्यनेन वैराग्यं प्रथमसाधनमिति सूचितम् १ विदुरत्रैत्रेयसंवादं घटपितुं तीर्थयात्राकालपक्षे शेषेन प्रश्रवाजिमुत्थापयति यदा
त्विति वः पतितामहानामर्थेयं प्रकृतं साधिकृतं संधिकायैऽनुत्पन्नैर्यैर्वेदं द्रुपदं हस्तिनापुरं तत्स्वा आत्मा सत्कृतमुपगुण्या ल्यपुं यदाप्रविवेश तदा विदुरस्तीर्थयात्रार्थगत इति शेष इत्यन्वयः अत्र तु शब्देन यु
द्धकाले तु विदुरस्तीर्थयात्रागतोऽपि सन् ॥ प्राय आस्ते गजपुरे पांडवानां हिते च उभेति वाक्यं विवक्षितं ॥ अनेन विदुरेण तीर्थसेवा कदाचित् कृतवान्युद्धकालमारभ्य तत्समाप्तिपर्यंतमपि युक्तं भवति २ तीर्थनिषेधिणो विदु
रस्य सामान्यतो ज्ञातृत्रैत्रेयसंगकालघटनोपपत्तिराजदेशविशेषेषु भुत्सयापच्छतिकुत्रेति कुत्र कांस्मस्तीर्थविशेषे पुराभिर्यागहेतुरपि वक्तव्य इत्येतो वर्णयेत्पुं ३ विवेदिषालौक्यकारणमाह नहीति हिंशदोहेत्स्व
र्थः यस्मादलपार्थोदपोत तस्माद्वर्णयेत्सर्वार्थः अत्रापि हेतुमाह साधयति साधुस्त्रिपचित्तैस्तैस्ते सज्जनवार्द्धपौपुमानिदियादवः ४ सूतः शौनकमश्वपरादिहाराय तत्संवादं कथयति स एवमिति ॥ बहुपूर्णताया
श्रीशुक उवाच ॥ एवमेतत्पुरापृष्टे त्रैत्रेयो भगवान्किल ॥ क्षत्रावनं प्रविष्टेन त्यक्त्वा स्वगृहमृद्धिमतः १ यदा त्वयं मंत्रकृद्वो भगवान्खिलेश्वरः ॥ पौरवेद्रुपं
हत्वा प्रविवेशास्मसात्कृतम् २ परीक्षित उवाच ॥ कुत्र क्षत्तुर्भगवता त्रैत्रेयेणास संगमः ॥ कदा वासहसंवाद एतद्वर्णय नः प्रभो ३ न ह्यल्पा र्थोदयस्तस्य विदुर
स्यामलात्मनः ॥ तस्मिन्वरियसि प्रश्रवसाधुवादोपबृंहितः ॥ ४ सूत उवाच ॥ स एव षष्ठिवर्षोऽयं पृष्टो राजा परीक्षिता ॥ प्रत्याहतं सुबहुविधं तीतात्मा श्रूयतामिति
५ श्रीशुक उवाच ॥ यदा तुराजास्वसुतानसाधून्पुष्पन्नयर्मणविनष्टदृष्टिः ॥ आतुर्यविष्टस्य सुतान्विबधून्प्रवेश्य लाक्षाभवनं ददाह ६ यदा सभायां कुरुदेव
देव्याः केशाभिर्मर्शं सुतकर्मगर्हम् ॥ नवारयामास नृपः क्षुपायाजसैर्हरत्याः कुचकुंकुमानि ७ द्यूते त्वधर्मेण जितस्य साधोः सत्यावलंबस्य वनागतस्य ॥ नयाच
तोऽदा तस्मयेन दायं तमोजुषाणो यदजातशत्रोः ८

मिति धातोर्देवादि सज्जननेष्वेति तृतीयं भगवन्तेवेतीति सुबहुविदिति तज्ज्ञानफलमाह प्रीतात्मेति प्रियोहिज्ञानिनोत्पथ्यमिति स्मृतेः प्रसन्नमनावश्रूयतामित्यनेन वक्तव्यार्थे आदरं जनयति उच्यमानं सहेतुकं चेच्छांजनयति अस्पर्धकं तदित्यत उक्तमिति इति हेतुप्रकरणप्रकारादि ध्वतिपादवः ५ विदुरस्य तीर्थयात्रायां निमित्तमाह यदात्त्विति अत्र पदाशब्दो हेत्वर्थे यदा तदेति हेत्वर्थे कालार्थे पितृमरण्य तदिति वचनात् । अथ भेदेन स्यादधारणार्थे तु शब्दः विनष्टाभगवद्विषयाद्यष्टिर्भूतस्तथा असाधून्याय वर्तितः । अथ भेदेन वर्गविरुद्धकर्मणा । यविष्ठस्य कनिष्ठस्य । विवंधूनलौकिकवंधुरहितान् । लाभाभवात्ने लाभोपगृह्यदेवदाह यदापस्मात्तदा तस्मादित्येको हेतुः ६ अयमेको हेतुः रत्याह यदेति नृपोधुराष्टः कुशकुंकुमान्यलैर्नृजलैर्हस्त्याः शालयंत्याः स्वस्य स्तुषायाः कुरुदेवस्य पुष्टिरस्य देव्याः पद्माभिषिक्तया द्रौपद्याः समयागर्भानि च सुतस्य दुःशासनस्य कर्मकाशमिश्रीकवरीभारपरामश्लक्ष्णं मनिशारयाभास यदापस्मात्तमात्रं ७ अप्यंतृतीयो हेतुः रत्याह दूतेति वति तज्ज्ञानोऽवधारणार्थः अथ भेदेन सत्त्वैव सत्त्वैव साधुत्वादिनिमित्तं धनयोग्यत्वहेतव इति प्रकाशनायोक्तानिति अवलंबाधारपाष्टिः दायं स्वस्य प्राप्तिर्योग्यं विधुष्य वनवासावासनसमयेनादादिति पक्षस्मादिति शेषः तत्र हेतुः तमइति तत्रेयथार्थज्ञानगानिकारणं पुत्रवचनं जुषाणः सेवमानोऽंगीकृष्य इत्यर्थः ८

चतुर्थहेतुमाह यदात्त्विति पार्थेनपुधिष्ठिरेण ग्रहितः प्रेषितः पुंसाममृतायनानिमोक्षादितकलपुरुषाप्रसाधनानि हतः पुण्यलेशोयस्यसतथा हिशअल्पीभावइतिधातुः अनेनपार्थबहुलपुण्यमल्पं तदपिनष्टमित्युक्तंभवति इदमेवमुखलेशविनाशकारणमित्यस्मिन्नर्थेतुशब्दः गुरुमानस्यापिवाक्यग्राह्याविमुजगद्गुरोरित्यभिप्रायेणतथोक्तम् ९ ततःकिंवदितुरस्यतीर्थयात्रायामित्यतोविशेषहेतुमाह यदेति पूर्वजेनप्रेषेनयदोपहृतोभवन्नंप्रविष्टोविदुरोर्मन्त्रायस्वकर्तव्यतालोचनायपृष्टः किंकार्पितद्विहीदिति अथतदामंत्रदशांमंत्रज्ञानांवरीयांस्तंघृतराष्ट्रमाह मन्त्रहन्वरीयस्वंकुतइतितत्राह यदिति वैदुरि कंवित्तुरेणोक्तंयद्यस्मात्तस्मादितिशेषः कृष्णेसंधिकार्यमनुत्पाद्योपगन्तेसत्युपहृतइतिअस्मिन्नर्थेकिञ्चशब्दः १० किमाहेतितत्राहअजातशत्रोरिति प्रतियच्छप्रदेहि प्रदानंहेतुमाह सहानुजइति हिशब्दोहेत्वर्थः यत्रयस्यपुधिष्ठिरस्याभिप्रेतसाधकइतिशेषः किमसौयमइतितत्राह यमिति यभीमंपति अत्रापिहेतुमाह स्वशत्रुहेति स्वस्वराज्यलक्षणद्रव्यस्यशत्रवोदुर्योधनादयस्तान्इतवानितिनिश्चि तत्वात्तथाप्रयोगः ११ राज्यप्रदानेबलवद्वेत्तंरंवाह यदात्त्विति क्षितिदेवाः ब्राह्मणाः तेषां देवः पूज्यः मुक्तिमपिददातीकमुराज्यमित्यतोयुकुंदइतिएवंविधसामर्थ्यान्पाथान्गृहीतवानिति यदातस्माच्च

यदातुपार्थप्रहितःसमायांजगद्गुरुर्यानिजगादकृष्णः ॥ नतानिपुंसाममृतायनानिराजोनुमेनेहतपुण्यलेशः ९ यदोपहृतोभवन्नंप्रविष्टोर्मन्त्रायपृष्टः किलपूर्वजे न ॥ अथाहतंमंत्रदशांवरीयान्मन्त्रिणोवैदुरिकंवदांति १० अजातशत्रोःप्रतियच्छदायंतितिक्षतादुर्विषहंतवागः ॥ सहानुजोयत्रवृकोदरोहिस्वशत्रुहायं त्वमलंबिबेषि ११ यदातुपार्थान्नभगवान्मुकुंदोगृहीतवान्नसक्षितिदेवदेवः ॥ आस्तेस्वपुंययदुदेवदेवोविनिर्जिताशेषनृदेवदेवः १२ सपृषदोषः पुरुषद्विडास्ते गृहंप्रविष्टोयमपत्यमया ॥ पुष्णासिकृष्णाद्विमुखोमतश्रीस्यजाश्वथैनंकुलकौशलाय १३ इत्युचिवांस्तत्रमुयोधनेनप्रवृद्धकोपरफुरिताधरेण ॥ असत्कृतः सत्सृहणीयशीलः क्षतासकर्णानुजसौबलेन १४ कएनमत्रोपजुहावजिह्मंदास्याः सुतंयद्वलिनैवपुष्टः ॥ तस्मिन्प्रतीपः परकृत्य आस्तेनिर्वास्यतामाशुपुरा चक्षुसानः १५ सइत्यमत्युल्लवणकर्णबाणैर्भ्रातुः पुरोमर्मसुताडितोऽपि ॥ स्मयन्धनुर्ब्रारिनिधायमायां गतव्यथोऽयादुरुमानयानः १६

सोपिनदूरस्यइत्याह आस्तइति स्वेषांपांडवानांपुंयपुष्णाख्यायामास्तइति यस्मात्तस्माच्च सांभतंसावसरइत्याह विनिर्जितेति १२ पुत्रसंवादाभावाद्युधिष्ठिराधराज्यंनदचमितिघृतराष्ट्राभिप्रायं विद्वान्बिदुरोवैष्णुवैष्णवद्वेषिणः पुत्रस्यापिपरित्यागः श्रेयानितिवक्ति सपृषइति हेज्येष्टत्वंयमपत्यमया नपततिकुलंयस्मात्तदपत्यमितिबुद्ध्यापुष्णासिसपृषद्विषहंतविशः आस्तइत्यन्वयः कीदृशोदोषः पातात्मा पुरुषपूर्वपुरुषाविष्णुद्वैष्टीतिपुरुषद्विष्टः कुतः कृष्णाद्विमुखः उपलक्षणमेतत्तद्वक्तुविमुखश्चातएवगतश्रीः श्रीप्रसादरहितः पतएवंविधोयतस्मात्कुलकौशलायाशुकालक्षेपमंत्रेणैन्दुर्योधनंत्यजेत्यन्वयः १३ स्ववचनादिकंघृतराष्ट्रेणनर्गाकृतमित्येतावताविदुरस्यतीर्थयात्राकारणविरागहेतुः क्रमाप्रइतितत्राह इतीति इतिशब्दआदिवचनः एवमादिवाक्यमुक्तवान्प्रकारवचनोवा स्फुरणसंचलनं तत्रज्येष्ठस्यपुस्तःअसत्कृतोऽधिकृतः १४ धिक्कारप्रकारमाह कएनमिति दास्याः सुतमित्याकृशेषेष्टीउपजुहावतवान् जिह्मंक्रहदयं यस्यपुंसोर्बालिनाऽपवाजितान्नेन तस्मिन्पुंसिप्रतीपोविरोधी परे पांममविरोधिनांपांडवानांकृत्येकार्येआस्तेयस्मात्तस्मादितिशेषः निर्वास्यतानिष्कास्मतां श्वसानंश्वासमात्रावशेषी स्वकृतोदोषः स्वस्यैवेतिसूचनापज्ञानचम्ययोगः १५ संभावितस्यताडनात्प्रागेवनिर्गमनंश्रेयइतिमार्वाकृष्णेनसूचयन्माह सइति भ्रातुर्घृतराष्ट्रस्य स्मयन्धनुस्मिक्तंकुर्वन् मायांपुत्रइत्यादिज्ञेहलक्षणाहरेर्बधकशक्तिमुक्तमानयानोबहुमन्यानः सोऽयाद्ययौ तीर्थमितिशेषः १६

पुण्यलब्धइत्यनेनहस्तिनपुरमधिपुण्यश्रेत्रमिति सूचयति तीर्थपदोद्देशः पदानि स्थानानि सहस्रमूर्तिरनंतमूर्तिः तदेतत्सहस्रतत्सर्वमिति श्रुतिः १७ एतदेव विशिष्टाष्टि रुनेष्विष्टि दीर्घानां शुद्धजला
नाभायत्तनेषु स्थानेषु नित्यशुद्धस्य हरेः सन्निधानस्थानेषु वा पुण्यशब्दः प्रत्येकमभिसंख्यते उपयनेषु पुरोपकंडवनेषु आग्निषु श्रीपर्वतादिषु कुंजेषु सिंहगिरि व्रजाद्यणुतरपर्यंतेषु वनेषु वृंदावनेषु सेव्यदे
हेतुमाह अपंकेति सरित्सु गोदावर्षादिनदीषु सरःसु पुष्करादिषु अनंतस्य हरेः लिंगैः प्रतिमाभिः सम्यगलंकृतेषु १८ चरणविशिष्टाष्टि गामिति गाम्भि मेघ्यैः शुद्धैः विविक्तैः पृथग्भूतैः वृक्षान्तरितैः प
त्रादिभिर्वृत्तिराजीविकाजीवनं यस्य स तथाक्तः यद्वा शुद्धैः कांतस्थले वृत्तिरवस्थानयस्य स तथा अयःशयनेन स्थंडिलेशयनेनावधूतोरजो रूपितदेहः स्वैः स्वकीयैरलक्षितोऽविज्ञातः अव्युतावायुनोद्धताः केशा
यस्य स तथा यद्वा पाठातरे अवधूतवेषवद्वेषो यस्य स तथा कीदृशानि व्रतानि हरितोषणानि यानि यानि चरेतानि तानि सर्वाण्यपि हरिप्रसादजनकानीत्यर्थः अनेनोद्देश्यव्रतदेवतावशीकरणसमर्थानि तत्र
तद्वद्वनिर्वचनसूचितं वृक्षवरण इति धातोर्निषतेनेनैतादित्यस्मिन्नर्थे व्रतमिति रूपं सिध्यति १९ कर्मभूमित्वाद्भारतवर्षमेवाटितवान् नान्यदित्यस्मिन्नर्थे एव शब्दः केनचित्कालेन यावद्यदातावच दपार्थोऽजिते
न कृष्णो नोक्तविधिनैकचक्रामेकाक्षा एकमेवातपन्नं चेतच्छत्रयत्रसातथातां स्निग्धासगत्पोरिति धातोः सर्वत्रसंनिवासः सुगमनं चाराण्युपद्रवोनास्तीत्येतत्सूचनाय क्षितिमिति प्रयोजि इत्यमित्यनेन निषय

सनिर्गतः कौरवपुण्यलब्धगजाह्वयातीर्थपदः पदानि ॥ अन्वाक्रमत्पुण्यचिकीर्षयोर्व्यामधिष्ठितो यानि सहस्रमूर्तिः १७ वनेषु पुण्योपवनादिकं जेष्वपंकतो
येषु सरित्सरःसु ॥ अनंतलिंगैः समलंकृतेषु च चारतीर्थयतनेष्वनन्यः १८ गांपर्यटन्मेध्यविविक्तवृत्तिः सदाश्रुतोऽयः शयनावधूतः ॥ अलक्षितः स्वैरवधूतके
शोभ्रतानि चरे हरितोषणानि १९ इत्थं व्रजभारतमेव वर्षकालेन यावद्रतवान् प्रभासम् ॥ तावच्छशासक्षितिमेकचक्रामेकातपत्रामजितेन पार्थः २० तत्राय
शुश्राव सुहृद्विनष्टिं वनं यथावेणुजवाह्निनाश्रयम् ॥ संस्पर्धया दधमथानुशोचन्न सरस्वतीं प्रत्यगियाय तूष्णीम् २१ तस्यां त्रितस्योशनसो मनोश्च पृथोरथाग्रे
रसितस्य बायोः ॥ तीर्थसु दासस्य गवांगुहस्य यच्छ्राद्धदेवस्य स जातिषेवे २२ अन्यानि चेहद्विजदेवदेवैः कृतानि नाना यतनानि विष्णोः ॥ प्रत्यंकमुख्यांकित
मंदिराणि यद्दर्शनात्कृष्णमनुस्मरंति २३

भंगोभास्तीति सूचयते २० प्रभासतीर्थागमनेन कश्चिदर्थविशेषः सूचितः कोसाविति तत्राह तत्रेति अथ प्रभासक्षेत्रगमनानंतरं तत्र प्रभासेति ष्टन विदुरः सुहृदां यदूनां विनिष्टि विप्रशापनिमित्तविनाशं
शुश्रावेत्यन्वयः । विदुरस्तु प्रभासस्थः शापसंक्षेपतोऽनृणोत् । यदूनाविस्तरात्पश्चादुद्धवाद्यमुनाग्रनुसृतिवचनात् । विप्रशापेन भविष्यत्तं यदुविनाशं श्रुतवान् अन्यथा महाभारतविरोधः स्यादित्यर्थः त
जिज्ञासुस्तत्रागमनं कतेत्याह यथेति बायुनोद्धतवेषु संघर्षलक्षणसंस्पर्शोत्थितवद्विनातदाश्रयं वनं यथा दधं भविष्यति तथा विप्रशापहेतुसंस्पर्धयान्योन्यमर्षस्पर्शनवचनोत्थितकलहवद्विनादादिष्वस्व
कुलपनुशोचन्नयप्रत्यक्षसरस्वतीं पश्चिमवाहिनीनां प्रासरस्वतीं नदीमियायेत्यन्वयः । तूष्णीमित्यनेन दुःखेन क्षेत्रवासिनोनापृच्छदिति सूचयति २१ दुःखाग्रिसंततस्तत्र सरस्वत्यामृतुकिं गत इति तत्राह तस्या
मिति अनेन विदुरस्य गात्राद्यनाधिक्यसूचयति यत्. संसारः क्षणमगुरोऽतस्तीर्थस्नानादिना सुदृढत. कृष्णस्य भगवदपरोक्षज्ञानेन पुरुषार्थः स्यादित्यनेन तीर्थस्नानप्रकारे नान्यो व्यापार इति २२ न केवलं
नदीतीर्थान्धेवनिषवितानि किंतु तद्दर्शनमवनिक्षेत्राणीत्याह अन्यानि चेति इह न चासुराष्ट्रे च कीदृशान्यायतनानि प्रत्यंकाः सम्यक्लक्षणवतो ब्रह्मादयस्तेषां मुखो विष्णुस्तस्य प्रतिमाभिरंकितानि चिह्नानि
अद्विष्टाणि वेपुत्रानि तथा । ब्रह्माप्रत्यंकवान् सम्यग् विष्णुलक्षणवत्तम इति । प्रत्यंकमुख्यांकितानीति व्याख्यानां चिंत्यं निधंतुं कारैस्त्वानि भिहितत्वादिति येषां क्षेत्राणां दर्शनात् २३

विदुरस्यतीर्थसेवापातात्पर्याधिक्यं सूचितमुद्धमित्यनेन अन्यथा समुद्देशस्यागोकारणाभावात्कालेन केनचिदतिशेषः २४ तत्रनोर्थस्नानमंतरेणोद्धवंद्वानेन किमकारितम्ब्रह्महूतिपरीक्षितोद्देशो
 चंपरिहरति सति प्रशांतमित्यादिविशेषणत्रयेणोद्धवस्य भगवन्निष्ठाया वैराग्यस्य शास्त्रज्ञानस्य प्रख्यातेश्चाधिक्यं सूचयति भगवान्कृष्णः प्रजापुत्रोपेषाति तथोक्तास्तेषां अपृच्छादिति द्विकर्मकोधातुः
 तेनोद्धवमित्यन्वेतव्यम् २५ स्वो विष्णुस्तस्य नाम्नोनामिजातः पञ्चो ब्रह्मा तस्यानुवृत्त्यापार्थनालक्षणसेवाया कृतक्षणौकृतावसरौ कश्चित्कामप्रवेदनइति वचनात्प्रश्नार्थवर्तते कश्चिच्छब्दः । पञ्चो ब्रह्मा सुविष्टः
 पञ्चाश्रीरपि चोच्यत इति । लोकानां सुखकृत्त्वं त्वमेक्यकुशलं विभोः । पृच्छयते स तानं दात्स्व कथं तस्यैव पृच्छयते इति वचनात् हरेः कुशलप्रश्नोलोकानां सुखकृत्त्वं त्वमेक्येति ज्ञातव्यम् २६ भामः पूज्यः वद
 न्योदानशीलः वरतर्पणेन भवतु तर्पणेन २७ यदूनां वरुथाधिपतिः सेनाधिपतिः आदिसर्गपूर्वजन्मनि स्मरं कामं विप्रानाराधयेति कथं न लोकनि तानां ब्राह्मणप्रसादेन स्वाभीष्टावाप्तिरिति प्रदर्शनपरं न तु स्वार्थ
 परमित्यभिप्रायः २८ सात्वतानामधिप उग्रसेनः श्रुतपत्रनेत्रः पुंडरीकाक्षः नृपासनाधिं सहासनं ममनामूदितिय आधिः मनस्तरि हृत्य आधिर्मनो बह्वच आत्मा स मपि चोच्यत इति २९ सहस्रः पुत्रश्च

ततस्त्वतिव्रज्यसुराष्ट्रमृद्वंसौ वीरमत्स्यान्कुरुजांगलांश्च ॥ कालेन तावद्यमुनामुपेतत्रोद्धवं भागवतं ददर्श २४ मवासुदेवानुचरं प्रशांतं बृहस्पतेराकनयं प्रती
 तम् ॥ आलिङ्ग्य गाढं प्रणयेन भद्रं स्वानामपृच्छद्भगवत्प्रजानाम् २५ कश्चित्पुराणौ पुरुषौ स्वनाभ्यपद्मानुवृत्त्येह कलावतीर्णौ ॥ आसात उर्व्याः कुशलां वि
 धाय कृतक्षणौ कुशलं शूरगेहे २६ कश्चित्कुरुणां परमः सुहृन्नोभामः स आस्ते सुखमंगशौरिः ॥ यो वै स्वमृणां पितृवद्दाति वरान्वदान्यो वरतर्पणेन २७
 कश्चिद्ब्रूथाधिपतिर्यदूनां प्रद्युम्न आस्ते सुखमंगवीरः ॥ यं रुक्मिणी भगवतो भिलेभे आराध्य विप्रान् स्मरमादिसर्गे २८ कश्चित्सुखं सात्वतवृष्णिभोजदाशा
 हंकाणामधिपः स आस्ते ॥ यमभ्यर्षि च च्छतपत्रनेत्रो वृपासनाधिपरिहृत्य दूरात् २९ कश्चिद्दरेः सौम्यसुतः सदृक्ष आस्ते शरीरथिनां साधुसांबः ॥ असूतयं
 जांबवतीव्रताह्वादेवं गुह्योऽविकया धृतोऽग्रे ३० क्षेमं सकश्चिद्युधान आस्ते यः फाल्गुनाल्लब्धधनूरहस्यः ॥ लेभेऽजसाधोऽक्षसेवयैव गतितदीयां यतिभि
 र्दुरापाम् ३१ कश्चिद्बुधः स्वस्त्यनमीव आस्ते श्वफल्कपुत्रो भगवत्प्रपन्नः ॥ यः कृष्णपादां कितमार्गं पां सुष्वेष्टतप्रेमविभिन्नधैर्यः ३२ कश्चिच्छिवं देवकभो
 जपुत्र्या विष्णुप्रजाया इव देवमातुः ॥ यावैस्वर्गभणं बभार देवं त्रयीयाथायज्ञवितानमर्थम् ३३ अपि स्विदास्ते भगवान्सुखं वोयः सात्वतां कामदुधोऽनिरुद्धः ॥
 यमामनंति स्म हि शब्दयोर्निमनोमयं सत्त्वतुरीयमर्थम् ३४

शेषः दक्षइति पाठे कर्तव्यत्वेन युगपदनेकेषु कार्येषु प्राप्तेष्वव्यामोहेन क्रमेण कर्तव्य इत्यर्थः अग्रे पूर्वजन्मनि भविकया पार्वत्या धृतो गर्भइति शेषः ३० युयुधानः सात्यकिः फाल्गुना दर्जनात् अनेन पतु
 र्वेदज्ञानाधिक्यं भगवत्पुत्रमत्वं च प्रष्टव्यत्वे हेतुरिति सूचयति एवमुत्तरत्राप्युद्धय ३१ अनमीवो निष्पापश्च फल्कपुत्रोऽक्रूरः प्रेम्णा भक्त्या विभिन्नं धैर्यं रजो वैष्टनाहकाररूपमनो यस्य स तया ३२
 विष्णुः प्रजापुत्रो यस्याः सा विष्णुप्रजा तस्याः देवकश्चासौ भोजश्च देवकभोजः । नान्नां देवकः कुलेन भोजः तस्य पुत्र्या देवक्या देवमातुरादितो रिविष्णुप्रजाया इति योजना यज्ञो विष्णुर्वितानो विभूतिर्वि
 ष्णुर्विभूतिरूपमर्थमिति पाठं यागलक्षणमर्थवा कदाचित्कं देवकया गर्भधारणं त्रय्या अर्थधारणं सान्नमत्तस्तन्निर्देशनं कथं स्यादित्यत उक्तं वा इति दृष्टांतदार्ष्टांतिकपोरेकदेशसाम्भेनाऽतत्तत्प्राप्तिरिति
 ३३ अनिरुद्धो भगवान्ब्राह्मणमास्तेऽपि स्विदिति मित्यन्वयः अनिरुद्धश्चार्थलक्षयति यः सात्वतामिति न केवलं कामेन रुणद्धि किंतु चादिष्टाया कआश्रितानामतोऽनिरुद्धः पूज्यश्च कामदुग्धइति

प्रयोगेन सूचितवैदिकत्वं स्पष्टमाह यमिति शब्दे विदो यो निर्वाहिकारणं यस्य स चोक्तस्तं भर्तृकोऽपि वा त यमन इत्येवं रूपः शब्दः ननु हेमनस्त्वं कर्तुं दक्षं दर्शनं मुतमद्वं गलं विष्णुमैति वा तथममयोति मनो विषय
प्रतीतिः कथमस्या निरुद्धविषयत्वमत्राह मनोमयमिति सर्वकार्येषु मनःप्रथयतीति मनोमिमानि त्वाद निरुद्धस्य मनःशब्देन स एवोच्यते मनसा वा अभ्येतं कल्पयति मन एव ननु ध्यानाकारणं चं च बोधयोरित्याहः
नो मनोमद्रं वा तयेति मनसः कर्मत्वप्रतीतिः कथमनेन उच्यते इति चेत् सत्यं स एव तर्ह्यनिरुद्धः स्यात् ननु हंतर्ह्यमनःशब्दाभिधेयत्वं गतमत्राह सत्वेति सत्त्वाच्चित्ताजुरीयं चतुर्थयमनःशब्दार्थमनिरुद्धमामनंति मनो
बुद्धिरङ्कारश्चित्तमित्यन्तरात्मनः । पाद्विदुर्ह्यनिरुद्धाख्यं हृषीकाणामधीश्वरम् । शारङ्गदीवरत्रयामं साराध्ययोगिभिः अनैरित्यादिना हेमनोनाथानिरुद्धनोस्माकं कर्तुं संकल्पदर्शनं न तत्स्वविषयं कुरु हेमगव
भो मनोदक्षं समर्थं कर्तुमध्यं च मद्रं वा तयमापयेत्युभयथापि हितद्विषयत्वं संगच्छते दक्षो दर्शनं पंडिताविति यादवः कामदुषत्वादिमाहात्म्यं हरेरितरत्रासंभावितकथमस्मिन्पुण्यत इत्यतो वाह यमिति संका
मपुत्रं स्वस्य बलविज्ञानपूर्णस्य चतुर्थं हरेस्तुरीयमर्थमनिरुद्धनामानं हरिमा मनंतीत्यतो पुनर्कतदावेति सत्त्वाच्चाह शमाहात्म्यकथनं पृथ्व्यादौ दर्शनादिति ३४ उक्तकुशलमश्रं पालिद्धासिद्धेण्यतिदिशति
अपिस्विति ३५ धर्मो धर्मपुत्रः । विजयाच्युताभ्यास्वदोभ्यां धर्मेषां धर्मशास्त्रमनतिक्रम्य धर्मसेतुं परिपादिकमित्यन्वयः यस्य पुर्थाष्टस्य सभायां दिग्विजयेनालुत्तरि नुगमनं स्याः साहया विजयाह

अपिस्विदन्धे च निजात्मदैवमनन्यवृत्त्या समनुव्रताये ॥ हार्दिक्यसत्त्यात्मजचारुदेष्णगदादयः स्वस्तिचरन्ति सौम्य ३५ अपिस्वदोभ्यां विजयाच्युताभ्यां
धर्मेण धर्मपरिपातिसेतुम् ॥ दुर्योधनोऽतप्यतयत्सभायां साम्राज्यलक्ष्म्या विजयानुवृत्त्या ३६ किंवा कृताघेष्णवमत्यमर्षी भीमोऽहि वहीर्षतमव्यमुच्यते ॥
यस्यां प्रियातरं भूर्नसे हेमार्गं गदायाश्चरतो विचित्रम् ३७ कञ्चिद्यशोधारयूथपानां गांडीवधन्वो परतारिरास्ते ॥ अलक्षितो यच्छरकूटपूढो मायाकिरातो
गिरिशस्तुतोष ३८ यमावुतस्वित्तनयौ चमाद्याः पार्थैर्वृतौ पक्ष्मभिरक्षिणीव ॥ रेमात उद्धृत्य मृष्टे स्वारिक्यं नुपांसुपर्णा विववज्जिक्कात् ३९ अहो पृथापि ध्रि
यतेऽर्मकार्थे राजर्षिर्वर्षेण विनापितेन ॥ यस्त्वेकवीरोऽतिरथो विजिग्येधनुर्द्वितीयः ककुभश्चतस्रः ४० सौम्यानुशोचेतमधः पतंतं भ्रात्रे परेताय विदुर्दुहेयः ॥
निर्यापितो येन सुहृत्स्वपुर्था जहंस्वपुत्रान्समनुव्रतेन ४१ सोहं हरेर्मर्त्यविडंबनेन दृशो नृणां भावयतो विधातुः ॥ नान्यो पलक्ष्यः पदवीं प्रसादाच्च रामि पश्यन्
गतविस्मयोऽत्र ४२

लुनादनुवृत्तिरुत्पत्तिर्यस्याः सातथा विजयस्य हरेरनुवृत्तिर्यस्याः सातथा तया वा श्रीमदादितरेषां धर्मसेतुलंघनं संभाव्यते नास्त्यतदस्तीति मश्रः तत एव धर्मं इति पायोजि ३६ भोमः कृताघेष्णुर्दुर्योधनादिषु
अर्धव्यमुच्यते कवा पुनरपराधबुद्धिमुक्त्वास्ते किं मश्रनिमित्तमाह अत्यमर्षीति तस्य पराक्रममाह यस्येति अंघ्रिपाते निमित्तमाह मार्गमिति ३७ रथयूथपानां यशोदयाती विषयोधाः यच्छरकूटेन यस्य
अरपं जरेण गूढो निलीनः माधयेच्छयाकिरातः दृढीतशबरवेषः ३८ पक्ष्मभिरावृते अक्षिणी इव पार्थैरावृतौ रक्षितौ माद्रथास्तनयौ यमौ वज्रिण इन्द्ररथवक्त्रात्सुपर्णौ गरुडौ सुधासिधमृधेयुद्धे स्ववैरिमुखान् स्वारि
कथं निजराज्याख्यं धनमुद्धृत्य रेमाते उत्तस्वित् किमित्यन्वयः सुपर्णाविति दार्ष्टिकपेक्षया द्विवचनम् ३९ तेन राजर्षिर्वर्षेण पांडुचक्रवर्तिना विना रहिता विधियते पुनैरिति शेषः राजर्षिर्वर्षेण वंशं दशयति यस्ति
ति चतस्रः चतस्रः ४० परेताय मृताय भ्रात्रेणाहवे क्रुधद्रुहेष्यां सूयाथीनायं प्रतिकोप इति चतुर्थी सुहृत्स्वपुत्राकारकर्मा ४१ विधातुः कृष्णस्य पदवीं निवृत्तिमार्गचरामि पश्यन् संसारिणां क्लेशमिति शेषः ४२

ननु कुरुणा विवक्षितं कुरुणा ननु नानादि किमिति ननु तन्कारितं चेत्पाशं कथं योजनार्तरसद्वा वादुपेक्षिता भित्तिशयेनाह नूनमिति भगवान्कुरुणामप्यपराधमुपैक्षत नूनमुपेक्षितवानिति ददर्शमासि तर्कनिश्चययो
नूनमिति यावदः । तद्वननासामर्थ्यान्नेत्यत उक्तं ईशोहीति तर्हि किमिति तत्राह नृपाणामिति त्रिमदाद्विधाधनाभिजननिमित्तान्मादादुत्पथानासत्वं पंथानमपहायवर्तमानानां चमूभिर्देवाहीर्ण
गणितमिमुं हर्म्यां चालयतां नृपाणां कंसादीनां वाद्वेतोः तद्वधमाययेपीदं निमित्तमित्याह प्रपञ्चेति प्रपञ्चानां देवावताराणां वसुदेवादीनामातिजिह्वीर्षयाऽसह्यदुःसहरेण च्छयाकारेण अनेन हरेण य
चित्तैकाग्र्येणानुसारिणीति दर्शितं भवति ४३ भक्ताभीष्टं च भूभारायितदुष्टजननिधनं यत्तदेवावतारप्रयोजनमिति भावेनाह अजस्येति अजस्यविष्णोर्जन्मावतारः उत्पथनाशनायकं सादिनिधनाय प्रयाज
नांतरं चास्तीत्याह कर्माणीति फलमननुसंधायाकर्तुः स्वतएव स्रष्टावादेः कर्तुं हेरेः कर्माणि जगत्सर्जनादिलक्षणानि पुंसां शरणागतानां ग्रहणाय श्रवणमननादिरूपजिज्ञासायै हरिः कर्ताप्यकर्तैति फलाभा
वेन भगवत्तद्वि वालवल्लीलार्थदेहं हृत्वातीति किं न स्यादिति मंपन्नमाक्षेपति नास्ति अन्वयथा भक्तजनग्रहणादिकमंतरेण स्वप्रयोजनमपेक्ष्य नैव कुतः । असंभवात् तथा हि कः पुरुषः शुक्रशोणितसंपृक्तदेह
त्यर्हति न कोप्यर्हति हरिरर्हतीति तेत्याह परइति गुणानां सकाशात्परस्तदतीतत्वेनोत्तमः गुणसंसर्गोपि नास्तीति गुणानामिति षष्ठी सदेहइति हरेर्देहि त्वमतीति कथमाक्षिप्यते इत्यत उक्तकर्म

नूनं नृपाणां त्रिमदोत्पथानां मर्हीमुहुश्चालयतां चमूभिः ॥ वधात्प्रपन्नार्तिजिह्वीर्षयेशोऽपैक्षतां च भगवान्कुरुणाम् ४३ अजस्यजन्मोत्पथनाशनाय कर्माण्य
कर्तुं ग्रहाण यपुंसां ॥ न त्वन्यथा कोऽर्हति देहयोगे परो गुणानामुत कर्म तत्रम् ४४ तस्य प्रपन्नासिललोके पानामवस्थितानामनुशासने स्वे ॥ अर्थाय जातस्थ
यदुष्वजस्य वार्तासंसेकीर्तयतीर्थकीर्तः ४५ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे तृतीयस्कंधे विदुरोद्धवसंवादे प्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ इति भागवतः
पृष्ठः क्षत्रावातां प्रियाश्रयाम् ॥ प्रतिवक्तुं न चोत्सेहे औत्कं व्यास्मारितेश्वरः १ यः पंचहायनो मात्रा प्राप्ता राशययाचितः ॥ नैच्छत्तद्रचयन्यस्य स पर्यावालील
या २ सकथं सेवया तस्य कालेन जरसंगतः ॥ पृष्ठो वार्तां प्रतिब्रूयाद्भर्तुः पादावनुस्मरन् ३ समुहूर्तमभूत्तूष्णीं कृष्णां त्रिसुधया भ्रशम् ॥ तीव्रेण भक्तियोगे
न निमग्नः साधुनिर्वृतः ४ पुलकोद्भिन्नसर्वांगो मुंचन्मीलदृशाश्रुसः ॥ पूर्णार्थो लक्षितस्तेन स्नेहप्रसरसंभृतः ५

ति मनुष्यादिदेहयोगाद्यसंभवेपि देवादिशरीरयोगः स्याद्वेत्यत उक्तं उतेति उताप्यर्थविकल्पयोरिति विकल्पोपि न घटत इत्यर्थः न देहयोगादिजनिविष्णोर्वैकिर्जनिः स्मृतैति विशेषवचनाच्च देहयोगांभी
कारपक्षोर्हित इति भावः ४४ किं बहुनोक्तेनेति विदुरः स्वाभीष्टं वाक् तस्येति ४५ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे तृतीयस्कंधे विजयध्वजकृतटीकायां प्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥ अत्राप्यायत्रपेज्जवेन विदुरस्य
श्रमतिवचनाय हरेः श्रीकृष्णावतारसंक्षेपकथानिरूप्यते तत्र प्रथमत उद्धवस्य भगवति भक्तपुद्गे कलक्षणं शुकः परीक्षितकथयतीत्याह सूतः शौनकाय इतीति आत्मादेरपि प्रियः प्रेक्षा हरिराश्रयो यस्याः सा तथा
तां वार्ताकथामौत्कंठ्यं चिच्च विद्वज्जनेतुभूतौ तमुक्तं तस्माद्भद्रदकंठवादि विशेषः स्मारितेश्वरः प्रसंगविशेषादिति शेषः १ एकातमक्तानामेतच्छ्रुतिमिति भावेनाह यद्वि एचहायनावतारारययसतथा
रात्रराशयप्रातर्भोजनाय तत्प्रातर्भोजनं सपर्यौ पूजार्चयन्मपंचयन् २ तस्य हरेर्जरसंजं वार्धक्यं वयः ३ कृष्णां त्रिसुधया मृतीपासप्रमथ्यै तस्यां निमग्नो निर्वृतः परमानंदप्राप्तः ४ उद्धवस्यैवं विधाय
स्थापयत्यो विदुरस्य मनसि किमत्र भगवताह पुलकेति तेन विदुरेण पुलकोत्तोमाचस्तेनोद्भिन्नसंभुरितं सर्वांगं यस्य सः भीलदृशाऽधोऽन्धीलितनेत्रेणाश्रुवाप्य कलां मुंचन् स्नेहप्रसरसंभृतो भक्तिदीपवाहयः स उ
द्वः पूर्णार्थः कृतकस्यो लक्षितो लक्षणतो ज्ञात इत्यन्वयः ५

ततः परं विदुरस्य काभीष्टसिद्धिरभूदित्याशंक्य तत्प्रश्नवचनोपक्रमसिद्धिरित्याह शनकैरिति भगवच्छ्लोकादसंज्ञात्तदस्थालक्षणात्तुलोकं मनुष्यदेहाभिमानमागतः उत्तरमप्यनुत्कृष्टं परमं तर्कवन् ६
 कीदृशी सित्यनाह कृष्णोति कृष्ण एव ध्रुमणिः सूर्यस्तस्य निम्लोचे अस्तमये सति अतएव गतश्रीपुनश्चालोकेषु अतएव कालाजगरेण गीर्णेषु ग्रस्तेषु अस्तंगते पुविनाशयतिषुतः संवधिषु यदुषु किनुकुशलभूषां हे
 स्थनेन कुशलप्रश्नवचनप्रत्यारंभो न कर्तव्यो विप्रशयेन सचिच्छानाशस्य प्रसिद्धत्वादि विदर्शयति प्रत्यारंभे प्रसिद्धे हेति यादवः ७ दुष्टनिधनव्याजेन ज्ञानोपदेशार्थं भवतीर्णस्य कृष्णस्य ज्ञानेन नाशं यस्य
 तामपि यदूनां त्रिलोक्याश्च श्रेयः सिद्धिः स्यादित्याशंक्य ज्ञाने सति श्रेयस्तदेव नास्तीत्यनुत्पन्नद्वयइत्याह दुर्भगइति लोको जन' बतशब्द' स्वेदवचनः शरीरनिविदुर्दुस्तरसंसारसंहारकत्वेनेति शेषः ८
 न केवलमज्ञामिथ्याज्ञानिनो पिजाता इत्याह इंगितज्ञा इति अङ्गितशब्दो द्विरावृत्त्या व्याख्यातव्यः इगिचेष्टापामिति धातुः लोकस्ये गितेन चेष्टितेने गितं द्रुतभावज्ञानं तोर्ता गितज्ञाः इंगितं द्रुततोभा
 वं गितं चांगचेष्टितमित्यभिधानं पुरप्रौढाः शरीराभिमानिनः गृहस्वाभिनेवाकारामाः केवलक्रीडालोलाः एके मुख्यान्य केवला इति च एवं विधाः सर्वे सात्वताः पादवाः सात्वता ब्रह्मादिभागवतानामृष
 भंस्वामिनां प्राकृतप्रधानपुरुषवत्भूता वासं कतिपयजना वा सहेतुभूतममं सतामन्यं तेत्यन्वयः एको देवइति प्रतिपाद्यत्वेन प्रसिद्धं भूता वासमविशेषेण सकलजगज्जिवांसभगवदसात्वतापादवानामेव ऋषभममं सते
 ति वा ९ प्रसंगाच्चानि लक्षणमाह देवस्येति देवस्य हरेर्मयया बंधकशक्त्या स्पृष्टा उपतप्तज्ञानत्वादित्येनान्ये ज्ञानानि नोपेक्षान्ये असत्तज्ज्ञाना नाम मंगलानां विषयाणां वाश्रयास्तद्वाक्यैस्तेषां नृणां वाक्यैरात्मनि परमात्म
 न्युष्मात्मनां संततं तन्वस्तनिर्दोषमनसां ज्ञानिनां धीर्न भ्राम्यते नान्यथा भवतीत्यनेन सम्पगृह्णानित्वमेवं विधिमनुकुं भवति हरावित्यक्षरद्वयेन । ओहाङ्गताविति हेति ज्ञानं रमुक्रीडापामिति रित्यादिशयितसुख
 शनकैर्भगवल्लोकानुलोकं पुनरागतः ॥ विमृज्यनेत्रे विदुरप्रत्याहो द्ववउत्समयन् ६ उद्ववउवाच ॥ कृष्णध्रुमणिनिम्लोचे गीर्णेष्वजगरेण ह ॥ किनुनः कुश
 लं भूयांगतश्रीषु यदुष्वहम् ७ दुर्भगो बतलोकोऽयं यद्वोनितरामपि ॥ ये संवसंतो न विदुर्हरिमीना इवोदुपम् ८ इंगितज्ञाः पुरप्रौढा एकारामाश्च सात्वताः ॥
 सात्वतामृषभं सर्वे भूता वासममंसत ९ देवस्य मायया स्पृष्टा ये चान्ये असदाश्रयाः ॥ भ्राम्यते धीर्न तद्वाक्यैरात्मन्युप्तात्मनां हरौ १० प्रदर्शयति तत्पसामावित
 तदृशां नृणाम् ॥ आदायां तदधाद्यस्तुस्वबिंबलोकलोचनम् ११ यन्मर्त्यलीलोपयिकं स्वयोगमाया बलं दर्शयता गृहीतम् ॥ विस्मापनं स्वस्य च सौभगद्वैः
 परंपदं भूषणभूषणांगम् १२ यद्वर्मसूनेर्बत राजसूये निरीक्ष्य दृक्स्वस्य यन्त्रिलोकः ॥ कात्स्न्येन चात्रोपगतं विधातु र्वाकृष्टतौ कौशलमित्यमन्यत १३
 मितिसाक्षिर्दानं लक्षणो विष्णुरुच्यत इति ज्ञातव्यम् १० योज्ञानिबुद्धि विषयो हरिः स एवायं कृष्ण इत्याह प्रदर्शयति अतस्तत्पसामिन् जन्मनीति शेषः अनेन पूर्वतन तत्तत्पस्त्वस्य च दे स्वबिंबमिति
 साक्षिर्दानं दलक्षणं स्वरूपं तत्प्रतिमा च दृष्टते तेन ज्ञानिनां साक्षादितरेषां भितरं रूपमिति ज्ञायते लोकस्य जनस्य लोचनं तत्रापि स्मिन् लोको लोचनं जनरंजनं वा अथादिति लुल्लङ्घ्ये अंतर्भस्यतीत्यर्थः
 विबोलीमंडलं प्रमतिमा मुखलक्ष्मस्ति तु नाद्वेवावब्रह्मणो रूपे इत्यादि श्रावैस्त्वयति ११ पुनरपि द्वपुः स्वयोगमाया बलं स्वरूपेच्छासामर्थ्यं दर्शयता हरिणा गृहीतं यच्च मर्त्यलीलोपयिकं मानुषललाबा
 लको मारादि विषया मुपयातीति अनेन स्वत एकप्रकारलक्षणमुक्तं भवति स्वस्य कृष्णस्य चावस्मापनं वित्तमयकं यच्च सौभगद्वैः सौदर्पसमुद्भेः परंपदस्थानं यच्च भूषणानामपि भूषणान्यंगानि चामित्यनुत् १२ पु
 नरपिकीदृशं धर्मसूना राजसूये पक्षे पश्यतो जनस्य दृशां स्वस्य यन् आनंदश्रयं यद्वपुर्निरीक्ष्य त्रिलोक इत्यमन्यत कथं विधातुर्विचित्र्या वा कृष्टतां वित्यसृष्टौ कात्स्न्येन कौशलमक्रुष्णवपुषि उपगतं प
 यांशमिति नैव तस्य मित्याह बत इति अनेन त्रिलोकस्याज्ञानमाश्रयं मितिविस्मयकरोति । आनंदद्वपुः पिलोको भौतिकमेव तु । मन्यते विष्णुरुपच अहो भ्रांति बहुरिभतेति वचनात् ज्ञान्यज्ञानिनां समुच्चये
 कारः तथा चैवं योजना अज्जीवराशौ त्रिषु वेदादिषु लोकः प्रकाशो ज्ञानयस्य स तथा वेदैकप्रमाणो जनो धर्मसूना राजसूये उपगतं सर्वधिकत्वेन स्थितं यद्वपुर्निरीक्ष्य सृष्टौ मनुष्यपृष्ठ्यागो मवर्जं ज्ञानं स्पृष्टा तु
 र्यं कात्स्न्येन कौशलमंगलविषयनिर्माणपाटवंतं द्वाक्नीचमित्यमन्यत श्रीकृष्णसौंदर्यस्यानुक्रमित्वात् अतएवा न तत्साक्षतज्ज्ञान्यज्ञानिनां ज्ञानेऽज्ञाने वा वैचित्र्यमोहा इत्यास्तावत्यति १३

यस्य श्रीकृष्णस्यानुरागेण स्नेहेन दुतौ हासरासी अनुस्मितहासरासक्रीडिताभ्यां सहितेन लीलावलोकनेन प्रतिलब्धमानोपासांतास्तथोक्ताः हासरासशब्दोपरस्तेन दत्ता रसः तीरोवर इति वचनाद् रस एव
 रासः तांतासंभावयोः किलेति वचनात् सभावितीयमर्थः ब्रजे गोष्ठे १४ अवनारप्रयोजनमाह स्वशांतेति स्वस्य शांतरूपेषु सात्त्विकप्रकृतिषु सुरादिषु इतरैरांतरैरुपरैरभ्यर्चमानेषु तेषु अनुकंपितात्मा
 अनुवृत्तचित्तो महदंशयुक्तः महाश्वासावंशो महदंशो मुख्यप्रतिविम्बभूतो जगत्प्राप्तेन मार्धितत्वेन युक्तो विनिर्मुक्तो परावरेण ५ जो विष्णुर्जातो भवतीत्यन्वयः यथाग्निर्दाहयति शेषः अनेन जनीयादुभाव इति धात्वर्थो
 विवृत इति १५ ब्रह्मादीनामपि भगवद्विषयज्ञानं मध्याह्नाकैरन्तर्चलति किमुतास्मदीयमिति भावेनाह मांसेदयतीति वसुदेवस्य गृहे भार्यायां जन्मविडम्बनं जातवदनुकरणं अरिः कंसाजरासंघश्च पुरा
 न्मथुरापुरात् गोमंतद्वारकयोर्विवासः प्रवासः अनंतवीर्यइत्ययं लोकानुकरणस्मारयति १६ एतत्कंसवधानं तरं क्रियमाणं कर्म पित्रोर्देवकीवसुदेवयोः अकृतनिष्कृतीनामननुष्ठितकंसकृतप्रतिक्रियाणाम् १७
 विस्फुरद्भूविटपेन विस्फुरत्योर्ध्वं तपोर्ध्वोर्विटपेन लेखेन कृतांतेन कालोपमेन १८ रसज्ञेन पुरुषेण हरोर्वैरहो न सोढुं युक्त इति भावेनाह दृष्टेति योगिनो युक्त्युपकमादिलक्षणेन वेदतात्पर्यवेदिनो यो गतिद्विस्फुट
 तिवाञ्छति राजसूये भवाद्भिश्चासुरप्रवेशात्कृष्णद्विषतोपि वैद्यस्य कृष्णप्रवेशलक्षणासिद्धिर्दृष्टा अपि नार्निदिता तद्वेत्ता भक्त्यैकल्यमातत्प्रवेशलक्षणासिद्धिः कथं संभवतीति चोद्यं नन्वित्यनेन परिहृतं त

यस्यानुरागमुत्तहासरासलीलावलोकप्रतिलब्धमानाः ॥ ब्रजस्त्रियोद्गमिरनुपवृत्तधियो वतस्थुः किल कृत्यशेषाः १४ स्वशांतरूपेष्वितरैश्च रूपैरभ्यर्च्यमा
 नेष्वनुकंपितात्मा ॥ परावरेणो महदंशयुक्तो ह्यजो पिजातो भगवान्यथाग्निः १५ मांसेदयत्येतदजस्य जन्मविडम्बनं यद्रसुदेवगृहे ॥ ब्रजे च वासीऽरिभयादि
 वस्वयं पुरा ह्यवात्सीद्यदन्तवीर्यः १६ दुनोति चेत् स्मरतो ममैतद्यदाह पादावभिवंद्य पित्रोः ॥ तातां वं कंसादुरुकंपितानां प्रसदितं नोऽकृतनिष्कृतीनाम् १७
 को वा बभूव्यं भ्रिसरो जरेणुं विस्मर्तुमीशेत पुमान्विजिघ्रन् ॥ यो विस्फुरद्भूविटपेन भूमेर्भारिकृतांतेन तिरश्चकार १८ दृष्टा भवद्भिर्न नुराजसूये वैद्यस्य कृष्णाद्विष
 तोऽपि सिद्धिः ॥ यां योगिनः संस्पृहयंति मम्यग्योगेन कस्तद्विरहं सहेत १९ तथैव चान्येन रलोकवीराय आहवे कृष्णमुखारविंदम् ॥ नेत्रैः पिबंतान्यनाभिरामं
 पार्थसंप्रपूताः पदमापुरस्य २० स्वयं त्वसाम्यातिशय रूयधीशः स्वाराज्यस्य सप्तमस्तकामः ॥ बलिहरद्विः सुरलोकपालैः किरीटकोट्यैर्दितं पादपीठः २१

याहि प्रश्नावधारणैति ह्यसमीहानुमतेन नितिवचनात् यथाप्रमाणेनानुमत्तं तथार्थागर्तव्यं प्रमाणं तु असुराभिप्रेत्येति शृंगं सचक्रधरं रणे । भक्तिपूर्वमेवं ते ज्ञेया भागवता इति । विद्विषंति नुपेदि
 ण्युमुविपुत्रा अपि स्फुटम् । असुरास्तेपि विज्ञेया गच्छंति च सदा तम इति । अत एव सस्य योगेनेत्युक्तं सर्वथा भक्तितो मुक्तिर्नैवाप्यमददीरिति मत्यादेः ततः किं तत्राह इति यस्मात् जीवद्भूयसमायोगेन जा
 तान्जयादीन् भक्त्या दुष्टावेशाद्विषेण्यदुष्टास्तमसि प्रापय प्रवर्तते तस्मात्कृपालोस्तस्य विहंविस्मरणलक्षणकः पुमान् सहेत भक्तिमानिति शेषः जीवद्भूयसमायोगाद्विरण्यकमुखाः परइत्यादेः एकस्मिन् जीवद्भू
 यसमायोगोऽस्तीति ज्ञायते १९ वैद्यवन्द्येपि स्वयोग्यासिद्धिमापुरित्याह तथैवेति ये भारतपुष्टेदुर्गोधनपक्षपातिनोऽप्येन रलोकवीराः कर्णादयो नयनाभिरामं नोऽतस्वजनकं कृष्णमुखारविंदं नेत्रैः पिबंतः
 पार्थसंप्रपूताः पार्थस्य पाशुपताद्यस्त्रेण पूताः शिखण्डादिस्कापुतास्तेपि तथैव वैद्यवदेवास्य कृष्णस्य मत्ताद्यदधीनं स्वयोग्यं पदमापुरित्यन्वयः स्वपदमाह्वयन्तरं मुक्तिं च मापुरित्यस्मिन्नर्थे च शब्दः पुष्टेद इति
 धातुः पुष्टपवन इति धातुपाठे द्वेषमुक्त्वा भक्त्या दुष्टा इत्यर्थः २० एवं विद्यस्य हरैर्भक्तानुं कं पामंतरेण नान्यत्प्रयोजनं मत्स्यावतारादिनेत्याशयेनाह स्वयं त्विति नसाभ्यां तिष्ठथोषरसतथोक्तः एकमेव
 द्वितीयमिति श्रुतेः स्वाराज्यलक्ष्म्यास्वरूपानुभवलक्ष्म्या स्वेव हि ज्ञीति श्रुतेः बलिपूजा २१

इदमपितन्माहात्म्यातिशयसूचकं यस्मादेवं विधज्ज्ञानवतोऽस्मान् विग्लापयति तत्कर्मतिभावेनाह तत्तस्येति तद्वचः कैकर्यदासत्वं विग्लापयति माहात्म्यविषयेऽज्ञानलक्षणं ग्लानिमुत्पादयति तदिति किंतवा
इयदिति प्रयेष्ठिषिष्योऽपि हासने निषण्णमुपसेनं स्वयमुपि विष्णुपद्वचोऽन्यबोधयत् विज्ञापयामास हे देव अस्मद्विज्ञापनं निवारयन् चित्कुर्वेति २२ पूर्वमर्थतत्तदप्यालुत्वमधुना वाक्यतः कथयति अहो इति व
कमक्षण इति धातोर्भेक्षणशीलत्वात्त्वकीपूतना अपि नात्ताटकागर्हयति धात्रीणां शुभानां योग्यताभेदेनोचिता कंसपूतनिकाचाश्रवांधवादिपुतायतः । जीवद्वयसमारोपादिति ह्यपि जिगीषवस्तिवचनात् द
यालुत्वमुर्वशीमिति २३ अमुरयोनिस्त्वमप्योजक्रमागन्तव्यमेति तु निर्दोषाभक्तिरेवेत्याशयेनाह मन्यद्विसंभ्रमागाभिनिविष्टचित्तानिति यथाकीटः पेशरकारिणाकुड्येन रुद्धस्ति स्मिन्धुं गेप्रययं द्वेषयुक्तः
पश्चाद्वचनानां च द्वेषविहायस्नेहेन तर्भंगस्मरन्तत्सत्त्वतां पाति तथा तेऽप्यमुराः संभ्रमागं स्मरन्तस्तस्मिन् संभ्रमागमत्तयैव तस्मिन् भिनिविष्टचित्ताः निरंतरं तन्मनस्का इत्यर्थः इदं तत्र हेतुगर्भविशेषणं सु
नामायुधं चक्रापुथयचक्षतापययन् अतएव अमुराभ्यपिये विष्णुं शंस चक्रघरं गन्तव्यं ताक्ष्यपुत्रस्य गुरुव्यासे स्थितम् २४ नातिचिरेण कृष्णस्य यादवानाचस्त्रलोकप्रयागं भविष्यतीति निवेद्य भक्तयति

तत्तस्यैकैक्यमलं भृतान्नो विग्लापयत्यंगयदुग्रसेनम् ॥ तिष्ठन्निषण्णं परमेश्चिष्ये न्यबोधयद्देवनिधारयेति २२ अहो वकीयं स्तनकालकूटं जिवांसयाषा
ययदप्यसाध्वी ॥ लेभे गतिं धात्र्युचितां ततोऽन्यं कंवा दयालुं शरणं व्रजे २३ मन्ये मुरान् भागवतां रुयधीशे संभ्रमागाभिनिविष्टचित्ताद् ॥ ये संयुगेऽक्षत
ताक्ष्यपुत्रस्यांसे सुनामायुधमापतंतम् २४ वसुदेवस्य देवक्यां जातो भोजेन्द्रबंधने ॥ चिकीर्षुर्भगवान् शर्मज्जजेनाभियाचितः २५ ततो नंदव्रजमितः पि
त्राकंसाद्विबिभ्यता ॥ एकादशमास्तत्र गूढार्चिः सबलोऽवसत् २६ परीतो वसुदेवस्यैव तं आरयन् चरद्भरिः ॥ यमुनोपवने कूजद्विजसंकुलितां प्रपे २७ कौ
मारादर्शयंश्चेष्टाः प्रेक्षणीया व्रजौकसाम् ॥ रुदन्निवहसन्मुग्धबालं सिंहवलोकनः २८ स एव गोकुलं लक्ष्म्या निकेतं सितगोवृषम् ॥ चारयन्ननुगान् गोपां र
णद्वेणुररीरमत २९ प्रयुक्तान् भोजराजेन मायिनः कामरूपिणः ॥ लीलया व्यनुदतांस्तान् बालः क्रीडनकानिव ३० विपन्नान् विषयानेन निगृह्य भुजगाधिप
म् ॥ उत्थाप्या पाययद्वावस्ततोऽयं प्रकृतिस्थितम् ३१ अयाजयद्रोसवेन गोपराजं द्विजोत्तमैः ॥ वित्तस्य चोत्तमस्य चिकीर्षुस्तद्व्यथं विभुः ३२ वर्षतो हि
व्रजः कोपाद्गममानेति विह्वले ॥ गोत्रलीलातपत्रेण त्रातो भद्रानुगृह्णाता ३३

अयाच्यस्वावतारलीलाभक्त्युत्प्रेक्षादौ तदवतारमाह वसुदेवस्येत्यादिना वसुदेवस्य सकाशादेव कयां जातः भोजनमाह भोजेद्रेति भोजेद्रेण तयोः काराद्वेधने सति तत्कंसं सहत्वा बंधनादुन्मूच्यतयोः शर्म
चिकीर्षुरिति हेतुगर्भः । निमित्तांतरं चाह अवज्जेनेति २५ ततो मथुरापुरात् गूढार्चिरपकाशितस्वमाहात्म्यः २६ कूजतोऽव्यक्तशब्दकुर्वतो द्विजाः पक्षिणस्तेऽसंकुलिता भंघिपावृक्षायास्मिन् तत्तथो
क्तस्मिन् २७ कौमारा इत्यत्र ण्यवभावश्चेष्टानां वैलक्षण्यप्रदर्शनार्थः बालसिंहरयादलोकनमिवावलोकनं यस्य सतथोक्तः २८ लक्ष्म्या निकेतं गदिरं सितस्तंतुनारज्जवानां सिकायास्पृता मोतागोवृषाः
ककुब्धतोऽपि स्मन्तथोक्तं चारयंस्तृणानीति शेषः २९ प्रयुक्तान् महितान् मायिनः । मायया वेषांतरधारिणस्तास्मानिजातिभेदायोक्तं क्रीडनकान् लीलासाधनानि ३० विपन्नान् मृतभयान् यमुनाया उ
त्थाप्य गावो गारस्तस्यायमुनायास्तोऽयं प्रकृतिस्थितं विषमिभ्रणात् प्रागपथाद्युद्धंतधारितम् ३१ गोसवेन गोपज्ञेन रुभारस्य बहुसख्याविशेषविशिष्टः सत्प्रशस्तोऽव्ययस्यागविशेषस्तम् ३२ भद्रमाने
नष्टाभिः प्रभेदतत्प्रातिविह्वले कर्तव्यमूढे गोत्रलीलातपत्रेण वर्तताख्यक्रीडाभितच्छत्रेण भोमद्रकल्याणात्मन् ३३

सरस्वताध्वितः शशीशरच्छशीतस्य करैर्मृष्टमल्लं तरं रजनीमुखं प्रदोषं कलपदं यथाभवति तथा मंडलं मंडपतीति मंडलमंडनः ३४ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे सुवीर्यस्कंधे विजयध्वजकृतटीकायां द्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥ ततो वृंदावनात् आशादिगतिवृष्णयोरिति स्वपित्रोराकांक्षितं चिकीर्षया कर्तुं मिच्छया व्यसृगतमाणम् १ ब्रह्मवेदं पंचजनोदरात् पंचजनाख्यं दैत्योदरात् सां दीपिने रधीत्यसकृत् प्रोक्तं तेनोति शेषः २ भीष्मककन्यायेति वृतीयातादर्थ्यं भीष्मककन्यायाः किमन्या अर्थे सवर्णेन क्षत्रियत्वमात्रयोग्यतया समाहृताः एषां क्षत्रियाणां श्रियो जिहीर्षया तेषां मूर्ध्नि पदं दधदित्यनेन श्रीहरणकारः मिषतां पश्यतां सुपर्णः सुपरानंदात् काकुत्स्थो वाचि संरिद्धतोरिति वचनान् सुधुपरमानंदरूपः सुपर्ण इत्यनेन सोप्यक्लेशेनोति दाशितं गांधर्ववृत्त्या कन्या संवादलक्षणया इत्यनेन बहवो विवाहविधयो दाशितावर्षेति स्वभा गमित्यनेन स्वयोग्यमिति दर्शयति ३ अविद्वानसोऽच्छिद्रनासिकान् ककुब्धतो वृषभान् वृषभाणामाटोपसमयसूचनाय स्वयं वर इत्युक्तं किंच स्वयमक्षतः सन् ये स्वयं वरार्थमागतस्तान् क्षत्रियान् ज्ञान् इत्यन्वयः कन्यायाः स्वालाभेन भग्नमानान् अभिरुध्यतः कन्यामाकांक्षमाणान् ज्ञान् कृष्णप्राप्तिरयोग्या मजानतः शस्त्रभृत इत्यनेन गृह्यते क्षत्रिया एव न वृषा इति ज्ञाप्यते च शब्दः समुच्चये ४ ग्राम्यान् वेषय भोगासक्त इति प्रियायाः

शरच्छशिकरैर्मृष्टमानयनरजनीमुखम् ॥ गायन् कलपदं रे मे स्त्रीणां मंडलमंडनः ३४ ॥ इति श्रीभागवतटीकायां द्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥ उद्धव उवाच ॥ न तः सजागृत्य पुरं स्वपित्रोश्चिकीर्षया शांबलदेवसंयुतः ॥ निपात्य तुंगाद्रिपुयूथनाथं हतं व्यकर्षद्व्यसृजो जसोर्व्याम् १ सां दीपिनेः सकृत् प्रोक्तं ब्रह्माधीत्यसविस्त रम् ॥ तस्मै प्रादाद्वरं पुत्रं मृतं पंचजनोदरात् २ समाहृता भीष्मककन्यायाश्च श्रियः सवर्णेन जिहीर्षयैषाम् ॥ गांधर्ववृत्त्या मिषतां स्वभामं जह्वे पदं मूर्ध्नि दधत् सुपर्णः ३ ककुब्धतो विद्वानसोऽमित्वा स्वयं वरेनाग्रजिती सुवाह ॥ तान् भग्नमानान् अभिरुध्यतो ज्ञान् जज्ञे क्षतः शस्त्रभृतश्च शस्त्रैः ४ प्रियं प्रभुर्ग्राम्य इव प्रियाया विधित्सु राछंद्युतस्य दर्थं ॥ वज्र्या इव तं सगणोरुषांधः स्वाधै पुरा तैर्यमया च तानतः ५ सुतं मृधे संवपुषा प्रसंतं दृष्ट्वा सुनाभोन्मथितं धरित्र्याः ॥ आमंत्रितस्तनया यशोपदं त्वातदंतः पुरमाविवेश ६ तत्राहृतास्तानरदेव कन्याः कुजेन दृष्ट्वा हरिमातं बंधुम् ॥ उत्थाय सद्योजगृहुः प्रहर्षव्रीडानुरागप्रहितावलोकैः ७ आसां मुहूर्त एकस्मिन्नानागारेषु योषिताम् ॥ सविधिं जगृहे पाणिं पुरुषं स्वमायया ८ तास्वपत्न्यां जनयदात्मतुल्यानि सर्वतः ॥ एकैकदंष्ट्रा दंष्ट्रादशपृक्तोर्विबुधूषया ९

सत्यभामायाः मियमभीष्टं विधित्सुः कर्तुं कामः प्रभुः । युतरुं स्वर्गवृक्षं परिजातमाच्छन्तं अहर्षितं रुषांधः सगणो मरुद्रणेन सहितः वज्रीदंष्ट्रः । यदर्थं यस्य युतोरर्थं । तं कृष्णयादृक् शच्यावचनादिति शेषः । स्वाधै स्वयं योजनाय पं कृष्णतैः सहानतः प्रणतिविशिष्टो भूत्वा ५ धरित्र्याः सुतं नरकआमंत्रितस्तथेति शेषः ६ तत्रातः पुरे । कथं जगृहुरिति तत्राह ब्रूहेति ग्रहणेण सहिताभ्यां व्रीडानुरागम्याल्लज्जास्नेहाभ्यां प्रहितैः भरितैरवलोकैर्गृहीतवत्पद इत्यर्थः । ग्रहणं च पतित्वेनेति शेषः ७ भगवता पुनः किं ज्ञातमत्राह आसामिति विधिना शास्त्रोक्तकर्मणा सह वर्तत इति एकस्मिन्नाविधिशृङ्खलाणां करग्रहणं कथं घट इत्यत उक्तं पुरुष इति यो भिन्नत्वं स्वसायं ध्येन गृहीतबहु रूपेण घट इत्यर्थः ८ उत्तमैः सर्वतः सामर्थ्यं क्वचित्सांभ्यमुदीरितमिति वचनात् सर्वत आत्मतुल्यत्वं किंचित्साहस्यविशेषोति बाह्यं पुत्रत्वेन पुत्र इत्यंशा पूर्वसंभवाद् अस्त्वसंख्याकिमभिप्रायेणेत्पत उक्तं प्रकृतेरिति जडप्रकृतेर्विबुधूषया विविधभावेच्छया बहुत्वसंख्याविशिष्टत्वेच्छया ९

यदर्थमवतीर्णतत्प्रयोजनमाह कालेति कालोर्गर्गनिमित्तः तेजःप्रभावं अनेनपुच्छकुंदादिकृतवधमप्यात्मनैवकृतंज्ञापयतिइत्यतोऽजीवनवित्पपलौकिकः १० एतदेवांकिचिद्विदेद्यति शंबरमिति शंब
रविदिदौभयुम्नबलमद्राभ्यामघातयत्पुरादीन्स्वयमेवावयीदितिविवेकः ११ अथदंतवत्करधानंतरं तेतवभ्रातृपुत्राणां कुरुणां पांडवानांचकुरुक्षेत्रं प्रत्यापततां येषां नृपाणां १२ श्रीकृष्णदुर्योधनपातेन
भीमेप्रसादातिशयमाह सकर्णेति सकृष्णः सुयोधनंभग्नोरुमुर्व्यांशयानं पदयजनदं भीमायेतिशेषइत्यन्वयः अनुचरैर्दुःशासनादिभिःशृगालादिभिर्वासहवर्ततइतिसानुचरस्त्वं हतेनष्टे श्रीश्रायुश्रयस्यसत्त
थात् १३ कलियुगेसज्जनप्राचुर्यावस्थानस्पदुष्टमारस्पेवानमीष्टत्वात्सोपि संहार्यइति यादवबलसंहारपोपायसांचितनप्रकारमाह कियानिति यत्सन्निधानविशेषधुक्तत्वात्सदंशैर्द्रोणभीष्मार्जुनभीमशल्यैः
क्षपितोऽष्टादशाक्षौहिणिकोमुवोपचोर्वाभारःसकियानल्पएव कुतःसुरासुरैर्दुर्विषहंयदूनांबलमास्तइति यस्मात्तस्मादित्पन्वयः १४ तत्रैपायदूनावधोपायदयानेतावानेव यदमाध्यावाकृष्याःपाना
दुत्पन्नामद्वाह्यदुदीनाताम्रलोचनानांरक्तेनागारजोगुणोपरक्तज्ञानानांवायदूनांमिथोविवादोभावितातदासएववधोपायोभविष्यत्यतोऽन्योनोस्ति तदर्थीकैर्कृतव्यभितिनंचितनीयमित्याह अयीति

कालमागधशाल्वादीननीकैरुधतःपुरम् ॥ अजीवनतस्त्वयं दिव्यंस्वपुंसांतेजजादिशन् १० शंबरंविदिदंवाणसुरंबल्वलमेवच ॥ अन्यांश्चदंतवक्त्रादीनव
धीत्कांश्चावतयन् ११ अथतेभ्रातृपुत्राणांपक्षयोःपतितामृपां ॥ चचालभूःकुरुक्षेत्रेयेषामापततांबलैः १२ सकर्णदुःशासनसौबलानांकुभंनृपाकेनहत
श्रियायुषम् ॥ सुयोधनंसानुचरंशयानंभग्नोरुमुर्व्यांसननंदपश्यन् १३ कियान्मुवोयक्षपितोरुभारोयद्रोणभीष्मार्जुनभीमशल्यैः ॥ अष्टादशाक्षौहि
णिकोमदैशैरास्तेबलंदुर्विषहंयदूनाम् १४ मिथोयदैषांभविताविवादोमाध्यामदात्ताप्रविलोचनानाम् ॥ नैषांवधोपायइयानतोऽन्योमय्युद्यतेतंदधते
स्वयंस्म १५ एवं संचित्यभगवान्स्वाराज्येस्थाप्यधर्मजम् ॥ नंदयामाससुहृदःसाधूनांवर्त्मदर्शयन् १६ उत्तरायांधृतःपूरोर्वेशःसाध्वमिमंयुना ॥ सवै
द्रोण्यस्त्रसंछिन्नःपुनर्भगवताधृतः १७ अयाजयद्धर्मसुतमश्वमेधैलिभिर्विभुः ॥ सोऽपि क्षमामनुजैरक्षरैरेमेकृष्णमनुव्रतः १८ भगवानपिविश्वात्मा लोक
वेदपथानुगः ॥ कामातसिषेवेदार्वायामसक्तःसांख्यमास्थितः १९ श्लिग्धस्मितावलोकेनवाचापीयूषकल्पया ॥ चरित्रेणानवद्येनश्रीनिकेतेनचात्मना
२० इमंलोकममुंचैवरमयन्सुतरांयदून् ॥ रमेक्षणदयादत्तक्षणस्त्रीक्षणसौहृदः २१

मय्युद्यतेसतिस्वयंसर्वतर्दधतेतिरोधानलक्षणंमरणंमामुवंतिस्मृतमित्यर्थः १५ स्वाराज्येस्वर्गसमराज्ये १६ यःपूरोर्वेशोऽभिमन्युनासाधूत्तरायांधृतःसन्द्वाप्यस्त्रेणसंछिन्नःसंछादितःपुनर्भग
वताधृतोराक्षितोभूदित्यन्वयः १७ १८ अपीत्यनेनलोकसंग्रहणार्थंरुहस्थधर्मानुचरणेनतुस्वार्थसत्यसंकल्पत्वादितोममर्थसूचयति विषयसेवयापितेलेपोनारतीत्यसक्तइति तत्रहेतुगर्भविशेषणमाह
सांख्यमिति केवलमगवज्ज्ञानसांख्यमित्यभिधीयतइतिवचनात् नसांख्यशास्त्रोक्तविधिःकिंतुस्वरूपज्ञानमेवगृह्यते तद्वद्वावेदाहं ब्रह्मास्मीतिश्रुतेः १९ श्रियोनिकेतेनावासेनात्मनादेहेन २० क्ष
णदयारात्र्यादत्तक्षणोदचावसरः अनेनक्षणदाशब्दाद्यौदशितः स्त्रीपुक्षणकालेसौहृदंयस्यसस्त्रीक्षणसौहृदः । स्त्रीक्षणोरुद्रस्तस्यसौहृदंयस्मिन्सतथावा अनेनरुद्रगणचरणयोग्यसमयेस्त्रीभिःसहर
मणंकथमितिचोद्यंपारिहृतम् २१

इत्थं धर्ममनुवर्तमानस्य हरेर्लोकशिक्षार्थं बाह्यविषयेषु वैराग्यप्रदर्शनमित्यभिप्रेत्याह तस्येति सर्वदाऽपि विरक्तः सन्मासपीतविरागवत् । कदाचित्कः कुतस्तत्स्यलाकाशक्षान्धपक्षे शान्तवृत्तः । याम
विषयसाधनं पुर्विरागः समजायत वैराग्यमभूदिति दर्शयामास २२ नित्यविरक्तस्य कदाचित्कविरक्त्यनुपपत्तेर्लोकशिक्षार्थमेव दर्शितमित्येतत्स्पष्टयति देवेति नित्यविरक्तेनापि भगवता विरागः प्रदर्शितः ।
तेयस्मात्सस्मात्स्वयंदेवाधीनो योगेन ध्यानलक्षणोपास्त्रयायोगेश्वरं कृष्णमनुव्रतः कः पुमान् देवाधीनेषु कामेषु विषयेषु विश्रंभत नित्यविरक्तिविश्रंभसंक्रुपात् नकोपीत्यर्थः अत्र देवाधीनत्वहरेर्नित्यविरक्तत्वेन
वैषयाणामागमापापित्वेन न चरत्वे हेतुः २३ इत्थं भगवच्चरितमुक्त्वा पदुङ्कुना शनिमित्तमाह पुर्यामिति भगवन्मतकोविदा इत्यनेन मुनिशब्दार्थो दर्शितः २४ अत्रिप्यद्यदुङ्कुना शब्दस्य स्तेषामभा
तयात्रामाह तत इति एष्यंतु निश्चितं यत्तदतीतत्वेन भण्यते । चक्रवर्त्तपरिवृत्तेर्वा दुष्टानामोहनाय वेति वचनाद्युत्पादिमयोगोपुज्यते सुखे तु त्वान्मासैरिव संवत्सरैः २५ बहुगुणः सौशील्यादिस
गुणोपेताभावोपाः २६ न केवलं गाएव दुःकृतुपरलोके यत्स्वात्मनः पुण्यफलत्वेन प्राप्येत तत्तद्द्रव्यजातं ददुरित्याह हिरण्यमित्यादिना । हिनोति दुःखं राति सुखमिति हिरण्यं रजनं रागं वातनं

तस्येत्थं रममाणस्य संवत्सरगणान्वहून् ॥ गृहमेधेषु योगेषु विरागः समजायत २२ देवाधीनेषु कामेषु देवाधीनः स्वयंपुमान् ॥ को विश्रंभेत योगेन योगेश्वरमनुव्र
तः २३ पुर्यां कदाचित्कीदृशं द्विर्दुभोजकुमारकैः ॥ कोपितामुनयः शेषु भगवन्मतकोविदाः २४ ततः कतिपयैर्मसैर्वृष्णिभोजाधकादयः ॥ ययुः प्रभार्ससंह
ष्टारथैर्देवविमोहिताः २५ तत्र स्नात्वा पितृन् देवान् ऋषींश्चैव तदंभसा ॥ तर्पयित्वाथ विप्रेभ्यो गावो बहुगुणाददुः २६ हिरण्यं रजतं शय्यां वासां स्य जिनकंबलान् ॥
हयान् स्थानिमान् कन्याधारां वृत्तिकरीमपि २७ अत्रं चोरुरसं तेभ्यो दत्त्वा भगवदर्पणम् ॥ गोविप्रार्था सवः शूराः प्रणेमुर्भुवि मूर्धभिः २८ ॥ इति श्रीभागवते महा
पुराणे तृतीयस्कंधे विदुरोद्भवसंवादे तृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥ उद्धव उवाच ॥ अथ ते तदनुज्ञाता मुक्त्वा पीत्वा च वारुणीम् ॥ तया विश्रंभं शितज्ञानादुरकैर्मम
पस्पृशुः ३ तेषां मेरेयदोषेण विषमकृतचेतसाम् ॥ निम्लोचति रवावासी द्वेष्टूनामिव मर्दनम् २ भगवानात्ममायायागतितामवलोक्य सुः ॥ सुश्रुत्वा
मुपस्पृश्य वृक्षमूलमुपाविशत् ३

तीतिरजतं । अजितं नयतीत्यजिनं । कंसुखं बलयतीति कंबलः । हयत्पनेन गंतव्यमिति हयः । पुंसि संज्ञार्थायः प्रायेणेति यः हयगतावेति यातुः रथगतावेति रथचरति रतिस्थाप्यतीति वा इष्टभास
यंतीति इमाः भादीनां विति यातुः कनदीर्घा पियतीति कन्या भ्रियते नयोति धरा २७ उरुरसं षड्रोपेतं भगवदर्पणं ब्रह्मार्पणं गवार्थे विप्रार्थे असवाजीवनयेपातेतथोक्ताः २८ ॥ इति श्रीभागवते महापुराण
तृतीयस्कंधे पदरत्नावल्यां टीकाया तृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥ अथ तदनुज्ञातास्तीति विप्रभोजनायानुज्ञाताः तया वारुण्या विश्रंभं स्वः पर इति ज्ञानं येषां तेतथोक्ताः पस्पृशुस्तद्वितवंतः स्पृश उपलपे १ मेरेयदो
ममेरेयाख्यमद्यपानदोषेण रवावादि तेषां निम्लोचति अस्तंगच्छति सति आसीत् मविष्यति विमर्देन विनाशलक्षणः कलहोऽन्योन्यसंघर्षलक्षणः २ तदा भगवता किमकारीति तत्राह भगवानिति आत्
मायाया आत्मसामर्थ्यस्य गतिमवलोक्य पूर्वमेवेति शेषः तत्तद्योग्यतया तत्तद्वस्तुप्राकट्येन यावत्तेतां ज्ञात्वा कतिपयैर्वर्षैः पूर्वमेव जनाद नः । औसलं ज्ञानं संतत्या उद्धवं बंकरा नयति नयदनेषीत् ३

संक्षिप्तोक्तविदेचयति अहंचेति संजिहीर्षुणासंहर्तुकामेन हेत्यनेन तज्ज्ञानंतत्रविस्तीर्षिपुनर्हरिवतीमगादितिवचनात् स्वगरीहणात्पूर्वमापि मनवदाज्ञयावदरीगमनरूपप्रयासः ४ हेगरीदमविदुर
अथापि पूर्वदिष्टोऽहं पुनः स्वगरीहणकाले मर्तुः पृष्ठतोऽन्वगममनुगमिष्यदित्यन्वयः चावेतचर्वणवत् अनुगमनं निष्प्रयोजनमेत्याह तदभिप्रेतमिति तस्य कृष्णस्याभिप्रेतज्ञानोपदेशलक्षणहादं जानन्
प्रयोजनान्तरं चास्तीति ध्वनयति पादेति बहुलं पूर्वमेवोपदिष्टोपि हरिणा ज्ञानमुदयः । स्वगरीहणकाले तु पुनः प्रच्छेदशक्तिरिति ५ ननु अनुगमनवचनेन मयैव सावस्थायामनवस्थानप्रतीयते तथाच
तददर्शनाभावेन तज्ज्ञानोपदेशसंभवः स्यादित्युक्तमयुक्तमितितत्राह अद्राक्षामिति विचिन्वन्मार्गमाणः । द्रष्टुं प्रपद्यते पतिमात्मज्ञानदानेन पातारः सरस्वत्यांतरीरे । कृतकेतं कृतनिवासं केतनम्
नन्याधारम् ६ इयामश्वायमवदातश्चानिर्मलश्चेति इयामावदातस्तं इयामाचारान्यामप्यवदातमरुणसूर्यवत्यकाशमानमित्यर्थः । अवदातः सितरुणइत्यभिधानाच्चोद्यहभेदात् सितरुणाश्चाधिकारिणा
भेदात् प्रतीयत इति चोत्तनाय तथोक्तमिति वा प्रशांतेस्तिमिते अरुणे लोचने यस्य स तथातं कृमिकोशेन रश्मिर्कौशेयं तेनावरेण च विदितं विशेषितं कौशेयं कृमिकोशात्प्राप्त्याथिधानं छंदोभंगमयात् श्रुति
तं अण्प्रत्ययाद्वा ७ अपाश्रिता र्भकावस्थमवतारदशायां पाऽवस्थातामाश्रितं अकृशपूर्णं त्यक्तपिप्पलं त्यक्तकर्मफलं योगाद्वोत्सृष्टाश्चत्यप्रलम् ८ तस्मिन्महाभागवतो
अहंचोको भगवता प्रपन्नार्तिहरेण ह ॥ बदरीं त्वंप्रयाहीति स्वकुलं संजिहीर्षुणा ४ अथापि तदभिप्रेतं जानन्नहमरिंदम् ॥ पृष्ठतोऽन्वगमं भर्तुः पादविश्ले

षणाक्षमः ५ अद्राक्षमेकमासीनं विचिन्वन् द्रष्टुं पतिम् ॥ श्रीनिकेतं सरस्वत्यां कृतकेतमकेतनम् ६ श्यासावदातं विरजं प्रशांतारुणलौचनम् ॥ दौर्ध
श्रुतिभिर्विदितं पीतकौशावरेण च ७ वामऊरावधि श्रित्य दक्षिणां प्रिसरोरुहम् ॥ अपाश्रिता र्भकावस्थमकृशं त्यक्तपिप्पलम् ८ तस्मिन्महाभागवतो
द्वैपायनसुहृत्सखा ॥ लोकाननुचरन्सिद्धाससादयदृच्छया ९ तस्यानुक्तस्य मुनेर्मुकुंदः प्रमोदभारानतकंधरस्य ॥ आश्रुष्वतो माव नुरागहाससमी
क्षयाविश्रमयन्नुवाच १० श्रीभगवानुवाच ॥ वेदाहमंतर्पनसीप्सितं ते ददामि यत्तदुवाच पमन्यैः ॥ सत्रे पुरा विश्वसृजामुनीनां पांसेद्विकाशेन वसोत्वयेष्टः
११ स एष साधो च स्मोभवानामासादितस्ते मदनुग्रहोऽयम् ॥ यन्मानृलोकं रंहउत्सृजंतं दिष्टया ददृश्वान्विशदानुवृत्त्या १२ पुरा यथा प्रोक्तमनायनाच्छे
यद्वेनिषण्णायममादिसर्गे ॥ ज्ञानं परमं मम हि मावभासं यत्सूरयो भागवतं वंदति १३

मूपादिलोकाननुचरन्पथं नृसिद्धो ज्ञानी भैत्रेयो यदृच्छया भगवदिच्छया स साद हारिमिति शेषः ९ हरेरनुग्रहातिशयसूचनाय मुनेरागृण्वतः सततं त्युक्तं सम्प्रत्युपागतासाध्यां स्तंभदार्ढ्यताभां स
हितया समीचीनया कदाचिन्नयविश्रमयन्संसारोच्छेदपरिहृत्या नंदं जनयन् समभेदे समीचीन इति यावदः १० किंप्रित्याह हरि रितितत्राह वेदेति देवसामद्वकाशिक्षागणे तेन वचनं त्यंतं हृदियदं पित्ततद
हं वेदतत्तत्कृतत्राह ददामिति ते तु भ्यंस्वदभीष्टं ददामि दास्यामि तीच्छामि अन्यैः प्राप्यं चेत्किमनेनेत्यतः कं दुरवापमिति अन्यैर्मद्रक्तिरहितैः । तन्मुखारविंदादिः सृष्टं जेतुं महता पुण्येन भावं भगवन्
द्विष्टपुण्यकर्मणा मेतत्तत्तत्सादिततत्राह सत्र इति पुरा पूर्वजन्मनि निर्यभगवदुपासनशीलत्वाभ्यामुनिशब्दवाच्यनादेवानासत्रेयज्ञविशेषे मत्सिद्धिकाशेन मत्तज्ञानादिसिद्धिकाशेन वयष्टः पूजितः १२ कृतांतरं
चाह स एष इति हेसाधोऽद्वयत्वयाऽऽसादितो यो भवः शरीरसंयोगलक्षणः स एष भवानाजन्मना चरमो भवः अयं मदनुग्रहः ईदृशो मम चित्तद्वयीकरणलक्षणः स साद विदोषः कुनो वयसमेव इति तत्राह यम्
मिति भवान् रहराकृतलोकमुत्सृजंतं मां विशदानुवृत्त्या निर्मलसेवया ददृश्वानिति यत्तदित्यन्वयः दिष्टोऽत्यर्थं भद्रमिदं तस्मिन्महत्तत्ते १२ वक्तव्यार्थे श्रुतात्तेन कृष्णनार्यैः कृतं तदिति दुरेति रक्तं भुम्भु
मुपदेश्यामि इत्यप्याहृत्यन्वयः कर्तव्यः मया पुरादि सृष्टौ मम भावेन मे हतज्ज्ञानं वपणां जाः यप्रोक्तं यज्ज्ञानं यत्परमं यत्तमं यन्मद्विज्ञो वयासः प्रकाशो यस्मात्तत्पूरयोर्यत्तदासंभारः स एव भगवत्पदः स एव

परमात्मनो जीवात्मनश्चात्तन्पारतन्त्र्यादिविशेषज्ञानेन तथैवाविवक्ष्यते २३ नन्वत्रविदुरेण यदुनामेष्ण द्वयश्रवणेनोत्पन्नशोकशमनप्रयत्नएव क्रतु उतान्योपि प्रसंग इत्यत्राह सतिमिति कृष्णपारेग्रहे कृष्णपारिवारजने विश्रंभादयमुद्रबोमदभीष्टवक्ष्यतीति विश्वासात् २४ इदमित्युक्तविशिनष्टि ज्ञानमिति अत्रेतुमाह यदिति हिशब्दोऽवधारणार्थः हिहेतावधारण इति यादवः स्वभृत्याः स्वदासास्ते धामर्थप्रयोजनकुर्वतः स्वभृत्यार्थं कृतश्चरति २५ नन्वत्रोद्धवेन श्रुत्वा तूष्णीं गतमुत किमप्यभिहितं तत्राह नन्विति ननु शब्दो हेत्वर्थः तत्त्वसारादः तत्त्वज्ञानसिद्धः कौषारबोमैत्रेयः इदगुणनामापि वैशंपायन वल्लोकेन सिद्धत्वादुच्यते अतिक्रमसमीपस्थितस्ते तव भगवताऽऽदिष्टः । तत्त्वज्ञानोपदेशोपदेशः जिहासताहातुका मेन तस्मान्नमपापृथग्बलव्यपितिशेषः २६ सूतः शौनकायैवाकथं कथयति इतीति गुणकथारूपया सुधया ह्युतो गत उरुस्तापो यस्य स तथा ह्युत गता विति धातुः यमस्त्वसुः यमुनाया यस्याः पूर्वसंख्यायां विदुरदर्शनं तां निशासमुषितः सुखमुषितः औपगविः उपगोरपत्पमुद्रवस्ततो यमुनायाः २७ परीक्षिद्गद्रीं त्वं प्रयाहीत्यादि श्रुतकथनत्वेन ज्ञातोद्धवावशेषो विशेषतुभ्यस्तथापृच्छति निधनाभितेतु शब्द एवार्थः तेषु वृष्ण्यादिषु निधनं देहत्यागलक्षणं नाशमुपगतेषु सत्सु स उद्धव एव कथमवशिष्ट इत्यन्वयः अयोद्धुमुख्यत्वादुवारित इति तत्राह अधिरथेति अधिरथानां यथं पातीति अधिरथयूथपास्तेषां यथं पातीति अधिरथयूथयूथपास्तेषु मुख्यो मुख्यतो योद्धा हरेरवशिष्टत्वात्तदपेक्षयितव्यं तत्राह यद्धरिरेति

श्रीशुक उवाच ॥ इत्युद्धवा दुपाकर्ण्य सुहृदां दुःसहं वधम् ॥ ज्ञानेनाशमयस्तत्ता शोकमुत्पतितं बुधः २३ सतं महाभागवतं व्रजंतं कौरवर्षभः ॥ विश्रंभादभ्यधत्ते दं मुखं कृष्णपरिग्रहे २४ ज्ञानं परं स्वात्मरहः प्रकाशं यदा ह्ययोगेश्वर ईश्वरस्ते ॥ वक्तुं भवान्नोर्हति यद्विष्णोर्भृत्याः स्वभृत्या र्थं कृतश्चरन्ति २५ उद्धव उवाच ॥ ननु ते तत्त्वसंराद्वक्त्राः कौषारवोतिके ॥ साक्षाद्भगवतादिष्टो मर्त्यलोके जिहासता २६ सूत उवाच ॥ इति सह विदुरेण विश्वमूर्तेर्गुणकथया सुधया ह्युतो रूतापः ॥ क्षणमिव पुलिने यमस्वसुस्तां समुषित औपगविर्निशांतो गाव् २७ राजोवाच ॥ निधनमुपगतेषु वृष्णिभोजेष्वधिरथयूथयूथपेषु मुख्यः ॥ सतुकथमवशिष्ट उद्धवो यद्धरिपितृजजाकृतिं त्र्यधीशः २८ श्रीशुक उवाच ॥ ब्रह्मशापापदेशेन कालेनामोषवांछितः ॥ संहृत्य स्वकुलं नूनं त्यक्ष्यन् देहमर्चितयत् २९ अस्मालोकादुपरते मयि ज्ञानं मदाश्रयम् ॥ अर्हंत्युद्धव एवाद्वा संप्रत्यात्मवतां परः ३० नोद्धवोष्वापिमं यूनो यद्वह्णैर्निर्जितः प्रभुः ॥ अतो मद्रत्पुनर्लोकं प्राहयन्निहतिष्ठतु ३१

हरिरप्याकृतिपृथिवीतत्पजेतत्पाजेतपन्वयः इति यदतस्तदपेक्षापि दूरोत्सारिता त्रिलोकेशत्वमिदं स्यात्प्यस्तीति । त्र्यधीश इति अनेन भूलोकात्स्वर्गलोकं गत इत्यर्थः संपद्यते आकृतिशब्दस्य पृथिव्यभिधेयत्वे सवैमुपपद्यते तत्कथमितीयमाशंका शरीरमाकृतिर्देहः कुः पृथ्वी च महीति येत्यनेन परिहृता अस्त्वाकृतेः पृथिवीपर्यायत्वं तथाप्यत्र तच्छब्देन शरीरमेवोच्यत इति अंगीकृतं यं अनंतरमपि निश्चेतनत्वेन सदाकारदर्शनात् अतोपुक्तिर्वैकल्येति चेन्न नित्यानंदस्वरूपत्वेन देहस्यागाधो गान् अतो देहस्यागोनामपृथिवीलोकस्याग एव तेन तदाकारदर्शनं नुष्ठजनमोहनाय कृतं तदुक्तं पृथिवीलोकसत्यागो देहस्यागो हरेः स्मृतः । नित्यानंदस्वरूपत्वादन्योनैवोपलक्ष्यते । दर्शयन् जनमोहाय सदर्शितं तदाकृतिं । नटद्वज्जगन्विष्णुः परज्ञानाकांक्षितेति राजन्परस्पतनुभृज्जननाप्येहं मायाविदं बन्मवेहि पथा नटस्येत्यत्रायुक्तं ३८ परिहारं वक्ष्यन् नृपं शुक्रावोक्तिं ब्रह्मेति ब्रह्मशापापदेशेन विप्रशापाभिधानेन कालेन मृत्युना देहं पृथिवीं यस्य पृथिवी शरीरमिति श्रुतिः २९ परिहरति अस्मादिति अस्मात्पृथिवीलोकम् । उपरते स्वलोकं गते सति अर्हति उपरतेऽप्युपदेशः । आत्मवत्तं ब्रह्मज्ञानिनां मध्ये परः ३० एते देवनिर्धारयति नेति प्रभुरहं यद्वह्णैर्यस्य भक्ष्यादिगुणैर्निर्जितो वशीकृतः स उद्धवोष्वापि

किंचिदपि मयूतोमत्तोहीनो न भवति किमु मम समस्य उत्तमैरधिकत्वं वा साध्यं वापि जयोपि वा । उच्यते पितुर्निचानां मोहार्थं वाप्युपेक्षयेत्यादेर्दुष्टजनमोहार्थं तत्काले स्वज्ञानोपदेष्टुः पुरुषाधिक्यज्ञापना
 र्थं वा श्रीकृष्णेन स्वस्वाम्यमुद्रवस्याक्तं ननु तत्त्वार्थमिति ज्ञातव्यं यतो मज्ज्ञानोपदेष्टुः पुरुषाधिक्योपमत्तं पुनर्मद्वल्लोकजनज्ञानादिकं ग्राहयन्निहतितु इत्यादि च तदित्यन्वयः एतेन कारणेनाद्भुतविशिष्ट इति प्र
 श्नपरिहारः ३१ उद्धवेनाप्येतदाज्ञाकृतेत्याह एवमिति शब्दो विदो यो निश्चिन्तितं कारणं यस्य स तथा तेन ईजे पूजयामास ३२ औद्धर्वात्समाप्य वैदुरीकथामाह विदुरोपीत्यादिना ३३ देहन्पासं पृथिवीलो
 क्त्यायं पशूनामज्ञानाम् ३४ आत्मानं स्वमनसोऽस्मिन् स्मृतम् ३५ द्युस्तरितंगं मित्रासुतो मैत्रेयः ॥ ३६ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे तृतीयस्कंधे विजयध्वजकृतटीकायां चतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥
 अत्र गंगाद्वारे मैत्रेयं प्राप्य विदुरस्य प्रश्नकारं कथयति द्वारीति अक्षाद्युनचाद्वारिगंगाद्वारे आसीनमगाधबोधमनवगाह्यज्ञानं विदुरस्य सौशील्यादिगुणैरतितुल्यं मैत्रेयमभिसूत्या गुह्यपक्षतिविधिना प्राप्य प्रच्छे
 दित्वन्वयः अच्युतभावेन भगवद्वक्तृत्वाद्युद्धः । अच्युतभाववृत्तिपाठे अच्युतलीला मृतपानेन शरीरयात्रावानित्यर्थः । भावो लीलाक्रियाचष्टेऽप्यभिधानम् । कुरुणामृषभ इत्यनेन कुलीनत्वेन ज्ञानं

एवं त्रिलोकगुरुणा संदिष्टः शब्दो योनिना ॥ बदर्याश्रममासाद्य हरिमीजसे माधिना ३२ विदुरोऽप्युद्धवाच्छ्रुत्वा कृष्णस्य परमात्मनः ॥ क्रीडयोपात्तदेहस्य
 कर्माणि श्लाघितानि च ३३ देहन्पासं च तस्यैव धीराणां धैर्यवर्धनम् ॥ अन्येषां दुष्करतरं पशूनां विह्वलतामाम् ३४ आत्मानं च कुरुश्रेष्ठ कृष्णेन मनसोऽस्मिन्
 स्मृतम् ॥ भ्यायन् गते भागवन् रुरोदप्रेमविह्वलः ३५ कालिन्ध्याः कतिभिर्विद्वानहोभिर्मरतर्षभ ॥ प्रापद्य तद्युमरितं यत्र मित्रासुतो मुनिः ॥ ३६ ॥ इति श्रीभा
 गवते महापुराणे तृतीयस्कंधे चतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ द्वाविद्युनचाद्वारिगंगाद्वारे आसीनमगाधबोधम् ॥ क्षताभिसूत्या च्युतभावशु
 द्धः प्रच्छसौशील्यगुणातिवृत्तम् १ विदुर उवाच ॥ सुखाय कर्माणि करोति लोको न तैः सुखेनान्यदुपारमं वा ॥ विदेत भूयस्तत एव दुःखं यदत्र युक्तं भगवान्
 देवः २ जनस्य कृष्णाद्विमुखस्य देवादधर्मशीलस्य सुदुःखितस्य ॥ अनुग्रहायेह चरति नूनं भूतानि भव्यानि जनादेन स्य ३ तस्माद्भुवर्गादिशशमेव त्वमसं
 धितो भगवान्येन पुंसाम् ॥ हृदि स्थितो यच्छति भक्तिपूते ज्ञानं स्वसत्ताधिगमपुराणम् ४

हृणयोभयत्वं सूचयति १ ननु पृच्छते द्विकर्मकत्वेन भाव्यत्वादन्न तदप्रतीतिर्नैरर्थकोपेक्षश्च इति तत्राह सुखापेति लोको जनः सुखाय सुखप्राप्तये यागादिकर्माणि करोति तैः कर्मभिः सुखमन्यस्य दुःखस्योपर
 मं विनाशवान् विवेकं किंचातो बहुतरा अनर्थप्राप्तिरिस्पादित्याह भूय इति ततः कर्मभ्यो भूयो दुःखमेवाप्नोति तदन्तु तव किमत्राह यदत्रेति अत्र सुखमाप्तये दुःखनिवृत्तये च यद्युक्तमविश्रितं तत्त्वेन योग्यं त
 त्किनोपदेदित्यन्वयः अनेन सुखप्राप्तिदुःखनिवृत्तिचपप्रच्छेदं युक्तं भवति २ नन्वत्र सुखप्राप्तिदुःखनिवृत्त्युपायप्रश्न एव क्रियते न भगवत्तत्त्वविषय इति तत्राह जनस्येति स्वतो ज्ञानाभावात् बोधकपुरुषात्मा
 न्कृष्णाद्विमुखस्येत्याह नत्वयोभयत्वादन्यथा तस्यानुग्रहाय जनादेन स्य भूतानि चरतीत्युक्तिर्विह्वलस्यात् भव्यानि भगवन्तानि एवं विधानि जनादेन स्य भूतानि ज्ञानोपदेशलक्षणप्रसादकार
 णायेह कर्मभुवि देहधारणं कृत्वा वतंतदविभावः ३ फालिवमाह तदिति यत्रो लोका अनुग्रहाय भवज्जीवनंतत्तस्मात्साधुवर्य शर्मवर्त्म सुखप्राप्तिमार्गादिदिशेत्यन्वयः येन शर्मवर्त्तमास्व सत्ताधिग
 मं स्वव्यभिचिह्नपक्षं पुराणसंग्रहायागतम् ४

पुंसवत्स्योपि भगवत्सृष्ट्यादिगुणकर्मकथनश्रवणादिकमेव नातो न्यादिस्थापयान्तत्सृष्ट्यादिप्रकारं पच्छति करोतीति देवदत्तव्यावृत्तये आत्मतंत्रइति स्वातंत्र्यंचकति पश्यवस्तुष्वेव न सर्वत्रैत्यत उक्तं भग
वांरूपधीश इति तानि कर्माणि पुष्टिनिश्रद्धादीनि वर्णयेति प्रत्येकमन्वेत्तव्यं किंचाग्रे आदिकाले पथाइदं जगत्ससर्जतप्रकारमिति सर्वत्रोच्यं तत्सेतौ संस्थाप्य स्वपथाजगतोर्ध्वोत्तरीविकां विधत्ते तवेपमिति
स्मरतो वक्ति ५ पुनः प्रलयेने जादृशकाशे गुहायामिदं निवेशयन् पुनस्तज्जगत्सृष्ट्यादिवृत्तिः सहारिपथाशेते एतज्जगत्सृष्ट्यादनुप्रविष्टो हरिपथाबहुधासीत् अनायासेन बहुरूपं गृह्णातीति योगेश्वराधी
श्वरइत्युक्तम् ६ जगत्सर्जनादिकर्मकथनश्रवणादेरवतारभेदैः क्रियमाणकर्मकथनादौ सम्पत्कमनोनिर्विशतीत्यतस्तानि कर्माणि अवश्यं वक्तव्यानीत्याशयेन पुनरुक्तं करोति क्रीडन्ति द्विजगोसुराणां
क्षेमायेति चतुष्पथदेवप्रयोजनमित्यवधारयति भवतां श्रुतपूर्वाग्निहरेः कर्माणि पुनः प्रश्नस्य कोऽर्थ इत्याशयस्य सत्यकित्वलंबुद्धयभावाद्भिषोषश्रवणेच्छार्थ इत्याह मनोनेति चरितश्रवणपानं कुर्वतामित्य
र्थः ७ ननु चतुर्मुखेन लोकादयः कल्प्यते सूर्याचंद्रमसौ घातापथापूर्वमकल्पपदित्यादि श्रुतेः अतः कथं हरेः सकाशात् लोकादिसर्जनादिकृतत्कथनीयमिति प्रश्न इत्याह यैरिति महदादितत्त्वभेदैः भे
दो विष्टोऽवलनमित्यभिधानं भूरादिलोकान् अलोकान् पृथिव्या विवाह्यावरणविशेषान् तत्त्वभेदैरित्युक्त्या प्रथमतो ब्रह्मांडनिर्माणतदनंतरं लोकदिकल्पनमिति शिष्टां तथा वक्ष्यमाणत्वात् तेन यत्र ब्रह्मांडे ह
मलोकेषु सर्वस्त्वनानां सर्वमाग्निना निकायस्य देवमनुष्यादिभेदोऽधिकृतः । तत्तत्पदार्थाधिकारो ग्य त्प्राकृतः प्रतीतः प्रत्यक्षानुमानान्यामवगतः कथमित्येतदपिवर्णयेति ८ नारायणो येन वा प्रजाना

करोति कर्माणि कृतावतारो यान्यात्मतंत्रो भगवांश्च यधीशः ॥ यथा ससर्जाग्रइदं निरीहः संस्थाप्य वृत्तिं जगतो विधत्ते ५ यथा पुनः स्वैस्वइदं निवेशय शोते गुहा
यांसि निवृत्तवृत्तिः ॥ योगेश्वराधीश्वर एक एतदनुप्रविष्टो बहुधा यथासीत् ६ क्रीडन् विधत्ते द्विजगोसुराणां क्षेमाय कर्माण्यवतारभेदैः ॥ मनो न तृप्यत्य
पिशृण्वतां नः सुशोकमौलेश्वरितामृतानि ७ यैस्तत्त्वभेदैरधि लोकनाथो लोकानलोकान् सहलोकपालान् ॥ अचीकृपद्यत्र हि सर्वस्वतनिकायभेदोऽधिकृतः
प्रतीतः ८ येन प्रजानामुत जात्मकर्मरूपाभिधानेन भिदां व्यधत् ॥ नारायणो विश्वसृष्ट्यात्मयो निरेतश्च नो वर्णय विप्रवर्य ९ परावरेषां भगवत्कृतानि श्रुतानि
मेव्यासमुखादभीक्ष्णम् न तृप्तुमः कर्णसुखावहानां तेषामृतैरुष्णकथामृतौघात् १०

मात्मना देहेन स्वभावेन वा कर्मणा चेष्टालक्षणो नादृष्टेन वा रूपेण शुक्लनीलाद्याकारविशेषेणाभिधानेन घटादिनाम्ना मिदा व्यावृत्तिमुतापिव्यधत्त एतदप्यस्माकं वर्णयेत्यन्वयः सर्वस्वतनिकायेति सामान्येनो
क्तस्य विशेषार्थः नारायणो देवदत्तइत्येतत्तत्तत्कं विषयगति स्वपमन्नेन सृष्टः कथं विषयसृक् स्यादित्यत उक्तमात्मयो निरीति आत्मना स्वपमेव योनिः कारणं यस्य स तथा । सृष्टा धातेति चतुर्मुखस्य सृष्ट्वप्र
सिद्धेः कथं मस्य विषयसृष्ट्वमित्यतो वेत्युक्तमात्मयो निरीति आत्मनो विरचित्य यो निरीतिरर्थः ९ भगवच्चानोपयोगित्वेनापादनीयत्वाद्भवत्वेवं मनुष्यादिभेदज्ञानेनां किं प्रयोजनमित्याशंक्यत उज्जानस्य भ
गवच्चानोपयोगित्वेन युक्तमापाद्यत्वमित्याह परावरेषां मिति परावरेषां ब्रह्मादिदेवमनुष्याणां कृतानि भेदा व्यासमुखादभीक्ष्णं श्रुतानि ततः किं तत्राह नेति श्रुतानां तेषां ब्रह्मादिचरित्राणामृतैश्च
वममेतात्पर्यज्ञानेन सति ब्रह्मादिमहिम्नामपि भगवन्महिमावलंबित्वत्कृष्णकथामृतौघप्राप्तौ तातेषां ततोऽतरेषां भागवतानां कृष्णस्य च कथामृतौघात् श्रुतात् न तृप्तुमः तात्पर्यज्ञानेन सति कृष्णकथामृतौघत्वं कु
त इति तत्राह कर्णेति कृष्णकथामृतौघस्यैव कर्णसुखावहत्वं नान्यस्य तस्य कर्णकर्कशत्वं मित्यर्थः ऋगताविति धातोर्निष्ठांतमृतामिति रूपं ननु अत इत्यन्वयः तदं गीकरीतेभ्यो न तृप्तुमिति योगः स्यात्
ननु तेषामिति ग्रंथान्तरे भारतस्य प्रसंगानुपपत्तेश्च १०

इतोपि श्रीकृष्णस्य गुणगणकथा मृतस्य प्राप्ती भूतात् भारतात् न कस्यापि तृप्तिरित्याह कस्तृष्ट्यादिति बोधुष्माकंसन्नेषु सुतादिसूरिभिरीड्यमानात् स्तूयमानात् तीर्थपदो हरेरभिधानात् भारतनामकीर्तना
 द्वसन्नः कः पुरुषः तृमुपादलमिति बुद्धिपूर्वादित्यन्वयः । अलंबुद्धयभावे हेतुमाह यदिति यस्तीर्थपातपुरुषस्य कर्णनाडीद्वारा हृदयगुहां प्रविष्टः संसारप्रदागेहरतिं गृहजाया पुत्रादिस्नेहलक्षणा रतिं छिनत्ति तस्ये
 विशेषः ११ यन्मोक्षसुखानुवादिशास्त्रं देवाभ्यसनीयं भारतस्य ग्राम्यसुखानुवादित्वेन पुरुषार्थानुपयोगित्वादिति तत्राह मुनिरिति गुणानामिति षष्ठी द्वितीयार्थे भगवद्गुणान्वक्तुमाश्रिते तव स्वामु
 निःसर्वज्ञोपि कृष्णो भारतमाह । ननु गुणान्वक्तुमकामयत न त्वभ्यधाद्यतो ग्राम्यसुखानुवादेन नृणामिति श्रद्धां तैति तत्राह यस्मिन्निति यस्मिन्भारते श्रवणादिनाभ्यस्यमाने सति नृणां प्रतिग्राभ्यसुखानुवादेनै
 श्रद्धां ता हरेः कथायामेव श्रद्धां ता भारतात्परं विष्णोर्महिमावाचकं कवित् । भारतात्परं विष्णोर्महिमावाचकं कवित् । सत्यकामेन हरेणाविश्रिता गुणा भारते कथिता इत्यतः हरेः कथायां श्रद्धां ता
 भ्यसनीयमित्यविगीतम् १२ अस्तु हरेः कथायां श्रद्धां ता नृणामिति ततः किं फलं विधत्त इति तत्राह सा श्रद्धानस्येति ग्राम्यसुखानुवादेनैव श्रद्धां ता हरेः कथायां विवर्द्धमाना श्रद्धानस्य पुंसो मतिरन्यत्र विषये पु
 रस्ति करोतीति प्रथमं वैराग्यं द्वितीयं भक्ति लक्षणं तृतीयं मुपासनाजनिता परोक्षज्ञानं चतुर्थं समस्त संसारदुःखोच्छेदेन परमानंदलक्षणं मोक्षारूपं फलं करोति एतदेवाह हरेरिति सदानुस्मृत्या जाता परोक्षज्ञाने

कस्तृष्ट्यातीर्थपदोभिधानात्सन्नेषुः सूरिभिरीड्यमानात् ॥ यः कर्णनाडीं पुरुषस्य यातो भयप्रदागेहरतिं छिनत्ति ११ मुनिर्विवक्षुर्भगवद्गुणानां सखापिते भारत
 माह कृष्णः ॥ यस्मिन्नृणां ग्राम्यसुखानुवादेर्मति श्रद्धां ता न हरेः कथायाम् १२ सा श्रद्धानस्य विवर्द्धमाना विरक्तिमन्यत्र करोति पुंसः ॥ हरेः सदानुस्मृतिनिर्द्व
 तस्य समस्त दुःखाय यमाश्रुते १३ ताच्छोच्य शोच्यानविदो न शोचे हरेः कथायां विमुखानघेन ७ क्षिणोति देवोऽनिमिषस्तु तेषामायुर्वृथा वा दगतिस्मृती
 नाम् १४ तदस्य कौषारवशमदातुर्हरेः कथामेव कथासुसारम् ॥ उद्धृत्य पुष्पेभ्य इवार्तबंधो शिवायनः कीर्तयतीर्थकीर्तः १५ सविश्वजन्मस्थितिसंयमार्थे क
 तावतारः प्रगृहीतशक्तिः ॥ चकार कर्माण्यतिपूरुषाणि यानीश्वरः कीर्तयतानि मयम् १६ श्रीशुक उवाच ॥ स एव भगवान् पृष्टः क्षत्राकौषारविमुनिः ॥ पुं
 सानिः श्रेयसार्थाय तमाह बहूमानयन् १७ ॥ मैत्रेय उवाच ॥ साधुपृष्टं त्वया साधोलोकान् साध्वनुगृह्णता ॥ कीर्तितं त्वत्ताले के आत्मनो धौ क्षजात्मनः १८
 नैतन्निब्रंत्वा यि क्षतर्वा दरायणवीर्यजे ॥ गृहीतो नन्यभावेन यत्त्वया हरिरीश्वरः १९

न निर्वृतस्यासंभ्रंता तमाव्यवस्थासु संभ्रंतास्तस्याशु कालक्षेपमंतरेण १३ व्यतिरेकमुखेन हरेः कथायाः साप्यप्यहेतुत्वमाह तानिति अविदो ज्ञानदुर्बलान् अयेन न्यसनेन ध्यात्मनः शोकार्थं करणत्वं
 यथार्थं न विख्यामृतमिति चोत्तियुतमनुशोचइत्यात्मनेपदप्रयोगः अनिमिषो देवः कालात्मा विष्णुः वृथावादो वृथा गतिरवृथा स्मृतिश्च येषां तैतथा तेषामायुर्वृथा क्षिणोति इति वा वृथावादो विवादस्तत्सहिते गतिस्मृ
 तीयेषां तैतथा तेषां न हरिकथावतां वृथेत्येति विशेषोक्तस्तु शब्दः १४ स्वार्थप्रश्नमुपसंहरति तदिति हरिकथाविमुखाव्यर्थोपुषइति यस्मात्तस्मान्तीर्थयथासेवमानानापां क्षिणोति तथा हरेः कीर्तिरपि
 तादृशी तीर्थरूपा कीर्तिर्यस्य स तथा तस्य नान्यकथाशिवसाधनमित्यस्मिन्नर्थे एव शब्दः १५ सारकथापि सृष्ट्यादिविषयलालैवेत्याशयेनाह सइति पुरुषावज्ञापयस्तत्कामतिर्कातानि अतिपुरुषाणि कृ
 त्वा सुदेवाद्यवतारः सृष्ट्यादिकर्तारो ब्रह्मरुद्राविति श्रुतिनिवारणार्थमीश्वर इत्युक्तं ब्रह्माशिवेशनशील ईश्वर इत्यर्थः प्रगृहीतसृष्ट्यादीच्छाशक्तिः वशीकृतमकृतिशक्तिर्वा १६ मैत्रेयो विदुरप्रश्नपरिहारं वक्तुमुपक्रम
 त इत्याह शुकः स एव मति निःश्रेयसार्थाय मोक्षादिपुरुषार्थाय १७ बहुमानप्रकारं वक्ति सार्ध्वाति अधोक्षजे हरात्मा मनोयस्य स तथा तस्य आत्मनो मम स्वस्य परमात्मनो वा १८ तव तद्विषयप्रश्न उचित एवेति
 कथयति नैतदिति यादृशोभावो विष्णोर्नन्यस्मिन् वस्तुनि नास्ति तादृशोभावो नन्यभावेन स्तेन सर्वोत्तमत्वज्ञानपूर्वक बहुमानेनेत्यर्थः हरिरीश्वर इत्येतौ शब्दौ अन्योन्यव्यावर्तकत्वेन प्रवृत्ताविति ज्ञातव्यम् १९

भा० तू०

देवयोनिस्वात्तद्वहिरकथामश्रोनाश्रयंकरइति भावेनकथयति मांडव्येति व्यासस्यभ्रातुर्विचित्रवीर्यस्यक्षेत्रीयाध्वानयोग्यायांशुजिण्यायांदात्यांघःसत्यवतीसुताज्जातः प्रजासंयमनोवधोभवानितियस्मात्
२० किंचस्वधामन्नजन्तवज्ज्ञानोपदेशायमामादिशदितियस्मात्तस्मात्भवन्सानुगस्यभगवतोऽनित्यंम्रियत्वेनसंमतोतुक्तइतिभावः । हिशब्देनसंमतत्वेग्रंथतरमसंकिंचोतयति २१ श्रोतुरमिमुखीकरणार्थं
वक्तव्यार्थमितिजानीते अथेति योगमायोपबृंहिताःस्वरूपसामर्थ्योपेताः २२ इति श्रीभागवतेमहापुराणेवृत्तीयस्कंधेविजयपध्वजकृतटीकायांपंचमोऽध्यायः ॥ ५ ॥ भगवानेकइदमग्रेअस्याग्रेआत्मापरमात्मा
आत्मनांजीवानांविभुरधिपतिःआत्माआदानादिकर्ताआत्मेच्छास्वरूपभूतांछष्टीच्छामनुगतंसिद्धक्षामीति भावमुपगतः तदुपकरणभावेदेवदत्तेच्छावत्तदिच्छापिष्यर्थानित्याह नानाशक्तीति स्वाधीन
नानासाधनोपलक्षितःनानासत्पुलक्षितइतिपाठे । सदेवसौम्येदमग्रआसीदसदेवेदमग्रआसीदित्यादिश्रुतितात्पर्यार्थान्नानानावादिमतोपलक्षितइत्यर्थः । सतोबंधुमसतिनिर्विदन्तित्यादिश्रुतेः ।
असत्त्वमतमासुरमतमितिप्रसिद्धेः १ एकस्यसतोहरेःसृष्टीच्छोत्पत्तिप्रकारमाह सवाइति योसावेकराहकोराजाचक्रवर्तीतएषतदाप्रलपेविश्वनापश्यत् सर्वकार्याणामूलप्रक्रतौलीनत्वादिति
विशेषदर्शनशक्त्यभावादित्यतउक्तं द्रष्टेति नहिद्रष्टुर्दृष्टोर्वैपरिलोपोविद्यतइतिश्रुतिवदित्यनेनशुद्धीता असुप्रहगित्यनेनएतदेवविश्रियते । जीवानानित्यत्वेनालीनत्वादर्शनसंभवात्कथनापश्यदितितत्राह
मेनइति आत्मानमितिजातावेकवचनं परमात्माएतोजीवमेनेऽरंमशक्तइतिवचनादसत्त्वमशक्तत्वमेवतनुस्वव्यतिरेकेणासत्त्वं पुरुषआसीदितिश्रुतेः क्षेत्रज्ञःपुरुषोह्यात्मासंसारीचेतनोमतइत्यभिधानं सु

मांडव्यशापाद्भगवान्प्रजासंयमनोयमः ॥ भ्रातुःक्षेत्रेभुजिण्यायांजातःसत्यवतीसुताद् २० भवान्भगवतोऽनित्यंसंमतःसानुगस्थहि ॥ ज्ञानोपदेशाय
चमामादिशद्भगवान्प्रजन् २१ अथतेभगवल्लीलायोगमायोपबृंहिताः ॥ विश्वस्थित्युद्भवांतार्थावर्णयान्पनुपूर्वशः २२ ॥ इतिश्रीभागवतेमहापुराणेवृत्ती
यस्कंधेपंचमोऽध्यायः ॥ ५ ॥ ॥ ॥ मैत्रेयउवाच ॥ भगवानेकआसेदमग्रआत्मात्मनांविभुः ॥ आत्मेच्छानुगतोह्यात्मानानाशक्त्युपलक्षितः १
सवाएषतदाद्रष्टानापश्यद्विश्वमेकराट् ॥ मेनेऽसंतमिवात्मानंसुसहकिरसुसहक् २ सावाएतस्यसंद्रष्टुःशक्तिःसदसदात्मिका ॥ माथानाममहाभागययेदंनि
र्ममेविभुः ३ कालवृत्त्यांतुमायायांगुणमय्यामधोक्षजः ॥ पुरुषेणात्मभूतेनवीर्यमाधत्तवीर्यवान् ४ ततोभवन्महत्तत्त्वमव्यक्तात्कालचोदितात् ॥ विज्ञा
नात्मात्मदेहस्थंविश्वंयजंस्तमोनुदन् ५

भावात्मन्येवातीविरताशक्तिः शक्यत्वाद्धार्यारमायस्यसुसहशक्तिः तदुक्तं शक्यत्वाच्छक्तयोभार्याःशक्तिःसामर्थ्यमुच्यतइति सुसिस्तुप्रकृतेःशोकातीवभगवद्रतिरितिच अनेनप्रकृतिदर्शनमपिप्रत्युक्तं
पृथगनवस्थानात् हरिरपिनिद्रासुद्विगतनेत्रत्वेननापश्यदितिकिनस्यादित्यतउक्तं असुप्रहगिति कापितथोच्यमानस्यगतिः अनास्थान्यत्रचप्रोक्ताविष्णोश्चक्षुर्निर्मलिनमितिबलव्या २ शक्तेर्नामाह सवा
इति महान्भागोभाग्यसमूहोयस्यसतयामहतीभाप्रतिगच्छतीतिमहाभागोवा तस्यसंबुद्धिः महाभागोति एतस्यसंद्रष्टुःसर्वदर्शनशक्तिमतोनारायणस्वयामप्रलयेसायुज्यंयाप्यरमतेसाशक्तिर्मायानामसर्व
प्रधानत्वान्मयोविष्णुस्तस्यैवंमाया चाथैवैशब्दःसाज्जात्माशक्तिश्चमायानाम सविभुर्धैर्येजगन्निर्ममे कीदृशी सदसदात्मिका आचामहदादिकारणव्यापिनी द्वितीयातद्रूपा ३ द्येदनिर्मयेजग
दित्युक्तंमर्पचपति कालवृत्त्यामिति जगदेवौषधरूपमिसारम्योक्तात्ममूलरूपाविर्भूतपुरुषरूपेणाधोक्षजः कालेनपुरुषादष्टाक्षरफलपाचकेनवृत्तिःसितृक्षत्वादिब्रह्मणापस्यावेतनायाः सातथोक्ता
अन्यत्रलोमलक्षणावृत्तिः गुणमय्यासत्त्वादियुगाभिमानिन्या इतरत्रतद्रूपायां मायायांचेतनायामचेतनायाचवीर्यैरेताख्यपरिणामकरंसामर्थ्यवाधत्त नुशब्देनउभयोर्मैहवैलक्षण्यंशक्तिं वी
र्यवानिति हरैर्नपुंसकरूपेनास्तीतिब्रह्मपति नैर्नवाचाख्यंयुवभैरमस्त्रीपुमान्पुत्रवितिश्रुतेः यद्वा स्वेनाहितवीर्यस्यजन्तवशक्त्यंकिंचोतयति ४ नहिलोकेवैर्यमादधानाःकार्यजनयंतोहवर्धते

वि० अ०

६

१०

नचैवमप्यतत्कृतः कार्योत्पत्तिदर्शनादित्याह तत इति यत्रवीर्यमाहितं ततोमायाख्यवस्तुनोमहत्तत्त्वचतुर्मुखशरीरमभवत्मायायानामांतराह अव्यक्तादिति अतिसुक्ष्मत्वाच्चान्नः का
लेनसकलप्राप्यदृष्टसाक्षिणापुरुषेणसृष्टुम्रेषकेनचचोदितात् प्रेरितात् । अभिमानिनोऽभिमानानुत्पादेशरीरोत्पादोव्यर्थ इति तत्राह विज्ञानात्मेति विज्ञानात्मावज्ञाचततोव्य काभिमानित्वाच्चान्नोरेया
ख्यात् कूटस्थादभूत्सर्वीयोपदेहइत्यभिमानोत्पत्तिमानभूदित्यर्थः उत्पत्तेःप्रागपिज्ञाननागोनास्तीतिचोतनायविज्ञानात्मेतिपदं अभिमानोत्पत्तेःकिलक्षणमन्नाह आत्मदेहस्थितिमिति निरालोकेकथमिदं
व्यतइत्यतउक्तं तमोनुदमिति नारायणप्रसादमाहुभूतज्ञानलक्ष गप्रकाशेनसूर्यैवतत्कालमवतमोनुदन्नभिभूयसूर्यवद्वर्तमानइत्यर्थः शरीरनिमित्तगलानिरीहोत्वात्माभिमानरहितोवा ९ प्रपंच
पंचीकरणप्रकारंप्रपंचयति सोपीति सआत्माहृत्तत्त्वाभिमानीविरींचोपि अशोजीवो गुणाःसत्त्वादयः कालःफलपाचकः एषामात्माभिमानीभगवतोहरेर्दृष्टेःकटाक्षवीक्षणस्यगोचरोविष
योऽस्यप्रपंचस्यसिद्धलयात्मानंस्वकीयत्वेनाभिमान्यमानंमहत्तत्त्वंपकरोत्परिणामोन्मुखं कृतवान्चैतन्यस्याविकारित्वेन । अत्रात्मपदनचैतन्यवाचि किंतुदेहवाच्येव कालजीवगुणादीना
मभिमानीचतुर्मुखइतिवचनात् अंशगुणकालात्मेत्पत्तमपदेनाभिमानिष्वमुच्यते नदेहः क्वचिहिरण्यगर्भस्याशशब्दवाच्यत्वमंगीकर्तव्यम् । सर्वजीवाभिमानित्वादंशइत्येवचोच्यतइतिवचनात्
६ अहंतत्त्वमजायतेत्यत्रजडात्जडस्योत्पत्तिरभिमानिनोग्रहादयउदभूवन्नितितात्पर्यग्राह्यं भूतभूताभिमानीचैतिवचनात्तत्स्वरूपमाह कार्येति कार्यशरीरम् । कारणानोदिष्याणि । कर्तृमनः ।
७ एषामात्मादिकारणं । किमुक्तं तत्राह भूतेति भूतैर्द्रियमनसामवउत्पत्तिर्यस्यास्तत्तथा ७ भूतादीनांत्रयाणांकारणस्याहंकार स्यनामभेदेनत्रित्वमाह वैकारिकइति अधुनात्रित्वसंख्याविशिष्टाहकारान् पृथ

सोप्यंशगुणकालात्माभगवद्दृष्टिगोचरः ॥ आत्मानंव्यकरोदात्माविश्वस्यास्यसिद्धक्षया ६ महत्तत्त्वाद्विकुर्वाणादहंतत्त्वमजायत ॥ कार्यकारणकर्त्रात्मा
भूतैर्द्रियमनोभवः ७ वैकारिकस्तैजसश्चतामसश्चेत्यहं त्रिधा ॥ अहंतत्त्वाद्विकुर्वाणान्मनोवैकारिकादभूत् ८ वैकारिकाश्चपदेवाअर्थाभिव्यजनंयतः ॥ तै
जसानीन्द्रियाण्येवज्ञानकर्ममयानिच ९ तामसाभूतसूक्ष्मादिर्यतःखलिंगमात्मनः १० कालमायांशयोगेनभगवद्बीक्षितंनभः ॥ तामसानुसृतंस्पर्शविकुर्व
न्निर्ममेऽनिलम् ११ अनिलोपिविकुर्वाणोभसोस्वलान्वितः ॥ ससर्जरूपतन्मात्रांज्योतिर्लोकस्यलोचनम् १२ अनिलेनान्वितंज्योतिर्विकुर्वत्परवीक्षितम् ॥
तम् ॥ आधत्तांभोरसमयंकालमायांशयोगतः १३ ज्योतिषांभोनुसंस्पृष्टंविकुर्वत्परवीक्षितम् ॥ महींगंधगुणामाधात्काल मायांशयोगतः १४

कृपृथक्स्थितिभेदमाह अहंतत्त्वादिति अंशगुणकालानामशस्यचमरेणयाविकुर्वाणादहंतत्त्वाह्वैकारिकनाम्नोमनस्तत्त्वमभूदित्यन्वयः ८ येभ्योर्थानांविषयाणामभिव्यजनंतद्विषयज्ञानंभवति येचैन्द्रिया
भिमानिनोवैकारिकनामानोदेवास्तेचवैकारिकादहंतत्त्वादभूवन्नितिसंबंधः ज्ञानकर्ममयानिज्ञानमयानानिअत्रादीनिकर्मप्रधानानिवागादीनिचतैजसान्येव तैजसादहंकारादेवोत्पन्नानिनान्यस्मादहंकारा
दित्यन्वयः ९ तामसाहंकारोभूतसूक्ष्माणामादिःकारणं शब्दादितन्मात्रास्तामसाहकाराज्जाताइत्यर्थः तत्रकीदृशीशब्दतन्मात्रा यतःशब्दतन्मात्रायाआत्मनोहरेर्लिंगमकंप्रमाणंसप्तमुत्पन्नमि
त्यन्वयः १० कालमायांशयोगेनकालस्यसृष्टिविशिष्टस्यमायायाःप्रकृतेरंशस्यजीवाभिमानिनश्चतुर्मुखस्यसन्निकर्षलक्षणसंबंधेनभगवतावीक्षितंकटाक्षितंतामसानुसृतंस्वकारणतामसाहंकारेणानुस्यूतम
तयवविकुर्वन्नभःस्पर्शतन्मात्रांनिर्ममेतस्मात्स्पर्शादिनिर्लेवायुंनिर्ममे ११ कालादिसहकारिणामसास्वकारेणानुस्यूतत्वादुरुबलान्वितोविकुर्वाणोनिलोरूपतन्मात्रांससर्ज तन्मात्रायालोकस्यलोचनं
प्रकाशकं लुचप्रकाशनइतिधातोः ज्योतिस्तेजस्तत्त्वमसाक्षीत् १२ रसमयंसतन्मात्राकार्यपरेणहरिणावीक्षितंकालमायांशयोगतःकालात्परिणामात्मायायाःप्रकृतेरंशोद्विष्टमभिव्य १३ गंधाख्यो
गुणोपस्यास्तांगंधगुणकार्यामित्यर्थः १४

विशेषगुणत्वाच्छब्दादयोनमभाविष्यावर्तकादिति यद्वैशेषिकमतंतत्रिराकरोति भूतानामिति नमभादीनां भूतानां मध्ये यद्यत्परात्परस्मात्पूर्वरमात्परं पश्चात्पश्चान्न्यमुत्पाद्यते तेषां परानुसर्गात्पूर्वेषां कारणानामुत्पत्तौ चोत्तरकार्येषु अनुप्रवेशाद्यसंख्येयं कश्चिद्विदिसंख्येयं विदिसंख्येयं नानुगुणान्विदुः वैशेषिकादितरइति शेषः १५ ब्रह्मांडोत्पत्तिप्रकारं वक्तुं महदाद्यभिमानिदेवानां स्तुतिप्रकारं कथयति एते देवा इति ये महदाद्यभिमानित्वेन हरिणा सृष्टा एते ब्रह्मादयो देवा विभुं मोक्षुरित्यन्वयः कीदृशाः विष्णोः कलाः भिन्नाशाः कालानिमित्तेन मायानिमित्तेनांशनिमित्तेन च लिंगशरीरपेषामस्तीति कालमायांशालिंगिनः अत्रैकस्यैव विरिचस्य कलांशभिमानिरूपद्वयमस्तीति ग्राह्यं कालजीवाभिमानेन रूपद्वंद्वीचतुर्मुख इति वचनात् स्तुतीनिमित्तमाह नानात्वादिति नानात्वादिष्टत्वात् स्वक्रियायां ब्रह्मांडोत्पादनक्रियायामभीशाब्जसमर्थाः शिरसि मल्लो जलिर्येषां ते तथा १६ किमूचुरितितत्राह नताः स्मेति ते तव भ्रमणानां पुंसां मायात्मिकादितापोपशमायातपत्रमिव स्थितं आतपात्राय तद्वत्पातपत्रं च न केवलं तात्कालिक तापनिवारणपटुः अनादिसंसारदुःखनिवारणसमर्थमिति भावेनाह यन्मूलैति यत्पदाराविदमेव मूलकेतमधिष्ठानं ग्रहं येषां ते तथा यतयोनिर्जितेन्द्रियग्राभां जसां क्रतुमार्गेण संसारारूपं दुःसंहृदयग्रंथिलक्षणं बहिरुत्क्षिपति निर्मूलं यति १७ ईशानिमादिपूर्णैश्वर्यमूर्तेऽस्मिन्मवेसंसारजीवा बंधमोक्षोपायभूतपादाराविदमृते तस्मां विना आत्मजात्मनि शर्मनलभंते यदतो भगवंस्तवाग्निच्छायायाः ब्रह्मविद्यायाः अंश

भूतानां नमभादीनां यद्यद्वाव्यं परात्परम् ॥ तेषां परानुसर्गाद्यथासंख्यगुणान्विदुः १५ एते देवाः कलाविष्णोः कालमायांशालिंगिनः ॥ नानात्वात्स्वक्रियानीशाः प्रोचुः प्रांजलयो विभुम् १६ ॥ देवा ऊचुः ॥ नताः स्मते देवपदाराविदं प्रपन्नतापोपशमायातपत्रम् ॥ यन्मूलकेतायतयोजसोरुसंसारदुःखं बहिरुत्क्षिपति १७ ऋते यदस्मिन् अवर्षं शजीवास्तापत्रयेणाभिहतानशर्म ॥ आत्मैल्लभंते भगवंस्तवाग्निच्छायां शविद्यामत आश्रयेम १८ मार्गं ति यत्ते मुखपद्मनीडैश्छंदः सुपर्णैर्ऋषयो विविके ॥ यन्नाममर्षोद्युसरिद्वारायाः परंपदंतीर्थपदः प्रपन्नाः १९ यच्छ्रद्धया श्रुतवत्या च भक्त्या संमृज्यमाने हृदये वधार्य ॥ ज्ञानेन वैराग्यबलेन धीरा ब्रजंति यत्ते त्रिसरोजपीठम् २० विश्वस्य जन्मस्थिति संयमार्थे कृतावतारस्य पदांबुजंते ॥ ब्रजे मसर्वेशरणं यदीशस्मृतं प्रयच्छत्यभयं स्वपुंसां २१ यत्सानुबंधेऽसति देहे हेममाहमि त्यूढ दुराग्रहाणाम् ॥ पुंसां सुदूवंसतोऽपि पुर्वाभजे मते ते भगवन्पदाजम् २२

विद्यामेकदेशविद्यामाश्रयेम ब्रह्मविद्याहरेच्छायातदंशो हि सुरेष्वापि । सर्वविद्याश्रयः प्रोक्तः प्रधानांशश्चतुर्मुख इति वचनात् योग्यतातारतम्यमपेक्षयांशविद्यामित्युक्तमनेन न्यतिरेकन्यायोदाशितः १८ इतोऽपि भगवत्पदज्ञानमेव स्वाभीष्टसाधनमिति भावेन स्तुवंति मार्गंतीति ऋषयो ब्रह्मादिज्ञानिनो विविके स्थित्वा सुखपद्मनीडैः मुखपद्ममेव नीडयेषां ते तथा तैः छदासि वेदा एव सुपर्णाः पक्षिणस्तैः । ते तव यत्पदं मार्गं ति अन्विच्छंति विचारयति अद्यापि मृगयंते इति वा यच्च यस्माच्च प्रपन्नानामघमर्षः दुःखनाशः स्यात् यच्छ्रुतारितोषरापाशपरपदं वयं तीर्थपदस्ते तव पदं प्रपन्ना इत्यन्वयः १९ एतत्पदमाप्तौ साधनमाह यच्छ्रद्धयेति संमृज्यमाने सम्यक्शोध्यमाने अवधार्य संनिधाय्य वैराग्यमेव बलपयस्यस्तथा तेन अंगिरसरोजाख्यपीठम् २० हरेर्विक्रमोलोकोपकाराय नस्वार्था यदतः स्मरणमात्रेण प्रीतोऽस्मदभीष्टं करोतीति भावेन स्तुवंति विश्वस्येति तव यत्पदांबुजं स्मृतं स्वपुंसामभयं प्रयच्छति स वेतच्छरणं ब्रजे मेत्यन्वयः कृतावतारस्य गृहीतपुरुषादिप्रादुर्भावंस्य २१ हरेः पदं विरक्त्येकलभ्यमिति भावेन स्तुवंति यत्सानुबंध इति सानुबंधे पुत्रादिपरिकरसहितेऽस्य मंगलदेहे हेजातिभिर्भेदेऽहमिति हे हेममेदमिति चोढ दुराग्रहाणां दुष्टज्ञानस्य चोढृणां पुंसां पुर्वादेहे वसतोऽपि तव यत्पदांबुजं सुदूरमत्यंतमगोचरं हे भगवन् त्वेषां पुंसां भजे मेत्यन्वयः २२

१ आर्षं ब्रह्मं तेल्यवोर्जीति सूत्रात् विद्वान्छिन्नीत्यादि वत् आत्मनूलभते आर्षे चर्मन् चर्मणीति प्राप्ते लुगिति वचनात् आत्मन् आत्मानि । इति भगवत्कोडे उक्त । २ ज्ञानमावेसंसारनिवृत्त्यवधारकः ।

निकटवर्तिनोहरदेशनासंभवेकिंकारणमितितत्राह तत्त्वमिति यस्त्वमेवमुक्तमहिमाअथोतस्मात्तेतन्नांनूनिशयेननपश्यंतिइत्यन्वयः असद्वृत्तिभिराक्षिभिरिन्द्रियैःपराहृतं बहिष्कारितमंतःस्थितं मनोये
षातिपराहृतांतर्मेनसोयस्मात् अंतःस्थितं प्रत्यगात्मानं विषयीकर्तुं योग्यमिति सूचनायानरिति विशेषणं कीदृशम् न्यासेन सकल कर्मणां परब्रह्मार्पणेन विलासोयेषां तिन्यासविलासात्तेषां लक्ष्म्याः लक्षदश
नौकयोरिति धातोः दर्शनस्य पदं विषयं अनेन परमहंसाश्रमस्था एनं पश्यंतीत्युक्तं मुदागमोडीप् । तज्ज्ञानस्यातिशयं सूचयतः पदयोर्न्यासोभुविक्षेपविशेषः तस्याविलासलक्ष्म्याः पदमिति द्विरावृत्त्यान्वेतव्यम्
अनेन पदविषयास्तुतिरपुकेति शंका निरस्तेति ज्ञातव्यमिति वा २३ एवंविधस्य हरेरपरोक्षज्ञानसाधनोपासनाद्विविधा ध्यानरूपा वेदांतशास्त्रश्रवणादिलक्षणाच तत्र भिन्नप्रवृत्त्यर्थं प्रथमा क्लेशसाध्या द्वि
तीया सुखाध्यायेति उभे विशिनष्टि पानेनेति हेदेव ते कथासुधायाः पानेन श्रवणादिलक्षणेन प्रवर्धमाना भक्त्या विशदाशया निर्मलांतःकरणाः वैराग्यसारं वैराग्यफलं बोधमपरोक्षज्ञानं प्रति लभ्यमाणं अंजसां क्रजु
मार्गेणाकुंठधिष्यन्मप्रतिहतवैकुण्ठादिस्थानं अपरिच्छिन्नस्वरूपं त्वात्वाप्यर्हियुः २४ तथा परे वेत्ते योगिनः यमनियमादि योगनिष्ठाः आत्मसमाधि योगबलेन परमात्मचित्तैकाग्र्यलक्षणध्यानसामर्थ्येन
बलिष्ठान्पसाधनाजेषां प्रकृतिबंधकश्च यमिमानिनीं प्रसादाज्जित्वा धीराधीपुंरममाणा अपरोक्षज्ञानिनः पुरुषं पूर्णं बहुलं त्वामेव विशंति तुः स्याद्देवेऽवधारण इति वचनात् तत्र ते पां योगिनां भ्रमः स्याच्च
यातया ते तव श्रवणादिरूपया सेवयानतु नैव भ्रमः स्यात्किंतु सुखमेवेत्यन्वयः अत्र प्रकृतिजो नाम तत्प्रसादैकलभ्यो नान्यः तदुक्तं वापोश्च प्रकृतेर्विण्णोर्जपो भक्त्यैव नान्यथेति २५ स्तुत्याप्रसन्ना क्रत्य

तत्त्वमसद्वृत्तिभिराक्षिभिर्येपराहृतांतर्मेनसः परेश ॥ अधो न पश्यंत्युरुगायनू नयते पदं न्यासविलासलक्ष्म्याः २३ पानेन ते देव कथासुधायाः प्रवृद्धमक्त्या
विशदाशयाये ॥ वैराग्यसारं प्रति लभ्य बोधं यथांजसात्वेयुरकुंठधिष्यन्म २४ तथा परे चात्मसमाधि योगबलेन जित्वा प्रकृतिं बलिष्ठाम् ॥ त्वामेव धीराः
पुरुषं विशंति तेषां भ्रमः स्यात्तु सेवयाते २५ तत्ते वयं लोकसिद्धक्षयाद्यत्वया विसृष्टास्त्रिभिरात्मभिर्ये ॥ सर्वे वियुक्ताः स्वविहारतंत्रं न शक्नुमस्तत्प्रतिकर्तव्ये
ते २६ यावद्बलितेऽजहरामकाले यथावयं चान्नमदामयत्र ॥ तथोभयेषां तद्मे हलोका बलिहरंतो ब्रमदं त्यनीशाः २७ त्वं नः सुराणामसिच्चान्वयानां कूट
स्थजाद्यः पुरुषः पुराणः ॥ त्वं देव शक्त्यां गुणकर्मयो नौरेतस्त्वजायां कविरादयेऽनः २८

स्वामीष्टं विज्ञापयंतीत्याह तत्ते वयमिति यस्माच्च लोकदयालुस्तत्समास्वयालोकासिद्धक्षयाजिभिरात्मभिः कालमायां शैर्विसृष्टायेते वयमद्य सर्वे विपुक्ता विच्छिन्नाः स्वविहारतंत्रं स्वस्वतवकीडोपकरणं
यत्तद्ब्रह्मांडं तत्प्रतिकर्तव्यमिति कर्तुं न शक्नुम इत्यन्वयः २६ ब्रह्मांडनिर्माणे प्रयोजनमाहुरित्याह यावदिति यावद्बलिभक्त्या हराम तावत्पर्यंतं ब्रह्मांडं समुत्पाद्य तस्मिन् स्थित्वा त्वद्विषयज्ञानकर्मलक्षणं बलि
मुपहारं समर्पयंतर्पयामः यत्र ब्रह्मांडे स्थिता वयं काले काले यथा न्नमदामस्वविषयेषु व्यवहराम तथोभयेषामस्माकं युष्माकं च बलिहरंतः समर्पयंतस्तद्मेऽनीशाः अस्मत्प्रेरणामनं रेण प्रवृत्ता वसमर्थो लोका
जनाः अर्चं ज्ञानकर्मलक्षणमदति तादृशं ब्रह्मांडनिर्माणोपायं कुर्वंति वाक्यशेष इत्यन्वयः तादृशमंडं कर्तुं न शक्नुम इति पूर्वेण संबध इति वा अजविण्णो । अजाविण्णुहरच्छागा इत्यभिधानम् २७ किमिति
मां प्रत्येतद्विज्ञापनमन्यस्य स्यादिति तत्रैव मूर्चुरित्याह त्वं न इति आद्यः आदेरुत्पत्तेः कर्तापितृत्वात् त्वां विज्ञापयाम इति भावः अस्मत्पदं विशिनष्टि सुराणामिति न केवलमस्माकमेव जनयित्वा कित्व
स्येत्संततीनामिति भावेनोक्तं सान्वयानामिति त्वंक इति पुराणः पुरुषः श्रीनारायणः कूटस्थः विकारकूटेषु तिष्ठति न तु विकारवान् हरेः पितृस्थानीयत्वं स्पष्टयितुमाहुरित्याह त्वं देवेति हे देव त्वं कविरादये कां
तदृशीं अजश्च देवदत्तवत् भवतो गंधार्धानां विकर्माण्यसंभावितानि तथापि भवान् शक्त्या भाषायां स्वादिगुणानां कर्मणामहृष्टानां योनौ कारणभूतायामजापां जननधर्मरीहतायां चिदचित्प्रकृतौ रेतोर्भेदादयह
त्यन्वयः तु शब्देनोभयेषामहान्विशेषोऽस्तीति सूचयति २८

ततस्तस्याः प्रकृतेः । वयंस्तत्प्रमुखाहचत्स्वमुखावभूविम ततः किंतत्राह यदर्थेति आत्मस्वामिन्पदार्थेयत्पयोजनायवभूविमतदर्थेतेतवाकिंकरवामविपुक्ताअस्वतं आयस्मात्स्वमात्सत्त्वंचसुज्ञानमंड
निर्माणोपायविषयपरिदेहि कीदृशंतत्राहुः शक्ताइति यस्यज्ञानस्यानुग्रहेणक्रियार्थेनज्ञाडनिर्माणशक्ताः स्यामेत्यन्वयः २९ ॥ इतिश्रीभागवतेमहापुराणेतृतीयस्कंधेविष्णुः प्रकृतटीकायांषष्ठोऽध्यायः ॥
॥ ६ ॥ अस्मिन्नध्यायेतदनन्यत्वंभारंभणशब्दादिभ्यश्चिकारणार्थःप्रपंचयतइत्यभिप्रेत्यादौहरेस्तस्वेपुप्रवेशंकिं इतीति उरुक्रममप्योर्विशतितत्त्वानागणयुगपदाविशादित्यन्वयः आकाशविषयपंचभूता
निशब्दादिपंचतन्मात्राःश्रोत्रादिदशेंद्रियाणि मनोमहदहंकारादितित्रयोर्विशतितत्त्वानि तदुक्त शब्दाद्यानभआद्याश्चमनोयुक्तेंद्रियाणिच । अहंकारोमहंश्वेत्रयोर्विशतिकोगणइति । देवतेंद्रियाणामेकत्वं
विवक्षयापृथङ्कोकदेवतेंद्रिययोरैक्यान्नपृथग्गणनंतयोरिति प्रकृतिश्चतुर्विंश तत्प्रवेशस्यपूर्वसिद्धत्वात्कोका हरिराविशदितिपंचविंशत्वेनसूचितः अत्रापिपदाजडांशस्वीकारस्तदाजीवःपंचविशकःविष्णुः
श्रियासहस्रविशकःसप्तविशकोवायदाजडांशस्वीकारोजीवस्तत्पंचविशकइत्यादेरिदसर्वेभिरुक्तमपदेनसूचितं । प्रवेशेकारणमाह इतीतिसंभ्यासतीनामसमेतानांविच्छिन्नानांस्वशक्तीनांशक्यात्वात्स्वार्थानां
त्वाच्छक्तिश्चदवाच्यानांप्रसुप्तलोकंतत्राणामनाविर्भूतलोकमृष्टिशक्तीनां प्रलोनलोकमृष्टयुपकरणानांवा तनुते येनकार्यपंचतंत्रसाधनमुच्यते । करणानांस्वशक्तिर्वाधानसाधनंयतइति तासांभित्युक्तमकारां

ततोवयंसत्प्रमुखायदर्थेवभूविमात्मन्करवामार्किते ॥ त्वनःसचक्षुःपरिदेहिशक्तादेवक्रियार्थेयदनुग्रहेण २९ ॥ इतिश्रीभागवतेमहापुराणेतृतीयस्कंधेषष्ठो
ध्यायः ॥ ६ ॥ ॥ ऋषिरुवाच ॥ इतितासांस्वशक्तीनामसतीनांसमेत्यसः ॥ प्रसुप्तलोकंतत्राणानिशम्यगिरमीश्वरः १ कालसंज्ञांतदादेवीविभ्रच्छक्तिमु
रुक्रमः ॥ त्रयोविंशतितत्त्वानांगणयुगपदाविशत् २ सोनुप्रविष्टोभगवान्चेष्टारूपेणतंगणम् ॥ भिन्नंसंयोजयामाससुप्तंकर्मप्रबोधयन् ३ प्रबुद्धकर्मादेवेनत्र
योर्विशतिकोगणः ॥ प्रेरितोजनयत्स्वामिर्मात्राभिरपिपूरुषम् ४ परेणविशतास्वस्मिन्मात्रयाविश्वसृग्गणः ॥ चुक्षोभान्योन्यमासाद्ययस्मिन्लोकश्चराचरः ५

गिरनिशम्य शक्यत्वाच्छक्तयोर्विष्णोर्महदाधारमातयेतिवचनात् शक्तिशब्दवाच्यत्वंमहदादीनांपुत्रम् प्रवेशोपरिमयासहेतिभावेनाह कालसंज्ञामिति यदाप्रवेष्टुमैच्छच्छदा त्रयोविंशतितत्त्वानिप्राविश
द्रमयासह । कालरूपयास्वयंविष्णुःशक्यत्वाच्छक्तिरूपयेतिवाक्यंयानं तत्रकाराग्रहप्रवेशवन्नायंप्रवेश किंतु स्वातंत्र्येणेतिचोतनायेश्वरइति १ २ निलयेनिलीनइत्येकमयंतूष्णीमास्तेकिंचित्क
र्माकार्षीदितितत्राह सोनुप्रविष्टइति सर्वचेष्टारूपेणस्वसामर्थ्येनकेशवः । तानिभिन्नानितत्त्वानियोजयामासशाश्वतइति अनेनचास्यार्थोदशीतः भिन्नंविच्छिष्टं प्रलयेसुप्तंकरमातिबुद्धशक्तिकंसृष्टि
निमित्तमहद्विषययुक्तकार्पोन्मुलंकुर्वन् यद्यपीश्वरः स्वमनसैवाहंलघुंशक्तः तथापिकर्मापुरुषेणसोपकरणेनभाव्यमितिदर्शयितुंसंश्लिष्टोगणः ३ किंकार्यचकारेतितत्राह प्रबुद्धकर्मेति प्रबुद्धमुत्पत्तिरुक्तकर्मा
हृष्टंयस्यसःप्रबुद्धकर्मादेवेनहरिणामविश्यमेरितः । त्रयोविंशतिकोगणः स्वाभिर्मात्राभिरंशैःपुरुषस्यब्रह्मणःशरीरत्वात्पुरुषशब्दवाच्यंब्रह्माहमजनयदित्यन्वयः धिपुरुषमितिपाठेअधिगतःपुरुषसूक्तवा
क्योयस्मिन्सत्तयेत्यर्थः ईश्वरोदैवमुद्दिष्टंसर्वस्यापिप्रभुत्वतइत्यतःपूर्वोक्तेश्वरोदैवशब्देनपृष्ठते ४ एतदेवस्पष्टयति परेणेति चुक्षोभब्रह्माडाकारेणविकृतवन् यास्मिन्लोकेश्वरः ५

१ तत्र च लोकदृष्ट्या षड्वत् स्वतन्त्रसाधनापेक्ष्यमिति पूर्वपक्षे ' विप्रतिपन्ना सृष्टिः कर्तृव्यतिरिक्तस्वतंत्रसाधना, सृष्टिःत्वात्, षडादिसृष्टिवत् इति युक्तिसिद्धानुमानात् । तन्निराकर्तृमिदमधिकरणम् ।
अध्यायः २ पा० अधिक० १ सू० १५ यद्यपि षटादिसृष्टिः । स्वतन्त्रबहुसाधनसाधना दृष्टा तथापि नैतदुद्घातनेन ब्रह्मणो जगत्सृष्टिलयाकल्प्या किंतु स्वतंत्र साधनस्य तदनन्यत्व किमुक्त भवति स्वरूपसाम
अर्थादेव तस्य सृष्टिः । कुतः यतः किंस्तिदित्यादिशुद्धावधिष्ठानादिसाधनावाक्षेपः किंचते आक्षेपस्य विपर्यये पथैवसानात् । अनुमानं तु श्रुतिविरोधादप्रमाणमेवेति भावः । तत्त्व० ।

प्रथमब्रह्मण्यशरीरप्रवेशोहरेरन्तरंभोमिनश्चेतनस्येतिसिद्धीयितुकामस्पदरेरंडप्रवेशमाचष्टे हिरण्ययइति यस्यभ्रमणयातत्त्वगणोडमजनयत् सहिरण्यमोक्षानानंदात्मककरचरणाद्यवयववाम्पुरुषारूपोहरीरा
डकोशोडकोशस्थाभुंडकोशस्थोदकोशेपर्यंकेतहसपरिवत्सरानुवासेत्यन्वयः प्रत्येसर्वचेतनानांपरब्रह्मेतन्नेकीभावंइतिशंकानिवारयति सर्वेति सर्वसत्त्वैःसर्वजीवैरुपवृत्तिमेतत्स्वीकृत्यः उपर्युद्धेद्वान्
चेतनानांभल्येवस्थानंकथामितिशंकांनिरस्ता परमात्मन्वयस्थानोपपत्तेः ६ सिद्धोहरेर्गर्भोदकोवहुकालव्यापकेननिवासेनसृष्टिकथोपरनेतितशंकांपरीक्षितोहादीपरिहृत्यंडांतर्वर्तिनोहरेर्विक्रमविशेष
ब्राह्म सवाइति योगर्भोदकोशेपर्यंकेशायानःसविश्वसृजांब्रह्माडसृष्टवर्तातत्त्वानांगर्भोतयोमीदैवंब्रह्मादिवैवतेवाविकर्मप्राण्यदृष्टंमुखदुःखमोगसाधनमात्मशक्तिःप्रकृति नित्यमेतैर्युक्तत्वाद्वैकर्म्यात्मश
क्तिमान् ब्रह्मणोविराडारूपशरीरंसृष्टातत्प्रविश्यात्मानांपरभ्रमण्यमंतरेणस्येच्छयात्मानंतदेहदयादिनियामकत्वेनएकधादिविभभाज विभक्तवानित्यन्वयः वाइत्यनेनोक्ताश्रयश्रंथंतरमसिद्धिद्यो
तकेनविश्वसृजांगर्भःकार्यात्माआत्मानंभंडरूपमेकयादिभेदेनविभभाजेत्येतदपग्याख्यानंप्रत्याख्याति स्वतोऽचेतनस्यकार्यकारणत्वशक्त्यदर्शनात् अप्रसिद्धत्वाच्चेति ७ ननुविश्वजांगर्भाडकोशाए
वभेदेवैश्वशेषसत्त्वानांभावेतिसर्वप्राप्याधारत्वेनपराप्रशक्तिसिद्धयुष्टत्वाच्चेतितब्राह्म एषहीति नायमंडकोशस्यपरमार्शःकिंतुपुरुषेणात्मभूतेनवीर्यमाधत्तवीर्यवानितियःपुरुषारूपोहरीरमिहितःसएषपरा
मृश्यते परमात्मनोशित्युक्तत्वादाद्योवतारइत्यवतारशब्देनविशेषितत्वाच्च मल्लंडकोशस्यहरेरवतारत्वनिर्देशःकचिदृष्टःश्रुतोवा तथाचायमस्यारथः योगमहादितित्वानिसृष्टातेषामंडमृष्टावस्वातंत्र्यं
प्रकाश्यात्मानंवेस्तावपित्वातदनुग्रहायसर्वेच्छकरूपेयपरमयासहमविश्वसंयोज्यसोभयित्वातदंशैरंडंमृष्टातत्प्रविश्यअप्सुतहसपरिवत्सरानुपित्वातदेवब्रह्मणोविराट्शरीरंतृष्ट्वा तदेहोद्विषादिनियामकत्वे

हिरण्मयः स पुरुषः सहस्रपरिवत्सरान् ॥ आङ्कोशज्वासाप्सु सर्वसत्त्वोपबृंहितः ६ सर्वैश्वर्यसृजार्णोदैवकर्मात्मशक्तिमान् ॥ विबभाज्जात्मनात्मानमेक
धादशधात्रिधा ७ एष ह्यशेषसत्त्वानामात्मांशः परमात्मनः ॥ आद्योवतारो यत्रासौ भूतग्रामो विभाव्यते ८ साध्यात्मसाधिदैवसाधिभूतमिति त्रिधा ॥
विराट्प्राणो दशविध एकधा हृदयेन च ९ स्मरन् विश्वसृजामीशो विज्ञापितमधोक्षजः ॥ विराजमतपस्त्वेन तेजसैषां विवृद्धये १०

नाविर्भव एषश्चोपसत्त्वानामात्मानियामकः परमात्मनः स्वरूपं शाखाचोवतारएतादृशमहिमोतिशेषइति कोसावेतितात्पर्यात् श्रद्धातिशयजननार्थपूर्वोक्तमेवाह यत्रेति यत्रयस्मिन्नाचावतारेपुरुषना
त्रिभूतग्रामोभूतसमूहोविभाव्यतेसर्वाभ्यान्वयतेसइत्यर्थः इतिशब्दः आचोवतारोविष्णोस्तुपुरुषोनामकीर्तितइत्यादौप्रसिद्धोयमर्थइतिदर्शयति ८ एकधेत्याद्युक्तंविष्णोति साध्यात्ममिति क्रमोद्धेय
नंप्राधान्यदर्शनाय आध्यात्मादिनित्यस्यनित्यत्वात्द्वादशार्नीन्द्रियाण्याहुरिति श्रुतेरान्द्रियाणां दशविधत्वस्यप्रापिकत्वात् हृदयस्यज्ञानविवक्षयैकत्वादंतःकरणविवक्षयाचातुर्विध्यात् । अध्यात्मसाहित्ये
नवर्तमानरूपमित्यादिषोऽर्थं विशेषणराजनार्द्राद् ब्रह्मचैष्टकत्वात्प्राणनामाब्रह्मांतर्त्यामी । ब्रह्मदर्शोन्द्रियांतस्मत्त्वेनदशविधः ब्रह्महृदयस्यरूपेणैकविधः । चशब्दस्त्वध्यात्मादिषुत्रिषुभ्राद्री
येषुहृदयेचभवेक्षसमवाहरेःसंख्याभेदःतत्संज्ञातवेवानुप्राविशदिति श्रुतिसिद्धत्वाद्युज्यतइतिदर्शयति प्राणादिनागादिदशप्राणाअपिअध्यात्मादिभेदेनत्रिधाज्ञातव्याः तदुक्तं प्राणादिपंचकंचैवतथानागा
दिपंचकं । एवंतुदशप्राणाअध्यात्मावैत्रिधाऽस्तिइति अधिभूतमपिद्विधा प्रधानवायुत्वगादिभेदेन प्राणःप्रथमजोयस्तुप्रधानोवायुरीरितः । त्वगात्माद्यास्तुतनुप्राद्विधाभूतमुदाहृतमितिबचनादि
दंभसंयादुक्तम् ९ इदानींतत्त्वानामस्याकप्रायतननिर्माणशक्तिदेहीतियदुदितंतत्करणप्रकारमाह स्मरन्निति अधोक्षजोविराजंब्रह्मरीरमंतर्त्यामिरूपेणप्रविश्यस्वेनेतेलसात्तदैराज्जरूपंब्रह्मगररिगेषा
मभ्यापयित्वेवानुप्राप्यआयतनानिभवंतितथाविवृद्धयेऽतपदवकाशवदकोदित्यन्वयः १०

तापकार्यमाह अथेति देवानां पान्यापतनानितस्याभितप्तस्य शरीरस्य सकाशात् निरभिद्यंत विवृतानि अथ गदतो मम सकाशात् चानि शृण्वित्यन्वयः कतिचेत्येकं पदं च शब्दश्चित्पर्यायः हेत्यनेन सोऽद्रचप
चपुरुषसमुद्भूतस्यामुच्छेद्यत्तपस्यतपस्तस्याभितप्तस्यमुखं निरभिद्यंत इत्यादिसमाख्यासूचयति ११ शरीरावपवेभ्यो मुखं रुक्मणावपवस्यमाधान्यज्ञापनापतदुत्पातितवद्भिमान्यभिमानोत्पातचाह तस्येति त
स्य ब्रह्मा तर्थाभिणो विवक्षोर्हरेरास्यं मुखं सज्जापतनं यन्निर्भिद्यंत विवृतं तत्पदं स्थानं लोकपालोन्निर्वाचावांगिद्रियाख्यस्वशेन सहा विशदित्यन्वयः अग्निर्वाग्भूत्वा मुखं प्राविशदिति श्रुतिः यथावाचायेन वा
गिद्रियेण ब्रह्मशरीरवर्त्तहारिर्वक्यं वांगिद्रियविषयं व्यवहारार्थं प्रतिपद्यते विज्ञाय व्यवहरतीत्यन्वयः उत्तरग्रंथा एवमेव व्याख्यायाः १२ तालुजिह्वा मूलं असौहारिः प्रतिपद्यते जानाति १३ नासे ना
सिके १४ १५ चर्मोष्णित्वं द्विद्रियस्थानानि १६ १७ ओषधीरोषध्यभिमानि देवताः अस्पृहरोमभिर्ज्ञेन १८ कः प्रजापतिः रेतसा गुह्यं द्विद्रियेणानंदमैथुनोत्थसुखम् १९ विसर्गधातुमलो

अथ तस्याभितप्तस्य कतिचायतनानिह ॥ निरभिद्यंत देवानां तानि मे गदतः शृणु ११ तस्याग्निरास्यं निर्भिन्नं लोकेपालो विशत्पदम् ॥ वाचा स्वांशेन वक्तव्यं
यया सौ प्रतिपद्यते १२ निर्भिन्नं तालुवरुणो लोकपालो विशद्वरेः ॥ जिह्वायां शेन च रसान्यया सौ प्रतिपद्यते १३ निर्भिन्ने अश्विनौ नासे विष्णोरा विशतां पदम्
॥ घ्राणेनां शेन गंधस्य प्रतिपत्तिर्यतो भवेत् १४ निर्भिन्ने अक्षिणी त्वष्ट्रा लोकपालो विशत्प्रभोः ॥ चक्षुषां शेन रूपाणां प्रतिपत्तिर्यतो भवेत् १५ निर्भिन्नान्यथ
चर्मणिलोकपालो निलो विशत् ॥ घ्राणेनां शेन संस्पृशं येना सौ प्रतिपद्यते १६ कर्णावस्य विनिर्भिन्नौ धिष्ण्यं स्वं विविशुर्दिशः ॥ श्रोत्रेणां शेन शब्दस्य सि
द्धि येन प्रपद्यते १७ त्वचमस्य विनिर्भिन्ना विविशुर्धिष्ण्यमोषधीः ॥ अंशेन रोमभिः कंडूंयैरसौ प्रतिपद्यते १८ मेढूं तस्य विनिर्भिन्नं स्वधिष्ण्यं कउपा विशत् ॥
रेतसां शेन येना सावानंदं प्रतिपद्यते १९ गुदं पुंसो विनिर्भिन्नं मित्रो लोकेश जा विशत् ॥ पायुनां शेन येना सौ विसर्गं प्रतिपद्यते २० हस्तावस्य विनिर्भिन्ना विद्रः
स्वर्षति रा विशत् ॥ वार्तायां शेन पुरुषो यया वृत्तिं प्रपद्यते २१ पादावस्य विनिर्भिन्नौ लोकेशो विष्णुरा विशत् ॥ गत्यास्वांशेन पुरुषो यया प्राप्यं प्रपद्यते २२
हृदयं चास्य निर्भिन्नं चंद्रमा धिष्ण्यमा विशत् ॥ मनसां शेन येना सौ विक्रियां प्रतिपद्यते २३ आत्मानं चास्य निर्भिन्नं वाचस्पतिरुपा विशत् ॥ बुद्ध्या स्वांशेन
येना सौ निश्चयं प्रतिपद्यते २४ अहं चास्य विनिर्भिन्नं मभिमानो विशत्पदम् ॥ कर्त्रा स्वांशेन येना सौ कर्तव्यं प्रतिपद्यते २५

तस्मिन्नादिक्रियाय् इन्द्रो वृषात्तन्मक्राकं पुद्गल्यभिधानादिद्रव्यशब्दस्य पुरंदरादन्यविषयत्वनिरासापस्वर्षतिरित्युक्तं वार्तयाह स्तं द्विद्रियेणां शेन वृत्तिमादानाख्याम् २१ गत्यागतिसाधनपादं द्विद्रियेण २२
हृदयं मनो निवासस्थानं मनसं द्विद्रियेण विक्रियां संकल्पविकल्परूपाय २३ आत्मानमात्मानाडी विशेषं भुत्वं वाचस्पतिर्ब्रह्मादिः । बुद्ध्या स्वांशेना विशत् यथा बुद्ध्याऽसौ हारिण्यतो ब्रह्मनिश्चयं
प्राप्नोति आत्मना ह्यं तथा बुद्धिस्तत्र स्थश्च ब्रह्मस्ति रित्यत आत्मशब्देनात्र नाह चोच्यते २४ अस्पृह ब्रह्मणो देहस्य निर्भिन्नं महत्त्वात्मानाडी विशेषं अभिमानो हंकारो हरपदं स्वस्थानमविशत् कर्त्रा स्वा
शेन अहं कर्तव्यं अभिमानेन सह येन कर्त्रा शेन २५

१ अचैवं—ब्रह्मनाडी द्विप्रकारा अहं नाडी सत्यनाडीति तच्चाहं नाडी गोलकं इन्द्रियं मनो बुद्धिरहं कारश्च मित्रमिति मेद्भिन्नं अहंकाररूपं मन एव अभिमानो कर्ता तद्विषयः । एवं सत्यनाडी गोलकमिदं

तु मनो मेद्भिषिणम् अभिमानो तु चिन्तनामाहर इत्यवश्यम् ।

भगवन्माहोऽस्म्यकथानुवर्तनसामर्थ्याभावेऽपि स्वप्रयोजनवशाद्दृष्टव्यमीत्याह अथापीति यद्यप्यान्त्याह्नेकुनशक्नोमि तथापि हेरन्यस्याभिधानं यस्याः सा अन्याभिधातां स्वांगिरसं कर्तुं भन्यतापरित्यागेन सती कर्तुमिदमर्थः ३६ बागादीन्द्रियाणां जन्मलाभोपमेवेत्याह एकांतलाभं इति पुंसो वचसो वा गीन्द्रियस्य सुश्लोकमौलेर्हेरुणा नुवादं गुणानामभिवंदनमेकांतलाभमव्यभिचारितपुरुषार्थकृतमाहुः प्रेक्षावं तद्विज्ञेयः श्रुतेः श्रवणं द्रिष्यं च विद्वद्भिरुवाकृताया व्याख्यातायाः कथासुधायाः संप्रयोग एकांतचित्तेन श्रवणमेकांतलाभः उत शब्दाच्चक्षुरादिग्रहणं कर्तव्यं तद्युक्तोत्तरः पूर्वपथादिदं । उन्नाम त कृच्छ्रवशात्पुलकसोपविमुच्यत इत्यादि श्रुतिस्मृतयोप्यस्मिन्नर्थे प्रमाणम् ३७ नन्वादिकविनाहरेर्भेदोऽस्ति समापितत्वादेव उदाहर्तुं कथं न शक्यत इति तत्राह आत्मन इति आदिना कविना विरचितं सं वत्सरसहस्रयोगेन समदमाद्युपायेन विपकया परिपाकं प्राप्तपाधिवासकलशास्त्राविधारणशक्तिमत्पातुद्रया अवसित उपाश्रितः आत्मनः परमात्मनो महिमाऽवसितः परोक्षीकृत्यज्ञातो यदतो भगवतो मायामहिमा मायिनां ज्ञानिनामपि मोहिनी बुद्धिभ्रंश करीति ३८ ब्रह्मणा ज्ञातत्वात्कथं मोह करीत्याशंक्यतस्यापि साकल्येन ज्ञानं दुष्करमित्याशयेनाह यदिति आत्मवत्परमात्मज्ञानोपदेशाचार्य आत्मा ब्रह्मा स्वयमपि भगवतो मायानवेदेति यद्यस्मात्सर्वान्वेति शेषः अतो परे स्मदादयो न विदुरिति किमुत माया तु महिमा प्रोक्तः प्राचुर्यं तु मय उच्यते इति । गुणपूर्वैरात्मशब्दे ब्रह्माहीनत्वतोऽहः । अहं शब्दस्तथाप्येतौ न जानीतोऽहं परमिति स्मृतिः अहं ह्रद्रः ३९ नैतच्चित्रमिति भावेनाह यदिति वाचो न तवेदामिमानिन्य श्रियश्चानादिकालमारभ्य मनसा गुणगणानुध्यायं त्यो वा गीन्द्रियेण निरंतरं

अथापि कीर्तयाम्यंगयथामतियथा श्रुतम् ॥ कीर्तिहरेः स्वांसं कर्तुं गिरमन्याभिधांसतीम् ३६ एकांतलाभं वचसो नुपुंसः सुश्लोकमौलेर्गुणवादमाहुः ॥ श्रु तेऽश्वविद्वद्भिरुवाकृतायाः कथासुधाया उत संप्रयोगः ३७ आत्मनो वसितो वत्समहिमा कविनादिना ॥ संवत्सरसहस्रांते धिया योगविपकया ३८ ज तो भगवतो मायामा यिनामपि मोहिनी ॥ यत्स्वयंचात्मवत्परमात्मानवेद किमुतापरे ३९ यतो प्राप्य निवर्तते वाचश्च मनसा सह ॥ अहं चान्य इमे देवास्तस्मै भ गवते नमः ४० ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे तृतीयस्कंधे सप्तमोऽध्यायः ॥ ७ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ एवं ब्रुवाणं मैत्रेयं द्वैपायन सुतो बुधः ॥ प्रीणयन्निव भारत्या विदुरः प्रत्यभाषत १ ॥ विदुर उवाच ॥ ब्रह्मन्कथं भगवता श्रिन्वात्रस्याविकारिणः ॥ लीलया चापि युज्येरन्निगुणस्य गुणाः क्रियाः २

र्णं त्यो गुणकथावसानमप्यनशक्यमित्यतो निवर्तते अनंतगुणपूर्ण इति निश्चित्य नित्यपरिचितगुणकथने च नितरां वर्तते इति अहं चाहंकाराभिमानिनो रुद्रगुरुदशोपासने इमे देवा इन्द्रियाभिमानिन इन्द्रादि देवाय न्मायानं विदुरि रितयस्तस्मै भगवते नम इत्यन्वयः वाच इति बहुवचनं श्रियो रूपान्ताया उच्यते श्रियं ब्रह्म पिपुरुगाया पादयोः करोति मानं बहुधा विभूतिभिरिति च अहं निधेत्यहं शब्दस्याहंकारे प्रयुक्तत्वाच्च मैत्रेयो ज्ञेयते अहीनत्वतोऽहः अहं शब्दस्तथाप्येतौ न जानीतोऽहं परमिति च ॥ ४० ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे तृतीयस्कंधे विजयध्वजकृतटीकायां सप्तमोऽध्यायः ॥ ७ ॥ दुर्भगशरीर स्थस्य हरेर्देववत्त्वेवमाहम्यतिरोसाजो दुःखभोगश्चास्तीत्ययमर्थः विदुरस्य वक्ष्यमाणार्थप्रश्नश्रवणास्मिन्नध्याये निरूप्यते तत्रादौ विदुरश्रोतृकथं वक्ति एवमिति भरतस्य मुख्यमाणस्य मियथा वा च १ कालमुत्पातुमाया मित्यादिना निगुणोपि सत्त्वादिगुणैरुपादानकारणैर्जगत्सृष्ट्यादिकोतिहं चरदस्युक्तं तत्र चोदयति विदुर इत्याह ब्रह्मणि हेव हन् शब्दमादिगुणवृंहितचिन्मात्रस्य ज्ञानेन कर शरीरस्थावयवैर्निगुणस्य सत्त्वादिगुणरहितस्यात एवाविकारिणो भगवत एव श्रियादिगुणसमुद्गमहरेः सत्त्वादिगुणास्तच्चिजगत्सृष्ट्यादिक्रियाश्च कथं युज्येरन्कथमपि उक्तोतिरित्यन्वयः लीलार्थं यदहं ति तत्राह लीलमेवेति लीलकश्चिच्छीलपाकंटाकाप्रेषादीनि श्रियादि अपि तु मत्पुत्रदूरदेवधर इति ऐश्वर्यादिपुण्यवदित्यतो वापीति निरिन्धो निरवय इति श्रुतेर्गोद्विषत्वात् करोति चात्तद्वदन्तत्त्वोद्गीर्तिविश्वार्थः २

कोलावानपुज्यतइतितत्रकिंवाधकमत्राह क्रीडायाइतिक्रीडायामुत् क्रीडासंवधिमुखमर्हस्यापूर्णमुखस्ययतोयस्मात्तस्मात्तवठइति तत्रकैमुत्यमाह कामंति यथेष्टंकीडितुमिच्छापि अन्यतोऽरातेत
 स्तंङ्गचासंभवति अन्येनसमेनपुरुषेणवासह एतद्व्ययमप्याक्षिपाति स्वतइति शब्दादिविषयनिमित्तबुद्धिसंतरेणस्वभावेनैवालंनुद्विगोचरानंदसमुद्रमग्रस्यातएवनिर्वृतस्यरोमांचितगात्रस्यारत्यसंभवात्
 सत्त्वासावात्माचसदात्मातस्य सदेवसौम्येदमग्रआसीवात्मावाइदमेकएवाग्रआसीदेकमेवाद्वितीयमित्यादिश्रुतेरसमत्वात्पुरुषांतरेणसहकीडिच्छायाएवासंभवात् किमुत्तलीलासंभवइति । तदानिर्वृतस्य
 आत्मनइतिभिर्नवापदं समस्तगुणपूर्णत्वेनकीलामाप्यप्रयोजनानवकाशादित्यर्थः तुनाप्रकारांतरंनिवारयति ३ ननुहरेर्गुणैःसृष्ट्यादिक्रीडायांसत्यामियिंचेतासैदनास्ति निष्क्रियमितिश्रुतेरिति
 तत्राह अस्माक्षीदिति आत्ममाययास्वाधीनयामकृत्याभूयःपुनस्तवारजोरूपयाऽस्माक्षीत् सत्वरूपयासंस्थापयति तमोरूपयातद्विश्वंप्रत्यभिधास्यतिसंहरीष्यतीत्यतोगुणाक्रियासंसर्गदर्शनान्ममायं
 शयइत्यर्थः ४ इतोपिसंशयोपुरुत्सादइत्याह देशतइति देशादिनिमित्तत्वेनस्वतोन्पतःपरतोविलुप्तभावबोधात्माअविनष्टज्ञानस्वरूपोयोसौभगवान्तोऽजयाप्रकृत्याकथंयुज्येत युक्त्यागुणरूपप्रकृतिसं
 र्गोन्नसंभवति दृश्यतेतया तुच्छयेनाम्बपिहितमितिश्रुतेःअतःसंदेहइत्यर्थः अवस्थानोजाग्रदाद्यवस्थानिमित्तेन ५ विदुरःप्रकारांतरेणसंशयतेइत्याह भगवानिति नित्यनिरातिशयसकलैव
 र्यादियोगोस्तिहरेरित्याशयेनोक्तं भगवानिति तथादेवदत्तस्यदुर्भगत्वमैष्यादिराहित्यविद्यास्थितरागद्वेषामिनिवेशात्मकसंसारजन्यदुःखलक्षणःकुशोवाहइयते तथादुर्भगसर्वक्षेत्रेषुतत्त्वादमुष्णापि

क्रीडायामुद्यतोर्हस्यकामंचिक्रीडिषान्यतः ॥ स्वतस्तुप्रस्यतुकथंनिर्वृतस्यसदात्मनः ३ अस्माक्षीद्भगवान्विश्वंगुणमय्यात्ममायया ॥ तयासंस्थापयत्येत
 द्वयःप्रत्यभिधास्यति ४ देशतःकालतोयोसाववस्थातःस्वतोन्पतः ॥ अविलुप्तभावबोधात्मासंयुज्येताजयाकथम् ५ भगवानेषएवैकःसर्वक्षेत्रेष्ववस्थितः ॥
 अमुष्यदुर्भगत्वंवाकुशोवाकर्ममिःकुतः ६ एतस्मिन्मेमनोविद्वन्सिद्यतेज्ञानसंकटे ॥ तन्नःपराणुदविभोक्शमलमानसमहत् ७ श्रीशुकउवाच ॥ सइत्थं
 चोदितःक्षत्रातत्त्वजिज्ञासुनामुनिः ॥ प्रयाहयगवच्चित्तःस्मयन्निवगतस्मयः ८ मैत्रेयउवाच ॥ सेयंभगवतोमायान्याय्ययेनविरुध्यते ॥ ईश्वरस्यविभु
 कस्यकार्पण्यमुतबंधनम् ९

तत्संसर्गःसंभाष्यःसनपुज्यते कुतोभगवत्तदत्तःसंशयइत्यर्थः ६ पुक्तिज्ञानपूर्वकत्वादयंसंशयःस्वयमेवश्रुतिभोभवतीत्याशंक्यज्ञानदाढ्याभावात्स्थाणुवद्वस्थानाच्चयैवनिर्गुलीयइतिभावेना
 ह एतस्मिन्निजे ज्ञानसंकटेज्ञानसंवाधेनिक्षितज्ञानाभावइत्यर्थः पराणुदनिराकुरु मूर्च्छातुकश्मलंमोहइत्यभिधानं । संतआत्मनिअल्पप्रपिदोषंमहत्त्वेनभावयंतीत्याशयेनमहादित्युक्तं ननुतत्त्वेन
 अतएवमानसनंतुबुद्धिसंस्थम् ७ शुक्लस्तस्यप्रशरिहरतीत्याह सइति गतस्मयोगताहंकारःस्मयन्मंदहसाजिव ८ दुर्भगशरीरस्थस्यापिदुःखादिकर्मसायशोमहात्मापतिज्ञायादिविपरिहर
 ति श्रेयमिति ईश्वरस्यैश्वर्यमूर्तेर्हरेःकार्पण्यदैन्यंविमुक्त्यनित्यमुक्तस्यापिबंधवैरुध्यते प्रमाणतोयुक्तित्थविरुद्धमितिनेतेनतत्प्रायःन्यायोपेतमेवकथं सेयंभगवतोमायाअयंहिहरेर्मेहिमा यत्प्रमाणयु
 क्तिभ्यामुपपन्नंत्परमार्थवस्तु यथाभ्यादुर्ध्वंउत्थापिप्रतीयतेशुक्तिरजतवत् सामापेत्यनुभवसिद्धमित्यभिप्रेत्यमश्रपरिहरति सेयमिति यन्नयेनन्यायेनविरुध्यतेसाभगवतोमायाअनिर्वाच्याऽवि
 थाकृष्णणेपमिविसर्वानुभवसिद्धत्वाभावाकरणयोग्येतिन्यायविरोधंदर्शयति ईश्वरस्येति इत्येतद्भगवत्तद्व्युत्पत्तापहस्तिसमितिज्ञायते तथाहि समस्तैश्वर्यादेप्रतोभगवत्कृष्णार्थत्वेनप्रयित्वाअतस्त
 कार्पण्यमेवमायेना अशक्ताहिसत्त्वादयोमायामपेक्षंते अशक्ताःसत्त्वसृष्टौहिमायामृष्टिविवन्वतेइतिच । कथंदेहेपरोदेवोनलिप्येतदेहबंधनैः । कथंनदुस्सिप्तमेवदुःखीचेदीश्वरःकुतः । इहियापरमस्यैव
 देहस्योनवाच्यते इत्यादिश्रुतिविरुद्धत्वादुक्तएवार्थइति याकृतदेहवत्त्वात् देवदत्तचन्मायायोगोचतइतीपमाशंकाअलुप्तबोधरूपत्वाभासौमाकृतदेहवानेतिवाक्यमदत्तारस्यतत्त्वपैवपरिहृताअविलुप्त

१५

योवात्येति अतएवमायासृष्टाद्यर्थतद्योगइतिचनपुर्कं यच्चिकेतस्यमित्यत्रमोघमिति सत्यत्वावधारणात् एवमपितर्दगीकारेदानवमतप्रवेशः स्यात्तदुक्तं नचसृष्ट्यादिकर्जातिभ्रातिवादाहिदानवाः ।
 अतोभ्रात्यादिसंबंधोनास्यकचनपुण्यतइति ९ तर्हि कस्यभ्रात्यासंसारइत्याशंक्य प्रकृतिसंबंधात्तयाजीवस्यैवसंसारइतीम मर्थसदृशतयाह यथेति अमुप्यपुंसोजीवस्योपद्रुः स्वप्नपश्यतोऽर्थेनविनामयो
 जनाहतेस्वप्नेस्वशिरश्छेदनादिकआत्मविपर्ययः आत्मनोदेहस्यविपर्ययोदृष्टश्रुतवासनायाविद्यमानएवप्रतीयते अत्रेदंनार्य अस्मिन्जन्मनिजन्मांतरेवाशिरश्छेदः संक्षारोहणंवाहृष्टः श्रुतोवासनप्येका
 धिकरणेनदर्शनभ्रात्याहश्यते तदर्थंनचमयोजनवदत्तार्थैर्नविनेत्युक्तं नचतावतास्वप्नस्यमित्यात्वमर्थक्रियाकारित्वात् सूचक्यादिश्रुतेरावक्षतचेत्ताद्विदइति सूत्रात् निमित्त कारणेशेच्छानियतोपादा
 नकारणभूतजीवमनोगतवासनाजन्मत्वाच्चेति वैदिकाधिकारविवक्षयापुंसइत्युक्तं स्वाधीनज्ञानाभावादुपद्रुरिति १० यथाजलेचंद्रमतिविबस्यतस्तोजलचलनादिकृतः कंपादिजलगुणोत्तमपिद्र
 द्रुः पश्यतः पुरुषस्यदृश्यते एवमेवात्मनोजीवस्यातस्वज्ञानादीशेच्छयाऽनात्मनोदेहस्यजननमरणादिगुणोत्तमोहमृतोहं कर्ताहमित्यादिप्रतीयते अतः स्वतोद्रुज्ञानादिरूपस्यजीवस्येशेच्छयातस्वतं
 न्यस्वपारतंत्र्याच्चज्ञानाज्जातयाभ्रात्यासंसारस्तस्माद्यथाजपाकुसुमसंपर्ककृतं स्फटिकलौहित्यं तथाप्रकृतिसंबंधकृतः संसारः सत्यएवनानिर्वाच्याविज्ञानव्यवनेभ्रांतिः । तदुक्तं भ्रात्याजीवस्यसंसारइति ।
 स्वप्नस्यवासनाजन्मत्वेनास्यष्टत्वात्तदृष्टान्तेनसंसारस्यसत्पत्वंदुष्प्रतिपादमितिद्वितीयदृष्टान्तकथनम् ११ ननुसंसारस्यसत्यत्वेनिवृत्त्यभावेनकदापिमोक्षोनास्यादितितत्राह सवाइति इहजीवितदृश्यमानः
 भगवद्भक्तियोगेनजातयावासुदेवानुर्कंपयायस्यप्रसादादिति श्रुतेतिरोधतेविलीयतेवाइत्यनेनईशज्ञानाद्विलीयतइतिमानदर्शयति यथागुरुद्वयानाद्विषनाशइति सत्यस्यापिनाशोघटतइत्यस्मिन्नर्थेवाईश

यथार्थेनविनामुप्यपुंसजात्मविपर्ययः ॥ प्रतीयतउपद्रुः स्वशिरश्छेदनादिकः १० यथाजलेचंद्रमसः कंपादिस्तत्क्रु नोगुणः ॥ दृश्यतेसन्नपिद्रष्टात्मनो
 नात्मनोगुणः ११ सवैनिवृत्तिधर्मेणवासुदेवानुर्कंपया ॥ भगवद्भक्तियोगेनतिरोधतेशेनैरिह १२ यदेन्द्रियोपरामार्थोद्रष्टात्मनिपरेहरो ॥ विलीयंतेतदा
 क्लेशाः संसुप्तस्येवकृत्स्नशः १३ अशेषसंक्लेशशर्मविधत्तेगुणानुवादश्रवणंमुरारेः ॥ किंवापुनस्तच्चरणारविंदपरागसेवारतिरात्मलब्ध्या १४ ॥ विदुरउवाच ॥
 संछिन्नः संशयोमहंतवसूकासिनाविभो ॥ उभयत्रापिभगवन्मनोभेसंप्रधावति १५

स्वातंत्र्याज्ञानादुत्पन्नकवृत्ताभिमानलक्षणभ्रातिविलयईशज्ञानाद्युच्यते भ्रातिहिंदेशाभिपतिरीशज्ञानाद्विनश्यतीतिच । बहूनांजन्मनामंतइतिवचनाच्छनैरिति १२ सर्वनामसंज्ञाभागात्परइति सर्वोत्तमे
 हरौसंसारकारणद्वितदूरीकरणसमर्थेभगवतिदृष्टात्मनि अपरोक्षीकृतस्वरूपेसतिपदोद्वेद्याणाविष्णुसमीपर मणालयपुरुषार्थोक्तुस्तदासर्वेकेशाविलीयंते संसुप्तस्यसम्यक्सुप्तस्यजीवस्यसुप्तवस्था
 यां कृत्स्नशक्लेशापथाविलीयंतेतथेत्यर्थः १३ क्लेशानिवृत्तौकैमुत्पन्न्यायप्रदर्शनव्याजेनसुगमोपायदर्शयति अशेषेति गुणानामनुवादयुक्तश्रवणं यद्वा गुणानामनुवादोयेषुतेगुणानुवादाभागतदादयस्ते
 षांश्रवणमेवाशेषसंक्लेशाविनाशकरोति किंपुनर्व्याख्यानमिति सिद्धत्वात्पृथक्नोक्तं आत्मनि लब्ध्यातस्यमुरारेश्चरणारविंदपरागसेवारतिरेकेशशर्मविधत्तेइति किंवाकिंवक्तव्यं पुनरितिसंदेहनिवारयति
 पुनरप्यमेषमेषावृत्तावधारणइतिवचनात् अनेनश्रवणमननव्याख्यानोपासनानामुत्तरोत्तराबलमुपायांतराभावेत्येतिदर्शितम् १४ विदुरोमैत्रेयस्यावश्यवक्तव्यत्वेतात्पर्यजनयितुमुक्तार्थवक्तव्या
 शानास्तीत्याह संछिन्नइति सूक्तमेवाभिः सङ्गः । तेनात्रसंशयपदेनान्यथाज्ञानंभ्राक्षमन्यथोभयनेत्युत्तरार्धमनुपपन्नस्याऽज्ञानंवा शङ्खस्वप्नइतिधातुजत्वात् स्वप्नस्त्वज्ञानशब्दोकोविपरीतमथापिचेति
 वचनात् दुर्भगदेहस्थस्यापिहरेस्तद्वदुःसादिभोगः संभाष्यतइति अन्यथाज्ञाननिरस्तमित्यर्थः महंमयेतिव्यत्यासः चिरकालस्यापीनस्यादित्याशयेनोक्तं नन्वन्यथाज्ञानरयच्छिन्नत्वात्किमुत्तरं
 येनेतितत्राह उभयत्रेति उभयत्रदेहाद्यहंमतादौहरौचान्यथाज्ञाननाशादिदमदोवेतिसेद्धेजायतेइतिभावः अपिशब्दः समुच्चयार्थः १५

अच्छद्मचनमैशित्पाभावात्तत्संशयः किनेत्याह साध्विति हेविद्वन् ब्रह्मसाक्षात्कारयोग्यज्ञानवन् हरेरात्ममायायनं स्वरूपसामर्थ्याश्रयमपाहिभगवन्महिमेति यद्व्याहृतं तत्त्वयोक्तं तत्तापुसंशयनिरासनीति
 त्योषितं आत्मेत्यनेन मायाशब्दस्यैद्वजात्माभिधेयत्वं दूरोत्सारितं यद्यप्येवं तथाप्यपार्थप्रयोजनकृत्यं अतएव निर्मलं पूर्वाहृष्टमन्तेरणकारणांतरशून्यं देहात्मत्वादिप्रत्यक्षानां निष्कर्षात् जगत्पताता
 इतिमैभवति यद्यस्यात्समादितरितउभयभ्रष्टइवास्मीतिशेषः १६ एतदेव स्पष्टपति यश्चेति लोके ब्रह्मणापृष्टेजनेयो गूढतमः अत्यंतज्ञानविवेकशून्यः यश्च बुद्धेः प्रकृतेः परं ह्यनंतः तावुमौ सत्त्वस्तु
 सत्त्वस्तु सत्त्वमेधेते अंतरितस्तयोर्मध्यवर्तीजनः स्वप्नदृष्टिवत्किञ्चपति क्लेशं प्राप्नोति तथाहमपि किञ्चयासीत्यर्थः १७ त्वमंतरितजनेष्वेकश्चेत्संशयानुपगमेन मुक्तो न स्यात्स्वत्वं शब्दयुक्तायेतत्वेतेनिरूपेणा
 इतिवचनादित्याशंक्यस्थानुर्वीपुरुषोवेति संदिहानोपयागवाक्याद्वक्रकोटरादिदर्शनाद्वा संशयप्रतीतिपराहृत्यस्थानुरेवायं न पुरुष इति निश्चयज्ञानं प्रतिपद्यते तथाहमपि पुष्पचरणसेवाप्रसन्नपुष्पदुपदेशाद्
 नात्मनो देहस्य संबंधिनो हं मम तादेः मोहात्मत्वेन प्रतीतस्यापि अर्थाभावं जीवस्वरूपपर्यालोचनया प्रयोजनाभावं निश्चित्य चोभयविषयांतां प्रतीतिं निरस्य पुरुषार्थोपयोगिज्ञानं लभत इत्यभिप्रायवानाह अर्था
 भावमिति द्वितीयापिशब्देन सेवायाः प्राधान्यं वक्ति च शब्दः संशयनिरासनिश्चयज्ञानलब्धयोः समुच्चये वर्तते पराणु इत्यनेन निषत्परस्मैपदेनान्यथाप्युक्तेन विद्यमानमपि अनुभवमन्यथावदाती विदुरइति सूच्य
 तेन च शूद्रयोनीजातस्य पार्थज्ञानभेदनास्तीति वाच्यं द्रोणद्रौणिकृपाः पार्थाभीष्मो विदुरसंजयौ । ये चान्येतद्वेदांशाः सम्यक्त्वापरोक्षिण इति वचनात्सम्यक्त्वापरोक्षत्वात् तर्ह्यनृतभाषित्वेन दोषित्व

साधुतद्व्याहृतं विद्वन्नात्ममायायनं हरेः ॥ आभात्यपार्थनिर्मूलं विश्वमूलं नयद्वहिः १६ यश्च मूढतमोलोके यश्च बुद्धेः परंगतः ॥ तावुमौ सममेधेते क्लिश्यत्यंतरि
 तो जनः १७ अर्थाभावं विनिश्चित्य प्रतीतस्याप्यनात्मनः ॥ तांचापि पुष्पचरणसेवया हं पराणुदे १८ यत्सेवया भगवतः कूटस्थस्य मधुद्विषः ॥ रतिरा
 सो भवेत्तीव्रः पादमोर्व्यसनादेनः १९ दुरापाहृत्य तपसः सेवावैकुण्ठवर्त्मसु ॥ यत्रोपगीयते नित्यं देवदेवो जनार्दनः २० सृष्टाग्रे महदादीनि सविकाराण्यनुक
 मात् ॥ तेभ्यो विराजमुद्भूत्य तमनुप्राविशद्विभुः २१ यमाहुराद्यं पुरुषं सहस्रांश्च पुरुषाहुकम् ॥ यत्र विश्वइमे लोकाः सविकाराः समासते २२

मापन्नमिति चेन्न पृष्टेव वक्तव्यं नापृष्टमिति अपृष्टार्थवचनोपरमार्थत्वेन गुणत्वात् आत्मनस्तु गुणाभावं वदतो न त्वसत्यता । अपृष्टस्य दमार्थं च गुणायैव भवत्यपीति वचनात् १८ श्रीनारायणचरणार
 विंदनिषेवासंसारव्यथानिरासकत्वेन पुरुषार्थोपयोगिनी स्यात्किमप्युष्पचरणसेवाकरिष्यतीति शंका माभूदित्याह यत्सेवयेति येषां हरिस्वरूपद्रष्टृणां पुष्पाकंसेवया भगवतः पादयोः नीनः पटुदरोरतिरा
 सोरतिरूपा क्रीडारतिलक्षणा रागो वा भवेदित्यन्वयः मधुद्विष इत्यनेन हरेर्बहिरेवावस्थानं प्रतीयते तत्रिरासार्थं कूटस्थस्येति चेतना चेतनराशिनियामकत्वेन तदंतस्थस्य क्रोधादिविकारबाह्यस्य वा १९
 पूर्वसंचितपुण्यैरेव महादशानां महतांसेवा लभ्या नान्यैरित्याह दुरापोति वैकुण्ठस्थवर्त्मज्ञानोपदेशमार्गो येषां तेषु महत्सु सेवा द्विशब्द एवार्थे दुष्प्राप्तत्वे निमित्तमाह यत्रोत यत्र येषां महादशानां पारिसेभग
 वद्विमुक्तानां जनार्दनप्रसंगोदुः सह इति यस्यादत्तस्तत्कथाप्रसंजके पुस्तस्तु दुः सहत्वेन सेवादुरापेत्यर्थः जनो जननमुपलक्षणं मरणं चार्दयति नाशयतीति जनार्दनः अर्द्धं हि सागत्योरिति धातुः २० विदुरो
 विशेषं श्रोतुमनुवदति मुञ्चेति अग्रे जगदादौ षोडशविकारास्तैः सहितानि तेभ्यो महादादिभ्यो षोडशसृष्टां तांतीति विराजं ब्रह्माणमुद्भूत्य सृष्टांतं ब्रह्माणमनुप्राविशत् तत्त्वप्रवेशानंतरं ब्रह्मप्रवेश इति ज्ञापनाया
 निवति विमुक्त्याः २१ नन्वं तर्हि विव्यक्तस्य परिच्छिन्नयोः प्रवेशः कथमिति या शंक्यतत्तद्वस्तुपारिमितरूपग्रहणेन सुकर इति भावेनाह यमाहुरिति यत्र यस्मिन् पुरुषे षोडशविकाराः २२

यस्मिन्ब्रह्मांतर्पामिणिपुरुषे प्राणापानौतथाव्यानस्तथोदानसमानौ । नागःकूर्मोयच्छकलदेवदत्तधनंजयाइतिदशविधः सेंद्रियाथेंद्रियइंद्रियाथैःशब्दादिभिश्चसुरादेर्द्रियैश्चसाहितः । त्रिवृदोजःस
होन्नलरूपोवर्ततइतिशेषः श्रुतमनूद्यवक्तव्यांशंप्रार्थयते त्वयेरिताइति त्वयापेब्राह्मणादिवर्णायतांब्रह्मांतर्पामिणःसृष्टार्हिरिताःतद्विभूतीस्तेषांवर्णानांतस्यब्रह्मांतर्पामिणश्चविभूतीर्नांऽस्याकंवदस्व यथा
ज्ञातुंशक्यंतेतथाद्भूतेत्यन्वयः भासनोपसंभाषाज्ञानयत्नविमत्युपमंत्रणेपुवदइत्यात्मनेपदम् २३ यत्रप्रेषुवर्णेषुजातैर्नृभिःपुत्रपौत्रैर्विचित्राकृतयः परस्परव्यावृत्तलक्षणोपेताकाराः विभुर्ब्रह्माविरा
जं ब्रह्माकंजलादुद्धृत्याकाशवत्कृत्वानुप्राविशदितिप्रतीतिपारित्यज्याप्रतीतिपारिगीकारोर्केनियामकसृष्टिश्चब्रह्मणइतिप्रसिद्धिरितिचेन्न ब्रह्माणप्राविशद्विष्णुःसहस्राक्षःसहस्रपात् । अनुपविश्यब्रह्माण
प्राणंदशविधंतथा । इंद्रियाणींद्रियाथैश्चवर्णैश्चैवासृजद्विरितिप्रमाणद्वयेननियतत्वादब्रह्मरूढेर्बलत्वाच्च २४ २५ आसतेविष्ठांति संस्थांव्यवस्थां २६ सरोसृपाःसर्पादयःसहस्रपादादयोवा
सर्गसंव्यूहंसृष्टिविरतारं गर्भजस्वेदजोद्भिजामितिवापाठःअस्मिन्पक्षेपुनरुक्तिर्नास्ति २७ ब्रह्मांतर्पामिणो विभूतैर्वदस्वतेत्तुंउक्तंविशेषतःप्रार्थयते गुणावतारैरिति सर्गस्थित्यप्ययात्मनोविष्यजगतो
र्थेयजतः आत्मानमितिशेषः । ज्ञानादिगुणयुक्तावतारैःसत्त्वादिगुणनिमित्तावतारैर्वा यदायदाहिधर्मस्यगलानिर्भवतिभारत । अभ्युत्थानमधर्मस्यतदात्मानंसृजाम्यहमित्यादेर्वीर्पादिगुणप्रकाशैर्वा
यस्मिन्दशविधःप्राणःसेंद्रियाथेंद्रियस्त्रिवृत् ॥ त्वयेरितायतोवर्णास्तद्विभूतीर्वदस्वनः २३ यत्रपुत्रैश्चपौत्रैश्चनृभिःसहगोत्रजैः ॥ प्रजाविचित्राकृतय
आसन्त्याभिरिंदततम् २४ प्रजापतीनांसपतिश्चिह्नूपेकान्प्रजापतीन् ॥ सर्गाश्चैवानुसर्गांश्चमनून्मन्वंतराधिपान् २५ एतेषामपिवंशांश्चवंशानुच
रितानिच ॥ उपर्यधश्चयेलोकभूमोर्भिर्त्रात्मजासते ॥ तेषांसंस्थांप्रमाणंचमूलोक्तस्यचवर्णय २६ तिर्यह्मानुषदेवानांसरोसृपपतत्रिणास् ॥ व
दनःसर्गसंव्यूहंमर्स्वेदजोद्भिजोद्भिदाम् २७ गुणावतारैर्विष्यस्यसर्गस्थित्यप्ययात्मनः ॥ सृजतःश्रीनिवासस्यव्याचक्ष्वोदारविक्रमम् २८ वर्णाश्रमवि
भ्रामांश्चरूपशीलस्वभावतः ॥ ऋषीणांजन्मकर्माणिवेदस्यचविकर्षणम् ॥ यज्ञस्यचवितानानियोगस्यचपथःप्रभो २९ नैष्कर्म्यस्यचसामंरूपम्यतंत्रंवा
भ्रगवत्स्मृतम् ॥ पापंडपथवैषम्यंप्रतिलोमनिवेशनम् ३० जीवस्यगतयोयाश्चयावतीर्गुणकर्मजाः ॥ धर्मार्थकाममोक्षाणांनिमित्तान्यविरोधतः ३१
वार्तायादंडनीतिश्चश्रुतस्यचविधिंपृथक् ॥ श्राद्धस्यचविधिंब्रह्मन्पितृणांसर्गमेवच ३२ ग्रहनक्षत्रताराणांकालावयवसंस्थितिम् ॥ दानस्यतपसोवा
पियचेष्टापूर्तयोःफलम् ३३

श्रीनिवासस्योदारविक्रमंप्रख्यातचरितंव्याचक्ष्वेत्यन्वयः । उदारोमहतिरुपातइत्याभियानं । सर्वस्मादिदंश्रीहरिचरितंविस्तृत्यवेत्यतोव्याचक्ष्वेतिश्रियासहनिवातोऽस्यास्तीतिश्रीनिवासस्तस्य अनेन
हावेतौनित्यमुक्तावितिश्रुतिःसूच्यते श्रीनिवासस्यस्मिन्निवाते अकर्तरिचकारकेतंज्ञापामिति घृत् २८ रूपतःशीलतःस्वभावतः विकर्षणंविभागंयज्ञस्यवितानानिर्विस्तारान् योगस्याष्टागयोगस्य । पथो
भ्रामांन् २९ नैष्कर्म्यस्यसारूप्यस्यमोक्षात्तानज्ञानस्य स्मृतंप्रगीतं तंत्रंशास्त्र पापंडपथवैषम्यं पापंडमार्गोत्पत्तिविशेषं गुणानाविषमावस्थासंभवःपरिकीर्तितः । साम्बनुगम्योक्तैश्चशतित्त्वविदोविदुर्
तिवचनात् यद्वा पापंडस्यपापलिंगस्यधर्मस्यसकाशाद्बुद्धिवैषम्यं प्रतिलोमनिवेशनंब्राह्मणादिकन्यकानांभ्रियादिविवाहलक्षणं ३० यावतीयावत्यः तावतीरितिशेषः सत्त्वादिगुणकर्मभ्योजाताः नि
मित्तानिसाधनानिअविरोधतःपरस्पराविरोधेन ३१ वार्तायावाणिज्यादेः दंडनीतिरर्थशास्त्रोक्तस्यराजधर्मस्य श्रुतस्यश्रुत्युक्तस्यविधिंप्रकारम् ३२ ग्रहाःसूर्यादयः नक्षत्राण्यश्विन्यादीनि ताराध्रुवादयः
कालावयवानांपरमाणादीनांसंस्थितिः इष्टंभगादि पूर्वतडागखननादि ३३

धर्मात्पुण्यात् धीनिराविर्भावलक्षणोत्पत्तिर्यस्यसतया धर्मस्यपोनिःकारणलोकसंग्राहकत्वेनकर्तैत्यर्थः ३४ ३५ प्रतिसंक्रमःप्रलयः ३६ तत्रप्रलयेइमंहरिं उनाहृत्पापंसूचयति यश्चप्रदक्षनपर्यंतं
सोस्तेति उत्तपेव्ययमीशानेइतिपादवः चेत्पस्मिन्नर्थेवापुरुषस्यावतारसंस्थानंपरस्यपरमात्मनःस्वरूपं अवतारेणपिनिजावतारःकइत्यर्थः यद्वा पुरुषस्यजीवस्यएकत्वादिविषयं परस्यमुक्तस्यस्वरूपं
मुक्तिर्हेत्वान्यथाकूपंस्वरूपेणव्यवस्थितिरितिवक्ष्यति ३७ गुरुशिष्ययोःप्रयोजनंव्याख्यानश्रवणाभ्यानैशित्यनिश्चयलक्षणं यद्वा गुरुशिष्यौप्रयोजयतीतिवा नैगर्भवेदातजन्मज्ञानं इहसाक्षेत्तस्य
ज्ञानस्थोपायनिमित्तानिसाधनानितान्यपि ३८ पुंसांस्वतःसाधनानिविनाज्ञानंकुनोभवेत् भक्तिर्वैराग्यंवाकुतःस्यातामितिशेषः ३९ कर्मविवित्तसंघातेतुमिच्छयापृच्छतइतिशेषः वक्तव्यत्वे
निमित्तमाह मित्रत्वादिनिमित्तं आपत्सुमित्रंजानीयादितिवचनात् कातव्यापदितितत्राह अजयेति अजयापकृत्या पुरुषस्यांघत्वाधिकापन्नास्तीत्यर्थः अंधकारेणनष्टक्षुशक्ते पुंसांयथाभिन्नःसूर्यःप्रयोजकः
तथास्वमपीतिभावेनोक्तं मित्रत्वादिनिमित्तं ४० त्वदभीष्टत्वेकुतएतदेववक्तव्यमन्यत्किंनस्यादत्राह सर्वइति जीवाभयहेतुज्ञानप्रदानस्यकलांषोडशीं । अपिनावेदादिज्ञानप्रवक्तृप्रयोक्तृपुरुषमंतरेणेति

प्रवासस्थस्ययोधमायश्चपुंसउतापदि ॥ येनवाभगवांस्तुष्येद्धर्मयोनिर्जनादनः ३४ संप्रसीदतिवायेषामेतदाख्याहिमेनव ॥ अनुव्रतानांशिष्याणां
पुत्राणांचद्विजोत्तम ३५ अनाष्टमपिनूयुर्गुरोदीनवत्सलाः ॥ तत्त्वानांभगवंस्तेषांकातिधाप्रतिसंक्रमः ३६ तत्रेमंकउपासीरन्कउस्विदनुशेते ॥
पुरुषस्यचसंस्थानंस्वरूपंवापरस्यच ३७ ज्ञानंचनैगर्भयत्तद्गुरुशिष्यप्रयोजनम् ॥ निमित्तानिचतस्येहप्रोक्तान्यनघसूरिभिः ३८ स्वतोज्ञानंकुतः
पुंसांभक्तिर्वैराग्यमेववा ३९ एतान्मेपृच्छतःप्रश्नान्हरेःकर्मविवित्तसया ॥ ब्रूहिमेंऽधर्ममित्रत्वादजयानष्टचक्षुषः ४० सर्वेवेदाश्चयज्ञाश्चतपोदानानि
चानघ ॥ जीवाभयप्रदानस्यनकुर्वीरन्कलामपि ४१ ॥ श्रीशुकउवाच ॥ सइत्यमाष्टपुराणकल्पःकुरुप्रधानेनमुनिप्रधानः ॥ प्रवृद्धहर्षोभगवत्कथायांसं
चोदितस्तंप्रहसन्निवाह ४२ ॥ इतिश्रीभागवतेमहापुराणेतृतीयस्कंधेअष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥ भैत्रेयउवाच ॥ सत्सेवनीयोबतपूरुषंशोयल्लोकपालोभगव
त्प्रधानः ॥ बभूविथेहाजितकीर्तिमालांपदेपदेनूतनयस्यभीक्ष्णम् १ सोहंनृणांशुलसुखायदुःखंमहद्गतानांविरमायतुभ्यम् ॥ प्रवर्तयेभागवतंपुराणंयदा
हसाक्षाद्भगवानृषिभ्यः २

सूचयति ४१ शुकःपृष्ठेनभैत्रेयेणपृष्ठमेवोक्तमन्यद्वेतिपरीक्षितोहार्दाशंकांपरिहरति सइत्यमिति प्रश्नाख्यपुराणविषयःकल्पःविकल्पः कल्पोन्यायसुरहुमेविकल्पेचेतिपादवः बालकथाप्रश्रवद्ब्रह्मकीधै
वतारभूतानभगवत्कथापृष्ठेतिमंदाशंकापरिहरति भगवत्कथायामिति अनेनसर्वेपिप्रश्नाभगवत्कथाविषयाइतिसूचितंभवति ४२ ॥ इतिश्रीभागवतेनृ०टी०अष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥ अस्मिन्नध्यायेसर्व
जीवोत्तमहिरण्यगर्भश्चमिथानेन हरेःसर्वोत्तमोत्तमत्वमाहात्म्यमवधूतमतस्तज्ज्ञानमवश्यमापाद्यमुमुक्षुभिरितिनिर्दिष्टं तत्रादौप्रश्नान्परिहरिष्यन्तंविदुर्मानयन्स्वस्यपुराणावगतिप्रकारंकथयति
सत्सेवनीयइति वतानुक्तपायां यद्यस्मिन्पूर्वीशभगवानेवप्रधानःसर्वोत्तमोयस्यसतयालोकोपालस्तंल्लिङ्गालोकविहंबनार्थगर्भवासानुभवेपरोक्षयति भगवत्प्रधानत्वप्रकाशयति इहोद्रे इहलोकोऽजि
तस्यहरेःकीर्तिपुष्पमालांनूतनयसिनवांकरोषि यस्मात्तस्मादेत्यध्याहार्यौ १ अधुनाप्रश्नप्रतिवचनंमतिजानीते सोहमितिपोहंक्रुण्णेनतवज्ञानोपदेशायादिष्टोयश्चमज्ञानमुपदिशेतिस्त्वयाप्रापितः सोहशुलु
सुखापाल्यसुखायमहदुःखगतानांनृणांदुःखस्यविरामायनिर्मूलनायसाक्षात्संक्षर्षणोभगवान्सनत्कुमारादिभ्यःअपिभ्योयदाह तद्भागवतंपुराणंस्वत्प्रश्नपरिहारत्वेनप्रवर्तयइत्यन्वयः २

सूचितयामिप्रलम्बपंचपति आसीनमुर्व्यामिति उर्व्यापाताले त्रिलोकीविवक्षयामुपदेनपातालाभिधेयत्वंयुक्तं अतःसंकर्षणात्परस्यहरेस्तत्त्वंवित्सवोज्ञातुकामाः कुमारमुखयामुनयःकूर्वापाताले विस्तृतार्थावृष्यामासीनमाद्यंसनकादिभ्यःपूर्वजावदेवंश्रीहरिस्तुत्यामेवप्रकाशमानं अकुंठसत्त्वमप्रतिबद्धानशक्तिं नकुंठोपस्यतदकुंठं अकुंठसत्त्ववैष्णवस्वभावोपस्यसोऽकुंठसत्त्वस्तवितिवा संकर्षणंभगवंतमन्वपृच्छन्नित्यन्वयः ६ भगवदुपास्तिमंतरेणान्योव्यापारोस्यानास्तीतितादृशैर्विशेषणैस्तंविशिनाष्टि स्वमेवेति प्रेक्षावंतोपवासुदेवाभिधयामनतितंस्वंसदानंदरूपंस्वतंत्रंवा धिष्ण्यस्थानमाधारंभगवंतमेवबहुमानयंतं भक्त्योपासमानं पुनरपिकीदृशं प्रत्यगात्पयनिस्वांवर्षामिणिधृतमाहितमक्षय्यंजुजकोशं विबुधानामुदयायदृषदुन्मीलयंतंगिकसितकुर्वाणं अनेन संप्रेक्ष्यनासिकाग्रंस्वांदिशश्चानवलोक्रयन्नितिवचनादवनतजनानुग्रहापोन्मीलनमन्यदानपुष्कमित्युपास्तावित्थंभावोदाशितः आधारआश्रयोधिष्ण्यनिधानंचामिधीयतइतिवचनात् । धिष्ण्यैशुकानिलौधिष्ण्यमृक्षेस्यानेबलेष्टइत्युक्तं शुक्रादिकेनग्राह्यमनुपयोगात् वासुदेवाभिधमित्युक्तत्वाच्च ४ पथिकस्यार्थप्रश्नवन्मायंश्रोऽवश्यंज्ञातव्यत्वेनेतिबहुमानंवक्ति स्वर्धुंयुदौरैरिति सप्रेमेतिक्लिपाविशेषणं अहिराजकन्याः नानाबलिभिर्बहुविधपूजासाधनैर्यत्पद्ममर्चयति वराहविराडपिपोग्याइत्यनेनोत्तमभर्तृप्राप्तयेपूजेतिसूच्यते स्वर्धुंन्याभागीरथ्याउदस्यउदकस्यारान्नलक्षणाभासिर्पेषातेरवर्धुंयुदारास्तैः ऋगतावितघातोर्वन्

आसीनमुर्व्यांभगवंतमाद्यंसंकर्षणंदेवमकुंठसत्त्वम् ॥ विवित्सवस्तत्त्वमतःपरस्यकुमारमुखयामुनयोन्वपृच्छन् ६ स्वमेवधिष्ण्यंबहुमानयंतंयंवासुदेवाभिधयामनन्ति ॥ प्रत्यक्षधृताक्षांबुजकोशमीषदुन्मीलयंतंविबुधोदयाय ४ स्वर्धुंयुदौरैःस्वजटाकलापैरुपस्पृशंतंश्रणोपधानम् ॥ पद्मंयदर्चयतिहिरातकन्याःसप्रेमनामाबलिभिर्वराहाः ५ मुहुर्घृणंतोवचसानुरागस्सलत्पदेनास्यकृतानितज्ज्ञाः ॥ किरीटसाहस्रमणिप्रवेकप्रद्योतितोदामफणासहस्रम् ६ प्रोक्तंकिलैतद्भगवत्तमेननिवृत्तिधर्माभिरतायतेन ॥ सनत्कुमारायसच्चाहृष्टःसांख्यायनायांगधृतव्रताय ७ सांख्यायनःपारमहंस्यमुख्योविवक्षमाणोभगवद्भिभूतीः ॥ जगादसोस्मद्भवेन्वितायपराशरायाथबृहस्पतेश्च ८ प्रोवाचमह्यंसादयालुक्रुतोमुनिःपुलस्त्येनपुराणमाद्यम् ॥ सोहंतवैतत्कथयामिवत्सश्चद्वाल्वेनित्यमनुव्रताय ९ उद्वृत्तंविश्वमिदंतदासीद्यन्निद्रयामीलितदृश्यमीलयत् ॥ अर्हीद्व्रतल्पेधिशयानएकःकृतक्षणःस्वात्मरतावनीहः १०

त्ययेनारइतिरूपंद्वास्वर्धुंन्याभवगाहेनउदारैर्भेदाद्भिः उदारंदातृमहतोरित्यभिधानं एवंविधैःस्वजटाकलापैस्तस्यसंकर्षणस्यचरणपोरुपधानंपीठायमानंतत्पद्मपृष्ठतः यावत्प्रसादस्पृष्टानमंतइत्यर्थः ५ नमस्कारस्याष्टांगविशिष्टत्वंसूचयतीत्याह मुहुर्घृणंतइति अस्पर्शस्यकृतानिकर्षाणि अनुरागेणभक्त्यास्त्वलितपदानियमितस्तत्तथोक्तं तेनवचसातज्ज्ञानमननप्रकारंक्रमप्रकारंचजानंतइत्यर्थः देवाःकिरीटाद्यलंकारवतःश्रूयंतैकोस्यालंकारोयेनदेवमित्युक्तिःसार्यास्यादितितंविशिनाष्टि किरीटेति सहस्रमेवसाहस्रंकिरीटानांसहस्रेभ्यस्तुतानांमणीनांप्रवेकैःश्रेष्ठैःप्रद्योतितंपकाशितमुदाममुत्कृष्टंचफणानांसहस्रंयस्यसततथोक्तसम् ६ तेनसंकर्षणेनसनत्कुमारायप्रोक्तं इदंपुराणंस्वप्नप्रतिहारत्वेनवक्ष्यामीत्येतावतापूर्णत्वात् सांख्यायनायेत्यादिकथनेनकिंश्रयोजनमित्याशंक्यपुराणाध्येतगुरुपरंपराकथनंश्रोतृणांमतिशयबुद्ध्यात्तच्छ्रवणादौक्षिप्रंनिरंतरंभवृत्तिःस्यादितिमहाभयोजनमस्तीतिम चयन्नाह । प्रोक्तमित्यादिना । निवृत्तिधर्माभिरतत्वादिकंपुराणश्रवणाद्याधिकारसंप्रत्यर्थमुच्यतइतिज्ञातव्यम् ७ ८ ९ तदेवंशुक्रःपाशकल्पमिधंशृण्विस्तुक्तंपाशकल्पमैत्रेयेणविदुरमश्ररारिहाररूपत्वेनकथयति उद्वृत्तामिति अनिहोऽलिङ्गकारी अनःपाणोऽस्यास्तीतिअनीग्राणीतद्वर्धमहिाचष्टावतार।

१ तात्पर्यानुतारेणैवं अतएवप्रमाणमव्यमे न निवासस्थानमर्थः ।

दिचरितं यस्य सोमो नः उपस्तसर्गादिव्यापारो वा स्वात्मनिरतौ कृतक्षणे लब्धवावसरः अर्धाद्रस्य नैतत्स्वतन्त्रे भोगारुण्यशय्यायामेको धि शयानोपचयदामीलितहृद्विनिद्रोपि निद्रामीलितलोचनोन्वमीलपत्
 म्मेगनिद्रा मुद्रितनेत्रः अभूत् तदेदं विश्वं उदङ्मुतं उदङ्मुतं गतं मङ्गलं प्रलये जलशायि श्रीनारायणोदरगतमासीदित्यर्थः १० तदोदरीकृतलोकयात्रोहरिः किंचकारोतितत्राह सौतरीति यथानलोदाह
 णिकाष्टेरुद्वीर्यः प्रतिबद्धदाहकत्वशक्तिर्वसतितथाहरिपिशरीरांतर्हृदयाकाशोपितानि स्थूलकार्यदेहस्य लीनत्वादृतानां सूक्ष्माणि ह्यपि यस्य स तथा यद्वा शब्दादित्यन्मात्ररूपाणि एतदात्मकत्वात् सव
 स्येति चराचरात्मकं सर्वज्ञत्वे कालात्मिकां प्रलयकालमात्राख्यां शक्तिं यद्वा प्रलयकालाभिमानिर्नाशं किं भार्यामुखे परयन्स्वेपदे स्वस्थाने सलिले उवासेत्यन्वयः उदीरयाण उदीरयमाण इति ज्ञानचास्त्रात्
 नो विसृज्यति ११ स्वाप्नावधिमाह चतुर्युगानां भिति च शब्देनोवासेति पदमनुकर्षति चतुर्युगानां सहस्रमिति संख्यातं कालं स्वपन्नमुवासेति तत उत्तरकाले काक्रियाभूदिति तत्राह तयेति सृष्टि संहारशक्तयो
 रैकस्वद्योतनाय तयेति परामृष्टं सृष्टिकालाख्ययोदीरितया मेरितया स्वशक्त्याऽऽसादित कर्मतंत्रः सृष्ट्यर्थमुपस्थापितजगत्सर्गादृष्टारुण्यसाधनः नित्यज्ञानगोचरत्वादिमान् लोकान् स्वदेहे हृदयाकाशे दृग्ग
 अपिशब्दाच्चि विधानपथयदिति ग्राह्यं हृत्वासिसृष्टुरभूदिति वा अपोतानित्यपपाठः १२ सिमुभोत्तस्मादादौ किमभूचेन तद्विशेषणोपादानं प्रयोजकं स्यादिति तत्राह तस्येति यदासिसृष्टुरभूत्तदाथो गभौद
 कलक्षणस्तस्य हरेर्नामिदेशादभिचयतनामिदेशं भिच्चाप्राकाशतेत्यन्वयः हरेः स्वातन्त्र्यद्योतनार्थमावययोगः हरेः सृत्त्येव्यशेषविशेषज्ञानमास्ति न केवलं कुलालवदुक्तिज्ञानमेवेति भावेनाह आत्मेति आत्मनि
 स्थितेषु सुक्ष्मेषु योगिप्रत्यक्षविषयेषु आकाशादिभूतेषु इंद्रियेषु जीवेषु बाभितिविद्यासम्पत्विषया कृतादृष्टिरपरोक्षज्ञानं यस्य स तथा तस्य घटकारणादिवत् बाह्यार्थो नित्याह अंतर्गत इति अनेनाभूतस्योदरे स

सौतः शरीरेऽपि तभूतसूक्ष्मः कालात्मिकां शक्तिमुदीरयाणः ॥ उवासतस्मिन्सलिलेपदेस्वेयथानलोदाहणिरुद्वीर्यः ११ चतुर्युगानां च सहस्रमप्सु स्वयं स्त
 योदीरितया स्वशक्त्या ॥ कालाख्ययासादित कर्मतंत्रो लोकानपीमान् दृशेस्वदेहे १२ तस्यात्मसूक्ष्माभिनिविष्टदृष्टेर्तर्गतोर्धारजमातनीयात् ॥ गुणेन का
 लानुगतेन विद्वः शुष्यंस्तदाभिचयतनामिदेशात् १३ सपन्नकोशः सहसोदतिष्ठत्कालेन कर्मप्रतिबोधितेन ॥ स्वरोचिषा तत्सलिलं विशालं विद्योतयन्नर्कं द्वा
 त्मयोनिः १४ तल्लोकपद्मं स उपवविष्णुः प्रावी विशत्सर्वगुणावभासम् ॥ तस्मिन्स्वयं वेदमयो विधाता स्वयं भुवं यं स्मवदं तिसोभूत् १५

त्वमुक्तं भवति इतोपि बाह्योदकं नेत्याह तनीयानिति परमाणुत्वं प्राप्तः । गर्भोदकस्य प्रागेव सत्त्वात् किमितिकार्यानुत्पत्तिरिति तत्राह रजसेति रजसा गुणनविद्धोऽनुस्यूतः रजसोपि सत्त्वात् किमितितत्त्वः पू
 र्वमनुत्पत्तिरित्यतः कालेति सृष्टिकालशक्त्या अनुत्पन्न इत्यनुत्पन्न इति भावः । अनेनेश्वरस्येच्छा मुख्यं कारणाभ्युक्तं भवति वायुमंतरेण कथमुत्पत्तिर्घटत इत्युक्तं शुष्कमिति शुष्कं न्यूनं भवन्वायु
 नेति शेषः उदकं वायुना शुष्कं पृथिव्या अन्नमभूदिति १३ उक्तकारणानां बहुत्वात् किमस्य मुख्यं कारणां किं वा स्य नामधेयमिति तत्राह सपन्नकोश इति ल्योपदकं विनान्यस्य वस्तुनोभावादिनिवृत्तिरित्येतन्नैद
 शं नात्सहसेत्पुक्तं आत्मा विष्णुयौ निमित्तं मुख्यं कारणं यस्य स आत्मयोनिः कर्मणाऽदृष्टेन प्रतिबोधितेन फलदानाय प्रीतेन कालेनेति रतिशेषः उदतिष्ठत् यथाचतुर्दशभुवनं यात्तथा प्रवृद्धो भूदित्यर्थः १४ तेतन
 संबंधमंतरेणात्वेन स्य पद्मस्य सर्वव्यापकशक्तत्वं कर्मण्यादीनामीश्वरेच्छया तेन परमाणूनामात्रुयैष संयोगसंभवात् कार्यविद्युज्यते अस्त्युत्तरजसेति पार्थिवपरमाणुभ्य उत्पत्तिकथनात्तेषां तादृशशक्त्यदृशताद
 तः कारणांतरेण भाव्यं तत्किंच तत्राह तल्लोकेति यस्मात्पद्ममभूत्स एव विष्णुस्तल्लोकविभागकारणं पद्ममाविशत् यद्यामूर्त्यव्यकाशकत्वमाहात्म्यं स्यात्तथा विष्टवान् उकारेण लघुवारेण प्रवेगलुचयति इदं का
 रेणानुमानमभिधानास्वीति निर्धारयति भेददर्शनेन संतापलक्षणं दुःस्वस्यादित्यर्थं शचीशकारः उतावेयममीशानेति पादवः विष्णोरेवमकाशकत्वं पद्मस्य तस्य पृश्निव्यासः कृत्वादिति भावोवाह

सर्वेति सर्वेषांशब्दादिगुणानामवभासः प्रतीतिर्यस्यां पृथिव्यासासर्वगुणावभासा तदात्मकत्वात् पञ्चमपिगुणावभासमित्युच्यते तदुक्तं तस्यासनविधानार्थं पृथिवीपञ्चमुच्यते इति तत्पदेशमयोजनमाह तस्मिन्निति तस्मिन्पञ्चेसन्निविष्टात्स्वयंप्रधानात्सर्वोत्तमादरेः सविधाताभूदित्यन्वयः प्रधानवाचकस्त्वेक स्त्वनन्यः केवलः स्वयमिति अतः स्वयंशब्दस्य प्रधानवाचित्वेपि विष्णोर्जातत्वं कथमवगतमिती पंशंका पञ्चसंस्थाद्वारेस्तत्र ब्रह्माज्जनिचतुर्मुख इत्येनेन परिहर्तव्येति ननु विधातेति कइति तत्राह स्वयंभुवमिति अनेनाजत्वमपि व्याख्यातं आत्विष्णोर्जातइति पञ्चैरवयवसंभूतइति च प्रसक्तं उक्तप्रमा णादन्यथाजनिकर्तुः प्रकृतिरिति सूत्रविरोधश्च सर्वस्याग्नेहरेर्जातश्चतुर्मुखइति निश्चेतुं तस्य नामांतरं ध्वनयति वेदमपइति मयगताविति धातोर्वेदेन गम्यइति वेदमपः लक्ष्मीनारायणावतरेण वेदमपतिपाद्ये पुण्या नत्वाद्वा हिरण्यगर्भः समवर्तताग्नेभूतस्थेति श्रुतिः यो ब्रह्माणं विदधाति पूर्वमिति च पञ्चभूतत्वमपि पञ्चस्थितिविष्णुभूतत्वमेवार्थ इत्यंगीकर्तव्यम् १५ नन्वत्रजातः स्वयंभूर्विष्णुः स्यात्स्वभूरिति प्राप्तिद्वेन ब्रह्मा विष्णोः पञ्चपदेशाच्चैतितत्राह तस्यामिति लोके पृथिव्यादिकं स्वेतरं जनं वाऽपश्यमानः विवृत्तनेत्रः पर्यस्तलोचनः अत्रजातो ब्रह्मैव भवेत्तस्य चतुर्मुखत्वात् १६ इतोपि ब्रह्मैवोच्यतइत्पाह तस्मादिति यु गांतस्वसनः प्रलयवायुः तेनावधूर्णं भुव्यं महतीनामूर्मां पांचक्रमं हलं यस्मिंस्तत्तथा तस्मात्सलिलाद्विरूढमुत्पन्नं लोकतंत्रं पृथिव्यादिलोकानि मां गकारं कंजं पंचं उपव्या हौ उत्पन्नो देव आदिदेवः आत्मानं स्वं पर मात्मानं चाद्वा प्रत्यक्षं नाविदत्तं ज्ञातवान् अनेन विष्णुः स्वयं ब्रह्मात्मभूदित्याशंकापारिहृता तस्याज्ञानासंभवात् अद्वा प्रत्यक्षस्य तपोरिति पादवः १७ ब्रह्मणः सशयप्रकारं दर्शयति कएइति योसा

तस्यासचां भोरुहकर्णिकायामवस्थितो लोकमपश्यमानः ॥ परिक्रमन्व्योन्निविवृत्तनेत्रश्चत्वारिलेभेनुदिशं मुखानि १६ तस्माद्युगांतस्वसनावधूर्णमहो मिंचक्रात्सलिलाद्विरूढम् ॥ अपाश्रितः कंजमुलोकतंत्रं नात्मानमद्वा विददादिदेवः १७ कएषयो सावहमजष्टष्टकुतोवाजमनन्यदप्सु ॥ अस्ति ह्यव स्तादिह किंच नैतदधिष्ठितं त्रसतानुमाव्यम् १८ स इत्थमुद्दीक्ष्य तदजनालनाडीभिरंतर्जलमाविवेश ॥ नार्वाग्गतस्तत्सरनालनालीः स वै विचिन्वंस्तद्विं दताजः १९ तमस्य पारे विदुरात्मसर्गं विचिन्वतो भूत्सु महान्निनेभिः ॥ यो देहभाजां भयमीश्याणः परिक्षिणोऽयुरजस्य हेतिः २०

वज्रपृष्ठे निषण्णः एषो हं कः अस्त्वनन्यप्रधानमेतद्वज्रं कुत उत्पन्नं कारणमावेच्य ब्रह्मक्षणकार्यस्याप्यसंभवात् केन चित्कारणेन भवितव्यमिति युक्त्या निरचिनोद्ब्रह्मेत्याह अस्तीति द्विशब्दो वधारणार्थः इह जलेऽप्येति किंच न पृथिव्यादिविलक्षणं कारणं दस्तु अस्ति ह्येव । एतत्पञ्चपन्नाधिष्ठितं तत्कारणं पृथिव्याद्यन्यतमं न स्यात्तेषामनुत्पन्नत्वात् अतो ब्रह्मैव मूलकारणमिति पारिक्षिप्तमाह सतेति सता ब्रह्मणाऽनुभा व्यमनुभवसिद्धत्वेनांगीकार्यमित्यर्थः सत्र ब्रह्मा चित्तं यत्कुतो नुपञ्च ब्रह्मणः स्यादिति श्रुतेः कुतो नुपञ्चमिति संदिग्ध ब्रह्मण उत्पन्नं स्यादिति निश्चितवानित्यर्थः अनेन चतुर्मुखस्याज्ञानं क्षणिकं जीवन्नस्वरूपसब ह्रंदुर्बलहृष्टिभिः कल्प्यमानं मध्यदिना कक्षो भवदिति ज्ञायते १८ युक्त्या ज्ञातपञ्चकारणो ब्रह्मा पुनः किमकार्षीदिति तत्राह स इत्थमिति इत्थं परिशिष्टप्रमाणेन उद्ब्रह्म तस्यादितिनामेति श्रुतेः वीक्ष्यालो च्यतस्याब्जस्य नालस्य दंडस्य नालीभिः नाडीभिः सुषिरैः ततश्चाकृतत्राह नेति खनालस्य पञ्चस्य नालसंवेधनीनाली विचिन्वन्निचिच्छन् मार्गमाग इत्यर्थः तत्कारणं नाविदत्तं चक्षुर्विषयं न लब्ध वान् १९ भगवत्प्रसादमंतरेण पुरुषापुणेणापित दर्शनं दुःशक्तं तादृग्गमाहात्म्योपेतत्वादिति तत्कालस्यानेकसंख्यायां विशिष्टत्वमाह तमसीति अपारेऽनवसाने तमसि स्वरूपाच्छादकमाया लक्षणं धकारे आत्मनः सर्गाय स्मात्स आत्मसर्गः तं स्वकारणं तिस्रो नेमयश्चतुर्मास्य लक्षणाप्यस्य सन्निनेभिः अजस्य विष्णोर्हेति श्रुत्वा रूपः २०

एतदर्थमपि न स्वयमेव साध्याधिकृतप्रसादेनैव तत्प्रसादश्च तत्समाधि योगेनेति तत्करवाणीति तदुपास्तिप्रकारं कथयति तत इति अतिलब्ध्या अहंशकाष्ठोत्कर्षावच्छलक्षणोपेयसतथा अहंशकारण
ब्रह्मरूप इत्यर्थः ततो निर्गमणात् स्वधिष्यं पञ्चमास्थापारुह्य शनैः प्रायश्चित्तं कुरुष्व जित्वा सोमूवा विषयेभ्यो निवृत्तचित्तः सन् आरुह्य समाधि योगः असंभ्रमात्तचित्तैकाग्र्यलक्षणं ध्यानं पश्यन्ति २०
याचैलाजिनलक्षणाया न्यपीदन् स्वनासाग्रावलोकनोतिष्ठदित्यन्वयः पुनः शश्वन्निरतमिति २१ योगफलमाह कालेनेति पुरुषायुषाशतवर्षाविधिनो कालेन तत्कारणपश्यतेत्यन्वयः ७
पासनाजिनतज्ज्ञानफलमिदं दर्शनमिति भावेनाह अभिप्रवृद्धेति अनुविनं चंद्रेण देयनसमृद्धसमृद्धत्वमवृद्धयोगेन प्रकर्षेण सृष्टेन ध्यानापरपर्यायोपासनया विरुद्धबोधः समुत्पन्नारोक्षज्ञानः ७८
सादेनेति भावेनाह अंतर्हृदय इति अवभातप्रकाशितं स्वयं प्रधानं अनेन तस्मिन् स्वयमित्युक्तत्वात् ब्रह्मोत्पादकमेवापश्यन्नान्यदिति सिध्यति अवभातमिति विशेषणं विशिनष्टि अपश्यतेति पूर्वपक्षनाशार्थं
मार्गणसमये यन्नापश्यत्तदिति शेषः आत्मनेपदमयोगेण ममेवेष्टदेवतानान्येति ध्वनयति २२ कीदृशं हरि मपश्यदित्याशंक्य न वभिः कोऽस्ति विशिनष्टि मृणालेति फणानां सहस्राणामयुतेषु अ
विमिश्रितेषु अन्योन्यसंपर्करहितेषु मूर्धसु औत्पत्तिकानां रत्नानां द्युभिर्भुजितीभिर्हेतुना हंतं यत्तद्वत्त्वात् तच्च युगांततो यंहतत्त्वात् पुगांततो यं तस्मिन् कल्पप्रलयजलस्थिते मृणालगौराय तशेषभोगपर्यैकेश्वरा
नं शेषस्यानंतस्य नागस्य भोगो देहः शेषभोगः अहः शरीरभोगः स्यादित्यभिधानं मृणालवद्वैरश्वायतश्च मृणालगौरायतः सचासौ शेषभोगश्च मृणालगौरायतशेषभोगः स एव पर्यैकः शयनीयतस्मिन् पुरुषं

ततो निवृत्त्या प्रतिलब्धकाष्ठः स्वधिष्यमास्थाय पुनः सदेव ॥ शनैर्जितश्चासनिवृत्तचित्तो न्यपीददा रूढसमाधि योगः २१ कालेन सोजः पुरुषायुषाभिप्रवृद्धयो
गेन विरुद्धबोधः ॥ स्वयंतदंतर्हृदये वभातमपश्यतापश्यत यत्र पूर्वम् २२ मृणालगौरायतशेषभोगपर्यैकेश्वरं पुरुषं शयानम् ॥ फणासहस्रायुतमूर्धरत्नद्युभि
हेतत्त्वात् युगांततो ये २३ प्रेक्षां क्षिपंतं हरितोपलाद्रेः संध्याभ्रनीवैरुरुक्कममूर्धः ॥ रत्नोदये रोषधिसौमनस्य वनस्रजो वेषु भुजांघ्रिपांघ्रिः २४ आयामतो वि
स्तरतः समानदेहेन लोकत्रयसंग्रहेण ॥ विचित्रदिव्यामरणाशुकानां कृतश्रियोपाश्रितदिव्यवेषम् २५ पुंसांसकामाय विरक्तमर्गिरभ्यर्चतां कामदुवांघ्रिष
ञ्चम् ॥ प्रदर्शयंतं लपयानखंडुमयूखभिन्नां गुलिचारुपत्रम् २६

पुरुषाकारं एकैकं वलमप्राकृतमित्यर्थः २३ ध्यानसौकर्यापनीलपर्वतसाधयेण वर्णयति प्रेक्षामिति हरितोपलाद्रेर्नीलपर्वतस्य प्रेक्षां दर्शनीयतां क्षिपंतं निराकुर्वतं कीदृशस्य नीलगिरेः संध्या
भ्रनीवैः संध्याकालीनाभ्रमेव नीविर्वर्ण्यस्य सतथा तस्य उच्छ्रिजबह्निरुक्कमाणि सुवर्णानि मूर्धंश्चंगेयस्य सतथा तस्य रत्नैरुदधितस्तस्य रत्नकारस्येत्यर्थः ओषधयः सौमनस्यानि सुमनसांसमूह एव वनस्रं वन
मालायस्य सतथा तस्य वेषवेषु भुजायस्य अंघ्रिपावृक्षा एवांघ्रिष्यस्य सतथा तस्य अनेन हरिरेपि नीलद्युतिदेहः पीतांबरधरः सुवर्णकिरीटालंकृतमूर्धाकौस्तुभरत्नकुंभरः वनमालाचि तोदीर्घदोदंडमंडितः
प्रणतार्तिहारि श्रीपादपद्मयुत्प्रेक्षितं भवति संध्याभ्रवर्णीविर्यस्येत्यादिव्याख्यानां प्रेक्षां क्षिपंतमित्यनेनान्वितं स्यात् २४ लोकत्रयसंग्रहातीति लोकत्रयसंग्रहस्तेनाऽऽयामतो विस्तरतः दैर्घ्यपरि
डलाभ्यां समानेन न्यग्रोधपरिमंडलत्वादिलक्षणवता देहेन विचित्रदिव्यामरणायानां कृतश्रियोपाश्रितदिव्यवेषम् २५ कामदोग्रीतिकामदुयंतं चांघ्रिपत्रं पुंसां प्रदर्शयंतमित्यन्वयः नन्वेवं तर्हि किमिति सर्वैः पुरुषार्थभाजो नाभूवन्निति तत्राह स्वकामायेति विचि
पृथग्भाव इति धातोर्विचिर्देविकादिभेदेन पृथक्कृतैर्मर्गैरभ्यर्चतां यथाभिमुखो भवति तथार्चनं कुर्वता नत्वा एवैव स्तेषां मुखारमयस्तैर्भिन्ना इतरेतरविलक्षणा अगुल्यस्ता एव चाच्छ्रिपत्राणि पस्यांघ्रिष
स्वतथा तत् अज्ञानबुद्ध्या तादायैव मुक्तस्वत इतरपद्मविलक्षणमिदं चांघ्रिपत्रमित्यर्थः २६

मुखेनप्रत्यहंयंतशरणागतजनान्सम्मानयंतमिवस्थितामितिशेषः लोकार्तिहरस्मितेनेत्यादिनामुलंवेशिनाष्टि अधरविंबभासाशोणायितेनरक्तपद्मत्तमानेनसुनसेनशोभयाननासिकेनसुशोभनाभ्युपस्यत
 त्सुभ्रुतेनसुभ्रवा नपुंसकश्रुसुवालुशब्दवदयंशब्दः २७ किंजल्कःकेसरःकदंबेतिस्तपुषं मेसलकांचीअनंतधनेनेतिहारस्यानर्घ्यत्वंवाक्ति हेवत्सविदुर श्रीवत्सलक्षणस्यवक्षस्थलस्यवल्लभेनप्रिये
 ण २८ अधुनावृक्षसाधर्म्येणहरिवर्णयति परार्धेति परार्धैरनर्घैःकेसुरैः मणीनांप्रवेकाःश्रेष्ठाःपेषुनेःककणेधूपर्यस्तंपरितोन्यस्तमलंकृतं दोर्दंडसहस्रमेवशाखायस्यसतथोक्तस्तं अव्यक्तप्रधानांनिगुणं
 लेपादेयस्यसतथातं प्रकृतेःकारणंवा तस्मादव्यक्तमुत्पन्नंनिगुणंद्विजसत्तमेतिवचनात् अविज्ञाताधःप्रदेशमितिवा प्रधानेव्यक्तमव्यक्तोब्रह्मण्यस्पष्टमूर्खयोरेतियादवः भुवनेषुविद्यमानानामंघ्रिपाणामिंद्रं
 यद्वा चतुर्दशभुवनारूपांघ्रिपाणामिंद्रंश्रेष्ठं अर्होद्भूतस्यशेषस्यभोगैःशरीराविशेषैरधिवीतवल्कलंसेवीतवत्त्वं उभयत्रसममिदम् २९ पुनरपिपर्वतसाधर्म्येणवर्णयति चराचरौकइति भगवन्महीधंश्रीनाराय
 णाल्यपर्वतमपश्यदित्यन्वयः चराचरस्यजगतओकोर्मंदिर ओकसीर्मंदिराश्रयावितिच प्रलयसलिलेन किरीटानांसहस्राण्येवहिरण्यगृंगाणिपस्यसतथातं कंठेआविर्भवत्कौस्तुभरत्नगर्भप्रकाशमानकौ
 स्तुभं कुस्तुभास्तमुद्राज्जातं तवाभरत्नंगर्भआभरणंयस्यसतथातं गर्भोपचारकेतुंनेनेपथ्येग्रसितेपिचेत्यभिधानम् ३० आम्नायाएवमधुव्रताधृंगास्तेषामाश्रयास्वरूपकीर्तिमय्यावनमालया
 निवीतंसेवीतकंठइतिशेषः इयंतकालंअमुकेशबलंब्रह्मब्रह्माददर्श ननित्यमुक्तंनिगुणमितिज्ञाह सूयति त्रिधात्रोविष्णोरगच्छाद्द्वानिखंतस्मीपएवतिष्ठद्भिर्मुक्तैःसूर्येदुवाध्वमिभिवृतं अत्रव्यत्यासादादि

मुखेनलोकार्तिहरस्मितेनपरिस्फुरत्कुंडलमंडितेन ॥ शोणायितेनाधरविंबभासाप्रत्यहंयंतसुनसेनसुभ्रवा २७ कदंबकिंजल्कपिशंगवाससास्वलंकृतंमे
 खलयानितंवे ॥ हारेणचानंतधनेनवत्सश्रीवत्सवक्षस्थलवल्लभेन २८ परार्धकेयूरमणिप्रवेकपर्यस्तदोर्दंडसहस्रशास्वम् ॥ अव्यक्तमूलंभुवनंघ्रिपेद्रम
 ह्रींद्रभोगैराधिवीतवल्कम् २९ चराचरौकोभगवन्महीध्रमर्होद्भवंधुंसलिलोपगूढम् ॥ किरीटसाहस्रहिरण्यशृंगमाविर्भवत्कौरतुभरत्नगर्भम् ३० निवीत
 माम्नायमधुव्रताश्रयस्वकीर्तिमय्यावनमालयाहरिम् ॥ सूर्येदुवाध्वम्यगर्भंत्रिधामभिःपरिक्रमत्प्राधानिकैर्देवासदम् ३१ तर्ह्येवतन्नाभिसरःसरोजमा
 त्मानममंश्वसनंविषय ॥ ददर्शदेवोजगतोविधातानातःपरंलोकविसर्गदृष्टिः ३२ स्वकर्मबीजंरजसोपरक्तःप्रजाःसिद्धक्षत्रियदेवदृष्ट्वा ॥ अस्तौद्विसर्गाभि
 मुस्तस्तभीशमव्यतवर्त्मन्यभिवेशितात्मा ३३ ॥ इतिश्रीभागवतेमहापुराणेतृतीयस्कंधेनवमोध्यायः ॥ ९ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

शब्दमक्षेपोज्ञातव्यः सूर्येदुवाध्वम्यादिभिरीत्याचार्यवचनाच्चपरिक्रमाद्भिःप्रदक्षिणंकुर्वद्भिःप्राधानिकैःप्रधानस्यहरेर्भृत्यैःपुरपालकैश्चवृत्तमितिशेषः तदुक्तं मुक्तंवाध्यादिभिर्विष्णुवृत्तब्रह्माददर्शहेत्यादिविवि
 धवचनाच्च दुरासदमित्यनेनापिमुक्तैर्निषेवितंविष्णुमपश्यदितिगम्यते ३१ अनेनैतच्चलब्धमित्याह तर्ह्येति यदेवंविधंहरिमपश्यत्तर्हितदेवनाभिसरासिउत्पन्नेसरोजेस्थितामात्मानंस्वं । ब्रह्मणोलोकविसर्ग
 दृष्टिःलोकेनज्ञानेनविशिष्टमुक्तस्वभावोयेषांसूर्यादीनांलोकविसर्गास्तेषांदर्शनं । लोकविसर्गाःसृष्टिरहितालभोदकवाध्यादयएवतेषांदर्शनममूढतःएतदंशनात्परमन्यदर्शनभूतमुक्तसूर्यादिकमल्यजलादि
 कभेवब्रह्माददर्शं परंनददर्शेत्पुक्तंभवति यद्वा लोकस्यज्ञानस्यविसर्गस्यसृष्ट्यादिव्यापाराश्रयस्यानर्गुणस्यदृष्टिरतःपरंनभवति इदमेवनिर्गुणदर्शनमितिभावः ३२ यदर्थमर्हंहरिणासृष्टस्तत्कर्तुंनदनु
 हंभसरेणनशक्नोम्यतःस्तुत्यातंमसाथतत्कटाक्षैश्चितज्ञानवीर्योभीष्टकार्यंशुभ्रपालक्षणंकरोमीतिभावेनतंस्वीतीत्याह स्वकर्मबीजमिति सत्रह्मातमीशमस्तौदस्तौपीदित्यन्वयः कीदृशस्वकर्तृत्वोत्पत्तौ
 निमित्तकारणादृष्टस्यव्यंजकम् कीदृशोब्रह्मारजसागुणेनउपरक्तः उपरगंरुलमाह प्रजाइति सृष्टिसाधनमिदंमहंआदिकंहृष्ट्वाविसर्गाभिमुखःविविधसृष्ट्यभिमुखःअव्यक्तवर्त्मनिब्रह्मलक्षणमार्गैर्जनिवेशि
 तात्मानिर्विषयात्निविष्टमनाः ॥ ३३ ॥ इतिश्रीभागवतेमहापुराणेतृतीयस्कंधेविजयध्वजकृतटीकायांनवमोध्यायः ॥ ९ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

ब्रह्मणः स्तुतिप्रकारोऽस्माकमपि श्रवणमोचरः किमिति मनःशंकाभाभूदिति भावेन तत्स्तुतिप्रकारं कथयति ज्ञातोऽसीत्यादिना नन्वित्यवधारणार्थो नूनयार्थो वा मेन नुममसुचिरात्तत्पञ्चनूनयेन अथ ज्ञातो
 सि नन्वेवंमेव अयं स्वभावस्त्वज्ञानं कथं घटत इति तत्राह देहभाजामिति भगवतो गतिः स्वरूपं देहभाजामनुनयेन न ज्ञायते इति घटदवद्यं दुष्टम् अतोऽव्यक्तरवभाजोऽपि भक्त्या दिसाधनसायः पाजयत
 एवेत्यर्थः ननु तर्हि कस्मात्सर्वेषु रूपार्थभाजः किना भूवन्नित्यस्येदमेवोत्तरम् तदगतिर्न ज्ञायते इत्यत्रावच्छेपापकारणं नन्वित्यर्थः देहभाजामिति स्वस्वामिसंबन्धज्ञापनाय षष्ठी स्वस्वामिभावज्ञानाभावात् न ज्ञा
 यत इति भावः ननु स्वव्यतिरिक्तवस्तुनोऽसत्त्वात् ज्ञायत इति किं न स्यादत्राह नेति त्वदन्यद्वस्तु अस्ति स्वतो नास्ति त्वदधीन सत्ता कत्वात् द्रव्यं कर्म च कालश्चेत्यादेस्तर्हि तेन ज्ञायते इति तत्राह तदिति तु शब्दो
 देवधारणे वा त्वत्तोभिर्जन्तुजगदशुद्धं सदोषमेवातः सदोषत्वाभिर्दोषो भवान्न ज्ञायत इत्यर्थः त्वदन्यस्य सदोषत्वं भवतो निर्दोषत्वं च कथमत्राह मायेति मायायाः प्रकृतेः सत्त्वादिगुणानां व्यतिकराद्विकारा
 ज्ञातेषु महदादितत्त्वे पुञ्जं तर्पामि रूपैरवतारैश्च उरुबहुत्वं संख्याविशिष्टो विभासीति यत्तस्मादितरत्त्वं सदोषत्वं निर्दोष इत्यतो विभासीत्युक्तम् अत्र यत्स्वनानां तदपि स्थानमेवादसदेव भाति एकोपि
 स्थानानां त्वात्मानेव हरिरीयते । सर्वा तर्पामि नस्तस्य न भेदो विद्यते कचिदिति वचनात् १ इतोऽपि वाङ्मनसा गोचरं भवतः स्वरूपमित्येतदवद्यमित्याह रूपमित्यादि श्लोकद्वयेन अवबोधरसोदयेन अपरो
 ब्रह्मणरससमुद्रेकेण शश्वन्नित्युत्तमसः नित्यनिरस्तप्रकृतिगुणसक्तेः तव यदेतदवतारशतैकबीजं मत्स्याद्यवतारशतानां व्यञ्जकं रूपमादौ गृहीतमनादित एव नेदानीं गृहीतं यत्तद्व्यंहरूपं क्षीरसागरम

ब्रह्मोवाच ॥ ज्ञातोऽसि मेव सुचिरात् ननु देहभाजानं ज्ञायते भगवतो गतिरित्यवद्यम् ॥ नान्यत्त्वदस्ति भगवन्नपि तत्त्वशुद्धं मायागुणव्यतिकराद्यदुरुर्विभासि १ रु
 पं यदेतदवबोधसोदयेन शश्वन्नित्युत्तमसः सदनुग्रहाय ॥ आदौ गृहीतमवतारशतैकबीजं यन्नाभिपन्नं भवनादहमाविरासम् २ नातः परं परमयद्भवतः स्वरू
 पमानंदमात्रमविकारमविद्ववर्चः ॥ पश्यामि विश्वसृजमेकमविश्वमाद्यं भूतं त्रिधा त्मकमदस्त उपाश्रितोऽस्मि ३ यद्वा इदं भुवनमंगलमंगलं यद्वद्यानात्मनो
 दर्शितं त उपासकानाम् ॥ तस्मै नमो भगवते नुविधेम तुभ्यं यो नादृतो निरयमाग्निरसत्प्रसंगैः ४

ध्वजं । इत्यतः क्षीरसमुद्रशायिनाभिपन्नमवनाद्यनाभिकमलारूपयद्वा दहमाविरासं जातोऽस्मि अनादिनित्यादव्यक्तात्तस्माज्जज्ञे च तुरुमुत्पत्तिवचनात् २ हे परमयदानंदमात्रसत्ज्ञानानंदैकरसमत एवाऽवि
 कारं षड्विकाररहितं अत एवाविद्ववर्चः अश्रुतिहताचीं रूपं भवतः स्वरूपं पश्यामि अतः परं निगुणं नास्तीति पश्यामि सज्ज्ञानानंदैकमात्रं न ततः परं कचिदिति वचनाच्च यच्च विश्वसृजं विश्वसृजं पृ
 हितं विश्वं प्रपंचविलक्षणं आद्यं सर्वस्यादिभूतं उपजीव्यं वा भूतं त्रिधा त्मात्मकं व्यापकं यच्चाप्रोतीत्यादेः तेतवा दो रूपमुपाश्रितोऽस्मीत्येतो न ज्ञायते वाङ्मनसा गोचरत्वादिभ्येतदवद्यं अवस्तु अभद्रं त अ
 त्मुत्तमाधिकार्यपेक्षयोर्केन देवदत्ताद्यधमापेक्षयेति तत्त्वं अनेन प्रकृतिगुणविकृतपदार्थेऽपुतिष्ठतो हरेरज्ञानादिकथं न स्यात् कथं वोदासीनस्याद्वितीयस्य रूपांतरग्रहणं कथं वा विकारिज्यं सृजतो विकाराभाव
 इत्येतच्छंकाप्रयमुन्मीलितमुक्त्युक्तेरिति भावः अद इत्यनेन दूरस्थवस्तुवाचिना पूर्णमदः पूर्णमिदं इति श्रुतेः जगद्व्यापि रूपेण स्वहृद्विषय रूपस्य एकत्वं ध्वनयति ३ न केवलं मयैव ज्ञातोऽस्ति त्वत्सादेना
 न्यैरपि ज्ञायमानत्वात् ज्ञायत इत्यवद्यमिति भावेनाह यद्वा इति ध्यानात्मनो ज्ञानरूपस्य तद्वद्यानां तु गुणरूपस्य वा तेतवोपासकानां यदिदं दर्शितं तादृक् रूपमिगि श्यायानुविधेम कुर्मः तर्हि दुर्ज्ञेयादिहरेर्गति
 रित्यादेः कोमिप्राय इति तत्राह य इति असत्सु विषयेषु प्रकृतेः संयोगेपातेतथ तेः इदानीमभावेऽपि ज्ञानात्तरेपि सत्संगत्वात् सत्त्वैः स्यात्तत्राह निरयेति अयमवतिविति धातोः अयं न गमनं निरस्तं यस्मात्सनि
 रयो निर्गमश्च न्ययं च त्वम इत्यर्थः तत्त्वजंतीति निरयभाजस्ते रंधं तमः प्राप्तियोग्यै रित्यर्थः यैश्चानादृतः सादरं नाश्चितस्ते दुर्ज्ञेय इति शेषः तस्मै नमः वा इत्यनेन साधनसामुपादर्शनं भवत्येति सूचयति ४

बलिमयेयक्षप्रत्यक्षवद्वरेः प्रत्यक्षत्वं न साक्षादतो न ज्ञायत इति तत्राह येनिति उपासकत्रैविध्यसूचकस्तु शब्दः तत्रयंत उपासकाप्रदातो गुरुमुखैः श्रुतिवातनीतमुपनिषदुक्तप्रकारेण प्रदत्ताख्यवापुना कर्णविवरैः प्रापितं त्वदीयचरणानुजकोशस्य क्षीराव्याधिस्थितमूलरूपवपुश्च मुकुलस्य गंधं हृदि व्यक्तरूपं जिघ्रंति अपरोक्षीकृत्यानुभवति हृदिव्यक्तं तु यद्रूपहरेर्गंधः स उच्यत इति । उत्तमानां तु पादेन सर्व रूपं तु कथ्यत इति वचनाच्च चरणः पाद इति पर्यायः गंधगंधवतो र्यस्मात्तमेदः कचनेष्यत इति वचनात् गंधोलेखो विनिर्दिष्ट इति मेदशंकापिनकार्येत्यर्थः हेनाथतेषां स्तपुंसां हृदयां ब्रुहात्मापैषिनापसरसिनातिरोभ वसि तत्र निमित्तमाह भक्त्येति भक्ति लक्षणहृदपाशेन गृहीतचरणः प्रबद्धपाद इत्यर्थः अनेन भगवद्वशीकरणे भक्तिरेव प्रधानमित्युक्तं भवति ६ द्विविधा निमित्तभयं पावत्तावन्न ज्ञायत इति मतं निर्मूलमिति भावेनाह तावदिति ६ कस्मात्तर्हि न ज्ञायत इत्याग्रहो न निवर्तत इत्याशंक्य भगवदनुग्रहापात्रत्वादिप्राशयेनाह दैवेनेति अंघ्रतमः प्राप्तिपर्यंतं शब्दकुशलकरणाज्ज्ञायत इत्याग्रहो न निवर्तत इति भावः दैवेन सर्वोत्तमेन हरिणा विमुखवागादींद्रियाः सुखलेशलवायाल्पादल्पसुखाय लुभगावर्धयति धातोलोभो गार्धमभिलाषस्तेनाभिभूतं मनोपेषाति तथा यद्वासद्वचयानिच्छुत्वं तेन ७ त्वपि ज्ञाते सर्व मिदं ज्ञायते अविज्ञातं विज्ञातमिति श्रुतेः अतस्तव गतिर्न ज्ञायत इत्येतत्साहसमिति सूचनाय ब्रह्मादुर्ज्ञानफलभोगिप्रजातु कं पाव्याजेन सज्ज्ञानोत्पत्तौ प्रथमेवैराग्यमेव साधनीयं नुभूषणोति भावेनाह क्षुत्तृडिति क्षुधातृषान्निभिर्धातुभिर्वातादिभिराध्यात्मिकैरिमाः प्रजा स्तीतोष्णवातवर्षैराधिदैविकैः इतरेतरादन्योन्यनिमित्तादाधिभौतिकैः सुदुर्भरेण कामाग्निना सुदुर्भर्या रुषाच ८ त्रिविधो जीवसंघो मुक्तियो

येतु त्वदीयचरणानुजकोशगंधं जिघ्रंति कर्णविवरैः श्रुतिवातनीतम् ॥ भक्त्या गृहीतचरणः परयाचतेषां नापैषिनाथ हृदयां ब्रुहात्सपुंसाम् ५ तावद्भयं द्विवि
णगेहसुहृन्निमित्तं शोकः स्पृहापरिभ्रवो विपुलश्च लोभः ॥ तावन्ममेत्यसद्वग्रहार्तिमूलं यावन्न तं प्रिमभयं प्रवृणीतलोकः ६ दैवेन ते हतधियो भवतः प्रसंगा
त्सर्वाश्च भोपशमनाद्विमुखेन्द्रियाये ॥ कुर्वीत कामसुखलेशलवायदीना लोभाभिभूतमनसोऽकुशलानि शश्वत् ७ क्षुत्तृडन्निधातुभिरिमा सुहृदमानाः शीतो
ष्णवातवर्षैरितरेतराच्च ॥ कामाग्निनाच्युतरूपाच सुदुर्भरेण संपश्यतो मन उरुक्रमसीदते मे ८ यावत्स्पृष्टवत्त्वमयमात्मन इन्द्रियार्थमायाबलं भगवतो जनईशप
श्येत् ॥ तावच्च संसृतिरसौ प्रति संक्रमेत व्यर्थं पिदुःखनिवहं वहती क्रियार्था ९

ग्यः संसारयोग्यस्तमो योग्य इति तत्र भगवतो गतिर्न ज्ञायत इत्यादिरूपा मुक्ति योग्यानां संसृतिः कदा निवर्तत इति तत्राह यावदिति च शब्दो नुक्तसमुच्चयार्थो वाधारणार्थो वा यावदवा आत्मनः स्वस्वभगवतः सका
शादिन्द्रियार्थैर्द्रिष्यविषयभोगार्थमयमुक्तियोग्यो जनो व्यापामिपश्यामिशृणोमीत्यादिपृथक्त्वविभागलक्षणमायाबलं भगवदिच्छाबलं भगवदिच्छया प्रणीतं चेष्टितमित्यर्थः बलप्राणन इति धातोः पश्ये
त् च शब्दान्मुक्तावपि ध्यायेमं स्येतथा पश्ये शृणोमीति विभक्तता । जीवस्य तु हरिरेच्छाबलादिद्रिष्यभुक्त्व इत्येतो नानिर्वाच्यलक्षणो भेदः पृथक्त्वम् पश्येदिति दृग्भिरप्यत्वेन ज्ञेयत्वेति हेरिरेच्छैव मायानि
र्वाच्याविद्या तदुक्तं ज्ञेयत्वं दुर्घटस्यापि घटनाधिकशक्तिता । अभेद ईश्वरेणापि स्पृष्टत्वादावंतरंगता । उच्येत यस्याः सामायाहारे रीच्छाया बलमिति ननु तर्हि मायायाः बलवत्त्वोर्द्धमिदं चक्षुःशक्त्योर्द्धमाग
ज्ञानं कथमं चेतनमप्युत्तमैति प्रसङ्गाशंका भगवच्चैतनापस्यास्तद्वर्थात्वं सुकृपता । उच्येत माया सा तु श्रीदृष्युक्ता जडा स्मृता । परिणामिनी च यस्यास्तु दोषाश्चेतनात्तादा । शैवलीनामसामाया जगद्धं धाति
का सदेत्यनेन परिहर्तव्या इत्यभिप्रायेणाचार्यैः शेषोदाहरणं कृतम् तावत्तदा व्यर्थं पि आत्यंतिकप्रयोजनशून्यापि धर्मादि क्रियार्था दुःखनिवहं दुःखपरंपरावहती संसृतिः प्रति संक्रमेत नाशं च त्रैलोक्ये तत्त्वतः
अचटितं घटकश्चिरेस्तीति चोक्तं नाय ईशेति संवोधनम् एतदभिप्रायेणोक्तं ज्ञेयत्वं दुर्घटस्यापि घटनाधिकशक्तिरिति ९

नित्यसंसारिणां संसरणप्रकारं निरूपयति अध्याहृतोति अध्याहृतार्थानि आकृष्टशब्दादिविषयाणि करणानीन्द्रियाणि येषां ते तथाऽन्योन्याकर्षणत्वज्ञापनायैवमुक्तम् । तत्रानिमित्तमाह निशीति भजानंतु नि
शाम्योक्तो दिवाज्ञानमुदीर्यत इति वचनाविशेषज्ञानेनितरां शयानाः परमतस्वाज्ञानं कारणमित्यर्थः नानामनोरथधियइति हेतुगर्भविशेषणम् तस्मात्प्रतिक्षणं भगयुक्तनिद्राः निद्रातु मध्यवसरोनास्तीत्यर्थः नि
त्यलुप्तकर्मानुष्ठानत्वेन दैवादनुवितप्रसादादतारं रचनाः । विनाशितार्थाभिष्टवस्तुचमत्काराः प्रयोपि ऋषिकुलप्रसूता अपि अन्नसर्वत्र स्पष्टं निमित्तमाह गुष्मदिति इहजविलोके स्वर्गे नरके च १० पृष्ठ
कृतं मत्पावलपश्येदित्यदपरोक्षज्ञानमुक्तं दुष्पत्तावित्थं भूतसाधनमाह त्वद्भावेति पुंसां नाथपुरुषोत्तम सतोलोकमान्यात् अष्टादाचार्यात् श्रुतेन शास्त्रश्रवणेन ईक्षितो दर्शितः पंथाविष्णुभक्त्या दिलक्ष्णो
येषां ते तथोक्ताः अतएव त्वद्भावायोगेन त्वद्विषयेण च भक्तियोगेन भावितमधिवासितं हृत्सरोजमंतः कर्मलं येषां ते तथोक्ता मनइत्युपलक्षणम् वेदांतादिसंछात्रश्रवणसंज्ञातत्वं द्रक्तियोगेन निर्मलीकृतं द्विपया
भाये मुक्तियोग्याजनाः हेउरुगायविष्णो ते पुरुषास्तव यद्यहं पुनर्ननुमंतं पथायथा स्वस्वयोग्यज्ञानानं दादिगुणत्वेनानुज्ञातं धिया विभावयंति तदनुग्रहापत्तेषामनुग्रहाय तत्तद्वपुस्तादृशं शुभाकारं प्रणयसे व
त्कीकरणेन स्निग्धं करिष्यसीत्यन्वयः नन्वित्यनेनैति ह्यवाचिना याहशोभावितस्वीशस्तादृशो जीवभावेत् तं पथाय योपासते तदैव भवतीति वाक्यद्वयं प्रमाणयति एतदुक्तं भवति सद्गुरुमुखात्संछात्रश्रव
णेतरविरक्तिद्वारा ह्यैव भक्तिस्तया स्वयोग्यगुणोपसंहारलक्षणोपासनातया स्पृहरेरपरोक्षज्ञानम् तेन पृथक्स्वरूपमायावलविषयत्वम् तस्माद्धरेः प्रसादस्तेन न ज्ञायते भगवतो गतिरित्यादिलक्षणादुष्टजनसंग

अध्याहृतार्थकरणानि शनिः शयानानां मनोरथधिया लक्षणं गनिद्राः ॥ दैवाद्वतार्थरचना ऋषयोऽपि देवयुष्मत्प्रसंगविमुखा इह संसरंति १० त्वद्भावयो
गपरिभावित हृत्सरोजाये सच्छ्रुते क्षितपथाननुनाथपुंसाम् ॥ यद्यद्वियात उरुगाय विभावयंति तत्तद्वपुः प्रणयसे तदनुग्रहाय ११ नातिप्रसीदसि तथोपाचि
तोपचारैराश्रयितः सुरगणैर्हृदि बद्धकामैः ॥ यः सर्वभूतदययाऽसदलभ्ययैको नानाजनेष्ववहितः सुहृदंत रात्मा १२ पुंसामतो विविधकर्मभिरध्वराद्यैर्दानैत
चोग्रतपसा व्रतचर्यया च ॥ नाराधनं भगवतस्तव सत्क्रियार्थो धर्मोऽर्पितः कर्हि चित्क्रियते न यत्र १३ शश्वत्स्वरूपमहसैव निपीतभेदमोहाय दोषधिषणाय न
मः परस्मै ॥ विश्वोदयस्थितिलयेषु निमित्तलीलारामाय तेन मइदं चक्रुर्भवराय १४

संज्ञातासंज्ञितनिर्वर्तत इति ११ धिया यद्यद्विभावयंतीत्यत्र सकामैरेवोपासत इत्यन्यथा प्रतीयते सामुक्तिपरिपंथिनीति सानकर्तव्येति भावे नाह नेति हृदीत्युभयत्रान्वेतव्यम् सर्वभूतदययाः कर्तव्यत्वे हेतुना
जनेष्ववहित इति तु भगवतीत्यर्थः पणुमात्रं दुःखमस्य नास्तीत्यत्र हेतुर्नंतरात्येति अंतःस्थित्वापि परतिरूप इत्यर्थः अतएव सुहृदनिमित्तबंधुः एव विधोयस्त्वमसद्भिरसुरप्रकृतिभिरलभ्यपाल्य भुज्जकयया तद्व
तदयया सुरगणैर्हृदाराधितो यथातिप्रसीदसि सत्वं तथा हृदि बद्धकामैर्जनैरुपचितो पचारैराश्रितो नातिप्रसीदसि भंत्तगुरुदेवताज्ञप्तात्वा त्रियतया किंचित्फलदानाभिमुखोऽपि नातिप्रसीदसि फलत्वेन भग
वो भवसीत्यतोतीत्युक्तं आराधितो यो ब्रह्माद्यैर्भक्तिज्ञानदयादिभिः । किंतु स्य कामुकजनैः कृतयापरिचर्येणैव वित्तवचनादुक्त एवार्थः इतरेषां सेवानुगुणफलदत्तेऽपि त्वमेक एव विधेयस्वभाव इत्येकदाति १२ न केवलं नि
ष्कर्मतया कृतं भगवत्प्रसादजन कं किंतु भगवद्वर्णनसहितमित्याह पुंसामिति पुरुषैर्यत्र येषु भजार्तिपुस्तिकया र्थस्तव पुजापयोगनाहृत्पुरुषो धर्मो यत्र यस्मिन् स्वयं पि तो न क्रियते तेषां पुंसां ध्वराद्यैर्भक्तियमाणं भ
गवदाराधनं प्रसादजनकं न भवतीत्यन्वयः १३ हरेस्तत्त्वाज्ञानादुत्पन्नो न ज्ञायते गतिरित्यादिरूपः संसारस्तत्रिर्वर्तकोपास्तौ तादृगुणोपसंहारः कर्तव्य इत्याह शश्वदिति देवदत्तवदेकदापि भेदमोहोस्तीत्य
न्वयः भवतीति निरासाय शब्दादिति परोपदेशमंतरेण स्वरूपज्ञानेनैव तद्ब्रह्मावेद अहं ब्रह्मास्मीति श्रुतेर्निपीतभेदमोहाय सन्ध्यदि रस्ते शापूर्मतादिषु द्विभेदमोहाय ईशस्या पूर्णताज्ञानं विष्णोऽन्यस्य चेशता । भेदहन
स्यावतारेषु जीवस्येशत्वमेव च । तथा जीवत्वमीशस्य जहमेदस्तथापि । भेदमोह इति शोक्तः सप्तदानहरेः क्वचित् । अन्येषां तत्प्रसादेन शनैर्भाति सतामपि । इत्यादि वचनात्स्वतोपोहाभावेऽपि कृतबुद्ध्या सस्या

दितितत्राह बोधेति अत्राकृतज्ञानरूपबुद्धये नन्वेतज्जीवस्याप्यस्तित्यतउक्तं परस्मादिति स्वनिघतकालप्रकृतित्वेनतदुत्तमत्वेनततोविश्लेषणत्वेनदूरीकृततदुत्तमत्वेनजीवस्यतद्वृत्तान्तात्कर्मवशात्वात्तन्मग्रत्वात्
तद्व्यलौकिकतद्वस्तुलक्षणमन्तरेणज्ञातुमशक्यमितिमन्वानोजगत्कर्तुरादिलक्षणविशिष्टत्वेननयति विचोतिनिमित्तभूतालीलाशृंगाराचेष्टातस्याआरामायकीदावनायतेनुभवेवविधलक्षणवतःकिनामेत्यतउ
क्तंश्वरायेति प्राक्कालीनजन्मप्रचितपुण्यराशेरिदानीमपिभगवददर्शनंप्राप्तमिति सूचयितुं चक्रमेति लिट्प्रयोगः १४ भगवतोवताराणां गतिरपिनज्ञापतइत्येतदपिमर्तदुष्टं यतोमूलस्वरूपवदवताराणामपि
मुक्त्यादिदानसामर्थ्यद्वयतेतस्मादितिभावेनाह यस्येति यथाहराववतारभेदमोहोनास्तीति तत्पातत्पसाद्वाच्येपिनास्तीति चोत्तर्याकृतिवास्तौति यस्यति अशुविगयेप्राणप्रयाणकालेविश्रामाकृतिवि
वशाः अनेनपूर्वाभ्यासपाठवंदर्शयति । येभक्त्याविवशाविष्णोर्नामत्रैकजरूपकाः । तेपिमुक्तिर्जन्त्याशुकिमुतद्व्यापिनःसदेति कैमुत्यन्यापसिद्धत्वाद्भवत्प्रतिबंधकात्तत्कालमुत्पन्नभावेपिकालांतरे
निश्चितेति सहसेति अपावृत्तंस्वाच्छादिकमायावरणरहितं मृष्टिप्रलयादिपुत्रिकारारहित्याहृतं अतस्त्वेहेतुरजामिति १५ छष्टिप्रलयहेत्वोर्भवतःशिवस्यचजाग्रतोऽसतोहरेर्विश्वेद्रवादिलीलारामत्वं
कथमितितदस्यसंकापरिहर्तुमाह योवाइति चशब्दाःसमुच्चयार्थाः अनंतासनवैकुण्ठक्षरिणस्थोहरीस्त्रिपादिति एकोहरिरात्मानारायणोमूलकारणयेषातेआत्ममूलाः । योवाविभुःस्वयंविष्णुर्योवाअ
हंमदंतयोमीब्रह्माख्योयश्चशिरिज्ञाख्यःशिवान्तर्धामीस्थित्युद्भवप्रलयहेतवोभूत्वावतीर्यसृज्यपदार्थानानाविधत्वात्तेषुअंतर्धामित्वेनोरुप्ररोहोबहुरूपोववृधेतस्मैभुवनहुपायनमदित्यन्वयः वृक्षसाधर्म्यं

यस्यावतारगुणकर्मविहंबनानिमानानियेऽसुविगमेविवशाशृणंति ॥ तेनैकजन्मशमलंसहसैवाहित्वासंयांत्यपावृतमृतंतमजंप्रपद्ये १५ योवाजहंचगिरि
शश्वविभुःस्वयंचस्थित्युद्भवप्रलयहेतवआत्ममूलाः ॥ भूत्वात्रिपादवृद्धएकउरुप्ररोहस्तस्मैनमोभगवतेभुवनहुमाय १६ लोकोविकर्मनिरतःकुशलेप्रम
त्तःकर्मण्ययंवदुदितेभवदर्चनेस्वे ॥ यस्तावदस्यबलवानिहजीविताशांसद्यश्चिनत्यनिमिषायनमोस्तुतस्मै १७ यस्माद्विभेम्यहमापिद्विपराध्वयि
ष्यमध्यासितःसकललोकेनमस्कृतंयत् ॥ तेपेतपोबहुतपोवरुत्समानस्तस्मैनमोभगवतावेससायतुभ्यम् १८

कथनेनविकारित्वमुक्तमिति विभ्यञ्जतुमुसोभगवतइत्याह नायंलोकद्रुमवद्विकारिकितुपेक्षयादिगुणाविग्रहइति तस्मादुद्भवतारापथथोक्तमितिभावः वाइत्यनेनब्रह्मादिभावोविष्णोस्तुतन्त्रियामकता
भवेत् । मत्स्यादितास्वभावस्तुनान्यथाकविदिष्यतइतिप्रमाणसिद्धिसूचयतामस्यादिवेत्तौनसाक्षात्स्वरूपेइतिज्ञापितं १६ शतंवर्षसहस्राणांजीवामितदनंतरेपुण्यसांचिनोमिकिमिदानींतत्करणमिति
मत्वाभगवदुपासनादिसत्कर्मण्यालस्यंनकर्तव्यमितिभावेनकालांतर्धामिणंभगवंतंनयति लोकइति तावत्तदाबलवान्योरयजनस्येहजीविताशांसद्यःकालक्षेपमंतरेणछिनत्तिअपराधमंतरेणजीविताशा
स्तेदनंसाहस्यमिति नभंतव्यमित्यतउक्तंकिमेति विदिताकरणादिनात्महत्यादिवोषापचेरतोषोकोपराधोस्तीत्यतोनवैषम्यनेघृण्येहरेरितिभावः स्वेस्वविहिते तस्मैअनिमिषायनित्यज्ञाननेत्रेणानिरत्यं
पश्यतेकालांतर्धामिणेनित्यतुभ्यंनमदित्यन्वयः नित्यज्ञानदृशानित्यंलवकालमपीश्वरः । पश्येत्तात्कालिकंचेवतस्मादनिमिषोहरिरित्यादेर्नमात्रमत्रग्राह्यं कालांतर्धामिणोनिमिषत्वंनित्यंलवादि कालनिरिक्ष
णात्तत्तत्तत्कालस्यानिमिषत्वंलवादेर्नित्यवीक्षणात्इति इतरस्यतच्छब्दवाच्यत्वंतन्त्रियतत्वात् १७ ब्रह्मकालाहमपियस्माद्विभेमिकित्वितरेतस्मात्कालांतर्धामिहारिसाहोवश्यंसंपादनीयःपुण्यनि
चयंसंपादयिषुमिरितिभावेनकालांतर्धामिणंविशिनाष्टि यस्मादितिषिष्यमध्यासितइतिसम्यगर्थेद्वितीया द्विपराध्विष्यब्रह्मशतवर्षकालावस्थायिस्थानंसत्याख्यं स्वस्यमीतिश्रानेनज्ञातव्येत्या
शयेनाह तेपइति मुक्तादानंदवृद्धिकरंवहुतपःपूर्णज्ञानंचावरुत्समानःप्राशुमिच्छन्तपस्तेषु गुणोपसंहाररूपासुपास्तिमकरवामित्यर्थःस्वक्रियमाणेकर्मणिसहाय्यंतरमनपेक्षणाद्विगतःसत्सायस्य
सत्पातस्मै १८

तिर्यगादिजीवयोनिषु विज्ञानविलोपहेतुष्ववतरन्निर्दिष्टज्ञानानंदत्वेनानन्यसाध्यविक्रमकुर्वन्क्रीडतीति यत्तेनैव तत्त्वज्ञानं सुलभं पुंसामतोपि न ज्ञायते गतिरित्यहोदुराग्रहोदुष्टानामिति भावेन श्रीहर्स्तौ
 ति तिर्यग्मिति आत्मेच्छयास्वेच्छया प्रयोजनमाह आत्मेति परीप्सया पालनेच्छया तिर्यगादिजीवयोनिष्वप्यनिरस्तरतिः अन्यत्र नित्यरतिरपि तु किमु अत्र हेतुगर्भविशेषणमाह उदरव्यकाष्ठ इति
 नित्यानां दानुभ्रजलोपेहि दुःखानुभवः संभाव्यते नान्यथा नित्यानुभूतानंदोत्कर्षत्वादित्यर्थः १९ हरेः श्रोत्रे कोत्थनिद्रादिदर्शनात्तद्वतिर्दुःखबोधेति तत्राह यइति दशार्धेन पंचसंख्यया त्रितिर्यस्या
 सातथातया पंचपर्ववत्स्येत्यर्थः एवं विधाविद्ययानुपहतोऽबाधितोपीत्यनेन एकमेव ब्रह्माविद्यया संसरतीति विद्यया मुच्यत इति मतदूरादुत्सादितं भीमाभयकुर्यं कर्मिणां माला अस्य संतीति भीमोर्मिमालीतस्मि
 अंतर्जले अहिकशिपुस्पर्शानुकूलमिति क्रियाविशेषणं अहिःशेष एव कशिपुरुत्तरवत्त्वास्तृतशयातस्य स्पर्शानुकूलं स्पर्शसुखानुगुणं यथाभवति तथा न स्वार्थेयं निद्रा किनु परार्थेत्याशयेनाह जनस्येति
 अनेनापि निद्रा मुद्रितनेत्रत्वमेव न सर्वोद्विगोपरमस्वमुक्तं भवति २० पितृनमस्कारोपेपुत्रेणावश्यं कार्यइत्याशयेन तं न माति यन्माभीति यदनुग्रहेणेत्युभयत्रान्वयः अहं यदनुग्रहेण यन्माभिपन्नं भवनाद्या
 संपदनुग्रहेण लोकत्रयोपकरणश्चासमिति लोकत्रयसृष्टौ सहकारीत्यनेन मुख्यसृष्टौ मुख्यस्रष्टा स एवेत्युक्तं भवति शिवोपि भवदाज्ञानियत इति भावेनाह उदरस्थेति उदरेति श्रुतीत्युदरस्थः उदरस्थो
 भवेत्तद्विद्यस्य सतथा तस्मै अनेन सर्वसंहर्तृत्वमपिरुद्रकृतमप्युपचारमात्रं मुख्यं तु हरेरित्युक्तं भवति रुद्रस्यासिंहं तर्कमितु जगत् इति वा ब्रह्मरुद्रौ नारायणात्मानाविति ज्ञातिरपहस्ति तेति च ज्ञात

तिर्यङ्मनुष्या विबुधादिषु जीवयोनिष्व आत्मेच्छया त्मकृतसेतु परीप्सया यः ॥ रेमे निरस्तरतिरप्युपलब्धकाष्ठस्तस्मै नमो भगवते पुरुषोत्तमाय १९ योऽवि
 द्यानुपहतोपि दशार्धवृत्त्यानिद्रा मुवाह जठरीकृतलोकयात्रः ॥ अंतर्जले हि कशिपुस्पर्शानुकूलं भीमोर्मिमालिनि जनस्य सुखं विवृण्वन् २० यन्माभिपन्न
 भवनादहमासमद्यलोकत्रयोपकरणो यदनुग्रहेण ॥ तस्मै नमस्तु उदरस्थभवा ययोगनिद्रावसानविकसन्नलिनेक्षणाय २१ सोयं समस्तजगतां सुहृदेक आत्मा
 सत्वेन यन्मृडयते भगवान्भगेन ॥ तेनैव मे दृशमनुस्पृशताद्यथा हं स्रक्ष्यामि पूर्ववदिदं प्रणतप्रियोसौ २२ एष प्रपन्नवरदोरमया त्मशक्त्या यद्यत्कारिष्यति गृ
 हीतगुणावतारः ॥ तस्मिन्स्वविक्रमइदं सृजतोपि चेतोयुं जीतकर्मशमलंचयथा विजह्याम् २३

व्यं योगनिद्रावसाने विकसन्नलिनेक्षणायेत्युक्तिर्नित्यविकसन्नलिनेक्षणस्य कादाचित्कविकसोक्तिरज्ञानदृष्टमपेक्षोक्ता अतो भगवतो गतिर्न ज्ञायत इति मतमवद्यात्मकत्वाद्बुभुभिर्न ग्राह्यमिति सिद्धम् २१
 अधुना स्वाभीष्टं प्रार्थयत इत्याह सोयमिति सइति ज्ञातोसीत्युक्तः परामृश्यते सुहृत्त्वादेकत्वात् सुहृदंतरहितत्वादात्मत्वादुत्कृष्टत्वादिभवं रं प्रार्थय इति भावः आत्मशब्दस्य मुख्यार्थो विष्णुरेकः सनात
 नः । संहो ह देहमनसो बुद्धिर्जीवाः स्वयंतथा । ब्रह्माप्यमुख्यः क्रमश उत्कर्षोप्यात्मतामवोदिति वचनानुसृत्यार्थो विष्णुरेव तस्यैव ब्राह्मत्वात् यद्येन भगेन ऐश्वर्यादिरूपेण सत्त्वेनात्मभावेन पराक्रमेण वा मृडय
 तेरन्नति विवृण्वति शेषः स्पृशदान इति धातोः अनुस्पृशतात् ददातु दृशं विजिज्ञाति यथेति एवं मप्यच्छतः प्रतिदानमिदमेवेति भावेनाह प्रणतेति अनेनैव रस्य स्वतस्तु प्रस्यतर्पकांतरानपेक्षां सूचयति २२
 उक्तमेवार्थविशेषणं अंतरप्रक्षेपेण प्रार्थयते एष इति आत्मशक्त्या स्वभार्यपारवसामर्थ्येन वा स्वसामर्थ्यात्सकर्मणि रमयासहकेशवः । कुरुते स्वयमेवैष कानिचित्पुरुषोत्तम इति वचनात् । यद्यत्
 यं यं विक्रमं तस्मिन्स्वविक्रमेस्त्वव्यापारेवीर्यलक्षणजगत्सर्जनव्यापारमग्नस्यापि भवेत्तः स्मृतिकारणं ज्ञानं पुंजीत अपुष्टं पुष्टं कृषीष्ट इपदेवनालमिति याह कर्माति ज्ञानप्रतिबंधं कं पापात्मदैत्यादिसृष्टिपापकर्मणा
 प्राप्तं शमलं यथाप्येन जहामि तादृशमिति शेषः सत्त्वादिगुणार्थानि ज्ञानाज्ञानेकमनेन स्यातामिति यत्तु उक्तं गृहीतेति स्वनियतसत्त्वादिगुणप्रकाशः हयग्रीवादिप्रसादप्राप्तं ज्ञानमश्नात्कर्मस्य दित्यतो वेत्युक्तं गृही
 तेति स्वप्रकाशितज्ञानादिगुणहयग्रीवाद्यवतारः । एतत्प्रार्थनयारूपांतरप्राप्त्यफलमपि स्यादित्यर्थः २३

वैदिकप्रतिपाद्यवस्तुनो ज्ञानविशेषो वेदार्थतात्पर्यज्ञानांतराधिक्यकृतितद्विषयकज्ञानमपिन विनष्टस्यादिप्रार्थयते नाभिहृदादिति इहर्भमासि सतोत्पहरेः रूपं प्रतिमास्थानीयं निगमस्य संबंधिनीनां गिरां वाचो विषमो विनिष्ठनिश्चयो विष्णुरेव सर्वोत्तम इत्यादिलक्षणो मारीरिषीष्टक्षीणो नष्टो माभूदित्यर्थः २४ अनुग्रहमात्रेणाभिप्रायसिद्धावपि संलपेनाधिकविश्वसो भवतीति सृष्टिविषयादापनयनप्रार्थनव्याजेन संलपमभिप्रैति सोसावेति योसौ मया वार्णेत गुणोऽदभ्रकरुणः पूर्णदयासमुद्रः स पुराणपुरुषो भगवान् विश्वविजयापशेषपर्यकादुत्थाय विबुद्धप्रेमस्मितेन पूर्णस्नेहप्रसरमादुर्भुतमंदहासेन सहनयनांबुरुहं विजृम्भन्मूलयन् माधव्या मदिरावद्गोमां चंजनयं त्यागिरा नो मनो विषादं भयमपनयतादित्यन्वयः हे वेदगर्भमयं माभूत् सर्गोद्यमं कुर्वित्यादिवचनेन प्रीतिमावहेत्यर्थः २५ हरिगुणानं त्याग्याग्ने न विरिंचेन यावदायुः स्तुतो हरेः किमिति मदांशं कापारे हरति भैत्रेय इति स्वसंभवं स्वजनकं विद्यामंत्रलक्षणानि शास्त्रुतेरुपरमो गुणानामनं त्यादप्रतिमानात् स्वाभीष्टसिद्धीरित्यनेकविधो ह्यष्टोन्नतुग्रथमपलप्येति भावेनाह यावदिति सिद्धवदलं बुद्धिरहितवत् इत्यनेन पुनरपि स्तोतुमिच्छां सूचयति २६ तर्ह्यनया स्वाभीष्टेन सेत्स्यतीति तत्राह अथेति कल्पव्यतिकरः प्रलयस्तदंभसा २७ आत्मनः स्वस्य लोकानां संस्था न स्यादवयवशो विन्यासविशेषस्य विज्ञाने परिशिद्यतोऽलं बुद्धिगर्भतस्तस्य ब्रह्मणोऽभिप्रेतमालक्ष्यलक्षणतो ज्ञात्वा कश्मलं ज्ञानसकटम् २८ तद्वीं लोकसंस्थानविज्ञानविषयं परिसेदं मायाः भवान्य

नाभिहृदादिहसर्तो भसियस्य पुंसो विज्ञानशक्तिरहमासमनंतशक्तेः ॥ रूपं विचित्रमिदमस्य विवृण्वतो मे मारीरिषीष्टनिगमस्य गिरां विसर्गः २४ सोसावदभ्रकरुणो भगवान् विश्ववृद्धप्रेमस्मितेन नयनांबुरुहं विजृम्भन् ॥ उत्थाय विश्वविजयाय मनोविषादं माध्यागिराऽपनयतात्पुरुषः पुराणः २५ भैत्रेय उवाच ॥ स्वसंभवं निशाम्यैवं तपोविद्यासमाधिभिः ॥ यावन्मनो वचः स्तुत्वा विररामसंखिन्नवत् २६ अथाभिप्रेतमालक्ष्य ब्रह्मणो मधुसूदनः ॥ विषण्णचेतसस्ते न कल्पव्यतिकरांभसा २७ लोकसंस्थानविज्ञानात्मानः परिशिद्यतः ॥ तमाहागाधयावाचा कश्मलं ज्ञमयन्निव २८ श्रीभगवानुवाच ॥ मावेदगर्भमास्तेर्द्रांसर्ग उद्यममावह ॥ तन्मया चोदितं ह्यग्रेयन्मां प्रार्थयते भवान् २९ भूयश्च तपजातिष्ठ विद्यां चैव मदाश्रयाम् ॥ ताभ्यामंतर्ह्यदि ब्रह्मन् लोकान्द्रक्ष्यस्य पावृतात् ३० तत आत्मनियोगेन भाक्तियुक्तसमाहितः ॥ दृष्टासिमांतं तं ब्रह्मन् मयि लोकोक्तं स्वमात्मनि ३१ यदा तु सर्वभूतेषु दारुण्यमिषि विस्थितम् ॥ प्रतिचक्षीत मां लोको ज्ञातार्हं वक्त्रमलम् ३२

लोकसंस्थानविज्ञानं प्रार्थयते तन्मया पूर्वमेव तप इति द्वयक्षरकथनेन चोदितं तत्प्रार्थनमपिन स्वाधीनं किंतु मत्प्रेरणपेवेती ममार्थहिना सूचयति २९ नैतावता लभित्याह भूयश्चेति तपश्चालोचनं प्रोक्तं विनिष्ठप्रकीर्तितेति वचनात्पश्चात्प्रालोचनगुणोपसंहारलक्षणं ध्यानं विद्यानिष्ठं भाक्तिलक्षणां ततः कस्यादिति तत्राह ताभ्यामिति ३० लोकदर्शनमेवाविशिनाष्टि तत इति भाक्तियुक्तः समाहितः एकाग्रचित्तस्त्वतः स्वेन योगेन नानात्मनि देहमध्ये दृष्टितत्सर्वगुणपूर्णमां दृष्टासि आत्मनि त्वमिस्थिते मयि लोकोक्तं दृष्टासित्यन्वयः देहे देहे हरिस्तस्मिन् सर्वलोकाः प्रतिष्ठिताः ॥ अंगुष्ठमात्रेऽपि परे पराशक्तिर्यतो विभुरिति वचनात् इच्छतर्लोकदर्शनं पुंशु कृतिभावः ३१ लोकसंस्थानविज्ञानयोगमुपदिश्याधुना ब्रह्मणः सर्वेषां गुरुत्वाच्च दुर्गदिष्टज्ञानस्य मुक्तिसाधनत्वात् लोकोपकारकं ज्ञानप्रकारमुपदिशति अथास्त्विति तु शब्दो ज्ञानविक्षेपसूचकः लोकोपयोगो ज्ञानोदारुण्यमिषि विनिःसंगतया सर्वभूतेषु स्थितं तु शब्दात्सर्वभूतेषु स्थितं तु शब्दमात्रेणैव पिलोका न्यदापतिचक्षीत प्रतिदेहं पश्येत् तर्हि तदानीं देवदत्तमलं लब्धं विवशब्ददर्शनमिषि पुंशु ज्ञानावगच्छति देहे देहे हरिस्तस्मिन् त्वेव दत्तांशु दार्हव्यम् ३२

नेतावतारमैपूर्यतइविपूर्वोपदिष्टज्ञानमुपचिनोति यदेति यदात्मानंभूतेंद्रियगुणाशयैरहितपश्यतिस्वाराज्यमृच्छतीत्यन्वयः किंतुविशेषोप्यस्तीत्याह स्वरूपेणेति स्वरूपेणमयोपेतइद्विस्थितंजीवस्वरूपं पश्यन्मुक्तोभवति अयंभावः यदात्मानंस्वरूपंजीवसंभूतेंद्रियादिरहितदेहादिध्यात्मभावंत्यक्त्वाहृदिस्थितेजीवरूपेआन्मभावंहृद्याहृदिस्थितेनस्वरूपेणस्वाविवरूपेणप्रयोपेतंसमीपस्थितं यमपादाब्जते ब्रह्मत्वेनवर्चमानंपश्यतितदास्वरूपानंदानुभवमुपेतीति तदुक्तं त्यक्त्वादेहाद्यात्मभावंजीवरूपेहृदिस्थिते । हृद्यात्मभावंतंचापिहरिपादाब्जसंस्थितं । यदापश्यत्यापरोक्षपात्तदामुक्तिमजन्त्यसाविति ३३ इहार्नातस्मिन्स्वविक्रमइतिप्रार्थितंज्ञानप्रकारमाह नानेति अस्मिन्श्रद्धिकर्मिणानाविधादृष्टाख्यकर्मणांविपाकेनफलदानेनमुखेनकालेनबह्वीःप्रजाःसिद्धस्तस्तेतवात्माबुद्धिर्नावसीदति ननश्यति सत्रानिमित्तमाह वर्षीयानिति वर्षीयान्बहुसंवत्सरकालसंपन्नः मदनुग्रहोस्तीतिपत्तस्मादितिशेषः वर्षीयान्ज्यापानितिवा ३४ एतदेवस्पष्टयति ऋषिमिति ऋषिस्त्रिकालदर्शीस्यादितिवचनात् ज्ञानित्वादाद्यमादौभवंतंत्वां प्रथमोत्पत्त्येनतवश्रेष्ठत्वात् हेत्वंतरमाह यन्मनइति प्रजाःसंसृजतस्तेतवात्माबुद्धिर्नावसीदतिवेतिअन्यव्यापारग्रस्तस्यान्यत्रमनोनिधानंदुष्करतथापितंनृकृतप्रतइत सान्प्रतिपापीयानपिरजोगुणस्त्वांनबभ्रातीत्यर्थः ३५ मनोनिबंधनफलमाह ज्ञातइति यथास्थितवस्तुज्ञानमेवमत्प्रसादजनकंतत्तवास्तीत्याह यन्मामिति त्वंभूतेंद्रियगुणात्मभिभूतेंद्रियत्रिगुणमनोबुद्धिभिर्नियामकतयायुक्तंमामन्यसेनतुतदात्मकत्वेनेतिपत्तस्माद्यथार्थज्ञानित्वादित्यर्थः भूतेंद्रियमनोबुद्धिर्त्रिगुणादिपुसर्वशः । युक्तंनियामकतयापश्यज्ज्ञानातिकेशवमितिवचनात् भूतेंद्रियानियाम

यदारहितमात्मानंभूतेंद्रियगुणाशयैः ॥ स्वरूपेणमयोपेतंपश्यन्स्वाराज्यमृच्छति ३३ नानाकर्मविपाकेनप्रजाबह्वीःसिद्धस्तः ॥ नात्मावसीदत्यस्मिंस्ते वर्षीयान्मदनुग्रहः ३४ ऋषिमाध्वनबभ्रातिपापीयांस्त्वांरजोगुणः ॥ यन्मनोमयिनिर्वद्धंप्रजाःसंसृजतोपिते ३५ ज्ञातोहंभवतात्वद्यदुर्विज्ञेयोपिदेहिनाम् ॥ यन्मांत्वंमन्यसेयुक्तंभूतेंद्रियगुणात्मभिः ३६ तुभ्यंमद्विचिकित्सायामात्मा मेदर्शितोबहिः ॥ नालेनसलिलेमूलं पुष्करस्यविचिन्वतः ३७ यच्च कथंममस्तोत्रंमत्कथाभ्युदयांकितम् ॥ यद्वातपसिनिष्ठाचसएवमदनुग्रहः ३८ प्रीतोहमस्तुभद्रंतेलोकानांविजयेच्छया ॥ यदस्तौषीदुष्मयंनिर्गुणंमा नुवर्णयन् ३९ यएतेनपुमान्त्रित्यंस्तुत्वास्तोत्रेणमांभजेत् ॥ तस्याहंसंप्रसीदयंसर्वकामवरेश्वरः ४०

कथायास्तुक्तज्ञानमेवज्ञानमितिभावः ३६ इतःपूर्वस्वरूपानाविष्करणमपितवानुग्रहविशेषार्थमित्पाशयेनाह तुभ्यमिति प्रलयसलिलेपुष्करस्यपद्मस्यनालेननालनाडीद्वारापुष्करस्यमूलंकारणमांवि चिन्वतस्तवमद्विचिकित्सायांमदिहक्षज्ञानापात्मासच्चिदानंदलक्षणस्तुभ्यंतवदर्थबहिर्दृग्बिषयत्वेनदर्शितः ३७ त्वत्कथातपोनिष्ठाबालत्वंप्रत्यक्षोभूतंतुस्वतइतिदर्पोमाभूदितिभावेनाह यच्चकथंति कथायाकथप्रबंधइतिधातोः स्तोत्रलक्षणोवाक्यप्रबंधःकथातस्याःसम्पगुदयउत्कर्षस्तेनांकितंयुक्तं । वार्गाद्रिपव्यापारस्यमदनुग्रहमंतरेणानुपपत्तेस्तेनशुभविषयाप्रवृत्तिरभूतव । सएवमदनुग्रहइत्युच्यते योवाचितेष्ठन्यामनसितेष्ठमित्यादेः ३८ कथापिस्तोत्रलक्षणमप्रहेलिकाबालप्रियेतिभावेनोक्तंस्फुटप्रति प्रीतइति लोकानांसृष्टिविजयेच्छयागुणमयंसर्वस्यादिगुणपूर्णनिर्गुणसत्त्वादिगुणरहितं मामनुवर्णयन्नस्तौषीदिति यत्तेनाहंप्रीतोस्थितेमद्रंकल्याणयस्तुइत्यन्वयः । सार्वस्यादिगुणैर्युक्तंस्तवादिगुणवर्जितं । योजानातिहरितस्यप्रीतोभवतिकेशवइतीदंप्रमाणंगुणोत्कर्षज्ञानमेवप्रीतिजनकं निर्गुणज्ञानमितिभावेनोदाहृत्य ३९ त्वत्कृतस्तोत्रेणमांभजमानोयस्तस्मैप्रसन्नोभीष्टंदायिकमुतुभ्यमित्यभिप्रेत्याह यएतेनेति आधिकारिकदेवानांस्वाधिकारामिकायनं । भवतिप्रीतयेविष्णो र्भैरवादेरपिपुनस्तदेत्येनसृष्टिस्वाधिकारकायेनब्रह्माकृतमिदंस्तोत्रंकथंहरिप्रतिजनकंस्यादितोदंचोद्यनिर्भूलनीयं असएवसर्वकामवरेश्वरइत्युक्तंसर्वकामितवर।णाभीश्वरइत्यर्थः ४०

मत्प्रीतेरेवसर्वपुरुषार्थोत्तमत्वंनान्यस्येत्याह पूर्वैनेत्यादिना तुअपुरुषादिहिरण्यदानैःपुंसांमत्प्रीतिःनिःश्रेयसंराज्यरंजनीयं तत्त्वविन्मतंतत्त्वज्ञानिभिर्मतं रंजनीयमित्यनेनमोक्षेपिरंजनीयामत्प्रीतिरेवेतिध्वनयति तदुक्तं मुक्तस्यापिहरेःप्रीतिःसर्वतोऽप्यनुराजइति४१ मुक्तावपिमत्प्रीतिरेवरंजनीयेत्युक्तं तत्रमुख्यसाधनंभक्तिरेवेत्याह अहमिति हेधातश्चतुर्मुख अहमात्मनांसर्वजीवानामात्माभ्यंतर्यामित्वेनानंददिनिर्माताऽतएवप्रेयसावतिशयेनप्रेयाणांस्वात्मादीनामपिसम्बन्धार्हितःप्रेष्ठःप्रेयतमः सर्वस्मात्प्रेयादेहादेस्तवप्रेष्ठत्वंकथमित्यतउक्तं देहादिरिति देहादिर्यस्यस्वात्मनःकृतधैर्यःत्माभ्यंतर्यामित्वेनानंददिनिर्माताऽतएवप्रेयसावतिशयेनप्रेयाणांस्वात्मादीनामपिसम्बन्धार्हितःप्रेष्ठःप्रेयतमः सर्वस्मात्प्रेयादेहादेस्तवप्रेष्ठत्वंकथमित्यतउक्तं देहादिरिति देहादिर्यस्यस्वात्मनःकृतधैर्यः
 अस्यस्वात्मनोदेहादिःप्रेयःस्यादितिमयैवापादितत्वादित्येवतःस्वात्मादिभ्यःप्रेयतमत्वात्प्रतिभक्तिंभवानुकुर्यादित्यन्वयः सर्वतोपिप्रेयोह्यात्मातस्यापिप्रीयतांहारिः । आपादयतिपतस्मात्स्वात्मनोपिप्रेयोहारेरितिच ४२ सृष्टावेवाधिकृतत्वात्ब्रह्मणःसृष्टिकायनंनदोषहेतुः किंतुहरेःप्रीतिहेतुस्तदाज्ञाकारित्वादितिसूचितं तदिदानींस्पष्टमाह सर्वेति सर्ववेदमयेन प्रजापतेनत्वदेतान्पन्थोविश्वजातानिपारितावभूवेत्याद्यखिलेवेदप्रतिपाद्येनात्मनोमत्तोयोगःसंबंधोस्यास्तीति आत्मयोगीतेनमत्तोजातेनात्मनादेहेनात्माब्रह्मात्वयामय्यनुशेतेताइमाःप्रजापयथापूर्वपथापूर्वकल्पेसृष्टास्तथासृज्यत
 पूर्वैनेतपसायज्ञैर्दानैर्धैर्यैःसमाधिना ॥ राज्यंनिःश्रेयसंपुंसांमत्प्रीतिस्तत्त्वविन्मतम् ४१ अहमात्मात्मनांधातःप्रेष्ठःसन्प्रेयसामपि ॥ अतोमयिरतिंकुर्यादेहादिर्यत्कृतोप्रेयः ४२ सर्ववेदमयेनेमाजात्मनात्मात्मयोगिना ॥ प्रजाःसृजयथापूर्वपथाश्रमय्यनुशेते ४३ मैत्रेयउवाच ॥ तस्माएवंजगत्सृष्टाप्रधानपुरुषेश्वरः ॥ व्यज्येदंस्वेनरूपेणकंजनाभस्तिरोदधे ४४ ॥ इतिश्रीभागवतेमहापुराणेवृत्तीयस्कंधेदशमोऽध्यायः ॥ १० ॥ विदुरउवाच ॥ अंतर्हितेभगवतिब्रह्मालोकपितामहः ॥ प्रजाःससर्जकतिधादैहिकीर्मानसीर्विभुः १ येचमेभगवन्पृष्टास्त्वय्यर्थावहवृत्तम् ॥ तान्वदस्वानुपूर्वैर्णलिंघिनःसर्वसंशयान् २ ॥ सूतउवाच ॥ एवंसंचोदितस्तेनक्षत्राकौषारवोमुनिः ॥ प्रीतःप्रत्याहतानप्रश्रान्हृदिस्थानथमार्गव ३ मैत्रेयउवाच ॥ विरिंचोपितथाचक्रेदिव्यं वर्षशतंतपः ॥ आत्मन्यात्मानमावेशयथाहभगवानजः ४ तद्विलोक्यजानसंभूतोवायुनायदधिष्ठितम् ॥ पद्ममंभश्चतत्कालकृतवीर्येणकंपितम् ५ तपसाहो धमानेनविद्ययाचात्मसंस्थया ॥ विवृद्विज्ञानबलोन्यपाद्वायुसंहांमसा ६ तद्विलोक्यवियद्व्यापिपुष्करंयदधिष्ठितः ॥ अनेनलोकान्प्राग्लीनांकल्पितास्मीत्यर्चितयत् ७

न्वयः स्वदन्यस्यानधिकृतत्वात्त्वमेवैतत्कुर्वित्यवधारणार्थेचक्षब्दोरुद्वाद्युपसंग्रहार्थोवा ४२ एवंविधमहिम्नोब्रह्मणोप्यहस्योभूआरापणइतिमाहात्म्यातिशयप्रकटनायहरेस्तिरोधानंकथयति तस्माइति प्रधानपुरुषयोःप्रकृतिब्रह्मणोरिष्वरः यद्ब्रह्मणोमनसिसिद्धित्वमिदंव्यज्यव्यक्तीकृत्य ४४ ॥ इतिश्रीभागवतेमहापुराणेवृत्तीयस्कंधेविजयध्वजकृतटीकायांदशमोऽध्यायः ॥ १० ॥ अस्मिन्नध्यायेनविधिसृष्टिकथनेननिरातिशयमहिमाहरेरुच्यते तत्रमुकोमैत्रेयंभक्तिविदुरःपृच्छतीतिपरीक्षितमाह अंतर्हितइति दैहिकीर्मानसीरितिदेहमनोभ्यामृष्टाः १ २ हृदिस्थान्विदुरस्येतिशेषः ३ भूयश्चतपथातिशेतेहारेणायदुक्तंदाज्ञाकरणप्रकारमाह विरिंचोपीति आत्मनिपरमेश्वरेआत्मानमनाविश्यनिधाय ४ यदात्मनाधिष्ठितंतत्पश्चतत्कालकृतवीर्येणप्रलयकालकृतपराक्रमेणतीव्रेणेत्यर्थः वायुनाकंपितमंभश्चकंपितं विलोक्य ५ मूलोन्मूलनन्यायेनअमसासहवायुंन्यपादित्यन्वयः निपानमुदपानस्यादापानपानकोष्ठिकइतिहल्लयुधः ६ हरिणासद्युपदिष्टोब्रह्मासंहर्तुमुपक्रमते किमिदंहेतव्याशंक्यतर्वाविरोधित्वात्तपोभान्पुकाभितिभावेनाह तद्विलोक्येति विषद्व्यापिआकाशवन्मत्परिमाणोपेतम् ७

एकेनपञ्चेनत्रित्वादिसंख्याविशिष्टलोकरचनकथामितितत्राह पञ्चकोशमिति यदाचित्तपत्तदैवचतुर्दशभुवननिर्माणनिमित्तेनकर्मणादृष्टेनचोदितःकर्मणाविषयभूतेनहरीणाप्रेरितोभगवान्ज्ञानवैराग्यादिगुणशालीपञ्चकोशमाविदधयत्कत्वसंख्याविशिष्टमुखाबहुत्वसंख्याविशिष्टत्वेनव्यभांक्षीद्विभक्तवान् किमनंतसंख्याविशिष्टमकरोन्नतयाह त्रियेति भूम्यंतरिहसर्गात्मनात्रिधाभाष्यकृत्वातत्रयंपुनर्द्विसप्तधाचतुर्दशभुवनात्मनाविभक्तवानितिशेषः ८ न्यूनातिरेकसंख्यानिषेधयति एतावानिति जीवानांलोकस्यावस्थानस्यसंस्थाभेदोव्यवस्थाविभागःसमासतःसंक्षेपतोमयातवकथितइतिशेषःइदमपिनस्वशक्त्याकृतमित्याह धर्मस्येति परमेष्ठिनोब्रह्मणोऽनिमित्तस्य अनिषेधेपुमान्विष्णोवित्यभिधानादःपरमात्मानिमित्तंयस्यसोऽनिमित्तस्तस्यब्रह्माण्डावबुद्ध्याकृतस्येत्यर्थः धर्मस्यकृतस्यविपाकोविशिष्टफलमितिबिद्वातिशेषः अइतिब्रह्मेतिश्रुतेः निर्निमित्तोत्तमार्थः तपआदीनांभगवद्विषयत्वोक्तेः ९ श्रुतहरिमहिमाविदुरः कथांतरप्रसंगेनमैत्रेयोभगवत्कथांसमापयतीतिभीत्यामैत्रेयंपृच्छति यदि ति बहुरूपस्यानंतरूपस्यहरेःकालारूप्यलक्षणंस्वरूपंयथायथावत् । लक्षणंलक्ष्यमात्माचस्वरूपमितिकथ्यतइत्यभिधानाभ्यान्योर्थःकिंतुस्वरूपमेव १० कालस्यसर्वप्रवर्तकत्वेनप्रधानत्वात् सूचीकटाह न्यायेनतत्स्वरूपंवक्ष्यन्मैत्रेयआदौजगत्सृष्ट्याद्यर्थगुणत्रयोपादानकर्तृभगवद्रूपप्रप्रादुर्भावप्रकारंवक्ति गुणेति प्रलयेगुणानांद्रष्टृत्वेनास्थितोगुणानांव्यतिकरंविचारविशेषसम्पन्नोतीतिगुणव्यतिकराकारः कर्मण्यण्यप्रत्ययः पुरुषःपूर्णबहुणः अतएवनिर्विशेषः निर्विकारः अधिकतररहितोवा अतएवाप्रतिष्ठितः अन्यत्रेतिशेषः सभगवान्कस्मिन्प्रतिष्ठितइतिस्वेमाहिम्नीतिश्रुतेः तस्यगुणव्यतिकरस्योपादानंस्वीकारोपेनसतथातंगुणव्यतिकरोपादानकर्तारमित्यर्थः त्रिरूपत्वेनात्मानंलीलायासृजत्आविरभावयत् ११ स्वार्थाभावेप्यन्यस्यकिंप्रयोजनमुद्दिश्यरूपांतरग्रहणंहरोरिते

पञ्चकोशतदाविश्यभगवान्कर्मचोदितः ॥ एकंव्यभांक्षीदुरुखात्रिधाभाव्यद्विसप्तधा ८ एतावान्जीवलोकस्यसंस्थाभेदःसमासतः ॥ धर्मस्यह्यनिमित्तस्यविपाकःपरमेष्ठिनः ९ विदुरउवाच ॥ यदात्यबहुरूपस्यहरेरद्भुतकर्मणः ॥ कालारूप्यलक्षणंब्रह्मन्यथावर्णयनःप्रभो १० मैत्रेयउवाच ॥ गुणव्यतिकराकारोनिर्विशेषोऽप्रतिष्ठितः ॥ पुरुषस्तदुपादानमात्मानंलीलायासृजत् ११ विश्वंवैब्रह्मतन्मात्रंसंस्थितंविष्णुमायया ॥ ईश्वरेणपरीच्छिन्नकालेनाव्यक्तमूर्तिना १२ यथेदानींतथाचाग्रेपश्चादप्येतदीदृशम् ॥ सर्गोनावविधस्तस्यप्राकृतोवैकृतश्चयः १३

तत्राह विश्वमिति सृष्ट्याद्यर्थत्वेनतस्यपुरुषस्यब्रह्माविष्णुरीश्वरइतित्रीणिरूपाण्यात्मानासृष्टान्तीत्यनेनोच्यते तथाहि विश्वंब्रह्मतन्मात्रंब्रह्माणंसृष्ट्याचतुर्मुखत्वेनतंप्रविश्यसृष्टिबृंहणाब्रह्मनाभ्रातेनविष्णुनाभित्तत्रातंचेतिताथोक्तं विष्णुनाभ्राहरेर्माययासामर्थ्येनसंस्थितंव्यवस्थापितंस्वस्वाधिकारइतिशेषः अत्रपदीश्वरारूपंसंहर्तुंरूपतत्कालारूप्येनरुद्रंसृष्ट्वापंचमुखत्वेनतंप्रविश्य कालेनसंहर्त्ताव्यक्तमूर्तिनाचक्षुराद्यगम्यस्वरूपेणहरिणापरिच्छिन्नंसंहृतमित्यन्वयः चतुर्मुखंसृष्ट्वातंप्रविश्यस्वपंचतुर्मुखोब्रह्मनामाहरिःसृष्ट्येजोगुणमुपादत्ते अन्यरूपप्रवेशमंतरेणस्वर्गविष्णुनामाभ्राह्मार्थसत्त्वमुपादत्ते पंचमुखमीशानंसृष्ट्वापंचमुखस्तंप्रविश्येश्वरनामाहरिःसंहारार्थंतमोगुणमुपाददातीतितात्पर्यार्थोपिवाइत्यनेनश्रुतिप्रसिद्धिद्वोक्तकेनज्ञापते अत्रपदीवावप्रकृतिःसत्त्वरजस्तमइति तानारायण.पपपश्यत्यनन्यप्रतिष्ठत्वाएनमाहु पुरुषइतिपूर्वोक्तेषमवति सत्रेयावभूदेषांगुणानामुपादानायविष्णुर्विषयसत्त्वरजस्तमब्रह्मेशोनामतमसः सआविवेशब्रह्माब्रह्माणंचतुर्मुखमीशःशानंपंचमुखंयोवावईशईशानमाविवेशतकाल इत्याचक्षतेकालइत्याचक्षतेइतिसौकरायणश्रुतिः १२ तदुपादानंसौव्यक्तलक्षणोबोधउपादानंकार्याधिकरणंयस्यसतथातंतदुपादानंआत्मानमेवचेतनाचेतनस्वरूपेणासृजदात्मानममृजदित्युक्तत्वादाकाशादेरविद्यमानस्यैवोत्पत्तिर्नैवत्सारं यतोविद्यमाकाशादिब्रह्मतन्मात्रंप्रलयकालेब्रूव तत्कथं संस्थितंप्रलीनंनष्टमितिवायव्द्विष्णुमाययाव्याप्तस्यब्रह्माणोमाययाव्यक्तलक्षणंवाइत्येरेणब्रह्मणापरिच्छिन्नंविषयंरूपकालेनकालनामेकज्ञानस्वरूपेणमाक्षिणाऽव्यक्तमूर्तिना चक्षुराद्यगम्यत्वरूपेणेतित्रैकालिकामन्वेनव्याख्यानमपुक्तं प्रपंचत्रैकालिकाबाध्यत्वस्यानुमानासिद्धत्वादित्याह यथेति

यथेदानीं पृथिकाले अर्थक्रियाकारित्वास्तत्पञ्चममुभयते तथात्रे लुपेः पूर्वप्रलये प्रादुर्ग्रायेत उज्जगदीहं संसृत्यमित्यनुमातव्यं यथेदानीं कारणरूपेण सच्चैतन्यं दृश्यप्राक्कशादिकार्यमुपलभ्यते तथा अग्नेरूप्य
काले च कारणरूपेण सच्चैतन्यं दृश्यमिति चानुमातव्यमिति त्रैकालिकासत्त्वेऽप्यहंशं तद्विषयं अस्मदुक्तस्य प्रमाणानुसूत्यादप्यनुमातव्यं हेतुत्वाच्च तदुक्तं सृष्टिश्च प्रलयश्चैव संसारो मुक्तिरेव च ।
देवर्षिप्रभृतयो लोका लोकाभूरादयस्तथा । आनाचनंतकालीनाः सर्ववैकर्मकारतः । जगत्प्रसाहः सर्गोऽयं वैमिथ्याकथं च । पेत्वेतदन्यथा बुधः सर्वहं तारपुवत् इत्यादि प्रदाह रूपेण सत्त्वस्य विषयस्य सगस्य न
वविषयत्वाच्च सत्त्वस्य त्वं सिद्धं न हींद्रजालवन्मिथ्याभूतस्य नित्यसंख्याविषयस्य मनेकविषयत्वाच्च सपेति भावेनाह सर्ग इति तस्य विषयस्य विधाति धौमकारः स्यादित्यभिधानं प्रकृतिविकृतत्वाच्च नानिर्वाच्यमाया
कृतमित्याह प्राकृत इति यः सर्गः प्राकृतो वैकृतश्चेत्यन्वयः । अव्यक्तायाः पृथिव्यंताः सर्गाः प्रकृतयाः स्मृताः । तदुपादानकः सर्गः प्राकृतः परिपठ्यते । अलं तु विकृतं ज्ञेयं तज्जो वैकृत उच्यते इति वचनात् । अं
काद्बहिः सर्गः प्राकृतः विकृतांदां तस्थः सर्गो वैकृत इति ज्ञातव्यं च नान्यदेनाया मयस्य परिणामादर्शनां लोकाभिहितसूचयति स्वरूपादप्रच्युतादन्यथा स्फुरणं प्राप्येत्यंगीकारात् ११ प्रतिपद्योपाधौ सच्चमिति
पेधवद्वाधाभावाच्च सत्त्व इति भावेनाह कालेति अस्य विषयस्य प्रतिसंक्रमः प्रलयाख्यो नाशः कालद्रव्यगुणनिमित्तभेदेन त्रिविधो ज्ञेयः शतवर्षादिसंख्याज्ञातः कालतः घटादेर्मुसलादिना द्रव्यतः प्रवृद्धेन सत्त्वे
नतामसज्ञानमुख्येन तयसा सात्त्विकं सुखं कचिदुद्दिक्तेन रजसा सात्त्विकतामसपोरपि कचित्सत्त्वेन राजसतामसपोरपीत्यादिको विलयो गुणतः । रजस्तमश्चाभिभूयसत्त्वमवतीत्युदाहृतं तामसस्य पदार्थ
स्य सत्त्वो हिलयकारणम् । सात्त्विकस्य तमश्चैव तयोपरि रजः कचिद् । गुणतोऽप्यल्यः प्रोक्तो द्रव्यतस्तु विरोधेना । कालतः कालसंख्याकोल्यः सर्वस्य वस्तुनः । इति वचनाच्च विषयस्य त्रैकालिकासत्त्वलक्ष
णोवाधेनोपपन्न इति तत्र प्राकृतवैकृतयोर्बोध्यं प्राकृतसर्गमाह आच इति आत्मनः परमात्मनः सकाशाद्गुणवैषम्यं गुणवैषम्यनामको महत्तत्त्वमुत्सद्वेहस्यतदभिमान्यमानमहत्तत्त्वपरचम प्राकृतोऽभावः सर्ग उच्यते

कालद्रव्यगुणैरस्य त्रिविधः प्रतिसंक्रमः ॥ आद्यस्तु महत्तमः सर्गो गुणवैषम्यमात्मनः १४

द्वितीयस्त्वहमस्तत्र द्रव्यज्ञानक्रियादयः ॥ भूतसर्गस्तृतीयस्तु तन्मात्रद्रव्यशक्तिमान् १५

अनेदमाकृतम् तमोगुणाद्रजोऽगुणोद्दिगुणः रजोगुणास्तत्त्वगुणोद्दिगुणः एवं प्रकृतिजानां गुणानां परिमाणं स्यात्तत्र त्रिगुणेषु सत्त्वगुणः केवलोरजस्तमोभ्यामविमिश्रः रजोगुणरतुत्रिविधः तथा हि
मूलरजसिरजोगुणाच्छताधिकः सत्त्वगुणः रजःशतांशस्तमोगुण इति रजोराशिः मूलतमोगुणोपित्रिविधो मूलतमसि तमोगुणादशगुणाधिकः सत्त्वगुणः रजस्तमस एकादशधा विभक्ता देकांशं संमितम् एवं गु
णानां निजस्थितिः तत्र प्रलये मूलरज एकादशधा विभक्तं दशांशेन शुद्धसत्त्वेन मिश्रितं भवति एकांशेन मूलतमस्य पिमिश्रितं स्यादेतां गुणानां साम्यावस्थामाहुः तत्र यदा मूलसत्त्वेन संगतं दशांशं तद्रजः सर्वतन्मूल
तमसा सह संगतं संयुक्तं भवति तदा महत्तत्त्वं सत्त्वगुणमाहुः तत्केवलसत्त्वगुणमुच्यते प्रलये मूलसत्त्वेन संगतं मूलरजः मूलतमसि संगतं मूलरजः मूलरजसि स्वाभाविकरज इति रजः परये त्रिभागा एकांशस्त
म इति चतुर्भागा एषां संयोगेनोत्पन्नगुणवैषम्यनामकं महत्तत्त्वं ब्रह्मणोरूपमिति तदुक्तं तमसो रजस्तु द्विगुणं रजस्तमसः सत्त्वमेव । परिमाणत एव स्युः प्रकृतिजा गुणाः । तत्र सत्त्वं केवलसत्त्वाद्रजस्य पिश
ताधिकम् । सत्त्वं रजःशतांशं तमस्तत्र प्रकीर्तितम् । तमस्य पितया सत्त्वं तमस्तु दशोत्तरम् । तदशोऽनेन तुरजो मूलरजं यद्रजस्तु तत् । विलये दशांशतः सत्त्व एकांशेन तमस्य पि । मिश्रितं भवति त्वेतां साम्यावस्थां
विदुर्बुधाः । यदा तु तद्रजः सर्वतमसा सह संगतम् । तदा त्वाहुर्ब्रह्मत्त्वं तच्चतुर्भागे संभवम् । तत्र त्रिभागो रजस एकांशस्तमस्तथा । तदाहुर्ब्रह्मणोरूपं गुणवैषम्यनामकम् । तदेव केवलसत्त्वमितरपेक्षया भवे
त् । श्रीमूलसत्त्वं विज्ञेया भूर्मूलरज उच्यते । मूलतमस्तथा दुर्गामहालक्ष्मीं द्विगुणं । गुणैर्भोगुणमूलाच्चोपातीतः सजनादंन इति १४ द्वितीयसर्गमाह द्वितीय इति द्वितीयोऽहंकारस्य सर्गः तत्राहंकार
सर्गद्रव्याणि विषयादिभूतानि ज्ञानक्रियाज्ञानेन्द्रियाणि आदिशद्व्यहंतामन इन्द्रियाणि निदेशजायंत इति शेषः भूतादीनां सर्गक्रमेण तृतीयादित्येनाह भूतसर्ग इति भूतानामाकाशादीनां सर्ग

स्तन्मात्रद्रव्यशक्तिमान् तन्मात्राशब्दादयः आकाशादीनां शब्दादिस्वरूपत्वात्तन्मात्रशक्तिमान् द्रव्यशक्तिमत्त्वाद्द्रव्यशक्तिमान् अहंकारतत्त्वेपिगुणवैषम्यमस्तीतिज्ञातव्यम् तथाहि शूलेरजसि यत्कृ
 मूलेतमसि यत्तम एतदात्मकमहत्त्वं ब्रह्मणोरूपमेकादशधाविभज्य दशांशाः सत्त्वं स्युः एकांशोरजः । रज एकादशधाविभज्यैकांशस्तमस्तस्मात्तमसउत्पन्नोहंकारस्तदभिन्नमन्यमानमहंकारतत्त्वेतिमहत्तमं
 कारसर्गः सोहंकारोपित्रिविधः तस्मिन्नहंकारेपिदशांशाः सत्त्वमेकांशोरजस्तद्रज एकादशधाविभज्यैकांशस्तमस्तमोशात्तामसाहंकारः रजोशात्तैजसाहंकारः सत्त्वांशाद्वैकारिकाहंकार इति तन्नापितामसा
 दूतसर्गः तैजसादिद्रियसर्गः । वैकारिकादेवसर्गः यद्रजोमूलरजसिमुलेतमसियद्रजः । तमश्चमुलेतमसिमहत्त्वं तदात्मकम् । दशांशास्तत्र सत्त्वं स्युरेकांशोरज एवतु । तदशांशतमोजेयमहंकार
 स्तदात्मकः । सरुद्रस्तामसोज्ञेयो विरिचापेक्षयैवतु । इतरापेक्षया सत्त्वं सत्त्वाद्यास्तद्वदस्यतु । तत्तमांशात्सात्त्विकांशोमन आद्यः प्रकीर्तितः । रजसोशास्त्विद्रियाणि तामसांशाश्चत्वादयः । इतिवचना
 दिदतात्पर्यमवगम्यते १५ ज्ञानाक्रयात्मकोज्ञानोद्विष्यकर्मोद्विष्यात्मकः पंचमोवैकारिकाहंकाराद्वैकारिकनामादेवसर्गः इन्द्रियेपरकत्वेनातिविकारित्वाद्वैकारिकनामवस्त्वेषां यस्माद्वैकारिकाहंकारादु
 त्पन्नत्वान्मनश्चयन्मयमित्युच्यते भूतानिद्रव्यशक्तीनिभूतेषुद्रवण्यतः । तथातन्मात्रशक्तीनिशब्दाद्यात्मकतायतः । क्रियाशक्तीनिवागाद्यानीन्द्रियाणीतराणिच । ज्ञानशक्तीनिमनसादेवाश्चज्ञानशक्त
 यः । एतेषामूलभूतत्वादहंकारस्त्रिशक्तिमान् । मानुषापेक्षयादेवाः सात्त्विकाः परिकीर्तिताः । तन्नापिसात्त्विकाः प्रोक्ताः सात्त्विकायास्तदेवताः । तन्नापिसात्त्विकोऽष्टतन्नापितुचतुर्मुखः । अविकारो ब्रह्मद्रव्ये
 देहभेदादिसंभवे । विकारवत्तदंदाद्यास्तस्माद्वैकारिकाप्रताः । तर्णेन्द्रियरूपेणयतस्त्वतिविकारिणः । ज्ञानमात्रगुणोद्विष्यकस्तस्मात्तैजसनामकाः । अविकारित्वयोग्यत्वं निवृत्तं हीन्द्रियेषु । वैकारिक
 त्वनामापिततस्त्वेषानविद्यते । यथाविषकुलेमूर्खोमूर्ख इत्यभिधीयते । विद्यायोग्यत्वतः शूद्रोमूर्खोमूर्ख एवसन् । तामसानाहंभूतानि किंचिद्वचनवहितत्वतः । ज्ञानस्यसृष्टत्वेपिपूर्णज्ञानोहारिः स्वयं । इतिव

चतुर्थेन्द्रियः सर्गोयस्तुज्ञानक्रियात्मकः ॥ वैकारिकोदेवसर्गः पंचमोयन्मयमनः १६ षष्ठस्तुतमसः सर्गोयस्त्वबुद्धिकृतः प्रभो ॥ षड्विमे प्राकृताः सर्गावै
 कृतानपिमेशुणु १७ रजोभाजोभगवतोलीलेयं हरिमेधसः ॥ सप्तमोमुख्यसर्गस्तुषड्विधस्तस्थुषांचयः १८

चनात्तुशब्दचतुष्टयसूचितेषांविशेषोज्ञातव्यः १६ तमसोऽविद्यायाःतुशब्दएवार्थे अविष्णुस्तस्मिन् बुद्धिरबुद्धिस्तत्पूर्वमेवकृतः सदाविष्णुबुद्धित्वेपितमः संसर्गेणस्वबुद्धिर्भ्रष्टाभवतिइतिभीत्याविशेषत
 स्तद्बुद्ध्येवेत्युक्तं सर्वदातद्बुद्धिद्योतनायैवेति योभूतानांतामसांशस्तस्मादंशादविद्याब्रह्मणोत्पादिताइतिद्योतनायप्रथमस्तुशब्दः तदुक्तं । अबुद्धिपूर्वमिवतुब्रह्मणोहारेबुद्धितः । तामसानातुभूतानांसहस्रं
 सत्त्वमाग्निं । शतांशरजसामेकतमसां सर्ववेदिनां । केवलस्तामसोपांशः सोविद्यापंचपर्विका । जातातिक्कृणातदेहादित्यरसः पिशाचका इति । अबुद्धिपूर्वकस्तरयमादुभूतस्त्वमोमयः । तमोमोहोमहामो
 हस्तामिस्रोहोमधसंज्ञितः । अविद्यापंचपर्वेषामादुभूतामहात्मन इतिश्रीविष्णुपुराणे । पंचपर्वान्वविद्यातुभूतेभ्योहरिणापुरा । उद्धृताब्रह्मणिश्रितासापुनस्तेननिःसृता । तत्तद्वृत्तज्ञापनायतस्मात्सातामसाम
 तेतिच यथाइमेष्टमाकृताः सर्गास्तवकथिताइतिशेषः प्राकृतसर्गकथनानंतरमन्यः प्रसंगोमामुदितिपरीक्षिद्वान्प्रस्यानवकाशवांके वैकृतानिति १७ प्राकृतवैकृतसर्गकथनश्रवणेनाकिंफलाभित्या
 शंक्यभगवल्लीलात्वाच्छ्रवणेनमुक्तिरेवफलमितिभावेनाह रजोभाजइति सृष्ट्यर्थरजोगुणभवतैकस्यहरिचत्सूपीप्रिवन्मेधापस्यततथातस्यजाज्वल्यमानबुद्धेरित्यर्थः भगवतो नारायणस्येयं सृष्टिर्लीला
 नस्वार्थपरा योग्यजनमुत्पद्येत्यर्थः विरिचविषयत्वेहरौमेधापस्यततथातस्य अनेनाबुद्धिकृतइतिपदं विवृतं विरिचस्यापि श्रीनारायणानुग्रहेण सृष्टिरियं नश्रमजननोक्तितुलीला रूपेणनाप्यबुद्धिकृतत्वा
 च्छमकरात्पन्यथाप्रतीतिर्निस्ता सृष्ट्यादावेतेगुणाहरेरेवमुख्याः तदुक्तं एतेगुणाहरेः सत्यकृत्वातंयविषयाः सदेत्यादि । यस्तस्थुषांस्थावराणामुख्यः सर्गः सप्तमः । सच शङ्खधः स्थास्तुभिर्निर्म
 मान्मुख्यारिथतेर्गतिरवाप्ते । प्रायःपरोपकर्तृत्वात्तेमुख्यस्रोतसस्ततः । इतिमुख्यस्रोतस्त्वस्थावराणांयुक्तम् १८

पङ्क्तिषुमाह - वनस्पतीति फलंतिषेविनापुष्पैस्तान्द्वंद्वंतिवनस्पतीन् । इत्यतःपनसादयोवनस्पतयः । ओषधयः फलपाकांतात्रीह्लादयः । लताःपराश्रयवलाः । त्वक्सारवैष्वादयः । वीरुधःकांडरुहाणिगुल्मानि । द्रुमाश्चूतादयः । प्रमाणवचनेनयन्मुख्यस्रोतसइत्युक्तंतदेवोत्स्रोतसइतिकथ्यते उत्स्रोतसइत्यस्यार्थ ऊर्ध्वस्रोतसइति किंनस्याबस्यादसंभवात्तथाहि ऊर्ध्वगंतारोदेवामोक्षैकमागित्वात् तदुक्तं नियमादूर्ध्वगतारोदेवामोक्षैकमागिनः । ऊर्ध्वस्रोतसइत्येवंतस्मात्तेपरिकीर्तिता इति तर्हिदेवानामयमर्थःकथंसंपत्स्यतेउच्यते उच्चतमत्तमूर्ध्वत्वंतदेवोच्छब्दस्यापीति तदुक्तं ऊर्ध्वइत्येवयस्तु चतमएवामिधीयते । ऊर्ध्वस्रोतसएतस्मादेवाएवतत्परइति स्थावराणामेतच्छब्दवाच्यत्वमुच्चयमानेषुमुख्यत्वात् तदुक्तं उच्छब्दउच्चमात्रेपितस्मात्स्थास्तुपुमण्यते इति । अनेनमुख्यशब्दस्याथीतरंदक्षितं तत्त्वभावमाह तमःप्रायाइति तमःप्रायाअज्ञानप्रचुराःकल्पवृक्षादिव्यावृत्त्यर्थप्रायःशब्दःअतःस्पृशाःस्पृशनेसत्यंतज्ञानवंतःविशेषिणःछेदनेसतिसपदिशोषवंतः १९ तिरश्चातिर्यक्स्रोतसां । नाधोनोर्ध्वतिरश्चात्पुनस्तत्रैवयज्जनिः । यज्ञोपयोगंचसतामुपकारंविनापिवा । तिर्यक्स्रोतसइत्येवप्रोच्यतेज्ञानिभिस्ततइति । अनेनतिरश्चातिर्यक्स्रोतस्त्वंविवृतमितिज्ञातव्यं तिरश्चालक्ष्यमाह अविदइति अविदःकार्यार्थविशेषज्ञानचून्याः भूरितमसः शरीरमात्रेहंममामिमानवंत्यः यद्वा आहारनिद्राव्यतिरिक्तविषयेज्ञानराहिताः । प्राणैर्नैवजानंतिइतिप्राणज्ञाः । हृद्येवदेवो ज्ञानयेषतित्तयोक्ताः । इदमुभयेषांतत्पुष्पातिरश्चासमंलक्षणं । तदुक्तं तिरश्चीनाःस्यावराश्वतस्पृशांतीतिरिताः । यत्प्रत्यक्षानुमानाभ्यांहृद्ज्ञानंनशास्त्रतइति । यदप्रत्यक्षात्हृदयंगमंतदेवजानंति नशास्त्रपु

वनस्पत्योषधिलतात्वक्सारवीरुधोद्रुमाः ॥ उत्स्रोतसतस्तमःप्रायाअंतस्पृशांविशेषिणः १९ तिरश्चामष्टमःसर्गःसोष्टाविंशद्विधोमतः ॥ अविदोभूरितमसोप्राणज्ञाहृद्यवेदिनः २० गौरजोमहिषःकृष्णःसूकरोगवयोरुरुः ॥ द्विशफाःपशवश्चेमेजविरुष्टश्चसत्तम २१ खरोश्वोश्वतरोगौरःशरभश्चमरीतथा ॥ एतेचैकशफाःक्षतःशृणुपंचनसान्पशून् २२ आशृगालोवृकोव्याघ्रोमार्जारःशशशल्यकौ ॥ सिंहःकपिर्गजःकूर्मोऽगोधाचमकरादयः २३ कंकशृघ्नकश्यपेनाभासवल्लूरवर्हिणः ॥ हंससारसचक्राह्वकाकोल्लाकादयःस्वगाः २४ अर्वाक्स्रोतस्तुनवमःक्षत्तरेकविधोऽनृणाम् ॥ रजोधिकाःकर्मपरादुःखेचसुखमानिनः २५

किंभ्यामित्यर्थः अष्टाविंशद्विधंमतिज्ञायाधिकोक्तिर्विशेषतोयज्ञेषूपकृतत्वाभिप्रायेणयोयस्पसहस्रःसतत्रांतर्गतइतिज्ञापनंवेतिनदुष्यति तदुक्तं अष्टाविंशद्वि शेषेणयज्ञेषूपकृतंतयतः । तिरश्चांतावेतस्माद्व्यत्येसास्त्रवेदिभिरिति अष्टाविंशत्यध्यानास्तुतिरश्चायास्तुज्जातयः । योयस्पसहस्रस्त्वन्यःसतत्रांतर्गतोभवेत् । जरुजांतर्गताःसर्पाःकीटाद्यायाश्चजातयः । तेषांजलप्रधानत्वाच्छरीरस्यनुसर्वशःइतिच २० गवादिगोधांतैःपङ्क्तिशत्कूर्मचमकरादिभिःसप्तविंशत्कंकादिभिरष्टाविंशत्तदुक्तं गौरजोमहिषःकृष्णःसूकरोगवयोरुरुः । अन्युष्टौचखरश्चैवतथैवाश्वतरोपरः । गौरशशरभश्चैवचमरीश्वसृगालकौ । वृकोव्याघ्रश्चमार्जारोहोरीश्वशशल्यकौ । कपिर्गजश्चगोधाद्याजलजाःपक्षिणस्तथेति २१ २२ तत्रकूर्मोजलत्वेनाष्टाविंशत्स्वंतमूर्वोपिपंचनखत्वप्रदर्शनार्थपृथगुक्तः । तत्तदाकारसंयुक्तान्छज्यान्स्रष्टारमेवच । यःसदासंस्मरेद्योगीनसम्प्रयोगिजायतइतिवचनात् प्रसिद्धानामपिद्विशफादीनांस्पर्णविधानार्थमुक्तिः उच्यतेसुप्रसिद्धंचस्मरणार्थंचकुञ्चित् । अप्रसिद्धज्ञापनार्थंद्विधाशास्त्रवचःस्मृतमितिच वल्लूरोनुचपक्षीचसमल्लूकश्चकथ्यतइत्यभिधानम् २३ २४ नवमःसर्गोर्वाक्स्रोतोनामकेषांनृणांविषयः तुशब्दादेकविधोपिद्विविधः । असुराचामानुषादिति मानुषाणांस्वभावमाह रजोधिकाइति भौतिकरजोश्चाजातत्वाद्व्रजोनिष्ठाः तदुक्तं यद्रजोभौतिकंतेनमानुषाणांसदाजनिः । तमोगूढेनरजसावितरस्यानुचारिणामिति । अनेनभूरितमसइतिपदंविवृतं । रजोनिष्ठत्वादेवकर्मपराः । नाहिकश्चित्प्रमाणमिजातुतिष्ठत्यकर्मकदिविवचनात् किंच रजोनिष्ठसमोनिष्ठद्वेधावांरूपातसःस्मृताः । असुराद्यास्तमोनिष्ठमानुषास्तुरजोधिकाइतिवचनाच्च । मानुषलक्षणमुक्त्वाअसुरादिलक्षणमाह दुःखे

ति चशब्दप्रवर्धे दुःखसुखसुखमानिनः अनेनसर्वार्थेषुविपरीतज्ञानित्वमासुरलक्षणमुक्तंभवति सर्वार्थानुविपरीतांश्चबुद्धिःसापार्थतामसीतिवचनात् । सुखेसुखैकभावास्तुदेवानैःतुदानवा इतिचशब्दान्मानुषाऽभ्यात्मका इतिज्ञातव्यंतीदृशार्वाकृत्स्नोतस्त्वमानुषाणां कथामितिचेत् शुभप्रयत्नमंतरेणाधोगमनात् तदुक्तं प्रायोधोगमनंयस्मात्प्रयत्नेनविनाभवेत् । अर्वाकृत्स्नोतस इत्येवमानुषाःपरिकीर्तिता इति । तिरश्चास्थावराणांचबुद्धिपूर्वप्रवर्तिनाम् । असुराणारक्षसांचपिशाचानांतथेवच । अर्वाकृत्स्नोतस्त्वमुद्विग्ननियमादसुरादेनामितिवचनात् तिर्यगादिसाधारणमपिअसुरादीनामर्वाकृत्स्नोतस्त्वनियतमिति ज्ञातव्यम् २५ सत्त्व सत्सुश्रेष्ठ एतेत्रयस्त्वस्तुस्तिर्यङ्मानुषाविषयाएववैकृताअर्वातरसर्गाउकाइतिशेषः एवसांभेवधारणइत्यभिधानादेवशब्दस्यसाम्यार्थमाह देवसर्गइति देवसर्गःप्राकृतोवैकृतश्चेत्यर्थः तदेवविशदयति वैकारिकश्चेति योवैकारिकोदेवसर्गःप्राकृतत्वेनप्रोक्तःसकौमारश्चेत्पुमपात्मकःप्राकृतोवैकृतश्चेति कौभूमौमामानंनिर्माणतत्प्यारःप्राप्तिर्यस्यसतथोक्तः अंढाद्बहिर्जातानांदेवानांपुनरंढांतभूमौ जन्मकौमारइत्युच्यतइत्यर्थः मानिर्माणइतिधातुः कुमारतीति कौमारोदेवानांमंढजोद्वयः । वैकारिकाणांजननात्प्राकृतोवैकृतश्चसः । वैकारिकेष्वेवान्येषामीषद्भोगिवहेतुतः । उभयात्मकत्वेनैवप्रोच्यंतेसगुणा अपीतिवचनात् २६ देवसर्गविमज्जतिदेवसर्गश्चेति चशब्देनसंख्याविशेषंकेषांचिदंतर्भावसूचयति तदुक्तं भोक्ताअष्टविधादेवाविबुधाःसर्वएवतु । पितृणाशतमेवात्रअसुरास्त्रिशदेवतु । गंधर्वाप्सरसांचैवद्रि शतंपरिकीर्तितम् । सप्ततिर्यक्षरसःसुत्रिशच्चारणजातिषु । शतंसिद्धास्तथान्पासुसप्ततिःसर्वजातिषु । ऊर्ध्वस्रोतसएवैतेअन्येषांकृत्स्नोतसःस्मृताः । वैकारिकेषुदेवेषुएतेवैमुख्यभोगिनः । अभोगिनस्तदन्ये तु देवाएतेततःस्मृताः । सर्वज्ञास्तेःसहाराध्यामक्तास्तेष्वंतरेषुच । नृचगानादिकर्तारोवाहनादिकृतस्तथा । सिद्धसिद्धेतिवकारश्चाराध्वेषांकचित्कचित् । सेवाकराइतिह्येतैर्भेदैरष्टविधामताः अन्येचयेतुसर्वज्ञावि बुधास्तेभ्यकीर्तिताः । तथान्येकर्मभिस्त्वैतैरष्टभेदांतरंगताइति । अंढांतभूमौजायमानानांदेवानांभूतगतगुणत्रयादुत्पत्तिर्गोप्यताभेदेनानेकविधा तदुक्तं भौतिकेनतुसत्त्वेनगूढंब्रह्मणआढजम् । रूपंतत्रापि

वैकृताख्यएवैतेदेवसर्गश्चसत्तम ॥ वैकारिकस्तुयःप्रोक्तःकौमारस्तूपमात्मकः २६ देवसर्गश्चाष्टविधोविबुधाःपितरोऽसुराः ॥ गंधर्वाप्सरसःसिद्धाक्षरक्षां सिचारणाः २७ भूतप्रेतपिशाचाश्चविद्याध्राःकिन्नरादयः ॥ दशैतेविदुराख्याताःसर्गास्तोवथैस्तृकृताः २८ अतःपरंप्रवक्ष्यामिवंशान्मन्वंतराणिच ॥ एवं जःष्ठतःस्रष्टाकल्पादिष्वात्मभूदहरिः ॥ सृजत्यमोघसंकल्पजात्मैवात्मानमात्मना २९

तुतमःशतांशेनप्रकीर्तितम् । तज्जोरुद्रस्ततस्त्वेवमिन्द्रादीनांपुनर्जानिः । गूहितभूतरजसातत्सत्त्वंमानुषायदा । देवाएवंगुणास्त्वेतेतत्सर्वव्याप्यव्यवस्थिताः । गुणातीतंचपद्रूपब्रह्मादीनांसुखात्मकम् । चिद्रूपंतत्सत्त्वस्त्वेवोक्त्यर्थोयत्रविद्यते । तत्रोक्तंश्रुतमोयत्रहीनंतजुस्वभावतः । उपगूहनेतुनैवास्तिविशेषोऽनित्यचिन्मये । प्रकृतेर्गुणरूपायामूलिकायाश्चनकचित् । विशेषःपरमेतत्त्वेवासुदेवेकुतःपुनरिति । देवानांशापादिदोषाद्भूजनेनपिभूतगुणस्वभावेनदेवत्वमासुरत्वज्ञायतेतदुक्तं यादिदेवाद्योदोषाज्जायेरन्मानुषादिषु । तथापिदेवावैक्षेपाअसुराद्यास्तथाधुवमिति प्रकृतमुपसंहरति दशैति देवसर्गस्यप्राकृतवैकृतभेदेनोक्तसर्गाणां दशत्वंयुज्यते २७ २८ मूलसृष्टिर्हरिणैवास्तुयन्वंतरेष्वर्वातरसृष्टिरन्यैरितिशांकाभावादित्याशयेनाह एवमिति आत्मभूरजोहरिरात्मनास्वेच्छयाकल्पादिष्वात्मैव स्वयमेवस्वतंत्रोमूलाप्रकृत्युपादानेनदेवादिदेहान्सृष्ट्यातत्रियंवृतयात्मानंसृजति । प्रादुर्बभूवबहु रूपत्वेनेतिशेषः कीदृशोहरिरिवमुक्तप्रकारेणस्रष्टा अनेनविर्वादीनांस्रष्टृत्वद्वारात्रमुक्तंभवति कथं स्रष्टे त्यतज्जं रजःस्रुतइतिरजआदिगुणानांमध्यवर्तित्वाद्भजोःगुणस्रुतोऽनेनगुणाधीनत्वादभिमानाच्च देवदवत्तच्छरीरिन्द्राद्यन्यतमःकिंनस्यादित्यतउक्तमात्मभूरिति । कामोनेत्याह स्रष्टेति तर्हि विरिचःकिमि त्यतज्जंहरिरिति रजोगुणेनद्रवीभूतोरजःस्रुतइतिप्रसिद्धार्थपरित्यज्याप्रसिद्धार्थकल्पनेकमभाषामित्यतआचार्यैरेदमानमुदाहृतं । गुणास्रुतोहरिर्निर्णयगुणानामध्यगोपनः । अनर्हवेदेनातत्सगुणासं स्पृशंएवचेति । सृष्टादेवादिदेहान्सआत्मानंबहुवाकरोत् । तत्रियंवृतयात्मानंप्रकृतिदेहभेदतः । इतिवचनंस्ववहुत्वेप्रमाणं एकत्वेऽस्यकर्तृकर्मादिभावःकथमितीदंचोद्यं । कर्ताचकरणंचैवैकमचैवस्वयंह रितः । आत्मनोबहुभावेप्रकृतेस्तुस्वतंत्रतइतिवाचापरिहर्तव्यं एतदभिप्रायेणामोघसंकल्पइत्युक्तम् २९

तार्हिक्यं छिः प्रथमेत्याशंक्यतात्रियमोनास्तीति तद्वर्णमाह गुणेति एतस्मिन् गुणव्यत्यये गुणव्यतिकरे पौर्वापर्यपूर्वापरिभावेनेच्छति विप्रश्रित इति शेषः कुतः अर्थाशितुरखैर्ध्वस्थहरेर्मावाच्चात
इच्छानियतत्वात् नचाभ्रमंत्याः पुनः पुनरावर्तमानायाभ्रमेरावर्तस्येव २० एतत्कल्पसृष्टेभ्योऽन्यपरिभ्रमकल्पेऽप्येव सृज्यंत इति भ्रातिनिवारयति देवेति ईद्रादिनाम्नासहस्राक्षशुक्लादिरूपेण च ॥ ३१ ॥ इति
श्रीभागवते महापुराणे तु ० वि० टीकापमेकादशः ॥ ११ ॥ हरेरुभयान्त्यज्ञानमौलिककृतमन्त्रयमर्थोऽस्मिन्नध्यायेनिरूप्यते । तत्र कालाख्यं लक्षणं ब्रह्मज्ञानो विदुरप्रश्नपरिहारिण्यनूपरमाणुकालज्ञानायाद्वयं
परमाणुपरिमाणमाह चरम इति तु शब्द एवार्थः एकस्यार्थेयो विशेषाणां पार्थिवदिपदार्थानां चरमोऽप्यविशेषः तर्हि निरवयवः किनत्याह अनकति यश्चानेकैरवयवैरासमंतात्सम्यक् युतः अनेकावयवत्वे चरम इ
ति विशिष्टोक्तिः कथमित्यतस्तु शब्देन विशिष्टः देवलोकेऽप्युक्तानुभ्याविशेषेण सौक्ष्म्येण दर्शनेन स्यात्तांशित्वविशेषं द्रष्टुं शक्ताः स एव चरमो विशेष इत्याचक्षते मेक्षावंतः नृणां काणादिनायतये स्यादैक्य
भ्रमः यतः परिमाणुर्नास्ति सपदार्थः परिमाणुरिति भ्रातिः तेषां भ्रातिज्ञानं युक्तमिति दर्शयितुं नृणां मित्युक्तं नाम्नापरमाणुर्विज्ञेय इत्यर्थः मनुष्यादेवलोकेऽपि विशेषेनैव दर्शने । अंशांशित्वविशेषं तु यत्प्रदुनश
कृयुः । चरमो विशेष इति तं मुनयो ब्रूयुरंजसा । परिमाणुः स विज्ञेयः काणादाद्यानि रंशिनम् । अनंतांशयुतत्वेऽपि यद्ब्रूयुर्भ्रातिदर्शनात् । ततो परिमाणुत्वं तद्दर्शानां तु यद्यपि । अनतत्वाद् द्विवेकार्थमस्योक्त्याप
रमाणुत्वेति वचनात् अर्थैव परमाणुत्वं नान्यस्येति ज्ञायते अतएव विज्ञेय इति १ अनुपरिमाणं निरूप्य महत्परिमाणं दर्शयति सत इति सत परब्रह्मण एव यत्कैवल्यपः कैवल्यभावः स परममहानित्यन्वयः काल
तोदशतोऽगुणतश्चानन्तत्वं सतः परब्रह्मण एव मुख्यमित्यर्थः सन्घट इत्यादौ सच्छब्दवृत्तिदर्शनादि सत्पदार्थस्येति सदित्यनुवर्तते सत्पदमुल्याभिधेयस्य मुल्याभिधेयस्त्वर्थः स्यादाद्यमन्यच्च भण्यते अमु
ख्येऽर्थे शब्दस्तु नीचोपरिहितो भवेदिति वचनात् मुख्यस्योपपत्तावमुख्यस्वीकारायोगात् अनुवर्तवस्तु निश्चितस्य सत्पदमुल्याभिधेयस्य तत्परिणामत्वेन भावं यदेव सः सुविशेषोऽप्यदौ दर्शनादि सत्पदः स्व
गुणव्यत्यय एतस्मिन्मायावत्त्वादर्थाशितुः ॥ न पौर्वापर्यमिच्छति नद्यां भ्राम्यन्नमेयं तथा ३० देवासुरादयः क्षतः कल्पेऽस्मिन् ये प्रकीर्तताः ॥ त एव नामरूपा
भ्यामासन्मन्वंत रंशंतरे ॥ ३१ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे तृतीयस्कंधे एकादशोऽध्यायः ॥ ११ ॥ मैत्रेय उवाच ॥ चरमस्तु विशेषाणामनेकासंयुतः सदा
परमाणुः स विज्ञेयो नृणां भैक्यभ्रमो यतः १ सत एव पदार्थस्य स्वरूपावस्थितस्य यत् ॥ कैवल्यं परममहानविशेषो निरंतरः २
पावस्थितस्येति स्वरूपमेवावष्टभ्यस्थितस्य स्वेमहिम्नीति श्रुतिः जगदावरकस्ववासुदेवाख्यस्य हरेर्जगत्पविष्टरूपात् किञ्चिन्महत्त्वात्स्वरूपावस्थितत्वाच्च तद्व्यावृत्तिः कथमित्यतः कैवल्यमिति जगदावरण
व्यापारोदासीनतया स्थितं तादृशरूपाणामनेकत्वात्कथं निर्णय इत्यतोऽविशेष इति तादृशपविशेषरहितः सर्वगतस्यापिमादेशमात्रतया स्थितत्वेन विशेषवत्त्वात्कथमविशेष इत्यतो निरंतर इति आदेशमात्रादि
विशेषरहितः एतदुक्तं भवति परब्रह्मणः प-कैवल्यभावां वा-भावश्च तंदावरकं तस्यैव परमपुरुषादि रूपान्तरतदेकदेशमादेशमात्रादिविशेषचिनायत्सर्वगतं स्वरूपं तदेव परममहानित्युच्यते । कालकोटिविहीनत्वं
कालानन्त्यैव दुर्बुधाः । देशकोटिविहीनत्वं देशानन्त्यैव च । गुणानामप्रमेयत्वं स्वत्वात् नान्यविदो विदुः । आनन्त्यं त्रिविधं नित्यं हरेर्नान्यस्य केनचित् । तस्य सर्वस्वरूपेष्वप्यान्त्यतु त्रिलक्षणम् । तथापि देशतस्तस्य
परिच्छेदोऽपि विद्यते । परिच्छेदस्तथा व्याप्तिरेक रूपेऽपि न्यते । तस्याचित्यादुत्तैर्ष्याद्वयवहारार्थमेव । गुणतः कालतश्चैव परिच्छेदो न कुत्रचित् । व्याप्तत्वं देशतोऽप्यस्ति पूर्वकूपेऽप्युच्यते । न च भेदः कचि
त्तेषामनुमानोऽपि विद्यते । तथापि विद्यतेऽणुत्वं तस्मादैश्वर्ययोगतः । तस्माद्ब्रह्मवत्ताराय मव्याप्तत्वं च भण्यते । यत्तस्य व्यापकं रूपं परनारायणाभिधम् । शून्यं ब्रह्मेति यत्माहुर्द्वितीयस्य दृष्टतः । परमं पुरुषो
नामीमं तत्तद्देशतो विभोः । तृतीयं वासुदेवाख्यं जगदावरकमितम् । देशतो जगदाविष्टतुरीयं विष्णुनामकमितिवचनेन मंदमतीनां शंकोपद्रवाः परिहृता इति ज्ञातव्यं । कच सर्वगतस्यापि ब्रह्मरूपरयकालादिरूप
याप्रकृत्या समव्याप्तावपि दाष्टाति कंतर्भावात् तदन्यस्मिन्नवनस्थानात्स्वरूपावस्थितस्येत्पुक्तं । देवां कालादिरूपिण्यास्थितं ब्रह्मापि सर्वम् । उच्यते नान्यगं यस्मादात्मवत्साहचर्ये विभोः । गृहदादिगतं यच्चुत
दम्यमतमुच्यत इति च २

१ तस्य चरमत्वं नाम प्रमाणोक्तरीत्या देवलोकेऽप्यनुभ्याणां विशेषाकारेण प्रत्यक्षत्वप्रयोजकमहत्त्वाभावेन वैवक्षिकमिति दर्शयितुं गृह्यते । २ शकाभ्यां विशेषः ।

उक्तमर्थदाष्टांतिके करोति एवमिति सौक्ष्म्येपरमाणुत्वे स्थौल्येपरममहत्त्वे वर्तमानकालोप्येवमनुमितः कलामुहूर्ता इत्यादिशास्त्रेण साक्षि मत्पक्षानुगृहीतव्यामिदं गङ्गाज्ञानवत्ताजनेनानुमितः हात इत्य-
 न्वयः अनुमेति द्वयं माहुर्यथाज्ञानचलिंगजामित्यभिधानादर्थद्वयसंस्तेत्यति यावत्तदेव लोकास्थोमानुषस्त्ववधारयेत् । महाप्रज्ञो देवज्जकः सकालः परमाणुकः । सर्गाद्यैरनवच्छिन्नस्तदनंतर इत्यपि । तथैव पर-
 म्प्राण्वादि विशेषात्मापिनो भवेत् । पूर्वापरादिभेदेन सकालः परमो महानि विशाखवचनं चान्नप्रमाणं । यज्ञादिकर्मणा प्रीत देवताप्रसादेन प्राप्तैश्वर्यो मानवो देवज्जक इति । न केवलमुभयविधः कालो नुमितः किंतु तदंत-
 र्यामीतदारूप्यो हरिरपि अनुमित इत्यभिप्रेत्याह संस्थानमुक्तयेति विभुर्व्याप्तो भगवान् संस्थानमुक्त्या संस्थानयोः परमाणुत्वेन परममहत्त्वेन व्यवाच्छिन्नयोः स्थित्या तदंतर्यामित्वेनाव्यक्तोऽहं परमाणुः परम-
 महानित्यनुमित इत्यन्वयः तत्र स्थित्वा किं करोतीत्यत उक्तं व्यक्तभुगिति व्यक्तंतत्कालवृत्तिजगत्पृजतिपातिसंहरतीति व्यक्तभुगिति यद्वा स्वसमानधर्मवत्त्वादव्यक्तं प्रकृतिरूपं सृष्ट्या दौ प्रवर्तयतीति अत्र वि-
 शेषस्तु देशतः कालतश्चैव वस्तुतश्चान्निधाहरेः । यथानंत्यं चान्यस्य प्रकृतेर्देशकालतः । तथा शब्दस्य कालस्य देशानंत्यं च कालतः । कालशब्दात्मिका सैव तथापि तु हरेः सदा । नास्याः सामर्थ्यं लेशोपि ज्ञा-
 नानंदगुणेष्वपि । ज्ञेयस्तदवरोवायुः शेषवर्द्धहरास्ततः । अवरास्तत ईद्राद्यागुणैः सर्वैर्न सशयः । इति वचनादवगंतव्यः । किंच कालांतर्यामिणः परमाण्वादिनामवाच्यत्वं तच्च द्विशेषभोक्तृत्वादुक्तं अण्वादि-
 कालसंस्थानभोक्तृत्वात्परमेश्वरः । अण्वादिनामवाच्यो सौ कालश्चेत्यभिधीयत इति ३ सामान्यत उक्तविशिष्टाः सकाल इति यः कालः कालांतर्यामी हरिश्च परमाणुतां चरमस्तु विशेषाणां मित्याद्युक्तलक्षण-
 वचान्मुक्ते सकालः हरिश्च परमाणुर्वैति परमाणुनाम्ना वाच्य इत्युक्तस्मृतिप्रसिद्धमित्यर्थः सतो ब्रह्मणोऽविशेषं स्वरूपं स्वरूपावस्थितकैवल्यविशेषं निरंतरलक्षणं परममहद्वर्ण्यः कालः कालांतर्यामी च भुंक्ते

एवं कालोप्यनुमितः सौक्ष्म्ये स्थौल्ये च सत्तम ॥ संस्थानभुक्त्या भगवानव्यक्तो व्यक्तभुग्विभुः ३ सकालः परमाणुर्वैयो भुंक्ते परमाणुताम् ॥ सतोऽविशे-
 षभुग्यस्तु सकालः परमो महान् ४ अणुर्द्वौ परमाणू स्यात्तसरेणुस्रयः स्मृतः ॥ जालार्करश्म्यवगतः स्वमेवानुपतन्नगात् ५ त्रसरेणुत्रिकं भुंक्ते यः कालः सात्तु-
 टिः स्मृता ॥ तन्निभागस्तु वेधः स्यात्तैस्त्रिभिस्तुलवः स्मृतः ६ निमेषस्त्रिजो ज्ञेय आघ्रातास्ते त्रयः क्षणः ॥ क्षणान्पंचविदुः कृष्णालघुतादशपंच च ७ लघू-
 निवैसमाघ्रातादशपंच च नाडिका ॥ ते द्वे सुहूर्तं प्रहरः षड्यामः सप्तवानृणाम् ८

सकालः कालांतर्यामि ब्रह्मरूपं परममहानिति नाम्ना वाच्यं तस्य कालांतर्यामिणोपि त्रिधा परिच्छेदाभावात् तदुक्तं सर्वत्र सर्वभोक्तापि विशेषादेव भोक्तृवत् । स्थितो हरिरचित्यात्मानि जैश्वर्यादजो विभुरि-
 ति । अनेन सत एव पदार्थस्येत्यादिना यानि विशेषणानि परममहतो ब्रह्मणः कथितानि तानि महत्कालांतर्यामिणोपि संतीत्युक्तं भवति तथाहि यः सच्छब्दस्य मुख्यार्थः परमाण्वादि कालांतर्यामि स्वरूपव्यावृ-
 त्तस्तथा मन्वन्तरादिकालांतर्यामि स्वरूपव्यावृत्तस्ततोपि स्थूलपार्थपर्यादिकालांतर्यामि स्वरूपव्यावृत्तस्य आसन्नत्वे पितदेकदेशावतारभेदव्यावृत्तत्वेन परममहद्वर्ण्यभोक्ता स परममहानिति यावता कालेन
 परमाणुपरममहतो रूपतिप्रलयोऽस्या तां तौ कालौ परमाणुपरममहतांतिव्यपमर्षः प्रमाणानुपपत्त्यादुपेक्षणीयः ४ इदानीं परमाणुपरममहदंतरालकालावयवानां संख्यायोगेन नामा-पाह अणुर्द्वौ निति
 द्वौ परमाणू मिलितौ द्वयचयुक्तनामकालः स्यात् उत्तरत्राप्येवमेव ज्ञातव्यानि त्रयोद्वयचयुक्तमिलितास्त्रसरेणुरूपयुक्तः कालः सोऽयमयोगिप्रत्यक्षसिद्ध इत्याह जाड्येति जाड्यं गवांसंतवर्तमानां कर्करिगिना-
 वगतः स्वमेवानुपतन्नगात् दृष्टिपिपं प्राप्य गत इत्यर्थः अत्र सर्वत्र तत्कालावयवांतर्यामित्वेन तत्तच्छब्दवाच्यत्वेन तत्तत्कालवृत्तिद्रव्यप्रवर्तकत्वेन स्थितं सच्चिदानंदलक्षणमनंतं सत्त्वं स्वरूपमनुभवतीति ज्ञातव्यं
 अत एव सर्वत्र सर्वभोक्तेत्युक्तं ५ तासां विष्टानां त्रुटीनां भागो भजनं यस्य स तावभागः तिस्रस्तुट्योवेय इत्युक्तं भवति ६ निमेषां गुणस्फोटेन ज्ञेयाः ताः काष्ठाः पंचदशलघु ७ पंचदशलघुनि नाडिका
 ते द्वे नाडिके सुहूर्तं विदुः षण्णाडिकाः प्रहरः सप्तनाडिकायाम् सूर्यगतिलभितराशिभेदादूनातिरेकाद्वैतिविकल्पः ८

नादिकावर्धिवस्तुत्पात्रलक्षणमाह द्वादशेति द्वादशार्धैःषड्विःपलैःकृतमुन्मानमुत्कृष्टमानंयस्यतत्द्वादशार्धपलोन्मानंचतुर्भिश्चतुरंगुलैः । चतुरंगुलदीर्घैःस्वर्णमापै कृताच्छिद्रंघृतद्वारमेवंरचितंनादिकात्रं
शवत्प्रस्थंजलंपिबेचावताकालेनप्रस्थंजलेस्थापितंजलंपीत्वा निमज्जातिसानादिकेत्यन्वयःइदमुक्तमवति चतसृभिःकाकिणिकाभिःकृतोर्विंशतिः तैश्चतुर्भिर्धर्मतोमाषश्चतुरंगुलदीर्घमाषचतुष्टयेकृतेसति
यावान्परिणाहःस्याच्चावतातत्कृतद्वारचतुष्टयेनषट्पलरूपेनादिपात्रमतिशैत्यकलंकमाद्यादिदोषवर्जितंनिर्मलंसमोष्णमित्यस्यसूर्यरात्रिमसुतंप्रवाहगतं वसंतकालीनंप्रयागगतंवाजलंपिवातिसकलानादिकेत्यु
च्यते तदुक्तं काकिणिकाचतुष्कंचविंशतिशैत्यमिधीयते । कृष्णलेत्यपितंशुयुस्तेश्चतुर्भिस्तुमाषकः । चतुरंगुलदीर्घैस्तुक्रुतेमाषचतुष्टये । यावान्स्यात्परिणाहेनतावद्द्वारंविधीयते । प्रस्थस्यनादिपात्रस्यष
ट्पलस्यशुभंजले । आराधिक्येनोदकेनक्षिप्रंपूर्तंभविष्यति । अतिशैत्यकलंकेचमाचैनेवतुपूर्णं । तस्माद्द्वसंतकालेचप्रयागस्थोदकेनच । नादिशुद्धिःपरीक्षास्यादन्यथानैवेसंभवोदिति । निर्मलेनसमोष्णे
नमित्यस्यसूर्याशुवारिणा । प्रवाहगेनकार्यास्यात्कालशुद्धिःसदैवविविच ९ उभेअहनीअहोरात्रे अहनीत्युक्तेद्वा द्वित्व रात्रिर्नैसिध्यतीत्यतउभेति । यत्रोभयोःसशब्दःस्यात्तच्चद्वित्वचनेपुमइत्यभिधानात् १०
उच्चरंलिंगपिख्यातदित्युक्तं समनुष्णमासःपितृणामहोरात्रे तौद्वौमासाष्टतुः षट्शतवोदक्षिणायनमुत्तरायणमितिसंज्ञिताः ११ दिविरवर्गेदेवानांद्वेअयने अहनीअहोरात्रे रात्रिक्रियाभावाद्वात्रिरप्य
हःशब्देनोच्यतइत्यहनीइत्युक्तं मातुषद्वादशमासावत्सरः १२ सूर्यादिनवग्रहाणामधिन्यादिनक्षत्राणांशुवादितारकाणांचक्रस्थोमेढलस्थमाणिनापुण्यपापकर्मदर्शनादिनिशेषिषणाद्रमनाद्वाविकसना

द्वादशार्धपलोन्मानंचतुर्भिश्चतुरंगुलैः ॥ स्वर्णमापैःकृतच्छिद्रंघावत्प्रस्थंजलंपिबेव ९ यामाश्चत्वारश्चत्वारोमर्त्यानामहनीउभे ॥ पक्षःपंचदशाहानिश्च
कृष्णश्चमानद १० तयोःसमुच्चयोमासःपितृणांतदहर्निशम् ॥ द्वौताष्टतुःषडयनंदक्षिणंचोत्तरंदिवि ११ अयनेअहनीप्राहुर्वत्सरोद्वादशस्मृतः ॥ सं
वत्सरश्चतुर्नृणांपरमायुर्निरूपितम् १२ ग्रहक्षताराचक्रस्थःपरमाण्वादिनाजगत् ॥ संवत्सरावसानेनपर्येत्यनिमिषोविभुः १३ संवत्सरःपरिवत्सरइडावत्सर
एवच ॥ अनुवत्सरोवत्सरश्चविदुरैवंप्रभाष्यते १४ यःसृज्यशक्तिमुद्रुचोच्छ्रस्यन्स्वशक्त्यापुंसोऽभ्रमायदिविधावतिभूतभेदः ॥ कालाख्ययागुणम
यीकृतुभिर्वितन्वंस्तस्मैबलिहरतवत्सरपंचकाय १५

द्वां मिषमतौविकसेचा । निमिषोविभुःपरमाण्वादिसंवत्सरावसानेनकालेनपर्येतिजगदितिशेषः सर्वदादर्शनात्तस्यानिमिषवर्धिविदुर्बुधाः । सततंगमनाद्वापिकालस्यस्यमहात्मनइति अनेनापिमुख्यतः
कालशब्दवाच्योहारिरितिसिद्धम् १३ तत्तत्संज्ञकालस्थत्वेनतज्जिघृत्सेनतत्तज्जामवानित्याह संवत्सरइति सौरद्वादशमासाःसंक्रमणावसानास्तेषुद्वादशमासेषुस्थितः संवत्सरः द्वादशराशिषुवृह
स्पतेरावृत्त्यायःकालः तस्यद्वादशमेमोगयास्तइति सपरिवत्सराख्यः सप्तविंशन्नक्षत्राणिताद्वादशमासेषुस्थितइडावत्सरनामा तिथीनांद्वादशावर्तेषोद्वादशमासरूपस्तत्रस्थितोहारिरनुवत्सरः अद्वां
षष्ठ्युत्तरशतत्रयमाद्वादशमासेषुस्थितोहारिर्वत्सरनामाकालांतर्पामीहारिरिर्वरूपोभाष्यतइत्यन्वयः तदुक्तं इडावत्सरनामासौनक्षत्रद्वादशस्थितः । तिथीनांद्वादशावर्तेषोहारिःसोनुवत्सरः । वत्सरोव
स्थितस्त्वद्वाषष्ठ्युत्तरशतत्रये । गुर्वावर्तद्वादशांशेयस्थितःपरिवत्सरः । सौरद्वादशमासेषुपस्थःसंवत्सरोहारिः । एवंसकालमापिकालस्थःपरमेश्वरः । इतिस्मृतिसिद्धत्वादिवद्वाद्वा १४ वत्सरा
दिनामकरणप्रयोजनमाह यदिति कालांतर्पामीहारिःकृतुभिःस्वप्नज्ञाभिःस्वेच्छानुरुपाभिःकालाख्ययावत्शक्त्याप्रकृत्यागुणमर्थोत्त्वादिगुणाविकाररूपासृज्यशक्तिंलब्धपदार्थविषयंप्रकृतिमुद्रुचोच्छ्रस्य
मर्ज्जयन्पदार्थान्वितन्मविस्तारयन्पुंसोऽभ्रमायाज्ञाननिवृत्तयेभूतानांभेदोप्येष्टयकानिष्टयविवेकज्ञानंयस्मात्सतथोक्तः भूतानाज्येष्टयकानिष्टयज्ञान्येष्टयविवृत्तये । बोधयन्सृज्यशक्तिककालस्थो
वर्ततेहारिरितिच दिविष्योभिधावति सूर्यस्थोभूत्वावेगेनगच्छति तस्मैवत्सरपंचकायसंवत्सरादिपंचकांतर्पामिषेबलिहरतकुरुतेत्यन्वयः अनेकार्यत्वाद्वातुनाम् १५

विदुरउवाच ॥ मनुष्यवक्तव्यार्थविज्ञापयति पितृदेवेति ये विदो ज्ञानिनः कल्पात् लोकत्रयात् बहिर्महर्लोकादिषु वर्तमानाः स्युस्तेषां परेषामुत्तमानां गतिं स्थितिमाचक्ष्वेत्यन्वयः १६ मैत्रेयस्य वक्तव्यार्थज्ञानपाठवमस्तीत्याह भगवानिति कालस्य कालांतर्पाणिभोगवतो गतिं गमनं वर्तनं वेद ननु कुतः धीरा धीशुरमभाणां ज्ञानिनो योगरादेनां ग्रां गयोगसिद्धेन चक्षुषा विश्वं विचक्षते भगवानपि तेऽप्येक इति यत्तत्स्थितिशेषः १७ महर्लोकादिस्थितानामायुर्वक्ष्यन् कृतादिचतुर्गुणतत्संध्याकालपरिमाणं वक्ति कृतमिति दिव्यै देवानां विद्यमानैः १८ एतदेव विवेचयति चत्वारिंशति एव कृतादिषु दशसहस्राणि एकैकह्रासक्रमेण संख्यातानि द्विगुणानि शतानि अवशिष्टां महस्रगतशतानि कृतादिपूर्वापरसंध्यारूपाणि कलियुगपूर्वापरसंध्यामारभ्य द्विगुणानि ज्ञेयानि तथा हि कलियुगपूर्वापरसंध्येशत द्वापरपूर्वापरसंध्येष्टिशतं त्रेतायुगपूर्वापरसंध्येत्रिशतं कृतयुगपूर्वापरसंध्येचतुःशतमेवं विंशच्छतानां युगेभ्यो द्विगुणित्वम् १९ एवंप्रति कृतादिपुगत्वं कल्पकालस्येति तत्राह संध्येति शतसंख्ययोः संध्यासंध्याशयोरंतस्थेयः काले यत्र तत्तच्छुगधर्मो विधीयते तमेव युगज्ञायुगमानमाहुः कृतादिपुसंध्याकालाः पूर्वापरकोटिपंबद्धरूपाः कालविशेषाः संध्यां शाख्या इति २० कृतादिषु योषमो विधीयते सक्रियवयो वर्तत इति तदृत्तिप्रकारं वक्ति धर्म इति तपःसत्त्वं दया शौचमिति चतुष्पान्मनुजानुदिश्येति शेषः अन्येषु त्रेतादिषु स्वनामानुसारेण तपोविरोधिनार्वर्धतावर्धमानेनाधर्मेण व्योतिहसति क्रमेणेत्यो ज्यम् २१ तत्र ये स्युः क

विदुरउवाच ॥ पितृदेवमनुष्याणामायुः परमिदं स्मृतम् ॥ परेषां गतिमाचक्ष्वे स्युः कल्पाद्विहर्षिदः १६ भगवान्वेदकालस्य गतिं भगवतो ननु ॥ विश्वं विचक्षते धीरा योगरादेन चक्षुषा १७ मैत्रेयउवाच ॥ कृतं त्रेता द्वापरं च कलिश्चेति चतुर्गुणम् ॥ दिव्यैर्द्वादशसाहस्रैः सावधानं निरूपितम् १८ चत्वारिंशति द्वैचैकं कृतादिषु यथाक्रमम् ॥ संख्यातानि सहस्राणि द्विगुणानि शतानि च १९ संध्याशयोरंतरेण यः कालः शतमं ख्ययोः ॥ तमेवाहुर्गुणं तज्ज्ञायत्रधर्मो विधीयते २० धर्मश्चतुष्पान्मनुजान् कृते समनुवर्तते ॥ मेषान्येष्वधर्मण्येति पादेन वर्धता २१ त्रैलोक्याद्युगसाहसं बहिराब्रह्मणो दिनम् ॥ तावत्येव निशाता तयन्निमीलति विश्वसृक् २२ निशावसानं आरब्धो लोककल्पो नुवर्तते ॥ यावद्दिनं भगवतो मनुजं भुंजंश्चतुर्दश २३ स्वस्वकालं मनुर्भुंक्ते साधिकामेकसप्ततिम् ॥ मन्वन्तरेषु मनुवस्तदंश्याः ऋषयः सुराः ॥ अवंति चैते युगपत्तुरेशाश्चानुयेचतान् २४ एषैर्न दिनः सर्गो ब्राह्मस्त्रैलोक्यवर्तनः ॥ तिर्यग्पितृदेवानां संभवो यत्र कर्मभिः २५

ल्पाद्विहर्षिद इति प्रश्नपरिहारमारभते त्रैलोक्यादिति त्रैलोक्याद्बहिराब्रह्मणो ब्रह्मण्यर्पितं तल्लोकपर्यंतमित्यर्थः तावत्पर्यंतं वर्तमानं चतुर्गुणसहस्रं ब्रह्मण एकं दिनमाहुः तावदेव चतुर्गुणसहस्री तस्य निशा यच्च स्यान्निशायां विश्वसृक् ब्रह्मानिमीलति नेद्रा मुद्रितलोचनो भवति २२ चतुर्गुणसहस्ररूपनिशावसाने पुनर्ब्रह्मणो र्थापारब्धो लोककल्पः लोकानां जनानां तथा भूरादिलोकानां कल्पः सृष्ट्यादिलक्षणस्तावदनुवर्तते यावद्भगवतो ब्रह्मणश्चतुर्दशमनुर्भुजं भुंजानं दिनं स्यादिति शेषः दिनस्य भोक्तृत्वं नाभोपचारमात्रं तत्र यद्वादिमूर्त्यावतीर्णस्य हरेर्मुख्यभोक्तृत्वमित्येतज्ज्ञापनाय भुंजति तिलिगव्यत्ययः २३ यन्नाभो ज्यमन्वन्तरकालमाह स्वस्वमिति साधिकैकसप्ततिर्भनोः काल इत्यन्वयः साधार्ष्टदशलक्षवर्षाधिकैकसप्ततिचतुर्गुणावसानमनुकाल इत्यर्थः तदुक्तं युगैकसप्ततेरुर्ध्वसाधार्ष्टदशलक्षकं । वत्सराणां मनुर्भुंक्तेः सहस्रं चतुर्दशं । शतानां प्रलयश्चैव पंचोत्तरमथापि । आद्ये पुष्टसुप्रथमे द्विदशसं प्रकीर्तितं । वत्सराणां मनोरत एवामिन्द्रादीनां भवोदिति । मन्वन्तरेष्वधिकृतमन्वादीनाह मन्वन्तरेष्विति तद्वद्व्याः मनुवंशभवा राजानः सुरेशां द्वादशयः ये च तानुर्द्विदशानुचरं तो गंधर्वाः एते सर्वे युगपदेककाल एव भवन्तीत्यन्वयः २४ ब्राह्मो ब्रह्मकृतः दैनं दिना ब्रह्मणो दिने दिने क्रियमाणः त्रैलोक्यं वर्तयतीति त्रैलोक्यवर्तनः यत्र यस्मिन् दैनं दिनसं तिर्यगादीनां संभव उत्पत्तिः २५

मन्वादयोऽजगत्पालनादिकुर्वतीति यत्तद्भगवदनुगृहीतमेवेत्याह मन्वन्तरेष्विति सत्त्वंसत्त्वगुणं उदितपौरुषोऽनित्योदितपराक्रमः २६ जगत्पालनमेव भगवानित्यतः प्रलयइति मंदाशंका निवारयति त
मोमात्राभिति दिनात्यये ब्रह्मदिनापगमेरात्रिसमये भगवांस्तमोमात्रास्त्वनियततमोगुणप्रवर्तककालसंकर्षणरुद्रादिरूपमुपादाय प्रतिसंरुद्धविक्रमः कालेन कालान्ना ब्रह्मणानुगतः कल्पप्रलयोदयोऽप्येव
तमोगुणैकतूष्णीं निवृत्तजगद्भ्यापारास्तेऽत इत्यर्थः ब्रह्मणा कालान्ना तुल्यशेषे हारीर्नाशि । इति वचनात्कालेनेति प्रलयकालोऽत्र विवक्षितस्तस्मादिनात्ययइत्यनेन गतार्थत्वात् २७ देवदत्तस्यापविल
क्षणाभगवत्स्वापः कुतोऽस्मिन् चराणां भगवत्शेषं विनाशादित्याशयेन तल्लयप्रकारं वक्ति । तमेवेति लोके निर्मुक्तशशिमास्करेति ब्रह्मणि च शयानं इव हरिं प्रविष्टे सति तन्निशायां मनुवृत्तायां सत्पाभूरादयो
लोकास्तं ब्रह्माणमनुविलीयन्ते । अनुविलीयन्तेति पाठे शयानं हरिं अनुविलीयन्ते ब्रह्मणा सहसुप्ताः कल्पित इत्यर्थः २८ तमेवलयं स्पष्टयति त्रिलोक्यामिति संकर्षणमुत्सर्गतामिनां शक्त्या ज्वालन
याभ्रभवादयो महल्लोकानि वासिनः तस्मान्महल्लोकान् लोकपदायांति २९ तावत्तदा विषसिं धवः संकर्षणमुखविषसं मिश्राः सप्तसिं धवः उत्कटआटोपोपस्य स तथा अतएव च हः उत्कटाटोपश्चासौ

मन्वन्तरेषु भगवान्ब्रह्मसत्त्वं स्वमूर्तिभिः ॥ मन्वादिभिरिदं विश्वमवत्युदितपौरुषः २६ तमोमात्रमुपादाय प्रतिसंरुद्धविक्रमः ॥ कालेनानुगतः शेषा
स्तेतूष्णीं दिनात्यये २७ तमेवानुविलीयन्ते लोकाभूरादयश्च ॥ निशायां मनुवृत्तायां निर्मुक्तशशिमास्करे २८ त्रिलोक्यां दह्यमानायां शक्त्या संकर्षणा
ग्निना ॥ यां त्यूष्मणा महल्लोकान् क्रमद्भवादयोर्दिताः २९ तावन्निभुवनसंघः कल्पांते विषसिं धवः ॥ प्लावयन्त्युत्कटाटोपचंडवातेरितोर्मयः ३० अंतःसत
स्मिन्मल्लिले जास्तेनंतासनो हरिः ॥ योगनिद्रामीलितक्षः स्तूयमानो जनालयेः ३१ एवं विधेरहोरात्रैः कालगयोपलक्षितैः ॥ अपेक्षितामिवास्यापि परमा
युर्वयः शतम् ३२ यदर्थमायुषस्तस्य परार्धमभिधीयते ॥ पूर्वः परार्धोपक्रांतो ह्यपरार्धोऽद्य वर्तते ३३ पूर्वस्यादौ परार्धस्थब्राह्मो नाम महान्भूतः ॥ कल्पो
त्राभवद्ब्रह्माशब्दब्रह्मेति यं विदुः ३४ तस्यैव चांते कल्पो भूयं पादमभिचक्षते ॥ यद्वरेणाभिसरस आसील्लोकसरोरुहम् ३५ अयंतु कथितः कल्पो द्वितीयस्या
पि भारत ॥ वाराहइति विख्यातो यत्रासीत्सूकरो हरिः ३६

चंडश्चोत्कटाटोपचंडस्तादृशेन वातेनेरिता उन्नमिता उर्ध्वेऽपि पुतेतथाकाः । आटोपः कोलाहलः ३० कल्पप्रलयोदयोऽप्येव हरिः स्थितिप्रकारं वक्ति अंतरिति अनंतासन इत्यनेन हरेः स्वापः प्रलयार्थमुपचर्यते न तु ता
त्त्विक इत्युपगम्यते ३१ एवं विधाहोरात्रवर्णनेन किंप्रयोजनमत्राह एवमिति अस्मिन् ब्रह्मणोऽप्येव विधेरहोरात्रैर्वयः शतं परमायुस्तथापि पुनरपेक्षितामिवेत्यन्वयः कीदृशैः कालान्नाः सूर्यातया मिणाहरैर्गत्पोपल
क्षितैः ब्रह्मकालस्य सूर्यगत्योपलक्षणं मनुष्यकालस्य तु दृशनामिति विवेकः अस्मिन् तनपरमात्मन उच्यते । नायुर्मानं भगवतः कस्मिन् रूपेऽपि विद्यते । अनादित्वादमप्यत्वाद न तत्वाच्च सोऽव्यय इति वचनेन हरेः क
ल्पितायुर्निषेधाद्ब्रह्मदिना ब्रह्मणो दिनमिति तस्य प्रस्तुतत्वाच्च ३२ ब्रह्मणायार्युधुनैव तावद्गतमिति ज्ञापयितुं दायुर्विभजति यदर्थमिति ३३ यत्रयस्मिन्कल्पे स ब्रह्मा सर्वस्यात्ममयमभवत् पाश्चादिकल्पेषु
आयुस्तस्य नंतरं ब्रह्मोत्पत्तेर्यत्राहं ब्रह्माणं वाशब्दब्रह्मेति वेदवेद्यमिति विदुर्ज्ञानेन इति शेषः ३४ प्रथमपरार्धो वसाने कल्पमाह तस्यैव इति यद्यस्मिन्कल्पे ३५ द्वितीयपरार्धस्याच कल्पमाह अयमिति द्वितीय
परार्धस्यायं वाराहइति विख्यातः प्रथमः कल्पः ३६

हरेः कालमिताधुर्मानास्तीति ध्वनितमिदानीं स्पष्टयति काल इति निमेषखिलवद्व्युपचर्यते ननु परमार्थः हरेरिति शेषः तस्य निमेषोऽस्ति चेत्तद्वर्त्तनेन कालाभिभूतत्वमायातमिति मंदांशकामस्याह अव्याकृत
 स्येति यः परमाण्वादिर्द्विपराधीतस्तवेरितः कथितः यश्चाज्ज्ञानोक्तानि नानामाहमिदं त्वमिमानवतां ब्रह्मादीनामभ्युपगम्य कर्तेश्वरः सकालो भूम्नादेशतः कालतो गुणतश्च पूर्णस्य नैवेष्टेनैवैश्वरानेप्रभुत्वान्यथा
 कर्तुं समर्थश्चेति परमात्मसादृशबोधनाय निमेषवद्व्युपचर्यते तद्व्युपचर्यते इत्युक्तं । भूतत्वमुपपादयति अव्याकृतस्येत्यादिना अव्याकृतस्य निमेषादिविकाररहितस्य परिच्छिन्नत्वेन विकारसंभवं स्यादित्यत उक्तं
 अनंतस्येति देशाद्यंतत्रपरहितस्य आकाशेनीलिमोदेतीति श्रुतेरनंतस्याप्याकाशस्येव जनिमत्त्वं किं न स्यादत उक्तं अनादेरिति कारणशून्यस्य विचित्रजगत्सु पूर्वाकारणं न स्यादत उक्तं जगदात्मन इति
 जगत्स्वामिनः हीत्यनेनानादित्वादमध्यत्वादनंतत्वादिति हेतुत्रयं स्मृत्युक्तं सूचितं अत्र कालशब्देन बहूनामभिधेयत्वेऽपि सर्वसंहर्त्री श्रीदुर्गायामभिधीयते तस्या एव ब्रह्मादिप्रभुत्वादप्यन्यथाचेतनसन्निधानरहित
 स्य पाषाणादेरपि प्रभुत्वं स्यान्न चेदं कापि दृष्टमित्यभिप्रायेणाचार्यैः यमः कालो मानुषाणां तस्य कालः सुदर्शनः । तस्यापि रुद्रस्तत्कालो ब्रह्मादुर्गापितस्य त्वित्याद्युदाहृतम् ३७ ३८ प्रकारांतरेण भगवन्माहात्म्यं क
 थयति विकारैरिति अंतर्देशाद्विपराधीतमन आख्यैः षोडशविकारैर्युक्तः दशोद्विपाणिचमनोभूतान्यङ्गतानि तु विकारा इति वचनात् बहिर्द्विगुणया विशेषणम् । न्यायपुथिव्यावृत्तः ततः परत आदिशब्दश्च हीतेः
 दशोत्तरैः अप्तोजोवाय्वाकाशाहंकारमहत्तत्त्वप्रकाशविभिः पृथिव्यासहाष्टप्रकृतिसंज्ञां गतैरावृतः । पृथ्वीविशेष इत्याहुः शब्दादीनां बहुत्वतः । सासूक्ष्मत्वाद्गुणोत्पदं द्विगुणानुदशोत्तराः । अबादयः प्रकृत्यंता अष्ट

कालोऽयं द्विपराधीत्यन्योन्येन निमेष उपचर्यते ॥ अव्याकृतस्यानंतस्य ह्यनादेर्जगदात्मनः ३७ कालोऽयं परमाण्वादिर्द्विपराधीत इति ॥ नैवेष्टे सप्रभुर्भूम्न ईश्वरोऽया
 ममानिनाम् ३८ विकारैः षोडशभिर्भुक्तो विशेषादिभिरावृतः ॥ आंकोशो बहिर्यं पंचाशत्कोटिर्विस्तृतः ३९ दशोत्तराधिकैर्यत्र प्रविष्टः परमाणुवत् ॥ ल
 क्ष्यते तं गर्गाश्चान्येकोटिशोऽहं दशशयः ४० यमादुरक्षरं ब्रह्म सर्वकारणकारणम् ॥ विष्णोर्धाम परं साक्षात्पुरुषस्य महात्मनः ४१ इति श्रीभागवते महापुराणे
 तृतीयस्कंधे द्वादशोऽध्यायः ॥ १२ ॥ ४२ ॥ मैत्रेय उवाच ॥ इति ते वर्णितः क्षतः कालाख्यः परमात्मनः ॥ महिमा वेदगर्भोऽथ यदसाक्षी त्रिबोधमे १

प्रकृतयः स्मृताः । इति च । कियत्संख्याविस्तार इत्यत उक्तं पंचाशदिति एव विधौ ऽंकोशोऽयं पंचत्रयैः प्रविष्टः परमाणुवत्त्वस्य तस्मिन् ऽंकोशे तं गताश्चान्येकोटिशोऽहरेः शरीररूपा अंकराशयो लक्ष्यते ३९ ४०
 परमाणुपरममहच्छब्दवाच्यः पदार्थः साक्षात्परायण एव न पार्थिवान्यतम इत्याह यमिति यमं धारं भगवंतं अक्षरं ब्रह्म सर्वकारणानां ब्रह्मादीनामपिकारणमाहुः तस्य महात्मनो महत्परिमाणोऽप्येतस्य
 साक्षात्पुरुषस्यात्यंताणुतरशरीरेषु सरणाद्वर्तमानात्पुरुषनाम्नो विष्णोरयमंकोशः परं धाम केवलशुद्धवद्वर्तते । हिशब्देन तदंतर्गता अंकराशयोऽपि शुद्धवद्वर्तमानाः एकमेवां बह्वत्वेन प्रत्येकं रोमकूपगतत्वाद
 नंतमित्यादि विशेषस्मृतिप्रसिद्धं सूचयति तदुक्तं अंतर्गताः शरीराणि शरीराणां बहुत्वेन अतीतानागतैस्तथा । अस्यैवेदवकार्येषु प्रतिप्रतिचदर्शनात् । विष्णुसामर्थ्यतोऽनानां बहुत्वेनान्यथा भवेदिति ।
 एकमेवां बह्वत्वेन प्रत्येकं रोमकूपगम् । ब्रह्मापश्यत्तथात्मानं हरेस्तेषु पृथक्पृथगिति च । अतोतीतानागतवर्तमानानत ब्रह्मादिपरमभागवतैरनवरता गणिता चैत्यमहिमत्वादायुर्मानहीनत्वात्तस्य देशकालगुणानं
 त्यज्ञानस्यानंतकालीनतत्साम्यादिनिर्वाणमुख्यसाधनत्वात्तास्मिन्निरतिशयमत्तयाज्ज्ञानसर्वयासंपाद्यं मुमुक्षुणेति भावः ४१ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे तृतीयस्कंधे विजयध्वजकृतटीकायां द्वादशो
 ध्यायः ॥ १२ ॥ अत्र हरेरानंत्यज्ञानं यथा प्रीतिजनकत्वेन मुक्तिसाधनं तथा ब्रह्मादितारतम्यज्ञानवैयर्थ्ये तदर्थं दृष्टिप्रकारः कथ्यते तत्राविद्यायाः हेतुषु प्राथम्यात्तत्सृष्टिवक्तुं वृत्तमनूचकव्याप्यं प्रतिजानीते इतीति १

१ नाप्यर्थगतं त्वत्कथमिदं तथा च शरीराणि अंतर्गताः प्रविष्टाः विष्णुशरीरबहुत्वेन तद्वर्तमानां नानाबहुत्वमित्युक्तं भवति ॥

आविष्कृत्याग्नेतमः ससर्जैत्यन्वयः अथमोहादिकमत्रैकवचनं न यथा तत्तन्मयेन सृष्टिरिति ज्ञापनायेति ज्ञातव्यं । क्रमस्तु । तमस्तु शर्वरं प्रोक्तं मोहश्चैव विपर्ययः । तदाग्रहो महामोहस्तामिस्रः कोष उच्यते । मरणं त्वं घतामिस्रमविद्यापंचपरिविकल्पक एव । तमो ज्ञानविपर्ययो मोहोऽन्येतु तदाग्रह इति वचनात् । एषां मूलकारणमाह अज्ञानेति आज्ञानादृष्टिर्घटितेतथा २ अविद्याहयेत्याशयेनाह दृष्टेति ततस्तद्विद्वद्विनिवृत्ता किंनेत्याह भगवद्व्यानेति अनेन सर्वमायश्चित्तरूपोपायः भगवद्व्यानामिति सूचितम् ३ आत्ममुद्रं ज्ञावसिद्धादिव्यावृत्त्यर्थं निष्क्रियानिति परमहंसान् ४ ऊर्ध्वरेतस इत्यनेनैव स्वाज्ञाविमुखा षड्विजानमपि ब्रह्मासृष्टयंतरकरणाशयोक्तिं तानिति स्वो विष्णुस्तस्मादुद्भूतवानिति स्वभूतसृष्टिकर्म मोक्षधर्माणो निवृत्तिमार्गस्थाः ५ कथमवज्ञात इत्यत उक्तं प्रत्याख्यातेति निरस्तमनुशासनमाज्ञाकरणं यैस्ते तथातेः बुको धेति शेषः क्षणिकोपकोपश्चतुर्मुखस्वप्नदीर्घकालीन इति भावेनाह क्रोधमिति ६ प्रजापतेर्ब्रह्मणः सचासौ मन्युः क्रोधः तन्मन्युः सद्यो नियमनात्पुंस्त्रणमेव क्रोधसमये भुक्नुटी नीलशि

ससर्जग्रेथतामिस्रमंधतामिस्रमादिकृत् ॥ महामोहं च मोहं च तमश्चाज्ञानवृत्तयः २ दृष्टापापीयसीं सृष्टिनात्मानं बह्वमन्यत ॥ भगवद्व्यानापूतेन मनसा न्यास्ततो सृजत् ३ सनकं च सनंदं च सनातनमथात्मयुः ॥ सनत्कुमारं च मुनिं निष्क्रियानूर्ध्वरेतसः ४ तान्वा आपे स्वभूः पुत्रान् प्रजाः सृजत् पुत्रकाः ॥ तत्रैच्छन्मोक्षधर्माणो वासुदेव परायणाः ५ सोवज्ञातः सुतैरेवं प्रत्याख्याता नुशासनैः ॥ क्रोधं दुर्षिषहं जातं नियंतुमुपचक्रमे ६ धियानिगृह्यमाणोऽपि बुधोर्मध्यात्प्रजापतेः ॥ सद्योजायत तन्मन्युः कुमारो नीललोहितः ७ सवैरुददेवानां पूर्वजो भगवान् भवः ॥ नामानि कुरुषेधातः स्थानानि च जगद्गुरो ८ इति तस्य वचः पादो भगवान् परिपालयन् ॥ अभ्यधाद्रद्रयावाचामारोदीस्तस्करोमि ते ९ यदरोदीः सुरश्रेष्ठ सोद्वेग इव बालकः ॥ ततस्त्वामभिधास्यंति नाम्नां रुद्र इति प्रजाः १० हृदि द्रियाण्यसुन्यो मवायुरग्निर्जलं मही ॥ सूर्यश्चंद्रस्तपश्चैव स्थानान्येकादशैव ते ११ मन्युर्मनुर्महाना सोमहाञ्जि शक्र उत भवजः ॥ मरुता भवः कालो वामदेवो धृतव्रतः १२ धीवृत्तिरशलो माचनियुत्सर्पि रिलांबिका ॥ इरावती सुधादीक्षा रुद्राण्योरुद्र ते स्त्रियः १३ गृहाणैतानि नाथ निस्थानानि च सपोषणम् ॥ आभिः सृज प्रजा बह्वीः प्रजानामसि यत्पतिः १४ इत्यादिष्टः सगुरुणा भगवानीललोहितः ॥ सत्वाकृतिः स्वभावेन ससर्जात्मसमा प्रजाः १५ रुद्राणां रुद्रसृष्टानां समं तां हस्तं तां जगत् ॥ निशाम्य संख्यशो यूथान् प्रजापतिरशंकत १६ अलं प्रजामिः सृष्टाभिरीदृशीभिः सुरोत्तम ॥ मया सह दहंतीभिर्दिशश्च भुभिर्बलवैः १७

रानैर्वरोहितस्यादित्यसोनीललोहित इति कारणगुणाः कार्ये समवर्ण्यतीति न्यायात् अनेन सद्योजातो नीललोहित इति नामद्वयं निरुक्तम् ७ लोके बालस्वभावप्रवर्तनाय तस्य त्वं किं सवा इति इंद्रादिदेवानां पूर्वजः ८ पादो ब्रह्मा मारोदीरिति पदम् ९ प्रधाननामाह यदि ते १० हृन्मनः ११ नामानि किनामबहुलस्य माध्वं तत्वात्कथं हृद्रेत्येकनामकरणमिति तत्राह मन्युरिति मरुताः मरुदग्निः । यरुग्निः कृष्णवर्त्मशुचिर्वाहिरुषर्बुधः । धूमध्वजश्चित्रमानुर्दहनोऽहोऽववाहन इत्यभिधानात् बह्विरीष इत्यर्थः ऊर्ध्वरेतस्त्वादि व्रतधारणादुतव्रतः । ऊर्ध्वरेतं विष्णुपाक्षं शंकरं नीललोहितमिति श्रुतिः १२ रुद्राण्योरुद्रमार्योस्ते तुभ्यं दत्ता इति शेषः १३ सपोषणमिति क्रियाविशेषणं पुण्यात्यनयागार्हस्थ्यधर्ममिति पोषणाभार्या प्रजानां पतिरसि यच्च स्मात् स्मात् प्रजाभवेत्पतित्वमपि गच्छतीति १४ गुरुणा ब्रह्मणा सत्वाकृतिर्वीर्याकृतिः सत्त्वं बलमाकृतिर्भूतिः स्वभावेनोपवादिगुणैरात्मसमाः १५ १६ १७

प्रवृत्तं कर्मनिवार्यपुनः किं व्ययतेति तत्राह तप इति तपो बहुविधं तत्रेदं कीदृशमत्राह सर्वेति भगवदुणस्मरणलक्षणं तप आतिष्ठेत्यर्थः तप आलोचन इति धातोः सृष्टावनुपुकेनानेन किमिति मा भूच्छंकेति व
किं तपसेति भवांस्तपसैव यथापूर्वं तथेदं विश्वं सृष्टासंभविष्यतीत्यन्वयः १८ निर्विषयेनानेन किमिति तत्राह तपसेति स्वविषयेन तपसोपलब्धस्य हरेः प्रसादेन लब्धज्ञानो भवान्सृष्टाभविष्यतीति भा
वः सूर्यादिष्व्योतिर्वैलक्षण्यत्परं तर्हि निराकारं किनेत्याह भगवंतमिति ऐश्वर्यादिगुणशालिनं तर्हि किं न दृश्यत इत्यत उक्तं अधोक्षजमिति अबाहो द्विषज्ञानविषयं तर्हि शशशृंगतुल्यमित्यत उक्तं सर्वेति
तन्विदं जीविवदन्त्यो किनेत्याह अंजसेति इदमेव तत्त्वं नान्यदित्यर्थः । अंजसात्परिते तत्त्वे हहो हतस्तेदयो रिति यादवः । तत्त्वेऽप्यद्वांजसादयमित्यमरश्च १९ सत्त्वाकृतिः स्वभावेनेत्युक्तसत्त्वस्वभावो
स्पस्पष्टः गुर्वाज्ञाकरणादिति भावेनाह एवमिति वर्णजलम् २० तपस्तप्त्वा रुद्र एव सृष्टिशेषं करिष्यतीति मत्वा ब्रह्मणा तूष्णीं स्थितं तत्राह अथेति भगवतो हरेरजोमिश्रसत्त्वज्ञानया युक्तस्य चतुर्मुखस्य अंगे
भ्य इति शेषः २१ किं नामानस्त इति चोद्यान वकाशायाह मरीचिरित्यादिना २२ कस्मात्कस्मादगादं जन्मो जेत तत्राह उत्संगादिति उत्संगाद्गुरोः सकलतत्त्वनिर्णायके स्मिन् छात्रेऽप्यथा तारत
म्यसृष्टिकथनं दुष्टजनमोहनाय तस्यापि शास्त्रतात्पर्यार्थत्वात् महतां पितृत्वाच्च सृष्टेश्च बहुविधत्वात् तत्सृज्यानां च बहु रूपत्वादतो निर्णायकं ग्रंथानुसारेणास्य तात्पर्यं भवत इत्यर्थः । तदुक्तं । कालतो बलतश्चै

तप आतिष्ठ भद्रं तैसर्वभूतसुखावहम् ॥ तपसैव यथापूर्वं सृष्टा विश्वमिदं भवान् १८ तपसैव परं ज्योतिर्भगवंतमधोक्षजम् ॥ सर्वभूतगुहावासमंजसा विदतेषु
मान् १९ मैत्रेय उवाच ॥ एवमात्मभुवादिष्टः परिक्रम्य गिरांपतिम् ॥ बाढमित्थमुपामंय विवेश तपसेवनम् २० अथाभिध्यायतः स गं दशपुत्राः प्रजज्ञिरे
भगवच्छक्तियुक्तस्य लोकसंतानहेतवः २१ मरीचिरयंगिरसौ पुलस्त्यः पुलहः क्रतुः ॥ ऋगुर्वसिष्ठो दक्षश्च दशमस्तत्र नारदः २२ उत्संगान्नारदो जज्ञे दक्षो गुप्ता
त्स्वयं भुवः ॥ प्राणाद्वसिष्ठः संजातो ऋगुस्त्वचिकरा क्रतुः २३ पुलहो नाभितो जज्ञे पुलस्त्यः कर्णयोः ऋषिः ॥ अंगिरा सुखतोक्ष्णोऽत्रि मरीचिर्मनसो भवत्
२४ धर्मस्तनादक्षिणतो यत्र नारायणः स्वयम् ॥ अधर्मः पृष्ठतो यस्मान्मृत्युलोकं भयंकरः २५ हृदिकामो भुवोऽक्रोधो लोभश्चाधरदच्छदात् ॥ आस्याद्वा
कृत्सिं धवो मेहान्निर्ऋतिः पायोरघाश्रयः २६ छायायाः कर्दमो जज्ञे देवहूत्याः पतिः प्रभुः ॥ मनसो देह तश्चेदं जज्ञे विश्वसृजो जगत् २७

ज्ञानानंदाति कैरापि सर्वैर्गुणैर्विष्णुरेव श्रेष्ठस्तद्वरारमा । अनंतांशेन कालात्तु समातस्याश्चतुर्मुखः । अशरो बहुलांशेन तत्समावायुरुच्यते । नियमाद्वापु रेवैको ब्रह्मत्वं याति नापरः । तस्मात्समानतामुक्तौ वापुस्तोक्तं
चिद्वृत्ता । दशवर्षं तु तत्पश्चाज्जननं तत्त्रियोरपि । आनंदादिस्त्वदशांशः कालः संवत्सरात्परः । यावत्पश्चाज्जनिस्तावत्पूर्वं देहक्षयो भवेत् । ब्रह्मवाच्योस्तु पेदेव्यौ तददशांशः सुखादिकः । शेषस्य गुरुदस्यापि कालो
दिन्यसहस्रकः । शेषरुद्रौ ब्रह्मवाच्यथा तद्वत्परस्परम् । तदेव्यस्तदशांशः स्युस्तत्तद्विद्वाद्यो मताः । एवं मुक्तौ च पूर्वचान्यथा कचिदिष्यते । अन्यथोक्तिर्धनत्रयस्यात्तन्मोहार्थं भविष्यति । पूर्वापरविपर्यासो
बहु रूपश्चेत्तु तद्विचिनात् । इंद्राद्याः सनकाद्याश्च दक्षाद्या ये पिचापरे । ऋषयो मनवो देवास्तद्विद्वंश्या ये च केचन । उमाया अमराः सर्वे गुणैः सर्वैरसंशयः । तत्समो न भविष्यो वानभूतोऽथ तनोपि वा । ऋते हारं ब्रह्मयापु
शेषर्षां दान् सभाप्य कान् । शंकरं चेति वेत्तव्यमन्यमोहार्थमुच्यत इत्यन्यत्रापि २३ २४ यत्र त्रयधर्मस्य ब्रह्मे नारायणः स्वयं हरिर्नरनारायणकृष्णनाम्ना जात इति शेषः यस्मादधर्मान्मृत्युर्देहवियोगलक्षणः
२५ उत्पत्त्यनंतरमपि स्वकारणं युक्त्वानतिष्ठतीति हृदीति अधरदच्छदादधरोऽष्टात् बाहुना तु धी पायों लोकात् अघाश्रयः दुःखाद्यभिमाना २६ शरीररुग्णयागाः कर्दमोऽप्यन्योऽस्तीति देवहूत्याः
पतिरिति संनिप्य फलितमाह मनस इति २७

भगवन्महत्तत्त्वविद्भिर्मेहद्भिर्मुरजनमोहनैर्कर्तव्यमिति नियममेवेक्षयाणस्य ब्रह्मणः कामिजनविह्वनप्रकारमाह वाचमिति दुहितरंशुगाररसदोर्भातन्वीसुंदरीं अकामां कृत्स्नितां वाचं धानुषीं नोस्माकं
श्रुतं वार्तामात्रं न तु त्वयि मित्यर्थः २८ भगवदुपासनया तेन तत्र नित्यसर्वाहितमनरकत्वाददुष्टमनसः स्वयं भुवो दुष्टजनमोहनरीतिमाह तमिति २९ कथमश्रुत्वा तत्राह नैतिषो गजं काममनिष्टं स्वा
दुहितरं गच्छेत्तस्य एतत्कर्मपूर्वं स्ववन्धनैर्कृतं येन परेषां चानास्ते पिनकारिण्यंतीत्यन्वयः ३० ननु पामरस्येदं दुष्कर्ममिव तदुष्कर्मैर्धनभस्मिकरणसमर्थस्य न द्विधस्येति तत्राह ते जीयसामिति एकस्य
चेद्विदुष्क्रीडितं कर्म न बहूनामिति मंदांशं कानिरासाय ते जीयसामिति बहुवचनं बहुभिरनुष्ठितमपि सुरापानं यथानिश्चयं तथापीति हि शब्देन लोकाभिर्द्विसूचयति इतोऽप्यनुपपन्नमित्याह यद्वृत्तमिति अनेन जग
दुरुत्वेनैतत्त्वदृष्टकरणेन तरेषामनर्थः स्यादिति ध्वनितम् ३१ क्रोधभीत्या सांत्वयंतो न मंतीत्याशयेनाह तस्मादिति संलापेन प्रार्थयमाना इति भावेनाह यइति स्वेन स्वयंप्रतिभासमानेन रोचिषा ज्ञानेना
त्मस्थं परमात्मस्थमिदं विश्वं व्यंजयामास स ब्रह्मा स्वसृष्टं धर्मपातुमर्हतीत्यन्वयः ३२ त्यागात्यागौ त्वितरप्रार्थनयामहतां स्वभावइति भावेनाह स इत्यमिति अद्यापि सहा स्थितत्वात्नेपं निजा सरस्वतीं कित्त्वयैव
त्यक्त्वा सा केति मंदांशं । यांत त्याज्यविमुक्त्या मानुषी वा क्रतुसांभृता । सरस्वती निजा भार्या देवी वाचं सुतां विदुरीति वाक्येन परिहर्तव्या ३३ दिश इति दिक्स्थानालक्ष्यं ते अन्यथामानुषीति विशेषोक्ति

वाचं दुहितरं तन्वीं स्वयं भूर्हरतीं मनः ॥ अकामांचकमेक्षतः सकाम इति नः श्रुतम् २८ तमधर्मे कृतमतिं विलोक्य पितरं सुताः ॥ मरीचिमुख्या मुनयो विस्रं
मात्प्रत्यपेक्षयन् २९ नैतत्पूर्वैः कृतं त्वद्यनकारिण्यंति ये परे ॥ यः स्वांदुहितरं गच्छेदनिष्टं गजं प्रभुः ३० ते जीयसामपि ह्येतन्न सुशोकं यं जगद्गुरो ॥ यद्वृत्त
मनुतिष्ठन् वै लोकाः क्षेमाय कल्पते ३१ तस्मै न मो भगवते य इदं स्वेन रोचिषा ॥ आत्मस्थं व्यंजयामास स धर्मपातुमर्हति ३२ स इत्थं गृणतः पुत्रान् पुरो हृष्टा
प्रजापतीन् ॥ प्रजापतिपतिस्तन्वीं तस्या जव्रीडितस्तदा ३३ तां दिशो जगद्गुरो रानीहारं यद्विदुस्तमः ॥ कदाचिद्वचायतः सपुर्वेदा आसं श्रुतुं सुखात् ३४
कथं त्वक्ष्याम्य हं लोकां न समवेतान्यथापुरा ॥ चातुर्होत्रं कर्म तं त्रमुपवेदनयैः सह ॥ धर्मस्य पादाश्च त्वारस्तथैवाश्रमवृत्तयः ३५ ॥ विदुर उवाच ॥ स वै वि
श्वसृजामीशो वेदादीन् मुखतो सृजत् ॥ यद्यद्येना सृजद्देवस्तन्मे ब्रूहि तपो धन ३६ ॥ भैत्रेय उवाच ॥ ऋग्यजुः सामाथर्वारूपांश्च वेदान् पूर्वादिभिर्मुखैः ॥
शश्वमिज्यांस्तुतिस्तोमं प्रायश्चित्तं व्यधात्क्रमात् ३७

व्यर्थस्यात् तथा च यद्यस्याज्यं न गीहाराख्यं तमे विदुरीत्यर्थः वेदादितदभिमानिनीनां गृष्टिर्विरेति सुप्रप्रतिबुद्ध इव तत्पृष्ठं कथयति कदाचिदिति चतुर्मुखोदिति चतुर्भ्यो मुखेभ्य इत्यर्थः ३४
चातुर्होत्रं कर्मादिकमपि भगवद्ब्रह्मचानपूर्वं कसृष्टत्वाद्वा ह्यमिति भावेनाह कथमिति कर्मणा समवेतानुपपन्नो लोकां कथं त्वक्ष्यामि द्रक्ष्यामीति ध्यायतो ब्रह्मणो वाचा कर्मैतं त्रं कर्मशास्त्रं सुप्रज्ञं उपवेदस्मृति लक्ष
णेनैषैरुपोद्घातग्रंथैः सह अत्र विशेषस्तु अभिमानिनः शब्दतश्च ब्रह्मवेदान् ससर्जह । यज्ञादींश्च ह्येवाचा तथा सवामिमानिनः । इति हासपुराणे तु श्रुत्वा हीरमुसात्सवम् । भारतादीन् विना पश्चाद्धारणान्यै
श्च निर्मितान् इत्यनेन ज्ञातव्यः आश्रमवृत्तयः आश्रमाश्च तदा चाराश्च ३५ विदुरः स्वपविभागं जानन्नपि लोकाहितार्थं विविच्य वक्तव्यमिति पृच्छतीत्याह विदुर इति ३६ भैत्रेयोऽपि लोकाहितया विस्तर
तो विदुरप्रश्नं परिहरतीत्याह ऋग्यजुरिति पूर्वादिभिः पूर्वदक्षिणपश्चिमोत्तरदिक्भेदाभिः शस्त्रं मंत्रं ऋग्वेदगतमिज्यामंत्रं पाजुषं स्तुतिस्तोमं त्रौ सामवेदगौ स्तोमः क्रियमाणं कर्म पुरतः क्रियमाणं स्तु
तिविशेषः अन्यथा क्रियमाणान्स्तुतिः प्रायश्चित्तमाथर्वणं व्यधात् विभागं कृतवान् वेदानां पूर्वमेवोद्भूतत्वात् ३७

आयुर्वेदं वाहं धनुर्वेदमायुधविद्यां गार्धर्वमरतशास्त्रं स्थापत्यंतक्षशास्त्रं ३८ इतिहाससहितपुराणं शब्दतत्परचर्चनत्वर्थतः तस्य वैदिकत्वात् वेदस्य व्यक्तिसाम्राज्येवकरणं न च लज्जनिवादिषोडशक्य
स्थाविषयस्तेनामामाण्यं तस्य स्वाभिमानानुत्पत्त्याचरितार्थत्वात् अभिमानिनः शब्दतश्च ब्रह्मवेदान्तसत्तर्जहेत्यादेः । सर्वदर्शनः सर्वज्ञः अनेन ब्रह्मोक्तस्यासिद्धमूलत्वं दर्शितं सर्वांगदर्शनमिष्यस्यादुत्पत्त्यानिस
तथोक्त इति वा ३९ षोडश्यादयो यज्ञविशेषाः तद्वेदः कल्पतो बोद्धव्यः अथ पुरीष्याग्निष्टुतादिकं द्वयं द्वयं च दक्षिणादिवक्त्रेभ्य उत्पन्नम् ४० तप आदि वर्मपादानामपि यज्ञचतुष्टयाजन्मेति ज्ञातव्यं यत्रातं
रुधं ब्रह्मचर्याद्याश्रमाश्च पूर्वोदिवक्त्रेभ्यः सत्तर्ज भैक्ष्यचर्यादिवृत्तिभिः सह ४१ यथा संरूपमित्यनेनाश्रमचतुष्टयावातरभेदोपिविवक्षितस्तत्र ब्रह्मचर्याश्रमावातरभेदमाह सावित्राजिति गुरुकुले ब्रह्मचारिणो
द्वादशवर्षपर्यंतमभ्ययनकर्मसावित्रं । प्राजापत्यं ब्रह्मचर्य एकभार्यतुंगमनं । प्राजापत्यं ब्रह्मचर्यमेकभार्यतुंगमितिवचनात् । ब्राह्मं ब्रह्मचर्ययावद्विवाहमभ्ययनं बृहन्नाम ब्रह्मचर्ययावच्छीवं वैश्विकं । गृहगृहस्था
श्रमेऽपीत्येवं चतुर्विध्यं । वार्तायायावरं भैक्ष्यचर्यविशेषः । असंचय एकाहित्वं तच्च दिनार्जितग्रीह्यादेस्तद्दिन एव व्ययः । शालीनं तु वत्सरपर्यंतं स्ववृत्तिहेतोः कुसूलग्रंजपादिषु ग्रीहिधान्यादिग्रहणं शिलोच्छ
स्तु ग्रीहिसंस्थेनेषु गालितग्रीह्यादिना देहयात्रावर्तनं । वार्तायायावरं ब्रह्मचर्यमेकभार्यतुंगमितिवचनात् ४२ वनेवानश्रयाश्रमे । वैखानसामूलभक्षाः फलभक्षा उदुंबराः । वालखिल्याः सर्वभक्षाः फेनपावत्सफेनपा ।
इत्यनेन व्याख्यातोऽयं श्लोकः । वत्समुखगालितपयः फेनपानेन जीवतः । न्यासेपत्याश्रमे पूर्वकुटीचकः कुट्यां स्वगृह एव पुन आदि दत्तान्नादिना च कतेतुप्यति अलंबुद्धिमाश्रोतीति । चक्रवृत्तिविति धातुः । द्वितीयो

आयुर्वेदं धनुर्वेदं गार्धर्ववेदमात्मनः ॥ स्थापत्यं चासृजद्वेदं कमात्पूर्वादिभिर्मुखैः ३८ इतिहासपुराणं च पंचमं वेदमीश्वरः ॥ सर्वेभ्य एव वक्त्रेभ्यः समृजे सर्वदर्
शनः ३९ षोडश्युक्त्यो पूर्ववक्त्रात् पुरीष्याग्निष्टुतावथ ॥ आप्तोर्यामातिरात्रौ च वाजपेयं सगोसवम् ४० तपः शौचं दया सत्यं धर्मस्येति पदानि च ॥ आश्रमां
अथ यासंस्थमसृजत्सहस्रतिभिः ४१ सावित्रं प्राजापत्यं च ब्राह्मं चाथ बृहत्तथा ॥ वार्तासंचयशालीनं शिलोच्छइति वैश्वे ४२ वैखानसा वालखिल्योदुंब
राः फेनपावने ॥ न्यासे कुटीचकः पूर्वबहूदोहंसनिष्क्रियौ ४३ आन्वीक्षिकी त्रयी वार्तादंडनीतिस्तथैव च ॥ एवं व्याहृतयश्चासन्नप्रणवेनास्पदंगताः ४४ त
स्योष्णिगासीलोमभ्योगायत्री च त्वचोविभोः ॥ त्रिष्टुप्मांसावस्तुनोनुष्टुजगयस्थः प्रजापतेः ४५ मजायाः पंक्तिरुत्पन्नानृहती प्राणतोभवत् ॥ स्पर्शास्त
स्यामवन्जीवात्स्वरोदेह उदाहृतः ॥ ऊष्माण इन्द्रियाण्याहुर्तस्था बलमात्मनः ४६

बहूदः सवनत्रयस्नानं विना त्वकालेति र्थजलदर्शने तत्र स्नानं कुर्वन्निदंडी । तृतीयचतुर्थोऽहं स एकदंडी यज्ञोपवीती च । निष्क्रिय एकदंडी । हिंसादिक्रियाराहितः परमहंसः ४३ आन्वीक्षिकी वेदानुसारिणी तत्र
विद्या त्रयी त्रयो वेदाः वार्तावाणिज्यादि दंडनीतिः राजधर्मः एतेषां ब्रह्मणो वक्त्रचतुष्टयादासन् । एवं भूरादिव्याहृतयश्च । अजस्य मुखचतुष्टयादपि व्यक्ताः प्रणवेन सह तद्वक्तृत्वात् स्यात्स्पदंगताश्चेत्यन्वयः त्र
य्यासहपाठांशविवेकात् आन्वीक्षिकी तस्यावेदबहिष्काराद्विष्णुप्रोक्तं । तदुक्तं । आन्वीक्षिकी तत्र विद्यासाचवेदानुसारिणी । विष्णुप्रोक्ता शिवाद्युक्ता ज्ञेयावेदबहिष्कृता । दंडनीती राजधर्मस्त्रयीवेदाः प्रकीर्ति
ता इति । आन्वीक्षिक्या त्रय्याच ब्रह्मणानां जीवनं । दंडनीत्या राज्ञां । वार्ताया वैश्यादीनामित्येत्तच्छांतयितुं च पुनस्त्रयीग्रहणं । वार्तावाणिज्यकादिस्यादेताभिर्यत्तु जीवनं । तदन्वीक्षिक्यादिनाम ब्रह्मणानिर्मि
तैपुरोति च । यद्वा प्रणवेन सह स्यात्स्पदंगतास्तत्र तिपादकत्वेन तदेकीवषयत्वं प्राप्ता इत्यर्थः । प्रणवेनेति तृतीयप्रणवस्याप्राधान्यं न श्रद्धेयं तस्य पूर्ववक्त्रजत्वात्तदुक्तं । प्रणवः पूर्ववक्त्रे भूराद्याश्च मुखत्रयात् ।
प्रदक्षिणमवर्तत वेदाश्चैवाश्रमास्तथोति । तस्मात्प्रणवे गृहीकृत्य ब्रह्मणा सा इत्येवमर्थवृत्तीयेति ४४ तस्य ब्रह्मणो रोमादिभ्यः सप्तच्छंदसां सर्गप्रकारमाह तस्येति अत्र क्रमव्यत्ययस्तस्योष्णिगलोमान्तिपादादि
त्यनुसारात्कारणानुगुण्याच्च ४५ पंचाशद्वर्णानामपि ब्रह्मणो भिव्यक्तिप्रकारमाह स्पर्शा इति कादयो मावसानाः स्पर्शास्तस्य ब्रह्मणो जीवाश्चैतन्यादभवन्नाभिव्यक्ता आसन्वर्णानां नित्यत्वाद्भिव्यक्तिरेव स्वरो

कारादिदेहः देहादुदाहृतउद्धृतः शषसहाकम्भाणः श्रोत्रादीन्द्रियाणिन्द्रियेभ्यउत्पन्नाइत्याहुः परल्लाभंतस्थाआत्मनोब्रह्मणोबलंबलादभिव्यक्ताः । अत्रसामानाधिकरण्यवचनं यस्माच्चज्जायतेचांमात्तत्तदं
गामिधंभवेदितिवचनाशुक्तं प्रथमापंचम्यर्थे अकुहविसर्जनीयानां कंठइत्यादिस्थानभेदवत्तंत्र्यार्थान्तरेस्थानभेदसंभवेकथमत्रोक्तं एवं स्थानमिति निर्णयइतीदंचोद्यं स्पष्टास्तस्याभवन्जीवात्स्वरादेहात्प्रजज्ञिरे ।
कम्भाणइन्द्रियेभ्यश्चअंतस्थाबलतोविभोरित्यनेनपरिहृतव्यम् ४६ निपादषभगांघारषड्जमव्यमधैवताः । पंचमश्चेत्यमीसप्ततंत्रीकंडोत्थिताः स्वराइतिसप्तस्वराः प्रजापतेर्विहारेणशरीरसंचरणविशेषेणभवन्ति
स्मभभवचित्यन्वयः । स्वराणांसप्तविशेषत्वात्तत्सामग्रीमतस्तदुत्पादनसामर्थ्यस्यात्तदस्यकथमितितत्राह शब्देति । शब्दब्रह्मात्मकोब्रह्मासर्वशब्दाभिधोयतः । ऋतेनारायणादीनिनाम्नांसविषयोयतइतिवच
नाबारायणादीनाम्नांव्यतिरेकेणसर्ववेदादिशब्दराशेर्विषयत्वात्तदुत्पादनसामर्थ्यमस्तीत्यर्थः नित्ययणात्पकवेदानांनित्यत्वेनव्याप्तत्वात्परिच्छिन्नस्यब्रह्मणस्तद्विषयत्वकथमत्राह व्यक्तेति व्यक्तं ब्रह्माह
मुद्दिष्टमव्यक्तंमहदादिच । तद्वचापकत्वाद्ब्रह्मातुव्यक्ताव्यक्तात्मकः स्मृतइत्यतोव्याप्तिमत्त्वात्तद्विषयत्वंपुक्तं उक्तादन्यत्रापिव्याप्तिशक्तिमत्त्वात्प्रभोरित्युक्तम् ४७ देहात्तदवयववेभ्योब्रह्मणः सृष्टिमुक्ताः ५८

स्वराः सप्तविहारेणभवन्तिस्मप्रजापतेः ॥ शब्दब्रह्मात्मनस्तातव्यकाव्यकात्मनः प्रभोः ४७ ब्रह्मानुभावविततो नानाशक्त्युपबृंहितः ॥ ततोपरामुपादाय
ससर्गायमनोदधे ४८ ऋषीणांभूरिवीर्याणामपिसर्गमविस्वृतम् ॥ ज्ञात्वातद्दृढयेभूयश्चितयामासकौरव ४९ अहोअहृतमेतन्मेव्यापृतस्यापिनित्यदा ॥
नह्येधंतेप्रजानूनंदैवमत्रविधातकम् ५० एवंयुक्तिमतस्तस्यदैवंचावेक्षतस्तदा ॥ यस्यरूपमभूद्देहायत्कायमभिक्षते ५१ ताम्यांरूपविभागाभ्यामि
थुनंसमपद्यत ॥ यस्तुतत्रपुमान्सोभून्मनुः स्वायंभुवः स्वराट् ५२ स्त्रीयासीच्छतरूपाख्यामाहिष्यस्यमहात्मनः ॥ तदामैथुनधर्मेणप्रजाएधांबभूवरे
५३ सचापिशतरूपायांपंचापत्यान्यजीजनत् ॥ प्रियव्रतोत्तानपादौतिसः कन्याश्चभारत ५४ आकूतिर्देवहूतिश्चप्रसूतिरितिसत्तम ॥ आकूतिरुचये
प्रादात्कर्दमायतुमध्यमाम् ॥ दक्षायदात्प्रसूतिंचयतआपूरितंजगत् ५५ ॥ इतिश्रीभागवतेमहापुराणेतृतीयस्कंधेत्रयोदशोऽध्यायः ॥ १३ ॥ ॥ ६३ ॥

प्रकारांतरेणतस्मात्सृष्टिवक्ति ब्रह्मेति । ब्रह्माततः पूर्वस्मादपरांस्त्रीपुरुषीकरणशक्तिमुपादायसर्गायमनोदधइत्यन्वयः । परतंत्रस्यब्रह्मणः स्वाधीनसृष्टिः कथमतउक्तं अनुभावेति अनुभावेनपरब्रह्मणा
विततः तस्यानुग्रहामृतेनपूर्णइत्यर्थः । ब्रह्मानुभावविततइत्येकंपदं परब्रह्मणःमभावैणविततः हेरेनुकूलेनभावेनसत्तयाविततोपि कृतोविशेषसंभिवानवानितिवा अतएव नानाशक्त्युपबृंहितः नानावि
धसृष्टिसामर्थ्यपूर्णः ४८ तत्रसिंहावलोकनप्रकारेणापरांमृष्टिंचितयतीत्याह ऋषीणामिति यत्रपश्चात्तनः श्रेष्ठस्तत्रसिंहावलोकनमितिवचनात् पश्चादुत्पत्त्यमानस्यमनोः श्रेष्ठयादत्रसिंहावलोकनंकृतमित्य
र्थः । मरीच्यादिऋषीणांसकाशादपि तत्तस्मादविस्वृत्त्वादेव अनेनमहतापिपुरुषेणकारिण्यमाणंकार्यमालोच्यकर्तव्यंनसहसोतिनिर्दिशितम् ४९ चित्रनविधादर्शयति अहोइति सृष्टौव्यापृतस्यकुतस्तत्राह
नहीति चित्तपानिश्चितमाह दैवमिति दैवानुग्रहोस्तिचेत् सृष्टिः पूर्णतइतिनिर्दिशितोदित्यर्थः ५० फलितमाह एवमिति युक्तिमतो ध्यानवतः दैवानुग्रहमप्येक्षमाणस्यकस्यब्रह्मणोरूपद्विधाभूत्पद्म
पंकैनब्रह्मणाप्राप्तत्वात्कायनामाभिक्षतेनिरुक्ताइतिशेषः ५१ तद्रूपद्वयंकिमभूदितितत्राह ताम्यामिति तयोर्नामविशेषमाह यस्त्विति स्वराट्चक्रवर्ती ५२ अस्यमनोरथंयोगोविभूतिकरइ
त्याह तदेति तदातन्मिथुनसृष्टिकारभारम्य ५३ अनेनमनुनाकान्यपस्यान्पुत्यादितानीतितत्राह सचेति तन्नामान्पाह प्रियव्रतेत्यादिना यतः कन्यात्रयात् ५४ ५५ ॥ इतिश्रीभागवतेमहापुराणेतृती
यस्कंधेत्रविजयध्वजकृतटीकाप्रयोदशोऽध्यायः ॥ १३ ॥

अस्मिन्ध्यायेहरवतारकथाश्रवणादिनासाक्षात्पुरुषार्थः स्यादिति निरूप्यते श्रीशुकः परीक्षिते पुनरापविदुरप्रश्नप्रकारं वक्ति निशम्येति १ स्वधर्माचारैः स्वर्पातस्वर्गनयतीति पत्नीतां प्रतिलभ्य तत्तद्व्ययेन
नव्यापारात्तरनिषेधति २ कोसौ वैदुरिकः प्रश्न इत्यत्राह चरितमिति मेमलं वक्तव्यत्वे हेतुमाह विष्वक्सेनेति विष्वक्सेनसेनाज्ञानलक्षणापस्यसतथोक्तः ३ विष्वक्सेनचरितं तत्तद्वक्तव्यत्वेति ह्ययमेव पु
रुषार्थतरंगत्वेन मुमुक्षुणा श्रोतव्यं सूरिभिरीडितत्वादि स्याह श्रुतस्येति सुचिरं श्रमथायासो यस्य सतथा तस्य पुंसां श्रुतस्य वेदाद्यर्थं श्रवणस्य अंजसात्त्वेन सूरिभिरीडितार्थोपं ननु इदं अंशं ह्येतत्स्य हरेर्गुणा
नुवाह श्रवणं येषां हृदयेषु मुकुंदस्य पादारविंदं लसतीति शेषः तेषां पुंसां चरितश्रवणं ज्ञानिभिर्मिदुतोर्थः इति पस्मात्तस्मात्स्वायं भुवमनो विष्वक्सेन कथाविना भूतत्वात्तत्कथा नृहीति भावः ४ श्रीशुकः परी
क्षिते विदुरप्रश्नप्रकारं वक्ति विवक्ति सूतः शौनकादिभ्य इत्याह इति नुवाणमिति सहस्रशीर्ष्णो हरे श्रवणोपधानं पादपीठायितं भगवत्कथायां प्रणीयमानः प्रेर्यमाणः अभ्यचष्टा हेत्यन्वयः विदुरमिति शेषः ५
संभाषणानंतरं मन्यकथाप्रसंगो नास्तीति भावेनाह यदेति नायमंजलिर्दीपिक इति भावेनोक्तं प्रणत इति ६ ननु किमियं भाषा गुह्याद्यन्यतमा सांकेतिकी वा न द्वितीयः अप्रस्तुतत्वादसंभवाच्च प्रथमा च समाधि
श्रीशुक उवाच ॥ निशम्य वाचं वदतो मुनेः पुण्यतमानं नृप ॥ भूयः पप्रच्छ कौरव्यो वासुदेव कथां हतः १ ॥ विदुर उवाच ॥ सर्वैस्वायं भुवः सम्राट्प्रिय पुत्रः स्वयं
भुवः ॥ प्रतिलभ्य प्रियां पत्नीं किंच कारततो मुने २ चरितं तस्य राजर्षेरादिराजस्य सत्तम ॥ ब्रूहि मे श्रद्धा नाना विष्वक्सेनाश्रयो ह्यसौ ३ श्रुतस्य पुंसां सुचिरं श्रम
स्य न चंजसा सूरिभिरीडितोर्थः ॥ यत्तद्वृणानुश्रवणं मुकुंदपादारविंदं हृदयेषु येषाम् ४ श्रीशुक उवाच ॥ इति नुवाणं विदुरं विनीतं सहस्रशीर्ष्णं श्रवणोपधानम् ॥
प्रहृष्टरोमा भगवत्कथायां प्रणीयमानो मुनिरभ्यचष्ट ५ मैत्रेय उवाच ॥ यदा स्वभार्यया साकं जातः स्वायं भुवो मुनिः ॥ प्रांजलिः प्रणतश्चेद्वेदगर्भमभाषत ६
त्वमेकः सर्वभूतानां जन्मरूढात्तिदः पिता ॥ अथापि न प्रजानां तेशु श्रूषाकेन वा भवेत् ७ तद्विधेहि नमस्तुभ्यं कर्मस्विज्यात्मशक्तिषु ॥ यत्कृत्वेह यशो विष्व
गमुत्र च भवेद्भक्तिः ८ ब्रह्मोवाच ॥ प्रीतस्तुभ्यमहं तात स्वस्ति स्याद्वांक्षितीश्वर ॥ यन्निर्वर्त्य लोकेन हृदाशाधिमेत्यात्मनार्पितम् ९ एतावत्यात्मजैरेवंका
र्या ह्यपचितिगुरौ ॥ शक्त्या प्रमत्तैर्गृहेतशासनं गतमत्सरैः १० सत्त्वमस्यामपत्यानि सदृशान्यात्मनो गुणैः ॥ उत्पाद्यशाधिर्धर्मण गायज्ञैः पुरुषं यज ११
परं शुश्रूषणं मह्यं स्यात्प्रजारक्षया नृप ॥ भगवांस्ते प्रजाभर्तृर्हृषीकेशो नुतुष्यति १२ येषां न तुष्टो भगवान्न यज्ञं लिं गोजनार्दनः ॥ तेषां श्रमोऽप्यपार्थाय यदा
त्माना दहतः स्वयम् १३ मनु उवाच ॥ आदेशं भगवतो वर्तयाम्यरिसूदन ॥ स्थानं त्विहानुजानीहि प्रजानां मम च प्रभो १४

रेवेति भावेनाह त्वमेक इति अयं जन्मरूढात्तिदत्वात्पितृत्वाच्च पोष्यैः शुश्रूषाकर्तव्या सा केन पेन कर्मणा स्यादित्यर्थः अपिशब्देन कार्याकरणेपातकं सूचयति ७ तदिति तत्कर्म इतोपि भगवच्छ्रूयार्थं
तद्व्येत्याह कर्मस्विति आत्मशक्तिषु सके पुनित्यनैमिचित्तेषु कर्मस्विज्या पूजा तत्कर्मविशिनाष्टे यत्कृत्वोति इह लोके सर्वत्र यशो मुत्र परलोके गतिः सुखप्राप्ति लक्षणा स्याच्चाह शमितिशेषः ८ साच्छिष्ये सद्गु
णा एव मनुग्रहः कर्तव्य इति भावं ध्वनयन् ब्रह्मावक्ति प्रीत इति तद्यस्माच्छादिशि शिष्य आत्मना परप्रेरणामंतरेण ९ इयमेका गुरोः क्रियमाणा पुज्येत्याह एतावतीति अपचितिः पूजा एतावतीति केपमित्य
त्राह शक्त्येति अथ गुरुनि योगानंतरं भगवत्प्रासासनमाज्ञा गृहेतेति यस्तेयमित्यर्थः १० आज्ञामाह सत्त्वमिति अस्यां शत रूपपायां ११ केन वेत्स्य प्रश्नं परिहरति परमिति अनेनाज्ञा ग्रहणमेकमित्यत
जापालनमिति ह्ययं शुश्रूषणमुक्तं भवति पुरुषस्य पुरुषार्थोय श्रीनारायण प्रसाद एव ततः प्रजापालनेन किं तत्राह भगवानिति १२ बाधकमाह येषामिति यज्ञो लिं गजापकोपस्य सतथा श्रमः ईदं नः श्रेयः
साधनमित्यनुज्ञायाः आत्मा परमात्मा १३ ब्रह्मणा प्रजापालनापोपदिष्टो मनुस्तदाज्ञाभाषा पब्रह्माणं मर्थयते आदेश इति कामाचारिसूदन अनुजानीहि अनुज्ञापयादिशेत्पर्थः १४

भा०तु०

22

मूल्यास्थेस्थानेस्थितिविधायप्रजापालनकर्तव्यमित्याज्ञातावदाशङ्क्यपरिहरति यदोक्तमिति सर्वसत्त्वानांपिपीलिकादिसर्वमाणिनायदोक्तत्वावास्तव्यनसागहीमहाभसिप्रलम्बलेमाभूद् हेदेवअस्याद
व्याभूमेरुद्वारेणयत्नःक्रियतामित्यन्वयः १५ पूर्वमेवभूमेरुमावजानत्राग्निसाधनार्थनापूर्वकृतमेवोपरुक्तंस्थादितिमन्वानोभूमेरुद्वारमालोचयतीत्याह परमेष्ठीते यथेतेनुमशक्त्यतःसत्त्वामग्नय १६
यज्जनेनियमितमाह पीतमिति यावतापीतेनजलस्योद्रेकःशाम्यति तावत्सर्वमित्युच्यतेननुनिःशेषत्वेन अन्यथावार्भिःप्लाव्यमानेत्यसंमतस्याद् निवेशितानिवेशनीकृता १७ १८ तामिर्जके.
प्लाव्यमानाचंचलीक्रियमाणालयंगतामग्न प्रजानामारेणेतेशेषः सृजतःसतः अत्रास्यामवस्थापाम् १९ इदमेवातुष्टेयमित्याह यस्येति सत्यसंकल्पस्यहेरेशक्तत्वात्ब्रह्मापिसत्यसंकल्पइतीम
थैध्वनयनहरेःभानुर्भावप्रकारमाह इतीति नासाविवराभासाबिलात्सहसासञ्चोनिर्द्धितत्वेनवराहतोकोवराहशिशुः २० तस्यब्रह्मणः सत्यआकाशेरथितः २१ कुमारैःसनकादिभिः २२
सौकरसूकरस्वविद्यमानंतर्कयाभासमीमांसितवान् मीमांसाप्रकारंवक्ति किमेतदिति अहोइत्यनेननिकटवर्तिनोमुनीनुन्मुखीकरोति बतत्वेदयम् २३ किंबहुनेदंमहाश्रय अंगुष्ठशिरोमात्रःअंगुष्ठा
यदोक्तःसर्वसत्त्वानामहीमग्नमहाम्भसि ॥ अस्याउद्धरणेयत्नोदेवद्व्याविधीयताम् १५ मैत्रेयउवाच ॥ परमेष्ठीत्वपांमध्येतथासन्नामवेक्ष्यगाम् ॥ कथ
मेनांसमुन्नेप्यइतिद्व्याधियाचिरम् १६ पीतमयाजलंपूर्वंपृथिवीचनिवेशिता ॥ तथापिकिमिदंसाद्यप्लाव्यतेपुनरंबुभिः १७ प्रजादेवासुरपितृमनुष्यप
शुपक्षिणः ॥ सरीसृपान्नगान्नागान्भूतान्धुन्वावचानिच १८ सृजतोमेक्षितिवर्भिःप्लाव्यमानालयंगता ॥ अथात्रकिमनुष्टेयमस्माभिःसर्गयोजितैः १९
यस्याहंहृदयादासंसर्गशोविदधातुमे ॥ इत्यभिधायतोनासाविवरात्सहमानव २० दराहतोकोनिरगादंगुष्ठपरिमाणतः ॥ तस्याभिपश्यतःसस्थःक्षणेन
किलभारत २१ गजमात्रःप्रववृथेतदद्भुतमभून्महत् ॥ मरीचिमुख्यैर्विप्रैश्चकुमारैर्मनुनासह २२ दृष्टातसौकररूपंतर्कयामासचित्रधा ॥ किमेतसौकर
व्याजंसत्वंदिव्यमवस्थितम् ॥ अहोबताश्रयमिदंनासायामेविनिःसृतम् २३ दृष्टोंगुष्ठशिरोमात्रःक्षणद्रांडशिलोपमः ॥ अपिस्विद्गगवानेपयज्ञोमेखेदयन्म
नः २४ इतिमीमांसतस्तस्यब्रह्मणःसहसूनुभिः ॥ भगवान्धृज्जपुरुषोजगर्गागेंद्रसन्निभः २५ ब्रह्माणंहर्षयामासहरिस्तांश्चिद्रजोत्तमान् ॥ स्वगर्जितेन
कक्रुभःप्रतिस्वनयताविभुः २६ निशम्यतर्द्धविरितंस्वसेदक्षयिष्णुमायामयसूकरस्य ॥ जनस्तपःसत्यनिवासिनस्तोत्रिभिःपवित्रैर्मुनयोऽगृणन्म ॥ २७
तेषांस्तावेदवितानमूर्तिर्ब्रह्मावधार्यात्मगुणानुवादम् ॥ ननर्दभूयोविबुधोदयायगजेंद्रली लोजलमाविवेश २८

अपरिमाणः गलिताः स्थूलपाषाणामंडौह इति स्मृताः । एषवराहोभेभनः खेदयन्पद्मेभगवानपिस्वित् २४ ब्रह्मणः सहस्रोत्पन्ना ज्ञाननिरासप्रकारमाह इतीति भीमासतोभीमांसमानस्यसतः मरी
च्यद्विष्टुनिभिः १५ गर्जितफलमाह ब्रह्मणागमिति प्रतिस्वनयताप्रतिध्वनिमतीः कुर्वतागर्जितेन १६ अयंहरिरिति ज्ञात्वा एतैः क्रियकार्यसित्वाह निष्क्रमेति आयाससूकरस्येच्छामपवराह
स्य स्वत्वेदक्षयिष्णुस्वत्वेदविनाशकरं धर्षितं सूकराणां नादविशेषं श्रुत्वा जनादिलोकनिवासिनो मुनयश्चिभिः पवित्रैर्निर्दोषैरेवं प्रपन्नपुरुषमृष्टपत्रिस्त्वयः स्मेत्यनेन गुणानुपूर्वकारतुति सूचयति जनस्त
पद्विति छंदोभंगमया ह्येवानुकारित्वा ह्याविसर्गात् २७ स्तुतिस्तत्प्रसादजननीसमभूदिति भावेनाह तेषामिति वेदानां वितानेन विस्तारेण प्रतिपादिता मूर्तिर्यस्य स तथा यद्वा वेदेषु वितानमुल्लोच्य मुप
रिपतदवकरनिवारणवर्त्तयस्याः सत्वेदवितानात्तादृशी मूर्तिर्यस्य स तथा यद्वा वितानमूर्तिरिति पाठेषु ज्ञविस्तारेषु गृहीतमूर्तिरित्यर्थः आत्मनो ज्ञानानंदं दिगुणानामनुवादोऽयं स्यस्तथा ब्रह्मस्तुतिरुक्तं भवेदयम
आयं नैव नैव नाह भूपइत्युभयत्र संतं धत्ते मलयजलम् १८

वि० अ०

18

22

वक्ष्ये भिजानां तत्कियायां तत्तद्वावेऽनिवार्य इति जलप्रवेशे तद्वावेति उल्लिख्येति सभगवान्महीध्रः नारायणारूपः पर्वतः कंभल्यजलमविशदित्यन्वयः तं विजिनाष्टे उल्लिख्यवाल उद्धृतपुच्छः ।
 अन्यत्रोद्धतकपोलः वालंतुकपिलंबं च्छं विरं दीर्घरोमकमित्यभिधानात् ह्रीवेरं वा खेआकाशे चरतीति खचरः उभयत्र समानं कठोराः परिदृढाः सटावहलकेशरान् पुण्वन् कं पयन् अन्यत्र सटालताविशेषाः
 सराः पुरुषारोमशारोमवतीत्वग्न्यस्य सतथोक्तः अन्यत्र रोमशः पितुर्बद्धः स्वरापितुर्बद्धस्य त्वग्न्यस्मिन् सतथा सुरैराहतमभ्रं पेनासौ सुराहताभ्रः संवाहेत मेघः अन्यत्र सुरैः गृगैः सितशृंगो धवलदंष्ट्रः अन्य
 त्रसृष्टं ईक्षायानेत्रस्य ज्योतिस्ताराकनीनिकातपाविभासो विभासनं दीर्घिष्यं सतथोक्तः यद्वा दर्शनालयाग्निजालपाशो भगवान् २९ घ्राणेनैन्द्रियेण विजिघ्रन् गंधोपादानं कुर्वन् कोहापदेशो देवकार्यं नि
 मिचेन वराहः ननु साक्षाद् वराहः किंतु स्वर्गस्वतो ध्वरांगो यज्ञमूर्तिः श्रीनारायणः पूर्वत्र पर्वतोपमत्वेन ईशकिरत्रतु अशांतस्वद्योतनायेति न पुनरुक्तिः अध्वरस्य यज्ञस्य अंगानि कुशादीनि साधनानि एरिमन्सो ध्व
 रांग इति वा ! अपदेशो लक्षणे स्यान्निमित्तं ग्याजयोरपीति यावद्वः ३० जलप्रवेशसमये समुद्रेण स्तुतिरेवाकारितत्वात् क्रोश इत्याशयेनाह सवज्जेति स उद्वान्समुद्रो ह्येव ज्ञेश्वरमां पाहीति भावेन च कुशजुहावो न
 नादेत्यर्थः रक्षाभार्यनायाकः कुशः प्रास इत्यत उक्तं वज्रकूटवद्वयो घनवद्भिरज्योपेतस्यांगस्य निपातवेगेन विशीर्णोति निष्पिष्टः कुक्षिर्गस्य सतथा अतएवोदरवेदनया स्तनयन् शब्दं कुर्वन् आतड्वत्सट्टा
 ऊर्ध्वगता अतएव दीर्घां कर्मण्येव करास्तैः उदरादिवेदनार्तैः पुरुषोपयाशिरसिकरं निधापयामाक्रोशति तथेति लौकिकार्थः अध्यात्मस्तुतिरेव कृतेत्यर्थः ३१ सरतरवराणिकिरणपरितप्तलोकावराहवन्नह

उल्लिख्यवालः खचरः कठोरसटाविधुन्वनसरोमशत्वक् ॥ सुराहताभ्रः सितशृंग ईक्षायोतिर्विभासो भगवान्महीध्रः २९ घ्राणेनैन्द्रियाः पदवीं विजिघ्रन् को
 हापदेशः स्वयमभ्वरांगः ॥ करालदंष्ट्रोऽप्यकरालदृग्भ्यामुद्विक्षि विप्रान् गृणतो विशत्कम् ३० सवज्जकूटांगनिपातवेगविशीर्णकुक्षिस्तनयनुद्वान् ॥
 उत्सृष्टदीर्घोर्मिकरैरिवार्तश्रुकोशयज्ञेश्वरपाहिमेति ३१ सुरैः क्षुरप्रैर्दरयंस्तदापत्पारवारं त्रिवरुमायाम् ॥ ददर्शगांतत्र सुषुप्तसुरग्रेयां जीवधानीं स्वयमभ्य
 धत् ३२ स्वदंष्ट्रयोद्धृत्य महीविलग्नांस उत्थितः संरुह्ये ससायाः ॥ तत्रापि दैत्यं गदया पतंतं सुनाभसं दीपिततीव्रमन्युः ३३ जघान रुंधानमसह्य विक्रमः सलीलये
 मं मुगरादिवान्मसि ॥ तद्रक्तपंकांकिततुंडगंडोपथागजैर्द्वोजगती विभिदन् ३४

रज्जुप्रवेशः किंतु यद्दर्शनार्थं प्रावेशित दर्शनमनेन कृतमित्याह सुरैरिति उत्पारवारमिति क्रियाविशेषणं पारेतीरांतरो स्थितं जलं यथोद्गतं भवति तथा क्षुरपैः क्षुरसाधर्म्यं पूरयंतीति सुरवर्षिणितैरित्यर्थः यदा
 स्वर्धचंद्रैः अर्धचंद्रैः क्षुरमः स्यादित्यावद्वः । सुरैस्तस्य समुद्रस्यापोदरपन् । भिदन्निभिर्वेदैर्विपतदिति त्रिवरुः त्रिषु पुणेषु अवतारं वृणोतीति वा गुरुशब्दवत्प्राक्रिया द्रुकोपे पूर्वस्य दीर्घोण इति दीर्घः अग्रे सगं वि
 काप्यसुषुप्तं निद्रां कर्तुं कामः सह रिर्यां जीवधानीं सर्वमाप्याधारभूतामभ्यधत्तजलस्योपीति हितवान् तां गांतत्र सायां पाताले ददर्शेत्यन्वयः वरुः सुगलरेखा स्याद् वराहस्य च विस्तृतेत्यभिधानाद् विलिख्य कित
 यलोभ पारं वृणोतीति पारवारः कर्मण्यपित्यणप्रत्ययः पश्चादिप्राणिजातं तत्तद्यथोद्गतं स्यात्तथेति वा ३२ भगवतामर्हद्दृष्टा किमप्यकरीति तत्राह स्वदंष्ट्रयेति विलग्नारसातले चंदीं हृदवत्स्थितां मही
 स्वदंष्ट्रयोद्धृत्य परसायां उत्थितः स आदिवराहः संरुह्ये उपर्याहरोह रसालपैरसुरैः स्वभूतभूयुः नयनसमये निद्रितं कृतत्राह तत्रापि ति सहरिस्तत्र भूयुद्धरणसमये पिस्वं रुंधानं गदया पतंतं दैत्यमादिहिरण्या
 क्षेपं दृष्ट्या जघानेत्यन्वयः कीदृशा सुनाभवच्चक्रवत् संदीपिततीव्रमन्युः प्रज्वलितस्त्युग्रकोपोऽतएव साह्यविक्रमः मुगराद्वै संहर्षं गजं यथा तथा अंभसीत्यनेन रसातलात् किंचिदूर्ध्वमागत्येति सूचयति तस्य वी
 र्यविशेषमाह तद्रक्तैति यथा जगती तटस्थं विभिदन्तिर्ध्वं तप्रहारेण गोलिखन् तत्पंकांकिततुंडगंडो भवति तथा दंष्ट्राहिरण्याक्षं हत्वा तस्य रक्तपंकेनांकिततुंडगंड उच्चक्राम इति शेषः अनेन न विशेषणेन
 हिरण्याक्षी द्वैतत्रैकोदंष्ट्रपाहत इतरस्त्वन्येनापुधेनेति ज्ञापते ब्रह्मजस्तु हिरण्याक्षः प्रथमदंष्ट्राहतः । स एव पार्श्वदाविष्टो द्वितीयः कर्णताडनात् । पूर्वलघोदके भग्नो द्वितीयं तेन मज्जिताम् । भुदपुद्धरतेवासौ

हरिणाक्रोडमूर्तिनेत्यवगंतव्यः अत्रैवोत्तरग्रथेतिदुरप्रश्रंभीरिजिहीर्षुणाहरिणाहरिण्याक्ष एकएवव्यत्यस्योच्यते तदुष्टमोहनार्थमविविच्यकथनं देवानां प्रियार्थं चेति तदुक्तं व्यत्यासेनापिचोच्यते अविवेकेन कुत्रचित् । दुष्टानां मोहनार्थं यतत्रयत्रकथाः कचिदिति अविवेको नाम न वक्तुर्हरिरज्ञानं । सर्वज्ञस्य कुतो ज्ञानं व्यासस्योदारकर्मण इति वचनात् ३५ अप्यं हरिरेव न लोके वराह इति ज्ञापनाय विरचितप्रमुखानां देवानां भुपपतिविधिं वक्ति तमालेति उल्लिखंतमुद्धरंतं अनुवाकैरियत्संख्याविशिष्टैर्वैदवाक्यैः ३५ उपस्थाप्यं कुरुतंतत्राह जितं जितमिति त्रयीतनुं त्रिवेदप्रतिपाद्यां मूर्तिं परिधुन्वते रोमजलत्यागायकं पमाना य निलिल्युर्निलीनाः ते तु म्यम् ३६ अनेन विष्णुरयं न लोके वराह इत्यस्य किमायातमिति तत्राह रूपमिति दुष्कृतात्मनामिति विशेषेण तमुष्कृतात्मनां मुद्दर्शनमिति ध्वनितं अत इदमेवास्वपरब्रह्मत्वे भानं सूचितं अध्वरात्मकं यज्ञसाधनप्रसूतिकारणं अनेनापि न केवलं भूयुद्धराणां किंतु सकल यज्ञसाधनप्रसूतये इदं रूपमिति सूचितं यद्वा यज्ञारूपपरमात्मरूपं यज्ञो विष्णुर्देवतेति श्रुतेः अनेन ब्रह्मत्वं स्पष्टमुक्तं भवति अयमात्मब्रह्मेति च अस्य यज्ञात्मकत्वं स्पष्टयति छंदांसीत्यादिना सप्तच्छंदांसीत्यादयो यस्य तत्त्वगदादिपुर्वतेतेतनुभ्यं न इत्यन्वयः बर्हिर्दर्मः दृशिचक्षुषि चतुर्भिर्होत्रभिः क्रियमाणं कर्म चातुर्होत्रं ३७ इहायज्ञपात्रं च मसश्चतुष्कोणं संनिवेशो यज्ञपात्रं प्राशित्रं यज्ञपात्रं पुरोडाशादिर्वा द्वादशशतोमग्रहाः रसने जिह्वायां क्रियायां च चर्वणं दंतैश्चर्वणं । चर्वणचूर्णनं दंतैरिति यादवः ३८ आत्मजन्मतवजननं

वि० अ०

१४

तमालनीलं सितदंतको व्याक्षमा मुत्क्षिपंतं गजलीलायां ॥ प्रज्ञा य बद्धां जलयोनुवाकैर्विरचमुख्या उपतस्थुरीशम् ३५ देवा ऊचुः ॥ जितं जितं तेऽजितयज्ञभा वनत्रयीतनुं स्वापरिधुन्वते नमः ॥ यल्लोमगतेषु निलिल्युरब्धयस्तस्मै नमः कारणसूकरायते ३६ रूपंतवैतन्ननुदुष्कृतात्मनां दुर्दर्शनं देवयदध्वरात्मकम् ॥ छंदांसियस्य त्वचि बर्हिरोमस्वायं दृशि त्वं प्रिषु चातुर्होत्रम् ३७ सुकृतं दृष्ट्वा सीत्सुर्वईशना सयोरिहोदरे च मसः कर्णरंध्रे ॥ प्राशित्रमास्येरसने ग्रहास्तु ते यच्च र्वणं ते भगवन्नग्निहोत्रम् ३८ दीक्षात्मजन्मोपसदः शिरोधरस्त्वं प्रायणीयो दयनीयदंष्ट्रः ॥ जिह्वाप्रवर्ग्यस्तव शीर्षणं क्रतुः सभ्यावसथ्या चितयोऽसवोहिते ३९ सोमस्तुरेतः सवनान्यवस्थितिः संस्थाविभेदास्तव देहधातवः ॥ सत्राणि सर्वाणि शरीरसंधिस्त्वं सर्वयज्ञक्रतुरिष्टिबंधनः ४० नमोनमस्तेऽसि लमंत्रदेवताद्रव्याय सर्वक्रतवे क्रियात्मने ॥ वैराग्यभक्त्यात्मजयानुभावितज्ञानाय विद्यागुरवे नमोनमः ४१

दीक्षाव्रतसंग्रहः उपसदः उपसन्नानो यज्ञविशेषाः उपसत्तिविशेषा वा शिरोधोऽग्नीवात्वं प्रायणीयो दयनीयदंष्ट्रः यस्य दंष्ट्रोरूपकमावसानकर्मणी इष्टी प्रायणीयो दयनीयसंवेतैस्सतथाक्तः । क्रतुः संकल्पः क्रतो रिति पाठे क्रतोः सत्यसंकल्पस्य सर्वकथाधारस्य वा तव शीर्षकं शिरः सम्पावसथ्यौ अग्निचितय सप्तक्रतवस्तवावसः प्राणाजन्मभूमयः चितय इति षट्कावयवविशेषावा ३९ सोमोलता प्रातरादि त्रीणि सवनानि अवास्थितिर्नैश्चलत्वेन गतिनिवर्तनं संस्थाविभेदा अग्निष्टोमादयः सप्त । अग्निष्टोमादयः संस्थाभेदाः सप्तास्यतंतव इति यादवश्च । त्वगादिसप्तदेहधातवः । अत्र श्लोकद्वयं सप्त सुप्रथमेति सूत्रात् प्रथमायाः सप्तमी त्वं युक्तं त्वचीत्यादिसप्तमी प्रयोगाच्च । सर्वाणि सत्राणि बहुभिः संभूय कर्तव्यानि दीर्घकालीनानि यज्ञविशेषकर्माणि । किंबहुनोक्तेनैतु पसंहारितं त्वंसर्वेति एकाहिकद्वयादि कादिसर्वयज्ञस्थापकेच्छवान् इष्टिबंधनः तव देहबंधने संहने इष्टिः प्रतिपत्तिरप्यादिपु क्रियमाणं कर्म विशेषत इत्यर्थः ४० उक्तानुक्तिविशेषणानि सप्तमुच्चीय विशिषति असिलेत्यादिना सत्तामदस्वे नमंत्रादिपुसंनिहितत्वादसि लमंत्रदेवताद्रव्याय सर्वे क्रतवः संकल्पाय समाद्भवीतस सर्वक्रतुः तस्मै क्रियात्मने कर्मकारयितृत्वेन तद्द्रव्यासाय आत्मजयात्मनस्तव प्रसादाज्जातया वैराग्यभुंजितभक्त्यानुभावि तं स्व स्वयैः ग्यतानुत्तरेण सप्तमुत्पादितं स्वविषयं न पेन सत्तथा तस्मै वेदादिपराविद्यागुरवे ४१

३३

पूर्ववर्णापत्तेर्नाविलम्बित्यनेन स्त्रीणां मध्यवत्कृत्वा त्वेनितमधुना सनाथत्वेन पर्वताद्यवपवपुष्पमूर्तिराजतइति स्तुवंतीत्याह दंष्ट्राग्रकोटयोति दतादंतेन मतंगजेंद्रस्य सपत्रपद्मिनी सपत्राबिसिनी नलि
 म्पातुबिसिनीपद्मिनीमुखाइत्यमरः अनेन हरेर्धरणीधरेति नामसार्थकमिति सूचितं ४२ इतरसंयोगेनेतरेषां विराजनं हरेस्वात्ममैवेति भावेन स्तुवंतीत्याह त्रयीमयमिति सूर्यं च धृतेन हराणां
 स्तिविराजते चकास्तीप्ताविति घातुरदादिः शृंगेणादेन घनेन विभ्रमः कांतिविशेषः ४३ ब्रह्माक्षमिष्टं जानतोप्येनां किं करोमीति हरेः प्रश्रान्ताग्नेन स्वाभीष्टं विज्ञापयंतीत्याह तस्यापयोति जलनां जं
 यानां तस्थुषां स्यावराणां मातरं तवपत्नीभेनां संस्थापय जलस्योपरीतिशेषः कीदृशस्त्वं पितासि सर्व्वेति शेषः यद्वा त्वं जगतां पितासि तस्थुषां मातरमेनां भित्तिस्त्वत्कृतोपकारस्तु उपकारकृत्यस्य पश्यन्तोप
 यमिर्मनमस्कारं कुर्मइति विज्ञापयंतीत्याह विधेमेति उभयोर्मातृत्वापि नृत्वं च तस्मादिति न्यंजयंतोर्विशिष्यंतीत्याह यस्यामिति अनेन भूमेर्माहात्म्यं च सूचितं अरणिमिमथनदाहविशेषः ४४ त्वदप्येनं
 कर्म निरूपयितुमशक्यं किंपुनः करणमिति विज्ञापयंतीत्याह कइति उद्विबर्हणमुद्धरणमिदमस्माकमेवाश्चर्यं न तवेति श्रावयंतीत्याह नेति इतोप्यधिकविस्मयोस्तीति विज्ञापयंतीत्याह यइति अतिविस्म
 योति शपितविस्मयः ४५ वाचा तव गुणगणानां संकीर्तनेन मनसा संस्मरणेन अंतःशुद्धाः बहिस्त्ववसटाग्रसमुद्गतशुद्धजलबिंदुभिः पावितावयमिति विज्ञापयंतीत्याह विधुन्वतेति तृतीयापष्ठार्थे विधुन्व

दंष्ट्राग्रकोट्याभगवंस्त्वया धृता विराजते भूधरभूः सभूधरा ॥ यथा वनान्निःसृतो दता धृता मतंगजेंद्रस्य सपत्रपद्मिनी ४२ त्रयीमयं रूपमिदं च सौकरं भूमं
 लं नाथ दता धृतेन ते ॥ चकास्ति शृंगोदघनेन भूयसा कुलाचलेंद्रस्य यथैव विभ्रमः ४३ संस्थापयैनां जगतां स तस्थुषां लोकाय पत्नीमसि मातरं पिता ॥ विधे
 मयस्यैनमसा सह त्वया यस्यां च तेजोमि विवारणावधाः ४४ कः श्रद्धां तान्यतमस्तव प्रभोरसांगताया भुव उद्विबर्हणम् ॥ न विस्मयो सौत्वयि विश्वविस्मये
 यो माययेदं स सृजेति विस्मयः ४५ विधुन्वतावेदमयं निजं वपुर्जनस्तपः सत्यनिवासिनो वयम् ॥ सटाशिसोद्वृता शिवांबुबिंदुभिर्विमृज्यमाना भृशमीशपावि
 ताः ४६ सवैव तभ्रष्टमतिस्तवैष तेयः कर्मणां पारमपारकर्मणः ॥ त्वद्योगमाया गुणयोगमोहतो विसंस्तानो भगवान्विधेहि शम् ४७ ॥ मैत्रेय उवाच ॥ प्रत्युप
 स्थीयमानस्तैर्धुनिभिर्ब्रह्मादिभिः ॥ सलिले स्वखुराक्रांत उपाधत्ता वितावनिम् ४८ स इत्थं भगवानुर्वीविष्वक्सेनः प्रजापतिः ॥ रसाया लीलयो न्नीता य
 प्सुन्यस्य ययौ हरिः ४९ य एव मे तां हरिमेधसो हरेः कथां सुभद्रां कथनीयमायिनः ॥ शृण्वीतमत्तया श्रवयेत वो शर्तां जनार्दनोऽस्या शुहुदिप्रसीदति ५० त
 स्मिन्प्रसन्ने सकला शिषांप्रभो किंदुर्लभं ताभिरलंलवात्मभिः ॥ अनन्यमत्तया भजतां गुहाशयः स्वयं विधत्ते स्वगतिं परं पुमान् ५१

वस्तव यद्वा विधुन्वता त्वया पाविताः तत्कथमित्यतोर्विशिष्यंति सद्येति त्वया पाविता इति पत्सटाग्रशिवांबुबिंदुमिरिति ४६ वराहस्य गंडशीलानुपमत्वेन पारिच्छिन्नत्वात् कर्मणोपि तथा त्वान्नायं विष्णुरित्या
 शंयत्तयामन्वानो भ्रष्टमतिरित्याह सवा इति यः पुरुषोऽपारकर्मणो न तव विक्रमस्य तव कर्मणां भूमुद्धरणादिलक्षणानां पारमंते भवते सम्यगिच्छति स भ्रष्टमतिर्वा इत्यनेन नरकपातं लभयति नोस्माकं तादृश
 ज्ञानेन दुःखोदकौ लोको माभूत्किंतु सुखोदकं एव स्यादिति प्रार्थयंत इत्याह त्वद्योगेति तव बंधकशक्त्या भ्रष्टमनस्कत्वेन विसंस्तानं गलिततत्त्वज्ञानानां शंसुस्साधनज्ञानसाधनं लोकां विधेहीत्यन्वयः ४७ भक्तव
 त्सलो होमति मावयंस्तदुर्लभं करोति हरिरित्याह प्रत्युपस्थीयमान इति ४८ हरिस्ततः परं किंच करोति तत्राह स इत्थमिति प्रजापतिः प्रजापालनशीलः उन्नीतामुद्धृताम् ४९ अरयवराहस्य विक्रमस्य पु
 रुषार्थैकहेतुत्वाद्यं हरिरेवेति भावेन तच्छ्रवणादिकलमाह यइति हरिमेधसः संसारसंहारिबुद्धेः कथनीयमायिनः कथनयोग्यसामर्थ्यस्य उशतीमभोष्टदोग्रीम् ५० तत्र सादृश्याह तस्मिन्निवि लवात्म
 भिरलंलकालरूपाभिः पश्चात्पश्चरामिस्ताभिः स्वर्गाद्याशीभिः प्रसादोपि गाथावच्छ्रवणादिना न स्यादिति ध्वनयन्माह अनन्यमत्तयेति ५१

ननु कंचित्कालं हरिकथानिषेव्यपश्चान्मुचंतीहश्यते तत्र सारस्वक्यमित्याशङ्क्यते पशुकल्पा इत्याह कोनामेति नामशब्दः कुत्सने कोनाम कः कुत्सितः । पुराणशब्दः पुराणेनिकटातीति अनागते च वर्तते पुराणकथानां निकटातीतकथानामनागतकथानां च मध्ये सारभूतांतामिति शेषः । प्रवर्धेनिकटातीते पुराणेनागते पुरेति यादवः । सुपूजिते मोक्षे च सुसुखं यापयतीति वा सुधा । दुःखाश्चारणपोषणयोर्धेत्पानइति धातुः । मवापहं संसारविनाशार्थं मद्वावहाच पपीशशक्तिमाच्य इति सुत्रात्पकारवकारः भवो भद्र इति यादवः नरेतरं पशुं ॥ ५२ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे तृतीयस्कंधे विजयध्वजकृतटीकायां चतुर्दशोऽध्यायः ॥ १४ ॥ रुद्रादीनां हर्षाज्ञाकारित्वेन तद्गुणविशेषमचरितस्वातंत्र्यगुणाकरे हरौ मनोरतिः कर्तव्या पुरुषेणेति विधीयते स्मिन्नध्याये । तत्रादौ विदुरः पुनर्मुनिना वर्णितं वराहचरितमाकर्ण्य हरिकथायामलंबुद्धिरहितो विशेषतः श्रोतुका मोक्षे प्रपञ्चतीति शुकः परीक्षितं कथयति निश्चयेति समुद्यतां जलिहरीमुद्दिश्येति शेषः कुत एव भगवतमिदं तत्तत् न चेति अनेन हरिकथाश्रवणतृष्णातिशयं धनयति ततो हरिप्रसादेन हरिकथाश्रवणस्यादिति शिरसि मुकुलितकरकमल इत्यर्थः कथाश्रवणविग्रपरिहाराय धृतव्रत इति १ उक्तकथां शोचकं ध्वन्यास्तीति चोत्तमं तदनुवदति विदुर इत्याह तेनेति येन लयोदके मम भूरादहा

कोनामलोके पुरुषार्थसारवित्पुराकथानां भगवत्कथासु धाम् ॥ आपीयकर्णौ जलिभिर्भवापहामहो विरज्येत विनानरेतरम् ५२ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे तृतीयस्कंधे चतुर्दशोऽध्यायः ॥ १४ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ निशम्य कौषारविणोपवर्णितां हरेः कथां कारणसूकरात्मनः ॥ पुनः सप्रच्छसमुद्यतां जलिर्न चातिदुःखो विदुरो धृतव्रतः १ विदुर उवाच ॥ तेनैव च मुनिश्रेष्ठ हरिणा यज्ञमूर्तिना ॥ आदिदैवो हिरण्याक्षो हत इत्यनुशुश्रुम् २ तस्य चोद्धरतः क्षोणीं स्वदंष्ट्राग्रेण लीलया ॥ दैत्यराजस्य च ब्रह्मन् कस्माद्वेतोरमृन्मृधः ३ मैत्रेय उवाच ॥ साधुवीरस्त्वया पृष्ठमवतारकथां हरेः ॥ यत्वं पृच्छसि मर्यानां मृत्युपाशविशातनीम् ४ ययोत्तानपदः पुत्रो मुनिना गीतया भर्तुः ॥ मृत्योः कृत्वेह मूर्ध्नि भिमारुरोह हरेः पदम् ५ अथात्रापीति हासोऽयं श्रुतो मे वर्णितः पुरा ॥ ब्रह्मणा देवदेवेन देवानामनुपृच्छताम् ६ दितिर्दाक्षयणीक्षत्तर्मासी चं कश्यपं पतिम् ॥ अपत्यकामाचकमे संध्यायां हृच्छया र्दिता ७ इष्ट्वाग्निजिह्वं पयसा पुरुषं यजुषां पतिम् ॥ निम्लोचस्य कं आसीनमग्रागरे समाहितम् ८ दितिरुवाच ॥ एष मां स्वकृते विद्वन्कामजातशरासनः ॥ दूनोति दीनां विक्रम्य रंभां विममंतं गजः ९

रितेनैव कथां तरेण २ तद्वद्भोतव्यां शृणुच्छति तस्येति रणोत्पत्तौ महता पराधेन भवितव्यं तादृशोपराध इति प्रश्रुत्यार्थः ३ मैत्रेयो विदुरमश्रंतौतीत्याह साध्विति साधुस्तस्मात्सूचितं वेदोरेच्छायां रमत इति वीरः पुरुषार्थोपयोगित्वात् साधुत्वमस्येत्याह यत्त्वमिति ४ न केवलं संसारलक्षणमृत्युपाशविच्छेदनीय हरिकथा अपि त्वेहिका मुष्मिकसिद्धिकरीति निदर्शयति यपेति मुनिनानारदेनाभर्तुः पंचवर्षः अस्याः प्रपञ्चश्रुत्यैव क्षयते ५ श्रोतुणां श्रद्धातिशयजननार्थं विदुरप्रश्नपरिहारत्वेन पुरातनं कथयति अथेति अथ शब्देन पूर्ववत् ब्रह्मपुत्रो हिरण्याक्षो वराह हरिणा हतोननुदिति पुनः स एव पार्शदाविष्टो निहन्त्यत इति कथाविशेष आरम्भत इति सूचयति यद्यस्यैककूर्तृत्वाद्बुद्धजनमोहनार्थत्वाच्च एवं कथनं संभावितमिति पयसा पितृदेन वकि श्रुतो वक्ष्यत इति शेषः ६ कोयमिति तत्राह दितिरिति दाक्षायणीदक्षस्य पुत्री नास्मादिति मारीचं मरुतिः पुनः रामवैरि मारीचव्यावृत्त्यर्थं कथयति हृच्छयः कामः ७ मारीचविशिष्ट इष्टेति आग्नेरेव जिह्वयस्य सतथातं यजुषां पतिं यजुर्वेदगतं मंत्राणां विषयत्वेन स्वामिनं निम्लोच इति अस्तंगच्छति अथाऽग्रागरेऽग्निगृहे ८ मनसैव चकमेन तु वाक्पूर्वकमिति तत्राह एष इति स्वकृते त्वामुद्दिश्य रंभाक इत्यर्थः ९

नकेवविषयभोगेच्छुरहंत्वापार्थेकितुप्रयोजनान्तरेच्छयापीत्याह तद्ववानिति प्रजावतीनांपुत्रवतीनां मयिअयुक्तामितिपदच्छेदः संभ्रादिकाराक्षीराभकारोनलुप्तः १० अस्मदनुग्रहात्किंतवप्रयोजन
मितिज्ञाह भर्तरीति सप्तपीपंचमर्थे भर्तुराप्तोरुमानानामित्यर्थः मानमपिपुत्रावाप्तिलक्षणमित्याक्षयेनाह पतिरिति ११ श्रुतगुणत्वेनस्नेहोदकयामयाभवान्वृतइत्यतोपिदनुग्रहःकार्य
इत्याक्षयेनाह पुरेति १२ भावहृद्रताभिप्रायं अददाददात् १३ उपसंहरति अयेति अयतस्मात्भवतोमहत्तमत्वान्ममभवच्छरणगमनंसफलंस्यात् तथाहृष्टत्वादितिभावेनाह आमेति महीयासि
पुरुषे आप्तत्वेनोपसर्पणशरणगमनम् १४ एवंमार्थयमानामेनामगणय्यमारीचःकिंतूष्णीमभूच्चार्त्तिकचिदुत्तरमवददुतेतिसंशयोमाभूदितिभावेनाह इतीति १५ यतोयस्याभार्योयाक्षैर्वांगीकीत्रयाणां
धर्मार्थकामानांसंबंधिनीसाद्धिः १६ एतदेवविशदयति सर्वाश्रमानिति कलत्रवान्प्रशस्तभार्यायुक्तः स्वाश्रमेणगार्हस्थ्यश्रमेणान्नदानादिनाब्रह्मचर्यादिसर्वाश्रमानुपादायसंभाव्यसंसारारूपव्यसनसमुद्र

तद्ववान्द्वयमानायांसपत्नीनांसमृद्धिभिः ॥ प्रजावतीनांभद्रतेमय्यायुं कामनुग्रहम् १० मर्त्योपसोरुमानानांलोकानाविशतेयशः ॥ पतिर्भवद्विधोयासां
प्रजयाननुजायते ११ पुरापितानोभगवान्दक्षोदुहितृवत्सलः ॥ कंवृणीतवरंस्वाइत्यपृच्छतनःपृथक् १२ सविदित्वात्मजानानोभावंसंतानभावनः ॥
त्रयोदशाददात्तासांयास्तेशीलमनुव्रताः १३ अथमेकुरुकल्याणकामकंजविलोचन ॥ आतोपसर्पणंभूमन्नमोवांहिमहीयासि १४ इतितावीरमारीचः
पणांबहुभाषिणीम् ॥ प्रत्याहानुनयन्वाचाप्रवृद्धानंगकश्मलाम् १५ एषतेऽहंविधास्यामिप्रियंभीरुपदिच्छसि ॥ तस्याःकामनकःकुर्यात्सिद्धिश्चैवर्गि
कीयतः १६ सर्वाश्रमानुपादायस्वाश्रमेणकलत्रवान् ॥ व्यसनार्णवमत्येतजलयानैर्यथार्णवम् १७ यामाहुरात्मनोहृदयंश्रेयस्कामस्यमानिनि ॥ यस्यां
स्वधुरमध्यस्यपुमांश्चरतिविचरः १८ यामाश्रित्येन्द्रियारातीन्दुर्जयानितराश्रमैः ॥ वयंजयेमहेलांभिर्दस्यूतदुर्गपतिर्यथा १९ नवयंप्रभवस्तांत्वामनुकर्तुं
गृहेश्वरि ॥ अप्यायुषावाकात्स्न्येनयेचान्येगुणगृध्रवः २० अथापिकाममेनंतेप्रजायैकरवाण्यलम् ॥ यथामांनतिवाचंतिमुहूर्तप्रतिपालय २१ एषाघोरत
मावेलाघोराणांघोरदर्शना ॥ चरंतियस्यांभूतानिभूतेशानुचराणिह २२ एतस्यांसाध्विसंध्यायांभगवान्भूतभावनः ॥ परीतोभूतपर्षद्विद्वेषेणाटतिभू
तराट् २३ श्मशानचक्रानिलधूलिधूत्रविकीर्णविद्योतजटाकलापः ॥ भस्मावकुंटामलरुक्मदेहोदेवलिभिःपश्यतिदेवरस्ते २४

मर्त्येवीत्यन्वयः स्वधुरंस्वव्यापारभारमध्यस्पानिक्षिप्य १८ इतोपित्वंसंभाव्येत्याह यामिति इन्द्रियाण्येवारातयःशत्रवर्इन्द्रियारातयस्तान्इन्द्रियाणामरातयोविषयास्तानितिवा एवंचेदृशोतोपिसंगच्छ
तेलभेषामपिबाह्यात्वात् पूर्वत्रसंभावमामात्रतयोक्तम् १९ वक्ष्यमाणस्ववाक्यार्थकारयितुंमुनिःस्तुतिकरोति नवयमिति भवंतो नप्रभवश्चेदन्योभवाहशनेतितत्राह येचेति येन्येचगुणगृध्रवोगुणलुब्धाः
पुरुषास्तेपिभार्यामनुकर्तुंनप्रभवइत्यर्थः २० किमितिस्तोत्रेणनिःप्रयोजनेनेतिमाभूच्छक्रेन्याह अथापीति यद्यप्येवमयापिताहोकिमितिकालःक्षिप्यतेइतितत्राह यथेति अतिवाचंतिनिंदतिहोदंवच
नगुडजिह्वाकल्पामत्यतउक्तं मुहूर्तमिति प्रतिपालयप्रतीक्षस्व २१ प्रतीक्षायांकिंकारणमत्राह एषेति घोराणांवेलेत्युक्तंस्पष्टयति चरंतीति २२ भवत्सामर्थ्येनभूतानिर्नकुर्वतीतितत्राह ए
तस्यामिति २३ अस्मात्पशुपतेरपिर्कमयमित्याशंक्यतस्यादस्यदवचर्शनेभयमित्याक्षयवानाह इमशानेति इमशानेविद्यमानश्चक्रानिलेवात्पावापुःश्मशानमलवतींवातस्तस्यादुर्गपचयाधूत्याधू

स्वकृतपापकर्मपतीकारोपायमाह नमइति भूतानामृषभइत्यस्यव्याख्यानं पातेरिति अहसमपराधम् ३३ तमस्तापराधानां प्रतीकारो नमस्कारादन्यो नास्तीति मत्वा तमेव तदोषनिरासपटुगुण
विषपत्नेन करोति नमइति रुद्रीयापराधलक्षणरोगद्रावकाय रोदनाद् रुद्रइति शिशुस्वभावो न युक्त इत्याह महतइति तस्य लोकानुकरणार्थत्वाद्दोषाय स्यादिति भावः यक्षादेरापि महत्त्वादिति अ
त्र उक्तं देवायेति तस्यापि देवयोनिस्त्वादित्यत उक्तं उग्रयेति उद्धृतं सर्वग्रसतीत्युग्रस्तस्यै तर्ह्यसर्वभक्षको न तु निजाभीष्टवर्षात्पत उक्तं मीढुषइति मिहसेचनइति धातुः स्वयंसुखित्वेन वर्तते चेन्न जायतु स द
द्रावीति तत्कथमित्यतः शिवायेति अनेन प्रसिद्धनामकरणेन कृत्यकर्तारित्यस्तदं दायतद्विरुद्धकर्तारि धृतदं दायेतितत्तद्योग्यतातिरेकेण क्रियां न करोतीत्युक्तं उभयार्थसूचकविशेषणमाह ग्रन्थयेन नशी
क्यापक्रोधात्मनेवा गुणदोषौ भूत्वानिग्रहानुग्रहौ करोतीति अनेन इमारुद्राय स्थिरधन्वे गिरः श्लेषवेदे वायस्वधाप्ते इत्यादि मंत्रोदाशितः ३४ फलितमाह सनइति भाभीरिति भीमः प्रसादकं नुत्वे हेतु
माह व्यपस्येति व्याधीं हि सायाति मति धातोः संततार्हं साशीलस्य अपि पदेन कैमुत्यल्लक्षणो हेतुरुक्तः ॥ ३५ ॥ गर्भः सर्वधारक्षणीय इति लौकिकी लोकायातामनुसरंती माशासानां काययमानां प्रवेपती कं पमा

न मे गर्भमि मं ब्रह्म न भूतानामृषभो वधीत् ॥ रुद्रः पतिर्हि भूतानां यस्या करवर्म हसम् ३३ न मोरुद्राय महते देवा यो ग्रायमीदृषे ॥ शिवाय न्यस्तदं दाय धृत
दं दायमन्यवे ३४ सन प्रसीदताद्री मो भगवानुर्वनुग्रहः ॥ व्याधस्याप्यानु कं प्यानां स्त्रीणां देवः सती पतिः ३५ ॥ मैत्रेय उवाच ॥ स्वर्गभस्या शिषं लो
क्यामाशासानां प्रवेपतीम् ॥ निवृत्तसं ध्यानियमो भार्या माह प्रजापतिः ३६ ॥ कश्यप उवाच ॥ अप्रायत्यादात्मनस्ते दोषान्मौ हूर्ति कादुत ॥ मन्त्रिदे
शातिचारेण देवानां चैव हे लनात् ३७ भविष्यतस्तवा भद्रावभद्रे जाठराधमौ ॥ लोकां सपालां स्त्रींश्चंडौ मुहुराक्रंदयिष्यतः ३८ प्राणिनां हन्यमानां दी
नानामकृतागसाम् ॥ स्त्रीणां निग्रह्यमाणानां कोपितेषु महारमसु ३९ तदा विश्वेश्वरः कुदो भगवान् लोकभावनः ॥ हनिष्यत्यवतीर्या सौ यथाद्रीं ज्छत प
र्वधृक् ४० ॥ दिति रुवाच ॥ वधं भगवता साक्षात् सुनाभोदारबाहुना ॥ आशासे पुत्रयोर्मह्यं माकुद्वा द्राह्मणारप्रभो ४१ न ब्रह्मदंडं दग्धस्य न भूतभयदस्य
च ॥ नारक्यश्चातु गृह्णंति यां यां यो निमसौ गतः ४२ कश्यप उवाच ॥ कृतशोकानुतापेन सद्यः प्रत्यदमर्शनात् ॥ भगवत्युरुमानां च भवेमन्यपि चादरात् ४३

नाम् ३६ आत्मनो यमसोऽप्रायत्यात् उपशमनलक्षणमयत्नाभावात् उपवायाख्यदोषान्मन्त्रिर्देशातिचारेण मदज्ञाति क्रमणेन हे लनादवज्ञानात् ३७ जाठराधमौ पुत्राधमौ अधमत्त्वमुपादयति लोकानेति
३८ प्राणिनां हन्यमानां सनामकृतापराधानां स्त्रीणां निग्रह्यमाणानां संततीनां महापुरुषेषु कोपितेषु तत्सु ३९ शतपर्वधृक् देवैः ४० भर्त्रेवमुक्तादितिः किमाहो वितत्राह वधमिति सुनाभेन चक्रेण युक्तः उदा
सीमहन्वाहुर्यस्य सत्योक्तः । उदारो महति ख्यात इति यादवः । तेन मर्ह्यं ममाशासे इच्छामि किंतु विशेषोस्तीत्याह माकुद्वादिति ४१ ब्रह्मशापेन हतस्य कोदोष इति तत्राह ब्रह्मेति एतादृशः को योस्तीति तत्राह
न भूतेति नारक्यः नरके पच्यमानाः प्रजाः असौ ब्रह्मशापदग्धभूतभयदोवा च शब्दो वार्थ ४२ सुनाभापुत्रात्पुत्रयोर्देवसद्व्रतिमाशास इति यत्तच्चाभि लषितं तत्तद्गत्स्य नत्वभक्तस्यायोग्यस्यासुरस्य तदुक्तं । विष्णु
हस्त्वधमल्लोको भक्तस्यान्यस्य न कचित् । तथाप्यसुरादोषान् विविकं कश्चित् कश्चिदित्याशयान् कश्यपः प्रकरांतरेण तयोः सद्व्रतिः स्यादिति ध्वनयन्नुत्तरं वक्ति कृतशोकोति कृतपापकर्मनिमित्तशोकाज्जाते
नानुतापेन प्रश्नात्पेन तव पुत्रस्य हिरण्यकशिपोः पुत्राणां मध्ये सतां संमत एकः पुत्रो भविता स तव पुत्रस्य सद्रते हेतुः स्यादिति शेषः तदुक्तं हिरण्यकशिपुश्चापि भगवान् भिदद्यात् महत्यादि ! न पुत्रमात्राद्विजातेः मद्रतिः
किंतु निर्वेरादिगुणविशिष्टादिति भावेन तदुपमाह गायंतीति भगवच्च शशो विना भूतत्वात्सममित्युक्तम् ४३

४४ साधवोपस्यमहादस्यशीलंशमादिस्वभावमनुवर्तितुमात्मनिकर्तुर्निर्वैरादिभिर्यथास्थितवस्तुदर्शनादिगुणैरात्मानमंतःकरणं भावयिष्यंतिशमादिमत्कुर्वति दोषानपनीयकथामिवोमैरौषध्याद्युपायै
दुर्वैर्दुष्टवर्षहेभेवयथाभावयति अष्टादशदोषाग्निरस्यस्वस्वच्छास्थितिकुर्वति तथेत्यर्थः अनेननिदर्शनेनात्रेदंतात्पर्यमवगतं त्वं तथाहिरण्यकशिपौद्वैचेतनौतत्रैकःसद्गतियोग्यएकोन्यगतियोग्यः
अनादिभक्तिलक्षणयोग्यतौषधेनदुःसंगदोषलक्षणदुर्वर्णमपनीयपुत्रादिसंचेतनस्यसद्गतिहेतुःस्यान्विष्णुभक्तिविधुरस्यातोन्पदुष्टजनमोहनार्थं तदुक्तं । रतःसद्गतियोग्यस्यपुत्रदेहेतुतामवेत् । योग्यता
नादिभक्तिःस्यादोग्यस्यकुतो गतिरिति ४५ तवपौत्रस्यमहादस्यमाहात्म्यंभगवत्प्रसादाद्यचित्मितिभावेनाह यत्प्रसादादिति यस्यहरेःप्रसादात् प्रसन्नत्वेहेतुमाह यदात्मकमिति यदात्मकंयत्स्वा
भिकंयेनव्याप्तं चशब्दृक्सर्वदैकप्रकारज्ञानोभगवान्पस्थानन्यपासर्वोत्तमोहरितत्सदृशोऽन्योन्यास्तीत्येवंविशेष्यादृशज्ञानेनतोप्यते ४६ सवाइति सएवपौत्रोमहात्माएतादृशमहिमा अतत् तस्मा
द्धरेरन्यत्सर्वमनित्यमसारंहीनंचेतिनिष्प्यविहास्यतित्यक्ष्यतीत्यन्वयः महानुभावोमहाप्रभावःवैष्णवसिद्धांतेमहानिष्कयोवा वैकुण्ठनारायणम् ४७निर्वैरादिभिरित्यत्रादिशब्दोक्तान्गुणानाह अलपटइत्यादि

पुत्रस्यैवचपुत्राणांभवेतैकःसतांमतः ॥ गायंतिपद्यशःशुद्धंभगवद्यशसासमम् ४४ योगैर्हेमेवदुर्वर्णंभावयिष्यंतिसाधवः ॥ निर्वैरादिभिरात्मानंयच्छी
लमनुवर्तितुम् ४५ यत्प्रसादादिदंविश्वंप्रसीदतियदात्मकम् ॥ शश्वदृभगवान्यस्यतोप्यतेऽनन्ययादृशा ४६ सवैमहाभागवतोमहात्माहानुभावो
महतांमहिष्ठः ॥ प्रवृद्धभक्त्याह्यनुभाविताशयेनिवेश्येवैकुण्ठमतद्विहास्यति ४७ अलपटःशीलधरोगुणाकरोहृष्टःपरार्थेव्यथितेपुदुःखितः ॥ अभूतशत्रु
जगतःशोकहर्तानैदाधिकंतापमिवोद्धुराजः ४८ अंतर्बाहिश्रामलमज्जनेत्रंस्वपूरुषेच्छानुगृहीतरूपम् ॥ पौत्रस्तवश्रीललनाललामंद्रष्टास्फुरत्कुण्डलमंदि
ताननम् ४९ ॥ भैत्रेयउवाच ॥ श्रुत्वाभागवतंपौत्रममोदतदितिर्श्रुशम् ॥ पुत्रयोश्वधंलृष्णाद्विदित्वासीन्महामनाः ५० ॥ इतिश्रीभागवतेमहापुराणे
तृतीयस्कंधेदितिकश्यपसंवादेपंचदशोऽध्यायः ॥ १५ ॥ भैत्रेयउवाच ॥ प्राजापत्यंतुतत्तेजःपरतेजोहर्नदितिः ॥ दधारवर्षाणिशतंशंकमानाऽसुरार्दनात् १
लोकेतेनहृतालोकेलोकपालाहर्तौजसः ॥ न्यवेदयान्विश्वसृजेध्वांतव्यतिकरंदिशाम् २

ना अलपटोविरक्तः शीलधरःशीलसमाधावितिधातोःसमाधिर्कुर्वाणः गुणाकरोगुणानिधिःव्यथितेपुदुःखितेपुपरेपुदुःखितस्तदुःखमात्मीयंकरोतीत्यर्थःअभूतशत्रुजातशत्रुःनैदाधिकमुष्णकालजातम्
४८ अतद्वास्पतीत्यनेनब्रह्मेतरजगद्वास्पतितुब्रह्मेतिध्वनितमर्थंस्पष्टयति अंतर्बाहिरिति श्रियोललनायाःस्त्रियोललनांतिलकस्थानीयंद्रष्टाद्रक्षयति ४९ एतच्छ्रुत्वादित्याकिमकारावितितत्राह श्रुत्वेति अ
मोदतेत्यनेनैदितरपिसद्गतिप्रेम्येतिनिष्पत्तिमिति ५० ॥ इतिश्रीभागवतेम०तृतीयस्कंधेविजयव्यज्रकृतटीकायांपंचदशोऽध्यायः ॥ १५ ॥ जयविजययोःशापमोक्षयोःप्रदानरूपसनकादिमहिम्नोवर्ण
नेनतेषांभगवत्समाधिसमुद्रैकसमुद्रतमाहात्म्येनानिरुपमचारितमहिमाहर्तिरितिनिष्पत्तेस्मिन्नध्याये तत्रादौदित्यापुनःकिमकारावितिदुरस्यहार्दप्रशंभरिहराति प्राजापत्यमिति प्रजापतेःकश्यपस्येदं
इतियथाविहितमत्यपः परेषांतेजस्विनातेजोहन्तिहरतीतिपरतेजोहर्नं असुरार्दनाद्धरेर्वधंशंकमाना १ किमतस्तत्राह लोकइति तेनगर्भेणलोके हृतालोकेअपहृतप्रकाशेसति तत्परिहारायहर्तौजसोन
ष्टसामर्थ्याः इंद्रादिलोकपालाः दिशांध्वांतव्यतिकरमंधकारेणमाधंन्यत्ययमुपद्रवमित्यर्थः २

यच्चैनसंविद्याभ्रांतावयमेतच्चमोवेत्थजानासि तत्रनिमित्तं वदति नहीति कालादिव्यवधानेनाज्ञानस्यादित्यत उक्तं कालेनेति अस्पृष्टमव्यवहितं ज्ञानवर्त्मयस्य सतथा तस्याप्रतिबद्धज्ञानमार्गस्येत्यर्थः ३ त
 देवविवृणोति देवदेवेति परेषामुत्तमानामपरेषामधमानामतीतानागतानां भूतानां भाववित्त्वहृदयज्ञोसीति यदतो व्यक्तं जानासीति भावः ४ सर्वस्मात्प्रणतिरेव प्रसादजनीति प्रत्वात्पूर्वकं स्तुवंति नमइति
 विज्ञानवीर्याप्रतिबद्धज्ञानाय तदेव विशदयति माययेति मायया श्रीनारायणानुगृहीतप्रज्ञाबलेन इदं विश्वमुपेयुषे ज्ञातवते रज आदिगुणेन ज्ञानप्रतिबंधः संभाव्यत इत्यत उक्तं गृहीतोति इयं ज्ञाया उपद्राव
 कत्वेन गृहीत रज आदिगुण विशेषाय इतोपि ज्ञानवीर्यं तवैवेति भावेन स्तुवंति नमस्तइति व्यक्तं ब्रह्मादित्ययोनये कारणाय सृज्येषु वस्तुषु ब्रह्मादिसर्जनस्यातिबहुज्ञानसापेक्षत्वात् तस्य स्रष्टुर्ब्रह्मणोति शपि
 तज्ञानमस्तीति कैवत्कव्यमिति निरूपितं सर्वज्ञानादिगुणप्रतिबंधकारज आदिगुणाः कथमस्य न विरोधकारि प्रसादादिति चेत् तत्प्रसादसंभवोपि कथमित्यतो वाह अव्यक्तेति अव्यक्तं ब्रह्म तद्योनिःका
 रणं यस्य सत्तथा तस्मै यो ब्रह्माणं विदधातीति श्रुतेः । तेने ब्रह्म हृदाय आदिकवयइति च । अतः स्वपुत्रत्वेन सर्वानुग्रहपात्रत्वात् तस्य सत्त्वादिगुणाः परिपंथिन इति ५ यस्य पदभीष्टं तत्प्राप्तये तेन तथानुष्ठेयमिति
 मन्वानादि तिगर्भनिमित्तमिति मिरमात्त पराभवपरिहरणाय तादृशगुणविशिष्टत्वेन स्तुवंतीत्याह यइति येषु रूपा अनन्यभावेन हरेरन्यः स्वतंत्रो नास्तीति ज्ञानदृढीकृतभक्त्या त्वाभावयंति निरंतरोपासनया वशीकु
 र्वेति तेषां पुंसां न कुतश्चित्पराभव इत्यन्वयः पराभवकर्तृणां त्वत्सृष्टजीवां तर्गसत्त्वेन त्वन्विपत्तत्वात् तदेतावकानुहंतीति भावेनोक्तं आत्मभावनामिति आत्मनो जीवान्भावयत्युत्पादयतीत्यात्मभावनस्तं आत्म

देवा ऊचुः ॥ तम एतद्विभो वेत्थ संविगायद्वयं भृशम् ॥ न ह्यव्यक्तं भगवतः कालेनास्पृष्टवर्त्मनः ३ देवदेव जगद्वातर्लोकनाथ शिखामणे ॥ परेषामपरेषां
 त्वं भूतानामसि भावविव ४ नमो विज्ञानवीर्याय माययेदमुपेयुषे ॥ गृहीतगुणभेदाय नमस्ते व्यक्तयोनये ५ ये त्वनन्येन भावेन भावयंत्यात्मभावनम् ॥ आत्म
 निप्रोतश्रुवनं परं सदसदात्मकम् ६ तेषां सुव्यक्तयोगानां जितश्चासौ द्वियात्मनाम् ॥ लब्धयुष्मत्प्रसादानां न कुतश्चित्पराभवः ७ यस्य वाचा प्रजाः सर्वा गावस्तं
 त्वेव यंत्रिताः ॥ हरंति बलिमायतास्तस्मै मुख्यात्मने नमः ८ सत्वं विधत्स्व शंभू मन्त्रतम सा लुप्तकर्मणाम् ॥ अदभ्रदयया दृष्ट्या प्रपन्नानर्हसीक्षितम् ९

नः परमात्मनो भावनयानिरंतरोपासनया प्रवृद्धतदनुग्रहस्य तवासाध्यं नास्तीत्यतो वा त्मभावनामिति आत्मनो भावनं यस्य सत्तथा तं न केवलं जीवजातं त्वदुत्पन्नत्वेन त्वदधीनं किंतु चेतनाचेतनात्मकं सर्वमपि
 त्वायाधृतमित्याहुरित्याह आत्मनीति त्वमपि जीवेष्वेक इति मेदांशं कानि वारयति परमिति परं सर्वोत्तमं अनेन जीवोत्पादकत्वेऽनुपपत्तिः परिहृता । महदादिकार्यकारणव्यापित्वेन सर्वोत्तमत्वं युक्तमिति
 भावेनोक्तं सदसदात्मकमिति । न केवलं भारधरदेवदत्तवज्जगद्धारकत्वमस्य किं त्वं तर्हि विष्णोः त्वेनापीत्यतो वेत्युक्तं सदसदात्मकमिति ततो विशेषं प्रतिपद्येत्त्यादि द्वितीये सर्वव्याप्तिमन्त्रमुक्तं शुक्तामुक्तप्रपंचस्य सु
 ख्यादिशब्दादुक्तं युक्तमित्यतो वेत्युक्तं सदसदात्मकमिति संत आत्मानो मुक्ता असंतः आत्मानोऽमुक्ता येषामुभयेषामपि कसुखं यस्मात्तत्तथोक्तम् ६ विशिष्टध्यानमनस एवैवं विधत्स्व ननु तन्मात्रस्य तन्मा
 त्रेण योगादीनां परिपाकाभावेन युष्मत्प्रसादानुत्पत्तिरिति भावेन तान् विशिष्टंतीत्याह सुव्यक्तेति अर्थगलक्षणो योगः ७ विधिनिषेधलक्षणया वेदवाचा प्रवर्तमानाः प्रजाः स्वस्वकर्मानुसारेण सुखादिकम
 श्रंति तत्रायं कुत्रोपयुज्यते इत्याशंक्यतया त्वदीयगमिन्यतास्तदुक्तमकारेण त्वत्पूजां कुर्वतितदनुसारेण भवान्कल्पयच्छतीत्यतस्त्वं सर्वोत्तम इत्याहुरित्याह यस्मैति यस्य सत्तत्तया गोबंधनोपरचितयादी
 र्धपारज्ज्वलं निताब्दाः यन्निबंधन इति धातुः हरंति नयंति मुख्यात्मने सैवैभ्यो जीवैभ्यो मुख्याय ८ भवता महता संरंभेण स्तवनाभिप्रायः कइत्यतस्तमाहुरित्याह सत्त्वमिति सइति तच्छब्दे
 न पूर्वोक्तवैशिष्ट्यं स्मारयति दितिगर्भनिमित्तमिति मरेण लुप्तसंध्यादिकर्मणां । तदर्थमयमेवोपायइति विज्ञापयतीत्याह अदभ्रेति अदभ्रापूर्णोदयापस्यां सातथोक्ता तया दृष्ट्या ईक्षितुं द्रष्टुम् ९

किमिदानीमयमिति मितितद्विज्ञापयंतीत्याह एष इति काश्यपकश्यपस्य विद्यमानं दित्यामर्पितमोजस्तेजः एष गर्भः सर्वादिशस्तिमिरयन् अंधकारयन् लोकप्रदीपानां सूर्यादिग्रहाण तिलोवष्टंभं नंदिशामंधकारि
स्वमेतौ स्यते त्वया परिहारो द्रष्टव्य इति यावत् १० स्वप्रज्ञाधिगमंस्तु वतामेषामुत्तरं प्रतिजानीते ब्रह्मेति मैत्रेयो विदुरं वक्ति सप्रहस्येति शब्दगोचरो मिथो व्यवहारविषयः वेदवेद्योवा प्रीणन् प्रीणयन्
प्रस्थाचष्टमवदुक्तस्योत्तरं वक्ष्यामीत्याह ११ स्ववचनमप्येतत्प्रश्नोभाभूदिति मवानादित एव वक्तुं भारभते मानसा इति मम मनसो जाताः अंतरिक्षादिलोकान् किमयोजनं वदं इत्यत आह लोकेष्विति १२
ततः किमत्राह तद्वति विकुंठारूपं निलयं दृष्टं नितरां लीयते स्मिन् सर्वमिति १३ शून्यागारं सर्वं निवारयति वसंतीति येनित्यमनिमित्तेन अविष्णुर्नैमित्तं यस्य सोऽनिमित्तः तेन विष्णुर्वर्णबुद्ध्या क्रियमाणे
नेत्यर्थः धर्मेण हरिभाराधयंस्ते यत्र वसंतीत्यन्वयः वैकुंठवन्मूर्तिर्येषां ते तथोक्ता सा ह्यप्यभाज इत्यर्थः १४ यत्र लोके वृषः श्रेष्ठ आद्य सर्वेषु पशून् योगवान् स्वैर्भैर्मूर्तिमाद्विरुपेतः शब्दगोचरोऽनं
तानां सूर्तिधराणां विधानां विषयः पुमान् नारायणो विरजं दूरीकृतं रजोगुणं सत्त्वं बलज्ञानसमाहारात्पत्न्यमवष्टभ्य स्वानां नो यदस्ति तत्सर्वं मृदु यन् रक्षन् आस्त इत्यन्वयः १५ कैवल्यं ब्रह्म कैवल्यममृतमक्षरं
ब्रह्मेत्यभिधानं ज्ञानपुण्यसाध्यत्वाच्चैः श्रेयसम् १६ सललनाललनाभिः स्त्रीभिः सहिता वैमानिका विमानेन चरंतः पुरुषाः लोकस्य जनस्य शमलक्षणानि पापशानानि भर्तुर्हरेश्वरानि यत्र गायति नन्वत्रगा

एष देवदितेर्गर्भोजकाश्च यमपर्मितम् ॥ दिशस्तिमिरयन् सर्वा एष तेभिर्विधसि १० मैत्रेय उवाच ॥ सप्रहस्य महाबाहो भगवाञ्छब्दगोचरः ॥ प्रत्याच
ष्टात्मभूदेवः प्रीणन् चिरयागिरा ११ ब्रह्मोवाच ॥ मानसामे सुता युष्मत्पूवं वै स न कादयः ॥ चेत्सर्विहाय सालोकान् लोकेषु विगतस्पृहाः १२ त एकदा भ
गवतो वैकुंठस्यामलात्मनः ॥ ययुर्विकुंठनिलयं सर्वलोकमस्कृतम् १३ वसंति यत्र पुरुषाः सर्वे वैकुंठपूरतयः ॥ येनित्यमनिमित्तेन धर्मेणाराधयन् हरिम्
१४ यत्र चाद्यः पुमानास्ते भगवान् शब्दगोचरः ॥ सत्त्वं विष्टभ्य विरजं स्वानां नो मृदयन् वृषः १५ यत्र नैश्रेयसं नाम वनं कामदुर्वैदुमैः ॥ सर्वतु श्रीभिर्विभ्रा
जत् कैवल्यमिव मूर्तिमत् १६ वैमानिकाः सललनाश्चरितानि यत्र गायंति लोकशमलक्षणानि भर्तुः ॥ अंतर्जले नु विकसन् मधुमाधवीनां गंधेन संदितधियो
प्यनिलं क्षिपंतः १७ पारावतान्यभृतसास्तचक्रवाकदात्यूहं संशुक्रतिचिरवर्हिमिस्तद् ॥ कोलाहले विरचितो चिरमात्रयोच्चैर्भृगाधिपे हरिः कथाम
नु गायमाने १८

नैव दत्तव्यादानेन घटते पुण्यसौरभ्यसमावेशादिर्नैन्द्रियशोभसंभवादित्य शक्यपरिहरति अंतर्जल इति अत्रांतःशब्दः समीपवचनः जलसमीपे तटे विलसंतीनां मधौ वसंति विद्यमानानां माधवीनां वासंतीति तापु
स्याणां गंधेन संदितधियो विष्णुबुद्धयोऽप्यनिलं गंधप्रापकं वायुक्षिपंतः परिहरतः तदाश्वेन भेदवाचिनामुक्ता अमुक्ताश्चेत्युभये संति तत्र मुक्तानां कचिदपि पुण्यगंधवहा पुनैन्द्रियशोभलक्षणोऽग्नौ मोनास्ति अमुक्ता
नां कचिदित्यदि तितात्पर्यं निरूप्यते । मुक्ताश्चैवाधिकारस्था द्विधा वैकुंठलोकगाः । अमुक्तानां भ्रमः कापि न मुक्तानां कचिद्वेदवितवचनात् १७ तत्र त्पानां भक्तानां हरेश्वरपारावतार्चनावसरः कदाचित्
तत्राह पारावतेत्यादिना भृंगाधिपे हरिकथामनु गायमाने सस्वरसमाहारेण तापुमुपक्रान्ते सति तद्वानमकूजद्विः पारावतादिपक्षिगणैश्चिरमात्रयात्रिमात्रादिस्वरेण कोलाहलकलकलक्षणे कूजेन विरचिते
सत्यर्थं समय इति मत्वा यस्मिन् वैकुंठे तु लसीदले मदारोऽपि पुष्पाः शौचमकैरात्रिभूले चिते सति तु लसिकाभरणेन तु लसीमालाधारिणा हरिणा प्यपुष्पदलमपहाय इस्तेन तु लसीदलमुद्रुत्य तद्वैद्ये प्राणेनार्चितं संभाविते
सति भद्राक्षाभुमनसोर्मदारादिशब्दवाचास्तदेव तास्तस्यास्तुलस्यास्तपोबहुभाषयति । गंधार्थं कृतमिति शेषः । सिरश्चीनास्थावराश्च सर्वे ज्ञानाद्विकुंठगाः । अमुकामुक्तिमया लिखितमात्कर्षणः

सपक्षितिवचनात् ज्ञानान्मुक्तत्वात्तत्सम्यग्ज्ञानं प्रशंसनं च मृगाधिपानां तिर्यचां मंदारादीनां स्थावराणां च युज्यते यद्वा तुलसिकाभरणेन तुलसिकाभरणैकते सति गंधार्थतपावहुमानयंति गंधश्चित्ताद
 ध्यैसप्तमी ऊर्ण करवीरपुष्पं नागोनागकेसरः पुष्पागः सुरकर्णकारः १८ १९ बृहंतः कटितटाः श्रोणीभागायासां तास्तथोक्ताः स्मितशोभिमुख्यः स्मितेन शोभमानवक्राः स्त्रियः उत्स्मयाद्यैर्मंदहासगुं
 रादिरसविशेषैः कृष्णेहरावात्यामनोयेषां तितथातेषां पेषारजोरागंन आदधुर्नाकुं स्तेषां मिमैर्धेकुं ठारुपस्थानं संकुलं पापं मंचस्थपुरुषन्यायेन विमानानि विगिनष्टि हरिति हरिपदपोरानतिमात्रेण तु
 द्वैकृतायां विषमिति भाववद्भिः यद्वा हरिपदेभ्योऽस्मिन् आनतिमात्रतुष्टैः संचरणमात्रप्रयोजनैः वैदूर्यपन्नरागं मरकतमिद्वनीलं हंमसुवर्णैतैर्विराजतैः २० वेकुंठस्येतो धिकं माहात्म्यां किंवक्तव्यमिति भावेनाह
 श्रीरिति अन्येषामुपासकानामस्मदादीनामुपासनादिप्रयत्नाय स्या अनुग्रहणेऽनुग्रहायै स्युः सानुपुरालं कृतचरणारविंदं कणयतीशब्दयतीजननादिसमस्तदोषैर्मुक्ता रूपिणी सौंदर्यसागरमूर्तिः श्रीर
 भवेकुंठहरिवेशमनि अंतःपुरे उपेतहेमिनसुवर्णस्वचितस्फटिककुड्ये लीलां बुजेनावस्करधूननसाधनरथानीयनसंमार्जयतीवसंलक्ष्यतइत्यन्वयः । कुड्यं दृष्टमितिः २१ अंगहेदेवाः यच्चत्रमेण्याभिदांसीभिर
 न्वितानि जवने कमलवने तुलसीभिरीशमभ्यर्चती कृपिणी सौंदर्यसागरमूर्तिः श्रीरमलामृताप्सु विद्रुमरत्नबद्धतटासु वापीषु सुसाववारकूलासु प्रतिबिंबितस्वलकंशोभनकुंतलमुन्नसौ कचिदुन्नतनासिकवक्रमुद्री
 मंदारकुंदकुरबोत्पलचंपकोर्णपुन्नागनागबकुलंबुजपारिजाताः ॥ गंधेर्चितेतुलसिकाभरणेन तस्यायस्मिंस्तपःसुमनसो बहुमानयंति १९ तत्तं कुलं हरि
 पदानतिमात्रतुष्टैर्वैदूर्यमारकतहेममयैर्विमानैः ॥ येषां बृहत्कटितटाः स्मितशोभिमुख्यः कृष्णात्मनां न रजआदधुत्स्मयाद्यैः २० श्रीरूपिणी कणयती
 चरणारविंदलीलां बुजेन हरिसद्वनिमुक्तदोषा ॥ संलक्ष्यते स्फटिककुड्य उपेतहेमिंसंमार्जयती यदनुग्रहणेन्ययत्नाः २१ वापीषु विद्रुमतटास्वमलामृताप्सु
 प्रेप्या न्वितानि जवने तुलसीभिरीशम् ॥ अभ्यर्चती स्वलकमुन्नसमीक्ष्य वक्रमुच्छेषितं गवतेत्यमतां गयच्छ्रीः २२ यन्नव्रजंत्यवभिदोऽरचनानुवादाः शृ
 ण्वंतियेन्यविषयाः कुकथामतिघ्नीः ॥ यास्तु श्रुता हतभगैर्नृभिरात्तवीर्यास्तास्तानाक्षिपंत्य शरणेषु तमः सुहंत २३ येभ्यर्थितामपि च नो नृगतिं प्रपन्ना ज्ञानं च त
 त्वविषयसंहर्षयत्र ॥ नाराधनं भगवतो वितरंत्यमुष्यसंमोहिता विततयाननुमाययते २४ यन्नव्रजंत्यनिमिषामृषभानुवृत्त्यादूरयमाह्यपरिनः स्पृहणी
 यशीलाः ॥ मर्तुर्मिथः सुयशसः कथनानुरागवैकल्यबाष्पकलया पुलकीकृतांगाः २५

क्ष्य हरिणंदं बुद्धितमित्यमतेत्यन्वयः २२ स्वर्गादीनामसुरादिगम्यत्वादस्य तदभावात्ततोतिशयमाहात्म्यमस्तीति भावेनाह यन्नव्रजंतीति अधभिदः संसारदुःखहेतुभूतपापानां भेतुः कृष्णस्वरचनानां बालक्री
 ढादिचरितानां जगत्सृष्ट्यादिकर्मणां वाननुवादापेक्षातिशयचनानुवादाभसुरायत्स्थानं नव्रजंति अनुवादः श्रवणमननादिलक्षणः येचान्यविषयाः । मतिघ्नीर्यथार्थज्ञाननाशनीः कुकथाः कुत्सितरतिवर्णनादि
 कृपाः कथाः शृण्वंतियेन्यत्स्थानं नपाति तासां कथानामेतत्स्थानमाप्तिप्रतिबंधकत्वेन फलं किंतु तमः प्रापकफलमपीत्याह याइति हतभगैर्विनष्टमस्तयादिभगैर्नृभिः श्रुतायाः कथास्तां शरणेषु निराश
 येषु तमस्तुक्षिपंति आत्तवीर्याः तमः पातने बह्वभ्यासेन संयुज्जशक्तयः हंत अहो कष्टं तुल्यदोषधपतितानां तारतम्यवोतकः २३ केचिज्ज्ञानसाधनयोग्यां मनुष्ययोनिं प्राप्यापितत्साधनं न कुर्वंतितत्रां
 कारणाभित्याशंक्यासुरत्वमिति भावेनाह येभ्यर्थितामिति येषु श्रुतानोस्माकमभ्यर्थितां ज्ञानादिप्राप्तिषो गम्यत्वादाकाशितानां गतिमनुष्ययोगिनं प्राप्य यन्नयस्यां नृगतौ सद्वर्धयेभ्यै गतवर्तमानं तत्त्वविषयं ज्ञा
 नेन च प्रपन्नास्तेऽभ्युष्यहेरजगति विततयामापययंत्यधकशक्त्या धर्मज्ञानप्राप्तावयोरः स्वेन संमोहिताः न भगवत् आराधनं कुर्वन्ति न वितरंत्यार्थं भो नोपदिशंत्यतो यमं ज्ञानादिवाजंतां असुरत्वात् न मनुष्या
 इदीमयर्थे ध्वनयंतिनन्वित्यनेन २४ संतो देवप्रकृतय एव भगवत् आराधनं कृत्वा तज्ज्ञानेन यन्नस्थितं हारिप्राप्तं तीत्याह यत्रेति यन्नोस्माकमुपारिस्थितं वैकुंठस्थितं हरिप्राप्तं तीत्यन्वयः येऽननिमिषा देवानामृषभ

स्वस्वामिनोहरेरनुवृत्त्यानिरंतरसेवयादूरेयमाः दूरीकृतयमलोकाः अतएव सर्वैः स्पृहणीयशीलाः सुयशसोभर्तुहरेर्गुणगणानां भिद्य कथमेयो नुरागस्तस्मादुत्पन्नयद्वैकुण्ठपारवश्यं तन्निमित्तेन जाता पाबाष्पकला
नंदाश्रुधारास्तया पुलकीकृतान्ये गानि शरीरतदवयवायेषति तथोक्ताः सुयशस इति भागवतानां विशेषणं वा वैकुण्ठादुत्पत्तिरिव लोक इति केचिदाचक्षते तस्यामस्तुतत्वादनुपपन्नत्वादिति हेतुद्वयं हीत्यनेन सूच्य
ति २५ श्रुतमनुसराति तद्विश्वगुर्वधिकृतमिति अथ मुनयः परां मुदमागुरित्यन्वयः भगवत्समाधिना नित्यवृत्तानां मुनीनां कादाचित्कमोदप्रसौक्यकारणमुच्यते तत्तद्विकुण्ठस्थानमुपेत्य कीदृशं । उतामृतत्वस्ये
शानोयदब्रेनातिरोहति । इत्यादिनायो मुक्तामुक्तप्रपंचाधारत्वेन श्रुतः सचासौ विश्वगुरुस्तेन मुक्तामुक्तप्रपंचगुरुणा हरिणाधिकृतद्विशेषतः । स्वामित्वेनाभिमतं भुवनशब्देन तत्स्थाः पुरुषालक्ष्यं तैः शिवलोको
त्तमतायवंचं दिव्यमप्राकृतं विचित्राणि नानावर्णानि विबुधाऽप्याणां विमानानि शोचयति दीपयति इति विचित्रविबुधाऽप्यविमानशोचिः । शुचिदीप्ताविति धातुः । अपूर्वपूर्वमदृष्टयोगमायाबलेन भगवदुपा
सनालब्धज्ञानबलेन प्राप्येत्यर्थः २६ मुदमुपेत्य बहिरेवावतिष्ठंततस्तत्राविशन् आविश्य चार्कचकुरिति तत्राह तस्मिन्निति तस्मिन्वैकुण्ठेषट्कक्षया गोपुरद्वाराण्यतीत्यतत्रासज्जमाना अनिवार्य
माणाः सप्तमायां कक्षयायां स्थितौ देवावचक्षता पश्यन्ति त्यन्वयः केपूरादिभिर्विंटकोऽलंकृतो विशेषो योस्तौ तथोक्तौ २७ तयोर्भाववर्णयति मत्तति अतितानां श्यामानां बाहूनां चतुष्टयस्य मध्ये बक्षसि वि
न्यस्तया मत्तद्विरेफाभृंगायस्यां सामत्तद्विरेफावनमालिकावनमालास्तयानिवीतौ परिवृतौ कुटिलया वक्रपावकस्थिता भुवासहस्फुटनिर्गतैरनेकैस्तेन रक्तैस्तेन रक्तातकटाक्षनिरीक्षणमनमार्कचिद्व्यसंकोपद

तद्विश्वगुर्वधिकृतं मुनैकवंद्यं दिव्यं विचित्रविबुधाऽप्यविमानशोचिः ॥ आपुः परां मुदमपूर्वमुपेत्य योगमायाबलेन मुनयस्तदथो विकुण्ठम् २६ तस्मिन्नतीत्यमु
नयः षडसज्जमानाः कक्षयाः समानवयसस्त्वथ सप्तमायाम् ॥ देवावचक्षत गृहीतगदौ परार्थकैपूरकुण्डलकिरीटविटं क्रवेपौ २७ मत्तद्विरेफवनमालिकयानिवी
तौ विन्यस्तयाऽसितचतुष्टयबाहुमध्ये ॥ वक्रभ्रुवाकुटिलया स्फुटनिर्गतैरनेकैस्तेन रक्तैस्तेन चमनाग्रमसंदधानौ २८ द्वायेंतयोर्निविविशुर्भिषतोरपृष्ठापूर्वायथारपु
टवज्रकपाटिकायाः ॥ सर्वत्र ते ह्यविषयामुनयः स्वदृष्ट्यायेसंचरन्त्यविहताविगताभिर्शंकाः २९ तान्वीक्ष्य वातरशानां श्वतुरः कुमारान् दृष्ट्वा दशार्धवयसो वि
दितात्मतत्त्वान् ॥ वेप्रेण चास्वल्यतामतदर्हणांस्तौ तेजोविहस्य भगवत्प्रतिकूलशीलौ ३० तान्भ्यामिषस्त्वानिभिषेषु निषिध्यमानाः स्वहंतमाह्यपिहरेः प्रति
हारयाभ्याम् ॥ ऊचुः सुहृत्तमदिदक्षितभंगद्विषत्कामानुजेन सह सात उपहृताक्षाः ३१

यानौ अनुसंधानं कुर्वती अंतःप्रविशतो निर्गच्छतश्च जनान्

ज्ञात्वातिष्ठत इत्यर्थः २८ ये मुनयः सर्ववस्तुषु स्वस्वतंत्रस्पर्शहरेर्दृष्ट्यांतर्यामित्वदर्शनेन अविषयानि स्पृहाः अतएव विगताभिर्शंकाः । अविहताः अप्रतिहतगतयः सर्वत्र संचरन्ति हि यस्मात्तस्मा
त्ते मुनयः तावपृष्ठमिषतोऽपश्यतोस्तपोद्धारितया प्रविशुर्गुरित्यन्वयः । यथापूर्वाऽष्टद्वारः भविष्युः निःशंकतया कीदृशीद्वारः या अपुटवज्रकपाटिका आरेण पिचलेनालंकृतपुटं पस्याः सा अपुटा वज्र
शिलया कृता कपाटिका अपुटा वज्रकपाटिकायां सा तस्तथा । लोहमप्यारकूटस्यात्पिचलं चारमस्त्रिपामित्यादयः २९ ततः किमभूदिति तत्राह तानिति वातो वायुरेवरशानावसंवेपातेतया तान् कुमारानि
त्पुके विवृणोति दशार्धवयस इति दृष्ट्यायं च वर्षानुविदितात्मतश्चान्नातपरमात्मस्वरूपान् वेप्रेण पृष्ठ्यास्वल्यतां प्रवेशप्रतिरोधं च कतुः अतदर्हणान् स्वस्वलायोपयान् तेजस्तेषां भयं बहिर्विषयाऽग
णय्य तत्र निमित्तमाह भगवदिति भगवतोहरेः प्रतिकूलैरुद्वेगशीलं योस्तौ तयातौ । जपस्य विजयस्यापि कदाचिद्ब्रह्मरापतः । कृष्णावतारपर्यंतं प्राति कल्पं च जायत इति वचनेन शापनिमित्त
प्राति कल्पं सावधिकं चेति ज्ञायते अन्यथा तयोस्तत्राह स्यान्मेव न युज्यते रजआचमावस्योक्तत्वात् ३० न्यस्तदर्हत्वात्प्रतिपि द्वास्ते तूष्णीययागतं यपुः किमत्राह तान्भ्यामेति सुपु अर्हंतमाः पूज्यतमाः सुहृत्
भयहरो दिदक्षितस्य दर्शनेच्छायां भेगावभ्रेसां तद्विषत्कामानुजेन सह सात उपहृता नि अतिकुलीकृतान्यक्षीमिषेपदेतथोक्ताः प्रतिहारयाभ्यामनिभिषेषु देवेषु मिषत्सु पश्यन्तु निषिध्यमाना ऊचुरित्यन्वयः ३१

कोवाकुलितनेत्रत्वद्वित्तनाकित्वहितमेवतत्कीदृशमूचुरितितत्राह कोवेति भगवत्तच्चैःपरिचर्ययासमुन्नतपूजादिसेवयाइहवैकुण्ठेस्वयोर्यंस्थानमेत्यतद्वर्मिणांतस्यहरेर्ध्यानादिधर्मवतांसांभागवतानाम
पिमध्यैकःपुमान्विषयस्वभावःशत्रुरयमिदंभित्रमितितामसशीलः वाइत्यनेनात्यंतानुपपत्तिमूचयति भगवद्विषयेशंकनीयोस्तीतिभगवन्निषेधःक्रियतइतितत्राह तस्मिन्निति कुहकयोर्मिथ्यादृष्टिमनोर्षुव
योरात्मवत्तथात्मापरिशकनीयस्तथेहतस्मिन्भगवत्विषयेपरिशंकनीयविरुद्धस्वभावः कोवास्तिनकोपीत्यन्वयः कुतोनास्तीत्यतआह प्रशांतेति लोकेअप्रशांतस्यपरेणसहोत्पादितवैरस्यचशंकनी
योदृष्टस्थानायंपुरुषेषुप्रशांतत्वात्अनुत्पादितवैरत्वाच्च किंचप्रकृष्टानंदस्वरूपत्वादनुपहृतैश्वर्यादिषुगुणपूर्णत्वात्सर्वशरीरेषु गतत्वादप्रतिद्वंद्वत्वादमाकृतशरीरत्वाच्चात्मीस्मिन्निषेधोव्यर्थइत्यर्थः ३२ था
पादितदोषएवपुरुषोदंडयोग्यद्वितितपोर्दोषित्वमुपपादयति नहीति इहास्मिंल्लोकेस्थिताधीराज्ञानिनःसमस्तस्यमुक्तामुक्तप्रपंचस्यकुक्षयःशरीरकुहराणियस्यावासभूतानिससमस्तकुक्षितस्मिन् यद्वा
समस्तकुक्षौस्थितेभगवतिअंतरंछिद्रंभेदनपर्यंतिकिंतुपत्रयस्मिन्लोकेनभसिमाकाशेनभोघटाकाशमिवात्मानंस्वात्मस्थंभगवद्रूपमात्मनिठ्यासिभगवद्रूपेण्यतितपोरैक्येनेत्यर्थः ततःकिमत्राह पु
वयोरिति एवंज्ञानियत्यक्षेजाग्रतिमुरालिगिनोर्द्वैवलक्षणवतोर्षुवयोर्मनसायतोर्भेददर्शनादस्यभेदस्यद्रष्टुःपुंसःसर्वत्रदुःखमामिहूपभयंभवति तादृशमुदरभेदि उद्वताअरादोषायस्मात्तदुदरंजलतस्यभे
ददर्शनेनमिच्छंभयंरूपुत्पादितंकिंप्रतिशरीरंमंतर्पामित्वेनस्थितस्याभयस्यहररन्यस्माद्रूपमस्तीतिबुद्धिःकृता अन्यथास्मन्निवारणंकिमितिउक्तम् । हिशब्देनतत्त्वानुभवसिद्धदर्शयति । यद्वा । सर्वोदरगतं

कोवाइहेत्यभगवत्परिचर्ययोच्चैस्तद्वर्मिणामपिसतांविषयस्वभावः॥ तस्मिन्प्रशांतपुरुषेगतविग्रहेवांकोवात्मवत्कुहकयोःपरिशंकनीयः३२नह्यंतरंभवगती
हसमस्तकुक्षावात्मानमात्मनिनभोनभसीवधीराः ॥ पश्यंति यत्र युवयोःसुरालिगिनोर्किंव्युत्पादितं बुदरभेदिमयंयतोस्य ३३तद्वाजमुष्यपरमस्यविकुंठभ
तुःकर्तुंनयुक्तमितिधीमहिमंदधीभ्याम् ॥ लोकानितोव्रजतमंतराभावदृष्ट्यापापीयसस्त्रयइमेरिपवोस्ययत्र ३४तेषामितीरितमुभावधार्यधोरंतरंब्रह्मदंडमनि
वारणमस्रपूगैः ॥ सद्योहरेरेनुचरावुरुविभ्यतस्तत्पादग्रहावपततामतिकारेण ३५ भूयानवाद्भिभगवाद्भिरकारिदंडोयोनौहरेतसुरहेलनमप्यशेषम् ॥
मावोनुतापकलयाभगवत्स्मृतिघ्नोमोहोभवेदिहतनौव्रजतोरधोः ॥ ३६ ॥

ब्रह्मपेभेदेनविचक्षते । सर्वत्रापिभयतेषांभूतानांतमएवचेतिवाक्यंप्रमाणयति ।
युवयोरितिचतुर्तीयाथेषधी । तयातशरपालत्वेनस्वस्वामिसंबंधस्यस्वानुभवसिद्धत्वेनतदपलोपेनसर्वापलापप्रसंगात्भगवदपराधएवकृतइतिद्योतयति ३३ एवंदोषानुपपाद्यतद्योग्यंदंकर्तुमुपक्रमं
ते तद्वाइति मंदधीभ्यांकपटबुद्धिभ्यांयुवाभ्याममुष्यविकुंठभर्तुर्भूलक्षपस्यपरंपश्चादस्यावतारंतर्पामिहूपस्यचपद्रेददर्शनतत्कर्तुंनयुक्तमितिधीमहिचित्तपामः । तद्युवाभ्यांकृतमतंतराभावदृष्ट्याभेददर्श
नेनेतोवैकुण्ठलोकाद्यत्रयेषुत्रिष्विभेदयोःस्यहरेरिपवःस्युःतान्पापीयसोऽतिपापाज्जन्ययोग्यान्लोकान्देहान्ब्रजतमित्यन्वयः । त्रीनासुरादेहान्यातामित्यर्थः । वाइत्यनेनयथोदकंदुर्गैर्वृष्टंपर्वतेषुविधावती
त्यादिश्रुतिप्रमाणयति ३४ स्वसोजयविजयौतच्चेतनावितिध्वनयति तेषामिति । तावुभौहरेरेनुचरीजयविजयौतत्त्वद्विभ्यतइत्यन्वयः । ब्रह्माद्याद्यस्रपूगैरनिवारणप्रतिषेधुमशक्यधोरंतेषामिती
रितंब्रह्मदंडंब्रह्मशापमवधार्यइदिकृत्वाकिंचेतर्पापौदृक्नीतइतितत्पदग्रहावपततांभूमावितिशेषः अतिकारेणेपीतमपातिरेकंदर्शयति सद्यइतिनिर्दोषत्वम् ३५ पादयोःपतित्वाताभ्यांपुनःकिंकृतमत्रा
ह भूयानिति हेचतुर्थाश्रमशिक्षामणयोभगवद्भिभगवद्भिरस्मत्कृतादधादपराधादिहेताभूयान्महान्दंडोऽकारिपुक्तएवापभित्तुवाते यइति योदहोनावावयोः नकेवलंपुण्यदपराधमेवहरति किंत्व
शेषंयथातयासुरहेलनंश्रीब्रह्मादिदेवावज्ञानमपिहरेतवर्तुंसमर्थोभवति तत्रेदंभगवतः प्रार्थयावहे मावावयोरिहवैकुण्ठेस्थितयोरीशानोर्नोपुष्माकमनुतापकलयापथात्तापलेशेनपुनःपूर्ववत्भगवत्स्मृति
घ्नोभगवतोयथास्वरूपज्ञाननाशकोमोहोभाभवेत्तमाभूत् कीदृशयोर्धुमच्छापेनाधोधाखेकादप्यधरलोकांमासुरंजत्रोरंशेनेतिशेषः ३६

जयविजययोः सनकादीनामलोहरेः कर्णताडितः किनाभूदनाह एवमिति द्वयोरप्यंशांशिविषयभावहुत्वास्त्वानामिति बहुवचनं एवंस्वानांस्वपार्षदानांस्तसुसनकादिषु अधिकं प्रतिपातलक्षणमपराधानि शम्पनिलयात्मुक्तस्यानात्तदैवतस्मिन्समकक्ष्यास्थानोऽस्थितांस्तान्पयावित्यन्वयः स्वानांस्वभक्तानां सदातिक्रमविचयमानमपराधमिति वा आर्याणां हानिनां ह्यहो हृदयंगणः भगवदगमनं सनकादीनां पुण्याधिक्यं धनयति परमेति ३७ शेषकलुषितशेषुषित्वात्सुत्यापराधतत्त्वाभिन्नारोप्यतस्मिन्नागतेतेषु नपस्तिर्यक् दृष्टयोभूवन्किमनाह तंतिविति तुशब्दोरोपेस्तात्कालिको मध्यं दिनं चलनाकं वचतुचिरकालमावीति निरूपयति स्वपुंभिः स्वभृत्यैः प्रतिहृत्य प्रत्यर्पितमौपयिकं मुपायनादिसत्कारद्रव्यं पस्मे सतथोक्तं सहसोत्थायागमनात्संक्षिप्तवाहनादिगमनयोग्यसाधनं वा चक्षुर्विषयमित्यनेन प्राप्तमांयाया रूपभ्रातिमुन्मूलयति स्वसमावेगम्यमितिसंविदानंदलक्षणमपश्यन्नित्यर्थः तदानींतनमैववौशेष्यवर्णयति हंसश्रियोरिति हंसवद्वलभियोर्व्यजनयोः शिववायुना सुखस्पर्शवायुना लोके चंचलं शुभ्रं धवलं चातपत्रमुष्णं निवारणच्छत्रं तदेव शशीचंद्रमास्तस्य केसरे म्योरदिमभ्योनिःसृतानि शीकराणि वातास्त एव चानूनि वारीण्यस्मिन्स शिववायुलो लुभ्रातपत्रशशिकेसरावुस्तम् ३८ कृत्स्नः पूर्णः प्रसादः प्रपन्नता यस्य सतथा सुप्रसन्नमेवं विधेमुत्सं पस्य सतथा तस्पृहणीय धाम कमनीयतेजः पुंजमिच्छा विषयस्थानवा स्नेहोदूतयावलोककलपाकटाक्षकलयामकानां हृदि सत्स्पृशंतं तर्गिन्द्रिय सुखं कु

सुवंतदैवभगवानरविंदनामः स्वानां विबुध्य सदातिक्रममार्थं हृद्यः ॥ तस्मिन्ययौ परमहंस महासुनिनामन्वेषणीय चरणोचलयन्सहश्रीः ३७ तंत्वागतं प्रति हृतोपयिकं स्वपुंभिस्ते चक्षताक्षविषयं स्वसमाधिगम्यम् ॥ हंसश्रियोर्व्यजनयोः शिववायुलो लुभ्रातपत्रशशिकेसरां वुस्तम् ३८ कृत्स्नप्रसादमुत्संस्पृहणीय धाम स्नेहावलोककलया हृदि सत्स्पृशंतम् ॥ श्यामेष्टया वुरसिशोभितया श्रिया स्वश्रीवामणिं सुभगयंतमिवात्मधिष्यम् ३९ पीतांशुकंपृथुनितंबमधिस्फुरंत्याकां च्यालिभिर्विस्तयावनमालया च ॥ वल्युप्रकोष्ठवल्यं विनतासुतांसे विन्यस्य हस्तमितरणधुनानमजम् ४० विद्युत्क्षिप्नमकरकुंडलमंडनाहंगं हस्तथलोन्नसमुत्संमणिमतिकरीटम् ॥ दोर्दंडसंडविवरे चरता परार्धहारेण कंधरगतेन च कौस्तुभेन ४१ अत्रोपसृष्टमिति चोत्सृष्टमिदिरायाः स्वानां धिया विराचितं बहुसौष्ठवाद्यम् ॥ मह्यं भवस्य भवता च भजंतमंगने मुनिर्निरक्ष्य न वितुषदृशो मुदाकैः ४२

वैतं श्यामेर्दंडनीलरत्नकांतिनिमेषु भौविस्तीर्णैः उरासिशोभितया श्रिया श्रीवत्स रूपयात्मनश्चतुर्मुखस्य धिष्यं गृहस्थानीय रूपं कौस्तुभोन्नसमुत्संमणिमतिकरीटम् ३९ पीतांशुकंपृथुनितंबमधिषीतां वरावीतविस्तीर्णकटितटोपरि स्फुरंत्यासहस्रगुणयाकां च्यालिभिर्विस्तयाशदितयावनमालया च शोभमानं वल्युनिसुंदरं प्रकोष्ठमणिबंधस्थाने वलयः कंकणोपस्य सतथा इतरेण दक्षिणेन करोणाज्जकमलंधुनानंकं पयंतम् ४० कात्यादिगुणैर्विद्युत्क्षिप्तीतिरस्पतीमकराकारकुंडले विद्युत्क्षिप्नमकरकुंडले तयोर्मंडनाहं अलंकारयोग्ये गृहस्थलेषां स्मस्ततथा तच्चोन्नसमुत्संमणिमतिकरीटम् ४१ यौतर्गमिति भक्त्युद्रेको भगवददर्शनानंतरं बहिरापि निर्गत इति भावेनाह अत्रेति ते मुनयो हरेरंगवीक्ष्य मुदानविरुद्धशः । अलंबुद्धयमासनेत्राः कैः शिरोभिर्नेमुरनाधारं दधत् भुवि पेतुरित्यर्थः अंगागिनोरगुरापि भेदो नास्तीति तस्येति विशेष्यावचनमित्यतस्तदंगं विशिनष्टि अत्रेति च शब्दोपपत्त्यर्थः यथा ब्रह्मादिभिराध्यां देविराया लक्ष्म्या अपि अत्रास्मिन्काले उपसृष्टमुद्रतमित्युत्सृष्टं यद्वात्र केशादिपादावयवविशिष्टेषु विद्मं योपसृष्टमवसितं निश्चितं नातः परमिति तथापि स्वानां स्वभक्तानां धि

पादिरिचिह्नैर्मृतं केचित्सर्वदेहात्तद्दृष्ट्यावकाशमादेशमात्रं पुरुषं वसंतमित्यादिना । अविद्यमानकर्णविद्यमानस्मृतिस्तथा । उभयं च न भोक्तृपूर्वसिद्धेः पुनस्मृतिरित्यभिधानाच्च । तस्माद्वचनाशब्दस्य स्मरणा
 यैश्च सिद्धं इतोपि भक्तयिष्यास्मृतेन कृतं कृतस्य न्यूनातिरेकसंभवादिति भावेनाह बह्विति विपुलानेकयोर्वहुरिति वचनादनंतसौंदर्यादिगुणपूर्णं इतोपि मायारचितं नेत्याह गल्लपिदि मलं मयदृष्टि
 भित्ति ४२ अर्थे कयाकारित्वाभेदं मायारचितमित्याह तस्येति स्वविवरेण स्वनासिकारं भेदात्तर्गतः प्रविष्टस्तस्य हरेः पदारविंदयोः किंजल्कैः केसरैरिव स्थितैरजोभिर्मिश्रासंप्लुतास्तुलसीतस्मात्
 रंदिनमधुना युक्तोर्मदोवायुस्तेषां सनकादीनां चित्तन्वोः संक्षोभं च न विकारं च कारेत्यन्यथः । विकारानुत्पत्तौ काउपपत्तिरिति तत्राह अक्षरजुषामिति वैराग्यादिगुणैरक्षरजुषाप्रसहेषतान्णासिन्नादिज
 नेन पच्यपूर्वविकारसंभावनाप्राप्तिर्नास्ति तथापि हीरचरणपित्तुलसीमहिमातिशयचोतनाय मनोविकासलक्षणविकारादानं दाक्षुधारासंपातस्तदनुसंक्षोभाद्रोमांच इति सूचितं । क्षुभसंचलविधातोः
 ४३ मनश्चलेनेन्द्रियचलनं तस्मात्तनोः संचलनमिति नियमादतोऽप्यपिकश्चनसंक्षोभइति ध्वनयन्नाह तेवाइति यो नित्यं स्वहृदि अंतरेऽपरोक्षीक्रियते स एवायमित्यतोऽप्युपेति । पित्र्बंधनइति धातोः संच
 र्दमुकुलितं असितं न वोत्फुल्लं वदनमेवासितपद्मकोशमन्यथासितं शुक्लं असितं कृष्णमिति वाशापप्रदानस्यानभीष्टत्वेन मुखस्य काण्यजातं तदपुष्पमुत्तरत्रशापानुमतिप्रतीतिः । यद्वा नेत्रयोर्नलिनवर्णत्वेन तद्युक्तत्वा
 वदनाख्यनीलपद्मकोशमद्वीक्ष्य स्वयं वामनत्वाद्धरेः प्रांशुत्वापूर्वमुखाः हृष्टालम्बाशिषो भगवदवयवेषु मुखमुसदं दर्शनात् प्रागुपपद्योच्यते सुंदरतराधरकुंदवदलोहासश्च यस्मिन्सतथातपुनर्मुसदं दर्शनात्
 तस्यारविंदनयनस्य पदारविंदं किंजल्कमिश्रतुलसीमकरंदवायुः ॥ अंतर्गतः स्वविवरेण चकार तेषां संक्षोभमक्षरजुषामपि चित्तन्वोः ४३ तेवाजमुष्यवद
 नासितपद्मकोशमुद्वीक्ष्य सुंदरतराधरकुंदहासम् ॥ लब्धाशिषः पुनरवेक्ष्य तदीयमंत्रिद्वंद्वं नखारुणमणिश्रयणं निदधुः ४४ पुंसांगतिमृगयतामिह योगमा
 र्गैर्भ्यानास्पदं बहुमतं नयनाभिरामम् ॥ तेतद्वपुर्दर्शयानमनन्यसिद्धैरौत्पत्तिकैः समगृण्युतमष्टभोगैः ४५ कुमारः ॥ योतंहितो हृदिगतोऽपि दुरात्मनां
 त्वमद्यैषिनो नयनमूलमनंतराहः ॥ यद्वैवकर्णविवरेण गुहांगतो नः पित्रानुवर्णितरहो भवदुद्भवेन ४६ तं वां विदामभगवन्परमात्मतत्त्वं सत्त्वेन संप्रतिरतिर
 चयंतमेषाम् ॥ यत्तेनुभावविदितैर्दृढभक्तियोगैरुद्भूतयो हृदि विदुर्मुनयो नुरागाः ४७

तरंतस्मात्पारुणात्कमण्यस्तेषां श्रयणमाश्रयणमाश्रयं तदीयमंत्रिद्वंद्वमेवेक्ष्यावाहमुखाहृष्टालम्बाशिषो भगवदवयवेषु मुखमुसदं दर्शनात् प्रागुपपद्योच्यते सुंदरतराधरकुंदवदलोहासश्च यस्मिन्सतथातपुनर्मुसदं दर्शनात्
 हृदयस्य चैकस्वमपप्रयश्रित्यर्थः ४४ मनःसंकल्पेन वांग्द्विप्रवृत्तिदर्शनादप्यपिकश्चनसंक्षोभः संजातइत्यभिनयंतः स्तुवंतीत्याह पुंतामिति ध्यानास्पदमुपासनाविषयं बहुपूर्णतायामिति धातो
 वैहृत्वेन पूर्णत्वेन मत्तं ज्ञातं नयनान्यभिरमयति सुखयति इति नयनाभिराममेवं विधं तद्वपुर्दर्शयानं दर्शयंत मनन्यसिद्धैरन्यैरनुभूतैरौत्पत्तिकैः सह जैरष्टभोगैराणिमाद्यष्टैर्ष्वयैर्युतमिभ्रतमभिबंहरिसमगृण्यतित्यन्व
 यः । वृत्तताविति धातुः ४५ गुरुपदिष्टगुणानुसंकीर्तनरूपत्वादियस्तुतिः पारमार्थिकी न लौकिकीत्याशयेनाह योतंहितइति त्वदुरात्मनामशुभमनस्कानां हृदिगतोऽपि अंतर्हितोऽसि अत्यंतसमीपवर्तिनोऽदर्श
 नवचनं स्तुतिस्वाद्युत्पत्तानामपमपरमार्थतइत्यतल्लभनंतराहइति अनवसितमाहात्म्यादिदमपि किंचन माहात्म्यमित्यर्थः सत्त्वमद्यनो नयनमूलमेषिचक्षुर्विषयंगतोऽसि किं गुणविशिष्टत्वेनेत्यत आह
 यदीति भवतउद्भोजनं नयस्य सतथा तेनः पित्रानात्राब्रह्मणा यद्विधेयलक्षणेनानुवर्णितरहः यथावदुपदिष्टरहस्यः हरिरस्मत्कर्णविवरेण हृदयगुहांगतो भूतल्लक्षणविशिष्टत्वेनेति शेषः । अनेन स
 विधानंदलक्षणमंगवंतमद्वाब्रह्मतुमायामपति एवकारेणोपदिष्टहृदयोऽप्योरेकत्वं द्रवयति ४६ इतोपि नेदंतकालोपपन्नमायामयकूर्पां किंतु साक्षाज्जगज्जन्मादिकारणमिति भावेन स्तुवंतीत्याह तंत्वा
 मिति हेमवद्वः पित्राज्जन्मादिकारणत्वेनोपदिष्टः तथेदानींचक्षुर्विषयश्च तंत्वां परमात्मनः परब्रह्मणस्तत्त्वमनारोपितं रूपं विदामविश्वः । कीदृशं त्वांसंभतीदानीं तेषां लोकानां सत्त्वेन गृणेन रवेः सुखं

रचयंतमुत्पादयंतं सृष्ट्यादौ प्रवर्तमानस्यानारोपितरूपत्वे किंमाणाभित्याशंक्यसम्यग्ज्ञानिज्ञानं मानभित्ताहुतीत्याह यनइति तवानुभावस्य जगत्सृष्ट्यादिमहिम्नानुभावेन निश्चयज्ञानेन विदितं लब्धे हरेरचलैर्भक्तियोगैर्विरागाविषयपुशोभनाध्यासबुद्धिविधुराश्रयद्वयोन्मीलितार्हकारं बंधा उत्पादितपुत्रभायादिस्नेहरूपहृदयग्रंथयोगामुनयः सर्वज्ञाः परमहंसा यत्तत्त्वं विदुरुपाः सापरोक्षीकुर्वन्ते तादृक्त्वत्वात्मकत्वाविषयव्यवहारः ४७ इतोप्युपनिषत्कामिन्यापारिष्वक्तं ब्रह्मत्वमेव यतो भगवत्कथारसायनस्वादुज्ञानमुक्तावानंदसमृद्धिहेतुभूतभक्तिज्ञानमंतरं दर्शनमात्रेणापारिषक्तभक्तिज्ञानानां पुंसां योग्यामुक्तिनाकांक्षतइत्याह नार्यंतिकमिति आत्यंतिकं प्रसादं भगवद्वर्शनमात्रेणांलंगशरीरात्पयसपेविद्यमानभक्तिज्ञानपरिपाकाभावात्संयमनभिन्यक्तानंदमोक्षमपिन विगणयंतितिविशिष्टोपमिति न बह्वन्त्ये । भक्तिज्ञानपरिपाकादां किंचित्पूर्वचमुच्यते । दर्शनेन हरेस्तत्रानंदः पूर्णतां ब्रजेदिति वचनात् । तव भक्त्या कथा मृतपाननृपत्वात् भुवउन्नयैरुज्जुंभणविशेषैरपितभयभयत्यारभेष्टचादिपदांकेचकिमुक्तव्यं कुशला इत्यनेन मुमुक्षुः केवलमक्तो मुक्तावपि सुखी भवेदित्यतो मोक्षेच्छुभ्यानां पक्षकाणां मुक्तावानंदोद्रेकस्यादिति भक्त्या पादनमेव साधोपानिति बुद्धिपाटवं सूचयति कीर्तन्य कीर्तनीयं तीर्थशुद्धं शोयस्य सतथा तस्य अत्र मुक्तीनां बाहुविषयात्तदधिकारिणां च तत्मात्मानुक्तावपि भेदः पारमार्थिकः तदातुरकत्वेनाशुरापि स्वगतो भेदो नास्ति अनेकत्वे मिथो वैषम्येण नाश्रयत्वापत्तेः प्रमाणविरोधाच्चेति चोचितं

नार्यंतिकविगणयंत्यपि ते प्रसादं किंचान्यदपि तभयं भुवउन्नयैस्ते ॥ थेंगत्वदं विशरणा भवतः कथायाः कीर्तन्य तीर्थयशसः कुशलारसज्ञाः ४८ कामं ब्रजेम वृजिनैर्निरयेषु नष्टाश्चेतोऽखिवद्यदिनुते पदयोरमेत ॥ वाचश्चनस्तुलसिवद्यदिते प्रिशोभाः पूर्यंतते गुणगणैर्यदिकर्णरंघ्रः ४९ प्रादुश्च कथयदिदं पुरुहूतरूपं तेने शनिर्वृतिमवापुरलंघशोनः ॥ तस्माद्दं भगवतेन मद्द्विधेमयोनात्मनां दुरुदयो भगवान्प्रतीतः ५० ॥ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे तृतीयस्कंधे षोडशोऽध्यायः ॥ १६ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ इति तद्गुणतांतेषां मुनीनां योगमधर्मिणाम् ॥ प्रतिनंद्य जगादेदं विकुण्ठनिलयो विभुः १ श्रीभगवानुवाच ॥ एतौ वै पार्षदौ मर्हजं यो विजय एव च ॥ कदर्थी कृत्यमां यद्बोद्धकांतामतिक्रमम् २ यस्त्वेतयोर्धृतोदंढो भवद्विर्मामनुव्रतैः ॥ स एवानुमतोऽस्माभिर्मुनयो देवहेलनात् ३

४८ वयमपि त्वदंघ्र्ये कशरणात्वादिदमेवाकांक्षा महेनान्यदिति विज्ञापयंत्येति आह काममिति अंघ्रीशोभयंत्येति त्पंघ्रिशोभाः स्तुतिद्वारेणेत्येति शेषः निरयेषु पश्चादियोनियुज्जिनैर्दुःखैर्नष्टाः छिन्नाः । यावत्परमभक्तेस्तु भुज्यते दुःखमुल्लङ्घयाम् । तावन्मुक्तौ सुखोद्रेकस्तत्र चेद्भक्तिवर्धनमिति वचनायैव भिन्नैर्यनिरयमाप्तिप्रार्थनाक्रियते इत्यभिप्रायः ४९ सत्याभक्तैः सर्वानंदोद्रेकः स्याद्यथा तवापरोक्षसंभवो वत्तत्तथा स्यादपराधमविगणयंत्येति भावेनाहुरित्याह प्रादुरिति पुरुविस्तीर्णं हुतं पशोयस्य सतथा हे पुरुहूत अलं निर्वृतिमापुरित्यनेना तर्ह्येवांछितेः स्पष्टस्वसूचयति तत्पेयं प्रत्युपक्रियेत्याहुरित्याह तस्मादिति यो भगवान्मतीतः प्रेक्षितो भक्तैरिति शेषः यश्च दुरात्मना दुरुदयः दुःप्रकाशस्तस्मै भगवते इदं मुत्कृष्टं नमः विधेम कुरु इत्यर्थः ॥ ५० ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे तृतीयस्कंधे विजयध्वजकृतटीकायां षोडशोऽध्यायः ॥ १६ ॥ दुस्त्यायति परिहाराय भक्त्या हारिरेव प्रार्थनीय इत्ययमर्थः प्रतिपाद्यते ऽस्मिन् अद्यापेत्तत्रादौ भक्तपराधीनोद्वाहितप्रकटपिप्पलुहोः सनकादीन् प्रतिस्नेहवचनप्रकारमाह इतीति । योगो भक्तियोगः स एव धर्म एव । भस्तीति योगधर्मिणः तेषां भिदं दक्ष्यमाणं तस्त्वनं प्रतिनंद्य वैकुण्ठनिलय इत्यनेन प्रदीतं पारिच्छिन्नं निवारयति विभुरिति विभुः सर्वगते पत्याविति यावदः १ महाभिति । व्यत्ययेन जयविजययोः पार्षदौ प्राधान्यं सूचयति भाकदर्थी कृत्या विगणयत्याप्रयोजनीकृत्येति वा तत्कुतश्चित् तत्राह यद्दइति बह्विति क्रियाविशेषणं यथा बहुः पूर्णो भवति तथा तिक्रममपराधमक्रातामकुर्वता यत्तस्मादिति शेषः २ तदिदं भगवताप्येतौ वैष्णवाविति शंकित्यायुष्माकमरमाकं केकमनरकत्वाद्युष्माभिर्दत्तपुर्वदंढोऽस्माभिर्दत्तइत्याह यस्त्विति ३

किंवाचइतित्राह तद्वदिति तत्तेनदंढानुज्ञानेन किमेषांप्रसादनमत्राह ब्रह्मोति सर्वेषामितिपदमध्याहृत्यान्वेतव्यं मेममभक्तिपुक्तं ब्रह्मविप्रकुलं सर्वेषांपरदैवंपूज्यं हिमसिद्धं मेपरंमत्तात्पर्यं पुक्तमिति वा अन्यकृतापराधस्य स्वात्मन्यारोपणं कथमत्राह तद्वदिति ४ एतदेवोपपादयति यन्नामानांति ततः काहानिरत्यतआह सइति आंमयः कुष्ठलक्षणः । अमरोगइत्यस्मादातोः स्वार्थेपक्षमत्ययः रोगमंगमंगयापयतीतिअस्मिन्नर्थेणचिवा ५ लोकेपूज्यत्वायहरिब्राह्मणेषुपरममियत्वंप्रतिपादयति यस्येत्पादिना यस्यममामलाभृतत्वप्रदपशः श्रवणादिलक्षणोवगाहः स्नानरूपप्रवेशः सद्यस्तत्क्षणादेवाश्वपंचजगत्पुनाति भवद्वयउपलब्ध्याविस्तृतासुतीर्थसुपावनीकीर्तिर्यस्यसतथा सोहविकुंठः बोयुष्माकंप्रतिकूलवृत्तस्वबाहुमपिछिद्यामित्यन्वयः सर्वोत्तमोपिभगवान्निप्रदेः पूजनायच । गुणलब्धिततोद्भूतेनित्यपूर्णगुणोपिपसन् । ब्रूयुश्चान्येकचित्तुतदुक्तेरनुसारतः । उपादत्तेवरांश्चापिलोकानामोहनायचेतिवचनेनकथपूर्णगुणस्यस्वतस्तृप्तस्यहरेरन्यतोऽगुणलब्धिरितिचोद्यनिरस्तम् ६ विप्राणांचरणपद्मपवित्ररेणोः सेवयासेवाविहं वनेनप्रतिलब्धशीलं विहविततत्स्वभावमिदं केवलं विहं वनार्थमोहनार्थमुच्यतइतिभावेनात्मानंविशिनष्टि सद्यइति नामसंकीर्तनादिनासद्यस्तत्क्षणादेवक्षतंनष्टमसिलंजनस्यमलंअधेयेनसतथातं । मलंछिद्यार्थोर्नस्त्रीतिपादवः । स्वरतत्त्वेनविरक्ततदपेक्षपाराहितमिवास्थितमपिमांश्रीनजहातीतियद्यस्मात्स्वबाहुमपिछिद्यामितिपूर्वेषान्वयः । अनुक्तश्चगुणाविष्णोरुक्तादोषानतस्तपतु । अज्ञानादोषविज्ञानं गुणज्ञानं यथार्थतइतिश्रुत्याविमचरणसेवाहरेनष्टमलत्वं किंनस्यादितिचोद्यनिरस्तं संदिग्धवचनं तु मोहार्थत्वादितिज्ञायते विप्राणांचापिमक्तानामन्येषांच

तद्वः प्रसादयाम्यद्यब्रह्मदैवंपरंहिमे ॥ तद्वचेवात्मकृतं मन्थेयस्त्वपुंभिरसत्कृताः ४ यन्नामानिचगृह्णातिलोकोभृत्येकृतागसि ॥ सोसाधुवादस्तदकीर्तिहंति त्वचमिवामयः ५ यस्यामृतामलयशः श्रवणावगाहः सद्यः पुनातिजगदाश्वपंचविकुंठः ॥ सोहंभवद्वयउपलब्धसुतीर्थकीर्तिछिद्यंस्वबाहुमपिवः प्रतिकूलवृत्तिम् ६ यत्सेवयाचरणपद्मपवित्ररेणोः सद्यः क्षतासिलमलं प्रतिलब्धशीलम् ॥ नश्रीर्विरक्तमपिमांविजहातियस्याः प्रेक्षालवार्थमितरेनियमोर्हतेतद्व ७ नाहंतथाप्रियजमानहविर्वितानैश्रोतद्वृत्ततुतमदनुहुतभुङ्मुखेन ॥ यद्वाह्यणस्यमुखतश्चरतोनुघातंतुष्टस्यमध्यवहितैर्निजकर्मपाकैः ८ येषांविमर्भ्यहमसंखंडविकुंठयोगमायाविभूतिरमलांघ्रिरजःकिरीटैः ॥ विप्रांस्तुकोनविषहेतयदर्हणांभः सद्यः पुनातिसहचंद्रललामलोकान् ९

जनार्दनः । ब्रह्मणः शंकराद्वापिदेवताभ्यस्तथैवच । आत्मनश्चश्रियश्चैवसकाशात्पीयतामपि । पूज्यतामत्यपुक्तं चवदेत्कापिविशोहयन् इत्यनेनपरिहर्तव्यंस्त्रीत्वविशेषात्मानंजहातीति किमाहत्स्यंविशिष्योच्यतइतित्राह यस्याइति मदितरेषांब्रह्मादीनानियमस्वपोलक्षणोयस्याः श्रियः प्रेक्षालवार्थकटाक्षनिरिक्षणलेशार्थमर्हतइत्यन्वयः यद्वा मदितरेषानियमोयस्याः प्रेक्षालवार्थमर्हतेताश्रीर्ममचरणपद्मपवित्ररेणोः सेवयाप्रतिलब्धशीलंनिरंतरंमदुपासनास्वभावमितिक्रियाविशेषणं मानंजहातीतियत्तस्मादेवंविधमाहात्म्योर्हयुष्माद्विरोधकरंस्वबाहुमपिछिद्यामिति विप्रभ्यः किमपिप्रयोजनमनपेक्षमाणं किंनस्याह सद्यइति सद्यइत्यनेनेतरसेवेकेभ्यः स्वसेवकानाकालक्षेपमंतरेणफलप्राप्तिं चनयति श्रियोमत्तः प्रयोजनसद्भावेपिनमत्तस्याअर्थइत्याह विरक्तमिति वैविशिष्टमपिरक्तंस्वरतमित्यर्थः स्वरतस्यान्यतः प्रयोजनपेक्षाधिक्रूरोति अपीति ७ वदान्यानुपुरुषान्शिखमाण्डवपुनरपिविप्रान्स्तौतीत्याह नाहमिति अहंवितानैरुत्तमकल्पैर्धैः करयैश्रोतद्वन्तुततेनाज्जेनलुप्तंस्पंदं मानंयजमानस्यहविर्नशुक्मुखेनादंस्तथातृप्तिनयामि अहंयथामध्यवहितैरपितैर्निजकर्मपाकैः फलैस्तुष्टस्यचरतोभुंजनस्यब्राह्मणस्यमद्रक्तिलक्षणस्यविमस्यानुघातंसंप्रतिकूलमुखेनाभिअदनेनप्रीतोभवामीतियत्तस्मान्मेतिमि यत्वाद्दिमापूज्याइतिभावः ८ इदानींस्पष्टमसुरजनमोहकवचनमिदमितिप्रकटयन्विमान्स्तौतीत्याह येषामिति अस्रुहापूर्णाविकुंठाविगतभेदाद्ययोगमायास्वरूपेच्छातयागिभूतिर्विविधभवनं आदिस्थानामहंविष्णुरित्यादिसंख्यस्यसतथोक्तः अहंकिरीटैर्षांविप्राणाममलांघ्रिरजोविभक्तिोनुपमानूतान्विमान्निविषहेतसोदानभवेदित्यन्वयः एकस्मिन्नवतारोपिविधाह्वाननास्तीतिचो

तनापाकिरीटैरिति बहुवचनं केवलं विप्रब्रुवमानार्थं तदंगिरजोभरणमित्याशयेनात्मानं विनिर्दिष्टं यदहं नेति यदहं नांभोयस्य मम ब्रह्मणा कृतपादमक्षालनोदकंगारूपममः खंडलकारेण चंद्रशेखरेण सह वर्तमानान् लोकां ज्ञानानुपुनाति १ इदमपि महिमांतरकथनं विषद्वेषोपि मद्ब्रह्मवाचः पाततु स्वादिस्थाह येमइति येषुरुषामेतनूः प्रतिमास्थानीः यान्मदीयान् ब्रह्मकावृद्धिजदरान् तथा । शरणं ग्रहराक्षि श्रोतृस्य भिद्यानादलब्धशरणानिरक्षरकहितानि भूतानि भेदबुद्ध्या वैलक्षण्यबुद्ध्या दुर्बुद्ध्याः पण्डित्याचक्रुः ये चाघेन क्षतहशां ऽधीकृतहृदयो भितो मन्युयैषां तितथा द्रक्ष्यं तितान् प्रमाधिने तु र्दंडनायकस्य ममस्य गृध्रा श्येनाः कृपंति नेत्राण्युत्पाटय मक्षपंतीत्यन्वयः १० इदानीं मद्रक्तब्राह्मणसत्कारपरीपाकं वच्चीत्याह ये ब्राह्मणानिति तुष्यद्बुद्धः हृष्यन्मनसः स्मिताख्यमुधपाउक्षितमासिकपञ्चवक्त्रेषां तितथा अनुराग कलयास्नेहबद्धया । कलबंधन इति धातोः । वाण्या आत्मजवत्गुणंतः प्रशंसंतः अहमिव यथाहं विमान्सं बोधयामितया संबोधयंति ये मद्रक्तारुपाक्षिपतो भर्त्सयंतः ब्राह्मणानर्चयंति कथं मविधियाहारेणुविशेषतः संनिहितइति बुद्ध्याहं तैर्विभार्चकैरुपाकृतो वशीकृत इत्यन्वयः ११ नन्वेवमुभयेषां युष्माकं शापो भिमतश्चेत्कदापि शापमोक्षो नेत्यतस्तन्मोक्षमाह तन्मे स्वभर्तुरिति विमाणां प्रमात्तयंतं प्रियत्वाच्चा द्विरोधिना भद्रिरोधिना एवेति यस्मात्तथापि युष्मद्ब्रह्मचतिक्रमगतिं युष्मदपराधफलमसुरत्वादिलक्षणं प्रतिपद्य सद्यो भूयो ममांतिकमितामागच्छतामित्यन्वयः भगवतोक्तमिदं तात्कालिकं ननु तत्स्वमित्यत्राह मेस्व भर्तुरिति स्वभर्तुर्मे अस्मापं विमानुरागलक्षणं निश्रयं लक्ष्मणौ विभार्चनां विलक्षणैरप्यजानंतौ अज्ञानं च ब्रह्मशापनिमित्तं तयोरिति ध्वनयति नहि वैकुण्ठे अज्ञानादित्येवो रिति ननु ममांतिकमितामित्यनेन शा

येमेतन्नू र्द्विजवरान् दुर्बुद्धिर्मदीयान् भूतान्प्यलब्धशरणानि च भेदबुद्ध्या ॥ द्रक्ष्यं त्यघक्षतहशो ह्यभिमान्यवस्तान्पृथ्वा रुषाममकृषंत्यधिदंडनेतुः १० ये ब्राह्मणा न्मविधियाक्षिपतो र्चयंति तुष्यद्बुद्धः स्मितसुबोधोक्षितपद्मवक्त्राः ॥ वाण्यानुरागकलयात्मजवद्गुणंतः संबोधयंत्यहमिवाहमुपाकृतस्तैः ११ तन्मे स्वभर्तुरव सायमलक्ष्मणौ युष्मद्व्यतिक्रमगतिं प्रतिपद्य सद्यः ॥ भूयो ममांतिकमितां तदनुग्रहो मेयत्कालतोप्यविरमोहतयोर्विवासः १२ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ अथ तस्योशतीं देवीमृषिकुल्यां सरस्वतीम् ॥ आस्वाद्यमन्युदष्टानां तेषामात्माप्यवृष्यत १३ सतीं व्यादाय शृण्वंतो लब्ध्वा गुर्वर्थगह्वराम् ॥ विमाह्यागाधमंभीरं न विदुस्तच्चिकीर्षितम् १४ तयोगमायया रब्धपास्मेश्च महोदयम् ॥ प्रोचुः प्रांजल्यो विप्राः प्रहृष्टाः कपितत्वचः १५

पमोक्षलक्षणः को नुग्रहविशेषो ध्वनितः स्यादिति तत्राह तदनुग्रहइति हृतपोर्युष्मच्छापेन सुरेतरगांगमितयोरेतयोर्विवासः वैकुण्ठसुरादिव्यवस्थानं कालतो बहूनाकालेनाप्यविरमोवसानरहितमि त्प्रियचस्मात्समेतुग्रहः पुनर्मम लक्ष्मणाशिलक्षणः शापमोक्ष इत्यर्थः मदनुग्रहाभावे बलवता ब्राह्मणशापेन कदाप्यसुरयोनिमोक्षो न स्यादिति भावः हिशब्देन सनकादीनामपि शापमोक्षानुमतिरस्तीति चोत्प ति यतः स्वाभिनेभिमतं भूयैरप्यनुमंतव्यम् १२ कोपादिदृष्टानां तेषां शापमोक्षानुमतिः कथं संगच्छतइति तत्राह अथेति तस्य हरेरुशतीमभीष्टप्रदाया मृषिकुल्यामृषिकुलस्थोति परामन्यत्र मुनिकुलमृषादे वीमृषिषेयमणिभिर्वीतमानामन्यत्र देवादिस्नानक्रीडायोग्यां सरस्वतीं वाचमन्यत्र नदीमास्वाद्य श्रवणादिना ऽन्यत्र स्नानादिना भवदिह लक्ष्मणां कुरीतेन मन्युना सर्पेण दृष्टानां तेषां सनकादीनामात्मानो न्य त्रवाह्याभ्यं सराविशिष्टो देहोत्पत्य कोपापगमेन मगवदुत्तुष्टुहूतानंदपूर्णां भूदन्यविषयापगमेन प्रकृतिस्थितो भूदित्यर्थः १३ वचनमाधुर्यात्वादेन मनसस्तुष्टिर्नित्यं ज्ञानेन तस्यानवगाहादिति भावेनाह स सीमिति सुसंव्यादाय शृण्वंतः शब्दतो लब्ध्वां मितान् गुरुणामहतार्थेन गह्वरामप्रवेशयां च विमाह्यावचार्येणाधप्रतिष्ठायां मिति धातोरगाधमतलस्पर्शमतएव गंभीरमवगाहमशक्यं तस्य हरेरिषीकृतिं किंचन कर्तुं यिष्टं किंचन क्षेमं वेति च विदुः । कृषिक्षेपे इति धातुः १४ तर्हि यावत्ज्ञानगणिकिंचन नो नुपेक्षितं तत्राह तयोगेति सनकादयः योगमायास्वरूपेच्छायाज्ज्ञानेन भूयैर्गोचरावच्छेदितः पारमेष्ठ्यममोहयो ब ल्पदसंबंधिभूतैरप्यस्य सत्त्वातर्हो रमोचुरित्यन्वयः कपितत्वचो रमां चितगान्नाः १५

किमुपि शक्यं न विदुस्तच्चिकीर्षितामिति हृदयं वाचोद्वल्यतीत्याह नवममिति अध्यायः सर्वेश्वरस्त्वं स एवानुमतो दंडस्तदनुग्रहो मे इत्यादिना ममानुग्रहः कृत इति प्रभाषस इति यत्तस्मात्तच्चिकीर्षितं न वि
दुस्त्येति १६ अस्मदुक्तेरन्यथाकरणसंभवात्कस्मादज्ञानं भवतामिति या शक्यास्माद्गुणानां दित्याहुरित्याह ब्रह्मण्यस्येति किलेत्पनेनास्मादितरेषां मोहकं अस्माकंतुस्तुतिपरमिदमितिसूचितं तत्कथयि
त्यत्राहुरित्याह विप्राणामिति हे देव आत्मदैवतं कुलदैवता १७ कुतो हे तोरित्यत उक्तं त्वच्छ्रुतिविश्रादिसर्ववर्णैर्ब्रह्मचर्याद्याभिमिश्रानुष्ठेयः सनातनो वेदवेद्यत्वेन नित्यो धर्मस्त्वतो भूत्वा वर्तते क्षेत्रादि
वस्कां लोकोद्भव्यतो नोत्साद्यते कथं वृत्तिरत्राहुरित्याह रक्ष्यते इति तनुभिर्मत्स्याद्यवतारैः यदा यदा हि धर्मस्य ग्लानिर्भवति भारतेत्यादेर्लंटासनातनत्वमवधारयति भवान्क इति तत्राहुरित्याह धर्म
स्येति वायुनावैगौतमसूत्रेण त्यादिभ्युसा सर्वधारकत्वेन मतो धर्मो वापुस्तस्य मातृत्वेन परोत्तमामाश्रित्य सतथोक्तः लक्ष्म्यादिमुक्तसमुदायात्वात्वाद्यमुक्तजगत्तापि श्रेष्ठो भवानित्यर्थः अत्र किं प्रमाणमि
त्युक्तं गृह्येति धर्मस्येत्पनुवर्तते अपीति पदमध्याहृत्य वाक्ययोजना गृहसंवरण इति धातोः वापोरपि गृह्यः सवार्थः दुर्ज्ञेय इत्यर्थः नीलिम्बाकाशादिवत्केनापि विकारेण यः किं न स्यादित्यत उक्तं निर्विकार
इति उक्तचोद्यस्य किमुत्तरमित्यत उक्तं मत इति भवानिति वर्तते मन अवबोधन इति धातोः एष सर्वेश्वर इत्यादिना निर्विकारः सदा शुद्ध इत्यादिना च भवानवलुद्धः सम्यक्ज्ञात इत्यादिकमानमुत्तरमुक्तं भवति
अनेन वापोरपि दुर्ज्ञेयत्वेन शृंगुत्पुलकमित्यदि चोद्यनिरस्तं तेन तद्विषयज्ञानसा कल्प्यनिविध्यते न तु ज्ञानमार्गं अत एव गृह्येति युक्तं समाधिना ज्ञातुं शक्यो न घटादिवत्सुब्रह्मेति यद्वा धर्मस्य मुख्यविषयो

ऋषय ऊचुः ॥ नवयं भगवन्विद्वस्तव देवचिकीर्षितम् ॥ कृतो मेनुग्रहश्चेति यदध्यक्षः प्रभाषसे १६ ब्रह्मण्यस्य परं दैवं ब्राह्मणाः किलेत्प्रभो ॥ विप्राणां देवदे
वानां भगवानात्मदैवतम् १७ त्वत्सनातनो धर्मो रक्ष्यते तनुमिस्तव ॥ धर्मस्य परमो गृह्यो निर्विकारो भवान्मतः १८ तरंति ह्यंजसा मृत्युनिवृत्ता यदनुग्र
हात् ॥ योगिनः स भवन्किंस्विदनुग्रहो तयत्परैः १९ यं वै विभूतिरुपयात्यनुवेलमन्यैरर्थार्थिभिः स्वशिरसा घृतपादरेणुः ॥ धन्यार्पितांश्चितुलसीनवदा
मघाघ्नो लोकं मधुव्रतपतेरिव कामयाना २० यस्तां विविक्तचरितैरनुवर्तमानां नात्याद्रियत्परमभागवतप्रसंगः ॥ सत्वं द्विजानुपथपुण्यरजः पुनीतिः श्रीव
त्सलक्ष्मकमिमांजभाजनत्वम् २१

भवानेव न स्वर्गादिरित्याहुरित्याह धर्मस्येति कुतो न स्वर्गादिरित्यत उक्तं निर्विकार इति स्वर्गादेः प्राकृतत्वेनानित्यत्वादस्य नित्यत्वेन स्वतो वा तद्वर्मादित्यात् धर्मकारयितृत्वेनानिरुपमस्वातन्त्र्यात्तद्वत्तत्त
लस्य च नित्यत्वसंभवादिति भावः १८ युक्तायुक्तप्रपञ्चोत्तमत्वमर्थादुक्तं तदिदानीं घटपंतीत्याह तरंतीति निवृत्ता नित्यवर्तमाने निष्ठा योगिनो ज्ञानिनो यस्यानुग्रहात्पृथुसंसारमजसा तरंति हि यस्य सदा
दित्यादिभ्युत्तिसिद्धत्वात् संसारोन्मूलकत्वेन समुक्तमुक्तोत्तमो भवान्परैरन्यैर्ब्राह्मणादिभिरनुग्रहोत्तमो भवामीति धर्मो रक्ष्यते तनुमिस्तव ॥ धर्मस्य परमो गृह्यो निर्विकारो भवान्मतः १९ लक्ष्म्या उक्तं सत्वं स्पष्टयतीत्याह
यं वा इत्यनेन मम योनिरस्त्वांतरित्यादिवाक्यप्रमाणयंति विभूतिः श्रीरन्यैर्ब्रह्मादिभिर्विरक्तिभक्त्याद्यर्थार्थिभिः नित्यमाप्तभगवदनुग्रहायानित्यमुक्तायाः प्राप्यप्रयोजनांतराभावादुपयार्णकियर्थेभि
त्याशंक्यसेवायामानंदैकरूपत्वेन स्वभावत्वेऽपि लोकविदंबनमेव प्रयोजनमिति भावेन विविक्तं ततीत्याह धन्येति धन्यैर्भक्तिज्ञानादिगुणपूर्णत्वेन स्वर्गादिफलानिच्छुभिरपि तंश्चितुलसीनवदामयत्तस्य घाघ्नो
धारकस्य तव तुलसीलोकं स्थानं चरणयुगलमुच्चोरसि स्थिता स्वर्गं येष्वकामयमाना ममैतत्स्थानं भूयादिति भावो दर्शयंतीति यं निषेवत इत्यर्थः न चेदमविज्ञातं हरिणेति भावेनोक्तं मधुव्रतपतेरिति मधुनोरसस्य
अंतमुक्तिर्येषां तेषां मधुव्रताः सारभोजिनस्तेषां पत्न्यः । व्रतं वै विष्णुवर्षे ज्ञातपोमासाग्निभुक्तिवित्प्राधान्यं लब्ध्वापि वल्लसि पदमित्यस्यादुक्त एवार्थः २० एवमितरेभ्यो धिकं निषेवमाणा यामस्या किमपि प्राप्य
यौजनांतराभावात्पूर्वत्वात्परविशेषो नास्तीति कुत भागवतानां गुणतारतम्यप्रस्तावेपरमभागवतत्वेन ग्रंथसंप्रसंग एवेत्याह यस्तामिति विविक्तचरितैरनन्यैरसाधारणसेवाकरणैर्नृत्नवर्तमानां तां श्रियं यः नात्या

द्विपथ गुणानां प्रतीयमानत्वात्तद्विषयार्थोत्पत्त्याभावरणाकरोत्कितुपरमभगवत्त्वेन प्रसंगो यस्य सतथोक्तः एवं विधयाहात्म्यः सत्त्वं द्विजानामनुपपन्ना तु गमनेन तत्पादपुष्परज्जसापुनीतिः शुद्धिर्यस्य सत्त्विकानुपपन्नपुष्परज्जसापुनीतिः पथगताविति धातु श्रीवत्सलश्च श्रीवत्सारूप्यलाञ्छनमगाः किमभगभाजनत्वं सौभाग्यपात्रत्वागच्छः किमित्याक्षेपः अत इदं भगवदुक्तं सर्वविप्रस्तुतिपरिमितसिद्धं यद्ययं शास्त्रतात्पर्यार्थः स्यात्तर्हीदं भूतिपरं स्यात्तत्कुत इतीया माशंका । हरिभक्तिहरेः प्रीतिज्ञानानंददायो गुणाः । अधिकारे च मुक्तौ च ब्रह्मवाद्योश्च तत्त्वित्त्वयोः । शेषवोद्गहराणां च तत्त्वस्त्रीणां वा सवादिनां । यथाक्रमं तु विज्ञेया भूमौ कारणतो न्यथा । देहस्पलक्षणं चैव भूमावप्यन्यथा भवेत् । ब्रह्मादिषु क्रमेणैव नित्यं स्यादेहलक्षणं । श्रियोधिकगुणाः सर्वे सर्वेभ्यो नियमेन तु । उक्ताश्चैवाप्यनुक्ताश्च ततो विष्णोर्न संशय इत्यनेन परिहृतेति २० इतोपि द्विजकुलस्य गोपनीयत्वाभिप्रायेण भगवता द्विजावनादिकं क्रियते इति विज्ञापयंतीत्याह धर्मस्येति नूनमप्यप्रयोजनमंतरेण धर्मस्य धारकस्य धारणाद्भगवान् धर्म इत्यादेर्भगवत्तत्त्ववत्त्वैः स्वरूपभूतैस्त्रिभि रनंवासनवैकुण्ठक्षीरसागरशाधिभिः पद्मिरेशैर्मूर्तिमिश्राचरमिदं विश्वं द्विजानां देवतानां प्रयोजनमुद्दिश्य भूतं रक्षितमित्यन्वयः हे त्रिपुगन्निपुणेष्ववतारो यस्य सतथा तस्य सत्त्वं द्विः तत्प्रतिनिषेधपक्षनिर्मूलना भावेरक्षणं कथं सगच्छते इत्यत उक्तं तदभिधातीति तप आद्यनुष्ठानविरोधिरजस्तमश्च तनुवाभूत्या निरस्याभिभूय कथं भूतिरित्यत उक्तं नोवरदयेति अस्माकं ज्ञानप्रदाननिरतया किमाख्ययेत्यस्या पिदं मेवोचं चरवरदपाकपिलारूपया । कपिलोवरदश्चैव विकल्पश्चेति कथ्यत इत्यतो गुणवाचकस्या विशेषणविधेयत्वं कथमिति निरस्तं तापसस्य शांतस्य कपिलस्य क्षत्रियवदा पुधाद्यग्रहणात्कथं विरोधिवि भाज्ञाकत्वमित्यत उक्तं सत्त्वेनेति सत्त्वेन सत्त्ववर्धनेन निरास इति शेषः तृतीयया सत्वगुणस्य कारणमात्रत्वं नष्टुल्यत्वं कपिलस्यैव मुख्यत्वं ज्ञायते शारेणाम इति वत् एवं विशेषार्थः कस्मादयं कल्प्यत इति धर्मस्य ते भगवत्स्त्रियुगन्निभिः स्वैः पद्मिश्चराचरमिदं द्विजदेवतार्थम् ॥ नूनं भूतं तदाभिधातिरजस्तमश्च सत्त्वेन नोवरदया तनुवानिरस्य २२ नत्वं द्विजोत्तम कुलं यदि हात्मगोपंगोमावृषस्वर्हणेन सुसूतने ॥ तर्ह्येवं न क्षयति शिवस्तव देवपंथालो को ग्रहीष्यदृषमस्य हियत्प्रमाणम् २३ तत्तेन भीष्ममिव सत्त्वनिधेर्वि वित्तोः क्षेमं जनाय निजशक्तिभिरुद्धतारेः ॥ नैतावता त्र्याधिपतेर्वत विश्वभर्तुस्तेजः क्षतिस्त्वनतस्य सते विनोदः २४

चोर्ध्वं अनंतासनवैकुण्ठक्षीरसागरगैस्त्रिभिः । रक्षां करोति भगवान् कपिलः सत्त्ववर्धनात् । असत्त्वोपिरजश्चैव तमश्चापि निरस्य त्वित्यनेन निरस्तम् २२ हे वृषदंष्ट्र परमैश्वर्यधारिधेयो द्विजदेव तारक्षकैरनिरतः स त्वं यद्यदीह जगति आत्मैव गोपो गोपको यस्य तदा त्मात्मगोपं द्विजोत्तमकुलं सुसूतनेन शोभनामधुरावाग्यस्य सतथा तेन स्वर्हणेन लोकमान्यसत्कारेण न गोभानराक्षसांसि देवकीढादिगुणपूर्णता हि तदानीमेव त वक्षिषः शुद्धः पंथाः तत्त्वविषयो ज्ञानमार्गः शिष्टाचारश्च न क्षयति उत्सर्गो भविष्यति तत्र हेतुगर्भविशेषणमाह लोक इति लोक इतरो जनः ऋषभस्य तत्त्वमर्षमवृत्तिसमर्थस्य यत्प्रमाणं तद्वच्चैवाग्रहीष्यत् यद्यदाचरति श्रेष्ठ इत्यादेः २३ ततः किमनिष्टं तत्राह तत्त इति यस्मादसुराभिमिया अपिलो कस्य यथा दुःस्वजनकत्वेन तत्तथा हरेः नित्यानंदपूर्णत्वात् दुःस्वमवेशानवकाशात् किनु निषेधयोग्यज्ञानविषयमाश्रितं भगवतो मतं तदुक्तं असुराभिमिया अपि नित्यानंदाच्च लोकवत् । निषेध्य बुद्धि विषयमभिर्यदि हरेर्मेतमिति तस्मादनभीष्टमिवेत्युक्तं सत्त्वनिधेरित्यप्यं हेतुः सुखकरमार्गनाशनं तत्तवानभीष्टमिव दुःस्वजनकत्वेन न किनु निष द्यत्वेनैवानभीष्टं कुत इति तत्राह विवित्तो रिति अशक्तस्येच्छया को र्थ इति तत्राह निजेति नन्वेवं विधस्य तव भगं हेतुः विप्रमणायः किमिति क्रियत इति तत्राह नैतावतेति विभावनतस्य तव वा वन त इत्येतावता तेजः क्षतिः मानभंगलक्षणं तेजोभंगो नास्ति तत्र हेतुगर्भविशेषणमाह न्यपीति न केवलं त्रिलोकी मात्र स्यादधिपतेस्तत्रत्यानां सप्तस्तानां विशेषेण बोद्धेत्याह विश्वभर्तुरिति न चानेन किमपि प्र योजनमित्याह सत इति विप्रमणामो विनोदो लीलाविलासः तु शब्देन प्रयोजनांतरं निवारयति २४

अधीनानिरुपमधरितास्तद्वेशभवाननधोर्ध्वावत्पदमंददंविचष्टेपश्यति अथवात्रैववृत्तिस्थितिलक्षणावधत्तचपोरकेनिर्व्यलीकमनुमन्महिअनुजानीमहे पूर्वदंदादरूपोदंढोभिमतश्चत्सोस्तिस्त्वपिप्रेत्यं वापमभितुक्तंयेवयमनागसौस्वतोनिष्पापौकिल्विषेणदोषेणातुक्ष्माहियोजितवंतस्तेष्वस्मासुयउचितोदंढःसवाध्रियतामित्यनेनापिहरेर्विप्रमियत्वमुक्तंइडाव अर्धवध्वनितं किलेवुकेतिसूत्रात् किल्वैत्य क्रीडनयोरित्यस्माद्धातोरिलक्ष्यप्रयोभवतिबुगाममश्रदोषेभिवेयेनेनाकिल्विषमितिभवतीत्यनेनस्वतएतौनिर्दोषौनिमित्तात्सदोषावितिसूचितम् २५ सनकाद्युक्तेरुनरत्वेननपुरुक्तिकरोति एतादिति संरंभोद्वेपोत्कर्षःतेनसंभृतःसंपादितोपःसमाधिर्नसएकाग्रतारूपस्तेनानुबद्धोयोगोभक्तियोगोयस्योस्तौतथाउपयास्यतःउपयातामिति व्यत्ययस्तत्क्रियायाः अंतर्भक्तावहिःकुद्धाहिरण्याहारीषिणि । स र्वकुद्धाःशंभराद्याअंतःक्रोधवशास्तयेतिविशेषसूचयति तत्तयोः २६ अथोत्तरकथाप्रसंगःकइतितत्राह अथेति अथशापमोक्षानतरम् २७ अनुमान्यानुज्ञाय श्रियंस्वरूपतां स्वरूपश्रीस्तथाभायाद्विधा श्रीस्तुहरेर्मतेति २८ मामैष्टभयनकुरुतंशंसुखमस्तु इच्छेइच्छामि २९ अपराधांतरसद्भावान्मतमित्युक्तं कोसावपराधइतितत्राह एवदिति अपवारितानेवारिता योगनिद्रामुपागते ३० ब्रह्म

यवानयोर्दमधीशभवान्विचष्टेवृत्तिचवातदनुमन्महिनिर्व्यलीकम् ॥ अस्मासुवायउचितोध्रियतांसदंढोयेऽनागसौवयमयुक्ष्महिकिल्विषेण २५ ॥ श्री भगवानुवाच ॥ एतौसुरेतरगतिप्रतिपद्यसद्यःसंरंभसंभृतसमाध्यनुबद्धयोगौ ॥ भूयःसकाशमुपयास्यतआशुयोवःशापोमयैवविहितस्तदवैतविप्राः २६ ब्रह्मोवाच ॥ अथतेमुनयोदृष्टानयनानंदभाजनम् ॥ वैकुण्ठतदधिष्ठानंविकुण्ठंस्वयंप्रभुम् २७ भगवंतंपरिक्रम्यप्रणिपत्यानुमान्यच ॥ प्रतिजग्मुःप्रमुदि ताःशंसंतोवैष्णवीश्रियम् २८ भगवाननुगावाहयातंमामैष्टमस्तुशम् ॥ ब्रह्मतेजःसमर्थोपिहंतुनेच्छेमतंतुमे २९ एतत्पुनैर्विनिर्दिष्टमयाकृद्वयायदा ॥ तदापवारिताद्वारिविशंतीमय्युपारते ३० मयिसंरंभयोगेननिस्तीर्यब्रह्महेलनम् ॥ प्रत्येप्यतंनिकाशंमेकालेनाल्पीयसापुनः ३१ द्वाःस्थावादिश्यभगवान् विमानश्रेणिमूषणम् ॥ सर्वातिशययालक्ष्म्याजुष्टंस्वधिष्यमाविशत् ३२ तौतुगीर्वाणऋषभौदुस्तराद्वरिलोकतः ॥ हतश्रियौब्रह्मशापादभूतांविगतस्म यौ ३३ तदाविकुण्ठधिषणात्तयोर्निपतमानयोः ॥ हाहाकारोमहानासीद्विमानाग्रेषुपुत्रकाः ३४ तावेवब्रधुनाप्राप्तौपार्षदावृषभौहरेः ॥ दितेर्जठरमाविष्टं काश्यपंतेजउल्वणम् ३५ तयोरसुरयोरद्यतेजसायमयोर्हिवः ॥ आक्षिप्तंतेजएतर्हिभगवांस्तद्विधित्सति ३६

शापनिवारकसंरंभएवभक्तियोगवरमुपदिशन्निवाह संरंभेति एतयोर्भक्तियोगोस्तीतिकस्मादवगतमितीदंचोद्यं । अंतर्भक्तावहिरंराहिरण्याद्याहरेर्भताः । तत्रभक्त्याभवन्पूताद्वेषआवेशकान्मतः । ब्रह्म जाअसुरायेतुविष्णोःपार्षदतांगताः । बाणाद्याश्चहरेर्द्वेषमंतःकृत्वातमोगताइत्यनेननिरस्तं । अनेनसंरंभोनीचफलोभक्तियोगएवब्रह्मशापनिस्तारकइत्युक्तंभवति पुनःशापाद्द्रावृत्तौस्वरूपावाभौकालक्षेपो नास्तीत्याशयेनोक्तं कालेनेति ३१ द्वाःस्थौद्वरपादौ ३२ दुर्दानांदंढएवमदशांतिहेतुरितिभावेनाह तौत्विति गीर्वाणऋषभौइति संधिकार्याभावादेवश्रेष्ठचमौपचारिकमितिदर्शयति दुस्तराद्वह्न शापतोविगतस्मयोनष्टमदावभूतामित्यन्वयः ३३ मदाभावात्तत्रैवावस्थानमभूत्किन्तेत्याह तदेति विकुण्ठधिषणात्तवैकुण्ठलोकात् विमानाग्रेषुस्थितानामितिशेषः ३४ कथाप्रसंगंक्रुतेसंगमयति तावे वेति दितेरुदरंविष्टंकश्यपस्यविद्यमानंकाश्यपतेजोवीर्यंग्राहौ ३५ असुरयोरसुराविष्टयोः आक्षिप्तमभिभूततस्यप्रतीकारमुपदिशति एतर्हीति एतर्हिइदानींतत्तस्यप्रतीकारंविधित्सतिकर्तुमिच्छति कालांतरेक्रियमाणत्वादपराधपूरणस्यचापेक्षितत्वादिव्रानीमिच्छैवेत्येतोविधित्सतीति ३६

अधुनैवभवताकीश्रुदुपायोनिरूपणीयइत्याशंक्योक्तमेवविवृणोति विश्वस्येति विश्वस्यस्थित्यादिहेतुरित्यनेनास्यतत्कृतुत्वंसूचयति योगेश्वरैर्ब्रह्मादिभिरपिदुरत्ययोदुर्ज्ञेयोयोगमार्गउपायप्रकारोयस्यसत
थाक्षेमंमात्सरक्षांविधास्यतीत्यनेनेदानीं काल इति सूचयति उक्तकालेकोनिश्चयइत्यतउक्तं ज्ञातेति त्राणशीलत्वात्करिष्यत्येवेतिनिश्चयोपपत्तेः हेत्वंतरंचाह न्यघीशइति त्रयाणां लोकानामीश्वराईन्द्रादय
स्तेषामीश्वरैश्चैवैककृतृत्वेनस्वामी त्राणोपेक्षायामिन्द्राच्चैश्वर्यमपिनस्यादिति फलितमाह अस्मदीयेति अस्मदीयेनविमर्शेनोपायनिर्माणेनकियानर्थः नकोपीत्यर्थः । स्यादप्यधिकईश्वरइतियादवः
३७ ॥ इति श्रीभागवतेमहापुराणेतृतीयस्कंधेविजयध्वजकृतटीकायांसप्तदशोऽध्यायः ॥ १७ ॥ अनन्यवध्ययोर्हिरण्यकशिपुहिरण्याक्षयोर्निहंतुर्हरिर्मितमहिम्नोवगतत्वादस्मिन्भगवतिभक्तिः कर्तव्येति
न्महिमाप्रतिपाद्यतेस्मिन्नध्यायद्वयेतत्रादौदेवानां त्रिदिवगमनंवाक्किं निशम्येति आत्मभुवाब्रह्मणागीतं कथितम् १ अपत्यपरिशंकिनीअपत्ययोर्हरिर्नाशशंकावती यमौयमलौ २ आभ्यादैत्याभ्या
यथाजनोपद्रवामवंतितासूचकानुत्पातानाह उत्पाताइति ३ सहाचलाः सपर्वताः भद्रेशवहुत्वादुवइति बहुवचनं सोल्काउल्कापातसहिताअशनयोनिर्घाताः ४ फट्कारश्चैवफूटकारस्तथाकलिक

विश्वस्ययः स्थितिलयोद्भवहेतुराद्योगेश्वरैरपिदुरत्यययोगमार्गः ॥ क्षेमंविधास्यतिसनोभगवांरूप्यघीशह्वातास्मदीयविमर्शेनकियानिहार्थः ३७ ॥ इति
श्रीभागवतेम० तृतीयस्कंधेसप्तदशोऽध्यायः ॥ १७ ॥ मैत्रेयउवाच ॥ निशम्यात्मभुवागीतंकारणशंकयोञ्जिताः ॥ ततः सर्वेन्यवर्तंतत्रिदिवायदिवौकसः १
दितिस्तुभर्तुरादेशादपत्यपरिशंकिनी ॥ पूर्णवर्षशतेसाध्वीपुत्रौप्रसुषुवेयमौ २ उत्पाताबहवस्तत्रनिपेतुर्जायमानयोः ॥ दिविभुव्यंतरिक्षेचलोकस्यचभ
यावहाः ३ सहाचलामुवश्वेल्बुर्दिशः सर्वाः प्रजज्वलुः ॥ सोल्काश्चाशनयः पेतुः केतवश्चातिहेतवः ४ ववौवायुः सुदुस्पर्शः फट्काराराववान्मुहुः ॥ उन्मूल
यन्नगपतीन्वायानीकोरजोध्वजः ५ उल्लसत्तडिदंभोदघटयानष्टभागणे ॥ व्योम्निप्रविष्टतमसानस्मव्यादृश्यतेपदम् ६ चुक्रोशविमनावार्धिरुर्मिश्रुभि
तोदरः ॥ सोदपानाश्चसरितश्चुक्षुमुः शुष्कपंकजाः ७ मुहुः परिधयोभूवन्सराह्वोः शशिसूर्ययोः ८ निर्घातरवनिर्ह्रादाविवरेभ्यः प्रजज्ञिरे ९ अंतर्ग्रामेषुमुख
तोवर्भंत्योवह्निमुखवणम् ॥ सृगालाजपिंटंकारैः प्रणेदुरशिवाः शिवाः ९ संगीतवद्रेदनवदुन्नमय्यशिरोधरान् ॥ व्यमुंचन्विविधावाचोग्रामसिंहास्ततस्त
तः १० सरोष्ट्राः कर्कशैः क्षत्तः सुरैर्घ्नंतोघरातलम् ॥ स्वात्कारभसामत्ताः पर्यधावन्वरूथशः ११

लादयः । अनुकारशब्दाविज्ञपाथेचान्पेतादृशामता इत्यभिधानात् । फट्कारोनुकारशब्दः तद्वान्फट्काराराव वान्तादृशाइतिटंकारादयः वात्यानांमंडलवायूनामनीकंसमूहोयस्यसतथा रजएवध्वजो
यस्यसरजोध्वजः ५ उल्लसत्यस्तडितोपेधुतेतथाउल्लसच्चडितः त्वेचेतं अंभोदोभेदास्तेषांघटयामालया नष्टोभानान्नत्राणां गणोपस्मिस्तचथातस्मिन् तारकं तारकेतिवत् भंभेतिनामद्वयम् ६ वार्धिः
समुद्रः सोदपानावपीकृपादिभिः सहिताः शुष्कानिम्बानानिपंकजानिपामुतास्तथा ७ परिधयः परिषेवाः निर्घातरवोनिर्घयगर्जनशब्दः तस्यनिर्ह्रादाः प्रतिध्वनयः विवरेभ्यः पर्वतगुहादिभ्यः ८ सृगालाः
पुमांसः शिवाः सृगालाः जपिंटंकारैर्निर्घातानुकारस्वरैः प्रणेदुरित्यनेननाशसूचयति तदुक्तं अपिः संभावनाप्रश्रगर्हाशंकासमुच्चये । नाशस्तत्रसृगालानाशिवानावाच्यास्वरइति ९ ग्रामसिंहाः सार
भेयाः शिरोधराः कंठस्तानुभ्रम्यकूर्वाकृत्यसंगीतवन्नाट्यगानवत् १० सराः कूराः उष्ट्राः सरोष्ट्रास्वात्कारोऽप्यनुकारशब्दः तस्यभसावेगेन ११

रासभागर्दमामर्दमादिध्वनित्रस्ताःस्वगाःपक्षिणोनीडादुदपतन् १२ गावःसौरभेय्यःअन्नसन्भीताःदेवलिङ्गानिप्रतिमाः १३ अन्येदुष्टग्रहाः १४ अन्यान्भूकंपादीन्तयोर्जयविजयधौस्तत्त्वज्ञा
पादिनिमित्तंविदंतिजानन्ति नतेषामुत्पातादीनांतत्त्वजयविजयनिमित्तंविदंतीतिवा १५ इदानींदैत्ययोर्भावंवक्ति ताविति सहसाबलेन पौरुषंपराक्रम.अश्मवत्सारेणदृढेन १६ कोटिमिरिति
बहुवचनंचतुरस्रापेक्षयाकाष्ठादिशः १७ तयोर्नामकरणंवक्ति प्रजापतिरितिप्रजापति.कश्यपःतयोर्नामाकार्पादित्यन्वयः कथमत्राह यइति यमपोस्तयोर्भेदेयःस्वेदेहात्प्राग्जायतजातस्तंहिरण्यक
शिपुंविदुर्देतयोर्मातासाततःपश्चाद्यमसूतप्रजास्तंहिरण्याक्षंविदुरित्यर्थः १८ पूर्वजस्यजयस्यदिग्विजयंवक्ति चक्रइति नकुतोपिबहिरंतःशुष्कादेरपिमृत्युर्यस्यसोक्तुतोमृत्युः १९ अनुजस्यादिशंज

रुदंतोरासमत्रस्तानीडादुदपतन्स्वगाः ॥ घोषेरण्येचपशवःशकृन्मूत्रमकुर्वत १२ गावोत्रसन्नसृग्दोहास्तोयदाःपूयवर्षिणः व्यरुदन्देवलिङ्गानिद्रुमाःपेतु
र्विनानिलम् १३ ग्रहान्पुण्यतमानन्येभ्रगणाश्चापिदीपिताः ॥ अतिचेर्ष्वक्रगत्यायुगुधुश्वपरस्परम् १४ दृष्टान्यांश्चमहोत्पातान्नतत्त्वविदःप्रजाः ॥
ब्रह्मपुत्राचूतेभीतामेनिरेविश्वसंप्लवम् १५ तावादिदैत्यौसहसाव्यज्यमानात्मपौरुषौ ॥ ववृधातेश्मसारेणकायेनाद्रिपतीइव १६ दिविस्पृशौ
हेमकरीटकोटिभिर्निरुद्धकाष्ठौस्फुरदंगदैर्धुजैः ॥ गांकंपयंतौचरणैःपदेपदेकट्यासुकांच्यार्कमतीत्यतस्थतुः १७ प्रजापतिर्नामतयोरकार्षीद्यःप्राक्स्व
देहाद्यमयोरजायत ॥ तंवैहिरण्यकशिपुंविदुःप्रजायंतंहिरण्याक्षमसूतसाततः १८ चक्रेहिरण्यकशिपुर्दोर्भ्यांब्रह्मवरेणच ॥ वशेसपालानलोकांस्त्रीनकु
तोमृत्युरुद्धतः १९ हिरण्याक्षोनुजस्तस्यप्रियःप्रीतिकृदन्वहम् ॥ गदापाणिर्दिवंयातोयुयुत्सुर्मृगयन्रणम् २० तंवीक्ष्यदुःसहजवंरणत्वांचननूपुरम् ॥ वैज
यंत्यास्रजाजुष्टमंसन्यस्तमहागदम् २१ मनोवीर्यमदोत्तिकमधृष्यमकुतोभयम् ॥ भीतानिलिल्यिरेदेवास्तार्क्ष्यत्रस्ताइवाहयः २२ सवैतिरोहितान्दृष्ट्वा
माहसास्वेनदैत्यराट् ॥ सेंद्रान्देवगणान्कृत्वाबानपश्यत्स्व्यनदद्भुशम् २३ ततोनिवृत्तःक्रीडिष्यन्गंभीरंभीमानिःस्वनः ॥ विजगाहेमहासत्वोवाधिंमत
इवद्विपः२४तस्मिन्प्रविष्टेवरुणस्यसैनिकायादौगणाःसन्नाधियःससाध्वसाः ॥ अहन्यमानाजपितस्यवर्चसाप्रधर्षितादूतरंप्रदुद्रुवुः २५ सर्वर्षपूगानुदधौमहा
बलश्चरन्महोर्भीःश्वसनेरितामुहुः ॥ गुर्व्याभिजग्नेगदयाविआवरीमासेदिवांस्तातपुरंप्रचेतसः २६ तत्रोपलभ्यासुरलोकपालकोयादौगणानामृषंप्रचे
तसम् ॥ स्मयन्प्रलब्धुंप्रणिपत्यनीचवज्जगादमेदेह्यधिराजसंगरम् २७

यंविस्मृत्याह हिरण्याक्षइति पुपुत्सुर्वौद्धकामः २० रणात्कांचननूपुरंरुक्मणिकपादबलं पुष्पैश्चतुर्गुणामालावैजयंतोविदुर्बुधाइत्याभिधानाच्चतुर्गुणतावैजयंतीनाम् २१ मनोभिमत्तवीर्यम
देनोत्सिक्तमुद्रिकं निलिल्यिरेनिलीनाःतार्क्ष्योंगरुद्धस्तेन २२ सहसाबलेन २३ २४ सन्नाधियोनष्टबुद्धयः प्रधर्षिताभिमृताः २५ तातविदुर प्रचेतसोवरुणस्यनाम्नाविआवरीपुरमासेदि
वान्महाः महत्यागदयाभिजग्नेइत्यन्वयः २६ प्रलब्धुंविप्रलब्धुंस्मयन्माद्यन्नीचवत्स्लेच्छवदेकहस्तेन त्वा २७

बृहच्छ्रवालो कव्याहकीर्तिः दुष्टोर्मदुर्मदः तेन वीरावयमित्यात्मानं हंतुं शीलमेवामस्तीति दुर्मदवीरमानिनः तेषां वीर्यामात्मन्या वहति सन्निधापयतीति वीर्यरहितान् करोतीति वीर्यावहः एतदेव विवृणोति विजित्येति राजसूयेन यज्ञेनायजदिति यदतो दुर्मदवीरमानिनां वीर्यावहत्वादी धराजत्वाच्चेमे पुद्गद्वीति गतेनान्वयः २८ विनिषेधमेवावोचत् कथमित्यत उक्तमंगेति यद्वा विपृथक् भूतं पुरुषमवोचत् २९ सकइति तन्नाह पश्यामीति आवारयिष्यति आवृणोति सम्यक्निरोत्स्यतीति वा तत्र हविजनयति मनस्विनइति ३० सकुत्रेति विचारो मा भूदित्याह तमिति वीरशूरमारात् निकटप्रभुने वीराशेरेतेस्मिन्निति । बाहुलकादाधिकरणे अच्यद्वापुंसि संज्ञायां प्रायेणेत्यधिकरणेयः वीरशयोर्णागणस्तस्मिन् मय विरूपेण तेन संगमः कथं घटत इति शंका मा भूदित्याह यस्त्वद्विधानामिति प्रशांतये विनाशाय वराहादिकृपाणि यत्त्वौत्पत्तिकजयभाजनानां देवादीनां जयोनयोः कथमिति शंकेयं न देवानां भजापाना विजेता वरते विना । बलेन विद्यया वापिन समस्तत्पतीन्विना । वरोपितादशोयावच्छरीरान्वाप्य देहगइत्यनेन परिहृत्येति ॥ ३१ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे तृतीयस्कंधे विजयध्वजकृतटीकायां अष्टादशोऽध्यायः ॥ १८ ॥ एकमर्थमनेकधा प्रतिपद्यमानो महामनास्तद्वरुणोक्तं विगणय्यावज्ञापयिचा र्था आमच्छेति यच्चपि विशतेः संपूर्वात्स्वापार्थत्वं तथाप्यत्र जलेनेत्रे निमील्य प्रवेशाभिप्रायेणोक्तम् १ अग्रदंष्ट्रापादंष्ट्राग्रप्रकर्षेणोर्ध्वनीयमानाऽवनिर्धेन सतथातं धराधरं पर्वतांकं भेतुक्तमविजितामिति अक्षणा

दि० अ०

१९

त्वं लोकपालाधिपतिर्बृहच्छ्रवावीर्यावहो दुर्मदवीरमानिनाम् ॥ विजित्यलोकेऽखिलदैत्यदानवान् यद्राजसूयेन पुराऽयजत्प्रभो २८ स एव मुत्सिक्तमदेन विद्विषादृढं प्रलब्धो भगवानपांपतिः ॥ रोषं समुत्थं शमयन् स्वयाधियाव्यवोचदंगोपशमंगतावयम् २९ पश्यामि नान्यं पुरुषात्पुरातनाद्यः संयुगे त्वारणरंग कोविदम् ॥ आवारयिष्यत्यसुरर्षभे हितं मनस्विनो यष्टुणते भवादृशाः ३० तं वीरमारादभिपद्य विस्मयः शयिष्यसे वीरशये श्वभिर्वृतः ॥ यस्त्वद्विधानामस तांप्रशांतये कृपाणि धत्ते सदनुग्रहेच्छया ॥ ३१ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे तृतीयस्कंधे अष्टादशोऽध्यायः ॥ १८ ॥ मंत्रेय उवाच ॥ तदेव माकर्ण्य जलेशभाषि तं महामनास्तद्विगणय्य दुर्मदः ॥ हरेर्विदित्वा गतिमंगनारदाद्रसातलं संविशित्व रान्वितः १ ददर्श तत्राविजितं धराधरं प्रोन्नीयमानावनिमग्रदंष्ट्रया ॥ मु ष्यंतमक्ष्णां बुरुहारुणश्रियं जहास चाहो वनगोचरो मृगः २ आहैनमेह्यज्ञमहीं विमुंचनो रसौ कसां विश्वस्तजेयमर्पिता ॥ न स्वस्तियास्यस्य मुयामये क्षितः सुरा धमासादितसूकराकृते ३ त्वनः सपत्नैरभयाय किं वृतो यो मायया हंस्यसुरान् परोक्षजित् ॥ त्वां योगमाया बलमल्पपौरुषं संस्थाप्य मूढं प्रमृजेत्सुहृच्छुचः ४ त्व यि स्थिते गदया शीर्णं शीर्षिष्यस्मद्भुजच्युतया ये च तुभ्यम् ॥ बलिहरं तृषयो ये च देवाः स्वयं सर्वे न भविष्यंत्यमूलाः ५

अबुरुहारुणश्रियं रक्तपद्मलकांतिमुष्णतंचोरपंतं वने जले गविचभूभौचरतीति वनगोचरो मृगो वराहः २ ननु मुविष्यतमानो वने जले च हग्विषयो भूदहो इति ग्रहस्यति रश्मीनो गतः किं नेत्याह आहिति विश्वस्तजा ब्रह्मणो रसौ कसां दैत्यानामर्पिता दत्ताभ्युयाभूम्यासुरा अधमायस्मात्सुरा यमइति तात्पर्यार्थः अनेन हि रण्याक्षस्यांतर्भक्तिं ध्वनयति प्रातीति केन द्वेषं प्रकटयति यथा संभवमुत्तरत्राप्येवमूहनीयम् ३ अस्माकं शत्रुभूतैर्देवैरभयाय वृणत्वान्मायया सूकरादिव्याजनासुराहोसिमारयसि अन्यत्र नोऽभयाय सपत्नैर्वृतः किं यस्त्वं मायया असुरान् हंसीति कीदृशम्वपरोक्षजित्परोक्षेणाप्रत्यक्षतया चौर्येण जयतीति अस्त्रार्थो द्विधाणि जयतीत्यभिहितं अतएव परः योगमाया बलं कपटोपाय बलमतएवाल्पपौरुषं त्वां संस्थाप्य हत्वा सुहृदां शुचः प्रमृज इत्यन्वयः स्वहोच्छावलं स्वसमपुरुषतमूह रहितमेकान्तिचेत्तच्छुचः कृत्वा यितुं योग्यं मूढं भक्तबाह्वं कृत्वा सवन्मुहदं संसारशुचः प्रमृज इत्यन्वयः ४ इदानीं ब्राह्मणेषु दुल्लयाति रयतीति अमूलामूला अपरहिताः ५

१९

तस्यांशरभक्तिविधानइववास्त्रेक्षसहमानोपदर्थजलमज्जनतत्करोमीतिमन्वानउदमज्जदित्याह सइति उपलभ्यहृष्टा करेणुर्हस्तिनी ६ हरेःभीष्टकार्यमध्येहिरण्याक्षेणकिमकारीत्याह तामिति
 अनुदुत्तोनुयातःहिरण्यकेशोहिरण्याक्षः ७ त्रिलोक्यामेकीभूयागतायामप्यविभ्यतोहरेःकिमेकेनहिरण्याक्षेणानुयातेनेतिभावेनभूमेःप्रतिष्ठापनप्रकारंवक्ति सगामिति गांभूमिमुदस्तादुपारिगोचरेअदूर
 भवेशे स्वसत्त्वंस्थैर्यलक्षणंस्वबलम् ८ अद्यजलेभूमिप्रतिष्ठाप्यपृष्ठतोनुदुत्तरिपुमविगणय्यहरिणाकिंकृतमन्नाह परानुषक्तमिति परानुषक्तपृष्ठतोनुगतं तपनीयोपकल्पासुवर्णाभरणभूषितामहतीगदापरयत
 यातं कांचनैराभरणैश्चित्रितान्यलंकृतान्यंगान्यवयवापस्यसतथातं ग्रहसन्नित्यनेनबाह्यकोपलक्षणैरुपलब्धि इदंमहतांलक्षणम् ९ किमाहेत्यतआह सत्यमिति जलशापित्वाद्वनगोचराजलविषयाः ज्ञा
 निभिमृग्यत्वात्तुमागर्णाचमृगाइत्येतत्सत्यं तत्रकेषांमागर्णाक्रियतइत्यतउक्तं पुष्पाद्विधानिति ग्रामसिंहान्शुनःमृत्युपाशैःप्रतियुक्तस्यबद्धस्पृंतेविकथनमसंबद्धभाषणम् १० न्यासहरानिर्लेप

सतुद्यमानोरिदुरुक्तोमरैर्दंष्ट्राग्रगांगामुपलभ्यभीताम् ॥ तोदंमृषंनिर्गदंबुमध्याद्वाहाहतःसकरेणुर्यथैभः ६ तंनिःसरंतंसलिलादनुदुत्तोहिरण्यकेशोद्वि
 रदंयथाज्ञपः ॥ करालदंष्ट्रोशननिःस्वनोब्रवीद्रतहियाकिंत्वसतांविगर्हितम् ७ सगामुदस्तात्सलिलस्यगोचरेविन्यस्यतस्यामदधातस्वसत्त्वम् ॥ अभि
 शुतोविश्वसृजांप्रसूनैरापूर्यमाणोविबुधैःपश्यतोऽरेः ८ परानुषक्ततपनीयोपकल्पमहागदंकांचनचित्रितांगम् ॥ मर्माण्यभीक्ष्णंप्रतुदंतंदुरुक्तैःप्रचंडमन्युः
 ग्रहसंस्तंभभाषे ९ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ सत्यंवयंभोवनगोचरामृगायुष्माद्विधानमृगयेग्रामसिंहान् ॥ नमृत्युपाशैःप्रतियुक्तस्यवीराविकथनंतवगृह्णंत्यभद्र
 १० एतेवयंन्यासहरारसौकसांगतहियोगदयाद्रावितास्ते ॥ तिष्ठामहेथापिकथंचिदाजौस्थेयंकयामोबलिनोत्पाद्यवैरम् ११ त्वंयद्रथानांकिलयूथपाधिपो
 षटस्वनोस्वस्तयआश्वदुदुहः ॥ संस्थाप्यचास्मान्प्रमृजाश्रुस्वकानांयःस्वांप्रतिज्ञानातिपिपर्यसंभ्यः १२ सोधिक्षिप्तोभगवताप्रलब्धश्रवणाश्रुशम् ॥
 आजहारोल्बणंक्रोधंक्रोड्यमानोहिराडिव १३ विसृजन्नहिवच्छ्वासंमन्युप्रचलितेन्द्रियः ॥ आसाद्यतरसादैत्योगदयाभ्यहनद्वरिम् १४ भगवांस्तुगदावेगं
 विसृष्टंरिपुणोरसि ॥ जवंचयतिरश्नीनोयोगारूढइवांतकम् १५ पुनर्गदांस्वामादायभ्रामयंतमभीक्ष्णशः ॥ अभ्यधावद्वरिःक्रुद्धःसरंभाहृष्टदृच्छदः १६

हारिणः रसौकःसुस्थितेषुकथंनिक्षेपापहरणमित्यतउक्तं गवह्निपइति तद्गततद्वास्तेनमवानपिवद्वतिचेत्तुल्यःसमाधिरित्यतउक्तंतिष्ठामहइति बलिनारिपुणावैरमुत्पाद्यकथंचिदाजौस्थेयंस्थातव्यं
 ककुत्सयामोगतंन्यप्रदेशाभावात् अथतस्मात्तिष्ठामहेआत्मानंप्रकारयस्थितिकुर्मः प्रकाशनस्येयाख्ययोश्चेतिसूनादात्यनपदप्रयोगः ११ नाहंबलीतिनेत्याह त्वमिति रथानामिति रथिनोल्क्षयंत
 रथानारथिनायूथपाधिपस्त्वनोस्मान्अस्त्वस्तपेनाशाख्यामंगलायादुदुहःद्रोहमकार्षीरित्यतत्तत्किल क्रीडनमसुराणांहित्तनं विहारस्वभावोद्धतोयुद्धायघटस्तेत्यन्वयः किलभैत्यक्रीडनपोःइतिधातुः ।
 वसंतकिंकलमन्नाह संस्थाप्येति इयंतवप्रतिज्ञाअस्याअपालनेतवाग्रशस्तकर्मवत्स्यादित्याह यःस्वामिति अनिपिपतिंग्रशस्पपालयति पृपालनपूरगयोः अतिःस्यादधिकार्षीकौप्रशंसायामतिक्रमइति
 १२ आविष्टासुरभावनिमित्तंबाह्यक्रोधभावमाह सइति प्रलब्धोवाचावंचितः क्रीड्यमानोऽनिरुद्धक्रोडविषयंकियमाणःपोड्यमानइतिवा । १३ मनुनामचलितानिस्वस्थानचमुतानांद्विधाणिधरद
 सः १४ योगारूढोपोगाविष्टः १५ दृष्टोदच्छदोऽधरोष्ठोपेनसतथा १६

आजग्नइत्यस्याकर्मकत्वस्यश्रोतनायदक्षिणांसमुदीत्युक्तं आलोयमहमइत्यात्मनेपदं कोविदोगदापुद्गमार्शमेदज्ञानपदः १७ इत्यंशोहिरण्यवाक्षःहारेरच्युतः १८ स्पृधोःस्पृधमानयोःक्षतस्रवस्यरुधि
रस्याघाणेनविवृद्धयुद्धयपोस्तौतयोः इत्यापामुविशुष्मिणोर्गच्छवृषमयोः १९ इदपुद्गंकाकग्राम्यकर्मवदज्ञानंकिंतुब्रह्मादिदेवैर्हृष्टमितिभावेनब्रह्मागमनंवक्ति दैत्यस्येति पक्षास्तत्साधनानिचावप
वेषुयस्यसतथातस्य माययास्वेच्छयास्वतंत्रपरमात्मानंराजयतिदीपयतीतयकाशयतीतिस्वराद्ब्रह्मातदुपदिष्टब्रह्मज्ञानेनहिसर्वेषामुक्तिरिति २० नकेवलंयुद्धदर्शनायब्रह्मण्यआगमनंकिंतुदैत्यवधो
पायनिवेदनलक्षणकार्यतरज्ञापनापवेत्पनेनाशयेनहर्षप्रतिब्रह्मविज्ञापनप्रकारंवक्ति आसचेति अनेनकोविदेनापद्यपितत्परिहारप्रकारोक्तव्यइतिन्यायदर्शनार्थमुक्तंनतुहरेरुपायाज्ञानादितिदात्तप
आसन्नशौंढीरंप्राप्तपाठवं अदार्पणंआहर्तुमशक्त्योविक्रमोयस्यसत्तथातं विलक्ष्यदृष्टासहस्रणीःअनेककल्पजननेतृत्वात् ब्रह्मणोयोगनाम २१ प्रथमतोदैत्यस्यवध्यत्वेदोषानाह एषइति २२ द्रव्या
दानाद्यपहारेणगस्कृत् आगोमंत्रश्चविमियमिति । कथादिनामपठदग्निहोत्रादिदूषणेनदुष्कृत् तत्रानिमित्तमाह अस्मल्लब्धेति २३ क्रीडायाअकरणेकारणमाह यदिति आशीविषंकृष्णसर्पविषमुत्थि

ततःस्वगदयारातिदक्षिणांसमुविप्रभुः ॥ आजग्रेसतुतांसौम्यगदयाकोविदोहनत् १७ एवंगदाभ्यांगुर्वीभ्यांहर्षक्षोहरिरेवच ॥ जिगीषयासुसंरब्धावन्यो
न्यमभिजघ्नतुः १८ तयोःस्पृधोःसिग्धगदाहतांगयोःक्षतस्रवाप्राणविवृद्धयुद्धयोः ॥ विचित्रमार्गीश्वरतोर्जिगीषयाव्यभादिलायामिवशुष्मिणोर्मृधः १९
दैत्यस्ययज्ञावयवस्यमाययागृहीतवाराहतनोर्महात्मनः ॥ कौरव्यमह्याद्विषतोर्विर्मर्दनदिदृक्षुरागाद्विभिर्द्वतःस्वराट् २० आसन्नशौंढीरमपेतसाध्वसंकृ
तप्रतीकारमहायविक्रमम् ॥ विलक्ष्यदैत्यंभगवान्सहस्रणीर्जगादनारायणमादिसूकरम् २१ ब्रह्मोवाच ॥ एषतेदेवदेवानामंघ्रिमूलमुपेयुषाम् ॥ विप्रा
णांसौरमेयीणांभूतानामप्यनागसाम् २२ आगस्कृद्रथकुडुङ्कुदस्मल्लब्धवरोऽसुरः ॥ अन्वेषयन्नप्रतिरथोलोकानटतिकंटकः २३ मैत्रमायाविनंदनंनिरं
कुशमसत्तमम् ॥ आक्रीडबालवदेवयदाशीविषमुत्थितम् २४ नयावदेषवर्धेतस्वांवेलांप्राप्यदारुणः ॥ स्वांदेवमायामास्थायतावज्जल्येनमच्युत २५
एषाधोरतमासंध्यालोकशंबट्करीप्रभो ॥ उपसर्पतिसर्वात्मन्सुराणांजयमावह २६ अधुनैवाभिजिन्नामयोगोमौहूर्तिकोभ्यगात् ॥ शिवायनस्त्वंसुहृदा
माशुनिस्तरदुस्तरम् २७ दिष्ट्वात्वाविहितंमृत्युमयमासादितःस्वयम् ॥ विक्रम्यैनंमृधेहत्वालोकानाधेहिशर्मणि ॥ २८ ॥ इतिश्रीभागवतेमहापुराणे
तृतीयस्कंधेएकोनविंशोऽध्यायः ॥ १९ ॥ मैत्रेयउवाच ॥ अवधार्येतिरिचस्यनिर्व्यलीकामृतंवचः ॥ प्रहस्यप्रेमगर्भेणतदपागेनसोऽग्रहीत् १

तमुज्ज्वलितंयत्तस्मादिति २४ स्वांवेलांमासुरीमपराह्णांतावत्ततःपूर्वमेवस्वांमायांमहिमानंत्वव्येननहन्यतइत्यर्थःब्रह्माच्युतेत्यनेन अक्षतःक्षतवद्विष्णुरसमःसमवत्तथा । अजितोजितवच्चैवज्ञोज्ञवक्ष्य
काशयेत् । सर्वरूपेष्वनंतोपिब्रह्माद्याश्चैवतन्मतेः । अनुसारीतपान्नपुःकुर्यश्चनसदुःखमिति वाक्यमद्योतयति कीदृश्यासुरीविलेदितत्राह एषेति आदरंतुमुसंधिवाच्छंबट्कारंतुमक्षणमित्यभिधानात् ।
लोकशंबट्करीसर्वजनमक्षिणी २६ इदानींसभीचीनोयोगाःकथितत्राह अधुनेति मध्याह्नस्त्वभिजित्येकआषाढोत्तरएवच । श्रवणस्यापिपूर्वार्धेविषुवत्ताभिजित्स्मृतमित्येतोभिजिचोगोमध्यदिनमुहूर्त
२७ अस्यानन्यवध्यस्वंपष्टंष्वनयति दिष्ट्येति मृत्युमारकंत्वात्वा शर्मणिसुखेआधेहिस्थापय ॥ २८ ॥ इतिश्रीभागवतेमहापुराणेतृतीयस्कंधेविजयध्वकृतटीकायाएकोनविंशोऽध्यायः ॥ १९ ॥ ब्र
ह्मचनंहारिणावधृतंकिमत्राह अवधार्येति अपागेनकटाक्षेण ।

विरिचवाक्यग्रहणंहरिणाकृतमितिकथंज्ञापयतइतितत्राह ततइति सुसतःपुरतः हनौकपोले ह्रस्वेनवराहेणउभत्स्यासुरग्यकपोलेहननंकथयित्यतउक्तं उत्पत्येति २ दुष्टजनप्रोहनायसाहतेति विधूर्णिताविभ्राम्यन्त्यकारेजेउल्कावदितिशेषः ३ तदालनंप्रतिअमुरोपिस्वस्यधर्मयुद्धविचंप्रकाशयति सइति लब्धवर्षाःप्राप्तावकाशःमृधेधर्मप्रत्यपार्थनिरायुधेसायुधेनेतरेणनप्रतिमहर्तव्यामितिलौकिकम् ४ अथान्यत्तद्विप्रियंतदुक्तं धर्मःसत्यमितिप्रोक्तोधर्मश्चापिहरेःप्रियइति अनेनयोहरेःप्रियःसधर्मान्पोलौकिकइत्युक्तंभवति अतएवमानयामासत्युक्तं नतुप्रियमिति अपविद्वग्गदाप्रत्यादा नंपोधानांजुगुप्सितंकिमुतहरेरतोहरिणाकिमकारीतितत्राह सुनाममिति सुनाभंसुदर्शनम् ५ महानपीतरप्रेरितएवस्वकर्तव्यंकरोतिनतुस्वपमितिभावज्ञाःस्वेचराअस्यदघापमेरयंतीत्याह ताविति व्यग्रंशत्रुहननायविभ्रमचक्रंयस्पसतथातद्विदातस्यहरेःस्वरूपज्ञानाम् ६ दैत्यस्यवीरस्वभावंदर्शयति सइति स्वेचराणांतद्वचनंनिशम्यामर्षेणदुःसहद्वेषेणपरिश्रुतानिस्वस्थानच्युतानीद्वियाणियस्य सतथा स्वदंतच्छदंस्वाधरोष्ठमदशदृष्टवान् ७ वीरत्वादधरोष्ठमदशनफलमाह करालेति संचक्ष्माणःपश्यन्हृतोसीत्याभाष्येति ८ हरेर्युद्धलाघवंवाक्ति पदेति शत्रोस्तागदां वातरंहसायुधेने

ततःसपत्नंमुस्रतश्चरंतमकुतोभयम् ॥ जघानोत्पत्त्यगदयाहनावसुरमक्षतः २ साहतातेनगदयाविहताभगवत्करात् ॥ विधूर्णितापतद्वेजेतदद्भुतमिवाभ वत् ३ सतदालब्धवीर्योपिनबबाधेनिरायुधम् ॥ मानयन्समृधेधर्मविष्वक्सेनंप्रकोपयन् ४ गदायामपविद्धायांहाहाकारेचनिर्गते ॥ मानयामासतं धर्मसुनाभंचास्मरद्भिः ५ तंव्यग्रचक्रंदितिपुत्राधमेनस्वपार्षदमुख्येनविपजमानम् ॥ चित्रावाचस्तद्विदांस्वेचराणांतत्रस्मात्स्वस्तितेऽमुंजहीति ६ सतन्निशम्यात्तरथांगमग्रतोव्यवस्थितंपद्मपलाशलोचनम् ॥ विलोक्यचामर्षपरिश्रुतंद्रियोरुशस्वदंतच्छदमादशच्छ्रसन् ७ करालदंष्ट्रश्चक्षुर्भ्यांसंचक्ष्मा णोदहन्निव ॥ अभिद्वत्यस्वगदयाहतोसीत्यहनद्वारिम् ८ पदासव्येनतांसाधोभगवान्यज्ञमूकरः ॥ लीलयापिपतःशत्रोःप्राहरद्वातरंहसा ९ आहचायुधमा धत्स्वघटस्वत्वंजिगीषसि ॥ इत्युक्तःसतयाभूयस्ताडयन्व्यनददृशम् १० तांसआपततींवीक्ष्यभगवान्समवस्थितः ॥ जग्राहलीलयाप्राप्तांगरुत्पानिवप न्नगीम् ११ स्वपौरुषेप्रतिहतेहतमानोमहासुरः ॥ नैच्छद्गदां दीयमानांहरिणाविगतप्रभः १२ जग्राहत्रिशिखंशूलंज्वलितंज्वलनोपमम् ॥ यज्ञायधृतरू प्रायविप्रायाभिचरन्त्यथा १३ तदोजसादैत्यमहाभटार्पितंचकासदंतःखड्गदीर्घदीधितिः ॥ चक्रेणचिच्छेदनिशातनेमिनाहरिर्यथातार्क्ष्यपतत्रमुद्भिन्नतम् १४

न अनेनप्रतिवीरस्यपरिहारायोग्यत्वप्रकाशेनहरेरतिमाहात्म्यंप्रकाशितम् ९ एतदेवध्वनयति आहेति चःसमुच्चये नहृत्पमाहात्म्यस्यायुधमाधत्स्वेत्यादिप्रवचनंयुज्यतेभीत्यावागनुद्गलनादूढ आक्षिपतीत्याह त्वमिति उक्तंसत्यामितिमन्वानःस्वपाठवंष्यनाक्ते इतीति १० हरिरपियुद्धलाघवंदंशयतीत्याह तांसइति ११ दैत्यस्याभिमानमुद्गलयति स्वपौरुषइति १२ ततःकिंचकारेति तत्राह जग्राहेति अभिचरन्कृत्यांग्रयुंजानः १३ स्मरणादागतंमावैरिवधायकिमितिनप्राप्तंभगवानितिमुद्गर्जनचैत्थंजानन्निवतेनशूलमाच्छिनदित्याह तदेति यदोजसाबलेनदैत्येनमहाभटार्पितंमुक्तंवाभगवाविशानेमिनाउत्तेजितधरोःपानेनानेकसंख्यापरिच्छेदनेप्यस्यनैशित्यनाशोनास्तीतिभूचनेनहरिचक्रस्यहरेरिवातिमाहात्म्यमुक्तं चक्रेणशूलंचिच्छेदेत्यन्वयः आत्मस्पर्शात्पूर्वमेवा चिच्छिनदितिद्योतनायोक्तमंतःसइति अंतःस्वेआकाशमध्येउदीर्णादीधितिर्यस्यतत्तथोक्तं अनेनहरिचक्रादन्धेनाच्छेद्यत्समुद्घोषितं मंदबुद्धचवतारार्थनिकृष्टमपिदृष्टतयाति हरिरिति ८ धीर्चर्महामु नेरस्थनाविरचितवज्रस्याभोगत्वेनतदच्छेदमुनेरवज्ञानिमित्तकोपमयादृग्दृष्टेनोज्झितंत्यक्तंपत्रमिद्वेचिच्छिनदितितदिहोच्येतहरिरीत्यादिना १४

किंनैस्य आयुषाभावादवावदितित्नाह वृक्पण इति वृक्पणे छिन्ने विभूतिर्लक्ष्मीरस्यास्तीति विभूतिमन् प्रहृत्यमहारुत्वा असुरः मायया असनशीलः असेरुरदितिसूत्रादसुक्षेपण इति धातोस्ताच्छीलपाथं उ
रत्नपयोमवति १५ दैत्यमुष्टिप्रहारेण किंहरिणापतितं भूच्छित्तं पलायितामिति विदुरस्य मानसीं शंकापरिहरति तेनेति द्वाभ्यां पिवतीति द्विपोगजः १६ अंतर्गर्धयै दैत्येन किमकारीतित्नाह अथेति पोग
माये श्वरस्वरूपभूतानामणिमादिमहिम्नामधिपतां वित्यनेनासुर्यो मायाहरेर्बाधिका न स्युरिति सूचितं अस्य विष्वस्योपसंयमं प्रलयम् १७ पांसवं भूलिमयं क्षेपणैः पाषाणक्षेपणैः पाषाणक्षेपणयंत्रैः १८
द्यौर्ग्यो माभ्रौ वै मेघजालौ वै द्युचक्षितस्तनयित्नवोगजेन्ये वा विद्युतस्तनयित्नवस्तैः सह वर्तत इति तैः १९ युधसंग्रह इति धातोः नाना युधानि नाना विधसंग्रहान्मुंचंतीति दिग्वासो नग्राः २०
अतिवैशसा अतिकूराः यक्षादिभिरुत्पृष्टा उचरिता हिंसावाचोभ्युपेतितोषः २१ यथेच्छयैव सत्तु मनसा देहतापेवा । कर्तृशक्तोपिशङ्खाचालीलैवानंतशक्ति इति वचनान्मनभादिनाऽसुरमायाविनाशे

वृक्पणे च शूले बहुधारिणा हरेः प्रत्येत्य विस्तीर्णसुरो विभूतिमव ॥ प्रवृद्धरोषः सकठोरमुष्टिना न दम्प्रहृत्यांतरधीयतासुरः १५ तेनेत्यमाह तेन तर्भगवानादि
सूकरः ॥ नाकंपतमना ग्वापि स्रजाहतव इव द्विपः १६ अथोरुधाऽसृजन्मायां योगमाये श्वरे हरौ ॥ याविलोक्य प्रजान् सतामे निरेस्योपसंयमम् १७ प्रव
बुर्वायव श्रंढास्तमः पांसव भीरयन् ॥ दिग्भ्यो निपेतुर्ग्रावाणः क्षेपणैः प्रहिता इव १८ द्यौर्नष्टमगणाभ्रौ वैः सविद्युतस्तनयित्नुभिः ॥ वर्षाद्भिः पूयकेशासृक् वि
ष्मूत्रास्थीनि चासृक् १९ गिरयः प्रत्यदृश्यंत नाना युधमुचोनव ॥ दिग्वासो पातु धान्यः शूलिन्थो मुक्तमूर्धजाः २० बहुभिर्धनरक्षोभिः पत्यश्वर
थकुंजरैः ॥ जाततापिभिरुत्पृष्टा हिंसावाचोतिवैशसाः २१ प्रादुष्कृतानां मायानामासुरीणां विनाशनम् ॥ सुदर्शनास्त्रं भगवान्प्रायुक्तं च तत्तस्मि
पाव २२ तदादितेः समभवत्सहसा हृदिवेषयुः ॥ स्मरंत्याभर्तुरादेशं तन्नाच्चासृक् प्रसुखे २३ व्युदस्तासु स्वमायासु भूयश्चाव्रज्यकेशवम् ॥ उपोपगूह
मानो मुंददृशो वस्थितं बहिः २४ तं मुष्टिभिर्विनिघ्नतं वज्रसारैर्योक्षजः ॥ करेण कर्णमूलेऽहन्यथा त्वाष्ट्रं मरुत्पतिः २५ समाहतो विश्वसृजा ह्यवज्ञया परिभ्र
मद्रात्र उदस्तलोचनः ॥ विकीर्णबाह्वं प्रिशिरोधरोऽपतद्यथानगेंद्रोल्लितो न भस्वता २६ क्षितौ शयानं तमकुंठवर्चसं करालदंष्ट्रं परिदष्टदच्छदम् ॥ अ
जादयो विक्ष्य शशं सुरागता अहो इमां को नुलभेत संस्थितिम् २७

मर्थापि मयवान् लीलैव तन्मायाय सुदर्शनं प्रायुक्तेत्याह प्रादुष्कृतानामिति विनाशनं विनाशकारणं अमृतक्षेममयमिति त्रयः पादायस्य सत्रिपात् २२ सुदर्शनप्रयोगेण भगवान्दितेः पुत्रवरणं संज्ञापयति
तदेति २३ प्रभातेन कंचरवत् स्वमायानाशे पराद्वर्तकनेत्याह व्युदस्तासिविति स्रज्जायभावात्कथं युद्धाय प्रादुष्ट्या शंकाद्विमुखादिवत् पदावेष्टय निष्पीड्य हन्तीति भावोप्ययोजक इत्याशयेनाह हृपेति
उपोपगत्य तस्य भीपेवैमानममुं भगवंतं गूहमानः स्वहस्तवल्गात् बाहिरवस्थितं हरेर्दृक् दृष्टव्यमव्ययः २४ भगवान्मुहनादावापुधग्रहणं भंदजनानुकरणार्थं न त्वशक्यत्वं त्वहस्तादिनैव शक्तिरस्तीति ज्ञापयन्
शत्रुहंत्येति ताह तमिति अहन्प्राहरत् त्वाष्ट्रं तदुःपुत्रं वृत्रं मरुत्पतिरिन्द्रः २५ हरेर्यमहारो रिपोर्बाधे निद्राहेतु रित्याह समाहत इति विश्वसृजा हरिणा अवज्ञया निरायासेन समाहतः सुहृदि न तन्मूलितः न
भस्वता शयुना २६ वीर्याभरणं वैभवं संस्तीकृतु न भगवन्निषिद्धिभावेन वज्रादयोऽसुरस्य मरणं स्तुवंतीत्याह क्षिप्वाविति संस्थितिं मरणम् २७

इति मरणस्य मरणस्य वैशिष्ट्ये किं कारणमत्राह यमिति असतोऽमंगलात् सूक्ष्मशरीरात् मुमुक्षुः करपादयोरेकयादन्योन्यक्रियाशक्तिमत्त्वाच्चपदाहतइत्युक्तं योगिनामस्य वैश्यस्य महान्विशेषोस्तीति चोतयितुं चेत्पुनरेतदेहत्यागोपि देहांतरं भोस्तीति सूचनात् अतोऽस्य सुकृताधिक्यं हरिमुखं हृष्टाभरणेन स्यात्तदपि पार्षदस्यैव न तदा विष्टस्यासुरस्य २८ पार्षदत्वं मारयादि एतावति अस्तद्रसिमादुरीयोभिर्जन्मभिरिति बहुवचनेन शापमोक्षानंतरं जन्मानंतरं प्राप्य ज्ञानमापाद्य वैकुण्ठे मुक्तिस्थानमाशिरिति सूचयति २९ इदानीमापरोक्षतः स्तुवंतीत्याह नम इति अखिलयज्ञतंतवेऽखिलयज्ञानाप्रदर्तनेन तानभूतापस्थितौ निमित्तभूताप अस्तु बोध्यतः अयं विक्रमोऽस्याकमपि परमानंदहेतुरभूदित्याह त्वत्पादेति ३० हिरण्याक्षहननानंतरं हरिणा कोविक्रमो कारिसोऽस्ति चेत्तमाख्याहीति मानसी विदुरशंकां प्रत्याह एवमिति संसादयित्वानिहत्य नितरां हनने स्वातंत्र्यं दर्शयति पुष्करविष्टरादिभिर्ब्रह्मादिभिः ३१ हरं वराहावतारस्य चरितमुपसंहरति मयेति यथापेन प्रकारेण हिरण्याक्षो हतो निराकृतस्तथाहे

भं योगिनो योगसमाधिना हरेर्ध्यायंति लिंगादसतो मुमुक्षुः ॥ तस्यैष वैश्यऋषभः पदाहतो मुखं प्रपश्यंस्तनुमुत्ससर्जह २८ एतौ हि पार्षदावस्य शापाद्या तावसद्भतिम् ॥ पुनः कतिपयैः स्थानं प्रपश्येते हजन्मभिः २९ नमो नमस्ते खिलयज्ञतंतवे स्थितौ गृहीतामलसत्त्वमूर्तये ॥ दिष्ट्याहतो यं जगतामस्तुदस्त्वत्पादभक्त्या वयमीशनिर्वृताः ३० मैत्रेय उवाच ॥ एवं हिरण्याक्षमसह्य विक्रमं संसादयित्वा हरिरादिसूकरः ॥ जगाम लोकं स्वमखंडितोत्सवं समीढितः पुष्करविष्टरादिभिः ३१ मया यथा नृक्तमथादितो हरेः कृतावतारस्य मुमित्रचेष्टितम् ॥ यथा हिरण्याक्ष उदारविक्रमो महाभूधेः क्रीडनवन्निराकृतः ३२ श्रीशुक उवाच ॥ इति कौषारवाख्यातामाश्रुत्य भगवत्कथाम् ॥ क्षतानंदं परं लेभे महाभागवतो नृप ३३ अन्येषां पुण्यश्लोकानामुदामयशसां सताम् ॥ उपश्रुत्य भवेन्मोदः श्रीवत्साकस्य किंपुनः ३४ योगजैर्द्रक्ष्य प्रस्तं ध्यायंतं चरणांबुजम् ॥ क्रोशंतीनां करेणूनां कृच्छ्रतो मोचयत् द्रुतम् ३५ तं सुसाराध्यमृजुमिरनन्यशरणैर्नृभिः ॥ कृतज्ञः कोनसेवेतदुराध्यमसाधुभिः ३७ यो वै हिरण्याक्ष वधं महाद्रुतं विक्रीडितं कारणसूकरात्मनः ॥ शृणोति गायत्र्यनुमोदते जसा विमुच्यते ब्रह्मवधादपि द्विजः ३७

न विधिना कृतवराहावतारस्य हरेः श्रेष्ठितं मयानूक्तं श्रुतवत्कथितमथादित आरभ्य अथातो नंतराप्यर्थविकल्परं भगवत्कथितं पादवः ३२ शुकोप्येतां कथां श्रोतुं मुनीन्नुकूलयति इतीति यथाममपरानंदो भूत्तथा विदुरपापिकिं भित्तिपरीक्षितो मनःशंकापरिहरति शुक इत्येतो वाह इतीति ३३ अत्र कैमुत्येन परमानंदं संपादयति अन्येषामिति ३४ इतोऽपि हरेः कथाश्रवणात् परमानंदावाप्तिः स्यादित्याह य इति करेणूनां कीरणीनां क्रोशंतीनां रुदंतीनां कृच्छ्रादासममरणात्कृतस्मरणानंतरं कालभ्रमे परमंतरेण ३५ एवं विधो हरिर्भक्त्यैसाकष्य इत्याह तमिति अन्ययोगव्यवच्छेदार्थमाह दुरासाध्यमिति ३६ फलश्रवणेक्षिप्रमृत्तिः स्यादिति तद्वक्ति योवा इति अपि शब्देनान्यदुक्तानां संग्रहात् ब्रह्मपरमात्मतत्त्वमज्ञानेन बध्यत इति ब्रह्मवधः संसारसमात् लक्ष्मणेऽधिकारिणमाह द्विज इति न

स्यैव हरौ विरसि शयमकिसंभवात् ३७

मानाद्यज्ञानांश्रवणैकरतानां किं फलमत्राह एतदिति अंतर्इति विशेषणात् श्रवणाभ्यासेन मनननिदिशक्तिसंभवात् अपरोक्षज्ञानसामर्थ्याल्लिंगशरीराविनाशेनाराधणोगम्यतइति गतिर्भवतीति ध्वनयति ॥ ३८ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे तृतीयस्कंधे विजयध्वजकृतटीकायां विशेषध्यायः ॥ २० ॥ छष्टिप्रलयाभ्यां स्फुटविज्ञेयस्य देवादीनां तारतम्यज्ञानस्य हारीतीति जनकत्वेन पुरुषार्थहेतुत्वादनुरक्तसमुच्चयार्थं च पूर्वोक्तमष्टिप्रपंचयत्यस्मिन् अध्याये । सृष्टौ लये तारतम्यदेवानां ज्ञायते स्फुटम् । तारतम्यपरिज्ञाने महातात्पर्यमिष्यते । अतस्तद्गुह्यं सूक्ष्मं चैतत्प्रकाशकमिति वचनात् भवकांश्रुतुरभीष्टमर्थं वृत्ते किमन्यद्देति ज्ञातुं न शक्यनेतस्मात्तन्निरासार्थं तत्रादौ राजाशु कंचिच्छति महीमिति महीमध्यास्य महीनां स्थित्वा । अधिशीङ्ख्यासां कर्मैति सूत्रात् सप्तम्यर्थे द्वितीया । अवरजन्मनापश्चात्तनका लेजातानां प्राणिनां मार्गाय वर्णाश्रमस्वरूपभेदज्ञानाय कानि द्वाराणि सृष्टिसाधनानि अद्यतिष्ठत्तत्र स्थित्वा सृजति स्वर्यः १ विदुरप्रश्रवचनानुसारेण मय वक्तव्यमिति भावेन पृच्छति सत्तेति सन्निकृष्टमृत्योस्तव विदुरप्रश्रव्याम्यविषयत्वेन कथं संगच्छतइत्याशंक्यनमाह शोसाविति तद्गुणानाह क्षत्तामहाभागवतइत्यादिना अत्रैतानि विशेषणानि मिथो हेतुहेतुमद्भावात् सूचकानीति ज्ञाप्यते क्षतसंचूर्णनइति धातोः सं

एतन्महापुण्यमलं पवित्रं धन्यं यशस्यं पदमायुराशिषाम् ॥ प्राणैर्द्रियाणां युधि शौर्यवर्धनं नारायणो ते गतिरंगशृण्वताम् ॥ ३८ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे तृतीयस्कंधे विशेषध्यायः ॥ २० ॥ ॥ राजोवाच ॥ महीं प्रतिष्ठामध्यास्य यो सौ स्वायं भुवो मनुः ॥ कान्यध्यतिष्ठद्वाराणि मार्गाया वरजन्मनाम् १ क्षत्तामहाभागवतः कृष्णस्यैकांतिकः सुहृत् ॥ यस्तत्त्याजाग्रजं कृष्णे सपत्यमवधानेति २ द्वैपायनादनवरो महित्वेतस्य देहजः ॥ सर्वात्मना श्रितः कृष्णं तत्परांश्चाप्यनुव्रतः ३ किमन्वपृच्छन्मैत्रेयं विरजास्तीर्थसेवया ॥ उपगम्य कुशावर्तं आसीनं तत्त्ववित्तमम् ४ तयोः संवदतोः सूतप्रवृत्ता ह्यमलाः कथाः ॥ आपोगांग्यइवाधृयो हरेः पादांबुजाश्रयाः ५ तानः कीर्तय भद्रं ते कीर्त्योदारकर्मणः ॥ रसज्ञः को नु तृप्येत हरि लीला मृतां पिबन् ॥ ६ ॥ मृत उवाच ॥ एवं परीक्षिता पृष्ठे भगवान्वा दरायणिः ॥ भगवत्पार्षिताभ्यात्मस्तमाह श्रूयतामिति ७ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ हरर्धृतक्रोडतनोः स्वमापयानि शम्यगोरुद्वरणं सातलात् लीलां हिरण्याक्षमवज्ञया हतं संजातहर्षो मुनिमाह भारत ८ विदुर उवाच ॥ प्रजापतिपतिः सृष्ट्वा प्रजासर्गे प्रजापतीन् ॥ किमारभत मे ब्रह्म ब्रह्मव्यक्तमार्गवित् ९ ये मरीच्यादयो विप्रास्तु स्वायं भुवो मनुः ॥ ते वै ब्रह्मण जादेशात्कथमेतदभावयन् १० स द्वितीयाः किमसृजन् स्वतंत्रा उत्तकर्मभिः ॥ आहोस्वित्संहताः सर्वे इदं समकल्पयन् ११

सारगिरिसंचूर्णनात्सत्ता एकः प्रधानः सर्वोत्तमो हरिर्नो निर्णयो स्यास्तीति अस्मिन् ग्रंथे यथा विहितप्रत्ययः अघवानपराघवान् २ सर्वात्मनेति प्रोक्तहेतुनिगमनरूपम् ३ किमन्वपृच्छन्मया पृष्टमन्यद्देति कुशावर्तेर्ममादारे ४ तत्रान्यप्रसंगादुगीभूता एवेति भावेनाह तयोरेति ५ बहुशः श्रुतत्वाच्च तत्रानिद्रालुत्वं स्यादिति तत्राह रसज्ञ इति ६ एतमर्थं सूतः शौनकादिभ्यः कथयति एवमिति अपर्येताध्यात्मः अपर्येतांशरीरमाविकृत्य वर्तमानं मन आदीन्द्रियजातं येन सौर्षिताध्यात्मः ७ शुकोऽस्त्वपृष्टमर्थं पृष्टुं विदुरो मैत्रेयं वकीत्याह हरोरिति ८ किमाहेति तत्राह प्रजापतीति अव्यक्तानां परमात्मादितन्वानां मार्गैश्चकारेवेतीति ९ राजविदुरप्रश्रयोरेकविषयत्वं च किं यदिति अभावयन्मावर्धयन् १० द्वितीयाभ्यां स्वतंत्रा अन्यापेक्षारहिताः कर्मभिः प्रेरिता इति शेषः संहता संमिलिताः स्मेत्यनेन सं इत्यसर्जनं प्रधानं स्मारयति ११

किमारमतेति यत्पृष्ठतस्योत्तरवर्तुपूर्वोक्तसृष्टिमाविस्मरणायादितोनुवदति दैवेनेति दुर्वितर्क्येणप्राण्यदृष्टानांबहुत्वादनुमातुमशक्येनादृष्टेन नैषातर्केणमतिरापनेयेति ध्रुवेरदृष्टांतर्थाभिप्राहारिणा
 वा दुर्विकल्पेनेतिपाठइदमदेवेतिसंशयाविषयेणानिमिषेणसर्वतोविलक्षणेनमृष्टिकालेनतदतर्पामिणाहरिणावासर्वेपामूलकारणस्यप्रलयसमुद्रेक्षमीपर्पकेशपानस्यभगवतःप्रेरणयाजातसोभात्कार्याभि
 मुत्सेत्यत्रविकाराद्विषयमावस्थामुपगतादृष्टत्रयाद्यथासंख्यसंयुक्तसत्त्वादिगुणत्रयान्महान्महत्तत्त्वाभिमानाब्रह्मासीत्तदभिमन्यमानमहत्तत्त्वाभूत् । किंचभगवतोवीर्याधानेनजातसोभादुत्पन्नसिंश्रुतविशे
 षात्- रवजीवशक्त्यागुणकर्मयोगोऽइत्यतोगुणत्रयामिधानादक्षरान्महत्तत्त्वाभिमानावायुश्रसरस्वतीभारतोचजाताइत्यर्थः महतोब्रह्मायूचतद्रार्पेचाभिमानिनइतिवाक्यादयमर्थःकल्प्यतइति ११
 महत्तत्त्वादहंकारस्योत्पत्तिमाह रजःप्रधानादिति साम्यावस्थायांमूलरजसिपद्रजो मूलेतमसिमिश्रितंयद्रजो मूलेतत्त्वेपद्रजइति त्रिधाविभक्तेनसमस्तेनरजसायुक्तत्वाद्व्रजःप्रधानंमहत्तत्त्वं
 स्यतस्मान्महत्तोमहत्तत्त्वादैवचोदिताद्विकुर्वाणज्जातोवैकारिकतैजसाभ्यांसहितःत्रिलिंगाखिरूपोभूतास्तितामसाहंकारो विपदादीनिपंचभूतानिससर्जैत्यन्वयः अनेनैतच्चसिद्धं तैजसाहंकारःश्रोत्रादि
 दर्शेन्द्रियाणि वैकारिकाहंकारोमनोदिगाद्यभिमानिदेवान्ससर्ज मूलाहंकारादनंतगरुडरुद्राद्याःस्वभार्याभिःसहजाताः मनोभिमानिनाविरुद्धचंद्रौवैकारिकाभिमानिदेवविशेषाज्जातौ तदुक्तम् । अहमः
 शेषेर्वीन्द्रौचरुद्रौद्रौकामतत्त्रिपः । मनसस्त्वनिरुद्धश्चंद्रश्चान्येषथोदितम् । एवंक्रमोन्वत्यपस्तुसूक्ष्मस्थूलादिभेदतः । सृष्टौगुणेचज्ञानादौमुक्तिस्थेष्वप्यंक्रमः । नियमेनान्यथोक्तिस्तुमोहायासुरजन्मना

मैत्रेयउवाच ॥ दैवेनदुर्वितर्क्येणपरेणानिमिषेणच ॥ जातसोभाद्रगवतोमहानासीदुणत्रयात् १२ रजःप्रधानान्महतस्त्रिलिंगोदैवचोदितात् ॥ जातः
 ससर्जभूतादिविपदादीनिपंचच १३ तानिचैकैकशःषष्ठमसमर्थानिभौतिकम् ॥ संहत्यदैवयोगेनहैममंडमवासृजन् १४ सोशयिष्टाधिसलिलज्वाङ्को
 शोनिरात्मकः ॥ साग्रवैवर्षमाहस्रमन्ववात्सीत्तमीश्वरः १५ तस्यनाभेरभूत्पद्मंसहस्रार्कोरुदीधिति ॥ सर्वजीवनिकायौकोयत्तत्स्वयमभूत्स्वराद् १६
 सोनुविष्टोभगवतायःशेतेसलिलाशये ॥ लोकसंस्थांयथापूर्वनिर्ममेसंस्थयास्वया १७ ससर्जच्छाययाऽविद्यांपंचपर्वाणमग्रतः ॥ तामिस्रमंधतामिस्रं
 मोमोहोमहातमः १८

मिति १३ सूक्ष्ममृष्टिमूक्षस्थूलसृष्टिवस्तुमारभते तानीति यद्भासाद्वितीयादित्यादिप्रश्रंपरिहरति तानीति तानिप्रयोविशतितत्त्वानिभौतिकैर्हैमब्रह्मांडदेवस्यक्रीडादिगुणसंपन्नस्यहरेर्योगेनचेश्चलक्षगम
 वेशसंबन्धेनसंहत्यसंयुज्यावगम्यवासृजन् १४ सृज्यवस्तूनिविमृश्यसृष्ट्यानिनसहसेतिन्यायमनुसदधतोहरेरंडोत्पत्त्यनंतरंतदंतःसर्जनक्रमेणस्यादित्यभिमतत्वेनजलावगाहेनदाव्यादिकंचस्प्यादित्यंढ
 स्यजलावस्थानंवक्ति सोशयिष्टेति निरात्मकः अप्रकाशितपरमात्मस्वरूपः परमात्मातत्रनास्तीति किंनस्यादत्राह अन्ववात्सीदिति अव्यक्ततयास्थितः १५ योब्रह्माडगर्भोदकेश्रीमद्यप्य
 ेकालनाम्नाब्रह्मयातत्तद्व्यापानस्तत्पहरेनाभौपञ्चमभूदित्यन्वयः इदमितरपद्याद्विशिनष्टि सहस्रेति सहस्रयांसंख्ययासंख्यातेभ्योर्केभ्य उर्वादीपितिर्दीप्तिर्यस्यतत्तथोक्तं अनेनसर्वप्रकाशकसूर्यागुरत्तेः
 पूर्वतमसावगुडाकाशेकथंप्रवृत्तिरितिनिरस्तं सर्वजीवनिकायस्यौकोष्ठस्थानीयंतोयस्मात्समात्सर्यंसर्वजीवप्रधानःस्वराद्ब्रह्माभूदित्यन्वयः १६ यदर्थब्रह्मोत्पन्नस्तत्प्रयोजनमाह सोनुविष्टइति यो
 हारिःसलिलाशयेगर्भोदकलक्षणेवारिधौश्रीसमिहितशेषपर्यंकेशेतेनभगवतानुविष्टः सत्रह्मास्वयासंस्थयापरमात्मनिस्थितसामर्थ्येनयथापूर्वोलोकसंस्थानेनपञ्चेनचतुर्दिशोऽवस्थानिर्ममइत्यन्वयः १७
 विद्यैकापनोद्यत्वादविद्यायास्तज्ज्ञापनार्थतत्सृष्टिप्रथमतोवक्ति ससर्जैति छायायारात्रपरपर्यायापातन्वा पर्वाण्याह तामिस्रमित्यनेनोक्तवक्ष्यमाणेन कान्यव्यतिष्ठद्दाराणीत्यस्योत्तरमुक्तंभवति १८

॥०८॥

अधिष्ठातृभावेन विष्णोर्देहो नष्टो भूत्किनेत्याह जगद्गुरिति क्षुत्तृषीः समुद्रोपस्थाः सातथोक्ताताम् १९ क्षुत्तृषीज्ञानविरोधिनीयतो ब्रह्मणः स्वोत्पादकत्वेन गुरुत्वमप्यविज्ञायमानादिभिस्तद्ब्रह्मणामप्यद्रवी
ति भावेनाह क्षुत्तृष्यामिति उपसृष्टा उपद्रुता अस्य विवरणं क्षुत्तृषीर्देता इत्युच्चैर्वदेतो भिदुद्रुः एवं ब्रह्माणं मारुतं किं तु जलं ध्वं भक्षयतेति २० तत्र ब्रह्मणा किं कृतमत्राह देव इति ययं मारुतं जलं
किं तु रक्षत आपदि मित्रजने बोधनीय इति भावेनाह अहो इति अहो युष्माकमज्ञानं ययं भेजजाः पुत्राभिव्ययतरमात् जलं ययं किं तु रक्षणे मेव कीदृशो युष्माकं मध्ये ययं मां जलं किं तु रक्षतेत्युचि
४८ च तेषां भविष्यथ केचिच्छूयं मारुतं किं तु जलं तेत्युचि च तानि रक्षांति भविष्यथ २१ देवानां विद्यायोग्यत्वेन तद्विरोधविद्यासृष्टचनंतरं देवसृष्टिमाह देवता इति यायादिव्याः क्रीडादिगुणयुक्तास्तास्ता
देवताः प्रभया भादीनां विविधातोः सर्वप्रकाशकलक्षणया विद्यापरपर्यायपातन्वा सृजदित्यन्वयः सर्वसृष्टिभ्यः प्रधानत्वात् प्रमुखत इति देवयंतः क्रीडादिगुणानुद्योतयंतो देवास्ता प्रभाख्यातनुमहार्थं रंजी
कृतवतस्तदहरमवच्च २२ अदेवानसुरान् जघनतो जघननाम्ना देहेन २३ क्रुद्धो भीत इति विडंबनं परापतत्पलायितवान् २४ पलायना बोधमाह स इति हरिमाप्यजगादेति शेषः अनु रूपमुपा
सक्तानां योग्यतानुकूलमात्मनो दर्शनं यस्य सत्तया तम् तेतव यमिहं यमयैतुन इति यातुः मैथुनं कर्तुं नित्यं भगवत्प्रीतिं कृत्वा प्रेयेण ज्ञापयिह ररेवस्तोतव्य इति भावेनाह त्वमिति अनासन्नौ न प्राप्तौ पादौ यै

वि० अ०

११

विससर्जत्मनः कार्यनाभ्यनंदतमो मयम् ॥ जगद्गुर्यक्षरक्षांसिरात्रिभुत्तृष्टसमुद्रवाम् १९ क्षुत्तृष्यामुपसृष्टास्तेतं जग्धुमभिदुद्रुः ॥ मारुतैर्न जलं ध्वमि
त्युच्चैः क्षुत्तृषीर्देताः २० देवस्तानाहसं विभो मामाजक्षतरक्षत ॥ अहो मे यक्षरक्षांसि प्रजायूयं भविष्यथ २१ देवताः प्रभया यायादिव्याः प्रमुखतो सृजत ॥ तेऽ
हार्षुर्देवयंतोपि विसृष्टांतां प्रभामहः २२ देवो देवान् जघनतः सृजति स्माति लोलुपान् ॥ त एनं लोलुपतया मैथुनायाभिपेदिरे २३ ततो हस्तभगवा
नसुरैर्निरपत्रपैः ॥ अन्वीयमानस्तरसा क्रुद्धो भीतः परापतत् २४ स उपब्रज्य वरदं प्रपन्नार्तिहरं हरिम् ॥ अनुग्रहाय भक्तानामनुरूपात्मदर्शनम् २५
पाहि पां परमात्मस्ते प्रेषणेनासृजं प्रजाः ॥ ता इमां यमिहं तुं पापा उपक्रामंति मां प्रभो २६ त्वमेकः किल लोकानां क्लिष्टानां क्लेशनाशनः ॥ त्वमेकः क्लेशदस्तेषां मना
सन्नपदांतव २७ सो वधायस्य कार्पण्यं विविकाध्यात्मदर्शनः ॥ विमुंचात्मतनुं घोरा मित्युक्तो विमुचोचह २८ तां कण्वरणां भोजां मदविह्वललोचनाम् ॥
कांची कलापविलसद्गुलच्छन्नरोधसम् २९

रतेतयातेषां नानासन्नपदात् २७ स्वानिष्ठवारणे समर्थस्यापि भगवान्स्वभियार्थं शरणगतस्य ब्रह्मणस्तन्निवारणोपायमाह स इति सर्वस्यापि विरिचस्यान्नवदशकत्वकार्पण्यमवधार्य तदुक्तं ज्ञानज
पिसमर्थोपि कचिद्ब्रह्माहरेः भिषम् ॥ ज्ञात्वा करोति कर्माणि सन्नवदशकत्ववदिति अनेन स्वापदं पीरहंतुं समर्थस्य तत्राप्रोहरि शरणगतो हरिर्प्रीतिः स्यादिति न्यायोदशितः विविक्तप्रन्याधीनमध्यात्मदर्श
नं शरीरादिकर्मधिकृत्य वर्तमानं ज्ञानं यस्य स विविकाध्यात्मदर्शनोऽशेषविशेषज्ञानवानित्यर्थः चेतना चेतनराशौ विविक्तो भिन्नोऽत एवाध्यात्मा सर्वजीवराशेरधिक इत्यहंति दर्शनमपरोक्षज्ञानं यस्य सत्तया तः
तद्ब्रह्मावदाह ब्रह्मास्मीति श्रुतेरिति वा ॥ स्यादप्यधिक ईश्वर इति यादवः हेत्यनेन स्वाज्ञाकारणादहरेऽभ्यविकारिभूतिरिति सूचयति अत एव विमुचेति भवतश्चेन्मदनुग्रहप्राप्तज्ञानसाधनयोग्यात्तनुस्ति कि
मनयाघोरयेति २८ निश्चेतनासातनुः किमभूदिति तत्राह तामिति असुरास्तातनुस्त्रिषं स्त्रीभूतामुपलभ्य दृष्ट्वा कीदृशीं शरीरपूर्वांतरयोः संयोजयने जातत्वा ज्ञात्वा संभ्यां सर्वैरसुरैरिवां परिवृता कला
बोभूषणे बह्वैरभियानात् कांची कलापेन कांचीभूषणेन विलसता दुकूलं नञ्बं पिहिवंरोधः कटितटयस्याः सातयाताम् २९

४६

अन्योन्यांश्चैषणपरस्परसंबन्धेन उच्यते न तौ निरंतरावनवकाशौ च परयोऽप्यस्तौ यस्याः सा तथा ताम् ३० नीलालकानां वरूथः समूहोऽस्या अस्तीति नीलालकवरूथिनीतामुपलभ्याप्य स्त्रियं जातं तां तनु
 कुर्वीत्यमुपगृहीत्वा ३१ अत्र मोहो नाम न मूर्च्छा किंतु वैकुण्ठ्य हेतुको वितर्क इति भावेनाह अहोरूपमिति ३२ ततः किंच कुरितितत्राह वितर्कयंत इति ३३ भामिनि कां निमति रूपमेव द्रविणं त्वं
 तदेव पण्यं कथं यो गेतेन दुर्भगान् त्वत्संगोपभोगभागरहिताम् ३४ त्वत्संदर्शनमेवास्माकं सुरतक्रियेति भावेनाहुः यावेति एवमपि तदेवं कंदुकक्रीडास्मन्मनः सेहयतीत्याहुः उद्धुनोषीति ३५
 इतरकंदुकक्रीडाया इयं वैशेषिकीत्याह नैकत्रेति हेतुशालिनिभायै पतत्पतंगमुच्चमदवनमत्कंदुकं जयति तेषां पदपद्मं प्राप्नोति विषीदति भगं प्राप्नोति जटावरूथो वेणीभारोऽमलो मुक्तश्च मलबन्धन इति धा
 तौः ३६ सर्वभावेः स्त्रियो बंधे तव इति भावेन असुराणां तद्रहणमाह इतीति संध्या व्यावर्तयति सायंतनीमिति प्रातः कालीनायाः पुण्यहेतुत्वाद् प्रलोभयंती मात्मनीच्छा कुर्वती ३७ देवासुरसर्ग
 योरनंतरंगंधर्वादि सर्गस्याभ्याहितत्वात्तमाह प्रहस्येति भावगंभीरमिति क्रिया विशेषणं भावः शृंगारचेष्टा कथं ज्ञातुं शक्यत इति तमभिनयति जिघ्रंत्यात्मानमात्मनेति नाम्ना कां त्यातन्वा

अन्योन्याश्चैषयोऽनुगतिरनंतरपयोधराम् ॥ सुनासां सुद्विजांश्चिन्महासलीलावलोकनाम् ३० गूढंतीं व्रीडयात्मानं नीलालकवरूथिनीम् ॥ उपलभ्यासुरा
 संध्यां सर्वेतां मुमुहुः स्त्रियम् ३१ अहोरूपमहोर्ध्वमहोजस्यानवं वयः ॥ मध्ये कामयमानानामकमेव विसर्पति ३२ वितर्कयंतो बहुधा तां संध्यां प्रमदाय
 तीम् ॥ अभिसंभाव्य विसंभ्रातृपृच्छकुमेधसः ३३ कासिकस्यासिरं ओरुको वार्यस्तत्र भामिनि ॥ रूपद्रविणपण्येन दुर्भगान्नो विबाधसे ३४ यावा
 कासित्वमबलेदिष्ट्या संदर्शनं तव ॥ उद्धुनोषीक्ष्यमाणानां कंदुकक्रीडयामनः ३५ नैकत्र ते जयति शालिनिपादपद्मं तस्यामुहुः करतलेन पतत्पतंगम् ॥ मध्यं
 विषीदति बृहस्तनभारभीतं श्रांता च दृष्टिरमलः सुजटावरूथः ३६ इति सायंतनीं संध्यामसुराः प्रमदायतीम् ॥ प्रलोभयंतीं जगृहुर्मत्वा मूढाधियः स्त्रियम् ३७
 प्रहस्य भावगंभीरं जिघ्रंत्यात्मानमात्मना ॥ कां त्याससर्जभगवान् गंधर्वाप्सरसां गणान् ३८ विससर्जतनुं तां वैज्योत्सां कांतिमतीं प्रियाम् ॥ तामेव चाददुः
 प्रीत्या विश्वावसु पुरोगमाः ३९ सृष्ट्वा भूतपिशाचांश्च भगवानात्मतंद्रिणा ॥ दिग्वाससो मुक्तकेशान् वीक्ष्य चामीलयद्दृशौ ४० जगृहुस्तद्विमुष्टां तां जंभणाख्यं
 तनुं प्रभो ॥ निद्रादीन्द्रियविक्लेदो यया भूतेषु दृश्यते ॥ तयोच्छिष्टान् वर्षयंतित मुन्मादं प्रचक्षते ४१ ऊर्जस्वं तं मन्यमाना आत्मानं भगवानजः ॥ साध्यान्
 णान् पितृगणान् परोक्षेणासृजत् प्रभुः ४२

३८ ज्योत्स्नांचंद्रिकावदाह्लादकरीं संज्ञांतरं वा मियां मनोदृष्टिसुसर्की ३९ भूतादीनां देवयोनिस्त्वाद्गंधर्वादिषु नंतरं भूतादिषु ३९ सृष्टेति : आत्मनो देहिनस्तंद्रीमुख्यादानादिलक्षणमुत्पादय
 तीत्यात्मतंद्री तेन जंभणाख्येन देहेन ४० तस्याः स्वभावलक्षणमाह निद्रादीति विक्लेदे वैकुण्ठं तया तन्वोच्छिष्टान् प्रस्तान् देहिनो वर्षयंतस्त्वचेष्टादिविशेषान् कारयंतित चेष्टा विशेषमुन्मादप्रचक्षते
 तज्ज्ञातिशेषः व्यसृजन्मलवदेहं बाह्यं न तु निजं पुरा ॥ ब्रह्मातृचाहारादित्वं प्रापदेवादिदेवतामिति वचनात् ब्रह्ममेव प्रभादिशरीरं त्यजति ब्रह्माननुजिह्वेदेहाभेति ज्ञायते पुरासृष्टिसमये ४१ स्वयोग्यात्
 दानेन नृणां साध्यादिगणान् पितृपिशाचादिग्रहदोषनिवारयंत्यतस्तत्सर्गानंतरं साध्यादिगणसृष्टिं वाक्ते ऊर्जरवतमिति अनेन प्रेतादिग्रहाणां मुख्यचिकित्सेयमिति दर्शितं ऊर्जस्वं तं सारावदंतं ऊर्जमारा
 अमुदिष्टं देवपितृभक्षणमिति च नाम्ना परोक्षेण देहेन अतएवाचापि मांसदृष्ट्यगोचरेभ्यः पित्रादिभ्यस्तत्तुष्टौ पितृदिकं प्रपच्छते ४२

आत्मनःसर्गःसृष्टिर्यस्मात्स आत्मसर्गस्तं यत्सारान्वितन्वते बलिहरणादिनाविविधव्यवहारे ४३ सिद्धादीनां साध्याद्यवरत्वादनंतरं तत्सर्गमाह सिद्धानितिनाम्नातिरोधानेनकायेनअंतर्धानाख्यमंतर्धानाप
रपर्यायमात्मानं देहमितरस्मादद्भुतमहोपहेतुत्वादितरेषां वरादिना अदृश्यत्वमेतेषां स्वतएवेति विशेषः हरिशेकरां चत्यत्वादिति भावः ४४ स्वबोधनविह्वनापस्वसन्निरूपणसृष्टेः प्रागस्त्यसृष्टिजनना
यचपुरुषाभाससृष्टिमाह सकिन्नरानिति किंप्रश्लेषकुत्सायां वितर्काभासगोचरइतिवचनात् किन्नराभासान् किंपुरुषान्पुरुषाभासान् आत्मना रूपेण कायेनामृजीदत्यन्वयः येनभावेनब्रह्मापदार्थान्मृजति
सचेष्टादिलक्षणोभावस्तेषामौत्पत्तिकतयापावच्छरीरंवर्ततइत्यतस्तंभावंदशंपतीत्याह मानयन्निति आत्मनामनआदिना आत्मानं स्वशरीरंगणपुष्पादिभिर्मानयन्पूजयन्दर्षणादिना आत्माभासस्वच्छा
याविलोकयन्नसृजदिति पूर्वोक्तान्वयः अयंन्यायः पूर्वोक्तत्रयचानुसंधेयः ४५ परमेष्ठिनात्यक्तैतिकिन्नरास्तद्रूपंस्वभावलक्षणकमाकारजगृहुरित्यन्वयः रूपंशब्देपशौश्लोकेग्रंथावृत्तौहितादिपु । सौंदर्ये
चस्वभावेचेत्यभिधानं । तेषांकृत्यमाह मिथुनीभूयेति तंब्रह्माणं कर्मभिश्चरितैः पद्यादिनाग्रथितैः अनेनपक्षिणांसृष्टिरपिव्याख्याताकिन्नरादीनांमुखस्यैव नराकारत्वाद्दंडजत्वाविशेषात् ४६ सर्पादि
सृष्टिमकारं चक्ति देहेनेति भोगवत्तापंशरीराकारवत्तादेहेनशयानोब्रह्माप्रजासर्गेअनुपचितेअलंभावरहितेबहुचिंतयाजातात्क्रोधात्तद्रूपससर्ज हिशब्दोहेत्वर्थः यस्मात्क्रोधादस्त्रास्त्रीत्तस्मादीषदुपद्रुता
कुक्षाःसर्वान्लोकानुपद्रवंतीति ४७ एकस्मादेहादुत्पन्नानामवांतरमेदमाह यति अमुतःअमुष्माच्छरीराद्येकेशाअहीयंत्यपक्ताआसंस्तेऽहयोजज्जिरित्यन्वयः क्रियापदस्पसुवतत्वंयदश्वत्समादश्वइति

तच्चात्मसर्गंतंकार्यपितरःप्रतिपेदिरे ॥ साध्येभ्यश्चपितृभ्यश्चकवशोयद्वितन्वते ४३ सिद्धान्विद्याधरांश्चैवतिरोधानेनसोमृजत् ॥ तेभ्योददौतमात्मान
मंतर्धानाख्यमद्भुतम् ४४ सकिन्नरान्किंपुरुषानात्मनाचासृजत्प्रभुः ॥ मानयन्नात्मनात्मानमात्माभासंविलोकयन् ४५ तेतुज्जगृहूरूपंयत्कयत्परमेष्ठिना
मिथुनीभूयगायंतस्तमेवोषसिकर्मभिः ४६ देहेनवैभोगवताशयानोबहुचिंतया ॥ सर्गेनुपचितेक्रोधादुत्ससर्जहितद्रुपुः ४७ येहीयंतामुतःकेशाअहय
स्तेगजजिरे ॥ सर्पाविसर्पतःक्रूरानागाभोगोरुक्कंधराः ४८ सआत्मानंमन्यमानःकृतकृत्यमिवात्मभूः ॥ तदामनूत्ससर्जतेमनसालोकभावनान् ४९
तेभ्यःसव्यमृजद्देहं परःपुरुषआत्मनः ॥ तांदृष्ट्वायेपुरासृष्टाःप्रशशंसुःप्रजापतिम् ५० अहोएतज्जगत्सृष्टःसुकृतंबततेकृतम् ॥ प्रतिष्ठिताःक्रियायस्मिन्सा
कमन्नमदामहे ५१

वेदेष्टव्याद्युक्तं विसर्पतोविधिसर्पगात्सर्पाः तत्स्वभावमाह क्रूराःक्षिप्रंक्रोधशालित्वान्नगच्छंत्येगाअगानभवतीतिनागाःक्षिप्रगंतृत्वात् तल्लक्षणमाह भोगोरुक्कंधराइति भोगवदुर्व्योद्बुधयःकंधराये
षतितथाभित्तिमदीपन्यायेनोद्गच्छन्तुभयप्रान्वेतव्यः उरुभोगाश्चोरुक्कंधराश्चोरुभोगोरुक्कंधराः उरुभोगापाविब्रह्महंकायधीमहि तबोनागःप्रचोदयादितिजागलिकतंत्रे ४८ सृष्टानांसर्वपांसर्वकर्माधि
कारित्वेनोपकारकत्वेनमनुसृष्टिमाह सआत्मानमिति यदात्मभूब्रह्मात्मानंदेहंकृतकृत्यमिवमन्यमानोभूतदंतेवसानेनमनःपूर्वलोकभावनान्लोकवृद्धिकरान्मनुत्ससर्ज सपरःपुरुषोब्रह्मात्मनस्तंदेहंतेभ्यो
व्यसृजदित्यन्वयः । सर्वस्याःसृष्टेरियसृष्टिःप्रशस्तेतिभावेनाह तांदृष्ट्वेति येपुरासृष्टादेवास्तेतामनुसृष्टिदृष्ट्वाहोइतिप्रजापतिप्रशशंसुः ४९ ५० एतदेवविवृणोतिइतिदिति हेजगतःसृष्टस्तेतवैतत्क्र
तं कर्मसुष्ठुकृतं पर्याप्तमितोधिकं नास्तीत्यर्थः बतत्यनेन ताअद्भुतसुकृतंबततेतिश्रुतिर्मानमिति किंचयस्मिन्मनुसर्गेपागादिक्रियाःप्रतिष्ठिताः ततःप्रयोजनमाह साकमिति तैर्देचमन्नंभवतासाकमदामहे
तेनास्मत्पसादाचेषामपिमहतीप्रजावृद्धिःस्यादित्यदामहेइति व्यत्ययेनप्रयोजनमसूचि दृष्ट्वातुपौरुषांसृष्टिदेवाःसुकृतमूचिरे । इत्यनेनयेपुरासृष्टाअसुरास्तेतांसृष्टिदृष्ट्वाप्रजापतिप्रशशंसुरित्यपव्याख्यानं
भृत्युक्तेदेवसृष्टयनंतरत्वाच्च ५१

सुरसृष्टेः प्रथमतः कृतमप्युपि सर्मदेवसुरादिसाधारणत्वपकटनाय तत्सर्गपश्चाद्वक्ति तपसेति हृषीकेशो ब्रह्मांतर्यामीतपआदिना युक्तः सर्वस्मादादौ सर्वाभिमता प्रजाकपीन्ससर्जेत्यन्वयः सर्वत्रापि श्रीनारा
यण एव ब्रह्मांतर्यामित्वेन स्रष्टानान्य इति प्रकाशनाय हृषीकेश इति भगवत्पेव कृढं नाम प्रायोजीति ज्ञातव्यं अमेदाभिप्रायेणां किन स्यादिति चेन्न दैत्योपद्रवे तत्परिहाराय ब्रह्मणा क्रमेण विष्णुशरणोपगतं कृत्वा
तं यत्रापि तु हरेर्नामतद्वन्यत्र प्रयुज्यते । तदांतरहरेस्तत्र ह्रीतिर्नान्यथा भवेत् । स्वातन्यादवरत्वं च परस्यापि प्रयुज्यते । स्थितस्यापि यथाराज्ञः स्वानां जयपराजयावित्यनेन मुख्यार्थानुपपत्तावयुख्यार्थो
पपत्तेः सिद्धत्वात् ५२ अजो ब्रह्माय तत्स्वशरीरं समाधियोगपूर्तिमत्तपोविद्याविरक्तिमच्च तस्य शरीरस्यैकैकांशं समाध्यादिकं तेभ्यः ऋषिभ्यः प्रादादित्यन्वयः ५३ इति श्रीभागवते महापुराणे तृतीयस्कंधे विजय
ध्वजकृतटीकायां एकविंशोऽध्यायः ॥ २१ ॥ अकामः सर्वकामो वा मोक्षकामो हरिभजेदिति यदुक्तं पूर्ववत् तदिह कर्दमचरितव्याजेन प्रपच्यते ध्यायन्नयेन तत्र मैत्रेयं विदुरः पृच्छति स्वायं भुवस्येति परमत्वेनोत्तमत्वे
न संमतः संप्रति पञ्चस्तस्मात्कथ्यतामिति हेत्वर्थे च शब्दः एधिरेषां चाकिरे १ देवहूत्याः कथाया अवश्य श्रोतव्यत्वेऽपि प्रथमस्तत्कथने मनोः कन्यैव न तु पुत्राविति प्रतीतायास्तस्या भ्रातृमतीत्वेन परिणेतुः भास

तपसा विद्यया युक्तो योगेन सुसमाधिना ॥ आदावृषीन् हृषीकेशः ससर्जाभिमताः प्रजाः ५२ तेभ्यश्चैकैकं शस्तस्येदहस्यांशमदादजः ॥ यत्तत्समाधि
योगद्वितपोविद्याविरक्तिमत् ५३ इति श्रीभागवते महापुराणे तृतीयस्कंधे एकविंशोऽध्यायः ॥ २१ ॥ विदुर उवाच ॥ स्वायं भुवस्य च मनोर्विशः परमसंम
तः ॥ कथ्यतां भगवन् यत्र मैथुनेनैधिरे प्रजाः १ प्रियव्रतोत्तानपदौ सुतौ स्वायं भुवस्य वै ॥ यथा धर्मं जुगुपतुः सप्तद्वीपवर्तमहीम् २ तस्य वैदुहिता ब्रह्म न देव
हूतीति विश्रुता ॥ पत्नी प्रजापतेरुक्ता कर्दमस्य त्वयानघ ३ तस्यां सर्वमहायोगी युक्तायां योगलक्षणैः ॥ ससर्जकतिधावीर्यतन्मेशु श्रूषवेवद ४ रुचिर्यो
भगवान् ब्रह्मन् दक्षो वा ब्रह्मणः सुतः ॥ यथा ससर्जभूतानि लब्ध्वा भार्यां च मानवीम् ५ ॥ मैत्रेय उवाच ॥ प्रजाः मृजेति भगवन् कर्दमो ब्रह्मणे दितः ॥ सरस्वत्यां
तपस्तेपे सहस्राणां समादश ६ ततः समाधियुक्तेन क्रियायोगेन कर्दमः ॥ संप्रपेदे हरिं भक्त्या प्रपन्नवरदाशुषम् ७ तावत्प्रसन्नो भगवान् पुष्कराक्षः कृते युगे ॥
दर्शयामास तं क्षतः शाब्दं ब्रह्मदधद्रुपुः ८ स तं विरजमर्काभंसितपद्मोज्ज्वलत्सजम् ॥ स्निग्धनीलालकव्रातवक्राजविरजांबरम् ९ किरीटिनं कुंडलिनं शंख
चक्रगदाधरम् ॥ श्वेतोत्पलक्रीडनकं मनःस्पर्शास्मितेक्षणम् १०

स्य बुद्धिर्न स्यादिति तत्प्रतीत्यै तत्पुत्रावाह प्रियव्रतेति वा इत्यनेनौरसत्वमवधारयति एतच्चरितं वक्तव्यमित्यास्मिन्नर्थे वा २ देवहूत्या भ्रातृमतीत्वमुक्त्वा तच्चरितं श्रोतुमुक्तमन्यदशोऽपृच्छति तस्य वा इति अ
स्तुमनोः पुत्रीततः किमित्यत आह प्रजापतेरिति त्वयाया कर्दमस्य प्रजापतेर्जायेत्युक्ता ३ स कर्दमस्तस्यां कतिधावीर्यं ससर्जं तद्वीर्यं सर्जनलक्षणं चरितं यमानियमादियोगलक्षणैः ४ अनंतरं हचिद
क्षयोऽचरितं वक्तव्यमित्याह रुचिरिति ५ मैत्रेयः प्रथमतो मनुपुत्रयोः कथाया वक्तव्यत्वेऽपि सूचीकटाह्न्यायेन रुचिदक्षयोऽचरितं पोरनंतरं पृष्टत्वा च देवहूती चरितं विनाभूतं कर्दमचरितं वक्तुमुपक्रमते प्रजा
इत्यादिना सहस्राणां दशसमाः ६ किंविषयमिदं पश्यति तत्राह तत इति समाधियुक्तेन क्रियायोगेन दैदिकतां न्निकलक्षणोपायेन दाशुषं दादृदानेवरदम् ७ साधनसामग्रीफलमाह तावदिति यः स्वयं च
वीर्यतस्त्वमात्मानं शाब्दं वैदेकवेचं ब्रह्म सर्वगुणपूर्णं अथ कस्मादुच्यते ब्रह्मेति बृहंतोऽस्मिन् गुणा इति श्रुतिवैद्यत्वं दर्शनाय ब्रह्मपदप्रयोगः वपुःशुभाकारं शुभाकारितनीवपु रिति नवायावयम् ८ शुभाकारत्वं
विबृणोति सत्वमिति ९ क्रीडनकं क्रीडासाधनं द्रष्टुमां मनःस्पर्शमनोविषयोऽस्मितेक्षणेष्वस्य सतथातम् १०

११ स्वभावात्माव्यग्रमनाः स्वर्तत्रोभावोपस्यसस्वभावोहारिः स आत्मानि मनसि यस्य स तथेति वा स्वभावे आत्मा परस्य स तथेति वा १२ स्तुतिरपि स्तुत्यस्य हरेः श्लिष्टप्रतीतिकरी धर्मात् त्वेनानुकंपादे
तुत्वादुत्तरत्र फलोदयाच्चेति भावेनाह जुष्टमिति हेईद्वयसतात्पर्यवेदादिभिः स्तुत्यञ्च अस्मिन् सत्त्वाज्ञेः पूर्णज्ञानबल समुद्रस्य तव दर्शनात् साक्षात्काराच्चोत्माकमक्षोर्जुष्टनिषेधत्वात् तत्रोत्मादि विषयसंति
द्वैतसम्पत्फलितमभूत् वताश्चर्यमिदं दुर्भगेण स्माभुः अनुकंपेति उपलक्षणमेतत् श्रोत्रादेस्तथाश्रवणादिनिषेधणं अक्षण्वत इत्यादि श्रुतेः । तवानुग्रह एव मुख्यं निमित्तं सद्यारम्यतममिति भावेनाह यद्
शनमिति रूढयोगानिरततानुवृत्तध्यानायोगिनो यमादिर्मतः पुरुषाय दर्शनं आशासते वांछंति तादृशमिति भावः । महता कालेन प्रयतमानानां योगिनामाकांक्षायां न स्यात्कृतं अल्पेनैव कालेनाभूदित्य
तो बतेति १३ इदानीमनुग्रहकातरं भगवद्भार्यपश्यन्कर्मदमः स्वमनोरथगर्हयन् विज्ञापयति यदति ईशेऽप्येव वारिधेतव मायया बधकशक्त्या हतचेतसो नष्टज्ञानातः करणाः पुरुषाभ्यासिंधुपोतं सारसमुद्रस्यो
त्तरणे त्रीभूतत्वत्पादाराविंदं कामलवाय उपासते सर्वे ते ये कामानिरये पि स्युः सुखमास्तां स्तेषां रासि रादान् इति धातुः । निरयः सूकरादियोनिरतिक्लृप्तत्वचो तनायेदमुदितं अनेने हृदयमपि भगवत्कटाक्षोप
क्षिप्तकिमुत्तराज्यादीति सूचितम् १४ किमेनेन प्रकृते इत्याशंक्याह मप्येवेकोऽप्येव इत्याह तथेति तथा पूर्वोक्तकामोपासकवत् सोऽहं च कामदुष्प्राप्तिपस्यामीष्टवर्षणशीलकल्पतरोस्तवाशेषमूलम् अपेक्षि

विन्यस्तचरणां भोजनं संदेशे गुरुमतः ॥ दृष्टास्वेव स्थितं वक्षःश्रियं कौस्तुभकंधरम् ११ जातहर्षोऽपतन्मूर्ध्नाक्षितौ लब्धमनोरथः ॥ गीर्भिस्त्वभ्यगृणा
त्पीतस्वभावात्मा कृतांजलिः १२ जुष्टं वताद्यासिखलसत्त्वरशोऽसंसिद्धमक्षणोस्तव दर्शनान्नः ॥ यद्दर्शनं जन्मभिरीड्य सद्गिराशासतयो गिनो रूढयोगाः ॥
१३ ये मायया ते हतचेतसस्त्वत्पादाराविंदं भवसिंधुपोतम् ॥ उपासते कामलवाय तेषां रासीश कामान्निरये पि स्युः १४ तथा स चाहं परिबोदुकामः समा
नशीलां गृहमेधिधेनुम् ॥ उपेयिवान्मूलमशेषमूलं दुराशयः कामदुष्प्राप्तिपस्य १५ प्रजापते स्तेव च साधीश तं त्यालोकः किलायं कामहेतोर्निबद्धः ॥ अहं
च लोकानुगतो वहामि बलिं च शुक्लानि मिषाय तुभ्यम् १६ लोकां श्वलोकानुगतान् सूंश्च हित्वा श्रितास्ते चरणात्पत्रम् ॥ परस्परं त्वद्गुणवादसीधुषीयूषानि
र्यापितदेहधर्माः १७

तस्य सत्पुरुषार्थकारणं पादमूलमुपेयिवान् इत्यन्वयः किं कामस्त्वमित्यत उक्तं परिबोदुकाम इति समानशीलां गृहमेधिधेनुं गृहस्थयज्ञांगमूतां भार्यापरिबोदुकामः परिणेतुकामः तत्र निमित्तमाह दुरा
शय इति दुराशोभने विषये आशयो यस्य स तथा दुराशोभनदुःखयोरिति यादवः १५ अघटितघटकमहिमा भगवान्यतः सकामोपास्तिनिकृष्टां जानतोऽपि मादृशास्त्ववेदाल्पवचनमाययानियताः संस
रंतीत्याह प्रजापतेरिति अधीशेति संबुद्धेः प्रजापतिर्हीरेव निर्धारितस्तस्य तत्र मुख्यार्थानुपपत्तेरिदं दिशोऽवदत् अथ यद् ईश्वराद्भद्रादयस्तेषामपि राजगत्सृष्ट्यादिविभूतिप्रवर्तकत्वात् प्रजापतेस्तव च
सावेदलक्षणं तं तस्या तस्य वा कृतं तिर्नामानि दामानीति श्रुतेः अयं जनः स्वर्गादिकामहेतोर्निबद्धः किल तत्पूजालक्षणं बलिं वदतीति शेषः हे शुक्लसंसारशुचिविलाप्यं कंसुखं आदाय ददातीति लोकानुगतत्वाद
हमप्यानिमिषाय प्राणिषीर्षी पुण्यपापनिरीक्षणार्थमुन्मीलितेन त्रत्वात् चच्छब्दाव्यापकात् तयामिणे तुभ्यं बलिं वहामि उत्तरत्र समार्थो वहेयमितिार्थः १६ अपमेव बलिर्भगवदप्यनुद्वयाचिर्भाषितो
भक्तिहेतुरपि भवतीति भावेनाह लोकश्चेति अस्माच्छ्लोकात्वेत्येति श्रुतेः लोकान्जलदशरीराणि च लोकानुगतान् सूंषां कृतं त्रिपाणि च हित्वा ते तव चरणात्पत्रं श्रिताः पुनश्च परस्परं तव गुणवादयूषसीधुषीयूषां
सुसज्जनकनवसूतमवीदुर्भयं च तेन निर्यापिताः भवन्तीति तादेहधर्माः सविदानं दातुमकशरीरधर्मां येषां ते तथा यद्वा निर्यापितानि वारितानि जननमरणादिरूपादेहधर्मा येषां ते तथा १७

लक्षणेनानुसृत्यमध्यमाहृत्यान्वेतव्यं तेतवचक्रमेषामापुर्युनिचिन्तीतिशेषः सुदर्शनाचावर्तयति अजरोति अजरेकदापिजरादोषरहितेअक्षेनाभिद्वारेभ्रमतीत्यजराक्षभ्रमिःनियताङ्गत्वाद्विरिणन्दवत्
अधियासैःसहजयोदशमासाःआराणिदलानियस्यतत्तया त्रीणिशतानिषष्टिसंख्यासाहितानिअहोरात्रलक्षणानिदिनान्येवपर्वोणियस्यतत्तथात्रिशतंषष्टिपर्वेष्टादसत्वादननुस्वारलक्षणविदुलोपोनास्तिषट्
स्तयोनेमयश्चक्रमांतदेशायस्य सत्षण्णेभिर्भनन्ताःपरमाणुद्वयणुकादिलक्षणाच्छिदाःछिद्राअतिशयितच्छिद्राअवयवायस्यसंतीतिअनंतच्छिदं तृतीयोतिशयेइतिस्त्रादिकारोलोकवैलक्षण्यलक्षणा
तिशयार्थः यद्वाछदइत्यस्मिन्नर्थेछिदीतिनिपातनं । मथनान्मिथिलोजातइतिवक्तुं च । त्रीणिचातुर्मास्यानिनामिषंस्यसन्निनाभिः करालस्रोतोऽतिदूरवेगजगदाच्छिद्यकवलीकृत्यधावत्गच्छत्पुनः
पुनरावर्तमानमित्यर्थः यदेवंविधं कालचक्रंतदितिशेषः एषामाधुराच्छिद्यनधावत् जगदाच्छिद्यधावदित्यनेनश्रुताश्रमंश्रुतीत्वापामरवन्नसंसारमिक्तितुत्वंदनुग्रहकरंकरंकारंकारंजरसंगच्छन्तेनिवृत्तिमार्गं
मनुतिष्ठामीतिध्वनितम् १८ भक्तजनविषयस्वेच्छानियतसंसारोन्मूलनकैमुत्येनसिद्धामितिभावेनाह एकइति निर्गुणस्यगुणेषुसत्सुतदमृतपानेननिर्वापितदेहधर्मत्वंसंभवतितत्तुचित्पामित्यतोवाह एकइति
ब्रह्माद्यन्यतमासाध्यजगत्सर्जनादेस्त्वत्कटाक्षलेशानिपतत्वेनबंधध्वंसनंकिमुक्तव्यं सार्वज्ञादिगुणाभावेसृष्ट्यादिकमनुपपन्नमतोन्यथानुपपत्त्यागुणानामानंत्यंसिद्धमतउक्तमुक्तमिति आत्मनिस्वोदरोदस्य
तस्यजगतःसिद्धलक्षणास्वाधीनयायोगमाययाचित्प्रकृत्याजडप्रकृत्याधलोकाविदबनार्थद्वितीयपेत्युक्तं द्वितीयआत्मव्रित्तिपाठेपुरुषरूपोभूत्वेत्यर्थः स्वशक्तिभिः स्वरूपसामर्थ्योपेतमत्स्याद्यतारैःपालनादि

नतेजराक्षभमिरायुरेषांत्रयादेशारंत्रिशतंषष्टिपर्व ॥ षण्णेभ्यनंतच्छिदियत्रिनाभिकरालस्रोतो जगदाच्छिद्यधावत् १८ एकःस्वयंसनजगतःसिद्धलक्षणा
द्वितीययात्मन्नधियोगमायया ॥ मृजस्यदःपासिपुनर्ग्रसिष्यसेयथोर्णनाभिर्भगवन्स्वशक्तिभिः १९ नैतद्वताधीशपदंतवेप्सितयन्माययाजगृहेभूतसू
क्ष्मम् ॥ अनुग्रहायत्वयियहिमालयालसत्तुलस्याभगवान्विलक्षितः २० तंत्वानुभूत्योपरतक्रियार्थंस्वमाययावर्तितलोकतंत्रम् ॥ नमाम्यभीक्ष्णं
नमनीयपादसरोजमल्पीयसिकामवर्षम् २१

कं करोषीति सृष्ट्यादिलक्षणवास्तवमिति विज्ञापनायोगेनाभिनिदर्शनमुक्तं । यथोर्णनाभिःमृजतेदृष्टतेचेतिश्रुतेः १९ यथासृष्ट्यादिलक्षणज्ञानं पुरुषार्थसाधनमित्याशयेनसृष्ट्यादिकमुक्तं एवं सट्टमृज्ययोर्भेद
ज्ञानतत्साधनमित्यभिप्रायणाह नतदिति अधीश यत्सूतसूक्ष्मं ब्रह्मांडं माययास्वेच्छयानन्यप्रेरणया रूपत्वेन जगृहे अंगीकृतवान् भूतसूक्ष्मैर्निमित्तमपिमृदवदित्युच्यते तवैवरूपमीप्सितं सत्यं ज्ञानमनंतं
अक्षोत्सिदपनिषदभीष्टपदं रूपं भवति चतुर्पञ्चानमेवतोषलक्षणपुरुषार्थकर्मभेदेन ज्ञानत्वेदलक्षणदुःस्वरमित्यर्थः तर्हि किमप्यग्रहीदित्यत उक्तं अनुग्रहायेति त्वयिभक्तिमाजांभंदाधिकारिणां भगवतिभ
क्त्युत्पादकानुग्रहायाग्रहीदित्यर्थः त्वयैतत्कुतांज्ञातं यर्हीति विलक्षितइतिपदमावृत्ययोजनीयं सभगवान् यर्हीयदालसंतीतुलसिपस्यां सालसत्तुलसीतयामालया उपलक्षणमेतत् मकरकुंडलाचलंकारै
श्रययाविशिष्टत्वेनलक्षितोक्तिोन्यवस्तुवैलक्षणेनलक्षितोवधानपदं गमितस्त्वयेशानीमपिलक्षितोदृष्टइतिपार्हिपस्यात्तस्मादिदमेवामीशमितिज्ञातं यद्वा नृनपदतिधातोर्नापयवान् भगवान्भूतानां लूक्ष्यं
दृष्टमक्षयं यद्रूपं जगृहेत्तत्तवेप्सितपदं तर्हि कथं दृष्टमिति तत्राह अनुग्रहायेति तर्ह्यनुग्रहोपितथाविशिष्टः किमितिनाभूदत्राह यर्हीति यदा यादृशलक्षणवत्तपालक्षितोव्यावस्तथा मया विलक्षितोदृष्टइतिप
स्यात्तस्मात् भक्त्यनुकंपितत्वाच्चत्स्वामित्वज्ञानश्रेयःसाधनमितिशूचितम् २० मदनुग्रहेणसच्चिदानंदलक्षणं वपुर्यं शीयतोभवतो न मनोपायनदानेननित्यतृप्तस्यप्रत्युपकरोमीतिभावेनाह तत्त्वेतिपदंस्वरूपाया
सेनजगत्सृष्ट्यादिकं करोषीहंतं त्वात्मानममीत्यन्वयः ननु यदि ननु नम्योविशिष्टः स्यात्तर्हि सतत्क्रियाविषयः स्यादित्यतस्तंविशिनष्टिअनुभूयेति अनुभूत्यास्वरूपानुभवेनोपरतो नित्यनिवृत्तः भिद्यार्थः दे

हादिनिमित्तकमैकलविषयोयस्यसतथास्वरूपानंदानुभवेनानिवृत्तविषयसुखोवातं स्वमाययास्वेच्छयावर्तितंलोकतत्रेदहादिलक्षणलोकप्रवृत्तिसाधनयेनसतथातं अभीक्ष्णशःपुनःपुनरित्यनेनतात्पर्यातिशयचोतकेनइदमेवत्वमीतिसाधनमिति सूचयति भवानौपध्यानवत्त्वलात्कर्मणारुचिविषयोनिकितुस्वतएवेतिभावेनाह नमनीयेति इतोपित्वमेवतंतव्यइत्याह अल्पीयसीतिअल्पीयसिजात्यागुमेनवात्पतरभक्तेकीडेव्यासमिवामीष्टवर्षतं कामस्याभीष्टस्यवर्षोयस्मात्सतथोक्तः तमित्यक्षरयोजना । यद्वा महदहंकारादिजगत्सृष्टृप्रपंतभिर्जनमवतीतिपन्मततदूपयितुमेवाह तत्त्वेतिउक्तार्थोयंश्लोकः आवर्तितलोकाल्पराज्यव्यापारोयेनसतथातम् २१ कर्दमेनप्रणतद्वर्षसत्यज्ञानानंदलक्षणमेवनमायाशचलमितिभावेनाह इतीति प्रेम्णापुकेनस्मितेनसहसकृदुत्कृष्टंक्षिणंतेनविलोकनेनविभ्रमंती विरफुरतीधूर्पस्यतथोक्तः २२ पुरामेययातवचैत्यंचित्तस्थमभिगार्थंविदित्वैवसमयोजि तंमेरितंतदेवाह यदर्थमिति २३ पूजाकर्मणःक्षणभंगुरत्वेनतस्मादिदंफलमभूदितिनिश्चेतुंनशक्यतइतिशंकांमाभून्मद्विषयत्वेवाक्षीणफलत्वादित्यभिमेत्याह नवाइति जातुवैकदचिदपिपाशुपतशास्त्रोक्तवन्मपिसंश्रुतीतात्मनांसमाहितमनआदीन्द्रियाणांयुष्माकंपन्मदहंणंतीदिदंभवद्विधेषुपुरुषेषुमृषाक्षणेभंगुरत्वेन निष्फलंस्यान्मदपेणचिकित्सायुक्तत्वादभक्तव्यावृत्त्यर्थमवितरामिति संश्रुतीतात्मनामितिषष्ठीसप्तम्यर्थेवा संनिकृष्टत्वाद्युभयोःस्वस्वामित्वसंबोधोनित्यमनुसंधेयइतिहात्यर्थचोतनायप्रायोज्यन्यथाय

ऋषिरुवाच ॥ इत्यव्यलीकंप्रणतोजनाभस्तमाबभाषेवचसामृतेन ॥ सुपर्णपक्षोपरिरोचमानःप्रेमस्मितोद्रीक्षणविभ्रमदूः २२ श्रीभगवानुवाच ॥ विदित्वातवचैत्यंमेपुरैवसमयोजितम् ॥ यदर्थमात्मनियमैस्त्वयैवाहंसमर्चितः २३ नवैजातुमृषेदंस्यात्प्रजाध्यक्षमदर्हणम् ॥ भवाद्विवेष्वतितरामपिसंश्रुहितात्मनाम् २४ प्रजापतिपतिःसम्राट्मनुर्विख्यातमंगलः ॥ ब्रह्मावर्तंयोधिवसञ्छास्तिसमार्णवांमहीम् २५ सचेहविप्रराजर्षिर्महिष्याशतरूपया ॥ आयास्यतिदिदृक्षुस्त्वांपरश्वधर्मकोविदम् २६ आत्मजामसितापांगीवयःशीलगुणान्विताम् ॥ मृगयंतीर्पतिंदास्यत्यनुरूपायतेप्रभुः २७ समाहितंतेहृदयंमेमान्परिवत्सरान् ॥ सात्वाब्रह्मचृपवधूःकाममाशुभाजिष्यति २८ यातआत्मधृतंवीर्येनवधाप्रसविष्यति ॥ वीर्येत्वंदीयऋषयआधार्यंस्तेजआत्मनः २९

यिसंश्रुतीतात्पर्यमितिप्रयोक्तुंशक्यते अनेनश्रेयोर्धर्मिभेदवात्तद्विरादेवपरिहृत्यभेदज्ञानमेवापाद्यमिति सूचितम् २४ कर्दमेप्रज्ञस्यप्रकृतमनुसरति प्रजापतीति प्रजापतयोमरीच्यादयस्तेषांपतिःसमार्णवामितिअनेनसम्राट्स्वैविवृत्तं ब्रह्मावर्तंक्षेत्रमाधिवसन् अधिशीङ्ख्यासांकर्मेत्यतःसप्तम्यर्थेद्वितीया २५ ततःकिमस्माकमत्राह सचेतिहेविप्र २६ वनवासिनोममसम्राजाकिंतत्राह आत्मजामिति असितापांगीनीलद्युतिनेत्रांतां नीलांजनांशितत्वेनापितत्त्वभावःस्यादितिगुणांतराण्याह वयइति कियद्वयइतिप्रश्नमंतरेणवयोर्लक्षयति मृगयंतीमिति आसन्नरजःकामुक्तत्वेनपाणिग्रहणयोग्यामित्यर्थः २७ राजपुण्यास्तापसोहंकथमनुरुपःस्यामिति तत्राह समाहितमिति राजपुत्रीत्वादिविशेषणमंतरेणयत्रयस्यांवध्वाभिमानतीतान्परिवत्सरान्तेहृदयंसमाहितंममानुकूलाभार्यादितिसकृत् २८ इदंचत्वंसंकल्पावर्तंतसत्यंभवतीतिभावेनकन्याविशिनष्टि येति याचात्मधृतंतेवीर्यैरेतोलक्षणंगर्भनश्रवाप्रसविष्यति नवधाविभक्त्याप्रसृतंतववर्षीवंशवृद्धिकरचेत्याह वीर्यइति मरीच्यावृषयोपि स्वदीपेवीर्येनवधाविभज्यपुत्रीभूतेआत्मनस्तेजोर्भलक्षणमावास्यान्यादभवामदुक्तमकरिष्यत्सर्हातिशेयः सानूपस्यवधूःकन्यात्वांकामंभजिष्यति संसेविष्यतइत्यन्वयः आशुकाक्षणेनैवेति २९

मदर्थेणमुद्धवाचिकित्सितस्यस्वधर्मोनुष्ठानस्यमन्त्राग्निरेवफलमित्याह त्वंचेति ३० गार्हस्थ्यानंतरंचतुर्थाश्रमोप्यवश्यमनुष्ठेयइत्याशयेनाह कृत्वेति अभयंदन्वाभूतेभ्यइतिशेषः आत्मवान्यदे
 कक्षारणः संन्यासाश्रमानुष्ठानफलमाह मयीति सहजगदितिक्रियाविशेषणं यथाजगतासहवर्तमानस्तथात्मानंत्वंमपिद्रक्ष्यसि मदाधारंपश्यसीत्यर्थः आत्मनित्वापिस्थितमांचपश्यसि अनेना
 धाराधेयमावेनोपांस्तिकुर्वतएवंविधज्ञानेनमत्प्राप्तिकेत्येतोभेदज्ञानमेवपरमपुरुषार्थसाधनमुक्तंभवति ३१ पिंडविच्छेदात्पितृश्रापःस्यादित्यातंकोमाभूदितिभावेनाह संभूयेति तवक्षेत्रेभार्यायां क्षेत्रंपुणे
 यदेदेहेकेदारेपोनिभार्ययोः पुण्यस्थानेसमूहेचेतिपादवः । त्वद्वीर्येणसहगर्भमविशेतिशेषः स्वाशकलयाशुकरकसंबंधरहितयासच्चिदानंदलक्षणयासंभूयसंन्यागभिव्यक्त्यसंवितातत्त्वसंख्यानलक्षणंसां
 ख्यशास्त्रंमणेप्येकारिष्यइत्यन्वयः ३२ कर्दमायाशेषपुरुषार्थसाधनमभीष्टंहरिरुपादिश्यपुनःकिमकार्षीदितितत्राह एवंतमिति प्रत्यगक्षमंतर्पामिविषयमिद्विषयविषयत्वेनगच्छत्येनंप्रतीतिप्रत्यगक्षगः अ
 परोक्षज्ञानविषयइत्यर्थः प्रत्यक्स्थितोपीदानीमिद्विषयविषयगतोवा ३३ अक्षोषसिद्धेचरैःसमस्तब्रह्मादिभिरभिदुतः सिद्धैःसनकादिभिर्मृग्यतइतिसिद्धमार्गश्च मार्गोमृगपदेमासिसौम्यक्षेन्वेषणेध्वनि ।

त्वंचसम्यगनुष्ठीयनिदेशंमउशत्तरः ॥ मयितीर्थीकृताशेषक्रियार्थोमांप्रपत्स्यते ३० कृत्वादयांचजीवेषुदत्त्वाचाभयमात्मवान् ॥ मय्यात्मानंसहजगद्
 क्ष्यस्यात्मनिचात्मवान् ३१ संभूयस्वांशकलयात्त्वद्वीर्येणमहामते ॥ तवक्षेत्रेदेवदूत्यांप्रणेष्येतत्त्वसंहिताम् ३२ एवंतमनुभाष्याथभगवान्प्रत्यगक्षगः ॥
 जगामबिंदुसरसःसरस्वत्यापरिश्रितात् ३३ निरीक्षतस्तस्यययावशेषसिद्धेश्वराभिष्टुतसिद्धमार्गः ॥ आकर्णयन्पत्ररथेंद्रपत्रैरुच्चारितस्तोममुदीर्णसाम ३४
 एवंसंप्रस्थितेशुक्लेकर्दमोभगवानृषिः ॥ आस्तेस्मबिंदुसरसितकालंप्रतिपालयन् ३५ मनुःस्थंदनमास्थायशातकौअपरिच्छदम् ॥ आरोप्यस्वांदुहित
 रंसभार्यःपर्यटन्महीम् ३६ तस्मिन्सुधन्वन्नहनिभगवान्यत्समादिशत् ॥ उपायादाश्रमपदंमनुःशांतव्रतस्यतत् ३७ यास्मिन्भगवतोनेत्रादपतन्हर्षविंद
 वः ॥ कृपयासंपरीतस्यप्रपन्नेर्पितयाभृशम् ३८ तद्वैविंदुसरोनामसरस्वत्यापरिश्रुतम् ॥ पुण्यंशिवामृतजलंमहर्षिगणसेवितम् ३९ पुण्यद्रुमलताजालैःकू
 जत्पुण्यमृगद्विजैः ॥ सर्वर्तुफलपुष्पाढ्यवनराजिश्रियाश्वितम् ४० मत्तद्विजगणोदुष्टमत्तभ्रमरविभ्रमम् ॥ मत्तबर्हिणटाटोपमाह्वयन्मत्तकोकिलम् ४१

पत्ररथाःपक्षिणस्तेषामिंद्रोगरुडस्तस्यपत्रैःपक्षैरुदीर्णमुत्कृष्टंसामयास्मिन्तथातंस्तोमं रतुतिविशेषम् ३४ अनंतरंकर्दमोपितपत्रैस्तंपत्रंकिमत्रेत्यन्यत्रवागमत्कितत्राह एवमिति प्रतिपालयन्पत्री
 क्षमाणः ३५ ऋष्याशुक्तमपिनमृषामवतित्किमुत्तेश्वरभाषितमितिभावेनमनोर्गमनंवक्ति मतुरिति पर्यटन्महीमिति ३६ अनेनपित्रादुहित्रर्थवरानुगमनंनैलौकिकमितिप्राज्यपरीक्षाव्याजेनयदृच्छया
 प्राप्तइतिभावंसूचयति हेसुधन्वन्विंदुर शांतव्रतस्यपूर्णव्रतस्य ३७ कर्दमाश्रमस्याविंदुसरइतिनामकरमादितितत्राह यस्मिन्निति ३८ विंदूनांसरणंसरणंयत्रतद्विंदुसरइति कन्यादानकार्यमंतरे
 णापिश्रेयोर्थिनागंतुंयोग्यमित्याशयेनतदाश्रमगुणानाह पुण्यामिति शिवंचामृतमयाचितंचजलंयस्मिन्स्तत्तथा । अमृतंव्योभिदेवोअपक्षेत्रेपरसायने । अयाचितेचदुषाव्यावित्पमिधानम् ३९ पु
 ण्यद्रुमाव्यवस्थादयः लतामाधव्यादयःतेषांजालैःसमूहैःमुकुलैश्चयुक्तंइतिशेषः पुण्यमृगाःकृष्णसारंगादयःद्विजाजरीतर्पादिपक्षिणः ४० मत्तेनद्विजगणेनविशिष्टपक्षिसमूहेनउदुष्टमाघोषित अत्ता
 नांभ्रमराणांविभ्रमःशृंगारविशेषोयस्मिन्स्तत्तथा वहांपिषेपांसंतीतिवर्हिणोमयूरास्तएवनटास्तेषामाटोपत्यसंभ्रमोयस्मिन्स्तत्तथा मिथआह्वयंतोमत्ताःकोकिलायास्मिन्स्तत्तथा ४१

नकेवलमभ्युदयोपत्राऽन्येपिसंतीत्याह कदंबेत्यादिना ४२ सामान्येनोक्तान्पक्षिणोविशेषनाम्नानिर्दिशति कार्दवैरित्यादिना कार्दवारूपमहापक्षिभिः ४३ श्वविशोवृकामवयावन्पागावः
गोपुच्छाश्चर्मयः हरिभिःसिंहैः मर्कैर्वनमाजैरैःनाभिभिर्मृगनाभिभिः ४४ ४५ तपसिविषयेउग्रतरइत्युग्रयुक्तीन्नेवगवतेत्यर्थः उग्रयोगतपस्त्वेवपुःकार्द्वेनडीष्टसुखजनकेकन्यादानवैराग्यस्या
दितितत्राह नातिक्षाममिति तत्रहेतुद्वयमाह भगवतइति ४६ पुरुषलक्षणाभावेनातिक्षामत्वमपोजकमिति तत्राह प्रांशुमिति प्रांशुमुन्नतं तपोविषगृहत्वेनान्यल्लक्षणंअन्ननश्यतइतिभावेनाह
जटिलं असंस्कृतमनलंकृतम् ४७ उटजंपर्णशालामनुरूपयाराजयोग्यया ४८ तृणानिमृमिरुदकंवाक्चतुर्थीचमूनृतेतिअस्यार्धमनुसंधानोमुनिर्वाचापितंमानयतीत्याह गृहीतेति श्लक्ष्ण
यामधुरया ४९ किमर्थोसुरसावाणीमाहेत्यत्राह नूनमिति मुकुरेमुखस्येवास्मिन्प्राग्निहरेर्विशेषसन्निधानस्यमतीयमानत्वादेवेतिवक्ति हिशब्देहेत्वर्थः सप्तसुप्रथयेतिसूत्राच्चमिति सप्तम्यर्थे त्व
यिहरेःपालिनीसात्विकीशक्तिःसन्निहिताहियस्मात्तेत्तवचंक्रमणंसम्यक्पृथेकनसतामस्मादशानांसंरक्षणयासतामस्माद्विरोधिनांचवधाप नूनंनिश्चयइत्यन्वयः ५० एतदेवविवृणोति पशति अर्कस्य

कदंबचंपकाशोककरंजबकुलासनैः ॥ कुंदमंदारकुटजैश्चतपोतैरलंकृतम् ४२ कार्दवैर्बकैर्हंसैः कुरैर्जलकुटैः ॥ सारभैश्चक्रवाकैश्चकोरैर्वल्गुकूजितम् ४३
शशकैर्हरिणैःक्रोडैःश्वविड्गवयकुंजरैः ॥ गोपुच्छैर्हरिमर्मिकैर्नकुलैर्नाभिभिर्वृतम् ४४ प्रविश्यततीर्थवरमादिराजःसहानुगः ॥ ददर्शमुनिमासीनंतस्मि
न्हुतहुताशनम् ४५ विद्योतमानंवपुषातपस्युग्रयुजाचिरम् ॥ नातिक्षामंभगवतःस्निग्धापांगविलोकनात् ४६ तद्याहतामृतकलापीयूषश्रवणेनच ॥
प्रांशुषद्वपलाशाक्षजटिलंचोरवाससम् ४७ उपसंसृज्यमलिनंयथार्हणमसंस्कृतम् ॥ अथोटजमुपायांतंनृदेवंप्रणतंपुरः ४८ सपर्ययाप्रत्यगृह्णात्प्रतिनं
द्यानुरूपया ॥ गृहीतार्हणमासीनंसंयतंप्रीणयन्मुनिः ॥ स्मरन्भगवददेशमित्याहश्लक्ष्णयागिरा ४९ नूनंचंक्रमणंदेवसतांसंरक्षणायते ॥ वधायाचास
तांयस्त्वंहरेःशक्तिर्हिपालिनी ५० योर्कैर्द्वग्नीद्रवायूनांयमधर्मप्रचेतसाम् ॥ रूपाणिस्थानआधत्सेतस्मैशुक्लात्मनेनमः ५१ नयदारथमास्थायजैत्रंप
णिगणार्पितम् ॥ विस्फुरच्चंदकोदंडोरेथेनत्रासयन्नघान् ५२ स्वसैन्यचरणक्षुण्णंवेपयन्मंडलंभुवः ॥ विकर्षन्बृहतींसेनांपर्यटस्यंशुमानिव ५३ तदैवसेत
वःसर्ववर्णाश्रमानिबंधनाः ॥ भगवद्भजिताराजन्मित्रेयैरन्वतदस्युभिः ५४ अधर्मअसमेधेतलोलुपैर्व्यंकुशैर्नृभिः ॥ शयानेत्वथिलोकोयंदस्युग्रस्तो
विनंक्ष्यति ५५

रूपंप्रकाशकत्वंचंद्रस्याद्वादकत्वममेरुपृष्ठत्वमिंद्रस्यैश्वर्यकरत्वंवायोःश्रेष्ठत्वंयमस्यदुःशजनदमेनेनिर्घृणत्वं धर्मस्यपुण्यापुण्यविवेकवैशद्यंश्रवणसोवरुणस्यगामिधिस्त्वमेतानिरूपाणिस्थानेतत्तद्विनियोग
कालेप्राप्तेआधत्सेधारयसि तस्मैशुक्लस्यहरेरात्मनेप्रतिमांरूपायविशेषावेशसन्निधानस्थानायनमइत्यन्वयः मतीयमानंतादात्म्यावहापतत्प्रतिमात्त्वकल्पनानामाभापिणी स्वायंभुवोमनुश्चैवपृथुरैल्लोर्जुना
वपि । ब्रह्मशेषविषारुद्रइंद्रअप्यदयस्तथा । विष्णवावेशमुत्ताःसर्वेनतुविष्णुस्वरूपकाःइतिवचनात्पुक्तमुक्तम् ५१ जगद्रक्षणांयुत्पन्नत्वात्तवहरोर्विशेषावेशोपुक्तइत्यभिप्रेत्यव्यतिरेकमुखेनराजानप्रशंसति
नयवेति जैत्रंजयशीलमघान्पापपुरुषान्त्रासयन्कंपयन् ५२ अनुमानादित्यः ५३ दस्युभिर्हिंसाक्षीलैःपुरुषैःसंतुभेदस्यात् ५४ ततःकिमत्राह अधर्मस्येति व्यंकुशैःनिरकुशैःअतोपिकिमत्राह शयान
इति शयानेन्यायान्यापविचारशून्ये ५५

ऋषिस्वामिमानमंगमयात्किंचिज्जानविबर्द्धयः कार्यविशेषं पृच्छति अथापीति अनेन राज्ञोर्थनाशमंगमयं निवृत्तमिति ध्वनयति ५६ इति श्रीभागवते महापुराणे तृतीयस्कंधे विजयध्वजकृतटीकायां द्वाविंशोऽध्यायः ॥ २२ ॥ राज्ञा कर्मपट्टं श्रुत्वा च तूष्णीं आस्थापिकश्च न वागव्यवहारो वा कारीति तत्राह एवमिति समीढ इवेति विनयगुणं भूषयति उपारतं यावदपेक्षितमुक्तवत्तूष्णीं स्थितं यद्वा उपाधिके सर्वेश्वरे हारावकारश्च दवाच्येतरं तिरस्त्रीनारायणध्यानापेक्षितमित्यर्थः अथाभ्रंभ्रं पुराणं परिनिपात्रे १ हेत्यनेन विप्रक्षत्रिययोः सूचितां सामानसंबंधं प्रसिद्धिर्पंचयति ब्रह्मेति अस्मत्परीक्षयाऽस्मद्ब्रह्मणेच्छया छंदोयथानुवेदप्रधानान् तपःकापकेशः विद्याशास्त्रज्ञानयोगो भगवद्भक्तिलक्षणः अनेन क्षत्ररक्षासामर्थ्यमुक्तं भवति अल्पदानं विरक्तान् शमदमादिगुणसंपन्नानित्यर्थः २ विप्राणां त्राणापरक्षणाय अनंतत्वद्योतनापदोः सहस्रादिति उभयोर्हरेः किमप्यतममिति तत्राह हृदयमिति तस्य हरेर्ब्रह्मकुलहृदयमिति मियं हि छिन्धांस्वबाहुमपीत्युक्तं हि तर्हि किं क्षत्रेणेत्यत उक्तं क्षत्रमिति अंगांगिभावेन तारतम्येनातिप्रियत्वम् ३ यत्तत्त्वांगमित्वमत एव ब्रह्मक्षत्रं रक्षति क्षत्रं च ब्रह्म रक्षति आत्मानं चोपदेशादिनारक्षति यः सदा सदात्मकः कार्यकारणव्यापी देवो द्वयमपिरक्षतीत्यन्वयः ४ स्वप्रार्थनाग्राहयितुं कर्मप्रशंसति तवेति दर्शनादित्यनेन चक्षुःसन्निकर्षः शास्त्रीयवचनं चेति द्वयं विवक्षितं धर्मराज्यपालनादिकम् ५ भगवद्दर्शनं सुपुतानामेव लभ्यते नापृणयानामित्याह दिष्टयेति अंगसंगस्तु ततोभ्यधिकपुण्याल्लभ्यत इति अथापि पृच्छेत्वा वीरयदर्थं त्वमिहागतः ॥ तद्वयं निर्व्यलीकेन प्रतिपाद्यमहे हृदा ५६ ॥ इति श्रीभागवते म० तृतीयस्कंधे द्वाविंशोऽध्यायः ॥ २२ ॥ मैत्रेय उवाच ॥ एवमाविष्कृतशेषगुणकर्मोदयं मुनिम् ॥ सत्रीढ इव तं सम्राड् उपारतमुवाच ॥ मनुस्वाच ॥ ब्रह्मा सृजत्स्वमुखतो युष्मान् स्मत्परीप्सया ॥ छंदोमयांस्तपोविद्यायोगयुक्तानलंपटान् २ तत्राणाया सृजन्नास्मान्दोः सहस्रात्सहस्रपाद् ॥ हृदयंतस्य हि ब्रह्मक्षत्रमंगं प्रचक्षते ३ अतो ह्यन्योन्यमात्मानं ब्रह्मक्षत्रं च रक्षतः ॥ रक्षति स्माव्ययो देवः सदा सदात्मकः ४ तव संदर्शनादेव च्छिन्नो मे संशयाहृदः ॥ यत्स्वयं भगवान्प्रीत्या धर्ममाहरिरक्षिषोः ५ दिष्ट्या मे भगवान्दृष्टो दुर्दर्शो यो कृतात्मनाम् ॥ दिष्ट्या पादरजः स्पृष्टं शीर्ष्णं मे भवतः शिवम् ६ दिष्ट्या त्वयानुशिष्टो हं कृतश्चानुग्रहो महान् ॥ अपावृतैः कर्णरंध्रेर्जुष्टादिष्ठोऽशतोर्गिरः ७ स भवान्दुहितुः स्रेहपरिक्लिष्टात्मनो मम ॥ श्रोतुमर्हसि दीनस्य श्रावितं कृपया मुने ८ प्रियव्रतोत्तानपदोः स्वसेयं दुहितामम ॥ अन्विच्छति पतिं युक्तं वयः शीलगुणादिभिः ९ यदा तु भवतः शीलश्रुतरूपवयोगुणान् ॥ अशृणोन्नारदात्सैषा त्वय्यासकृतानि श्रया १० तत्प्रतीच्छद्भिजाऽये मांश्च द्रयोपहृतां मया ॥ सर्वात्मनानुरूपां ते गृहमेधेषुकर्मसु ११

भावेनाह दिष्टयेति ६ अपावृतो वैवृतेरुशतीरुशत्यो निर्मूलाः ७ अलमनुलापेन किमिच्छुरागतो सितद्वीति तत्राह स भवानिति ८ श्रावुमतीत्वेन ग्राह्यत्वे हेतुं पुनिकापत्रधर्मराहित्यं ध्वनयन्नाह प्रियव्रतेति सामान्यविशेषाभ्यां व्यवहारः संभवति अतएव कथमस्यावरविचार इति तत्राह अन्विच्छतीति यदा वयः शीलगुणादिभिर्पुं कपतिमान् विच्छति संभोगवयः प्राप्तासीत् न हि कन्यास्वयपतिं भृगयते गत्युत वयं वया एवातोऽन्विच्छतीत्यनेन वय एव लक्ष्यते ९ यदा तु नारदाद्भवतः शिलादिगुणानगुणोत्तमः किमत्राह सैषेति याश्रुत्तवती सैषा स एव मम पतिः स्यादिति कृतानि श्रयासीत् १० अत्रापि कीदृशोऽसौ कुत्रास्त इत्यादि विशेषप्रश्नादिना निश्चयो लभ्यत इत्यत एव कौशो निरमापि अतो द्वितीयो गेनिर्धार्य इति भावेनाह तत्प्रतीच्छेति कन्येच्छायाः प्रीतिनिधित्वेन च्छां कुरु ग्रहाणेत्यर्थः अत्रान्योपि गुणोऽस्तीत्याह श्रद्धयेति उपहृतां दत्तां अतोपि गुणात् गृहमेधेत्याशयेनाह सर्वात्मनेने गृहमेधेषु गृहस्थाश्रमयोग्यवस्त्रारूपेषुकर्मसु ते तव सर्वात्मना युक्ता युक्तविचारमंतरेण स्वत एवानुरूपा मनुकूलशब्दादिगुणा । रूपं शब्देपशौ श्लोके मया वृत्तो हितादिषु सौंदर्यैश्च भावे चेति ११

किंचनेषामीमितिप्रतिपादनेनक्रान्तिपरिहरत्तद्विप्रतिश्रुतिविरोधोपिस्थादितिभावेनाह उच्यतस्येति निर्मुक्तसंगस्यविषयसंगमनिच्छतोपिनतुसर्वात्मनासंगस्यमिषिद्वत्वादनर्थहेतुत्वाच्च तदुक्तं य
स्तुप्रवृत्तितोभूत्वापुनःस्तेवैतमैथुनम् । पश्चिद्वर्षसहस्राणिविद्यायांजायतेकमिरिति कामरक्तस्ययोग्यस्यप्रतिशब्दःप्रत्याख्याननिषेधइत्यर्थः १२ भवंतमंतरेणान्य-कश्चित्प्रत्याख्यातिचेद्व्याधकंचास्तीत्याह यउ
द्यतमिति कीनाशंकद्वयैक्येकवा १३ अनापृच्छचागमनमात्मकोषपरिहरति अहंचेति अनेनबहिर्मुखेपुअयंदोषोनपंडितोष्वितिदक्षितम् । उपकुर्वाणोविवाहकामः । वेदानधीत्यपोवर्णाविवाहार्थगुणैः
कुलात् । कृतानुज्ञानिवर्ततेउपकुर्वाणउच्यते १४ प्रतिबुद्धप्रत्युत्तरोमुनिःकिमकार्षीदितिराज्ञेतःशंकाविनाशयति बाढमिति बाढमित्युक्तंविद्वषोति उद्धोदुकाभइति बाढत्वमित्येभृशइतिच तवपुत्रीवो
हुंग्येत्याह अप्रमत्तेति । पतिशुश्रूषणेयत्ताविषयासक्तिनेस्पृहाघमार्थिकामहेतुपत्वममत्तेतितांविदुरिति । त्वमत्तेतिपाठेर्थाणान्यस्मैवाचाप्यदत्तत्वात्परामृष्टशंकाभावादुपपितुंयोग्येत्याह अप्रमत्तेति
वृत्तबद्धेत्वर्थः किंनामाप्यविवाहइतितत्राह आवयोरिति चतुर्णांविवाहविधीनामप्येवैवाहिकोविधिराद्योब्राह्मः । शक्त्याकन्यामलकृत्याहूययत्रप्रदीयतेसबाहइतिस्मार्तः । युहूर्तप्रतीक्ष्यनस्थेयमित्यतोवाह
आवयोरिति आचोद्यतनोदेवसएवविवाहयोग्योविधीयतइतिविधिः विभक्तिप्रतिरूपकंचाव्ययंभवतीतिवचनादद्येत्यव्ययं सुबंतरूपमपिविवक्षावशाद्भवति प्रतिप्रतिनिधिप्रतिदानयोरितिसूत्रा

उद्यतस्यहिकामस्यप्रतिवादानशस्यते ॥ अपिनिर्मुक्तसंगस्यकामरक्तस्यकिंपुनः १२ यउद्यतमनादृत्यकीनाशमभियाचते ॥ क्षीयतेतद्यशःस्फूर्तिमान
श्रावज्ञयाहतः १३ अहंत्वाशृण्वंविद्वन्ब्राह्मार्थसमुद्यतम् ॥ अतस्त्वमुपकुर्वाणःप्रतांप्रतिगृहाणमे १४ ॥ ऋषिरुवाच ॥ बाढमुद्धोदुकाभोहमप्रमत्तातवात्म
जा ॥ आवयोरनुरूपोसावाद्योवैवाहिकोविधिः १५ कामःसमूयान्नरदेवतेऽस्याःपुत्र्याःसमाम्नायविधौप्रतीतः ॥ कएवतेतनयानाद्रियेतस्वयैवकांत्या
क्षिपतीमिवश्रियम् १६ यांहर्म्यपृष्ठेक्षणदंभिःशोभांकिरीडतीकंदुकाविह्वलाक्षीम् ॥ विश्वावसुर्न्यपतत्स्वाद्विमानादिलोक्यसंमोहविमूढचेताः १७ तां
प्रार्थयंतींललनाललामामसेवितश्रीचरणैरदृष्टाम् ॥ वत्सामनोरुचपदःस्वसारंकोनानुमन्येतबुधोभिजातः १८ अतोभजिष्येसमयेनसाध्वीयावत्तेजो
विभ्रयादात्मनोमे ॥ अतोधर्मान्पारमहंस्यमुख्यान्शुश्लोपदिष्टान्बहुमन्येऽविहिंसात् १९

च १५ संतानलक्षणःस्त्रीणांमुख्यकामःसविधनास्यात्ताहशोभयादितिराज्ञोभिप्रायंजानन्निवर्द्धमोनिपुंत्वेकामइति यःकामःसमाम्नायविधौवेदवाक्येदशास्यांपुत्रानाधेहिपतिमेकादशंरुधीतिप्रतीतोव्या
ख्यातो हेनरदेवसकामस्तेतवास्याःपुत्र्याःस्यादित्यन्वयः अनंतरमपिभवतामस्तुपुत्रीलालनीयेतिनमार्थनीयमितिभावेनाह कएवेति स्वयौत्पत्तिकयाकांत्यान्याःस्त्रियःक्षिपंतीनिरस्यंतींश्रियंलक्ष्मीमिवस्थि
तां अनादरहेतुल्लापवण्याद्यभावाभावादित्यर्थः १६ यथापुरास्यानारदवाक्यादस्मद्वृणविषयाभिरुचिर्भूतथास्माकमपिकेनाचित्पथिकेनआवितायामस्यांशृंगारादिगुणपंक्तिमाकण्यांकांक्षामुत्प्रे
तिभावेनतल्लावण्यंस्तौति यामिष्यादिश्लोकद्वयेन विश्वावसुर्गर्ध्वःसमीचीनोमोहोपस्मात्सौंदर्यात्तत्तथातेनसंमोहेनसौंदर्येणविमूढंक्रत्याकृत्यशून्यंचेतोयस्यसतथा यद्वासंमोहोदर्शनाज्जातंपारवश्यतेन
मूढचेताअनेनकर्मस्यप्रापित्वमन्वर्थमितिदांशतं यद्वासंमोहोनामवस्तुनिक्षेहविशेषस्तेन १७ प्रार्थयंतीमित्यादीनिपंचविशेषणानिस्वीकारकारणानि ललनानांविस्मयनीनांस्त्रीणांललामांतिलकभूतां
नसेवितोभ्रियोलक्ष्म्याश्चणौवैस्तेतयातैः पुरुषैरदृष्टामित्यनेनदृष्टिविषयीकारणोपपत्तापेनकिंपुनःस्वीकारइतिसूचयति मनोःसुतामितिकुलं उच्यपदउत्तानपावस्यस्वसारंभगिनीमितिभ्रातृमतीत्वं कोप्य
स्थानेजातोपिबुधःस्थाहभिजातइति अनेनारमनोपोष्यताविशेषध्वनयति १८ किमनुलापेनोक्तंतेवैतस्यमत्यक्षचपरंकिं येतेइतितत्राह अतइति यतएवंविधगुणाअतइति समयेनकालेन कालचवक्ति

धावदिति इयंतवपुत्रीयावद्यदामेआत्मनःशरीरस्यमुक्ताविकारकृत्तरेतोलक्षणंतेजोविभृयाद्विभक्तिं अहमपितावदेवविभर्मातिशेषः ततःपरांकिमत्राह अतइति अतोऽत्रापत्योत्पत्त्यन्तरं पारमहंस्यमुख्या
 नृपरमहंससंबंधिनोतपवमुख्यान्शुक्लेनित्यशुक्लेनहरिणोपदिष्टानाविहिंसानृपश्वाद्यालंभनविधुरानृपमानुबहुमन्येअनुतिष्ठामिसंप्राप्त्यामीत्यर्थः १९ अस्मिन्नर्थेहरिरेवावयोःसामीत्याह यतइति
 येमसंस्थाप्यतेस्वसेतोनिधायरस्यतेप्रलयेयत्रस्योदरेसचप्रमाणंसाक्षीअनतइतेसाक्षिणःकालत्रयेप्यवस्थानमाह २० मैत्रेयोविदुरंप्रतिकर्दमस्यमितभाषित्वगुणंवक्ति सउग्रधन्वभिति इ
 यदेवप्रावदेव स्वमनीषितंचेदभूदतोहरिणाकिमितिहरावनादरनुद्धिर्भूतप्रसादादेवेदंसमस्तंकार्यजातमभूदितिसततंश्रीनाराणस्मृतिमानितिभावेनउक्तमरविदनाभाषिति । नवोद्वाहयोग्या
 याःकन्यायाःप्रथमःकर्षणमंत्रःपत्युः स्मितशोभिमुत्तमन्यथेदानीमंगारलितमिवोत्तरत्रकिमुतवैमुख्यादिकंस्यादित्यतइदमौत्पत्तिकंननैमित्तिकमितिभावेनायमेवपतिःस्यान्नान्यइतिस्मितशोभिनामु
 खेनदेवहूत्यामनआकर्षितमित्याह स्मितशोभितेनेति लुभगाध्यैशुभ्रअभिकांक्षायामित्याकांक्षणमप्याकर्षणविशेषः २१ महिषीदुहित्रोःपूर्वसंवादइदानीमपिसन्नेतदंशेनान्यथाभूविति
 विविपुरिवराज्जातमिश्रयज्ञानपूर्वकंकन्यामस्माददित्याह सइति अन्वनंतरम् २२ तत्रराज्ञ्याकिमदापीतितत्राह शतरूपेति परिवर्तान्वरयध्वोर्दोषमानद्रव्याणि तानि

यतोभवद्विश्वमिदंविचित्रंसंस्थाप्यतेयत्रचवावतिष्ठते ॥ प्रजापतीनांपतिरेषमह्यंप्रमाणंभगवाननंतः २० ॥ मैत्रेयउवाच ॥ सउग्रधन्वन्निपदेवावभा
 षयामीच्चतूष्णीमरविदनाभम् ॥ धियोपयगृह्णन्स्मितशोभितेनमुखेनधेतोलुभमेदेवहूत्याः २१ सोनुज्ञात्वाव्यवसितंमहिष्यादुहितुःस्फुटम् ॥ तस्मै
 गुणगणाध्यायददौतुल्यांप्रहर्षितः २२ शतरूपामहाराज्ञीपासिबर्हान्महाधनान् ॥ दंपत्योःपर्यदात्प्रीत्यागृहावासपरिच्छदान् २३ प्रत्वादुहितरंसम्राट्
 सहस्रायगतव्यथः ॥ उपगृह्यचवाहुभ्यामौत्कंभ्योन्मथिताशयः २४ अशकुवंस्तद्विरहंमुचुब्बाष्पकलामुहुः ॥ आसिचक्रंभवत्सेतिनेत्रोदैर्दुहितुःशिखाः
 २५ आमंभ्यतंमुनिवरमनुज्ञातःसहानुगः ॥ प्रतस्थेरथमास्थायसभार्यःस्वपुरंनृपः २६ उभयोर्ऋषिकुल्यायाःसरस्वत्याःसुरोधसोः ॥ ऋषीणामुपशां
 तानांपश्यन्नाश्रमसंपदः २७ तमायांतमपिप्रेत्यब्रह्मावर्तप्रजापतिम् ॥ गीतसंस्तुतिवादिनैःप्रत्युदीयुःप्रहर्षिताः २८ बर्हिष्मतीनामपुरीसर्वसंपत्सम
 विता ॥ न्यपतन्यत्रोमाणियज्ञस्यांगविधुन्वतः २९ कुशकाशास्तएवासंलसद्भिरतवर्चसः ॥ ऋषयोयैःपराभाव्ययज्ञघ्नान्यज्ञमीजिरे ३०

लोकविलक्षणाधिकेनेत्याह गृहेति २३ पुत्रीदत्त्वाकिंचित्कालमत्रैवतस्नेहादवात्सीत्किंचनेत्याह प्रत्येति सहस्रायसमानाय अनेनमनुःस्वकुमारीराजकुमाराभावाच्छांसायदत्तवानित्यपरा
 दमपाकरोति २४ बाष्पकलाभभुविदून् नेत्रोदैर्नेत्रजलैः शिखाःकेशभारान् २५ २६ राजामहतिमहनेकक्षेत्रिथायकस्मैचिन्मूलफलाशनायतापसायपुत्रीदत्त्वापाम्यहमित्यनुशोकानुत्यादकं
 स्वरराजधानीविशिष्टसंपत्समुद्रमृषीणामाश्रममंडलंददशैस्वपुरीमयादित्याह उभयोरिति ऋषिकुल्यायाःऋषिकुप्रियायारोयसोस्तीरयोःस्थितानामुपशातानामतिशयितभगवन्निष्ठानाम् २७ अनोःराजे
 तिशब्दार्थलक्षयति तमायांतमिति अनेनप्रजानुरागेणरंजनाद्वाजेतिशब्दोनिरुक्तइतिध्वनयति २८ इयपिनगरीतरक्षेत्रेभ्योपिपुण्यतमंतिश्रेष्ठमाह न्यपतभिति जलाद्रमंगंविधुन्वतोयज्ञवराहस्यां
 गात्रोमाणिज्ञानानंदलक्षणानियत्रबर्हिष्मत्यान्यपतन् सहस्रशोवताराथमिव्यक्ताअभूवन्नित्यर्थः २९ शोण्यामवतारस्वेकुशकाशात्मकत्वंकथयितितत्राह तइति सप्तसुप्रथमेतिसूत्रात्तेभ्योज्ञानान्
 दलक्षणेभ्योवतीर्षेभ्योरोमभ्यप्यवकुशकाशाआसन्नित्यन्वयः प्रथमप्राप्तपारित्यागेकिंकारणमितिचेन्नहरेर्होपोपादेयरहित्यात् न्यपतभित्युत्पत्ताकिंनस्यादितिचेन्न ज्ञानानंदस्वरूपेभ्योरोमभ्योस्यकुशद
 य । विधुन्वतःप्रयत्नेतुवाराहवपुषाभवन् । तानिरोमाणिदेवस्यरूपाण्यासन्नसहस्रशइतिवाक्यविरोधात् । शोण्यांकर्कशत्वात्कुशकाशानामर्कशत्वेनसुकुमारकातिमत्त्वात्नरोमत्वेत्युक्तमिति भावेनाह

लसदिति लसद्वरितवर्चसोभास्वर्दीकुरश्यामरोचिषः यथायोदाह कस्वमन्यनियतमेवंकुशादीनामवभ्यराक्षसपरिभावकत्वं भगवद्रोमशक्तिनिपुक्तमलस्तएवासन्नितिव्यपदेशइतिभावेनाह ऋषयइति पराभा
व्यपराभूपयज्ञभगवतं ३० इतोपिकुशादीनारोमव्यपदेशोयुज्यते यज्ञागत्वेनविष्णुपदप्राप्तिहेतुत्वादित्याशयेनाह कुत्रोति कुशाकाशमयंकुशाकागनिर्मितं यत्रकुशाकाशकरपुरोस्थित्वामनुयज्ञपुरुषमयजतेन
मनुनायतोयस्यबीहोयुगात्स्थानयुगाद्वादृढमक्षयंस्थानंविष्णुपदंलब्धं अनेनबर्हिष्मतीतिशब्दाधोनिरुक्तइतिज्ञापते ३१ समनुरेवंविधाबर्हिष्मतीनामपुरीनिर्विश्यसुखमावसदित्यन्वयः तस्याविषयभो
गाभावेनून्यागारस्यवर्तिकुलमन्नाह तस्यामिति तस्यांपुर्याविद्यमानंभवनंप्रविष्टःकामान्भोगान्विषयभोगोघर्मादिपुरुषार्थविरोधेनदुःखहेतुरित्यतउक्तमन्याविरोधतइतिअन्यस्यधर्मादेरिविरोधेन ३२
धर्माद्यविरोधेनविषयभोगः कथमन्नाह संगीयमानेति अनुबद्धेनस्त्रिग्वेन ३३ ग्राह्यस्तस्येवाविषयासक्तस्यहारिकथाश्रवणेनकिंफलमन्नाह निष्णातामिति योगमायासुयोगसामर्थ्येष्वादिषु मुनिसर्वज्ञ
वेत्तावेद्यस्यसर्वस्यमुनिःसद्भिर्गुहाहृतइत्यभिधानं संसयितुंहरिकथाश्रवणात्स्थपितुम् ३४ विषयसेवायाःप्राबल्येकथंनशेकुरीतिवचनमित्याशंक्यहारिकथाश्रवणादेनिरंतरत्वेनसंबाधितोपचयत्वेनततो

कुशाकाशमयं बर्हिंरास्तीर्थभगवान्मनुः ॥ अयजद्यज्ञपुरुषंलब्धंस्थानंयतोदृढम् ३१ बर्हिष्मतीनामपुरीनिर्विश्यसुखमावसत् ॥ तस्यांप्रविष्टोभवनंता
पत्रयविनाशनम् ॥ सभार्यःसप्रजःकामान्बुमुज्जेन्याविरोधतः ३२ संगीयमानसत्कीर्तिःसखीभिःसुरगायकैः ॥ प्रत्यूपेष्वनुबद्धेनहृदाशृण्वन्हरेःकथाः
३३ निष्णातंयोगमायासुमुनिस्वायंमुवंमनुम् ॥ यदासंसयितुंभोगानशेकुर्मगवत्परम् ३४ अयातयामास्तस्यासन्त्यामाःस्वांतरयापनाः ॥ शृण्वतो
ध्यायतोविष्णोःकुर्वतोब्रुवतःकथाः ३५ सएवंस्वांतरनिन्येयुगानामेकसप्ततिम् ॥ वासुदेवप्रसंगेनपरिभूतगतित्रयः ३६ शारीरामानसादिव्याःपर्यासे
येचमानुषाः ॥ भौतिकाश्वकथंलेशाबाधतेहरिसंश्रयम् ३७ यःपृष्ठोमुनिभिःप्राहधर्मान्नानाविधानशुभान् ॥ नृणांवर्णाश्रमाणांचसर्वभूतहितःसदा ३८
एतत्तज्जादिराजस्यमनोश्चरितमद्भुतम् ॥ वर्णितवर्णनीयस्यतदपत्योदयंशृणु ३९ ॥ इतिश्रीभागवतेमहापुराणेद्वतीयस्कंधेत्रयोर्विशतितमोऽध्यायः॥२३॥
श्रीशुकउवाच ॥ पितृभ्यांप्रस्थितेसाध्वीपतिर्मिगितकोविदा ॥ नित्यंपर्यचरत्प्रत्याभवानिवभवंप्रभुम् १ विसंभ्रेणात्मशौचेनगौरवेणदमेनच ॥ शु
श्रूषयासौहृदेनवाचामधुरयाप्रभो २

पिप्राबल्यातिशयादितिभावेनाह अयातयामाइति यातयामंगतरसं । गतसारंयातयामंयामःसारइहोच्यतइतिवचनादयातयामाभगतसाराननिष्फलाहृत्यर्थः । पाभाःकालावयवाःस्वांतरयापनाःस्वावसान
कारिणः ३५ सकालावधिःकिषानित्यन्नाह सएवमिति स्वांतरंस्वकालावधिपरिभूतंनिरस्तंगतीनांतिर्यग्यातनातमसांत्रयंनसतथा ३६ शारीरादिकेशोपहृतत्वेनयामानामगतसारत्वंकथमन्नाह शारी
राइति पथसिमानुपत्तेनावस्थानेपिमानुषामनुष्येभ्योजाताः भौतिकाभूतमेतादिभ्योजाताः ३७ धर्मशास्त्रप्रणेनुत्वालोकोहितकरस्यनकोप्युपद्रवइत्याशयेनाह यःपृष्ठइति ३८ मनुचरितमुपसंहृत्यवक्तव्यांशं
अविजानीते एतच्चइति तस्यमनोरपत्तस्यदेवहूत्याउदयंसमृद्धिर्ज्ञाप्यति ॥३९॥ इतिश्रीभाग०म०द्वुतीयस्कंधेत्रयोर्विशतितमोऽध्यायः ॥२३॥ पितृभ्यांमातापितृभ्यांमातापितरौपितरावि
त्यभिधानं । इंगितकोविदाविचक्ष्यविज्ञाननिपुणा । भवानीपार्वती १ विसंभ्रेणपत्न्युरेवाभीष्टसिद्धिःस्यादितिनिश्चयलक्षणेनविश्वासेनआत्मशौचंमनःशुद्धिःशुश्रूषयाहितश्रवणेच्छया सौहृदमनित्तस्नेहः २

कर्मविषयेच्छा ईमं आत्मानि अविद्यमानमाहात्म्यमकटनं अर्चयापठनं तेजीयांसमर्त्ताद्रियकरणशक्तिमन्तम् ३ संतोषलक्षणमादिमं समापणं तदभूदित्याह सवा इति पुत्रादिमहाशिष आशासा
नामिच्छेत् ४ क्षामांशानामयत्तएवकांशिवांलब्धीभूतशरीरपष्टिम् ५ परमभक्त्यादिकमस्तीति कुतो लक्ष्यत इति तत्राह य इति यो देहिनामत्यंतमुदुत् अर्थस्वदेहः समुचितं स्नानालंकारभोज
नैर्लक्षणं मर्त्तनापेक्षितमिति तत्राह क्षयितुमिति यदर्थस्य मम प्रत्यर्थं क्षयितुं कृती कर्तुं मम कृशदेहदर्शनैव अर्थतुष्टः स्यादिति यदतो हंतवतुष्ट इत्यन्वयः ६ किमनया गुडजिह्विकाया
धुर्यावाप्या पुरुषार्थानुपयोगिन्येत्याशङ्क्य तुष्टिफलं प्रत्यक्षयति याम इति स्वधर्मनिरतस्य मेममत्तपमादि साधनैर्विजितोपाजिता तस्य हेरनुभावनया नेरंतरोपासनया उत्पन्नमगवत्प्रसादादवरुद्धावशी
कृतापातामेममविद्यमानां हाष्टिप्रपञ्च सन्निकृष्टफलत्वाच्चुभ्यं वितरामि तया कितत्राह अभयमिति अभयप्रदामशोकादुःखविनाशार्थं मदनुभावनयेति पाठे ममीनत्पशुश्रूषालक्षणयोपासनया
त्वयावरुद्धा उपदेशयोग्यताकारितेत्यर्थः आत्मयोगश्चित्तिरोधलक्षणः ७ मोक्षव्यतिरिक्तपुरुषार्थानां लक्षणभंगुरत्वेन तत्साधनमायासेन न पृथगनुष्ठेयमेतदविनाभूतत्वाच्चेत्यभिप्रेत्याह अन्य इति स्व
र्गाद्यवाप्ति साधनोपदेशं विहाय चतुर्थपुरुषार्थमाप्नुयापोपदेशः कस्यादित्यतो वाह अन्ये पुनरिति उरुक्रमस्य भगवतो भुव उद्विजुं भवो विनाशकलक्षणस्फुरणेन विभ्रंशिता विनाशिता अर्थरचना विषयभो

विसृज्य कर्मदं अचद्वेषलो भमवर्मदम् ॥ अप्रमत्तोद्यतानि स्थते जीयांसमतोषयत् ३ सवैदेवर्षिवर्ष्यस्तामानर्वा समनुव्रताम् ॥ दैवाद्वरीयसः पत्युराशासा
नामहाशिषः ४ कालेन भूयसाक्षामांकार्शितां व्रतचर्यया ॥ प्रेमगद्वदयावाचापीडितः कृपणाव्रवीत् ५ तुष्टो ह मद्यबतमानि निमानदायाः शुश्रूषया परमया
परया च भक्त्या ॥ यो देहिनामयमतीव सुहृत्स्वदेहो नापेक्षितः समुचितं क्षयितुं यदर्थं ६ यामेस्वधर्मनिरतस्य तपःसमाधिविद्यात्मयोगविजिता भगवत्प्र
सादात् ॥ तामेव ते तदनुभावनयावरुद्धा दृष्टिप्रपञ्चयितराम्यभयामशोकाम् ७ अन्ये पुनर्भगवतो भुव उद्विजुं भविभ्रंशितार्थरचनाः किमु रक्रमस्य ॥ सिद्धा
सिभुंस्वविभवान्निजवर्मदोहान् दिव्यान्नरैर्दुराधिगानपि विविक्रियाभिः ८ ॥ मैत्रेय उवाच ॥ एवं ब्रुवाणमबलाखिलयोगमायाविद्याविचक्षणमवेद्यगताधिग
सीत् ॥ संप्रश्रयप्रणयविह्वलयागिरैषा ब्रीडावलोकविलसद्वासिताननाह ९ ॥ देवहूतिरुवाच ॥ राद्वं बत द्विजवृषैतदमोघयोगमायायधियेत्स्वयिविमोतद्वैमि
मर्तः ॥ यस्तेभ्यधायिसमयः सकृदंगसंगोभूयाद्वरीयसिगुणप्रसवः सतीनाम् १०

गन्धमत्कारोपेततथोक्ताः इति यस्मात्तस्मात्तदुपदेशेन किमपीत्यर्थः स्वर्गादीनां भवद्विजुं मानुष्यतावस्थानत्वात्तदनुग्रहेण तत्प्राप्तिर्किंवाच्येति स्वनिर्वाचितं कठोक्ती करोति सिद्धासीति न केवलंचतुर्थ
पुरुषार्थेन त्वंसिद्धासि क्वपेक्षिता शेषपुरुषार्थेनापि तत्कथमत्राह भुंक्षेति निजधर्मस्पर्धाहोपेक्षिततथातान् अश्वमेधादिविशिष्टक्रियाभिः साधनैरपिनरैर्दुराधिगान् अधिगंतुमशक्यान् अनेन भगवदनुग्र
हबालभेत्तदवाद्येन कर्मादिकमित्युक्तं भवति ८ एवमुपदिष्टाया देवहूत्यामनसिकिममूदितितत्राह एवमिति अखिलायुगोपमायाविद्यासुप्रणिमाचष्टांगयोगसामर्थ्यसिद्धिकरीषु विचक्षणं निपुणं भर्तुः प्रस
अंसमवेत्त्येवमयत्तदनुश्रूषानिरतत्वेन तद्वसरोपिनास्तीति गताधिः निरस्तमनःपीडा एतत्कथमवगतमत्राह संप्रश्रयेति प्रश्रयेण विनयगुणेन सह वर्तत इति संप्रश्रयः सचासौ प्रणयः स्नेहप्रसरः तेन विह्वला
स्त्वं लंवीति यन्नीडयावलोकविलसच्छृंगारो वशेषं कुर्वद्वसितं मंदस्मितं पश्यतत्तथा ब्रीडावलोकविलसद्वासितमाननं यस्याः सा तथा ९ स्वयंप्रसन्नैर्द्रव्यत्वात् श्रोतुश्च प्रसादजनकवाक्यमाहेत्याह राद्वमिति
हे द्विजवृषाक्षणेष्टयद्वीप्येतत्तत्राह सिद्धं हेमर्तः अमोघयोगमायायां अधिपेक्षीपपचोगसामर्थ्यतद्वहमैवैति अर्थाकतवापेक्षितमत्राह यस्ते इति तेन वसकृदंगसंगः शरीरस्पर्शलक्षणो ब्राम्हणधर्मः सम
धोम्यधायिसमूपादिति मार्थद्वितीयः सकृदंगसंगेन किं फलं स्यादिति तत्राह वरीयसीति सतीनां पवित्रतानां श्रीणां वरीयसिगुणोत्तमैर्यस्यै सकृदंगसंगो गुणप्रसवः गुणादयं पुत्रं प्रसूतेति सकृदंगसंगेति १०

तद्विषयास्विन्याशंवयकृत्यांकिंचिदस्तीत्याह तत्रोत्ति तत्रसकृदंगसंगविषयेयथोपदेशंशास्त्रोपदेशमनतिक्रम्यकृत्यामितिकर्तव्यतामुपशिक्षविद्यामुपादत्स कुतोविद्योपादानमत्राह येनेति अतिरंसयात्रा
 न्यधर्मैच्छयाकाशैतएषमम आत्मादेहोपेनविद्योपादानेनसिध्येतसफलोभूयात्सकामोस्तुकिमुद्दिश्येततउक्तं तेकृतइति स्वत्कृतमनोभवेनत्वनिमित्तकामेनधाषितायाअभिभूतायाकीदृक्विद्योपादा
 नकामइतितत्राह तदोत्ति यत्सावैमौमुपयामसदृशयोग्यतद्भवन्विद्यासामर्थ्येनविचक्ष्वदृष्टाकुर्वित्यन्वयः अतितरारिरंसयारंतुमिच्छयातेतवमनोभवधाषितायामेषकामःकमनीयआत्माकापोयेनवि
 द्याचलेनरचितेनश्रद्धादिनासिध्येततादृशंभवनंविचक्ष्वेतिवा ११ विषयेभ्यआहूत्यात्मन्येवाधिष्ठापितसर्वेन्द्रियग्रामोपिकर्दमः आश्रितवत्सलामहांतइतिभावंदशेयन्प्रियावचनंपाठयन्पयोगविद्यावले
 नतत्क्षणएवश्रद्धेनिर्ममइत्याह प्रियाइति यादशेनभगवद्व्यानेनाभीष्टंस्यात्तादृशयोगमनुतिष्ठन् आविरचीकरत्प्रकाशयामास १२ श्रोतृणभगवद्व्यानेनामाहात्म्येअद्वातिशयजननायामाकर्तव्यकृतमिववर्ण
 तत्रेतिकृत्यमुपशिक्षयथोपदेशेनैषमेकशैतोतिरंसयात्मा ॥ सिध्येततेकृतमनोभवधाषितायाःकामस्तदीशभवनंसदृशंविचक्ष ११ ॥ मैत्रेयउवाच ॥
 प्रियायाःप्रियमन्विच्छन्कर्दमोयोगमास्थितः ॥ विमानंकामगंक्षतस्तर्ह्येवाविरचीकरत् १२ सर्वकामदुष्पदिव्यंसर्वरत्नसमन्वितम् ॥ सर्वद्व्युपचयोदकं
 मणिस्तंभैरुपस्कृतम् १३ दिव्योपस्करणोपेतंसर्वकालसुखावहम् ॥ पट्टिकाभिर्विचित्राभिःपताकाभिरलंकृतम् १४ स्रग्मिर्विचित्रमालाभिर्मंजुसिंज
 त्पङ्गभिः ॥ दुकूलक्षौमकौशेयैर्नावल्लैर्विराजितम् १५ उपर्युपरिविन्ध्यस्तनिलयेषुपृथक्पृथक् ॥ कृपैःकशिपुभिःकांतंपथंकव्यजनासनैः १६ तत्रत
 त्रविनिक्षिप्तनानाशिल्पोपशोभितम् ॥ महामरकतस्थल्यांजुष्टंविदुमवेदिभिः १७ द्वास्तुविदुमदेहल्याभातंवज्रकपाटिमत् ॥ शिखरेष्विद्वनीलेषुहेमकुं
 भैरधिष्ठितम् १८ चक्षुष्मत्पद्मरागाद्यैर्वज्रभित्तिषुनिर्मितैः ॥ जुष्टंविचित्रैतानैर्महार्हैर्मतोरणैः १९ हंसपागावतत्रतैस्तत्रतत्रनिकूजितम् ॥ कृत्रिमान्म
 न्यमानैःस्वानधिरुह्याधिरुह्य २० विहारस्थानशयनसंवेशप्रांगणजिरैः ॥ यथोपजोषरचितैर्विस्मापनमिवात्मनः २१ ईदृगृहंतत्पश्यन्तीनातिप्रीते
 नचेतसा ॥ सर्वभूताशयाभिज्ञःप्रावोचत्कर्दमःस्वयम् २२ निमज्ज्यास्मिन्हृदेभीरुविमानमिदमारुह ॥ इदंशुक्लकृतंतीर्थमाशिषामासयेनृणाम् २३
 सातद्रतुःसमादायवचःकुवलयेक्षणा ॥ सरजंविभ्रतीवासोवेणीभूतांश्चमूर्धजान् २४ अंगंचमलपंकेनसंछन्नंशबलस्तनम् ॥ आविवेशसरस्वत्याः
 सरःशिवजलाशयम् २५

यति सर्वकामेत्यादिना सर्वासासमृद्धीनांउपचयेनसमाहारेणउदकंमुरलुप्तं एतदेवविशिनष्टि मणिस्तंभैरिति उपस्कृतमलंकृतम् १३ दिव्यानिकुलालादिरचनारहितान्युपस्कराणिभांडादिश्रद्धसाधना
 नितैर्युक्तं पट्टिकाभिःपट्टवक्रताभिः १४ विचित्रमालाभिः नानाविधपुष्पचिताभिःस्रग्मिमालाभिर्मंजुमधुरांसंजंतःशब्दकुर्वंतःपङ्कजयोध्रमरायासुतास्तथोक्तास्ताभिः १५ कशिपुभिःशट्याभिः
 पथैर्कैर्भैः १६ १७ द्वास्तुद्वारेषुविदुमदेहल्यानिर्मितद्वारबन्धेन । देहलीद्वारबन्धःस्यादितित् । वज्ररत्नकृताःकपाटयोयस्मिन्संतीतिवज्रकपाटिमत् १८ चक्षुष्मंतोदीप्तिमंतःपद्मरागाद्यामणयः
 विचित्राणांविमानासमूहैः १९ कृत्रिमान्शोभार्थकृतान्स्वान्अकृत्रिमान्मन्यमानैः २० शयननिवेशनसंवेशः प्रांगणंश्रद्धपूर्वभूमिरजिरंश्रद्धवाहसंस्कृतभूमिः यथोपजोषयथासुखम् २१ परिच
 रिकामावाचातिप्रीतेन सर्वभूतानामाशयमभिप्रायमभितोज्ञानातीतिसर्वभूताशयाभिज्ञः २२ आशिषाशुभार्नांचाक्षये प्राप्ये एवविधेहृदतीर्थे २३ सरजंशुक्लपुतरम् २४ मलेनकिट्टेनदृढबद्धेन
 पंकेनकर्दमेनकलबधेनवा शबलैकृष्णपांडुरीस्तनौपरिस्मस्तच्छायात् सरस्वत्याःसरोहृदीशानांजलानामाशयस्थानम् २५

हृदयविषयकमकरोदित्यत्राह सातःसरसीति वेदमग्नं तत्रस्थितादशशतानिसहस्रैकेशोरवयसःषोडशवर्षवयसउत्पलमंघवत्गंधोपासांताउत्पलमंघयः २६ पथिवृणदर्शनवदेतदानीनकिमस्याः
 प्रयोजनमितितत्राह तादृष्टेति अनेनाभ्युत्थानप्रणामसंभारणादिप्रयोजनमुक्तंभगवति कर्मकरीःकर्मकरीः शाधिअनुशासनंकुरु २७ कीदृशंपरिचारकर्मकुर्वन्नितितत्राह स्नानेनेति महत्पारा
 स्नानार्हणयोग्येन मनस्विनीप्रसन्नमनसं नूत्नेनूत्ने २८ वरीयांसिवरणीयतमानिदुमंतिकातिमति सर्वगुणैर्भक्ष्यभोज्यचोपलब्धैरुपेतं मधुरादिषड्गुणापेतंवा आमृतवत्स्वादुषचंषास्मिस्त
 दमृवासवम् २९ भर्तृसाभिष्यामावेशरीरशृंगारेणैकतत्रवक्ति अथेति आदर्शोदपणे आत्मानंशरीरंविजनिर्मलंकृतस्वस्त्ययनंदासीभिःकृताग्रीर्वचनम् ३० कुलस्त्रीतुशिरःस्नानमुत्सवेस्नातुतैःततः ।
 वारिवापैषुकेकर्मण्यन्यदाकंठसंघुवाइतिस्मार्ताः ३१ पूर्वपाश्चिमभागाभेक्षयाश्रोणोरिति रुचकेनवृत्ताकारेणकंठाभरणेन ३२ सुभ्रुवादिभिश्चलसत्चकासन्मुखंपांस्मस्ततथोक्त पद्मकोशंस्पृधतइतिपद्म
 कोशस्पृत्तेन ३३ एवंविधमात्मानंहृष्टायदाऋषीणांऋषभंदयितंमेष्टंति पतिसमीपेइदं सर्वशोभतइतिसस्मारततस्तदासप्रजापतिर्यत्रास्तेस्वयंचताभिःस्त्रीभिःसहतेत्रैवास्तइत्यन्वयः ३४ यदासाभर्तुः
 पुरस्तात्स्थितंस्त्रीसहस्रैश्चवृत्तंआत्मानमद्राक्षीत्तदातस्यकर्दमस्ययोगगतिमगवद्वयानफलंनिशास्पकिमिदंचित्त्रमिति संशयंविस्मयप्रत्यपद्यत नतुकोटिद्वयावलंबिविकल्पं प्रागेवनिश्चायकधर्मदर्शनादि

सातःसरसिवेशमस्थाःशतानिदशकन्यकाः ॥ सर्वाःकिशोरवयसोददशोत्पलमंघयः २६ तांद्वासाहसोत्थायप्रोचुःप्रांजलयःस्त्रियः ॥ वयकर्मकरीस्तुभ्यंशा
 धिनःकरवामकिम् २७ स्नानेनतांमहाहर्षेणस्नापयित्वा मनस्विनीम् ॥ दुकूलेनिर्मलेनूलेददुरस्यैचमानद २८ भूषणानिपरार्थानिवरीयांसिदुमंतिच ॥
 अन्नं सर्वगुणोपेतं पानं चैवामृतासवम् २९ अथादर्शं स्वमात्मानं स्रग्विणं विरजांबरम् ॥ विरजंकृतस्वस्त्ययनं कन्याभिर्वहुमानितम् ३० दृष्ट्वा कृतशिरः स्ना
 नं सर्वाभरणभूषितम् ॥ निष्कग्रीवं वलयिनं कूजकांचननूपुरम् ३१ श्रोण्योर्यस्तयाकांच्याकांचन्याबहुरत्नया ॥ हारेण च महाहर्षेण रुचकेन च भूषितम्
 ३२ सुभ्रुवासुदताश्लक्ष्णस्निग्धापांगेन च क्षुषा ॥ पद्मकोशस्पृधानालैरलैश्चलसन्मुखम् ३३ यदा सस्मारऋषभमृषीणां दयितं पतिम् ॥ तत्र चास्ते सह
 स्त्रीभिर्यत्रास्ते सप्रजापतिः ३४ भर्तुः पुरस्तादात्मानं स्त्रीसहस्रवृत्तं तदा ॥ निशाम्य तद्योगगतिं संशयं प्रत्यपद्यत ३५ सतांकृतमलस्नानां विभाजंती मपूर्वव
 त् ॥ आत्मनो विभ्रती रूपं संवीतरुचिरस्तनम् ३६ विद्याधरी सहस्रेण सेव्यमानां सुवाससम् ॥ जातआवो विमानंतदारोहयदमित्रहन् ३७ तस्मिन्नलुप्तम
 हिमाप्रिययानुषक्तो विद्याधरीभिरुपचीर्णवपुर्विमाने ॥ बभ्राज उत्कचक उद्गुणपानवीच्यस्ताराभिरावृत इवोडुपतिर्न भस्थः ३८

त्यर्थः ३५ अर्थक्रियायोग्यताविकल्पापरपर्यायः संशयोभूत्किमुक्तिस्मय एवेति भावेन व्यववायोपक्रमवक्ति सतामिति स्तनपट्टिकायां संवीतौ रुचिरौ स्तनौ यस्य तत्तथा ३६ जातभावः प्रादुर्भूतव्य
 वायलीलारंभः ३७ जातभावइत्युक्तं विवृणोति तस्मिन्निति सतस्मिन्विमाने बभ्राजे वकास इत्यन्वयः प्रकाशयोग्यगुणानाह अलुप्तेत्यादिना अलुप्तमहिमा अपरिच्छिन्नमाहात्म्यः श्राम्यकर्मास
 कस्यापि सा मध्यलोपोनास्तीत्यर्थः सर्वेद्विपाणां जरयंति तेज इति श्रुतेरितरेषां सस्यादिति माहात्म्यलोपशंका कारणमाह भिद्येति आलिंगने सुवने वाप्यनुषंगो नुवतं तइति अगमईनादिना उपचर्या उप
 चर्यांतिं भूषितं वपुर्न सतया अनेन सुरतालये स्त्रिय एव परिचारका इति सूचितं कचः कल्लेके दोषे च कुंतले भ्रमे रथा इत्यभिधानादुत्कचक उद्धृत दोषः उत्कृष्टा गुणो यस्य सतदुद्गुणं तच्च पानं पातु योग्यमथरा मृतं त
 दुद्गुणपानं तस्य वीचिः परंपरा स्यास्तीत्युद्गुणपानवीच्यः मत्तथैत्यत्ययः यद्वा उद्गुणपानः उत माघा मृतश्च वीच्य एवारीचः प्राप्तो ह शर्वः प्राप्तो ह शर्वः सत्रा वीच्य इति कथ्यत इति च बुद्धयवतारार्थ
 दृष्टोत्तमादिताराभिरिति उडुपतिश्चंद्रः उत्कविशेषणामियथासंभवं चंद्रैषिष्ठनीपानि ३८

वनल्लक्रीडादीनां सुरतांगत्वात् तदप्यनेनानुष्ठितमिति भावेन कामगमित्युक्तं विवृणोति श्लोकद्वयेन तेनेति तेन विमानेनाश्रानां लोकपालानामिन्द्रादीनां विहारः क्रीडायास्तुतास्तथोक्ताः कुलाचलद्रोणांस
प्रकुलपर्वतानां द्रोण्यानि त्वंबगुहास्तासु अष्टलोकपविहारकुलाचलद्रोणां पुनैश्रवणचरिरेमे इत्यन्वयः पाषाणसंधिषु सूर्यकिरणसंतापसंभूतनिर्वाधेषु स्वतः कामाग्निना तप्तस्य सुरतोऽसवानुभवः कर्धघटत इत्य
तत्कर्मनंगेति अनेन ससोमारुतो वायुस्तेन सीमगां सुसुंदरसुखा सुसुधुनी आकाशगंगा तस्याः पातेन भस्मवणेन शिवः कर्णसुखः स्वनः शब्दोपास्तुतास्तु अनेन विशेषणद्वयेन बांधवैर्यमिति गुणद्वयमुक्तं लल
नां विषयः बह्व्यस्तमूहः उभयत्र सप्तमम् ३९ इदानीं सौख्यं ध्वनयति वैसंपके सुरवन इति ४० इतरेषां वैमानिकानां विमानानां स्वाधिकृतैर्वेवपदेशेषु संचारादस्य विमानस्य विशेषाभावात् तदयं सर्वातिशयी
त्याह भ्राजिष्णुनेति विमानेन चरंतीति वैमानिकास्तान् ४१ एतदैश्वर्यं न स्वनिपतं श्रीनारायणप्रसादाद्यत्तमित्याशयेनाह किं दुरापावनमिति उदाहरेत्तसामगाधुद्वीनां तीर्थशुद्धजलमंगापदोयं
स्य सतीर्थपाचस्य ४२ बह्वाश्रयात् भूगोलकादधिकैश्चर्योतिशयः स्वाश्रय इति भावेन तत्तत्स्वनिपतं वृत्तचक्रिमेक्षयित्वेति स्वसंस्थया स्वसमाध्यायावांस्तावत्प्रदेशोपेतं भूगोलकं भूयद्वलम् ४३ विदुश्चरः

तेनाष्टलोकपविहारकुलाचलद्रोणां भवनंगससमारुतसौभगासु ॥ सिद्धैर्नुतोद्युधुनिपातशिवस्वनासुरे मेचिरंधनदवल्ललनावरूथी ३९ वैसंपके सुरवने
नंदने पुष्पभद्रके ॥ मानसे चैत्ररथ्ये च सरमे रामयासह ४० भ्राजिष्णुना विमानेन कामगेन महीयसा ॥ वैमानिकानां त्यशेत च स्तलोकान्यथानिलः ४१ किं
दुरापादनं तेषां पुंसां सुदामचेतसाम् ॥ यैराश्रितस्तीर्थपदश्चरणोऽयसनात्ययः ४२ प्रेक्षयित्वा भुवोगोलं पत्न्यैषावान् स्वसंस्थया ॥ बह्वाश्रयं महायोगीस्वाश्र
मायन्यवर्तत ४३ विभज्य नवधात्मानं मानवीं सुरतोत्सुकाम् ॥ रामानिरमयनरे मेवैष पूगान्मुहूर्तवत् ४४ तस्मिन् विमान उत्कृष्टां शय्यां रतिकरीं श्रिता ॥
न चाबुद्धचतर्तकालं पत्न्या पीच्येन संगता ४५ एवं योगात् आवेन दंपत्योरममाणयोः ॥ शतं व्यतीयुः शरदः कामलालसयोर्मेनाक् ४६ तस्यामाधत्तरे
तस्तां भावयन्नात्मनात्मविद् ॥ नवधा विधाय रूपं स्वसत्यसंकल्पविद्धिभुः ४७ ततस्तां सुषुवे सद्यो देवहूतिः स्त्रियः प्रजाः ॥ सर्वास्ता आरुसर्वांग्योलोहितो
त्पलमंधयः ४८

स्वाश्रमं प्राप्य किमकार्षीत् किं दर्शयति तत्राह विभज्येति महायोगिताद्बहुशरीरग्रहणसमर्थः कर्दम आत्मानं स्वं नवधा विभज्य योगशक्त्या नवं स्वरूपां विशिष्टां निशरीराणि गृहीत्वा सुरतोत्सुकां मानुषादिकामु
कीमानवीं सतु पुत्रोत्तरामा मपिता वद्रूपवतीं निवरां मयनवात्स्थायनोक्तविधिनावर्षपूगान्मुहूर्तवत् प्रेक्षयित्वान्वयः ४४ तृतीयपुरुषार्थो नुभव ईदृगिति व्यनक्ति तस्मिन्निहितं मष्टणत्वादतिकरीं यो बह्वुति यस्तं का
लम् ४५ इदानीं कालं संख्यायति एवमिति शरदो वत्सराः व्यतीयुरतिक्रांताः कामलालसयोश्चंद्रोदये वधमानसमुद्रतरंगवद्विषयभोगाभिलाषयोः ४६ सुरतफलितमाह तस्यामिति । आत्मविचरं विवृ
णोति सत्येति सत्यसंकल्पोद्गीः तस्य सत्यसंकल्पादिगुणविशिष्टत्वेन वेत्तीति येन योगिणो हारावुपसंहियते स तद्गुणविशिष्टो भवतीति न्यायात् स्वयमापि सत्यसंकल्पः स्वस्वरूपं नवधा विधाय तां मप्या
त्मना मनसा नवधा भावयन् तस्यां गर्भलक्षणैरेत आधत्तेत्यन्वयः योगशक्त्या नवसु स्वस्वव्यापितसामर्थ्यसूचयति विभुरिति अर्धमात्मन इति पाठे आत्मनोर्ध्वपत्नीभावयति त्वर्थः अर्धो वा एष आत्म
नो धत्तत्तीति श्रुतेः ४७ शुक्ले नहरीणां कषय अभ्यास्यं स्तेज आत्मन इत्यादाविहितत्वादाहितः स गर्भः क्रीलंग इति निश्चितेपि कतिपु कालावयवेषु गतेषु सा किं दमूतेति तत्राह तदहं हि सत्य इत्य
भेन निरस्य विकृतिविनिर्मुक्तं ४८

महर्षिपुत्रं कार्यतत्तत्प्रार्थनापूर्वकं कर्तव्यमित्यतो देवहूतिः पुत्रीणां दानं पुनर्न च प्रतिप्रार्थयते पतिमिति प्रव्रजिष्यंतं संन्यासं कर्तुं मिच्छंतं आलक्ष्य विषयविरागादिलक्षणेन ज्ञात्वा उशतीपुत्रं कामयमानाऽतएव
स्मयमाना विषयाभिलाषिणी वात्मानं दर्शयंती उत्पत्त्यमानं भर्तृविरहजेन विक्रवेन ४९ विषयाभिलाषं व्यनक्ति लिखंतीति नखा एव मणयः न समणयस्तेषां श्रियस्य सतधा तेन अनेन कामार्ताः श्रदां गुह्ये
न भूमिं लिखंतं इति वात्स्यायनश्रीसद्दीप्तीतसूचयति ५० किमाहेतवृत्तमनुवदति सर्वमिति उपोवाहोपचकार अर्थाकृतत्राह अयापीति अमयमभयलक्षणं पुत्रम् ५१ किंचतुभ्यतव दुहितृ
भिः समाः अभयमिति समान्यत उक्तं स्पष्टयति अपीति स्वयितनं प्रव्रजित्वे संन्यस्य वनं गते सति मम विशोकाय प्रससारदुःखप्रहाणा य पुत्रः स्यादपि संभवेत्किंतु तत्समवायभवदनुग्रहोभूयादिति शेषः सच्चिदिति
पाठे सच्चिदानंदलक्षणाः परमात्मोति ध्वनयति कश्चिदिति पाठे अपमेवार्थः सुखादसः ५२ अयापि पुत्रमार्थन व्याजेन यं विषयाभिलाषुरिति शंका मा भूदित्याह एतावतेति इन्द्रियार्थेषु ज्ञानादिषु प्रसंगो
मुण्डबुद्ध्यातिस्नेहलक्षणेन परित्यक्तो विस्मृतः परमात्मा सर्वोत्तमो हरिर्ध्यासातथोक्ता तस्याः ५३ मम गतकालोऽपि पुरुषार्थहेतुः स्यादिति प्रार्थयते इत्याह इन्द्रियार्थेष्विति यथापि इन्द्रियार्थेषु सज्जं त्याग
स्तत्परमितरविलक्षणं भावं योगैर्धर्ममजानंत्याभेदव्यक्तोयः प्रसंगः स तथापि परमभागवतत्वेन तत्संगत्वान्मे अभवाद्यपुनर्भावायास्त्वित्यन्वयः ५४ ज्ञानं विना संगस्य पुरुषार्थहेतुत्वं कथमित्यतस्तं विनिगदि

पतिसाप्रव्रजिष्यंतं तदालक्ष्योऽशतीसती ॥ स्मयमाना विक्रवेन हृदयेन विदूयता ४९ लिखंत्यधोमुखी भूमिं पदानसमणिश्रिया ॥ उवाच ललितां वा
चं निरुद्धाश्च कलांशनैः ५० सर्वैतद्गगनान्महामुपोवाहप्रतिश्रुतम् ॥ अथापि मे प्रपन्नाया जभयं दातुमर्हसि ५१ ब्रह्मन्दुर्हितं भिस्तुभ्यं विमुश्याः पत
यः समाः ॥ अपि स्यान्मे विशोकाय त्वयि प्रव्रजिते वनम् ५२ एतावतालं कालेन व्यतिक्रांतेन मे प्रभो ॥ इन्द्रियार्थप्रसंगेन परित्यक्तपरात्मनः ५३ इन्द्रियार्थ
ेषु सज्जं त्यागप्रसंगस्त्वयि मे कृतः ॥ अजानंत्या परं भावं तथाप्यस्त्वभवाय मे ५४ संयोगः संसृतेर्हेतुरसस्तु विहितो धिया ॥ स एव साधुपुरुषतो निःसंगत्वाय कल्पते
५५ नेह यत्कर्म धर्मायन विरागाय कल्पते ॥ नतीर्थपदसेवाथैव न विप्रमृतो हि सः ५६ साहं गमतो नूनं वंचिता मायया दृढम् ॥ यात्वा विमुक्तिं दंप्राप्य न मु
सुक्षेहं वंधनात् ५७ ॥ इति श्रीभागवते महाभूततीयस्कंधे चतुर्विंशोऽध्यायः ॥ २४ ॥ मैत्रेय उवाच ॥ निर्वेदवादिनी मेवं मनोर्दुहितरं युनिः ॥ दयालुः शा
लिनी माह शुक्ला भिव्याहृतं स्मरन् १

संयोग इति साधुपुभागवते युनिः संगत्वाय संसारविरागाय अनेन वैराग्यमक्तिज्ञानद्वारा तत्संगः पुरुषार्थहेतुरित्युक्तं भवति ५५ सत्संगस्योत्पन्नवद्भार्षणमुद्धवाचिकिंस्तितस्वकर्मणोद्धारद्वारिकया परमपुण
्यार्थहेतुत्वं केवलस्य क्षणिकत्वेन चाचेतनत्वेन च स्वामीष्टफलदानसामर्थ्याभावादित्याह नेहेति इह कर्मभूमौ येन पुरुषेण यत्किं यामां कर्मधर्मार्थमाल्पपुरुषार्थमात्रेण न स्यात् विरागाय न कल्पते वैराग्यो
त्पन्नौ न समर्थः स्यात् तथैव पदस्य हरेः सेवाथैव न स्यात् साहं केवलस्य कर्मणः कर्ता स पुरुषो जीवन्मृत इत्युच्यते अपिशब्देन तत्संन्यजन्मगर्हयति यस्माच्च स्माद्भागवतसंगत्या शिस्तिकर्मैव कर्तव्यमित्यर्थः ५६
सर्वैः किमर्थं सङ्गदंगसंगोभूयादिति विषयाभिलाषः प्रार्थित इति तत्राह साहमिति सातादृश्यं हं भगवतो हरिर्मायया वंधकालक्षणाः चित्तानूनं तर्कयामि तर्कनिश्चययोनूनामिति च तत्र हेतुमाह यात्वा मिति संसार
विमुक्तिं त्वं माप्यसंसारबंधनाममुमुक्षुमुक्तिं चेच्छामीति यस्मादत इति हेत्यनेन संसारप्रवृत्त्यारंभमेवेच्छामीति सूचयति ५७ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे तृतीयस्कंधे विजयध्वजकृतटीकायां चतुर्विंशोऽध्या
यः ॥ २४ ॥ हरेरवताराभिः सच्चिदानंददेहत्वाच्छुक्लशोणितसंपर्कारब्धशरीरानभवंतीत्याचर्यतात्पर्यावबोधाय यास्याध्यायस्यारंभः तत्रादौ कर्दमेन देवहूत्सुकस्याकिमुत्तरत्वेनापीति तत्राह निर्वेदवा
दिनी भिवि निर्वेदवैराग्यं वदितुं मतिपादयितुं शीलमस्यास्तीति निर्वेदवादिनी शालिनी भार्या ॥ शालिनी शालिनी गान्ध्याचार्या भार्येति चोच्यते इत्यभिधानात् शुक्ला ओहरेरभिध्याहृतवचनम् १

आत्मानं स्वाचम्य प्रक्षिपितुः शुक्ररूपेण मातृयोनौ नक्षरतीत्यहः । तत्र हेतुर्भगवानिति २ कदा प्रतिपत्स्यत इत्याशङ्क्य मनुक्तनियमानंतरमाविर्भविष्यतीति भावेन नियममाह धृतव्रतेति ३ अपिस्यान्मे वि
शोको येति प्रश्नप्रत्याह सत्येति ब्रह्माणं चतुर्मुसं विभावयत्युत्पादयतीति ब्रह्मपरमात्मत्वं ब्राह्मणतीति वा तपश्चर्यां बुद्धिमुत्पादयतीति वा ब्रह्मभावनः औदर्यः पुनस्तथावतीर्षः हृदयमधि महंकारबन्धं संसार
य ४ देवहूत्यापि दमादीनां दुःसहस्वाभेदानां तत्करणं प्रकारं विचिदुषदिशयतामिति भावेन भर्तृवचनोदास्तोक्तिं तु श्रद्धयान्वतिष्ठदित्याह देवहूतीति संसारिचेतनव्यावृत्तये कूटस्थमिति सर्वव्यापिरूपवक्तो
दासीनं ब्रह्मादिज्ञानोपदेशारमिति भावेनोक्तं गुरुमिति ५ बह्वचामपि साधनसामर्थ्याकार्यानुत्पत्तिवद्व्यापितत्वात्किं नोत्पाह तस्यामिति बहूनातिथिविशेषाणां कालावयवानां पूरणे काले गते सति कार्दमं कर्द
मभुक्तामविकारं रमणीययोगवीर्यैरेत आपन्नः प्रविष्टस्तस्यैतस्य आपदविलापनलक्षणानयतीति आपन्नोवा तस्यां देवहूत्यां जज्ञे मादुर्बभूव अस्यायमेवार्थ इत्यत्र तादृशं दृष्टांतमाह अग्निरिवेति यथाग्निदोह
णि स्थितो दारुतश्चाभिव्यक्तो भवति अतएव तस्यामित्युक्तं पूर्वमपि तत्र सत्त्वात् एतत्सर्वं नावतारेष्वपि हरेर्देहैः शुक्रादिसंभवः । तथापि शुक्रसंस्थः सन्मातृदेहमाविदपच । विलाप्य शुक्रं तत्रैव केवलज्ञानरूप
तः । उदेति भगवान्विष्णुः काले लोकां विदं बभूव । इत्यादिग्रन्थांतरसिद्धं । काले दशमे मासे ६ तत्र साक्षात्प्रायण एव रूपं तरेणामिव्यक्तो लोकविलक्षणोत्सवदर्शनादिति भावेन तं कालं विशिनाष्टि अवा दय
ऋषिरुवाच ॥ मासि दोराजपुत्रीत्यमात्मानं प्रत्यनिर्दिष्टे ॥ भगवांस्ते क्षरोगर्भमदूरात्संप्रपत्स्यते २ धृतव्रतासिभद्रं ते दमेन नियमेन च ॥ तपो द्रविणदानै
श्वश्रद्धया चेश्वरं भज ३ सत्वयाराधितः शुक्लो वितन्वन्मामकं वशः ॥ छेत्स्यति हृदयग्रंथि मीढं दीर्घं ब्रह्मभावनः ४ ॥ मैत्रेय उवाच ॥ देवहूत्यापि संदेशं गौरवे
ण प्रजापतेः ॥ सम्यक्श्रद्धायपुरुषं कूटस्थमभजदुरुम् ५ तस्यां बहुतिथे काले भगवान्मधुसूदनः ॥ कार्दमं वीर्यमापन्नो जज्ञे गिरिवदारुणि ६ अवा दयंस्त
दाव्योस्मिन्वादित्राणि घनाघनाः ॥ गार्धितं तस्मिन् गंधर्वा नृत्यंत्यप्सरसो मुदा ७ पेतुः सुमनसो दिव्याः सेचरैरपवर्जिताः ॥ प्रसेदुश्च दिशः सर्वा जंभांसि च म
नांसि च ८ तत्कर्दमाश्रमपदं सरस्वत्या परिश्रुतम् ॥ स्वयंभूः सार्धं ऋषिभिर्मरीच्यादिभिरभ्यगात् ९ भगवंतं परं ब्रह्म सत्वेनांशेन शनुहन् ॥ तत्र संस्थान
विज्ञस्यै जातं विद्वानजः स्वराद् १० सभाजयन् विशुद्धेन चेतसा तच्चिकीर्षितम् ॥ प्रहृष्ट्य माणैरसुभिः कर्दमं चेदमभ्यधात् ११ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ त्वयामेऽप
चितिस्तात कल्पितानिर्व्यलीकतः ॥ यन्मे संजगृहे वाक्यं भवान्मानदमानयन् १२

वित्यादिना घनाघनाः भर्जनमेवाजगर्जुरिति शेषः ७ तस्मिन्हरोव्यक्त्यमाने अषां जंता अघापातिताः ८ इतोपि हरिरेवामिव्यक्त इतरकथा ब्रह्माद्या गमनासंभवादित्याशयेनाह तत्कर्दमेति ९ सरस्वत्या
परिश्रुतमिति विशेषितत्वात्तीर्थस्नानार्थे तथा गमनं किंत ब्राह्म भगवंतमिति आद्विष्णोर्जात इत्यजस्य चतुर्मुखत्वे सिद्धे पितृस्य भक्त्या द्योतितं पत्न्योत्तनाय स्वरादिति मनोवाक्कायकर्मभिः स्वतंत्रे राजत इ
विस्वेन राजत इति वा नभारतीमिगम्येत्यादिः सत्त्वेन सर्वगुणपरिपूर्णत्वेन सिद्धेनांशेन किं प्रयोजनो यस्य वतार इत्यत उक्तं तच्चेति चतुर्विंशतितत्त्वानां संख्यां न सम्यग्ज्ञानं तस्य विज्ञानमैव विज्ञापनाय सत्व
स्य प्रकृतिगुणेष्वेकत्वात्तेन प्रकृतदेहेन जात इत्येवार्थ इतीदं बोधं । महागुणामिभूषणत्वं सत्त्वमित्युच्यते बुधैरित्यनेन परिहर्तव्यं । केवलो निर्गुणश्चेति श्रुतेः अत्र संस्थानमिति न स सम्यग्ज्ञानमेव कथ्यते न तु दुष्टक
पिलोक्तं शास्त्रं कुतः सम्यक्ज्ञानं तु सारूप्यस्या च दर्शो योग उच्यत इति वचनात् १० ब्रह्मयागत्य किंच न मुक्तं तत्राह सभाजयन्निति तस्य हरेश्चिकीर्षितं सम्यक्ज्ञानसाधनशास्त्रनिर्माणे च सभाजयन्साधिव
ति बहुमानयन् हरेर्भक्तानुक्तिं तत्त्वेन प्रहृष्ट्य माणैरसुभिर्द्विर्यैरुपलक्षितशब्देन हरेश्चिकीर्षासभाजनं कर्दमं साधनं च समुच्चिनोति ११ सामान्येनोक्तं विशिनाष्टि त्वयेति अपचितिः पूजा केयमपचि
खिराह यन्मे संजगृह इति १२

एतावत्तैः कथमपि चित्तरमूदित्यत्राह एतावतीति बाह्यमभिमतमनुमन्येत करोमीति यावन्तावत्पेव १३ किमनयास्तुत्याप्रजाः सृजेति भवदाज्ञाननिस्तीर्णतितत्राह इमाइति सत्यः संस्वितिशेषः सतीगुणे नर्कं फलं तत्राह सर्गमिति सर्गमवशिष्टमिति शेषः अनेन मदाज्ञाचकृता स्यादित्युक्तं भवति १४ मानुषसर्गस्तु मिथुनेन भाव्यत इति यस्मात्तत्तासां योग्येभ्यो यथारुचि देहीत्याह अत इति अनेनोभौलो कौचमाग्रीषीत्याश्रयेनाह विस्वृणीहीति विस्वृणीद्विस्वृत्तुकुरु १५ अयंतवष्टवेतीर्णः साभ्राजारायण एव नान्यस्तल्लक्षणसद्भावादित्यहं वेधि त्वमपि तथा विद्वीत्यभिप्रेत्याह वेदाहमिति भूतानां जीव्यानां शेषेषु पुरुषार्थसाधननिधिदेहं विभ्राणं कं पिबति त्याति चेति कपिलं नाम्राहं वेदेत्यन्वयः १६ योज्ञानविज्ञानयोगेन कर्मणास्वरूपमुद्धरन् प्रकाशयन् उन्मूलयन्वा यश्च हिरण्यकेशादिस्वलक्षणलक्षितस्तमि ति शेषः हिरण्यश्च भ्रुर्हिरण्यकेशादित्यादिभुजेः १७ स्वस्वजगद्गुरुत्वादिसिद्धये देवहूत्याथपि स्वविज्ञानमुपादिशति एषमानवीति तव तत्त्वविज्ञापनेनाविद्यासंशयग्रंथि अज्ञानमविद्याविकल्पः संशयस्ताभ्यामुत्पन्नग्रंथि बंधनं पाशलक्षणं छित्त्वा गां भूमिं विचरिष्यति स्वादैकशरणानां तत्त्वज्ञापनायेति शेषः १८ न केवलं तवाविद्यासंशयग्रंथि छिनत्ति कित्त्वन्येषामपीति भावेनाह अयमिति अयमगवान् लो

एतावत्पेव शुश्रूषाकार्यापितरि पुत्रकैः ॥ बाहमिदं नुमन्येत गौरवेण गुरोर्वचः १३ इमादुहितरः सत्यस्तव त्वत्समुपमध्यमाः ॥ सर्गमेताः प्रभावैः स्वैर्बृहदिष्यं तिनैकधा १४ अतस्त्वमपि मुख्येभ्यो यथाशीलं यथाशुचि ॥ आत्मजाः परिदेहं गविस्वृणीहियशोभुवि १५ वेदाहमाद्यं पुरुषमवतीर्णं स्वमायया ॥ भूतानां शेषविधिदेहं विभ्राणं कपिलं मुनिम् १६ ज्ञानविज्ञानयोगेन कर्मणा मुद्धरंश्चयः ॥ कालोपसृष्टं यत्सांख्यं वक्ष्यत्यासुरधैविभुः ॥ हिरण्यकेशः पद्माक्षः पद्मसुद्रापदां बुजः १७ एषमानवितेगमं प्रविष्टः कैटभादर्नः ॥ अविद्यासंशयग्रंथि छित्त्वा गविचरिष्यति १८ अयं सिद्धगणाधीशः सांख्याचार्यैः सुसंमतः ॥ लोके कपिल इत्याख्यांगंतो ते कीर्तिवर्धनः १९ ॥ भैत्रेय उवाच ॥ तावाश्वास्य जगत्स्रष्टा कुमारैः सह नारदः ॥ हं मोहं तेन यानेन स्वधाम प्रत्यपद्यत २० गतेशतधृतौ क्षतः कर्दमस्तेन चोदितः ॥ यथोदितं स्वदुहितृः प्रादाद्विश्वसृजांततः २१ मरीचये कलां प्रादादनसूयामयात्रये ॥ श्रद्धामंगिरसे यच्छत्पुलस्त्या यद्विर्भुवम् २२ पुलहाय गतं युक्तां क्रतवे च क्रियां सतीम् ॥ ख्यातिं स भृगवे यच्छद्वसिष्ठाया प्यरुंधतीम् २३ अथर्वणे ददाच्छांतिं यया यज्ञो वितन्यते ॥ विमर्षभ्रान्तो द्वाहान्सदारान्समलालयत् २४ ततस्तत्क्रुषयः क्षतः कृतदारानि मंथयत् ॥ प्रातिष्ठन्नंदमापन्नाः स्वस्वमाश्रममंडलम् २५

के कपिल इत्याख्यांगंतो इत्यन्वयः संसारकंपलयहेतुत्वात् कपिल इत्यस्मिन्नर्थे विप्रतिपात्तिर्नास्तीत्याह सांख्येति सांख्यशास्त्रं कृत्वा प्रवर्तकत्वेन तदाचार्याणां पुरुषाणां परमगुरुत्वेन तैः सुसंमतोऽविप्रतिपन्नः कृतकैर्बृहत्सांख्यकर्तानां यमित्याह सिद्धेति सिद्धा मुक्तास्तेषां गणस्याधीशः अन्यकपिलस्यैतदभावात् । इतोपि नुष्टकपिलो यमित्याह ते कीर्तिवर्धन इति १९ मानुषैः सह बहुलसंभाषणं नया यथासिद्धिभावेन जगत्स्रष्टुः स्वधामाभिगमनं वाचि ताविति हंसो निर्मलः २० कर्दमेन पुत्रान्नददर्शनेन धातुर्वचनन विस्मृतामिति भावेन तदुक्तं करोतीत्याह गत इति शतधृतौ शतानंदे चतुर्मुखं तत इत्यनेन गविलंबं कृत इति ध्वनयति २१ मंदमतीनां सम्यगवबोधाय वरान् व्यनक्ति मरीचय इति २२ २३ कर्दमोजामातृणां दुहितृषु प्रीत्यर्धं किमकार्षीदिति तत्राह विमर्षभ्रान्तिं समलालयन्नमानाभ्यामिति शेषः २४ तल्लालिता जामातरस्तस्तीत्यर्थे तदाश्रमएव किमवसस्रुतस्वाश्रममयापि सिषुर्भयमपि संभावितमिति तत्राह तत इति कृतदारानि हितभाषां भाषांतरं प्राप्तीच्छारहितावा युगेक्षपावेपथि कृतं छेवि हि तेषु वादित्यादवः मंदं धनमानाभ्यां सृष्टिमापन्नाः प्राप्ताः २५

एवंस्तुत्यामर्तव्यतास्वाभीष्टानुज्ञाप्रार्थयतइत्याह तत्त्वाभिपि उताप्यर्थविकल्पयोरित्युक्तेरत्राप्यर्थः अवतीर्णेनत्वयाप्रकाशोपितथापिपयर्षविधिलक्षणस्तत्त्वानुपृच्छेन्ननुज्ञाप्रार्थये किमर्थतत्राह
 परित्राजाभिपि परित्राजांसंन्यासिनापद्वीमास्थितःसंन्यस्तोद्विन्वापुजन्त्वामुद्दिश्यमनोयोगंकुर्वन् अतएवविशोकःस्वद्वियोगनिमित्तशोकरहितोत्रामैकरात्रविधिनाचरिष्येअटिण्यामीत्यन्वयः १४
 तस्मिन्प्रमाणकारणं हिशब्देनासतमत्वादितिहेतुसूचयति मयेति आभासज्ञानमालोकलोकामासश्चकथ्यतेइत्यभिधानादत्रलोकशब्देनज्ञानंविबलितंसत्यलौकिकेयार्थज्ञानविषयेन्यमप्राप्तेतदेवलोकस्यज
 भावेनाह अयेति अहंतुम्भमवोचंतवपुत्रत्वेनावतारिष्यइतिपञ्चस्मात्तद्वर्तकतुम्भयाऽजनित्वत्कृतइतिशेषः अतोहमपिनाविप्रलम्भकइतितवासिद्धमिति अतोहमासतमइत्यर्थः ३५ स्वानापक्षपोषणइतिप
 कुत्तत्राह एतन्मइति स्थानेभिप्रायआशयइत्याभिधानात् दुराशयाहुःस्थानात्संसारान्मुसूणापुंसा देहमधिकृत्यवर्तमानानांपरमात्मदीतत्त्वानांप्रसंख्यानपसम्यक्ज्ञापनायाप्रकाशमस्यापिमेतारिभ
 न्मूलोकेजन्मावतारइतिज्ञातव्यं तर्ह्यपरोक्षज्ञानिनानानेनार्थइतितत्राह समत्वायेति आत्मदर्शनामात्मज्ञानिनासमत्वाययथार्थज्ञानस्थिरीकरणायचेति ३६ लोकेसांख्यशास्त्रप्रवृत्तिदर्शनात्पुनस्त
 त्करणेनकिंकार्यमितितत्राह एषर्हति सम्यग्ज्ञानप्रवर्तकज्ञान्येनभूयसा महताकालेनाव्यक्तःसूक्ष्मएववक्ष्यमाणमात्मपथःपरमात्मतत्त्वविषयोमार्गोनष्टस्वरोहितोभूत् यथार्थज्ञानसाधनसांख्यशास्त्रे
 तत्त्वाभिपृच्छेयपतिप्रजानांत्वयावतीर्णेनउतासकामः ॥ परित्राजांपद्वीमास्थितोहंचरिष्येत्वाहदिगुंजन्विशोकः ३४ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ मयाप्रो
 क्तहिलोकस्यप्रमाणंसत्यलौकिके ॥ अथाजनिमयातुभ्यंयदवोचमृतमुने ३५ एतन्मेजन्मलोकेस्मिन्मुमुक्षूणांदुराशयात् ॥ प्रसंख्यानपसम्यक्ज्ञानायातत्त्वानांपसम
 त्वायात्मदर्शनाम् ३६ एषआत्मपथोव्यक्तोऽनष्टःकालेनभूयसा ॥ तंप्रवर्तयितुंदेहमिमंविद्विमयाभूतम् ३७ गच्छकामंमयापृष्टोमयिसंन्यस्तकर्मणा ॥
 जित्वासुदुर्जयंमृत्युममृतत्वायमांभज ३८ मामात्मानंस्वयंज्योतिःसर्वभूतगुहाशयम् ॥ आत्मन्येवात्मनावीक्ष्यविशोकोभयमृच्छसि ३९ विश्वमेताद्वि
 शास्त्रेणविज्ञायात्मानमीश्वरम् ॥ मुनिःशांतमनोवाक्यस्तदानाख्यात्युपलब्धः ४० मात्राज्याध्यात्मिकीविद्याशमनीसर्वकर्मणाम् ॥ वितारिष्येययाचासौ
 अभ्यंचातितारिष्यति ४१

शानेनतमात्ममार्गप्रवर्तयितुंमयाधृतमिमंदेहंविद्वीत्यन्वयः ३७ अवतारप्रयोजनमुक्त्वातत्त्वानुपृच्छइत्यस्योत्तरमाह गच्छेति आपृष्टोनुज्ञातः कामंयथासुखंगत्वाप्येवंकुर्वेत्याह मपीति मयि
 संन्यस्तेनार्पितेनकर्मणासुदुर्जयंमृत्युमिद्विप्राभांजित्वामृतत्वायमांभजेत्यन्वयः ३८ भजनप्रकारमुपदिशति ग्रामात्मानमिति सर्वभूतानांहृदयगुहायांशेतइतिसर्वभूतगुहाशयस्त्वं स्वयंज्योतिःस्वप्
 काशमात्मानमाक्षानादिकर्तारंआत्मनिचिद्वपेत्वय्येवात्मनालिंगशरीरव्यतिरिक्त्वेनेनित्यकैर्कर्षलक्षणेनचिदानन्दस्वरूपेणवीक्ष्यविशोकोविनष्टसंसारकृशस्त्वमभयममृतमृच्छसिमुक्तोभविष्यसीत्यन्वयः ।
 ३९ मंपरहितंमुक्तवर्माहर्षाप्रत्याह विश्वमेतादिति विश्वमेतदेवाहशमनीत्यमसारमितितवासिद्धंहियस्मादतः शास्त्राचार्योपदेशेनास्मानमंतर्पामिणमीश्वरमसंदैश्वर्यगुणाकरंविज्ञायमुनिरपरोक्षज्ञा
 नीशांतमनोवाक्योनिवृत्तलिंगशरीररूपमनआर्षाद्विधोपहितदोषपुत्रोदुःखज्ञानभयशोकादलक्षणउपद्रवोनाख्यातिनप्रकाशते एतादृशंमुक्तमित्यर्थः ४० मातुःकागतिरितिशंकामाभूदित्याह
 मात्राज्याध्यात्मिकीमिति अहमाध्यात्मिकीपरमात्मादितत्त्वविषयासर्वकर्मणाशमनीविद्यामात्रेवितारिष्येउपदेश्यामिपयाविद्ययासौमाताभयमतिवितारिष्यति चशब्दात्संसारंतीर्त्तानित्याभयंहरिपुवतिग
 च्छतीतिमुचयति । तृषुवनतरणयोरितिधातुः क्षुण्णतावितिधातुश्च ४१

मैत्रेयस्तत्रैवमुपदिष्टः कर्दमः पुत्रस्नेहादीकमकापीदिति विदुरस्य हार्दचोर्चपरिहराति एवमिति एवं समुदित उपदिष्टः दक्षिणीकृत्यप्रदक्षिणीकृत्य भिक्षार्थं ग्रामप्रवेशं विनान्यदानास्तीत्येवकार्यः ४१
 वनीभूत्यनेनैकत्रादस्थानं प्रतीयेतेन भूतलपभ्रमणं तथा च संन्यासाचारभंग इति तत्राह व्रतमिति मौनं वागिन्द्रियनिग्रहलक्षणं तेन हि प्रियाप्रियव्यवहारेण स्नेहद्वेषभवेन स्वतोदु स्थम्यमनसः कालुष्येण तयोः
 प्रियाप्रिययोर्निवृत्तिर्न स्यादयमेव संसार इति यथमतस्तन्निग्रहः कर्तव्य इति दर्शितं मुनिर्मनशीलः भिः संगोऽद्वितीयः अग्नीनामात्मसमारोपणादनग्निं हृत्वा चाश्रमरहितः आत्माहारैकः शरणं रक्षिता
 शृङ्खलपस्य सत्ताच ४३ एवं विचरन् किमनुते तत्राह मन इति पस्तदसतो मूर्ता मूर्तलक्षणात्मपंचात्परं विलक्षणं तस्मिन् ब्रह्मणि मनोयुं जानः अनेन पर्युतश्चित्तविक्षेपेण तदुपासनानुपपत्तिः परिहृता न
 न्वेवमपि स्वरूपमात्रप्रतिपत्तावपि विशिष्टगुणोपसंहारः सर्वोत्तमत्वविरोधिगुणपर्युदासश्च नस्त इति तत्राह गुणावभासे विगुण इति ज्ञानादिगुणानामवभासः प्रकाशोपस्थितस्तथा ज्ञानादिगुणात्मत्वे
 न प्रकाशमान इत्यर्थः तस्मिन् यद्वा गुणेषु स्रष्टावुपकारकेषु महदादिषु निर्यामकत्वेनावभासो यस्य स तथा दृश्यमान इत्यर्थस्तस्मिन् अनेनाधिष्ठानविशिष्टत्वेनापि तदुपास्तिरस्तीति चोक्तं विगतानिषिद्धा
 सत्त्वादिगुणानेन सतथोक्तस्तस्मिन् अनेन रागद्वेषादिदोषराहित्यं ध्वनयति दुर्निग्रहस्य मनसो न्यत्रागमने कारणमाह एकमक्त्येति एकोमुख्यः सर्वोत्तमो हरेर्नान्य इति स न्यकुञ्जानपूर्वकया भक्त्यानु
 भाविते धिवासिते अनेकजन्मभिः प्रचितमंस्कारेण हृदयस्तया शृङ्खलितत्वादन्यत्रयातीत्यर्थः किन्त्रप्रमाणमित्यतो वाह एकमक्त्येति एकमक्त्या एकया केवलया अनीशत्वादिदोषलेशगुण्यया भक्त्यानु
 भाविते सम्यक्कथ्यते सतां भावनात्रप्रमाणमित्यर्थः ४४ एवमादेवात्स्य कर्दमस्य देहावसानमथवा कश्चन विशेषो भूदिति मंदाशंका परिहरन् कपिलोपदिष्टानुष्ठानान्मुक्तियोग्यापरोक्षज्ञानोदयवक्ति निरहं
 मैत्रेय उवाच ॥ एवं समुदितस्तेन कपिलेन प्रजापतिः ॥ दक्षिणीकृत्यतः प्रीतो वनमेव जगाम ४२ व्रतं स आस्थितो मौनमात्मैकशरणो मुनिः ॥ निःसंगो
 व्यचरत् क्षोणीमनमिरनिकेतनः ४३ मनो ब्रह्मणि युं जानोयत् स तसदसतः परम् ॥ गुणावभासे विगुण एकमक्त्यानुभाविता ४४ निरहं कृतिर्निर्ममश्च निर्द्वन्द्वः
 समदृक् स्वदृक् ॥ प्रत्यग्रः शांतधीर्धीरः प्रशांतोर्मि रिवोदाधिः ४५ आत्मानं सर्वभूतेषु भगवंतमवस्थितम् ॥ अपश्यत् सर्वभूतानि भगवत्यपि चात्मनि ४६
 वासुदेवे भगवति सर्वज्ञे प्रत्यगात्मानि ॥ परेण भक्तिभावेन लब्धात्मा मुक्तबन्धनः ४७ इच्छाद्वेषविहीनेन सर्वत्र समचेतसा ॥ भगवद्भक्तियोगेन प्राप्तो भागव
 तो गतिम् ॥ ४८ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे तृतीये कपिलोपाख्याने पंचविंशोऽध्यायः ॥ २५ ॥

कृतिरिति सकर्दमः सर्वभूतेष्ववस्थितं सदैवाद्यगुणत्वादात्मानं भगवंतं सर्वसौभाग्यगुणाकारं भूतभेदापराधमपश्यत्परोक्षीचकार सर्वभूतानि चात्मनि सर्वगते हरौ तदाधारया स्थितान्यपश्यदित्यन्व
 यः अनेन भूतगर्भो भूतस्थ इति रूपद्वयमात्मशब्दोक्तिमिति ज्ञायते भूतगर्भश्च भूतस्थः पूर्ण एव द्विरूपवान् । अत आत्मेति तत्राह सदैवाद्यगुणोयत् इति वचनात् निर्द्वन्द्वः शीतोष्णादिद्वन्द्वसहिष्णुः समदृक्
 शांतिस्थवस्तुदक्षीयार्थज्ञानीत्यर्थः स्वस्वतंत्रं दृष्टवान् स्वदृक् तदुक्तं अनन्याधीनशक्तित्वाद्धरिः स्वइति चोच्यत इति प्रत्यग्रः प्रत्यग्रतः स्वांतर्यामिणिरतिमानयं निरहंकाराद्वैतुरत एव शांतधीः क्रोधग्र
 हाविष्टबुद्धिरहितो धीरः संपदिविपदिचिन्थलः अन्नद्वष्टातः प्रशांतोर्मिरिति ४५ ४६ फलितमह वासुदेव इति वासुदेवे सर्वत्र स्थित्वा क्रीडति अशेषविशेषाकारेण सर्वजानाति प्रत्यगात्मानि स्वांतर्यामिणि
 भगवति परेण पूर्णेन भक्तिभावेन लब्धात्मा लब्धमना अत एव मुक्तबन्धनः मुक्तदेहाभिमानः यद्वा प्रथमं वासुदेवे श्रीकृष्णे भगवति लब्धात्मा स मनतरं सर्वज्ञत्वात् स्रष्टादिकर्तृभगवति लब्धात्मा क्रमे
 ण प्रत्यगात्मानि सूक्ष्मेस्वर्बिबभूते भगवति लब्धात्मा ४७ एवं हरौ लब्धात्मनस्तत्पदमस्य संसारपतिर्नास्ति किंतु पुनरानृत्तिरूपा श्रीनागपायावाति लब्धगामुक्तिरवोदशयति इच्छाद्वेषेति इच्छाद्वेषाभ्या
 निषिद्धेच्छाद्वेषाभ्यामविहीनेन सर्वत्र सर्वपदार्थेषु स्थितभगवत्प्रेमुनिर्दोषत्वसर्वगुणपूर्णत्वादिसमत्वज्ञानयुक्तेन चेतसा ज्ञानेन भागवतौ गतिभगवत्प्राप्तिरूपा मुक्तिप्राप्त इत्यन्वयः ४८ ॥ इति श्रीभागवते
 महापुराणे तृतीयस्कंधे विजयध्वजकृतटीकायां पंचविंशोऽध्यायः ॥ २५ ॥

आत्यंतिकशक्तियोगस्य हतैर्मनोयोगप्रकारस्य भक्त्यधिकारिणस्तत्साधनस्य च प्रतिपादनाया स्याध्यायस्य प्रारंभः अत्रादौ कपिलदेवहूतिसंज्ञापसंहितां श्रोतुकामः परीक्षितश्चतुष्टयप्रशरध्वजकन्यशेषप्रा
 र्थस्यैव साह कपिल इति अजाविष्णुः रच्छागा इत्यादिना त्कोत्राभिधीयत इति संशयानि रासायनास्त्रादिति विशेषणं साक्षात्प्रत्यक्षतुर्पयोरित्यतस्तु योजः श्रीनारायणः स्वयमावेशविनात्ममायया स्वेच्छयैव न
 आभास्यप्रज्ञस्यैव स्वरूपज्ञानाय तदर्थं तत्त्वसंख्याता अव्यक्तादितत्त्वविषयं सम्यक्ज्ञानं करिष्यन् कपिलनामा जात इति भवतोक्तं श्रुतं चेति शेषः १ श्रीनारायणसच्चरितश्रवणादौ प्रवर्तमानस्या शनादी
 च्छारहितस्यापि लोकस्य चित्तनिरोधेनालंबुद्धिर्जायते न मम तथा प्रस्तुतस्यायनसेविन इवाशनादिभोगरहितस्यापि इंद्रियाणि हृष्यंतीत्याह अहं स्पेति निवृत्तिलक्षणमोक्षधर्मा एषा स्वरूपभूताः संतोति धर्मै
 ण स्तेषां पुंसां महस्यसंमान्यस्य अहं तो जिनसंमान्यावित्यभिधानं सनकादिसर्वयोगिना गरिम्णः गुरुतमस्य शास्त्रेण श्रुता देवाः क्रोडादिगुणा श्रीः नारायणस्य विद्यमानापस्य श्रुतदेवस्य तस्य कपिलनाम्नो
 हरेर्महिम्नो विस्तृतविशेषेण श्रवणे मे असव ईन्द्रियाणि मूर्तिरूप्यंति परमानंदं प्राप्नुवंतीत्यन्वयः २ इदं चेच्छ्रुतं प्रथमतः परं किं नु प्राथ्येत इत्यत्राह यद्यदिति स्वच्छंदः स्वतंत्र आत्मानो यस्य स तथा भागवतानां की
 र्त्तन्यानि नित्यं कीर्तनीयानि ३ तत्र शुको विदुरमैत्रेयसंवादेन राज्ञः प्रश्नपरिहरतीत्याह द्वैपायनसख्येति यथाह त्वया आन्वीक्षिक्या तत्त्वविद्याविषये प्रचोदितस्तथा विदुरेणापि पृष्ठो मैत्रेयो मया वक्ष्यमा
 नमर्थमाहृत्यन्वयः ४ कोयमर्थ इति तत्राह पितरीति ५ तत्र देवहूतिरयमवसर इति तत्त्वा कपिलेव कीत्याह तमासीनमिति आसीनमकर्मणां मिति विशेषणद्वयेन सर्वदानिश्चलनुद्धिः सा च स्वतस्तथापि लो
 राजोवाच ॥ कपिलस्तत्त्वसंख्याता मगवानात्ममायया ॥ जातः स्वयमजः साक्षादात्मप्रज्ञास्ये नृणाम् १ अहंस्यधर्मिणां पुंसां गरिम्णः सर्वयोगिनाम् ॥
 विश्रुतौ श्रुतदेवस्य भूरितुष्यंति मेऽसवः २ यद्यद्विद्यते भगवान्स्वच्छंदात्मात्ममायया ॥ तानि मे श्रद्धाधानस्य कीर्तन्या न्यनुकीर्तय ३ श्रीशुक उवाच ॥ द्वै
 पायनसख्यैव मैत्रेयो भगवांस्तथा ॥ प्राहैनं विदुरं प्रीत आन्वीक्षिक्यां प्रचोदितः ४ पितरि प्रस्यितेऽरण्यं मातुः प्रियचिकीर्षया ॥ तस्मिन् विदुसरेऽवात्सीद्वग
 वान्कपिलः किल ५ तमासीनमकर्मणां तत्त्वमार्गोद्ग्रहणं ॥ स्वसुतं देवहूत्याह धातुः संस्मरतीवचः ६ देवहूतिरुवाच ॥ निर्विण्णानि तरां भूमन्नसदि
 द्रियतर्पणात् ॥ येन संभाव्यमानेन प्रपन्ना धंतमः प्रभो ७ तस्य त्वंतमसोऽधस्य दुःपारस्याद्यपारगम् ॥ सच्चर्जुर्जन्मानं तेलब्धं मे त्वदनुग्रहात् ८ यथा
 द्योभगवान्पुंसामाश्वरो वै भवान्किल ॥ लोकस्य तमसां धस्य चक्षुःसूर्य इवोदितः ९

कहृष्टापितयेति सूचयति आसीनमित्यनेनाकर्मत्वे सिद्धे पुनस्तद्वचनं कं हूयनादिविधिर्नास्तीति सूचनेन हरेः सच्चिदानंदायात्मत्वं विज्ञायते एवं विधस्य हरेः स्ववक्तव्यत्वे विज्ञानमस्तीति किं वक्तव्यमिति भावे
 नाहं तत्त्वेति स्वसुतमिति सिद्धमासत्वं धातुः संस्मरतीवच इत्यनेन चोपपत्ते ६ श्रोतव्या र्थस्यास्तात्पर्यमस्तीत्युपोद्धातं रचयतीत्याह निर्विण्णेति भूमन्स्वतः पूर्ण असत्तामयं गलानां भद्रियाणां त
 र्पणादतितरांति विण्णाविरक्ताविषयेवास्यमिति शेषः अतस्त्वं कथयन्नाह येनेति संभाव्यमानेन लाल्यमानेन येनोद्ग्रहप्रणिनेनायंतमस्तत्त्वाज्ञानं प्रपन्नेत्यन्वयः अनेनाधिकारिगुणो विदुर्चाथितादर्शितावति
 ज्ञायते ७ आत्मनो विदुर्चास्फोरयति तस्येति अतीतानामनेकेषां जन्मानां ते चरमलक्षणे जन्मनि तस्य दुष्पारस्य दूरीकृततीरातरस्याधस्य तमसः पारगमयतीति पारगत्वं नाम सच्चक्षुस्त्वदनुग्रहान्मया
 लब्धमित्यन्वयः एतत्सन्निकृष्टं दूरस्थमित्यर्थः अनेन मोक्षाद्विग्रहणे सामर्थ्यगुणोऽप्यसूचि प्राचीनाचीणीपुण्यनिचयेन चक्षुर्लभात् ८ न केवलं मैवैतदनुग्रहायोदितं चक्षुर्भूमिचल्लोकस्थायत्तर्हं पुण्य
 सामरा इत्याशयेनाह यथाव्यति यः पुंसां ब्रह्मादीनां पुरुषाणां माह स्तेषां मीश्वरः एवैवमदः भगवानैव यो दिगुणसमुद्भूतः स वै स एव भवास्तमसाधस्य लोकस्य हीष्टप्रदः सूर्य इवोदितः किल संभावित इत्यन्वयः
 यतो संभावयोः किलेति यावदः ९

एवंमगर्वतं स्वाभीष्टार्थं भिमुसीकृत्य स्वाभिप्रायं विज्ञापयति अथेति यथाविहितक्रियाकरणे महतामत्यवायेनानर्थक्यपन्नकमाप्तिस्तथाज्ञानस्य ग्राहकेत्यादौ शून्येऽभिहिते सति तदग्रहणे तु न्यूनतममाप्तिः स्यादिति यस्मादथ तस्मात्स्वपापपतस्मिन् देहगोहादावहममेत्यवग्रहो ज्ञानदृष्टिप्रतिबंधको भिष्याभिमानो योजितः पूर्वा दृष्टानुसारेणेत्येति शेषः तसंमोहं मिथ्याज्ञानलक्षणभ्रममेविद्यमानमपाकपुमुत्कृत्यत्यक्तु मर्हसितत्त्वज्ञानोपदेशेनेत्यन्वयः १० उपसन्नायशिष्यायव कव्यं ब्रह्मशाश्वतमिति वचनादुपसत्पभावात्तवक्तव्यमुदिशामीति शंका माभूदिति भावेनाह तत्वेति यस्त्रभिद्वसिद्धज्ञानोपदेशायावतीर्णस्तत्वा शरणं गतेत्यन्वयः केन हेतुनेत्यत उक्तं जिज्ञासयेति नारायणो ब्रह्मवायूवीन्द्रशेषौ हरस्तथा । कामः शक्रो गुरुर्दक्षमन्वाद्यामास्करादयः । सर्वजीवाश्चक्रमशः पुरुषाख्याभिः शब्दिताः । एतत्पत्न्योर्बन्धश्च कि. श्रियः सर्वास्तथा जडे । क्रमात्प्रकृतिशब्दोक्तास्तज्ज्ञानाद्विप्रमुच्यत इति वचनात्पुरुषस्य नारायणादे. प्रकृतेर्लक्ष्म्यादेश्च विवेकलक्षणतारतम्यजिज्ञासया ज्ञानुकामेन हेतुनेत्यर्थः त्वंच समग्रानुग्रहं कर्तुं समर्थ इत्याशयेनाह स्वभृत्येति न केवलमिदमुपसादनं वाचिकं किंतु कपिकंचेत्याह न माभीति संसारतरोः कुठारस्य नैशित्यभावे तदुक्तिः स्तोत्रं स्यादित्यत उक्तं सद्धमेति ११ अत्र भैत्रेयो मानाप्रार्थितः क पिरुस्तामिति वक्तातिविदुरं प्रत्याह इतीति ईप्सितं ज्ञानुमिष्टं अपवर्गस्य संसारविनाशस्य चोदनं सूचकं ईषद्धभाषे मितमाह महतामल्पभाषितं गुणमनेन द्योतयति १२ नन्वहमोक्ष्योऽपि तु वत्प्रव्रजि

अथ मे देवसंमोहमपाकपुंस्त्वमर्हसि ॥ यो वग्रहो हं मेतीत्येतस्मिन् योजितस्त्वया १० तं त्वागताहं शरणं शरणं स्वभृत्यसंसारतरोः कुठारम् ॥ जिज्ञासया प्रकृतेः पूरुषस्य नमामि सद्धर्भविदां वारिष्ठम् ११ भैत्रेय उवाच ॥ इति स्वमातुर्निरवद्यमीप्सितं निश्चयं पुंमामपवर्गचोदनम् ॥ धियाभिर्नद्यात्मवतां सतां गतिर्भाषई षत्स्मितशोभिताननः १२ श्रीमगवानुवाच ॥ योगब्याध्यात्मिकः पुंसांमतो निःश्रेयसायमे ॥ अत्यंतोपरतिथिर्ब्रहुः स्वस्य च सुखस्य वै १३ तमिमं ते प्रव क्ष्यामि यमवोचं पुराणवे ॥ ऋषीणां श्रोतुकामानां योगमुर्वग्नैः पुणम् १४ चेतःखल्वस्य बंधाय मुक्तये चात्मनो मतम् ॥ गुणेषु संतर्कं बंधाय रतं वा पुंसि मुक्तये १५ अहंममाभिमानोत्थैः कामलोभादिभिर्मलैः ॥ वतियं दात्मनः शुद्धमदुःखमसुखं समम् १६

प्याभिर्कचरकोभवानीति कंतत्राह योगइति परमात्मादिकदेहेयदध्यात्मकमरीरितमिति वचनादध्यात्मिकः देहमधिकृत्य वर्तमानानां परमात्मादितत्त्वानां स्वरूपलक्षणो योगमायपुंसां निःश्रेयसायमतो निरूपितो यत्र भोक्षे शरीरभोग्यस्य सुखस्य दुःखस्य साकल्येनोपरतिनाशस्तमिमं यागंतव वक्ष्यामीत्यन्वयः १३ आस्तत्वायाह यमवोचमिति ऋषीणां ब्रह्मादिज्ञानिनामुहिरं गैर्यमानियमादिसाधनेनै पुणपाटवगुणोपेतं । सुखं नास्ति चेन्मुक्तौ सुखमात्रवाद्दुःखमित्याशीः कथं जागर्त्याशं काचशब्दसूचितया सुखं शरीरभोग्यंतु दुःखं सर्वतथैव च । मुक्तौ विलयमायाति नित्यानंदस्तुभुज्यत इत्यनया परिहृतेति मुक्तादतः स्वरूपानंद एवाशास्यते न भौतिक इति सर्वत्र द्रष्टव्यं वैशब्देन स्वरूपानंदावाप्तिरलक्षणानि. श्रेयसंधनयति न स्वर्गादि कंतस्य हेतवेनोक्तत्वाद्दक्षयमाणत्वाच्च १४ प्रतिज्ञातपोगसाफल्यसाधनाय मनोवशीकरणं प्रथमसाधनमित्याह चेत इति चिनोति आत्मानि मलमिति चेतोभनः अस्यात्मनो जीवस्य चेतः संसारबंधाय तस्मान्मुक्तये चात्मनो मम मतं एकस्य कार्यद्वयापादनसामग्रीकथमत्राह गुणेष्वि ति शब्दादिगुणेषु संतर्कबंधाय ते गुणेष्वसक्तं मुक्तये १५ शब्दादिगुणेष्वसक्तये वालंकिमित्याशं क्यविशिष्टि अहंममेति यदात्मनो हंममाभिमानोत्थैः कामलोभादिभिर्मलैर्जातरहितं शुद्धचित्स्वरूपं दूरीभू वाचिन्मनः संपर्क परतत्त्वानुभवेन बाह्ये शब्दादि सुखेऽनासक्तैरिच्छाभावाद्दुःखसुखमन एव दुःखास्पृशदुःख समं निश्चलं भक्तिरसायनेनैव नित्यानंदमवति १६

तदुक्तं च आत्मानं स्वविबभूतं हरेः परिपश्यतीत्यन्वयः परित्यज्य सगर्वात्मा पथं तं परितो वर्तमानाः स्वर्गं विवेकता आचरोक्षीकृतं तत्पसादिति ग्राह्यं । बाह्ये सुखे त्वनासक्तेरमुल्लंघुं स्वार्जनात् । अदुःखं हरिणस्य सविस्मान्नेयं वात्मनः । सदा तं परमात्मानं पश्यत्यात्ममसादत इति विशेषवचनाददुःखमसुखं तमयितुं यतीतार्थोऽनुपपन्न इति आत्ममसादत इत्यत्रात्मशब्देन आणादयोपि ग्राह्याः तस्य तेषां विदुषाः । पूर्वैककालं परोक्षीभूतमात्मानं स्वपश्यतीति मंदांशं कापरिहरति केवलमित्यादि विशेषेण अभेदात्स्वावनारेषु निरंतर उदाहृतः । गुणदेहेन्द्रियाभेदात्केवलोऽसदृशत्वतः । असंख्यपूर्णशक्त्यादहमेकः सदा तद्वत्पश्येन्नम्याख्यातोऽयं ग्रंथः उक्तं सुष्ठु स्यात्प्रकृतेः परत्वेन देवकथमित्यत उक्तं प्रकृतेः परमिति विच्छिन्नप्रकृतयोः परमेष्ठिनं न करयापीत्यतोऽप्यारणमित्यर्थः अणिमानमित्यनेन स्वादिबहुप्रमेयो ज्ञेयते अभात्यनिति श्रुतिपादेः केनेत्यत उक्तमात्मना चिन्मनसेति अस्पष्टज्ञाननत्वात् १७ इतः पूर्वकिमिति नापश्यदत उक्तं ज्ञानेति प्रकृतिज्ञानभावे तत्परत्वदर्शनं कथमित्यत उक्तं उदासीनामिति प्रयोजकाभावेन परिणामलक्षणकार्यानां भिमुखीकुतो नुदिवमिदमित्यत उक्तं हतौजसमिति हतमोजो बंधकशक्तिरस्याः सा तथा तां तदुक्तं बंधशक्तिः प्रकृत्याख्याविष्णुशक्त्या विद्युज्यत इति १८ मुक्तेरंतरं यसाधनं भक्तेरन्यथा स्तीत्याह नयुज्यमानयेति १९ इदानीं ब्रह्मज्ञानोत्पन्नमिति बंधकमाह प्रसंगमिति असद्वाप्यादिषु प्रसंगमतिस्नेहं अजरं पुनर्न वत्वेनाश्रयं स एवेति तर्ह्यप्येव सत्सुकुतश्चेत्किं कार्यमिति तत्राह अपावृतमुद्रादित विवृतमित्यर्थः २० किल लक्षणाः साधवो येन तत्संगो भक्तिज्ञानद्वारा मुक्तिसाधनं स्यादिते तत्राह तितिस्रव इति अजाशब्देन तत्कार्यदेह उपलक्ष्यते अतसावतयम

तदा पुरुष आत्मानं केवलं प्रकृतेः परम् ॥ निरंतरं स्वयं ज्योतिरणिमानमसंदिग्धम् १७ ज्ञानवैराग्ययुक्तेन भक्तियोगेन चात्मना ॥ परिपश्यत्युदासीनां प्रकृतिं च हतौजसम् १८ नयुज्यमानया भक्त्या भगवत्सखिलात्मनि ॥ सदृशोऽस्ति शिवः पंथायोगिनां ब्रह्मसिद्धये १९ प्रसंगमजरं पाशमात्मनः कवयो विदुः ॥ स एव साधु प्रकृतो मोक्षद्वारमपावृतम् २० तितिस्रवः कारुणिकाः सुहृदः सर्वदेहिनाम् ॥ अजातशत्रवः शांताः साधवः सधुभूषणाः २१ मय्यनन्येन भवेन भक्तिं कुर्वन्ति ये दृढाः ॥ मत्कृतेत्यक्तकर्माणस्य तत्स्वजनबांधवाः २२ मदाश्रयाः कथामृष्टाः शृण्वन्ति कथयन्ति च ॥ तपन्ति विविधां स्तापानैकात्म्यमगते तसः २३ त एते साधवः साध्वि सर्वसंगविवर्जिताः ॥ संगस्तेष्वथ ते प्रार्थ्यः संगदोषहराहिते २४

अनइति पातोस्तेन सहैव सततं वर्तमानत्वाच्चस्मिन्मते गच्छन्ति स्थितेति छंदि इत्यतो ज्ञाताः कामलोभादयस्तेषां शत्रवः अत्र हेतुर्यंशांता श्रीनारायणे निष्ठावंतोऽत एव साधवो निष्ठासाधनशीलाः साधु हचिता भगवद्भक्तिः सैव भूषणं तेषां तेषां साधुभूषणाः साधुत्रिषु चित्तैः सौम्येति पादवः २१ एतदेव विशनाष्टमपीति अनन्यभावेनाप्यस्मिन्विष्णोः अन्यस्मिन् ब्रह्मादौ तादृशो भावः स्नेहो नास्तीति अनन्यभावस्तेन तदुक्तं यादृशीपयि भक्तिः स्यात्तादृश्यमन्यन्नैव चेत् । अनन्यभक्तिरुद्वेकात्सापयैव तरेऽसृतिमिति दृढाभरणसद्भावेऽप्यचलां तदेव विशदयति मत्कृत इति स्वजनबांधवा लौकिकाननुपारलौकिकाः २२ एवं निःसंगानां कालपापनाशकमत्राह मदाश्रया इति तप आदिकर्माभावे विच्छेदप्रकथं तिष्ठतीति तत्राह तपतीति तापान्तपाति ब्राह्मीवाचस्पत उपनिषदं ज्ञेयमेति स्यैव तपो दम इत्यादि श्रुतिः नन्वेवं विधयः संचरणसमये शीतोष्णोपवासादिना ईन्द्रियदौर्बल्यहेतुना हरेः सर्वोत्तमत्वादि ज्ञानं तिरोहितं भवतीति मंदांशं कापरिहरति ऐकात्म्येति एकः पूर्णो हरिर्नान्यस्तदन्वयेतद्गम्यताः । इति ज्ञानं स्थिरं यत्तदेकात्म्यज्ञानमुच्यत इति स्मृतेः ऐकात्म्ये हरेः सर्वोत्तमत्वपूर्णज्ञानेन गतं स्थिरं स्थितं चेत्तदेषां तेषां तेषां २३ उपसहरति त एत इति तपकस्वजनबांधवा इत्युक्तं विशदयति सर्वसंगेति दुष्टसर्वसंगवर्जिता इत्यर्थः संत्वेवं विधाः साधवस्तत्राकिंमगोपदिशतीति तत्राह संगस्तेष्विति अथ तस्माच्च तदेतमाह संगदोषेति २४

स्वचरितश्रवणादिनादृष्टसंगदोषनाशोदृष्टचरैः सत्संगात्कथमित्याशंक्य सत्संगहरिकथाश्रवणादिसंभवेन तत्संगादृष्टसंगदोषविनाशः प्रतिज्ञायते तेषामन्यप्रसंगाभावादिति भावेनाह सतांप्रसंगादिति प्रसंगात्प्रकृष्टसंगात्वीर्यापराक्रमाणां संपदोपासुतास्तथा हृत्कर्णानां रसमानदमायंतीति हृत्कर्णरसायनाः श्रवणताविति धातुः ततः कितत्राह तज्जोषणादिति तच्छब्देनोभये च ग्राह्यास्तेभ्यः सद्गुणः तासां कथानां जोषणाविषेवणादपवर्गवर्तमानि हरौ श्रद्धावती आस्तिक्यबुद्ध्युपेता भक्तिः अनुक्रमिष्यति पदं निधायत्यतीत्यन्वयः २५ भक्त्या किं फले स्यादिति तत्राह भक्त्येति पुमानर्थो विद्वान्माद्विषयशास्त्रश्रवणादिनोत्पन्नपामद्वक्त्या ऐंद्रियात् शब्दादिविषयाज्जातविरागः ब्रह्मादिस्तंबपर्यंतपदार्थानामसारत्वान्तिव्यस्तदुःखत्वज्ञानवास्तथाजातः गौपरमात्मनिरागः स्नेहः सात्त्विकान्तिव्यतिर्दुःखत्वज्ञानपूर्वको यस्य स तस्यैकैश्वर्युत्तमाधिकारिभिर्हृदस्यैकैश्वर्यवराधिकारीभिः श्रुतस्यात्मद्रविणस्पयरमात्माख्यवस्तुनोनुचितयानि रंतरक्षयानेन तथा चित्तस्य नवस्थानस्य मनसो ग्रहणे विषयाद्वयावर्तने यत्तत्प्रयत्नवान्जुमिरक्लेशैर्योगमार्गैर्धर्मादिसदुपायप्रकारैर्पोगयुक्तः सत्संगवान्यतिष्यते परमात्मापरोक्षयापेक्षितः केषांचिद्दृष्टानां केषांचिच्छ्रुतानां मात्माद्रविणानां जीवादिपदार्थानामसारत्वादिचित्तया ऐंद्रिया

ज्जातविरागइति वा २६ अधिकारिणामेवंविधः प्रयत्नो न निष्फलः किंतु सफल एव भवतीत्याह असेवयेति प्रकृतेर्गुणानां सिवामुमुक्षुणां लुप्येवारावत्तपिहितमुखकूपदलं परिहर्तव्येति पुनर्बचनं वैराग्येण विजृम्भितेन प्रवर्धितेन परमात्मादीनामांतरतत्त्वानां तारतम्यज्ञानेन च मय्यर्पितया भक्त्या योगेन मयि मनो निधानलक्षणेन प्रत्यगात्मानं स्वातर्थाभिर्णमाभिद्विप्रारब्धप्रतिबंधकाभावेस्मिन् जन्मनि अवरोधवशीकृत

सतांप्रसंगान्ममवीर्यसंपदोभवंति हृत्कर्णरसायनाः कथाः ॥ तज्जोषणादाश्रवणपवर्गवर्तमानि श्रद्धावती भाक्तिरनुक्रमिष्यति २५ भक्त्या पुमान्जातविराग ऐंद्रियादृष्टश्रुतात्मद्रविणानुचितया ॥ चित्तस्य यत्तो ग्रहणे योगयुक्तो यतिष्यते ऋजुभिर्योगमार्गैः २६ असेवया यं प्रकृतेर्गुणानां ज्ञानेन वैराग्यविजृम्भितेन ॥ योगेन मय्यर्पितया च भक्त्या मां प्रत्यगात्मानमिहा वरुंधे २७ देवहूतिरुवाच ॥ कास्वित्त्वय्यच्युता भक्तिः कीदृशी मम गोचरा ॥ यया पदं ते निर्वाणमंजसा प्राप्नुयामहम् २८ यो योगो मगवत्प्राप्तौ निर्वाणात्मस्त्वयोदितः ॥ कीदृशः कतिचांगानियतस्तत्त्वावबोधनम् २९ तदेतन्मे विजानीहियथा हं मदधीहरे ॥ सुखं बुध्येदुर्बोधं योषा भवदनुग्रहात् ३० मैत्रय उवाच ॥ विदित्वा र्थं कपिलो मातुरित्थं जातस्नेहो यत्र तन्वाभिजातः ॥ तत्त्वान्मनायं यत्प्रवदंति सांख्यं प्रावोचद्वैभक्तिवितानयोगम् ३१

वत्प्रयतीत्यन्वयः विरक्तिरनुपास्तजनि तज्ज्ञानमेव पुरुषार्थसाधनं न कर्मेत्युवाह असेवयेति मय्यर्पितया भक्त्या योगेन समुत्पन्नेन योगव्यानोत्पन्नेन ज्ञानेन प्रत्यगात्मानं स्वाविविधभूतमां पश्यतीति कीदृशेन भक्तियोगेन प्रकृतेर्गुणानामसेवया त्वत्पन्नेन वैराग्यविजृम्भितेन २० देवहूती मय्यर्पितयेति विशेषयेनोत्पन्नोत्कंठपाठत्वात् वसराष्टच्छति कास्विति कीदृशी मम गोचरा ज्ञातुं शक्येति निर्वाणं नित्यनिर्वृतम् २८ ऋजुभिर्योगमार्गैरित्युक्तयोगलक्षणं पृच्छति यो योग इति निर्वाणात्मन् परमानंदमूर्ते यतो यस्माद्योगात् २९ तदेतद्योगलक्षणं भक्तिलक्षणं विजानीहियथेशेषेण ज्ञापय योपतिहेतुगर्भविशेषणं त्वच्छास्त्रज्ञानाभावादित्यर्थः ३० भैरवो विदुरायेमा कथां कथयतीति शुकः परीक्षितेवाकि विदित्वा र्थमिति यत्र प्रस्थातं चिदानंदमयकरचरणादिभ्यस्तन्वाभिजातः शुकशोणितसंपर्कद्वीकृत्य प्रकाशितः तस्यामातुरित्थमर्थमभिप्रायं विदित्वा मातुर्भगवद्वक्ति श्रवणेतात्पर्यमभून्नान्यत्रोतिजातः प्रवृद्धः स्नेहो नुग्रहलक्षणो यस्य स तस्य कपिले भगवान्यतस्त्वाप्रायं परमात्मादितस्त्वमपि पादकं वांख्यशास्त्रं प्रवदंति तद्वक्तियोगवितानं भक्तियोगविस्तारलक्षणं शास्त्रं मजेमावोचत् व्याख्यातवानित्यन्वयः हरोरितरवज्जननागीकारे शुक्लेन जनिरन्येषां हरेः स्वतनुवैवतु । नित्योदितज्ञानतनोः कुतः स्याच्छ्रुतोजनिरिति प्रमाणाविरोधादुर्निगमः असद्वपुरास्वयैव तन्वेत्युक्त इतरेषां मागशरीराणां पश्चाच्छरीरत्वेन जन्मदर्शनात् ३१

यच्चपि सत्त्वादिगुणभेदेन भक्तिरप्यनेकविधा तथापि सात्त्विकसंज्ञमुत्तमभक्तिरियोग्यभक्तियोगनिरूपयति देवानामिति सत्त्वे एकमनस इत्येतत्पदद्वयं तत्रेणापोक्तं न्यायेन द्विरावृत्त्या व्याख्येयं सदा सर्वगुणा
स्मृत्वा सत्त्वो विष्णु रूदीर्यत इति वचनात् सत्त्वे सर्वगुणाः । अथेव हरिदेव एकमनस एकाग्रमनसः पुरुषस्य मनुष्याचन्यतमस्य गुणलिङ्गानां शब्दादिज्ञापनलक्षणानामिद्विधाभिमानिनामानुज्ञाविकर्मणां वेदोक्तक
र्मांशुत्वेन वदुक्तानि लिङ्गिनां । आनुज्ञाविककर्मोत्तीश्रुत्युक्तं योनिलङ्घयेदित्युक्तेः देवानां तात्त्विकसंज्ञानां सत्त्वे भगवति एकमनस एकाग्रतया न्यव्यापारमन्तरेणांतःकरणस्य यावृत्तिः सा भक्तिरित्युच्यते । कीदृशी
स्वाभाविकी गंगाप्रवाहलक्षणा अनिमित्ताफलसंकल्पपरिहृता अर्पयति चित्तिरोधरूपत्वाद्दुःखहेतुशंकाकार्यामत्युत्तूगीनंदरूपत्वादपक्रमनस्यावाप्तमुक्तेरुक्तमेत्याह सिद्धेरिति यस्मिन्काले पूर्णभक्त्यं सत्त्व
ज्ञानो मुक्तिमेष्टं । तस्मिन्नेव समये मुक्तिमाप्तिर्योग्यस्य भक्तिपरिपाकमनवाप्तस्य पुंसो यासिद्धिरपूर्णसुखलक्षणामुक्तिस्तस्याः सिद्धेर्गरीयसी तदुक्तं अपूर्णभक्तेर्मुक्तौ तु नुत्वं पूर्तमेष्टं । अतस्तादृशमुक्ते
श्रमभक्तिः पूर्णा गरीयसीति । पूर्णसुखहेतुत्वात् ज्ञानवदंतरंगत्वाच्च गरीयस्त्वं पुक्तमित्याह जरयतीति कोशो लिंगशरीरं । कोशो ह्यीकुडमले दिव्ये शब्दे यथैतन्नावितीयादवः । समूलतूलाशरपविशितत्वात्
तस्मिन्नेवार्थे दृष्टांतमाह निर्गोर्णमिति निर्गोर्णसर्वतोऽग्रस्तं देवानामसुरैर्द्विधाभिमानित्वेन च पापकर्मणि प्रेरणया तद्दर्शनं न जुगुप्सादिना चित्तक्षेपसंभवेन भक्तेरात्थं तिकत्वा योगादन्वयो भयेपामपि भगवति
मनोवृत्तेर्भागाप्रवाहवत् सिद्धत्वेन तदभावात् सत्त्वे एव एकमनसः पुंसो गुणलिङ्गानां इति विशिष्योक्तेरभिप्रायः संभावनामात्राभिप्रायेणोक्तमिदमित्येतावता भक्त्युत्तूगीनां तिरकभावो न कल्पनीयः हर्षाज्ञाकारि
त्वेन तस्मीति हेतुत्वाद् देवजातिमात्रपरिहाराय गुणलिङ्गानामिति कल्याणासुरव्यावृत्तये आनुज्ञाविककर्मणां भिति तेषां वेदोक्तानुष्ठाननियमाभावात् उक्तविशेषणवता देवानां सत्त्वे भगवत्प्रेकमनसो वृत्ति

श्रीभगवानुवाच ॥ देवानां गुणलिङ्गानामनुज्ञाविकर्मणाम् ॥ सत्त्वैकमनसो वृत्तिः स्वाभाविकी तु या ३२ अनिमित्ता भगवति भक्तिः सिद्धेर्गरीयसी
॥ जरयत्याशु या कोशं निर्गोर्णमनलो यथा ३३ नैकात्म्यतां मे स्पृहयंतिकेचिन्मत्पादसेवाभिरतामदीहाः ॥ येन्योन्यतो भागवताः प्रसज्य संभ्राजयंतं म
म पौरुषाणि ३४ पश्यंति मे ते रुचिराण्येव संतः प्रसन्नवक्त्रारुणलोचनानि ॥ रूपाणि दिव्यानि मनोहराणि साकं वाचं स्पृहणीया वदंति ३५

भक्तिरित्युक्तेऽधमाधिकारिभिः क्रियमाणायाः अभक्तिस्त्यक्तिकभावश्च स्यात्तस्मात् कीदृशी मम गोचरेति पृष्टत्वात् तत्परिहाराय च विभागो वक्तव्यः देवानां सत्त्वैकमनसो वृत्तिरित्येतदेव सामान्यभक्ति
लक्षणं गुणलिङ्गानामिति तद्विशेषभक्तिलक्षणं आनुज्ञाविककर्मणां भिति सर्वसामान्यभक्तिलक्षणं स्वाभाविक्यपनिमित्तेति सर्वत्र समं अधमाधिकारिभिः क्रियमाणा भक्तिः कीदृशी सिद्धेर्मुक्तेर्ग
रीयसी प्रधानसाधनभूता ३२ ३३ अनेन के ते आत्थं तिकभक्तिकर्तारो येन तद्भक्तेर्मुक्तेर्गरीयस्त्वं स्यादिति तत्राह नैकात्म्यतामिति ये भागवता अन्यान्यतः प्रसज्य मिलित्वा मम पौरुषाणि पराक्रमान् सभाजयंतं स
आव्यवदंति शृण्वंति च ते मे मया दीयमाना मयैकात्म्यतां मुक्तिं न स्पृहयंति नेच्छंति यदि भक्तिसत्तुष्टो हरिः किमपि ददाति तदपि तद्दाज्ञात्वेनैव यद्भक्तिमिदं फलत्वेन दीयमानां बालोपि सन् यद्भक्तिमिदमुत्प्रे
क्षावानतद्दं भगवतास्तु यत्तेन तु तत्त्वमिति मंदं दाज्ञं कानेच्छंति सायुज्यमपि फलत्वेन हरिर्यदि ददाति भक्तिसत्तुष्टो आज्ञात्वेनैव यद्भक्ते तादृशानां मुखाधिक्यपुनमुक्तौ भाविष्यत इत्यनेन परिहृतं कुतो नेच्छ
तीति तत्राह मत्पादेति मम चरणनिषेवायाः पूर्णानंदहेतुत्वादित्यर्थः भगवदभिसेवायाः पूर्णानंदहेतुत्वं कथं न द्रवानामप्यन्यत्र प्रवृत्ताः दुःखसंभवादित्यत उक्तं मदीहा इति अनेन च प्रासंगिकान्य
प्रवृत्तावप्यंते मदर्पणेन सापि मत्कर्मवत् मत्प्रीतिजनकत्वेन मदीहैवेत्युक्तं भवति ते च कियंत इति तत्राह केचिदिति ३४ ऐकात्म्याकांक्षाभावे हेतुत्वं तत्राह पश्यंतीति भगवद्रूपसंज्ञापादे कोन्योस्ति सुख
हेतुरिति अज्ञानेच्छा इत्यर्थः ३५

ननु कालशकैर्दुरितकर्मस्तेनाकिंचित्कालं भगवति भक्तिं कुर्वन्त्यपि स भवेन संसारस्यानिवृत्तिसंभवेन भक्तेर्न किमपि प्रयोजनमित्याशंक्याह तैर्दर्शनीयेति । यैः सहदा चंदांति यानि च पश्यसि तैर्लक्ष्यैर्हृतात्मनः
अपहृतमनसो हृतमाणस्य तद्विषयीकृतमवैद्विष्येष्टस्य भक्तिमेवान्विच्छतोऽपि पुंसः प्रसन्नो ह्रस्वमूर्ध्ना सायुज्यलक्षणं गतिं मुक्तिं प्रयुजेददामीत्यन्वयः उदाहरणम् । अन्ये कर्मभिस्तं च हते उदाहरणवित्त्वा
सहासं क्षितवामसूक्तानि येषां तानि तथा वामान्यनुकूलानि मूक्तानि गोभनवचनानि ३६ ननु सायुज्यभाजायंतर्ध्मदाहवहुः खरूपस्यादितितमाह अथो इति येन यथाप्राप्त्या चित्तानिर्मितं ध्वजं च त्रयं ज
नादिलक्षणं विभूतिमयो तथा अश्रंगयोगमनुप्रवृत्तमनुप्राप्तमणिमावैश्वर्यं तथा भद्रां सर्वानसंपत्तां चोत्तमानां श्रिपंगवाभ्यादि संपदं न स्पृहयति ते परस्परमर्गो नमस्पर्शो केसखिदानंदच्छाणेदेहऽश्रुततेन्याप्य
सुखमेवानुभूयति श्रुतं त्वन्वयः हि शब्दो मुक्तेर्विलक्षणत्वाच्च लोकवदित्यर्थोत्तमार्थः यद्वा सालोक्यगुक्तिमनेन वक्ति तथाहि भक्तिज्ञानफलत्वेन प्रभूतिसर्वमहलों केवृत्तयष्टागैश्वर्यमिह लोके च समृद्धा मु
जुंगमासादादिसंपदं चनेच्छति परिपक्वैराग्यसमुद्रममत्वात् त्वमेव कुंठादावति सुखमश्रुते इत्यतस्त्वमपि स्वर्गादीच्छादित्वा सर्वोत्तमः सखिदानंदलक्षणो ममात्पंतमुपकारकत्वेन सर्वस्मात्प्रेषो हरिरिति
कृत्वा भजस्व त्वया पीदशोलोकाः प्राप्य वदति कीदृशीममगोचरेत्यस्परिहार उक्तइति ३७ काश्च्यतर्वन्नसत्त्वात्स्वतंत्रत्वात्ततोपिकेन चिद्वेत्तुना ताविवर्तयतीति तत्राह नर्को हि चिद्वेति हेत्वभावादित्या

तैर्दर्शनीयावयवैरुदारविलासहासे क्षितवामसूक्तैः ॥ हृतात्मनो हृतमाणस्य भक्तिमन्विच्छतो गतिमर्ध्वा प्रयुजे ३६ अथो विभूतिमममायया चित्तमैश्वर्यम
ष्टांगमनुप्रवृत्तम् ॥ श्रियं न देवीं स्पृहयति भद्रां परस्य मेतेऽश्रुवते हिलोके ३७ नर्को हि चिन्मपराः शांतरूपानंक्षयंति मेनो निमिषो लोहेति ॥ येषामहं प्रिय
आत्मा सुतश्च स्वस्वगुरुः सुहृदो देवमिष्टम् ३८ इमं लोकं तथैवा मुमात्मानमुभयायिनम् ॥ आत्मानमनुपेक्षे मे येरायः पशवो गृहाः ३९ विस्मयसर्वानन्यांश्च मा
मेवं विश्वतो मुखम् ॥ भजंत्यनन्यया भक्त्या तान्मृत्योरतिपारये ४० नान्यत्र मद्भगवतः प्रधानपुरुषेश्वरात् ॥ आत्मनः सर्वभूतानां भयंतीं त्रिनिवर्तते ४१
मद्भयाद्वातिवातोऽयं सूर्यस्तपति मद्भयात् ॥ वर्षतीन्द्रो दहत्यग्निर्मृत्युश्चरति मद्भयात् ४२ ज्ञानवैराग्ययुक्तेन भक्तियोगेन योगिनः ॥ क्षेमाय पादमूलं मे
प्रविशंत्य कुतो भयम् ४३ एतावानेव लोके स्मिन्पुंसानि श्रेयसोदयः ॥ तीव्रेण भक्तियोगेन मनोमयं परिपतंत्य तम् ४४ इति श्रीभागवतमहापुराणे कपिलो
पाख्यानपर्विद्देशोऽध्यायः ॥ २६ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

ह मेनो इति मेहितराप्रथमनिमिषः कालचक्रं तान् लोकेनो लोहेनासादयति नाशलक्षणं कार्यं न करोतीत्यर्थः अत्रापि हेतुस्तीत्याह येषां भिति आत्मा स्वाधी ज्ञानवतो भिष्यतो भवतीति श्रुतेः च शब्दा
पिता च अनेकविषयसमावाहमेवानिमित्तबन्धुरिति सुहृदइति बहुवचनम् ३८ किं बहुना वैराग्यविजृम्भितया भक्त्या भजतां संसारतारकोहमेवेत्याह इमं लोकं गति आत्मानं जीवमुभयापिनं लोकद्वय
संचारिणं विज्ञायेति शेषः येषामनुकूलं विवृणोति येरायइति रायो निष्कादयः यद्वा ये च भुतादयः ३९ विश्वतो मुख सर्वस्मात्पुरुषं सर्वज्ञा मृत्योः संसारादतीत्यारये पारं मां प्रापयापि य
द्वापारसमाप्ता भित्तिधत्तोऽसंसारसमाप्तिं कृत्वा मुक्तां करोषीति ४० मत्तो न्यः संसारतारकोऽनीनिशं कां माकार्षीरित्याह नान्यत्रेति प्रधानपुरुषयोः पञ्चातिहिरण्यमर्गयोः ईश्वरादात्मनः आदानादिक
तुः ४१ वाचादीनां स्वाधिकां प्रवृत्तिर्नैव निपता किमु तमुक्तिदानं प्रवृत्तिः अतल्लकार्ये तच्छंकादोस्तारितित्याशयेनाह मद्भयादिति ४२ अहमेव मुक्तिदानेनियतः शहइहमेवासुरसुरसाधनमि
त्याह ज्ञानेति योषिणो ज्ञानेन वाग्यादिवहन्यनियतस्वेतवमुक्तिदानं शक्तिः प्रहतास्यादित्यत उक्तमुक्तं गोभयमिति ४३ एकग्राममशेषेण दुर्गवदने केमार्गाः संभन्तु रित्याशंकारिह हन्त्यन्ययोगं
व्यवच्छिन्नमिति एतावानेवेति स्थित्यपचलत्वेनेति शेषः ॥ ४४ ॥ इति श्रीभागवतमहापुराणे नृतीयस्कंधे विजयध्वजकृतटीकायां बृहदारण्यकः ॥ २६ ॥

वि० अ०

२६

६९

अस्मिन्मध्यये संख्यानाय सत्त्वानामित्युक्तं तत्पंचः क्रियते इति प्रतिजानीते अध्यात्मिकनिष्पन्नानंतरम् । यत्पुरुषार्थोपयोगितदेववक्तव्यं किं तत्त्वानां लक्षणज्ञानेन प्रयोजनमिति तत्राह य
द्विद्वित्वेति गुणैः सत्त्वादिभिः १ परमात्मज्ञानमेव निर्विचारं मुक्तिसाधनं श्रुतं तत्त्वलक्षणज्ञानस्य च कथं तत्साधनत्वं मया दित्याशङ्क्य तत्त्वलक्षणज्ञानं परमात्मज्ञानादिना भूतं तेषां मुख्यकार
णत्वात् परमात्मन इति तज्ज्ञानमेव वर्णयति इति प्रतिजानीते ज्ञानमिति आत्मानं परमात्मानं दर्शयतीति आत्मदर्शनपक्षज्ञानं पुरुषस्य श्रेयोधिं नोनिः श्रेयसापमोक्षादिसर्वपुरुषार्थावाहुस्तत्तद्दृश्यग्रंथि
भेदनं संसारपाशच्छेदकरं ज्ञानं त्ववर्णये इत्यन्वयः २ यत्ज्ञानं हृदयग्रंथिभेदनमुक्तं तत्ज्ञानं किं गुणविशिष्टमुदीर्यमाणं संसारसमुच्छेदसमर्थस्यादिति तत्राह अनादिरिति य अनादि राद्यंतरहितः
कारणमात्रशून्यो वात्मा विज्ञानादिगुणराशिः पुरुषपूर्णं दंसनोति ददातीति पुरुषः सर्वात्पामीवा निर्गुणः गुणसत्त्वरहितः चेतनप्रकृतेः परः प्रत्यग्धामाभिमुख्यं प्राप्य धामास्वयं ज्योतिः स्वप्रकाशनदीप्यमा
नो विभ्वरथा परजंगमात्मकं जगद्येन समन्वितं व्याप्तम् ३ स आत्मात्परमात्मानं जातो न प्रियते अज आत्मा महान्ध्रुवः न जापते प्रियते वा कदाचिदित्यादि श्रुतिस्मृतिमासिद्धाद्यंतरहित इत्यनेनापि जन्मा
द्यमावेति ज्ञेयं जात इत्यादि पुनर्वचनं प्रमाणप्रसिद्धिद्योतनाय युक्तिपूर्वश्रुत्यादेर्बलीयस्त्वं न केवलस्येति भावेन कैमुत्यन्यायमाह देहाद्युपाधिभिरिति देहाद्युपाधिलक्षणैर्निमित्तैरास्तत्तद्भावी स्वीकृतजननादि
धर्माजीवोपिनस्वरूपतो जायते किंतु भ्रांत्याभिमानेन जापते प्रियते भ्रांतत्वादेहात्मत्वस्य अत्र दृष्टान्तमाह यथेति यथा स्वप्नतत्त्वस्य स्वप्नस्योक्षिताद्राजाग्रतिदृष्टश्रुतजननादिसंस्कारवशाज्जातो भूत इति पश्य
ति न हि ते जननमरणे सत्ये स्तः किंतु भ्रांत्यात्मनो मन्वते तथा प्रकृते किमु सर्वज्ञस्वतंत्रत्वमाकृतवैकृतदेहरहितत्वद्वीकृता विद्यत्वादेवैलक्षण्यपुनर्दृष्टिरोन जात इति तदुक्तं परस्वप्नमभूत्याद्याः स्युः स्वतंत्र

श्रीमगवानुवाच ॥ अथ ते संप्रवक्ष्यामि तत्त्वानां लक्षणं पृथक् ॥ यद्विदित्वा विमुच्येत पुरुषः प्राकृतैर्गुणैः १ ज्ञानं निश्रेयमार्थाय पुरुषस्यात्मदर्शनम् ॥
यदाहर्षयते तत्ते हृदयग्रंथिभेदनम् २ अनादि रात्मा पुरुषो निर्गुणः प्रकृतेः परः ॥ प्रत्यग्धामास्वयं ज्योतिर्विश्वेन समन्वितम् ३ न जातो न प्रियेतात्मा सा हि
देहाद्युपाधिभिः ॥ निमित्तैरास्तत्त्वमोयं यथा स्वप्ने तदीक्षिता ४ स एव प्रकृतिं मूक्ष्मां देवीं गुणमयीं विभुः ॥ यदृच्छयैवोपगता मभ्यपद्यत लीलाया ५ गुणैर्विचि
त्राः सृजती स रूपाः प्रकृतिं प्रजाः ॥ विलोक्य मुमुहसे सः स इह ज्ञानगूहया ६

स्य किंपुनः जीवस्मापियतो भ्रांतिलेन मृत्यादिसंगतिरिति । निरवयवस्य जीवस्योपाधिसंबंधं ईशच्छणाघटतइरंगीकारेण न युक्तिविरोधोपशंक्नीयः यद्विपुष्पाविरुध्येत तद्दीशकृतमेव हीति वचना
च्च ४ अमुना जीवेश्वरयोः पारतंत्र्यापारतंत्र्यादिवैलक्षण्यज्ञापनाय परस्वयजगत्सृष्ट्यादिमाहात्म्यादिकथनपूर्वकं जीवरयतदधीनत्वेन प्रकृतिबद्धत्वं वक्तुमाह स एवेति योनादित्वादिगुणविशिष्टोपश्रज
न्मादिरहितो जन्मादिमज्जीविलक्षणः ससूक्ष्मां देवीं कीडादिगुणवतीं देवस्य विष्णोरिदं इति वा गुणमयीं सत्त्वादिगुणाभिमानिनैः यदृच्छया हेरेरिच्छयोपगतां सदा समीपस्थितां प्रकृतिं श्रियमभ्यपद्यत
लील्येति प्रयोजनान्तरं निवारयति । अत्र प्रकृतिशब्देन चिदचिदात्मके उभे ग्राह्ये विभुः सर्वगत इत्यनेन प्रकृत्यभिपादनं नोपचारिकं किंतु सृष्ट्यभिमुखीकरणं कार्यसूचयति तदपि स्वप्रयोजननेत्यत उक्तं ली
ल्येति ५ अभिपद्य किमभूदिति तत्राह गुणैरिति स्वप्नेरण्या सत्त्वादिगुणैः सात्त्विकादिभेदेन विचित्राः करचरणादि मत्त्वेन समानरूपाः प्रजाः सृजती प्रकृतिं विलोक्य सहरिह संसारे लीवस्य ज्ञानगूहया ज्ञा
नगूहेच्छया जीवज्ञानगूहयं त्यागकृत्या वा सत्यः संभावनांतरमेव तं जीवं मुमुहो मोहयामास तदेतन्मे विजानीहि । कृन्वा विवाहंतु कुरुवीरादभ्यादा विवातर्गतमिजार्थं विदितव्यः अन्यथा सदा निरस्तकुहक
भित्त्यादिकं विवृद्धं स्यात् । प्रकृतिविषयत्वे ज्ञानगूहशब्दो ज्ञानशब्दवदकारांतः भवस्वातंत्र्यप्रकटनार्थं च मुमुह इति तदुक्तं यत्र कारयिता ही विस्वतंत्रं प्रकृतं तदा ज्ञेयहेतुः यथाह कृन्वा विवातर्गतामिति
लयेवाप्यथवा स्रष्टा वंतरालेपिन कचित् । प्रकृत्या रहितं ब्रह्म कदाचिदवतिष्ठत इति वचनान् यमीपत्वं च निरुद्धम् ६

ज्ञानमूढनेफलमाह एवमिति पराभिध्यानेनपरमात्मेच्छयैवमुपस्थादेवप्रकृतेःसत्त्वादिगुणैःमात्स्विकादिकर्मसुक्रियमाणेषुसत्सुपुमान्जीवःप्रकृतेःकर्तृत्वमहंकर्तृत्वात्मनिमन्यते ७ अभिमानफलमाह तदस्येति । तस्मादविद्यमानकर्तृत्वाभिमानादस्यजीवस्यसंस्तितिलक्षणोबंधस्तत्कृतंपारतन्धंचस्वाध्यायधीनताचभवति । कस्मात्प्रयोजकादितितत्राह अकतुरिति अक्षिष्टकारित्वान्नक्रियतइतिवा अकतुःसाक्षिणःपुण्यपापेसाक्षादीक्षमानस्यनिर्बुद्धात्मनःपरमानंदस्वरूपस्येवचरस्यसकाशाद्भ्रवीत्यर्थः । विष्णोःसुराणागुह्यणानित्याजीवस्पतंत्रता । यत्तुनस्यान्यतंत्रत्वंतत्ज्ञानाद्विनिवर्ततइतिवचने नतत्रसात्पर्यार्थोवगंतव्यइति अक्षिष्टत्वादकर्तास्यादकार्यत्वादथापिद्वेतिवचनान्नक्रियामात्रशून्यत्वाथेत्येव्यतइति । एषकर्तानक्रियतेकारणंचजगत्प्रभुरितिच ८ अत्रकर्तृत्वविशेषंविवेचयति कार्यकारणेति । कार्यशरीरंकारणमिन्द्रियंकर्तुमनःएषांकारणंप्रकृतिप्रधानाभिमानिनींश्रिय जीवानामुत्सादिभोक्तृत्वेकारणं प्रकृतेःपरःपुरुषोविष्णुरिति परमेशक्तिप्रकारंप्रतीयमानंविहायाप्रसिद्धार्थक्यनकथमितीदंचोचं । ब्रह्मादिभिःसर्गकरीश्रीविष्णुबलसंश्रयात् । सुखदुःखप्रदोविष्णुःस्वयमेवसनातनः । कर्तृत्वंसुखदुःखानामन्येषांचतदाज्ञया । भोक्तृत्वंसुखदुःखानांकारोत्येकोहरिःस्वयं । भोक्तृत्वमात्रहेतुत्वंजीवेनान्यत्रकुत्रचिदित्यनेनपरिहृतं । प्रकृतिपुरुषंचैवविद्वच्चनादीइतिचोक्तार्थेप्रमाणम् ९ अत्रदेवहूतिःप्रकृतिपुरुषयोःकारणत्वाविशेषंश्रुत्वालब्धावसराविवेकविविस्मयालक्षणंपृच्छति प्रकृतेरिति अस्यजगतःकारणयोः सदसत्सूक्ष्मलक्षणंजगद्यदात्मक्याभ्यामपि १० कपिलोभगवानूतन्नहरेरनंतत्वेनतत्स्वरूपेजुद्धचनारोहात्मकतिलक्षणज्ञानेनतच्छक्षणस्यज्ञातमापत्वात्प्रकृतिलक्ष

एवंपराभिध्यानेनकर्तृत्वंप्रकृतेःपुमान् ॥ कर्मसुक्रियमाणेषुगुणैरात्मनिमन्यते ७ तदस्यसंस्ततिर्बंधःपारतन्धंचतत्कृतम् ॥ भवत्यकर्तृरीशस्यसाक्षिणो निर्वृतात्मनः ८ कार्यकारणकर्तृत्वेकारणंप्रकृतिर्विदुः ॥ भोक्तृत्वेसुखदुःखानांपुरुषंप्रकृतेःपरम् ९ ॥ देवहूतिरुवाच ॥ प्रकृतेःपुरुषस्यापिलक्षणंपुरुषोत्तमम् ॥ ब्रह्मिकारणयोरस्यसदसच्चयदात्मकम् १० ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ यत्तन्निगुणमव्यक्तंनित्यंसदसदात्मकम् ॥ प्रधानंप्रकृतिप्रादुरविशेषंविशेषवत् ११ पंचभिःपंचभिर्ब्रह्मन्चतुर्भिर्दशभिस्तथा ॥ एतच्चतुर्विंशतिकंगणंप्राधानिकंविदुः १२ महामृतानिपंचैवभूरापोभ्रिमरुन्नमः ॥ तन्मात्राणिचतावंतिगंधादी निमतानिमे १३ इंद्रियाणिदशश्रोत्रंत्वग्रहस्सननासिकम् ॥ वाक्क्षरौचरणौभेदूपायुर्दशमउच्यते १४

पंचक्रियचदिति । यत्तत्त्वंसत्त्वादिगुणत्रयरूपमव्यक्तंसूक्ष्मंनित्यमविनाशितसदसदात्मकंव्यक्ताव्यक्तात्मकंज्ञानिनस्तत्तत्त्वंप्रधानंनान्नाप्रकृतिमाहुरित्यन्वयः । अत्रनिगुणमित्येतीदतरव्यावर्तंकल क्षणमितराणिनुस्वरूपाख्यानपराणिअविशेषमकार्यं विशेषवन्महदादिकार्यवत् । अत्रोभयेषांअभिमान्यमानाभिमानिनांप्रकृत्यादिशब्दवाच्यत्वमंगीकार्यं । तथाहि शब्दादिगुणवतो जगदुपादानत्वसत्त्वादिगुणाभिमानिन्याश्रीमदुर्गाभिधायःश्रियश्चसत्त्वादिगुणप्रवर्तकत्वेनततोविप्रकर्षेणजगदुरुःमहदादिशरीरब्रह्मादिजनिकर्तृत्वेनतच्छब्दवाच्यत्वंविशिक्षितं केवलास्तिकमोदासीनाऽव्यक्ता सिद्धुत्वं विशेषोपेताव्यक्ताव्यक्ता महदादिकार्यव्यापिनीव्यक्तैवेतिविशेषात्त्रिरूपिणीश्रीरुच्यते एवंचलरूपाप्रकृतिरापिप्रधानरूपाऽव्यक्ताउपादानरूपाव्यक्तामहदादित्येनपरिणीयमानाव्यक्तेव सर्वकार्येषुप्रधानत्वात्प्रधानं नचेदंस्वकभोलकल्पितंकिंतुप्रमाणांतरसिद्धत्वात् तदुक्तंव्यक्ताव्यक्तात्मकंपंचद्विधासदसदात्मकं । असर्गाकेवलाव्यक्तासिद्धशुरुभयात्मिका । व्यक्तैवकार्यरूपातुप्रकृतिस्त्रिविधामता कार्यतःसाप्रधानत्वात्प्रधानमितिक्तीत्यर्थः । अविशेषाहकार्यत्वात्साचश्रीविष्णुसंश्रयेति । विशेषंकार्यमुद्दिष्टंविशेषोद्वयतेयतइति ११ तत्त्वानिप्रधानकार्याणीत्याह पंचभिःपंचभिरीति । चतुर्विंशतितत्त्वैःब्रह्मपूर्णनातोऽधिकसंख्यावत् प्राधानिकं प्रधानकार्यं १२ तानिकानीत्येतोनिर्दिशति महामृतानीति १३ १४

अतिस्मितोऽकारणस्य जनसः बुद्धिरध्यवसानाय संशयं कुरुते मनः । अभिमानो हंकारश्चित्तं स्मरणकारणमिति लक्षणरूपया वृत्त्यावर्तनयामनो बुद्धिरहंकारश्चित्तमिति चतुर्धा भिदोलक्ष्यते इत्यत इत्यन्व
 यः १५ तत्त्वसंख्यानामुपसंहरति एतावानेवेति । सगुणस्य ब्रह्मणः प्रधानस्य तदभिमानिन्याः श्रियश्च यः सन्निवेशः सः प्रधानविशेष स एतावानेव चतुर्विंशद्वसंख्यातस्तत्त्वमया प्रोक्तः कालात्मा परमात्मा
 क्रियते पुनरागच्छति इत्याशंक्या नान्याधीनत्वोत्तनायेति भावेनाह यः काल इति यः काल इत्याख्यायते संपंचविंशतिज्ञानं ननु श्रियोपि हरेर्विना नान्याधीनत्वात्किमिति तत्र गणनं कृतमित्याशं
 कानं कार्यं हरिस्तु निर्गुणं ब्रह्म श्रीब्रह्मसगुणं स्मृतम् । तदंगजानितत्त्वानितस्मात्तद्रूपमुच्यते इति वचनाच्चेतुर्गुणनीयत्वाभिप्रायेणेति १६ अनुत्पन्नस्य पुत्रस्य नामकरणमिव कालः परमात्मेति सज्ञाया व्या
 क्रियते इति एतत्कथं शोभते इति तत्राह प्रभावमिति पुरुषो हृदि स्थः परमः कालः सर्वगतो हरिः । अथ वारुद्रदेहस्थो हरिः काल इतीरित इति वचनात् पौरुषं पुरुषरूपं हृदि स्थितस्य हरेर्विद्यमानं प्रकर्षेण भावव्या
 तर्क्यं पुरुषाकारं रुद्रदेहस्थं वा कालसंज्ञमाहः क इत्यत उक्तं एक इति एके स सम्पूज्यानि नो न प्राकृता इत्यर्थः अहंकारं तत्पहंकारेण ममेदमिति ममकारेण च विमूढस्य पिशाङ्गानि नः प्रकृतिमीयुषः प्रकृतिबद्ध
 स्यात्त एव पराधीनकर्तुर्जीवस्य तोयस्माद्भयं जननमरणलक्षणं भवति तदिति शेषः १७ इतोपि हरिरेव कालनामाननुष्ठित्वात्मक इत्याह प्रकृतेरिति निर्विशेषस्य कार्यादासीनाया गुणसाम्यस्य ब्रह्मप्रलया
 तस्यां विशिष्टायाः प्रकृतेः प्रधानाभिमानिन्यामूलकस्याः पुनः श्रीभूदुर्गादिरूपभेदेन सिद्धत्वादिविशेषलक्षणाच्चेष्टायतो भवति स भगवान् काल इत्युपलक्षित इतीदं लक्षणं लक्ष्यमात्रव्यापकत्वात् नान्यातिव्या

मनो बुद्धिरहंकारश्चित्तमित्यंत रात्मनः ॥ चतुर्धालक्ष्यते भेदो वृत्त्या लक्षणरूपया १५ एतावानेव संख्यातो ब्रह्मणः सगुणस्य हि ॥ सन्निवेशो मया प्रोक्तो यः
 कालः पंचविंशकः १६ प्रभावं पौरुषं प्राहुः कालमेके यतो भयम् ॥ अहंकारविमूढस्य कर्तुः प्रकृतिमीयुषः १७ प्रकृतेर्गुणसाम्यस्य निर्विशेषस्य मानवि ॥ चे
 द्यते स भगवान् काल इत्युपलक्षितः १८ अंतः पुरुषरूपेण कालरूपेण यो बहिः ॥ समन्वेत्येष सत्त्वानां भगवानात्ममायया १९ दैवात्क्षुभितधर्मिण्यां स्व
 स्यां योनौ परः पुमान् ॥ आद्यतवीर्यं सासूतमहत्तत्त्वं हिरण्मयम् २० विश्वमात्मगतं व्यंजकूटस्थो जगदंकुरः ॥ स्वतेजसाऽपि बत्ती ब्रमात्मप्र
 स्वापनंतमः २१

त्यसंभवदुष्टमिति ज्ञातव्यम् १८ अनेन कालरूपपुरुषरूपं भिन्नमित्याह अंतरिति यो भगवानात्ममायया स्वरूपेच्छया सत्त्वानां सर्वप्रणिनामंतः पुरुषरूपेण बहिः कालरूपेण सर्वात्माभिर्व्यापक
 कर्मभेदेन व्याप्नोतीत्यतोऽत्यंतमेव एकत्वेति तत्र दोषशंका कार्येति १९ प्रकृतेऽष्टाप्रदत्तप्रकारं वक्ति दैवादिति दैवात्प्रकृतिस्रोतः कृत्वा गणाख्यात्क्षुभितधर्मिण्यां स्वस्यां योनौ परः पुमान्वीर्यमाद्यतेत्यन्वयः
 इत्युक्तं भवति दैवाख्यमूलरूपादभिव्यक्तो नाम्ना परः पुमान् तत्प्यनारायणस्य प्रेरणया सिद्धत्वात् विशेषधर्मवत्याः प्रधानाभिमानिन्यामूलकस्या अभिव्यक्त्या पां नाम्ना श्रिया प्रागुक्तविशेषां स्वभावापि रेतो ल
 क्षणवीर्यमयादिति । तदुक्तं । प्रकृतेः क्षोभं कुरुपदैव नारायणाभिधम् । प्रकृतौ महतः स्रष्टा परमः पुरुषात्तम इति । अमोघवीर्यो हरिरिति भावेन तत्फलमाह सासूतेति । सा श्रीनाम्री हिरण्मयं महत्तत्त्वम
 भूतेति २० प्रकृत्या गूढमिदं जगदैवाख्यादरेः कथं कारं व्यज्यते तमसा गूढमग्र इति श्रुतिरिति तत्राह विश्वमात्मगतमिति ब्रह्मदिसर्वजीवानां कूटस्थ आत्मोदरगतं विध्वंज्यं नृपत्तं कर्तुं कामो जगतो
 केरमपि तत्साजगदंकुरः परमः पुरुष आत्मप्रस्वापनं योगनिद्राकारणं त्रीनि विदं तमः स्वतेजसा स्वरूपमया अपि बद्धं विनश्यत्करोदित्यन्वयः जगतोऽंकुरो जगदंकुर इति विग्रहे तद्विकारो हरिरित्यर्थो नृपपन्नः
 निर्विकारो हरिः शुद्ध इत्यादि श्रुतिविरोधात् । अतः अकेरमप्यतेयस्मात्केशो जगदंकुरः । महान्तोऽष्टज्जीवमोहकचतमोऽग्रसदिति प्रमाणबलादुक्त एवार्थः २१

दैवनाम्नोद्देशेऽभिव्यक्त्यापरमपुरुषान्महत्त्वमहत्त्वनाभिन्न्यमानस्यचित्तस्यसृष्टिवक्ति यत्तत्सत्त्वगुणमिति । सत्त्वगुणपूर्णानंदादिगुणस्वच्छवर्णशांतमकलुषंस्तिमितभगवतोदरेऽपदंस्व
रूपंयच्चज्ञानिनोवासुदेवाख्यमाहुः तस्मान्महत्त्वमिगताद्वासुदेवात् महत्त्वेनाभिन्न्यमानं सर्वमाणिनां चित्तं जायत इति शेषः । तदुक्तं न देवशासुदेवाख्यं महत्त्वं तत्र नियामकमिति । सत्त्वशब्देन चोच्यते
पूर्णानंदादयो गुणा इति च । महत्त्वमहत्त्वोपासुदेवाभिधोहरिः । सचित्तजनकः प्रोक्तः प्राणिनां हि पृथक् पृथक् गतिवचनात् न चित्तस्य वासुदेवादन्योजनकोऽस्तीति ज्ञायते २२ कारणगुणाः कार्यैः पितृकृत्यं
तद्विभावेनास्यचित्तस्य लक्षणमाह स्वच्छत्वमिति स्वच्छत्वं निर्मलत्वं अविकारित्वं स्तिमितोदकवदल्पविकारत्वं न सर्वात्मना विकाराभावं स्तिमितोदकचित्तादिविकारोत्पत्तिविशेषो विवेचनान्न शांतत्वं प्रसन्न
ता यथापांपराविशिष्टा प्रकृतिरुपाधि मन्तरेण धावत्यस्वभावस्तथा चित्तस्य वृत्तिभिः स्वभावेनैकं कथितमित्यन्वयः । वृत्तिः स्वभावो वृत्तं च स्थितिरित्यभिधीयत इति वचनात्स्वभावाविकलक्षणमुक्तमित्यर्थः २३ म
हत्त्वत्वादहंकारसृष्टिमाचष्टे महत्त्वादिति ज्ञानप्रधानस्तु महानहंकारः क्रियाधिकः इतरां रक्षापासोपि ज्ञानाधिक उदाहृत इति विवेचना क्रियाशक्तिर्न तु ज्ञानशक्तिरादितत्त्वादन्यथाहंकारस्य शक्तिद्वयकथनं
व्यर्थं स्यादिति २४ पृथक्नाम्ना विधेयं वैकारिक इति यतोऽयमस्मान्निविष्टाहंकारान्मन आदीनां भवउत्पत्तिः स इति महतां भूतानां पृथिव्यादीनाम् २५ प्रकारांतरेण त्रैविध्यं वक्ति वैकारिक इति
सहस्रमुद्यमयत्र स्वातंत्र्यं पाद्विज्ञातमिति वचनात् वैकारिकात् अधिदैवमित्यादि प्रथमापचम्पयैव कृत्वा दैवताधिकृतं तत्तदधिदैवमिति स्मृतमिति वचनात् दिगादिदेवतासर्गमधिकृत्य वर्तमा
ना द्वैकारिकाहंकारात् दिगादिदेवताजाता इत्यर्थः तैजसात् तैजसाहंकारात् बुद्धिर्बुद्धितत्त्वं तदभिमानिन्युमाहंकारिकः प्राणश्चाजत इति शेषः अर्थमात्रं शब्दादितन्मात्राचतमसात्तामसाहंकारादभूदिति शेषः

अतस्तत्त्वगुणस्वच्छं शांतं भगवतः पदम् ॥ यदाहुर्वासुदेवाख्यं चित्तं तन्महदात्मकम् २२ स्वच्छत्वमविकारित्वं शांतत्वं मिति चेत्ततः ॥ वृत्तिर्भिलक्षणं प्रोक्तं
यथापांप्रकृतिः परा २३ महत्त्वत्वाद्भिर्कुर्वाणाद्भगवदीर्यसंभवात् ॥ क्रियाशक्तिरहंकारस्त्रिविधः समपद्यत २४ वैकारिकस्तैजसश्चतामसश्च यतो भवः ॥
मनसश्चेन्द्रियाणां च भूतानां महतामपि २५ वैकारिकोऽधिदैवं तु बुद्धिः प्राणश्च तैजसः ॥ तामसस्त्वर्थमात्रं च गुणव्यतिकरस्त्रिवृत् २६ सहस्रशिरसं साक्षाद्यम
नंतं प्रचक्षते ॥ संकर्षणाख्यं पुरुषं भूतं तैन्द्रियमनोमयम् २७ कर्तृत्वं करणत्वं च कार्यत्वं चेतिलक्षणम् ॥ शांतघोरविमूढत्वमिति वा स्यादहंकृतेः २८

षः तामसाहंकारोऽर्थाशब्दादीनां मात्रं निर्मातेति वाऽनेन किमुक्त्यादि स्थित उक्तं गुणव्यतिकर इति गुणानां सत्त्वादीनां शांतत्वादिव्यंजकानां व्यतिकरोपस्मिन् सतथासोऽहंकार एव त्रिवृत्त्रिविधः २६
अहंकारस्तत्त्वस्य सूक्ष्मस्थूलरूपभेदेन स्थितस्याभिमानिविशेषमाह सहस्रशिरसमिति भूतं त्रियमनोमयमित्यत्र मयट्प्रत्ययः प्राधान्यार्थः । तथा च भूतानां प्रधानकारणं मुख्यं प्रवर्तकमित्यर्थः । सं
कर्षणाख्यस्तु हरिः सूक्ष्माहंकारायामकः । स्थूलाहंकारानियमीविष्णुः प्रद्युम्ननामकः । अनिरुद्धो मनस्तत्त्वनिपंतमगवान्हरिः । महत्त्वादिजीवास्तु ब्रह्माशेषो गजस्तथा । सूक्ष्मस्थूलविभेदेन कामजश्चानि
रुद्ध इति विशेषवचनादर्थविशेषोत्र बुभुत्सुभिर्ज्ञातव्य इति । साक्षादिति विशेषणत्वात् संकर्षणादिनाम्ना त्रिधा भिव्यक्तेन हारिणा प्रेरितः संकर्षणनामानंतः त्रिविधाहंकाराभिमानी तिसम्यगवगंतव्यम् २७
अहंकारलक्षणं वक्ति कर्तृत्वमिति वैकारिकाहंकारस्य मनोरूपेण परिणतत्वात् मनोव्याप्तिस्त्वेन देहाद्यहंममोत्पादकत्वेन कर्तृत्वं नाम लक्षणं तैजसाहंकारस्य कारणानां त्रिन्द्रियाणां कारणत्वादिन्द्रियाभिमानि
नियतोऽद्रिपहाराज्ञानजनकत्वेन करणत्वं तामसाहंकारस्य कार्यापरपर्यायदेहकारणत्वादेहस्य च पांचभौतिकत्वात् देहरूपेण कार्यत्वं च इति शब्दः प्रकारवाची तदुक्तं मनोरूपेण कर्तृत्वं देहरूपेण कार्यता ।
इन्द्रियात्मन्यप्याचैव करणत्वं महंकृतेः । यतो मनस्यहंभावस्तस्मात्कर्ता मनः स्मृतः । स्वभावकर्तृजिविस्वत्वात्सोपाधितत्ततः । कर्मज्ञानेन कारणतायतः करणमिन्द्रियं । कार्यदेहः समुद्दिष्टमुपाचत्वात् पुनः ।
पुनरिति स्वोत्पन्नपदार्थेषु तत्तत्स्वभावस्फुरणात् सत्त्वलक्षणमिति भावेन लक्षणांतरमाह शांतति देवपितृजनकवैकारिकस्य सत्त्वांशप्रभुर्धैर्योत्पन्नत्वात् शुक्लात्मनो भगवन्निष्ठोपेतत्वात् शांतत्वं करणापरपर्या

येनैन्द्रियाणां सृष्टौ जसाहंकारस्य सत्त्वजोशमाचुर्येण जातत्वात् ज्ञानेन्द्रियैर्नानाविधयोरपदार्थविषयज्ञानजनकत्वात्कर्मैन्द्रियैर्वारतरनानाविधकर्मकारयिषुत्वात्घोरत्वं वैकारिकतैजसयोर्भावद्विज्ञानस्य ज
मकत्वं वा तत्ज्ञानजनकत्वाभावेन तमोशमाचुर्येणोद्भूतत्वात्भूतादेश्चामसहंकारस्य विमूढत्वं शास्त्रोपादेवपिताघोरः करणरुद्धतः। तावज्ज्ञानस्याप्रकाशान्मूढोभूतपितास्मृतः। त्रिरूपोऽयमहंकारः शेषस्य
नृपैर्विदुरितिवचनात् अर्थविशेषः कल्पयत इत्यर्थः २८ वैकारिकाद्यहंकारेभ्यो यमन्नादीनामुक्तानामुपचिन्मधुनास्पृष्टयति वैकारिकादिति तल्लक्षणमाह यत्संकल्पति यन्मनःसंकल्पविकल्पाभ्यां
वृत्तिविशेषाभ्यामवर्तते देहशेषः लक्षणांतरमप्याह कामसंभव इति यदि तिवर्तते यच्च स्थानमनसः कामानां नानाविधानां संभोजन्मत्पनेन ज्ञातुं शक्यत इति २९ तस्याभिमानिनमाह यद्विदुरि
सि स्थलांतर्पामित्वेनावतीर्णात्पुनरुद्भवादिभ्यस्तमनिरुद्धाख्यं यच्च स्थानमनसोभिमानिनः कामपुत्रस्यानिरुद्धस्यांतर्पामित्वेन प्रादुर्भूतं विदुर्ज्ञानिन इति शेषः मनसः सर्वेन्द्रियनेतृत्वात्तत्त्वित्वोत्तयास्य
सर्वेन्द्रियनेतृत्वमपेक्षितमित्याह हृषीकाणामिति तद्वचनार्थमाह शारदेदीवरस्यामिति शरत्कालीननीलोत्पलनीलं अधिकारिणमाह संराध्यमिति शनैरव्यग्रमनसः सनकादियोगिभिः
पद्मा यन्मनेनिराधरहितत्वेन प्रसिद्धमत एव सर्वेन्द्रियाणानि यन्तु त्वेसमर्थं तद्वर्णमाह शारदेति एवं विधमनः कस्यचशे भवतीत्यत उक्तं संराध्यमिति योगिभिः पवनान्यासिभिः संराध्यं वशीकर्तुं शक्यमित्य
र्थः ३० चक्षुरादीन्द्रियाणां काचकामलादिदोषाभावलक्षणा तु ग्रहाद्रव्यस्फुरणेत्यति याद्विज्ञानविशेषज्ञानं जायते तादृशं बुद्धितत्त्वमभूदित्यर्थः हे सति सामान्यमनसा ज्ञानविशेषात् बुद्धिर्जन्मवेदिति वचनाज्ज्ञा

वैकारिकाद्विकुर्वाणामनस्तत्त्वमजायत ॥ यत्संकल्पविकल्पाभ्यामवर्तते कामसंभवः २९ यद्विदुर्ज्ञानिरुद्धाख्यं हृषीकाणामधीश्वरम् ॥ शारदेदीवरस्या
मंसंराध्ययोगिभिः शनैः ३० तैजसाचुर्विकुर्वाणा तद्विदुर्ज्ञानमभूत्सति ॥ द्रव्यस्फुरणविज्ञानमिन्द्रियाणामनुग्रहात् ३१ संशयोऽथ विपर्ययोऽसौ निश्चयः स्मृ
तिरेव च ॥ स्वापइत्युच्यते बुद्धेर्लक्षणं वृत्तिभिः पृथक् ३२ तैजसानीन्द्रियाण्येव क्रियाज्ञानविभागशः ॥ प्राणस्याहंक्रियाशक्तिर्बुद्धेर्विज्ञानशक्तिः ३३ ताम
साच विकुर्वाणा द्रव्यद्वीर्यचोदितात् ॥ शब्दमात्रमभूत्स्मान्नभः श्रोत्रं तु शब्दगम् ३४ अर्थाश्रयत्वं शब्दस्य द्रष्टुर्लिंगत्वमेव च ॥ तन्मात्रत्वं च नभसोलक्षणं

कवयो विदुः ३५

नस्य सामान्यविशेषलक्षणे विशेषेणैस्त इति ३१ तादृशबुद्धितत्त्वलक्षणमाह संशय इति न केवलमेकमेवलक्षणं किं त्वन्यान्यपिलक्षणा
निस्तीति भावेनोक्तमर्थे विपर्ययोऽसौ मिथ्याज्ञानमिदमेव तत्त्वान्यान्यदिति अतस्त्वेव ज्ञानं तन्मिथ्येति मनसोऽपि संशयोऽस्ति अतः कथं बुद्धेः संशयलक्षणमुच्यत इति चेदुच्यते तैजसाय कलक्षणं दर्शनेन मनः संश
यो निवर्तते न बुद्धेः संशयः कदापीति तदुक्तं अचलः संशयो बुद्धेश्चोमानस उच्यते चंचलः तस्मिन् बुद्धेश्चिद्वैश्वर्ये स्थिरा स्मृतिरिति। येन धर्मेण यद्वस्तु ज्ञायते स धर्मस्तस्य लक्षणं यथा साक्षादिमत्त्वमिति येन यज्ज्ञा
यते तत्तत्तल्लक्षणमुच्यते। तत्स्वरूपं पृथक्चेति द्विविधं कवयो विदुरितिवचनादस्वरूपाणां संशयादीनां निवृत्तिर्ज्ञानस्वरूपाणामिति तात्पर्यमवगंतव्यं स्वापोऽज्ञानम् ३२ इन्द्रियाणितैजसानितैजसाहं
कारादुत्पन्नान्येव तद्विवेकमाह क्रियाज्ञानेति क्रियाज्ञानविभागेन कर्मैन्द्रियाणां त्रिप्रसंज्ञाभेदेन तदभिमानविशेषवत्क्रियाण्यस्य हीति प्राणस्याहंकारिकस्य क्रियाशक्तिः कर्मैन्द्रियप्रेरकत्वशक्तिः बुद्धेरुमा
यामिज्ञानशक्तिः श्रोत्रादीन्द्रियैर्विज्ञानजनकत्वशक्तिः ३३ शब्दमात्रं शब्दाख्यो गुणस्तस्माच्छब्दाख्यगुणान्नभउत्पन्नं शब्दगमपतिज्ञापयतीति शब्दगं श्रोत्रेन्द्रियमुत्पन्नमिति शेषः ३४ शब्दतन्मात्राल
क्षणमाह अर्थाश्रयत्वमिति अर्थाश्रयत्वमर्थविषयत्वमभिधेयकनिष्ठत्वमित्यर्थः द्रष्टुः संप्रत्यक्षलिंगत्वं ज्ञापकत्वं नभस आकाशस्य तन्मात्रत्वं स्पष्टार्थाभावात्तदेकनिष्ठत्वं शब्दस्य लक्षणं कवयो विदुरित्यन्वयः
तदुक्तं शब्देनैव यो ज्ञेयो हरिर्लिंगं तु तस्य तत्। स्पष्टार्थाभावात्तन्मात्रमभस्येति कीर्त्यते। स्पष्टार्थाश्रयत्वमत्रादृशत्वे पूर्वसंस्थिते। तिष्ठत्येको गुणो भूते प्रत्येकं पंचसु स्थितः। शब्दो वर्णात्मको नित्यो ध्व
विराकाशसंभवः। आकाशा एव सूक्ष्मात्तु ध्वनिरित्येव शब्दव्यत्ये। स एव च यथामानस्तु भवेत्कर्णैकगोचर इति ३५

भाकाश्लक्षणां वक्ति भूतानामिति । भूतानां जीवानां छिद्रदातृत्वं गमनाद्यर्थं भवकाशदातृत्वं बहिरंतरादिगतिरूपत्वमेकं भाषाणां दीनानां द्रियाणामात्मनां जीवानां धिष्यत्वं वा वासस्थानत्वं च न भोवृत्तिलक्ष
 गंस्वभावलक्षणं कवयो विदुरिति शेषः ३६ न भसः स्पर्शोऽप्येव भूते न भस इति शब्दाख्यातन्मात्राय स्य तत्तथा तस्मान्न भसः कालगत्या भगवत्प्रेरणया विकुर्वतः स्पर्शो भवत्स्पर्शतन्मात्रा भूत ततः स्पर्शतन्मात्राया
 यापुरमूलप्रधानवायुः सूत्रात्मा मृदासहजायते । तेजसश्च स्रजः स्पर्श इत्याद्यास्तत्सु ताः स्मृताः । तदा विष्टा अन्यजीवास्तदाधाराश्च तद्भला इति वचनात्तेजसो वायुराकाशाज्जातः स्पर्शवायुश्च मुख्यवायोः सुतद्
 तिज्ञात्वं तेजसादिवायुभिराविष्टत्वात्तदुद्भूतत्वात्तद्भलत्वाच्च तद्विशिष्टा इत्युच्यते स्पर्शोऽप्येवैवाधारेः सूक्ष्मावस्थाः प्रकीर्तिता इति वचनात् न कार्यकारणभाव उपपद्य विवक्षयेति ज्ञायते तदुक्तं सूक्ष्मेन्द्रियाणिसं
 त्येवस्युः स्थूलान्यप्यहंकृतेः । भूतेभ्यश्चोपचीर्यते पुनर्ब्रह्मशरीरत इति स्पर्शस्य स्पर्शतन्मात्रायाः संग्रहो ज्ञातृत्वादिद्रियं चोपचितमभूदिति शेषः ३७ स्पर्शतन्मात्रालक्षणमाह मृदुत्वमित्यादिना मृदुत्वमित्या
 दीनि न भस्वतो वायोः स्वभावलक्षणानि ३८ स्वरूपलक्षणमाह चालनमित्यादि स्वरूपमपिकर्मैति विपयत्वाद्दीर्यत इति वचनादेतानि चालनादीनि कर्मैति निमित्तलक्षणानि चालनं चलनकर्तृत्वं व्यूहनं पृथक् स्थिता
 नावेकीकरणं प्राप्तिः सर्ववस्तुप्राप्तिः । प्राप्नोति वायुः सर्वतु स्वत एव हरं स्तथा । अतः प्राप्तिरिति प्राहुर्वयं भूतपतिप्रभुं । प्रधानवायुरन्येषु नित्याविष्टो यतः रजतः । तद्गुणास्तेषु चोच्यते नीचताना स्य तत्कृतेति वचना
 भूतानां छिद्रदातृत्वं बहिरंतरमेव च ॥ प्राणैन्द्रियात्मा धिष्यत्वं न भोवृत्तिलक्षणम् ३६ न भसः शब्दतन्मात्रा कालगत्या विकुर्वतः ॥ स्पर्शो भवत्ततो वायुस्त्व
 कस्पर्शस्य च संग्रहः ३७ मृदुत्वं कठिनत्वं च शैत्यगुणत्वमेव च ॥ एतस्पर्शस्य स्पर्शत्वं तन्मात्रत्वं न भस्वतः ३८ चालनं व्यूहनं प्राप्तिर्न तत्त्वं द्रव्यशब्दयोः ॥ स
 वैन्द्रियाणामात्मत्वं वायोः कर्माभिलक्षणम् ३९ वायोश्च स्पर्शतन्मात्राद्रूपं देहे रितादभूत् ॥ समुत्थितं ततस्तेजश्च स्वरूपोपलंभनम् ४० द्रव्याकृतिस्त्वंगुणताव्य
 क्तिसंस्थात्वमेव च ॥ तेजस्त्वं तेजसः साध्विरूपमात्रस्य वृत्तयः ४१ द्योतनं पचनं पानमदनं हिममर्दनम् ॥ तेजसो वृत्तयस्त्वेताः शोषणं शृणुदुद्रवः ४२
 रूपमात्राद्विकुर्वीणात्तेजसो देवघोदितात् ॥ रसमात्रमभूत्तस्मादंभोजिह्वारसग्रहः ४३ कषायो मधुरस्तिक्तः कटुम्ल इति नैकथा ॥ भौतिकानां विकारे
 ण रस एको विभियते ४४

तद्द्रव्यशब्दयोः पूर्णादिद्रव्यस्य शब्दस्य वर्णात्मकस्य च नेवृत्तं ईशांतरभाषकत्वं सर्वेन्द्रियाणामात्मत्वं स्वामित्वं तदविना भूतमकृतिस्त्वं कर्माभिलक्षणं स्वरूपलक्षणं ३९ स्पर्श एव तन्मात्रो गुणो यस्य सः स्पर्श
 तन्मात्रः तस्माद्वायो रूपं रूपतन्मात्राऽभूत् ततो रूपतन्मात्रायास्तेजः समुत्थितं रूपस्योपलंभनं ज्ञानं पश्चात्तादृशं च कुर्वेन्द्रियं चोत्पन्नमित्यर्थः ४० रूपतन्मात्राया लक्षणमाह द्रव्याकृतिस्त्वंगुणताव्य
 त्वं वायुद्रव्यव्याप्तिस्त्वं गुणताव्यकाशित्वं व्यक्तिसंस्थात्वं व्यक्तित्वेन स्थितिः तेजस्त्वंगुणत्वं । आलोको गुण इत्येव प्रकाशप्रापिकथ्यत इति । तेजस्त्वमथ चोपलंभं कर्मैति प्यपि चोच्यत इति चोक्तं धैर्यं शानं । रूपमा
 नस्य रूपतन्मात्राया वृत्तयः स्वभावलक्षणानि ४१ तेजसोलक्षणमाह द्योतनमिति द्योतनं प्रकाशनं द्युनप्रकाशनं इति शतुः पचनं पाककरणं पानं रसादनमदनं भक्षणं हिममर्दनं शीतानवारकत्वं शोषं गंशुकी
 करणं शृणुदुद्रवः प्राणिनां शृणुद्वजनकत्वं । वृत्तयः स्वभावलक्षणानि ४२ क्रमप्राप्तयेजसो वारिष्ठ्यविकि रूपतन्मात्रादिति रूपमेव तन्मात्राय स्य तद्रूपतन्मात्रात् तस्मात्तेजसः रसमात्रं रसतन्मात्राभूत् यथा
 रसग्रहो भवति सा जिह्वा जिह्वेन्द्रियचाभूत् ४३ रसगुणलक्षणं वक्ति कषाय इत्यादिना कटुपुकोऽम्लः कटुम्लः अम्ललवणोऽपि प्राज्ञः भौतिकानां भूतकार्याणां पदार्थानां विकारेण एको रसः पढात्मना भियते ४४

जलकलक्षणं च क्लेदनादिना क्लेदनाद्विपर्ययः पित्तं पित्तं च क्लेदनाद्विपर्ययः तृप्तिरलुब्धजिनकत्वं प्राणनंचेष्टाहेतुत्वं आप्यायनं सुखकरत्वं उदनांबिदुभावः तापापनोदस्तापनिवारणत्वं अन्वेभ्योभूतेभ्यः
 तृप्तिभूयस्त्वमाधिक्यं इमांभसोवृत्तयः जलस्यस्वरूपलक्षणानि । उदिविदुभाव इति धातुः । उदनांबिदुभावः स्यात्स्यदंनं स्रवणं स्मृतमित्यभिधानात् पृथिवीतिजः परमाणुयोगादंभस उदीभाव इति ४५
 अद्भ्यः पृथिव्युत्पत्तिवक्ति रसमात्रादिति रस एव मात्रा यस्य तत्तथा तस्मादंभसो गंधमात्रं गंधतन्मात्राभूत् तस्मात्गंधात् पृथिव्यभूत् गंधं गमयति ज्ञापयतीति गंधो ग्राण इन्द्रियविशेषोऽप्यभूत् ४६ गंधलक्ष
 णानि द्रुते करं मेति करं भोदगृहपाथिवविषयः पृतिः क्लिन्नलक्षतविषयः शांतो मिश्रगंधः उद्भोवचादिविषयः आम्लः आरनालादिविषयः आदिशब्देन कषायादिलक्षणो विवक्ष्यते एकस्य गंधस्य नाना
 विधत्वं कथमित्युक्तं द्रव्येति द्रव्याणामवयवानामशानां च वैभ्यात् विशेषलक्षणात् एको गंधो नानाविधो भवतीत्यर्थः ४७ पृथिवीलक्षणं च भावनमित्यादिना भावनमुत्पादकत्वं ब्रह्मस्थानं तु पृथि
 वीधरी ब्रह्मदर्शनादिति वचनात् पार्थिवशरीरेषु ब्रह्मणः सन्निधानात् तत्रैव ब्रह्मदर्शनाच्च यः पृथिव्यातिष्ठति त्यादेश्च धारणं मूर्तद्रव्याणामितिशेषः सन्निवेशेण भूतत्रयमपेक्षविशेषेण व्यक्तत्वं तदुक्तं अस
 द्रव्यकनामस्याद्भ्यस्तदिति चोच्यते इति सर्वसत्त्वगुणोद्भेदः सर्वेषां सत्त्वानां प्राणिनां शरीरेषु तेषु गणानामुद्भेदोऽप्येवः सापि संसारवस्थायां मिति ज्ञातव्यं शरीरं पार्थिवं ज्ञेयं मिद्विषयाप्यौदकानि तु । तैजसः कोष्ठ

क्लेदनां पित्तं नृप्तिः प्राणनाप्यायनोदनाम् ॥ तापापनोदोभूयस्त्वमंभसो वृत्तयस्त्वमाः ४५ रसमात्रादिकुर्वाणादंभसोदैवचोदितात् ॥ गंधमात्रमभूतस्मा
 त्पृथ्वीप्राणस्तु गंधगः ४६ करं अप्रति सौख्यं शांतो ग्रांम्लादिभिः पृथक् ॥ द्रव्यावयववैभ्यां द्रव्येको विभिद्यते ४७ भावनं ब्रह्मणः स्थानं धारणं सन्निवेशेण
 म् ॥ सर्वसत्त्वगुणोद्भेदः पृथिवीवृत्तिलक्षणम् ४८ नभोगुणविशेषोऽर्थो यस्य तच्छ्रोत्रमुच्यते ॥ वायोगुणविशेषोऽर्थो यस्य तत्स्पर्शनं विदुः ४९ तेजोगुणवि
 शेषोऽर्थो यस्य तच्चक्षुरुच्यते ॥ अंभोगुणविशेषोऽर्थो यस्य तद्रसनं विदुः ५० भूमेगुणविशेषोऽर्थो यस्य सप्राण उच्यते ॥ परस्य दृश्यते धर्मो ह्यपरस्मिन् समन्वयात्
 ५१ अतो विशेषो भावानां भूमावेवोपलक्ष्यते ॥ एतान्यसंहत्य दामहदादीनि सप्त वै ५२ नशेकुः पुरुषं सष्टुं भोगाय तनमंजसा ॥ कालकर्मगुणोपेतो ज
 गदादिरूपाविश्व ५३

नोवह्निश्चिद्रमाकाशसमं । प्राणाबाधुमयाः सर्वे प्रत्येकं पंचाधुनो रीतिवचनात् पृथिव्याः प्राधान्यादितरेषामल्पत्वाद्युक्तमुक्तं पृथिव्यावृत्तिलक्षणम् ४८ श्रोत्रादीनां लक्षणं चाकौ नभस्त्वादिना यस्य
 नभोगुणविशेषः शब्दोऽर्थो विषयस्तच्छ्रोत्रमिन्द्रियमित्यादिज्ञातव्यं नभोगुणविशेषोऽतिपाठे यस्य विषयः शब्दोद्भवः शब्द एवार्थ इति ४९ ५० शब्दादय आकाशादीनां विशेषगुणत्वेन व्यावर्तकधर्मान्वय
 षि चोपादिति योऽर्थो विषयाणां क्रियायां विधटयितुमाह परस्येति परस्य पूर्वस्य कारणस्याकाशादेर्धर्मः शब्दादिगुणोऽपरस्मिन् प्राप्तेन कार्येण व्यावर्तकत्वोद्भूतः स समन्वयात् ५१ ततः किं तत्राह
 अत इति य एवं गुणानां संबन्धोऽस्य त आकाशादिसर्वभावानां विशेषगुणो भूमावेवोपलक्ष्यते इति सर्वसत्त्वगुणोद्भेद इत्युक्तं साधु वैशेषिककलनायाः स्वमनीषोत्थत्वात् प्राणत्वमित्यतो ह्येतदिति दृष्टेः तत्रैव
 मांभस्याच्छिद्रोऽर्थोऽपि दुर्वार इति महदाश्रयिनि देवतास्तुतिप्रसन्नं श्रीनारायणो विष्टैरुज्ज्वलितशक्तिभिस्तैर्यावयवविनिर्माणात् परमाणुभिर्द्रव्येषु कादिक्रमेण खंडावयव्येव व्यावर्तकत्वात् तत्पतति कल्पना
 षि चोपादिति योऽर्थो विषयाणां क्रियायां विधटयितुमाह परस्येति परस्य पूर्वस्य कारणस्याकाशादेर्धर्मः शब्दादिगुणोऽपरस्मिन् प्राप्तेन कार्येण व्यावर्तकत्वोद्भूतः स समन्वयात् ५१ ततः किं तत्राह
 अत इति य एवं गुणानां संबन्धोऽस्य त आकाशादिसर्वभावानां विशेषगुणो भूमावेवोपलक्ष्यते इति सर्वसत्त्वगुणोद्भेद इत्युक्तं साधु वैशेषिककलनायाः स्वमनीषोत्थत्वात् प्राणत्वमित्यतो ह्येतदिति दृष्टेः तत्रैव
 मांभस्याच्छिद्रोऽर्थोऽपि दुर्वार इति महदाश्रयिनि देवतास्तुतिप्रसन्नं श्रीनारायणो विष्टैरुज्ज्वलितशक्तिभिस्तैर्यावयवविनिर्माणात् परमाणुभिर्द्रव्येषु कादिक्रमेण खंडावयव्येव व्यावर्तकत्वात् तत्पतति कल्पना
 षि चोपादिति योऽर्थो विषयाणां क्रियायां विधटयितुमाह परस्येति परस्य पूर्वस्य कारणस्याकाशादेर्धर्मः शब्दादिगुणोऽपरस्मिन् प्राप्तेन कार्येण व्यावर्तकत्वोद्भूतः स समन्वयात् ५१ ततः किं तत्राह
 अत इति य एवं गुणानां संबन्धोऽस्य त आकाशादिसर्वभावानां विशेषगुणो भूमावेवोपलक्ष्यते इति सर्वसत्त्वगुणोद्भेद इत्युक्तं साधु वैशेषिककलनायाः स्वमनीषोत्थत्वात् प्राणत्वमित्यतो ह्येतदिति दृष्टेः तत्रैव
 मांभस्याच्छिद्रोऽर्थोऽपि दुर्वार इति महदाश्रयिनि देवतास्तुतिप्रसन्नं श्रीनारायणो विष्टैरुज्ज्वलितशक्तिभिस्तैर्यावयवविनिर्माणात् परमाणुभिर्द्रव्येषु कादिक्रमेण खंडावयव्येव व्यावर्तकत्वात् तत्पतति कल्पना

अथवा अथैकत्वेनैकस्योत्तमत्वाकथनेऽन्यस्यतदविनाभूतमिति कृत्वा प्राणस्य सर्वचेतनोत्तमत्वं ज्ञापयितुं मग्न्यादिदेवानां विशादेन तन्निर्णयप्रकारं वक्ति एतेहीति एतेनाहमुक्तं मस्मीत्यादिवाक्यार्थोपि विवृतं तद्वत्तत्त्वं अस्मिन् ब्रह्मशरीरस्थोत्थापने स्थानिगोलकस्थानानि ६५ ६६ ६७ ६८ ६९ मयैवेत्येवकारेण विष्णोस्तथापनाशक्तिर्न विधीयते किंतु ब्रह्मव्योर्बलज्ञापनायैवेति यज्ञातस्थः स्वर्गप्राप्तौ विशादेनोत्थापयद्वाहिरः । शक्तोऽपि ब्रह्मव्योस्तु बलज्ञस्यैव जनार्दनः । तत्स्य उत्थापयामास ब्रह्मदेहं विशन् प्रभुरिति वचनात् । अनेन श्रियस्तदुत्तमत्वं तस्याहरेरनेन तृणोत्तमत्वं च नित । अहं सुषोपितं मत्स्यमुच्यतेत्यादः ७० ७१ ब्रह्मा बृहस्पतिः यस्मिन् ब्रह्माराजनिपूर्व एतीति श्रुतेः बृहस्पतिः पुरोग ब्रह्मा च ब्रह्मणस्पतिरिति चाभिधानम् ७२ नन्वेवं तर्हि सिलेपितं ब्रह्मशरीरमुत्थापकाभावात् हिंसाप्राप्तं भवेदित्याशंक्य वायुना सह निर्गमात् शरीरमपतत् स एव क्षेत्रज्ञो ब्रह्मा तर्पामीवायुब्रह्मभ्यां सह प्रवेशेन शरीरमुत्थापयदित्याह चित्तेनेति । अंशेन सुभा ब्रह्मा तु अंशेन निरगात्तथा । स्वदेहाद्वायुसाहे तो विष्णुना च जगत्प्रभुः । तमुत्थापयितुं देवास्ता नृते त्रीन् ब्रह्मावलान् । नाशकृत्वञ्चेकसंस्थास्ततस्तेस्त्वैव विशंस्त्रयः । उदतिष्ठत् ब्रह्म देहस्तदातेषां प्रभावतः । विशेषेण हरेरेव प्रभावेन श्रियः पतेः । चित्ताभेमा निबद्धैव क्षेत्रज्ञस्तद्वतो हरिः । प्राणो वायुरिति प्रोक्तस्तयोरीशो हरिः स्वयमित्यनेन क्षुद्रोपद्रवशंका परीहृतेति संतोष्यम् ७३ नन्वत्र विष्णोः सर्वोत्तमत्वेन सर्वशक्तिमत्त्वं सम्पत्कृतं तत्तत्बलाद्वा कृष्यप्रवेशपते

एते ह्यभ्युत्थिता देवानैवास्थोत्थापनेऽशकन् ॥ पुनराविविशुः स्थानितमुत्थापयितुं क्रमात् ६५ बद्धिर्वाचामुखं भेजेनोदतिष्ठत्तदा विराट् ॥ घ्राणेन नासिको वायुर्नोदतिष्ठत्ततो विराट् ६६ अक्षिणी च क्षुषादित्यो नोदतिष्ठत्ततो विराट् ॥ श्रोत्रेण कर्णौ च दिशो नोदतिष्ठत्ततो विराट् ६७ त्वचं रोमभिरोषध्या नोदतिष्ठत्ततो विराट् ॥ रेतसा शिश्रमापस्तु नोदतिष्ठत्ततो विराट् ६८ गुदं मृत्पूरयानेन नोदतिष्ठत्ततो विराट् ॥ हस्ता विद्रोबलेनैव नोदतिष्ठत्ततो विराट् ६९ विष्णुर्गत्तैव चरणौ नोदतिष्ठत्ततो विराट् ॥ नाडी नद्यो लोहितेन नोदतिष्ठत्ततो विराट् ७० क्षुत्तृड्भ्यामुदरं तिष्ठुर्नोदतिष्ठत्ततो विराट् ॥ हृदयं मनसा चन्द्रो नोदतिष्ठत्ततो विराट् ७१ बुद्ध्या ब्रह्मापि हृदयं नोदतिष्ठत्ततो विराट् ॥ रुद्रेभिर्मन्यहृदयं नोदतिष्ठत्ततो विराट् ७२ चित्तेन हृदयं चैत्यः क्षेत्रज्ञः प्राविशद्यदा ॥ विराट् न दैवपुरुषः सलिलादुदतिष्ठत् ७३ यथा प्रसुप्तं पुरुषं प्राणैर्द्रियमनो धियः ॥ प्रभवति विना येन नोत्थापयितुं मोजसा ७४ तमस्मिन् प्रत्यगात्मानं धिया योगम वृत्त्या ॥ अक्त्या विरक्त्या ज्ञानेन विविच्यात्मनि चिंतयेत् ७५ ॥ इति श्रीभागवते तृतीयस्कंधे तत्त्वसमाम्नाये सप्तविंशोऽध्यायः ॥ २७ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ प्रकृतिस्थोऽपि पुरुषो नाज्यते प्राकृतैर्गुणैः ॥ अविकारादकर्तृत्वा निर्गुणत्वाज्जलार्कवद् १

इत्प्राशंस्य भ्रातृतिको प्राणस्योक्तौ अन्यव्यतिरेकौ विष्णोरेवेति विशदयस्तदुपास्तिविदधाति यथेति अनेन प्रसुप्तं पुरुषं ब्रह्माणं प्राणैर्द्रियमनो धियः प्राणैर्द्रियाद्यभिमानिनो देवास्तर्हि द्वा द्विपार्थक्रियावच्चे नोक्तसायेन क्षेत्रज्ञेन विनोत्थापयितुं प्रभवतीत्यथा यार्थस्य यं स्यात्तस्मात्सर्वोत्तमं प्रत्यगात्मानं क्षेत्रज्ञं श्रीनारायणमस्मिन् उतीरते यामित्वेन स्थितं विरक्त्या प्रागयोगाविपक्रमाविवृद्ध्या भक्त्या च जाता धिया निष्कलं ब्रह्म बुद्ध्या ज्ञानेन ज्ञानेनात्मनि हृदये चित्तयेदित्यन्वयः ७४ ॥ ७५ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे तृतीयस्कंधे विंटीकायां सप्तविंशोऽध्यायः ॥ २७ ॥ श्रोतृप्रवक्तृभेदाद्गुणानिकाया चात्पराति शब्दज्ञानात्पुण्योक्तमेव परमं च्यते स्मिन् अध्याये तत्र जीवपरमयोरेकशरीरस्थत्वात् जीववत्तद्वत्तदुःखादिभोगः परस्य कथं न स्यादित्याशंक्य परिहरति प्रकृतिस्थ इति तं वा एतं पूर्णमात्रं चेत्येव पुरुष इति श्रुतेः । पूर्णत्वात्पुरुषो विष्णुः प्रकृतिस्थः जड प्रकृतौ तत्कार्यशरीरेषु अवस्थितोऽपि प्राकृतैः प्रकृतिनिर्मितशरीरगतैः सुखदुःखादिगुणैर्जननादिभिर्नाज्यते नास्ति पते तत्र हेतुमाह अविकारादिति अविकारात्पण्डि काररहितत्वादिकर्तृत्वात्परमं कर्तृत्वरहितत्वाच्च निर्गुणत्वात्सत्त्वादिगुणरहितत्वाच्च जलार्कवत्पथाजलगतः सूर्योजलदोषैः केषां भेदादिभिर्न संबध्यते तत्प्राकृतैर्पीत्यर्थः १

ननुयदिपरमस्यसुखदुःखादिसंबंधोनास्ति तर्हि सुखीदुःखीजातोभूतोदरिद्रइतिव्यतीत्यमाणाकशितत्राह स एष इति परिहृयदानंतरातीताध्यायेप्रत्यगात्मानमात्मनिचिंतयेदिति प्रकृतः सोहमिति प्र
त्यक्षसिद्धत्वादेवजातिः प्रकृतेर्गुणेषुसत्त्वादिगुणराचितशरीरेषुअभिविष्यत्तेशरीरान्जायते तदातेषांत्रयाणां गुणानां सन्निपातजाताहंकारममकाराभ्यांविमूढात्पाविस्मृतपरमात्मस्वरूपः सन् परार्थीन
कर्तृत्वमंतरेणस्वतःकर्तृत्वाभावेप्यहंकारास्मीत्यभिमान्यते १ तत्फलमाह तेनेति तेनाविद्यमानकर्तृत्वाभिमानेनमनसाशब्दादिपुक्षणभंगुरत्वेनानिवृत्तोल्लुब्धगोचरानंदराहोनि प्रासंगिकैर्विषया
सत्किजातैः कर्मदोषैः सदसन्मिश्रयोनिषुदेवासुरमनुष्ययोनिषुजातः सुखदुःखलक्षणांसंसारपदवीमभ्येतीत्यन्वयः ३ आभिमानिकसंसारानिवृत्तौ किं निमित्तमित्याशङ्क्य विषयाभिधानमित्याह अर्थेही
ति स्वतःचित्तसुखरूपस्यास्यजीवस्यार्थसुखीदुःखीअहमित्यादिव्यवहारेअविद्यमानेसत्तारहितेपिसंस्तर्तिर्ननिवर्तते ध्यायतोविषयानितिहेतुगर्भविशेषणं ध्यायतोविषयान्पुंसःसंगस्तेपूजयायतइत्यादि
प्रासिद्धिहिशब्दआपादयति विषयध्यानसंस्कारपरंपरायाबीजाकुरन्प्रायेनान्योन्यकारणत्वस्यानादित्वेनमगवत्प्रसादमंतरेणानुच्छेदादित्यर्थः एतमर्थानिदर्शयति स्वप्नइति यथाजागृदवस्थापाना
नाविषयदार्थान्ध्यायतःस्वप्नेषदमाद्यारोहणादिनामरणाद्यनर्थगमोऽननिवर्तते पुरुषं कृष्णं कृष्णदंतं पश्यति स एनंहंतीत्यादेरेनार्थक्रियाकारित्वात्स्वप्नस्यमिध्यात्वमपिप्रत्युक्तं यद्वाअर्थेऽबाधितप्रयोज
नेअसत्प्रतीति ४ अस्यसंसारस्यनिवृत्त्युपायमाह प्रनुध्योति अज्ञानसुप्तिशब्दोक्तंस्वप्नैवविपर्ययइतिवचनात् स्वप्नसुषुप्तिभ्यांविपरीतज्ञानाज्ञानाभ्यांविषयाणांसेवयास्यात्सास्वत्वोऽननिवर्ततेइतिशास्त्रा

स एष यदि प्रकृतेर्गुणेष्वभिविष्यते ॥ अहंकारविमूढात्माकर्तास्मीत्यभिमान्यते २ तेनसंसारपदवीमवशोभ्येत्यनिवृत्तः ॥ प्रासंगिकैः कर्मदोषैः सदसन्मिश्र
योनिषु ३ अर्थेह्याविद्यमानेपिसंस्तर्तिर्ननिवर्तते ॥ ध्यायतोविषयानस्यस्वप्नेनार्थगमोयथा ४ प्रबुद्धचस्वप्नसुप्तिभ्यांसंस्मरन्नात्मवैशसम् ॥ वैतथ्यव्यभि
चारंचनासौध्यायेद्यतोभयम् ५ अतएवशनैश्चित्तप्रसक्तमसतांपाथि ॥ भक्तियोगेनतीव्रेणविरक्तयात्मवशंनयेत् ६ यमादिभिर्गैर्यगपथैरभ्यसञ्चूदयान्वि
तः ॥ मयिभावेनसत्येनमत्कथाश्रवणेनच ७ सर्वभूतसमत्वेननिर्वैरेणाप्रसंगतः ॥ ब्रह्मचर्येणमौनेनस्वधर्मेणमहीयसा ८ यहच्छयोपपन्नेनसंतुष्टोमिति
भुङ्क्षुनिः ॥ विविक्तशरणः शांतोभैत्रः करुणआत्मवान् ९

द्युपदेशेनप्रबुध्यप्रकृतं बोधं प्राप्यात्मवैशसंतुर्विषयसेवपात्मानांसंस्मरन्नसौ पुरुषो विषयाणां वैतथ्यं निष्कृत्वं व्यभिचारमनित्वात्वं च ज्ञात्वा यतोविषयात् भयंसंसारलक्षणस्यात् तत्रध्यायेन्न
संस्मरेदित्यर्थः आत्मसंतुतिरेतिपाठेनस्यामिध्यात्वमनेकांतत्वं च दृश्यमानंसंस्मरन्नित्यर्थः ५ मनसि विजिते सर्वविजितस्यापि कृत्वा मनो विजयप्रकारं वाक् अतइति यतएवमनसोविषये
पुंसंगः संसारहेतुत्वं एव विषयसंगिनामसतांपाथिमसक्तं चिच्छन्नैर्हरीतीव्रेण भक्तियोगेन विषयविरक्त्या चात्मवशं नोपेदित्यन्वयः असतामभंगलानां विषयाणां पथीति वा ६ मनसः स्ववशानपनमेव
नार्त्तिकतुषमादिसाधनसामग्र्यासमुत्पन्नेन परोक्षज्ञानेनानावृत्तलक्षणधीनारायणप्राप्तिः स्यादित्याह यमादिभिरिति अभ्यसः प्रणवमिति शेषः सत्येनभूतहितवचनेन ७ सर्वभूतसमत्वेनसर्वा
तर्पायि योगमपूर्वस्वादिज्ञानेनवत्तद्वस्तुयोगयतानुल्लेख्यैवैववा निर्वैरेणवैष्णवद्वेषराहित्येनाप्रसंगतः विषयरागिभिः सहसंलापादिप्रसंगराहित्येनमौनेनउपासनेनस्वधर्मेणस्वविहितवर्णाश्रमधर्मानु
ष्ठानेन ८ यहच्छयोपपन्नेनैवैतः प्राप्तधनेनसंतुष्टोऽल्लुब्धुद्विद्वान्शांतः भेदकनिष्ठः सतामापदं मित्वा ज्ञात्वा नापतइतिमित्रं साधुद्विषस्यास्तिसमैत्रः मित्रादिदेवतानिष्ठहतिवा करुणोऽयोधोदा
सीनपुस्तसुखान्वशीकृतमनाः ९

पुनरुक्तं ज्ञेयं साहेतेस्मिन् देहेऽसदाग्रहं मदीयं तदीयमिति मेदज्ञानमकुर्वन् प्रकृतेः पुरुषस्य दृष्टत्वेन पथात् तज्ज्ञानं स्वरूपेण ज्ञानेन १० निवृत्तबुद्धयवस्थानः निवृत्तबुद्धेरवस्थानं निद्रादि लक्षणं यस्य स तथा
दूरीभूतमन्यदर्शनं शब्दादि विषयज्ञानं दुःशास्त्रं वा यस्य स तथा चक्षुषार्कमिवात्मनाऽवाह्यातः करणेनाविमिश्रस्वरूपातः करणेन आत्मानं स्वस्वरूप उपलभ्य हृष्टा द्रष्टव्यनामादिप्राणा त देवतानां च स्वस्व
रूपेण दृष्टा तत्र सादादात्मानं स्वातंत्र्यामिणे च एका मुख्या हगे वज्ञानमेव यस्य स तथा ११ प्रारब्धक्षये सति मुक्तलिंगः समुत्पद्यते लिंगशरीरः देवयानेन विरिचलोकमुपागम्यासति ब्रह्म प्रलये अनिरुद्धद्वारेण विरि
चं प्रविश्य नेन सहसत्प्राण आभासः प्रतिबिंबो यस्य तद्वत्प्रतिपद्यते इत्यन्वयः शेषस्य प्रतिबिम्बास्तु देवाः शेषश्च ब्रह्मणः । स परत्र अग्रे ते स्वविषयदर्शकाः । ततः स्वविबद्धारेण परमात्मप्रदर्शनमि
त्यनेन सर्वोपुक्तार्थो ज्ञाप्यते सदाभासविशिष्ट इति सतो बंधुमिति पितृत्वादिना सत्प्राणस्य बंधुभूतं सतो बंधुमर्तानिरावेदयित्वा देः सर्वरूपेषु पूर्णगुणत्वादिना सत्तमं चक्षुः सर्वज्ञ सर्वेषु मुक्तामुक्तप्रपंचेषु
अप्रिभुसूत्रमिव धारकत्वेनाप्युत्तमोत्तमद्वयमसमाधिकम् १२ मुख्यप्राणादिप्रतिबिंबस्या विवभूतपरमात्मप्रदर्शकत्वमुक्तं तत्र प्रतिबिम्बानां विवभ्रमदर्शकत्वप्रकारः कथमित्यत्राह यथेति गगनतलवर्तिनः
सूर्यस्याभासो जले भवति जलस्यापि कदाचित् स्थले भिन्ना दौ भवत्येवं स्थिते यथा स्थलस्थेन भिन्ना दिगतेनाभासेन जलस्थ आभासो दृश्यते ज्ञाप्यते यथा यथा च जलस्थेन स्वाभासेन प्रतिबिम्बेन दिवि स्थितः सूर्यः
विवभूतो वगम्यते एवं वापो जनाभेदः जलस्थ आभासः स्थलस्थेन जले प्रतिबिम्बितं मुखातीरस्थ पुरुषमुत्प्रेष्य तादृश लक्षणमिति यथा ज्ञापयति यथा जलस्थेन स्वाभासेन प्रतिबिम्बेन दिवि स्थितः सूर्यो दृश्यते ज

ज्ञानुबंधे च देहेस्मिन् कुर्वन्न सदाग्रहम् ॥ ज्ञानेन दृष्टत्वेन प्रकृतेः पुरुषस्य च १० निवृत्तबुद्धयवस्थानो दूरीभूतान्यदर्शनः ॥ उपलभ्यात्मनात्मानं चक्षुषे वा
र्कमात्महृक् ११ मुक्तलिंगः सदाभासमसतिप्रतिपद्यते ॥ सतो बंधुं समं चक्षुः सर्वानुस्यूतमद्वयम् १२ यथा जलस्थ आभासः स्थलस्थेनावदृश्यते ॥ स्वाभा
सेन यथा सूर्यो जलस्थेन दिवि स्थितः १३ एवं त्रिदृहं कारो भूतेन्द्रियमनोगुणैः ॥ स्वाभासैर्लक्षितो नेन सदाभासेन सत्यहृक् १४ भूतसूक्ष्मेन्द्रियमनो बुद्ध्या
दिष्विह निद्रया ॥ लीनेषु सत्सु यस्तत्र विनिद्रो निरहंक्रियः १५ मन्यमानस्तदात्मानमनश्चो नष्टवन्मृषा ॥ नष्टे हं करणे द्रष्टानष्टवित्तइवातुरः १६ एवं प्रत्य
वमृश्यासावात्मानं प्रतिपद्यते ॥ साहंकारस्य द्रव्यस्य यो वस्थानमनुग्रहः १७

ले स्थितसूर्यमंडलं व्योम्नि स्थितं विवभूतं सवितुमंडलमवमयति १३ एवं तथा त्रिदृहं कारि कते जसतामसाहंकाराभिमानां शेषः स्वाभासे स्वप्रतिबिम्बैः भूतेन्द्रियमनोगुणैरभिमानिभिर्निद्रादि देवैर्ले
खितो भवत्यनेन शेषारूपेण प्रतिबिम्बेन सत्तद्वत्साक्षितस्तेन दामासेन चतुर्मुखसारूप्यप्रतिबिम्बेन सत्यहंकारमयार्थज्ञानी श्रीनारायणो लक्षितो भवति १४ ननु स्वतः सत्यहंकारेणाभासेनास्या सत्यहंकारमयुपप
न्नस्य स्वास्वतोत्संगस्य संबंधाभासेन लक्षणा नुपपत्तिस्तदनुपपत्तावु कार्या नुपपत्तिरित्यत्राह भूतसूक्ष्मेति इह सत्सारे भूतसूक्ष्मेन्द्रियमनो बुद्ध्यादिपुंजीने नुनिद्रयानष्टवृत्तिषु सत्सु अतिसुषुप्ते यो विनिद्रः
सत्सूक्ष्मोचनः सत्यहृक् अनेन कदाप्यस्य ब्रह्मणोऽज्ञानासंभवादक्षितोऽनजकानुपपत्तिः प्रेक्षावतां हृदि पदं धत्ते १५ परमात्मस्थितिं निरूप्य जीवस्थितिमाह मन्यमान इति योऽनष्टोपिमनो धर्म अहं
कारस्य प्रेक्षात्मानं नष्टवन्मृषा मन्यमानः कदासदा सुखावस्थायानष्टवित्तइवातुरो द्रष्टा जीव इत्यन्वयः अनेन कदाप्यतिनष्ट द्रष्टृत्वं परस्य लक्षणमिति रस्यतदन्वयेति वैलक्षण्यमुभयोक्तम् १६ जीवपरयोर्वै
लक्षण्यज्ञात्वात्कालमाह एवमिति एवमुक्तप्रकारेण ब्रह्माविजीवराशेः परस्य हं जीवो वैलक्षण्यं प्रत्यक्षपृथगुक्त्या लोचयित्वा सत्तुपात्तको जीवः । साहंकारस्य द्रव्यस्य यो वस्थानं स्थितिहेतुरनुब्रह्मसत्ताप्र
तीतिवद्विमानुब्रह्मातीति ज्ञातः तमात्मानं विष्णुं प्रतिपद्यत इत्यन्वयः एकस्यैव परब्रह्मणो वस्थाद्वयमनोच्यते ननु वैलक्षण्यं निश्चायकप्रमाणाभावादितीयमाशंका नित्यहं परमात्मासौ भूतवद्योना किंचन ।
जगन्नाविजीवमज्ञेयः परमात्मा तदाश्रय इत्यनेन निश्चायकेन परिहृतव्या १७

जीवपरयोर्देहानामेव प्रकृतिबंधमोक्षकारणं भुक्त्वा देवहूतिस्तदर्थमाक्षिपति पुरुषं प्रकृतिरित्यादिना त्रिगुणात्मिका प्रकृतिः पुरुषि पापपुण्यलक्षणानि कर्माणि सनंतं भजंतं वनवृणसंभक्ताविति धातुः कर्हि चित्कदापि नाविमुंचति तत्र हेतुरन्योन्येति अनयोः प्रकृतिपुरुषयोर्नित्यत्वादिना शिवादन्योन्यापाश्रयत्वाच्च शरीरं विना पुरुषस्य चेष्टाभावात् पुरुषमंतराणां चेतनत्वेन प्रकृतेरपीतरेतोपकारित्वात् १८ तत्र दृष्टांतमाह यथेति भूमेस्तद्गुणस्य गंधस्य च व्यतिरेकतोभावः विनाभावो नास्ति अपामित्यनेनैव न्याख्यातं बुद्धेः प्रकृतेः परस्य जीवस्य तथाप्युक्तभावो नास्ति १९ इतोपि प्रकृतिबंधमोक्षो न घटत इत्याह अकर्तुरिति अकर्तुः स्वातंत्र्येण कर्तुमशक्तस्य पुरुषस्यापसंसारबंधोपदाश्रयः यः प्रकृतिगुणसमुदाय आश्रयोपसंबंधस्य यदाश्रयः तेषु प्रकृतेर्गुणेषु तत्समुपुरुषस्यातः गुणेभ्य कैवल्यमोक्षलक्षणं कथं न कथमपीत्यन्वयः प्रकृतिगुणानिवृत्त्या तत्कृतसंसारबंधानिवृत्तिरित्यर्थः २० वैलक्षण्यज्ञानेन बंधो निवर्तत इति अनेन मयाऽयं प्रश्नोपि परिहृतो नन्विति तत्राह सत्त्वादिनि भवतो वचनश्रवणात्तत्त्वावमर्शेन तत्त्वाल्लोचनेनोत्पन्नं प्रकृतिबंधमयं सकृद्वृत्तं भयनिमित्तस्य बाह्यातः कारणस्यानिवृत्तत्वात्पुनः संशय रूपं मयं प्रत्यवतिष्ठते प्रत्यवस्थानं करोति नापसरतीत्यर्थः २१ प्रकृतावपसृतायां तद्गुणाः स्वत एवापसरंतीति भावेन तच्चिद्वृत्तिरप्यसंलक्ष्य फलस्वधर्मादिना स्यादिति पूर्वोक्तमेव तत्परिहारत्वेनाह अनिमित्तप्रवृत्तेनेति अनिमित्तेन फलामिसंधिराहित्येन प्रवृत्तेनिरंतरं ननु स्थितेना त एवायं लक्ष्मणातिशुद्धस्वरूपेण चिरं भुक्त्वा

देवहूतिरुवाच ॥ पुरुषं प्रकृतिर्बह्वन्नविमुंचति कर्हिचिद् ॥ अन्योन्यापाश्रयत्वाच्च नित्यत्वादनयोः प्रभो १८ यथा गंधस्य भूमेश्च नभावो व्यतिरेकतः ॥ अपारं सस्य च यथा तथा बुद्धेः परस्य च १९ अकर्तुः कर्मबंधोऽयं पुरुषस्य यदाश्रयः ॥ गुणेषु सत्सु प्रकृतेः कैवल्यं तेष्वतः कथम् २० सकृत्तत्त्वावमर्शेन निवृत्तं मय पुरुषम् ॥ निमित्तस्यानिवृत्तत्वात्पुनः प्रत्यवतिष्ठते २१ श्रीभगवानुवाच ॥ अनिमित्तप्रवृत्तेन स्वधर्मेणामलात्मना ॥ तीव्रधामयि भक्त्या च श्रुतिसंभृतया चिरम् २२ ज्ञानेन दृष्टतत्त्वेन वैराग्येण बलीयसा ॥ तपोयुक्तेन योगेन तीव्रेणात्मसमाधिना २३ प्रकृतिः पुरुषस्यैव दंष्ट्रमाना त्वहर्निशम् ॥ तिरो भवति शनैः शनैः प्रेयो निरिवारणिः २४ मुक्तभोगापरित्यक्ता दृष्टदोषा च नित्यशः ॥ नेश्वरस्याशुभं घतं स्वेमहिम्नि स्थितस्य च २५ यथा ह्यप्रतिबुद्धस्य प्रस्वापो बह्वनर्थकः ॥ स एव प्रतिबुद्धस्य न वै मोहाय कल्पते २६ एवं विदितं तत्त्वस्य प्रकृतिर्मयि मानसम् ॥ युंजतो नापकुरुते आत्मारामस्य कर्हिचिद् २७

वेदांतशास्त्रश्रवणेन संभृतया संपादितया २२ दृष्टतत्त्वेनापरोक्षीकृतविष्णुविदेवतास्वरूपेण योगेनाष्टांगयोगेनात्मसमाधिना मनस एकाग्रताल्लक्षणेन ध्यानेन एव मुक्तसाधनसामग्रीसंपन्नज्ञानाग्निराहर्निशं दंष्ट्रमाना पुरुषस्य प्रकृतिः शनैः शनैः तिरो भवति त्रीनां शं गं त्रीन्पादित्यन्वयः योनिरुत्पत्तिस्थानमग्रे त्वीलप्येति शेषः गधरसयोः पृथिवीजलसमेतत्त्वेन यावत् द्रव्यभावि त्वसंभवेऽपि प्रकृतिपुरुषयोर्द्रव्यत्वेन तदभावात्संयोगमात्रसंबंधलक्षणस्यानालक्षणविभागोपपत्तिर्विशमस्तु को दृष्टातः तत्र चोतनायाग्न्यतिगृह्णातं कथनम् अन्यथा तदुपपादनव्यर्थस्यादिति २९ २४ समूलसमुत्पृष्टायाः प्रकृतेर्धर्मपुनरागतचोरादिवन्नास्तीत्याह मुक्तभोगेति मुक्तभोगत्वं नित्यशो दृष्टदोषत्वं परित्यागहेतुः स्वेमहिम्नि ज्ञानानंदं आत्मके अण्डे वा मेघांके वादिस्वरूपमाहात्म्ये स्थितस्यापरोक्षीकृतस्वबिंबवगवत्पसादादीश्वरस्य तमर्थस्याशुभं दुःखं अक्षं गंतं सारमयं न यत् इत्यन्वयः २५ एतदेव स दृष्टांतं विवृणोति यथाहीति अप्रतिबुद्धस्य निद्रितस्य प्रस्वापो निद्राबह्वनर्थकः व्याघ्रादिनिमित्तभयजनकः स्यात् प्रतिबुद्धस्य निद्राया उचित्य तस्य जाग्रतः २६ दृष्टांतार्थं दृष्टांतिकेनोपजायते एवमिति विदितमपरोक्षितं नामादिमदं देवतानां तत्त्वं निजं रूपं न स तत्तथा तस्य २७

इक्षामीमनुष्ठीपमानश्रेयःसाधनफलं क्वैवमिति यदैवमुक्तप्रकारेण बहुजन्मना कालेनाध्यात्मरतःस्वोत्तमभारभ्यमदंततच्चेपुरतस्तदितरत्रानित्यत्वेनासारत्वेनाब्रह्मभुवनान्स्थलोऽरूपयंतंजातवैराग्योभूत्वामुनिर्निरंतरमदुपासनाशीलोमद्वक्तोभूयसामत्यसादेनप्रतिबुद्धार्थोऽपरोक्षीकृतनामादिमदंतविषयोऽतएवस्वदशास्वरूपज्ञानेनचिच्छन्नसंशयोनिश्चितस्वः स्वसंस्थानस्वरूपावस्थानमदाश्रयं कैवल्यारूपं निःश्रेयसंपुरुषार्थमंजसाप्रोति तंविशिनाष्टि यद्वत्वेति योगीलिङ्गशरीरविनिर्गमेयद्रवत्वानविवर्ततादृशंपुरुषार्थमित्यर्थः २८ २९ ३० प्राप्तस्वातरायातुपहतश्चेदुक्तपुरुषार्थमाप्रोतित्याह यदनेति यदैवसाधनसिद्धस्ययोगोपचितासुअष्टांगयोगमाप्तासुमायासुअणिमादिविभूतिषुबुद्धिर्नविषज्जते अनुभवानीतिनविलंबते अथतदापत्रयस्यांगतमृत्पोरंतकस्यहासःपुनरावृत्तिलक्षणो न स्यात् आत्यंतिकीगतिर्मुक्तिलक्षणास्यादित्यन्वयः नान्योहेतुर्पासांतास्तथातासामप्यहमेवाश्रयइत्यर्थः तास्वनेनाणिमाचैश्वर्यंशुभूयपश्चान्मुक्तावाप्तेर्नमद्वक्तिर्निष्कलेतिध्वनितम् ३१ ॥ इतिश्रीभागवतेमहापुराणेवृत्तीयस्कंधेविजयध्वजकृतटीकायामष्टाविंशोऽध्यायः ॥ २८ ॥ कपिलोभगवानेवंतावद्विरक्तस्यभगवद्वृत्तिसंपन्नपरमात्मोपासनयाजितज्ञानेनस्वरूपाविभक्तिलक्षणकैवल्यमभवतीत्युक्त

यदैवमध्यात्मरतःकालेनबहुजन्मना ॥ सर्वत्रजातवैराग्यआब्रह्मभुवनान्मुनिः २८ मद्रक्तःप्रतिबुद्धार्थोमत्प्रसादेनभूयता ॥ निःश्रेयसंस्वसंस्थानंकैवल्यारूपंमदाश्रयम् २९ प्राप्नोतीहांजसाधीरःस्वदृशाच्छिन्नसंशयः ॥ यद्रवत्वानविवर्ततयोगीलिङ्गविनिर्गमे ३० यदानयोगोपचितासुचेतोमायासुसिद्धस्यविषज्जतेच ॥ अनन्यहेतुष्वथमेगतिःस्यादात्यंतिकीयत्रनमृत्युहासः ॥ ३१ ॥ इतिश्रीभागवतेमहापुराणेवृत्तीयस्कंधेकापिलेयेष्टाविंशोऽध्यायः ॥ २८ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ योगस्यलक्षणंवक्ष्येसबीजस्यनृपात्मजे ॥ मनोयेनैवविधिनाप्रपन्नंयातिसत्पथम् १ स्वधर्माचरणंशक्त्याविधर्माच्चनिवर्तनम् ॥ दैवलब्धेनसंतोषआत्मविचरणार्चनम् २ ग्राम्यधर्मनिवृत्तिश्चमोक्षधर्मरतिस्तथा ॥ मितमेध्याशनंशश्वद्विविक्तक्षेत्रसेवनम् ३ अहिंसासत्यमस्तेयंयावदर्थपरिग्रहः ॥ ब्रह्मचर्यंतपःशौचंस्वाध्यायःपुरुषार्चनम् ४

इदानींतस्यज्ञानस्यसाधनभूताष्टांगयोगप्रकारंवक्ष्यामीतिप्रतिजानीते योगस्येत्यादिना बीजंविष्णुस्तेनसहितस्यवैष्णवस्येत्यर्थः योगस्यलक्षणंवक्ष्येऽस्मिन्नध्यायइत्यन्वयः । सबीजोवैष्णवोद्योगो निबीजस्त्वन्यदैवतः । बीजंविष्णुर्हिजगतःशाखाद्याअन्यदेवताइति । सदितिब्रह्मेतिश्रुते । सतोब्रह्मगंध्यानेपातीत्यतश्चयोगस्यविष्णुविषयत्वज्ञायते १ योगस्तुज्ञानसाधनमेवतस्यकिसाधनमिति तत्राह स्वधर्माचरणमित्यारभ्यसमाधानंतथात्मनइत्येतेनग्रंथेन विधर्माच्चनिवर्तनंयमवदवभासमानानाचशास्त्रानिपिद्वानांपंचविधधर्मादीनांत्यागः संतोषोऽलंबुद्धिः दैवंस्वाहृष्टप्रेरकोभगवान्तदनुग्रहतःप्राप्तेनात्मविद्वद्ब्रह्मज्ञानिनांश्रीपादार्चनम् २ ग्राम्यधर्मोविषयसेवाततोनिवृत्तिःप्रवृत्तिधर्मपागोवामोक्षधर्मरतिर्निवृत्तिधर्मसेवा । शश्वन्मितस्य सव्यंजनस्याशनस्याधेयमुदकस्यनृतींयवायोःसंचरणार्थंचतुर्थमवशेषधेद्विषेवंपरिमितस्यमेध्यस्यशास्त्रविहितस्यान्नस्यादनं विविक्तोदरिस्तस्यक्षेत्रसेवनम् ३ अहिंसाशान्तिनिषिद्धाहिंसावर्जनंमर्त्यमिथ्यावावर्जनंभूतहितकथनवा अस्तेयंस्वाम्यननुज्ञातस्यतृणामस्थान्यग्रहणंयावताशरीरावस्थितिर्भवतितावत्परिमाणोर्थोपावदर्थस्तस्यपरिग्रहः अष्टांगब्रह्मचर्यं स्मरणंकीर्तनंकेलि प्रेक्षणंगुह्यभाषणम् । सकेतोऽप्यवतायश्चक्रियानिर्वृत्तिरेवच । एतन्मैथुनमष्टांगंभवदंतिमनीषिणः । विपरीतंब्रह्मचर्यमेतदेवाष्टलक्षणम् । तपउपवासमित्येवंपर्यालोचनंवा शौचंवाह्याभ्यंतरशुद्धिःस्वाध्यायोब्रह्मयज्ञः पुरुषस्यश्रीनारायणस्यवैदिकहोत्रिकाचरणम् ४

सदापचाद्यासनजयः वैष्णवसिद्धांतादचलनस्थैर्यविषयप्यात्मवष्टमर्धैर्धवा प्राणायामैः प्राणानां जयः श्रोत्रादीन्द्रियाणां शब्दादिविषयेऽयमनसाहृदिस्थितं हारिप्रत्याहारं नामैन्द्रियस्थापनं प्रत्याहारः ५ स्वस्थविष्णोर्धिष्ण्यानां पदादिस्थानानामेकदेशे एकैकावधेयमनसा प्राणस्य वृत्तेर्धारणं वैकुण्ठ्यहरेर्लीलायाः स्रष्टृयादिरूपायाः अभिध्यानं निरंतरस्मरणं तथात्मनो मनसः समाधानमप्रयत्नेन हारीस्थितिः तदुक्तं समाधिरप्रयत्नेन मनसः संस्थितिर्भवेदिति ६ स्वधर्माचरणानुक्तस्य प्रयोगप्रकारमाह एतैरिति असद्विषयसंगेन दुष्टमत एवासत्पथं दुर्गमार्गं वर्तमानं ७ योगे इति कर्तव्यतामाह शुचाद्विषयादिना योगमभ्यसेदित्यन्वयः ८ प्रतिकूलेनेरेवकादिकमेव ९ प्राणायामादिक्रममाह मनइति विरजं रजोगुणरहितं एतदेव सोदाहरणमाह वार्ध्वग्निरभ्यामिति १० प्राणायाधैरिति रागादिदोषान् किल्बषान् जन्मांतरसंचितपापानि दुर्जनसंसर्गावाप्तदुर्गतानि अनीश्वरानैर्धर्माविरोधिनः प्रकृतेः सत्त्वादिगुणान् ११ मनसि विरजसित्तिकर्तव्यमाह यदामनइति यदामनो विरजस्यात्तदा भगवतो हरेः काष्ठांशू

मौनसदासनस्थैर्यप्राणानां च जयः शनैः ॥ प्रत्याहारश्चैन्द्रियाणां विषयान् मनसा हृदि ५ स्वधिष्ण्यानामेकदेशे मनसा प्राणधारणम् ॥ वैकुण्ठलीलाभिध्यानं समाधानं तथात्मनः ६ एतैरन्यैश्च पथिभिर्मनोदुष्टमसत्पथम् ॥ बुद्ध्यायुं जीतशनैर्जितप्राणो ह्यतन्द्रितः ७ शुचौ देशे प्रतिष्ठाप्य विजितासन आसनम् ॥ तस्मिन् स्वस्तिकमासीनः क्रजुकायः समभ्यसेत् ८ प्राणस्य शोधयेन्मार्गं पूरकुंभकरेचकैः ॥ प्रतिकूलेन वाचित्तं यथास्थितमचंचलम् ९ मनोचिरात्स्थाय द्विरर्जजित्वासस्य योगिनः ॥ वाय्वग्निभ्यां यथालोहं ध्मातं त्यजति वैमलम् १० प्राणायामैर्देहदोषान्धारणाभिश्च किल्बिषान् ॥ प्रत्याहारेण संसर्गान् ध्यानेनानीश्वरान्गुणान् ११ यदामनः स्वं विरजं योगेन सुसमाहितम् ॥ काष्ठांशुभगवतो ध्यायेत्स्वनासाग्रावलोकनः १२ प्रसन्नवदनां भोजपद्मगार्हणेक्ष्णम् ॥ नीलोत्पलदलश्यामं शंसचक्रगदाधरम् १३ लसत्पंकजकिंजल्कपीतकौशेयवाससम् ॥ श्रीवत्सवक्षसंभ्राजत्कौस्तुभामुत्तुङ्गधरम् १४ मत्तद्विरेफाकुलयापरीतं वनमालया ॥ परार्धहारवलयकिरीटागदनूपुरम् १५ कांचीगुणोल्लसच्छोणिं हृदयां भोजविष्टरम् ॥ दर्शनीयतमं शांतं मनोनयनं दनम् १६ अपीच्य दर्शनं शश्वत्सर्वलोकनमस्कृतम् ॥ संतं वयसि कैशोरे भक्तानुग्रहकातरम् १७ कीर्तन्यतीर्थयशसं पुण्यश्लोकयशस्करम् ॥ ध्यायेद्देवं स मग्रांगं यावन्न च्यवते मनः १८ स्थितं व्रजंतमासीनं शयानं वा गुहाशयम् ॥ प्रेक्षणीये हितं ध्यायेच्छुद्धभावेन चेतसा १९

प्रीतिं ध्यायेत् नासाग्रेणावलोकनं निरीक्षणं यस्य स तथा १२ काष्ठोत्कर्षेसीभिर्दिक्षीति अभिधानात्काष्ठाशब्दस्य अनेकार्थत्वाद्भविष्यतिः कइत्याशङ्क्य सर्वगुणोत्कृष्टं भगवद्रूपविवक्षितमिति तत्स्वरूपं वाक् प्रसन्नवदनेति १३ लसत्पंकजस्यापिंजल्ककेसरस्तद्वत्पीतकौशेयं वासो यस्य स तथातं श्रवितो वसति यस्य स तथातं भ्राजता कौस्तुभेनामुक्तावढाकंठरायस्य स तथातं मत्तद्विरेफेभृगैराकुलया व्याप्य परार्धान्पन्य च्यवतेन श्रेष्ठानिहारश्च वलयश्च किरीटागंदनूपुरं वपरार्धहारवलयकिरीटागदनूपुराणि यस्य स तथातम् १५ कांचीगुणेनोल्लसंती श्रोणी यस्य स तथातं भक्तानाहृदयां भोजमेव विष्टरं यस्य स तथातम् १६ अपीच्य दर्शनं शश्वत्सर्वलोकनमस्कृतम् १७ कीर्तन्य कीर्तनीयतीर्थं शुद्धं यशस्य स तथातं पुण्यश्लोकाः ब्रह्मादयस्तेषां तु ह्यद्यादिना यशश्भक्तोत्तीति पुण्यश्लोकयशस्करस्तं मनोयावन्न च्यवतेन चलदिसर्वीध्यानसक्तं यथा स्यात्तथा ध्यायेदित्यर्थः १८ हृदयगुहाय शितं इति गुहाशयं प्रेक्षणीयमीहितं चेष्टितं यस्य स तथातम् १९

भगवतोदयितामोदकौगणहरेः। कंठमालाममलंमणिस्मरेतेत्यन्वयः कथंभूतामदोभरातयोदैत्याएवमटास्तेषांशोणितंताधिरमेवकर्मस्तेनदिग्भास्वविता। अरतीनांभद्रानांइत्यभिधानात्। कथंभूतां
मालांमधुव्रतानित्यसुखानांभ्रगापितानांभक्तानांवद्वधाः समूहास्तेषांस्तुतिलक्षययागिरोपघुष्टांशब्दायमानां कथंभूतमणिचैत्यस्यचिन्तामिमानिअनुमुस्यतस्त्वरूपं। ब्रह्माविज्ञाभगवतेनचैत्यस्त
क्षियमाद्धरिः। सचब्रह्माहरेःकंठेकौस्तुभत्वेनभासतइतिवचनात् २७ भगवतोवदनारविंदसंचितयेदित्यन्वयः किंविशिष्टस्यइहजगतिस्तत्पुत्रेषुअनुकंपितपापिपात्राभूतचित्ततपाश्रुतिगूढि
राकारविशेषोपेनसतथा तस्यवदनारविंदस्यांचितमीयत्वेगुणानाह यदिति पद्मवदनारविंदविस्फुरतीकिंचित्संचलतीमकारकुंडलेविस्फुरन्मकारकुंडलेतयोर्वलिगतेननृतेनावियोनितानमलौचरशौच
स्मिस्तत्तथा उदारोनिर्दुष्टोहासोयस्मिस्तत्तथा २८ यच्चश्रीनिकेतनंरममंगलाप्रतनंयच्चसौरभ्यलोहैरालेभिःपरितःसेव्यमानंपस्यस्वयास्वरूपभूतपाभृत्याश्रयासेवितं साक्षान्छीस्तुदरेनपामिदितान्
दाभयादिति वचनात् पत्नीभूतायाःश्रीत्वंभगवदाश्रयादित्यतःस्वयेत्युक्तं यच्चकुटिलावक्राःकुंतलाललाटारंगेनृत्यंतःकेशविशेषास्तेषांवृंदेनसमूहेऽनुष्ठुतंकिंचाजनेनंपद्मइतदशनेनंभ्यानेदित्यन्वयः
कीदृशंमीनद्वयस्यायामत्वपृथुमध्यत्वतनूभयभास्वचेतत्वादिलक्षणांश्रियंकांतिविशेषमधिक्षिपदंथिक्वत् किंचमनोमयंध्यातृसंकल्पनात्मकं उल्लसतीभूर्यत्वनस्योक्तं अंतर्हितेनिगलनंइत्यनेनपदः

कौमोदकींभगवतोदयितांस्मरेतदिग्धामरातिभटशोणितकर्ममेन ॥ मालांमधुव्रतवरूथगिरोपघुष्टांचैत्यस्यतत्त्वममलंमणिमस्यकंठे २७ श्रुत्यानुकंपित
धियेहगृहीतमूर्तेःसंचितयेद्भगवतोवदनारविंदम् ॥ यद्विस्फुरन्मकारकुंडलवलिगतेनविद्योतितामलकपोलमुदाह्रासम् २८ पच्छ्रीनिकेतमालिभिःपरि
व्यमानंभृत्यास्वयाकुटिलकुंतलवृंदजुष्टम् ॥ मीनद्वयश्रियमधिक्षिपदजनेन्रंध्यायेन्मनोमयमतंद्रितउल्लसद् २९ तस्यावलोकमधिकंरूपशानिधोरतापद्म
योपशमनायनिसृष्टमक्षयोः ॥ स्निग्धस्मितानुगुणितंविपुलप्रसादंध्यायेविंविगतभावनयागुहायाम् ३० हासंहरेरवनतासिललोकतीव्रशोकाश्रुतागमने
शोषणमल्लुदारम् ॥ संमोहनायरचितंनिजमाययास्यभूमंडलंमनुसुतेमकरध्वजस्य ३१ ध्यानायनंरहसितद्रुहलाभरोपमासकरुणायैतत्तुहितकुंठ
किं ॥ ध्यायेत्स्वहृत्कुहरकेवसितस्यविष्णोर्भक्त्याद्र्यापितमनानपृथग्दिदक्षेत् ३२

।स्यनिरंतरंकरेव्यत्वंसूचयति २९ हृदयगुहापानिहितस्यहरेरवलोकंविगतभावनयापूर्णभक्त्याचिरंध्यायेदित्यन्वयः कदाहनिर्गन्धर्वविंशति अभिःशिति अधिकंरूपमात्रंरूपमात्रंरूपमात्रं
।पटीपस्याकरुणयाऽतिघोरस्यापन्नयस्याध्यात्मिकादिलक्षणस्यापशमनायविनाशायनितरांछटंनिमित्तम् किंचित्स्निग्धेनस्मितेनानुगुणितंसांद्रीकृतम् विपुलःपृष्णःप्रसादःप्रसन्नस्यस्यतत्त्व
।म् ३० हरेर्हासंमंदस्मितंध्यायेदित्यन्वयः कीदृशमवनतस्यासिद्धस्यलोकस्ययस्तीत्युत्पन्नःशोकास्तापत्रयोद्भूतस्तत्रिभित्तान्यश्रियानिनेषांमागरःसमुद्रस्तत्रिवोरेणगोपयतीत्यवनगच्छिन्नोदकी
।सोकाश्रुतागमनविशोषणस्त्वंअत्युदारमनुग्रहाभिमायम् किंचहेमनुसुते निजमाययास्वेच्छामकरध्वजस्यकामस्यसंमोहनायराचितंअस्यहरेर्भूमंडलंचिन्तयेदित्यन्वयः ३१ तस्यैकान्यपदध्यानाय तान्
तस्यसमन्नायप्रविश्याष्टवपुर्धर्मानांदिशति ध्यानायनमिति रस्येकातेस्विस्यस्वहृत्कुहरकेनिजहृदयगुहायामवसितस्यानिशितादस्थानस्यावेष्णोस्तद्दयानापनर्मेकावज्जलानांभक्त्युत्पत्ति
।यन्वयः किंचिन्नृण्डरुपासांद्रयाधरांभ्रमाऽऽकरुणायितारक्तवह्निमानाश्रितेतनवःसुकुमाश्रितेहिजादंतापवकुंदकुम्भानितेषांपांक्तिर्यस्मिन्तत्तथोक्तं यदानीरितिकर्मरूपमात्रं इत्येति काहेमद्वे
।लक्षणंजलंभक्त्यापस्मिन्नेवार्पितमनाभिरपरीकृतचित्तपदंध्यायेतदेवदिदक्षेत् द्रष्टुमिच्छेत् पथक्तादितरन्मुक्तिदानुत्वेनचित्तयेदित्यन्वयः ३२

देहएवसर्वेषामङ्गं ज्ञायमीति तिष्ठामीत्यात्मत्वेनाभिमतोपतस्तस्मात्तदभजनं मरणएवमवसीति देहात्मत्वमनिरासावाह यधेति यथापुत्रादेरात्मत्वेनाभिमतान्मर्त्योन्मरणशीलो देहः पृथक्प्रतीयते तथापुरुषो जीवित्वात्मत्वेनाभिमतो देहाद्विभक्त्यन्वयः अपिपदेन देहात्मवादस्य निवृत्तत्वं सूचयति रेतोधातुवटकणिकेत्यादिवाक्यात् १८ इदानीं जीवपरधात्मनो रपि मेदएवेत्याह यथोल्मुकादिति यथात्मत्वेनाभिमतानुल्मुकादेस्तदाह कोमिः पृथङ्मतः ३९ तथाभूतेंद्रियांतः करणात्पंचभूतदशेंद्रियमनोम्यः प्रधानात्प्रकृतेः जीवसंज्ञितारसंसारिणश्च दृष्टा सर्वज्ञो ब्रह्मसंज्ञितः आत्मा परमात्मामवान्पृथगेत्यन्वयः ४० भिन्नेषु जीवेषु स्थितस्य परमात्मन उपस्थितप्रकारं कथयति सर्वभूतेष्विति सर्वभूतेष्वंतर्गम्यतेनात्मानं हरिमीक्षेत सर्वभूतान्प्राप्त्यनिहरावाधारत्वमेतत्किंचानन्यभावेन तस्यैतत्पर्यायि रूपाण्यभेदेनेक्षेत अभेदेनेत्युक्तिविहायानन्यभावेनेति वचनमनर्थहेतुत्वाच्च ज्ञापाणामन्यत्वमावना सर्वधानकार्येति चोक्तनाय किंच भूतेष्वपि जीवेष्वपि तदात्मतां तस्य हेरादानादिकर्तृत्वाच्चैतत् अनेनानुमाह्वानुमाहकत्वचोत्तेन जीवपरमात्मनोर्भेदः पारमार्थिक इत्युक्तं भवति आदानकर्तृत्वं भूतविषयं न स्वविषयेति तत्पुत्रत्वात् ४१ अधिष्ठानवैलक्षण्यादधिष्ठातृरूपाणां वैलक्षण्यं न शक्यनीयमिति इममर्थं तदृष्टौ तत्समर्थयते स्वयोनिरिति यथैकं ज्योतिरग्न्याख्यं स्वयोनिरुकारेण पुकाष्ठेषु योनीनां दाहूणां गुणवैषम्यादाद्द्रिष्टुं कृत्वा दिवैलक्षण्यात् नानाविधलक्षणामेतमतीपतेतथाऽप्रकृतौ प्रकृतिकार्येणैव गती स्थित आत्मा हरिः विलक्षण इव प्रतीयते कचिद्ब्रह्मात्मार्थ्याभिव्यक्तिमान्कापि अल्पसामर्थ्याभिव्यक्तिमानित्यादिद्वेषेण ४२ मधितार्थमाह तस्मादिति यस्मात्सर्वस्यादयः जीनारायणः तत्प्राप्तात्स्वा

वि० अ०

२९

यथापुत्राच्च वित्ताच्च पृथङ्मर्त्यः प्रतीयते ॥ अप्यात्मत्वेनाभिमतो देहादेः पुरुषस्तथा ३८ यथोल्मुकाद्विस्फुलिगाद्ब्रह्माद्वापि स्वसंभवात् ॥ अप्यात्मत्वेनाभिमतो देहाह कोमिः पृथङ्मतः ३९ भूतेंद्रियांतः करणात्प्रधाना जीवसंज्ञितात् ॥ आत्मा तथापृथक् दृष्टा भगवान्ब्रह्मसंज्ञितः ४० सर्वभूतेषु चात्मानं सर्वभूतानि चात्मनि ॥ ईक्षेतानन्यभावेन भूतेषु च तदात्मताम् ४१ स्वयोनिरुपयथा ज्योतिरेकं नाना प्रतीयते ॥ योनीनां गुणवैषम्यात्तथात्मा प्रकृतौ स्थितः ४२ तस्मादिमांस्वांप्रकृतिर्देवी सदसदात्मिकाम् ॥ दुर्विभाव्यां पराभावात्स्वरूपेणावतिष्ठते ४३ अन्वयव्यतिरेकाच्च साक्ष्यात्मा व्यभिचारिणः ॥ वैतर्क्यव्यभिचारं च निद्रांतेत्यानुचितयेत् ४४ ॥ इति श्रीभामवते महापुराणे तृतीयस्कंधे एकोनविंशोऽध्यायः ॥ २९ ॥ देवहूतिरुवाच ॥ लक्षणं महादीनां प्रकृतेः पुरुषस्य च ॥ स्वरूपं लक्ष्यतेऽमीषां येन तत्पारमार्थिकम् १

धीनां जडप्रकृतिर्देवी कार्यरूपेण चोत्तमानां तदभिमानिर्निर्देवी चित्प्रकृतिश्च सदसदात्मिका कार्यकारणव्यापिनो दुर्विभाव्यां ब्रह्मादिभिरपि निरूपयितुमशक्या पराभावात्किं कथ्यतु तत्तत्त्वेनैव स्थित्वा निरस्त साम्यातिशयेन सर्वदोषविधिनेन सर्वगुणपूर्णैर्नात्रिकालेणैकप्रकारेण स्वरूपेणावतिष्ठत इत्यन्वयः तदुक्तं सर्वभूतस्थमीशो गजेतारप्रकृतेरपि । अविशेषं देवैकं चित्पद्मविमुच्यत इति ४५ त्रिदावलोकन्यायेनोपासकस्येत्यंभावात्तर्कं चिन्त्येति अन्यदेशेन्यरहितदेशेन्यरहिते काले च सत्त्वलक्षणादन्वयव्यतिरेकात्सिद्धोपश्रवसाभादीभ्यस्तद्विज्ञासो न हि द्रष्टुं हृदयं विचारिणोपैवेक्षत इति श्रुतेः आत्मा पञ्चाग्रेति यदादत्तत्वादेः सर्वव्यापी परमात्मोदेषलक्षणं तल्लक्षणं व्यभिचारिणः अनित्यस्यास्य प्रपंचस्यैवैतर्क्यमिष्ययोजनत्वमप्यभिचारमनित्यत्वं च निद्रातिशालो मूर्त उत्थाय चित्तपदे देवहूतिप्रसादजनकमितिशेष इत्यर्थः ॥ ४४ ॥ इति श्रीभामवते महापुराणे तृतीयस्कंधे विजयध्वजकृतटीकायामेकोनविंशोऽध्यायः ॥ २९ ॥ एतत्तत्त्वज्ञानं न्योऽज्ञानं चाष्टांगयोगेन तत्सत्प्राप्त्यवगुह्य सनया जायत इत्यभिहितं अधुना भक्तियोगस्य तारतम्यमभिधीयते स्मिन्नप्येतत्तत्संज्ञपितुं सामान्यतो ज्ञातमपि विविच्य ज्ञातुं महादिवि लक्षणं पृच्छति देवहूतिर्लक्षणमित्यादिना येन लक्षणं नैवासीत् महादिवि

७१

वक्तव्यार्थिनियममाह यथेति यथासांख्येषुक्तंथाकथितंमहदादिलक्षणज्ञानं पुरुषार्थोपयोगिस्वादितिशेषः अन्यशास्त्रोक्तं कनस्यादितितत्राह षण्मूलमिति यत्सांख्यमूलं तद्वृक्षमण्यवक्षतेमाहादिविधे
 यैः तद्वृक्षमण्यमवृहीत्यन्वयः पद्मायथायथावत्सांख्येषुक्तंथाकथितंमैवहीत्यन्वयः सांख्यमूलत्वाल्लक्षणस्येत्यर्थमिति उक्तं षपीममर्थविस्तरेणवृहीत्याह भक्तियोगारथेति भाष्यकारं २ लक्ष्मणमिति
 योगमार्गेणालंबैराग्याभावतस्यचंचलस्वसंभवादतोविरागमताभाव्यतस्तत्प्रकारोपवक्तव्यइत्याह विरागइति पुरुषःसर्वतोविरागोविश्वतरागोभवेदितियेनालोलीवलोकस्यगर्भवासादिलक्षणभाविविधः
 कर्मसंसृतीर्ममाचक्षेत्त्यन्वयः पद्मायेनसंसृतीर्नाशनेनविरागोभवेत्साहृज्ज्ञानोत्पत्तिमाचक्षेदेति १ कालस्वरूपज्ञानमपिपुरुषार्थोपयोगीतितद्विषयमश्रंकरोतिकालस्येति जनाःयद्वेतोर्षेयकालना
 अस्तवमयनिमित्तात्कुशलं कुर्वतिपरेषामुत्तमानां सकाशादपिपरस्योत्तमस्यचतेतवईश्वररूपस्यैश्वर्यमूर्तेःकालस्यस्वरूपमाचक्षेत्त्यन्वयः वत्तादुतं स्त्रीत्वादिदंबोद्धुमशक्यं तथापिस्त्रस्रतादाचलकास्यामि
 त्यामंत्रयामि वतत्त्वामंत्रणेदुतइतिवाहवः ४ ऋषिदेवादिष्वेकंप्रत्ययमश्रः किंनस्यात्कमितिमांमतीत्याशंक्यतस्पताहशमश्रवचनमभुत्वाभावादिहोकेतवज्ञानमवर्तनायावतीर्णत्वात्स्वयेवसदर्थ
 इतिभावेनाह लोकस्येतिलुक्प्रकाशइतिघातोःप्रकाशोज्ञानंलोकस्यपरमात्मज्ञानमपिप्रयोग्यस्यजनस्वसंसाराण्युमुक्तोरित्यर्थः हितापयोगभास्करःज्ञानयोगादित्यस्त्वभाविरासीः किललोककेशदिवती

यथासांख्येषुक्तंथाकथितंयन्मूलंतत्प्रचक्षते ॥ भक्तियोगस्यमेमार्गंवृहद्विस्तारशःप्रभो २ विरागोयेनपुरुषोभगवन्सर्वतोभवेत् ॥ आचक्ष्वर्जवलोक्तस्य
 विविधाःकर्मसंसृतीः ३ कालस्येश्वररूपस्यपरेषांचपरस्यते ॥ स्वरूपंवतकुर्वंतियद्वेतोःकुशलंजनाः ४ लोकस्यमिथ्याभितरेचक्षुषाश्रिरंमुप्तस्यतम
 स्यनाश्रये ॥ श्रांतस्यकर्मस्वनुविद्वयाधियावमाविरासीःकिलयोगभास्करः ५ मैत्रेयउवाच ॥ इतिमातुर्वचःश्लक्ष्णंप्रतिनंद्यमहामुनिः ॥ आबभाषेकुह
 श्रेष्ठपीतस्तांकरुणार्दितः ६ श्रीभगवानुवाच ॥ भक्तियोगोबहुविधोमार्गैर्भाषिमिमाव्यते ॥ स्वभावगुणमार्गेणपुंसांभावोविभिद्यते ७ अभिसंधाय
 योहिंसादंभमात्सर्यमेवच ॥ संरंभीभिन्नद्वग्भावमप्यिकुर्यात्सतामसः ८ विषयानभिसंधाययशश्चैश्वर्यमेवच ॥ अर्चादावर्चयेद्योमांपृथग्भावःसराजसः ९

अन्यस्येदृक्तामर्थ्याभावादिदंसंभावितंच वातांसंभावयोःकिलेतिच अवतारसाफल्यमेवोपपादयति अचक्षुषइत्यादिना प्रत्यक्षतोहृदयमानत्वाच्चक्षुर्हीनस्त्वचनंन्याहसमिरेदस्यतउर्कचिरंमसुहरेति
 धर्माश्रयेऽपारेतमस्यावैद्यालक्षणंऽनादितत्त्वमनुस्यशयानस्य तत्फलमाह मिथ्याभितरेति बोधकाभावादप्यथाज्ञानिनोदेहाद्यभिमानित्वादतत्फलमाह श्रांतस्येति कर्मसुपुण्यपापलक्षणेष्वनु
 विद्वयानुरक्तयाधियाश्रांतस्यानवस्थितोरिति ५ मातुर्वचःश्रुत्वाकपिलेनभगवताकिमुत्तरंप्रत्युदेइतीतरबोधपरिहृति मैत्रेयइति अर्दगतावेतिघातोःकरुणामर्दिनोःगतःत्यनेनकृत्वैवदल्लवस्वेका
 नमिर्यसाचि ६ पुरुषार्थसाधनेषुभक्तिर्धर्मस्यध्यायान्पादजप्रथमतस्तत्प्रकारंनिरूपयति भक्तियोगइति भाषिनिर्तोदयादिगुणपूर्णंमन्मातःसास्त्रमार्गैर्भाव्यतेनिरूप्यते बाहुविद्येनिमित्तमाह स्वभा
 वेति सामसाधिसंभावोद्बोधकसत्त्वादियुग्मेदेनभावोभक्तिर्विभिद्यते सामसादिभेदेनानाभवतीत्यर्थः ७ बाहुविध्यपदंशंपति अभिसंधायेति । योहिंसांरोपद्रवंदंमधर्मैवजवृत्तिमात्सर्यंचाभिसं
 धायमनसिक्लृप्ताहरिभकेषुसंरंभीगृहद्वेषोभिन्नद्वग्भावस्त्वयथायंदर्शोमयिभावंकुर्यात्सतामसमक्तइत्युच्यतइत्यन्वयः ८ शब्दादिविषयानुविद्वयार्थमप्यश्रज्ज्वलःशराचैश्वर्यदायकतामिषास्त्वत्कल्प
 बोधोयतिमावोभयार्चयेत् सपृथक्भावस्तद्रूपाणाभेददर्शोअर्चादिरित्यनानातेषांरूपाणाभेदपञ्चनृजसोभक्तः ९

यः कर्मनिर्हारपापक्षयमुद्दिश्यमायजेत् परस्मिन्सर्वोक्तमेवमितदर्थं कर्मार्थं चोद्दिश्ययजेत् यष्ट्यर्थादिस्त्वान्ममेव कर्तव्यमिति वा मायजेदपृथग्भावः मद्रूपाणां भेददर्शितात्किञ्चिदुक्तः राजससात्वि
कर्मोर्भेदपृथग्पृथग्भाववेवनिमित्तं न त्वर्थादावर्चनमज्ञस्य विहितत्वात्तज्ज्ञस्य गुणहेतुत्वान् तदुक्तं अज्ञोर्भेदेवार्चायामन्यथादोषवान्भवत् । तत्र त्वर्चयन्सुगुणवानप्यर्चादोषवानिति १० दि
गुणभक्तिलक्षणभक्ति मद्रूपेतियथानुधीर्गंगाभसोगतिरविच्छिन्नातया मद्रूपश्रवणमात्रेण यस्य सर्वगुणाश्रयेति सर्वगुणानां श्रयेति चेन्न यद्यस्मिन्सत्ता सर्वगुणमूर्तिरित्यर्थः तस्मिन्मायमनोगतिरविच्छिन्ना
निरंतरा ११ तेन क्रियमाणस्य निर्गुणस्य भक्तियोगस्य लक्षणमुदाहृतं हीत्यन्वयः आत्यंतिकमक्तिलक्षणं भूते अहैतुकीति १२ सार्ष्टिसमानैर्नर्थ १३ तद्वक्तिकलमाह येनेति येनात्यंतिकम
क्तियोगेन निर्गुणान्त्रिलिंगधारीन्द्रियाणि अतिव्रज्याति क्रम्यसंस्तप्येत्यर्थः मद्रूपापचिदानंददेहेन मयितत्तायै औक्तस्य स्थित्यै उपपद्यते योगो भवतीत्यर्थः १४ एतादृशमस्तुत्पत्तौ कसाधनमत
माह निषेधितेनेति निषेधितेनानिमित्तेन निष्कामेन निरंतरासंभितेन अनिमित्तइति पाठे यथा फलाभिसंधिरहितो भवति तथा निषेधितेनेत्यर्थः अष्टवर्षाद्व्यवसृज्यतेत्यादिब्रह्मविहितेन स्वधर्मैवाकि
यायोगेन भगवत्पूजा लक्षणयोगेन कर्मयोगेन वानातिर्हिंसे गमाभ्युपद्रवहितेन १५ मद्रूप्यानां केशादिप्रतिमानां दर्शनादिभिर्मूर्तेषु जीवेभ्यो नर्वाहितेन मद्रूपानपावस्य रणलक्षणोपासनाया उत्तरेन भूत

वि० अ०
१०

कर्मनिर्हारमुद्दिश्य परस्मिन्वातदर्थं यजेत् ॥ यजेद्यष्ट्यमिति वा पृथक्भावः ससात्त्विकः १० मद्रूपश्रुतमात्रेण मयि सर्वगुणाश्रये ॥ जनो गतिरविच्छिन्ना
धार्गंगाभसौ बुधौ ११ लक्षणं भक्तियोगस्य निर्गुणस्य मुदाहृतम् ॥ अहैतुक्यव्यवहिताया भक्तिः पुरुषोत्तमे १२ सालोक्यमाष्टिसार्मीप्यसारूप्यैकत
मित्युत ॥ दीयमानं न गृह्णाति विनामस्ते वनं जनाः १३ स एव भक्तियोगाख्य आत्यंतिक उदाहृतः ॥ येनातिव्रज्यान्निर्गुणान् मद्रूपावोपपद्यते १४ निषेधि
तेनानिमित्तेन स्वधर्मेण महीयसा ॥ क्रियायोगेन शक्तेन नातिर्हिंसेण नित्यशः १५ मद्रूप्यदर्शनस्यार्ष्टपूजास्तुत्याभिवंदनैः ॥ भूतेषु मद्रूपानपासत्येना
संगमेन च १६ महतां बहुमानेन हीनानामनुकंपया ॥ मैत्र्या चैवात्मतुल्येषु धर्मेन नियमेन च १७ आध्यात्मिकानुश्रवणात् प्राप्तं कीर्तिनाम ॥ आर्ज
वेनार्धसंगेन निरहं क्रियया तथा १८ मद्रूपेणापि यद्येतैः परिसंशुद्ध आशयः ॥ पुरुषस्यांजसाभ्येति श्रुतमात्रगुणं हि माम् १९ यथावा तस्मात्तद्वत्तत्त्वं
यथाशयात् ॥ एवं योगरतं चेत आत्मानमविकारिणम् २०

हितेन वचसाऽसंगमेन दुर्जनसंगराहित्येन १६ महतां स्वोत्तमानां बहुमानेन हीनानां स्वाध्यायानामनुकंपया तुल्येषु स्वसमेषु मैत्र्या भिन्नभावेन ज्ञानात्तद्व्रक्षणभावेनेत्यर्थः १७ साध्याद्विकानुश्रव
णाद्वेदात्तशास्त्रश्रवणात् आर्जवेनाऽनकमुद्रितेनार्पाणां पठितानां संगमेन निरहं क्रियया देहादावहं मतावर्जनेन १८ मद्रूपेणोर्ध्वपुंड्रादिधारणादिना स्वधर्माद्यनुष्ठानफलमाह यहाँति पुरुष
स्योपासकस्य पद्विदवाक्यितैरेतैः धर्मादिभिरनुष्ठितैः अंतःकरणमाशयः पारितः शुद्धः स्यात्तदांजसा कालक्षेमंतरेण श्रुतमात्रगुणं केवलं गुणा एव श्रुतानदोषापस्येति श्रुतमात्रगुणस्त्वंबंजसा तन्मामभ्येती
त्यन्वयः गुणाः श्रुताः सविरुद्धाश्चैव इत्यादिवाक्यं हि संवद्विती १९ परिशुद्धाशयस्य हरीमनः प्रसादमकारं वक्ति यथेति यथाऽऽक्षयात्पुष्पाङ्गागत्यवात्तयोवात्त एव यो यरत्तदपार्थोपापमात्रं
केशानुष्ठीति वक्तुं करोति सुवमुक्तसाधनाख्ययोगेन हरारैर्तयद्विकारिविशयविकाररहितं चेत आत्मानं हरिप्रसादाभिमुखं करोतीत्यन्वयः अनेन निर्गुणभक्तियोगवद्विदिकमन्त्रियोगेन लब्धमूत्कारवा
त्प्राप्तो भवान्भवतीत्युक्तम् २०

१०
२०

रूपभेदविद्विःशुद्धाविरूपविशेषज्ञाःउभयतोदत्तउत्तराधरदंतयुक्तावहृपदःशरभादयः चतुष्पादोगशदयः द्विपांमनुष्योदणहीनः ३० ब्राह्मणादिलक्षणःश्वत्वारारवर्णाःभ्रतृणोदेसदंयरोःपः तत्रब्राह्मणे
ष्वप्युपवेशमात्राशुक्षानेन जातापरोक्षज्ञानेनवेदश्रोत्रिमउच्यते । अर्थज्ञेयेदार्थज्ञःश्रुतिरुक्तः ३१ वेदार्थसंशयच्छेदावेदः जातावेकवचनं स्वस्यस्वतंत्ररूपहरेर्यथैकरोतीतिस्त्वर्थज्ञःतत्र त्रैलोक्यपर
स्वरक्षणलक्षणपूर्णधर्मकर्तृत्वाद्विद्वः मुक्तसंगोरुहः अस्यविवरणंनदोग्धेति आत्मनःस्वरयधर्मनदोग्धामगवत्वमसादमरेणकर्मफलमनकाक्षमाणोभ्यानुत्तरः ३२ हस्तान्गुहकान्मन्यपिपिता
शेषंक्रियार्थश्चमन्यपितसमस्तक्रियाफलश्चात्मरतिश्चमन्येदमनोरतिश्चसमन्यपिपिताशेषेक्रियार्थमिरातिः भक्त्यानारीपत्तेनक्षीपतइतिनरः पूर्णभक्तिःब्रह्माश्रेष्ठः पूर्वेष्टेःपश्यवचतुर्लोकब्रह्मणोप्युत्तरोसित
किंनेत्याह मयीति ३३ परमुत्तमं अहरिःकर्त्ता सृष्टाजनकोपस्यसोऽकर्त्तातस्मात्समदर्शनविद्वोऽपब्रह्मज्ञानवतः यद्वापरमुक्तोसंसारारवस्थायांभुतमुत्पन्नपुत्रंजब्रह्मणःसमपदिच्छंवादपश्यामीति सप्त
दर्शनाच्छास्त्रेषुसम्पदार्शिनः एवंतारतम्यज्ञानवतार्किकर्तव्यमित्याह मनसोति अत्रजीवकलपेतिद्विरातृत्वाव्याख्येयंजीवकलयासैहैतानिरयावरादिनह्यातानिभूताःनियनसाबहुमानयनोभरोभगवान्
जीवकलयाऽनिरुद्धाख्याशेनेषुषाविष्टसदालपत्तेनस्थितइतिवभिर्भरंप्रमोदियमुपास्तिर्यौग्यस्थेतिज्ञातारसिद्धयितिज्ञातव्यम् ३४ उक्तार्थमुपसंहारति भक्तियोनश्चेति हेमानविमयातउभक्तिप्रयोगश्च

रूपभेदविदस्तत्रतत्त्वोभयतोदतः ॥ तेषां बहुपदः श्रेष्ठाश्चतुष्पादस्ततो द्विपात् ३० ततो वर्णाश्चत्वारस्तेषां जाहाण उत्तमः ॥ ब्राह्मणेष्वापि देवज्ञो ह्यर्थ
ज्ञोऽप्यधिकस्ततः ३१ अर्थज्ञात्संशयच्छेता ततः श्रेयान्स्वधर्मकृत् ॥ मुक्तसंगस्ततो भूयान्नदोग्धाधर्ममात्मनः ३२ तस्मान्मध्यर्पिता शेषक्रियार्थास्मरति
नरः ॥ मध्यर्पितात्मनः पुंसो मयि संयस्तकर्मणः ३३ न पश्यामि परं भूतमकर्तुः समदर्शनात् ॥ मनसैतानि भूतानि प्रणमेद्ब्रूवामयम् ॥ ईश्वरो जीवः कलया
प्रविष्टो भगवानिति ३४ भक्तियोगश्च योगश्च मयामानव्युदीरितः ॥ ययोरेकतरेणैव पुरुषः पुरुषं व्रजेत् ३५ यत्तद्भगवतो रूपं ब्रह्मणः परमात्मनः ॥ परं
प्रधानात्पुरुषाद्वैवंकर्मविच्छेदितम् ३६ रूपभेदास्पदं दिव्यं काल इत्यभिधीयते ॥ भूतानामहदादीनां यतो भिन्नदशां भ्रमम् ३७ यतोऽप्रविश्य भूतानि स्रु
तैरस्य सिलाश्रयः ॥ स विष्णुवास्तुयोधियान्नेयः कालः कलयतां प्रभुः ३८

[illegible]

आत्मजायादिष्वर्थमयताज्ञानफलमाह संदृष्टमानेति एषामात्मजायादीनाम् ७ क्वचिद्व्याख्याभट्टिनामनोदुःस्वप्नितसंदीर्घागत्वादसरोपसंसारइतिदिरक्तो विषयतिस्त्वमेवेति तत्राह आक्षिप्तस्ते
ति मायया मोहकशक्त्या ८ कूटं च न मेव धर्मो यत्र ते पुनं च न धर्मो यत्र ते पुनः ९ स्वानां तत्रेषु साधनेषु दुःस्वप्नां यतीकारं सुखं न नानाद्विरक्तो न न्यादित्यर्थः ९ ननु वृद्धौ च दास्यपित्रौ च धर्माणां
सुप्तं शिशुः । अथ कार्यज्ञानकृताम च व्यामनुराजवीवितियया कया विविधया कुटुंबगणस्य विहितत्वाद्विरक्त्या तस्यामेव हान् दोषः स्यादतो न विना गोभूषयित्वा शंकायाश्च विविधैः तैसा विनागात्तमद्यापान
केनाद्यः पात एवेत्याह अथैरिति विभागेऽनेन दिकमकार्यं शतं महाविषादि विहितत्वात्तत्त्वानोपश्रयं परस्मात्तवचन । पोष्यजनमुक्तमेव स्थभोला १० अतिवृष्ट्यनामृष्टिव्याधिमोजरनाशानि
नाकुंठितजीवनस्य वृत्तिं कथयति वार्तायामिति पुनः पुनरारब्धाया मृणद्रव्याद्यानीतमोवृषादिनोपक्राताया वार्ताया द्वापिनोरक्षयणिष्यदिलक्षणाया लुप्यमानाया विनाशमच्छंत्वा लुभगाभ्यं इति धा
तोर्लोभेन परद्रव्यादेस्ताल्लक्षणेनाभिभूतोऽत एव निःसत्त्वः सत्त्वगुणभूयो बलाहितो वा परार्थे चौर्येणादिना परद्रव्यादाने स्पृहा कुरुत इत्यन्वयः ११ परार्थमप्यशक्तेन स्तकुटुंबभरणकल्पय चरमावस्था

संदृष्टमानसर्वांगेषामुद्वहनादिना ॥ करोत्यविरतं मूढोदुरितानि दुराशयः ७ आक्षिप्तार्त्तमद्रियस्त्रीणामसतीनां च मायया ॥ रहोरचितं सल्लापैः शिशूनां
कलभापणैः ८ गृहेषु कूटधर्मेषु दुःस्वप्नेष्वतद्रितः ॥ कुर्वन् दुःस्वप्नतीकारं सुखं न नानाद्विरक्तो न न्यादित्यर्थः ९ जयैरापादितैर्गुणैर्वा हिंसयेतस्ततश्चतार ॥ पुष्पातिये
षां पोषेण शेषभुग्यात्यधः स्वयम् १० वार्तायां लुप्यमानाया मारब्धायां पुनः पुनः ॥ लोभाभिभूतो निःसत्त्वः परार्थे कुरुते स्पृहाम् ११ कुटुंबभरणक
ल्पो मंदमाग्यो वृथोद्यमः ॥ श्रिया विहीनः कृपणो ध्यायञ्छसति मूढधीः १२ एवं स्वभरमाकल्पं तत्कलत्रादयस्तदा ॥ नाद्रियं ते यथा पूर्वकीनाश इव गो
जरम् १३ तत्राप्यजातनिर्वेदो भ्रियमाणः स्वयं श्रुतैः ॥ जरयोपात्तवैरूप्यो मरणाभिमुखो गृहे १४ आस्तेव मया पत्याद्यैर्गृहपाल इवाहरन् ॥ आमयेनाप्र
दीप्ताग्निरल्पाहारो लपचेष्टितः १५ वायुनोत्कमतो तारकफसंरुद्धनासिकः ॥ कामश्वासकृतायासः कंठो घुस्सुरायते १६ शयानः परिशोचद्भिः परिवीतः स्वबं
धुभिः ॥ वाच्यमानोऽपि नूतने कालापाशवशगतः १७ एवं कुटुंबभरणे व्यापृतात्मा जितेन्द्रियः ॥ भ्रियते रुद्रतां स्वानामुरुवेदनयास्तधीः १८ यमदूतौ त
दाप्राप्तौ श्रीमौ स्रग्भ्रंसेक्षणौ ॥ सदृष्टात्रस्तद्वदयः शकृन्मूत्रं विमुञ्चति १९ यातनादेहजावृत्त्यपार्श्वं द्वागलेबलात् ॥ नीयते दीर्घमध्यानं दंष्ट्रा राजभटाय यथा
२० तयोर्निर्भिन्नहृदयस्तर्जनैर्जातवेपथुः ॥ पथिश्च निर्भक्ष्यमाणजातौ वंस्वमनुस्मरन् २१

माह कुटुंबभरणकल्पइति श्रियासंपदाशरीरकान्यावा श्रसिति दीर्घश्वासं करोति मूढधीः कर्तव्यमुद्विहितः १२ कीनाशः कर्षकः गोजरमुल्लेखनासमर्थ इत्यर्थः १३ स्तत्राप्यजातनिर्वेदो भ्रियमाणः तस्यामवस्थायामपि १४ अपत्याद्यैरवस्था अवज्ञानेन दत्ताश्रमाहरन् गृहपालः श्वेव गृहमास्त इत्यन्वयः संसारिणोऽपि तस्यामवस्थायामपि दुराशयो
नोत्पद्यत इत्याशयेनाह आमयेनेत्यादिना १५ यस्य कासश्चासाम्याकृतायासः पूर्णक्लेशः कंठो घुस्सुरायतेऽनुकारशब्दं करोति ममातुराकिमपि न श्रूयन्त्यन्वयः उत्कृष्टता निर्वर्तकत्वा उत्तारमुद्वर्तक
श्लेष्मात्वेन संरुद्धनासिका यस्य स तथा अनेनासनशयनानुत्पन्नस्यापामो विरागो नाभूद्वाहरेयो ह्याभ्यामिदं १६ १७ तस्यासत्याग्रवस्थायाह एवमिति १८ मरिष्यतः पश्यत इत्यन्वयः यमदूतादि
भि यदा मरिष्यन्त्यास्ते वदामूत्रं शकृन्मूत्रं विमुञ्चति रभसेन कोषवेगेन सह वर्जमानेर्न भेषयो भूतौ तयोर्का १९ नरकदुःखमोहमोहोपायानां देहस्तस्मिन्मावृत्त्यपवेष्टव्यः २० २१

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ १ ॥

नरकशक्तिमच्छतोदशमाह क्षुत्तुडिति बालुकाभिसिक्ताः २२ यमसादनं यमशृङ्गनरकमित्यर्थः २३ द्वाभ्यामेवेति वाशब्देन दशदिनानि पक्षमासश्च गृह्यते तदुक्तं त्रिभिर्मुहूर्तैर्द्वाभ्यां वादिनैर्दशभिरेव वा । पक्षान्मासेन वा याति यमलोकमिति मृत्यु इति यातनानरकम् २४ स्वानुष्ठितदुष्कृतानुसारेण नरकदुःस्वानुभवंति आदीपनमित्यादिना स्वगात्राणां स्वावयवानाम् २५ आत्मवैशस्यमात्मनो हिंसा २६ रोधनं शूलबाधे विष्ठागते २७ बाहुल्यात्संश्लिष्य यातनां ब्रवीति यास्तामिक्षेति २८ तानातिर्द्वैवर्तते किं नुसमीप एवेत्याह अत्रैवेति तदुपपादयति यातना इति इहास्थितो केराजापि निर्दयः पूरुषास्त्रिंशदष्टा इत्यर्थः वैशब्देन दंष्ट्रेषु स्वर्गिण्यपीति दर्शितम् । सामीप्ये च यमने च एव शब्दो वधारण इति च २९ कीदृशाः पापिन एव विषनरकभोगभोग्या इति तत्राह एवमिति उभयं मुदुङ्गपुदुङ्गचि स्रज्यतयोः कुटुंबोदरपोषणयोः फलम् ३० यः पापकृत्स एव नारकं पथानमाप्नोति नान्य इत्याह एक इति कुशलादितरत्पापं तदेव पापं शंबलं पश्यत तथा चरकलेवरं भूतद्वेहेण भूतपोषितम् ३१

क्षुत्पृथ्वीतीर्कदवानलानिलैः संतप्यमानः पथितमबालुके ॥ कृच्छ्रेण पृष्ठे कशया च ताडितश्चलत्यशक्तोऽपि निराश्रयो दके २२ तत्र तत्र पतन्त्रं श्रांतो भूलितः प नक्ष्थितः ॥ तथा पापी यसानीतस्तमसा यमसादनम् २३ योजनानां सहस्राणि नवतिर्नवचाध्वनः ॥ त्रिभिर्मुहूर्तैर्द्वाभ्यां वानीतः प्राप्नोति यातनाम् २४ आदीपनं स्वगात्राणां विष्टयित्वोल्मुकादिभिः ॥ आत्ममांसादनं क्वापि स्वकृतं परतोपि वा २५ जीवतश्चात्राभ्युद्धारः श्वश्रुधैर्यमसादने ॥ सर्पद्विभक्तदंशा धैस्मरद्विश्वात्मवैशसम् २६ छंतनं चावयवशोगजादिभ्यो भिधावनम् ॥ यातनं गिरिशृंगेभ्यो रोधनं बंधगर्तयोः २७ यास्तामिक्षां धतामि स्रौरवाधा श्रयातनाः ॥ भुंक्ते नरो वानारी वामिथः संगेन निर्मिताः २८ अत्रैवनरकः स्वर्ग इति मातः प्रचक्षते ॥ यायातनवैनारक्यस्ता इहाप्युपलक्षिताः २९ एवं कु टुंबविभ्राण उदरं भर एव वा ॥ विस्त्रये हो भयं प्रेत्य भुंक्ते तत्फलमीदृशम् ३० एकः प्रपद्यते ध्वानं हित्वेह स्वकलेवरम् ॥ कुशलेतरपाथे यो भूतद्वेहेण यद्वृतम् ३१ दैवेनासादितं तस्य शमलं निरये पुमान् ॥ भुंक्ते कुटुंबपोपस्य हृतवित्त इवातुरः ३२ केवलेन ह्यधर्मेण कुटुंबमरणोत्सुकः ॥ याति जीवो धतामिक्षं चरमं तमसः पदम् ३३ अधस्तान्नरलोकस्य यावती र्थातनास्तुताः ॥ क्रमशः स्वमनुक्रम्य पुनराव्रजेच्छुचिः ३४ ॥ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे तृतीय स्कन्धे एकत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३१ ॥ ॥ ३२ ॥ ॥ ३३ ॥ ॥ ३४ ॥ ॥ ३५ ॥ ॥ ३६ ॥ ॥ ३७ ॥

मनुदेहादिबन्धनापमपिरित्यप्यगच्छति किनेत्याह देवेनेति कुटुंबपोषणस्य तस्य च्छमलं देवेन पुण्यपापयोर्निर्पन्ना हरिणा सादितं प्रापितं पुत्राभिरप्येतदेव भुंक्ते परित्यक्तं न ह्यहोनि देवाधीनत्वात् यथाह तपि च आतुरो वा दैवोपनीतं दुःखं भुंक्ते तथेति ३२ यास्तामिक्षा यातनाः प्रस्तुतास्तासां भयेतामिक्षा उतामिक्षा भिद्ये रपंतस्ताधनं चाह केवलेनेति योसुरभकृतिर्जीविः केवलं नैकेनाथयेण हरिभक्त द्वेषलक्षणेन तमसः पदमेषकारस्यैकस्थानं चरमं पश्चात्तनं पुनरावृत्तिरहितमयतामिक्षं तामिक्षाभिव्योर्गम्यतीत्यन्वयः दिशब्दः अनुत्थानवाची दुःस्वानुभवो वास्तव्यवाची वा । तामिक्षां धत्तामिक्षां द्वौ नित्यौ संप्रकीर्तितौ विविधा कर्पसुचितं तामिक्षां यातीत्येतदर्थं सुचको वा ३३ अथेषा पुनरावृत्तिरस्तीत्याह अस्तादेति अत्र मनुष्यलंके पुनः पुनः स्वकर्मोत्पत्तयोरनिवृत्त्यातिपापफलमो गच्छति पुनः स्वर्गपाति अशुचिश्चेन्नरकपाति पुनर्दरिद्रः पुनरेव पापीति वचनात् ३४ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे तृतीय स्कन्धे एकत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३१ ॥ ॥ ३२ ॥ ॥ ३३ ॥ ॥ ३४ ॥ ॥ ३५ ॥ ॥ ३६ ॥ ॥ ३७ ॥

अस्मिन्मध्यवेसंसारसारज्ञानलक्षणवैराग्यायगर्भसादिदुःखानुभवप्रतिपाद्यते तस्माद्विरक्तौभक्तिसाध्यब्रह्मज्ञानायमयतेतद्वति तन्नरकैकर्मफलमुत्सृज्यवृद्धिपेणनरकोकैषासौर्वासाद्विरजविदेह
गतोदेवाधीनेनकर्मणाशरीरस्वीकारायपुष्पमुक्ताचपरितरेतोविदुप्रवेशरूपेणऋतुकालेपोनिह्वाराक्षिपाउदरप्रविष्टोभवतीत्यन्वयः । सूक्ष्मलेशलवश्चक्षुषुदृग्भ्रुकणाणवदतिह्लाद्युः । स्त्रियांयात्रानु
टिःपुंसिलवलेशकणाणवद्वत्यमरः । कणतिनिबीलबीतिकणः १ स्त्रियाउदरप्रविष्टस्परेतसःकालेकमेणशरीराकारतयापरिणामप्रकारंकिं कलिलमिति तुशब्दाच्छेजिस्वर्षकमाह कालिलरक्षयातुर
सःश्रित्वाचर्यास्तुल्यंभवति । कर्कधुरीपत्काठिण्योपेतमांसःपिंडतुल्यःपेशीयाससंबीतद्वान्भवति मनुष्यादीनामयंविशेषःनपक्ष्यादीनामडोंपेडाकारवन् । नानाविधायगर्भवृद्धिःकर्मभेदःद्वविष्यति । अतो
नानाविधग्रंथेगर्भसंस्थानमुच्यतश्चिवचनात् अंडंवेतिविकल्पोक्तम् २ बाह्वंश्यादिभिरगेरवयवैर्युक्तोविग्रहोदेहोभवतिलिगमस्यपुच्छिगादिलक्षणस्यछिद्रस्येंद्रियद्वारस्यदोदवत्यतिः धातवस्स्वगादयः
सप्त आचीतःसंबोधितः ४ सप्तमेमासेगर्भस्थस्यज्ञानोत्पत्तिरित्याह सप्तमइति जगत्यांकर्मभूयोनियगतानिजन्मानिकर्माणिचस्वकृतानितथाचदेवस्यहरेर्भायिषेच्छयाकटाक्षितयात्मन स्वरयवंपंच
ऋषिर्ज्ञानवान्स्मरते कचित्स्मरतिक्वचिद्विस्मरतिवेदनयाशस्तत्वादितिद्योतनायआत्मेनपदसंधिकार्यभावश्च ५ तत्रतत्स्यवेहयानाप्रकारंकिं यातुरिति आतुरोरोगीतम्यसंगतःपयासौपरनःखदेह

श्रीभगवानुवाच ॥ कर्मणादैवतत्रेणजंतुर्देहोपपत्तये ॥ स्त्रियाःप्रविष्टउदंपुंसोरेतःकणाश्रयः १ कलिलंत्वेकरात्रेणपंचरात्रेणबुद्धिदम् ॥ दशाहेनतुर्कर्मधुदे
श्वंडंवाततःपरम् २ मासेनतुशिरोद्वाभ्यांवाह्वंश्याद्यंगविग्रहः ॥ नसरोमास्थिचर्मणिंलिगच्छिद्रोद्ववस्त्रिभिः ३ चतुर्भिर्धातवःसप्तपंचपिःक्षुतुद्वदः ॥ ४
द्विर्जरायुणावीतःकुक्षौभ्रमतिदक्षिणे ४ सप्तमेजन्मकर्माणिगतानिस्मरतेऋषिः ॥ जगत्यांयानिदेवरूपमाययावंध्यमात्मनः ५ यातुर्जन्मद्वान्नयानौरे
स्यातुरसंमतः ॥ आस्तेविष्णुत्रयोर्गतेसजंतुर्जंतुसंभवे ६ कृमिभिःक्षतकंडूंगःसौकुमार्यात्प्रतिक्षणम् ॥ मूर्च्छामामोत्पुरुल्लेशस्तत्रैश्वर्यैश्वर्यैर्तुहः ७ कटुनो
क्ष्णोष्णलवणक्षाराम्लादिभिरुल्लवैः ॥ मातृभुक्तैरुपस्पृष्टःसर्वांगोत्थितवेदनः ८ उल्लेबनसंवृतस्तस्मिन्नात्रैश्वर्यहिरावृतः ॥ आस्तेकृत्वाशिरः
कुक्षौभ्रमुपस्पृष्टशिरोधरः ९ अकल्पःस्वांगचेष्टायांशकुंतद्वर्षजरे ॥ तत्रलब्धस्मृतिर्देवात्कर्मजन्मशतोद्वदम् ॥ स्मरन्दीर्घमनुषासंगर्भकिंन
मविंदते १०

यात्रामप्रोतिष्ठथायमिति अन्नादीनामवेशस्तुअप्यदिनीनाप्रमाडोनाभिमूलादुत्पन्नाजरायुमुखबं

निर्भियास्यद्वारसंबद्धोष्ठपुटुंविक्कमलदंडनाडीवत् सहारेत्यर्थः तस्मान्निवासस्थानमाह सजंतुर्जंतुःसह्यर्तमानं अनेनैवात्रैवेतिविवृतं जंतुनासंभवेपस्मिन्तत्तथातस्मिन् अनेनजंतुनामनवसान
भयपरंपरोत्पत्तिः सूचिता ६ इदानीतस्पृष्टःस्वानुभवप्रकारमाह कृमिभिरित्यादिना अनंचकंडूश्रेणपुष्यस्यसप्ततकंडूंगः ७ कटुर्भरीचितःक्षुद्रव्यादित्यमोंग तक्षिणःसपेयः उष्णयामिद्वयं क्षा
रंदग्धमत्स्यस्थिचूर्णमाम्लश्लादिंसंज्ञःउल्लवणैरतिक्लेशैरुपस्पृष्टउपपन्नः सवर्गेपृथितयात्पन्नोदनायपस्यनथा ८ भुक्तेलेष्टुशिशोर्धरेयस्यसदथा ९ मार्कंडेयपिपुपुनसंवादेकथितमेतत् ।
नाडीचाप्यायिनीनामान्भ्यांत्वस्मिन्बध्यते । स्त्रीणांतथांनसुषिरेसानिवद्धाद्यजायते । कनतेमुत्पन्नानिस्त्रीणांगर्भोदेरेतथा । तैराप्यायिनदेहोसौजनुर्विद्विमुपनिवे । नारीकेलकल्यहस्तकोशंवृटि
मूर्च्छति । तद्वत्प्रयाप्यसौवृद्धिसकोशोद्योमुखस्थितः । एवंवृद्धिक्रमाद्यातिजंतुःस्त्रीगर्भसंस्थितः । तलेतुजानुपाश्वर्गांकारयोर्न्यस्ववर्तते । अगह्यौचोपरिगस्यजान्वावरयतथागन्धी । जानुपुष्टयाने

मेजोपुष्येयनासिकाम् । रिफजौचपाभेदस्थीवाहजंघाबहिरियताविति । शकुंतोतुत्पन्नपक्षःपक्षी शितस्तनुकुतःअर्थोत्पन्नःकुतःपक्षोपस्यन्नतथोतिवा ! एवंद्विष्यमानस्वतस्त्ववाजागतिरसंज्ञक
 ह्यतइत्याह तमेति तत्रगर्भवैवाच्छ्वास्मृतिर्येनसतया जन्मशतोद्भवकर्मपुण्यपापलक्षणस्मरन्दीर्घमनुष्यासंकुर्वन्द्दीतस्मिन्गर्भेकिनामविंदते । स्वकर्मवशाज्जाग्रादिगर्भस्वत्वात् जाग्र
 विमानाज्जाग्रादिमलभतइत्यर्थः १० लब्धस्मृत्याचगर्भवासासारताविज्ञानस्तस्तस्यततोनिष्क्रमणप्रयत्नवक्ति आरभ्यति तिष्ठाम्ःकृपेः सोदरः किमेस्यादितिसंशयोपेतः । उदरंलब्धयःभोक्त
 इत्यभिधानात् ११ इवोपिनिर्ममनायस्वपयकोनिष्कलःकिंतुहरेःप्रसादएवप्रयोजकइनिभावेनतंभगवंतंस्तौति नाथमानइति । नाथनापृष्याप्रापामितिधातुः । एवंविधगर्भवासोमाभूदितिनाथमानात्
 भोमः विबुधयाश्रोतुमनोद्भवगहेतुभूतया ऋषिरितिपदेन । तच्चज्ञानेतुदेशानांगर्भस्थानांमविप्पति । उत्तमानामृषीणांशप्यन्वेषादहजन्मगमिनिवाक्यंसूचयति । समग्रपदद्विषयिण्यस्यसतथोक्त ।
 चप्रयत्नद्विषयाप्याहुर्हृषीकापीतिचाप्युतेति १२ स्तुतिस्तत्रसिद्धैर्गुणैरुतमत्रगतेर्वाद्वावपिपक्षोनोपपन्नौ । तस्यबुद्धेर्जन्मशतोद्भवकर्मवेषयत्वेन चरितार्थत्वादनवगाहत्वेनगुणेष्वाशादतइत्यस्तुहृषी
 काचिदित्याशंक्यहरिशकेरिचिन्त्यमहिमत्वेनसर्वैयुक्कमितिभावेनतदुचितैर्गुणैस्तौति तस्योपसन्नमित्यादिना योसोदैवाल्लब्धस्मृतिःसोह्येनहरिणाऽसतोऽशुभस्यप्रमेदशीगर्भवाल्लक्षणागातिरकदिज
 स्यहरेर्लसच्चरणारविंदशरणंजामि किंविशिष्टस्यतस्योपपन्नंशरणगतंजगदवितुः । अवरक्षणइति । इच्छयाभक्तानुग्रहलक्षणयाभुविआत्तलीलातनोः स्वीकृतरामकृष्णादिलीलावतारस्य प्र

जारभ्यसममाम्मासाल्लब्धबोधोपिवोपेतः ॥ नैकत्रास्तेमूतिवातैर्विष्ठाभूरिवसोदरः १३ नाथमानोऽक्रुषिर्भीतःसप्तवध्रिःकृतांजलिः ॥ स्तुवांतंविबुधया
 वाचायेनोदोर्षेतः १२ जीवउवाच ॥ तस्योपसन्नमवितुर्जगदिच्छयात्तलीलातनोर्भुविलसच्चरणारविंदम् ॥ सोहंत्रजामिशरणंनकुतोभयंमेधेनेदशीग
 तिरदर्शस्तोनुरुपा १३ यस्त्वब्रवद्वद्वकर्मभिरावृतात्माभूतंद्रियाशयमयीमवलंब्यमायाम् ॥ आस्तेविशुद्धमविकारमखंडबोधमातप्यमानहृदयेवसि
 तंनमामि १४ यःपंचभूतरचितेऽवहितःशरीरेच्छन्नोयथैन्द्रियगुणार्थविदात्मकोहम् ॥ तेनाविकुंठमहिमानमृषितमेनंवंदेपरंप्रकृतिपूरुषयोऽपुमांसम् १५
 यन्माययोरुगुणकर्मनिबधनेस्मिन्सांसारिकेपथिचरंस्तदतिश्रमेण ॥ नष्टस्मृतिःपुनरयंप्रवृणीतलोकोयुक्तयाकयामहदनुग्रहमंतरेण १६

प्यस्यदेवदत्तवत्सभयत्वेकिंशरणंजनेनप्रयोजनमित्यतउक्तंनकुतोभयमिति अभयंप्रतिष्ठाविंदते । युक्तास्त्वहरपःसतादगेन्पात्रेभुतिरत्रममाणम् १३ योभूतंद्रियाशयमयीमाकाशादीनिर्लभूता
 निभ्रोभादीनिदर्शयिष्याणिआशयोमनःएतदात्मनाविकृतांमायांप्रकृतिमवलंब्यप्रवर्तकत्वेनाश्रित्यपुण्यपापलक्षणैःकर्मभिरावृतात्मास्तुक्तःकर्मबद्धोजीवइवअत्रास्मिच्छरिरेआसे तुहाब्देनात्यंतवैलक्षण्य
 मनयोरस्वीतिदर्शयति तुच्छयेनाम्बुरिहितमितिश्रुतेः । वैलक्षण्येस्पष्टमाह विशुद्धमिति अविकारमस्तिजायतइत्यादिविकारशून्यम् । तत्रहेतुगर्भविशेषणमाह अखंडेति अखंडबोधोअपरिच्छिन्नज्ञा
 नम् । यथतापत्रयेणतप्यमानहृदयेनिरस्ततापत्रयत्वेनावसितम् निश्चितम् हरिंनमामिअत्यन्वयः । सत्पञ्चज्ञानमनंतंब्रह्मयआत्मनितिष्ठन् इत्यादिश्रुतिः १४ एतदेवनिवृणोति यःपंचोति आत्मब्रह्मात्मा
 मासःहंद्रियाधिचक्षुरादीद्रियाणिगुणान्सत्वादीनर्वाञ्छदादीनुपभोग्यतयावेतिन्ययतइतिइन्द्रियगुणार्थविदहंपथापंचभूतचतेशरीरेच्छन्नोवसामितथापंचद्रियगुणार्थवत्त्वज्ञोविष्णुःशरीरेच्छन्नोवहितोसह
 स्वेनस्थितः तेनहरिणाभिरुहोहमविकुंठमहिमानमृषिसर्वज्ञंप्रकृतिपुरुषयोःश्रीब्रह्मणोःपरमेनंपुमांसंवदइत्यन्वयः स्वप्रत्यक्षविषयत्वादेनाप्तयुक्तम् । स्वप्रेमप्रथमांभंगिराकृपेःअनारसंबरादिरधृतोदया
 चत्रमणम् १५ तन्मेरणयैवतद्गुणमितिफडाक्षितमितिस्पष्टयति यन्माययंति यस्यहरेर्मयिपेच्छयाऽधीनयापक्तस्योरुभिर्महद्भिःसत्त्वादिगुणैःकर्मभिश्चनितगवशंनपरिवर्ततथाशक्तिरसंसारमिषा
 नेपथिचरमपंलोकः पुनस्तदतिश्रमेणतापत्रयातपतापेननष्टस्मृतिर्नष्टज्ञानोमहतोहरेरनुग्रहंभेराल्लक्षणमंतरेणविनाकमःपुन्यात्तद्विनिर्मुक्तमितममस्वाधीनिशरणंनकुंठिरित्यन्वयः १६

भा.सू.

अवस्तदनुग्रहेणैवतज्ज्ञानमित्याह ज्ञानमिति यः कलयः सुखतयः सः भूमादेवैकैकालिकमतीतजन्यादिविषयमेतज्ज्ञानमेव सद्वादिदित्यद्यस्माद्वहमेष्टत्वाद्भूयसंत्वंत्वात्पद्मयोपशमनायमजमेत्यन्वयः न केवलमयं वासित्येव सन्ध्याप्येवमिति भावेनोक्तम् स्थिरचरैरेष्विति अनुवर्तिताऽन्तर्यामिन्वेनानुगततांशानन्तानिदृषाणियस्यसतथा अनुगतजीवत्वलक्षणस्यमनानेनसाधयेवौतास्तोतिभावेनोक्तम् जीवैति जीवानां कर्मपदवांसांसारमार्गमनुवर्तमानाः १७ इदानीमात्मनोगर्भादाशुनिर्मणामिमांश्चिन्तापपत्ति देहीति अन्यदेहविवरेषामनुदेहादेर्वर्णानोऽसुखिषमपूर्यक्षूपपतितोयातुर्जटाश्रिताशु शंसं देहः इत्येदेहाद्विषयसुनिर्णयमिति च नृन्मसां नृकृत्यतीताः कृत्यवशिष्टास्तस्मिन्स्वविषयान्मासान्गणयन् नृपणधर्मांश्चैव भवताकदातुनिर्वाप्त्येति तेषां स्पष्ट इत्यन्वयः १८ एतद्देहाद्वयमिति चिन्तनं मर्त्येनैव च भवतोऽसौ सर्वस्वाभ्येयानित्याशयेनाह येनेति हेईश अस्तौ दशमाभ्योऽभ्येन भवाद्येनोपारुपेण देहाभिवगद्विषयान्ति सग्राहितः सदीननायोमगवान्स्वेनैव कृतेन तु पृथु भक्तस्त्वैकियत इत्यादि भवतुर्गोत्रमार्गं । कोनायतमसितस्य देहः कृतस्य मसिनिर्धिष्ठस्युपकारमस्य देहरेजोऽलविनाकुपोतनकोपिचतुस्रस्यैव इत्यर्थः करोति चेद्भवादाशुवर्णान्ति तदित्यनेन भवाद्येनैव तु कृत् १९ दशतद्व्यहोतज्ञानं लमाह पश्यत्यपमिति सप्तमप्रयोज्ञानं द्विषाणियस्यसतथोक्तोऽपि जीवोऽस्य देहरेजोनिर्देहशरीराणां जीवानां भेदमलक्षणमेतज्ज्ञानीनामापि यदस्य आप्येन हिरण्यानुदेहीत्यपि विषयान्मासां हानेन पृथगिति

ज्ञानं यदेतददधात्कतमः स देवैर्कालिकैश्चिरचरेष्वनुवर्तितांशः ॥ तं जीवकर्मपदवीमनुवर्तमानास्तापत्रयोपशमनाय वयं भजेम १७ देहान्यदेहा विवरं जठ
रग्निना स्रक्विष्णून् रूपपतितोऽश्रुतमदेहः ॥ इच्छन्नि तो विवसितुं गणयन् स्वमासान्निर्वास्य ते कृपणोर्भगवन्कदानु १८ येनेदृशीमतिमोदशमास्यई
शसंग्राहितः पुरुदयेन भवादृशेन ॥ स्वेनैव तुष्यतु कृतेन स दीननाथः कोनामतत्प्रतिविनांजलिमस्य कुर्यात् १९ पश्यत्ययं धिषणयाननुमत्तवाग्निः शरीरमे
दमशरीरवदस्य देहे ॥ यद्वत्तया स तमहं पुरुषं पुराणं पश्ये बहिर्हृदि चैत्यमिव प्रतीतम् २० सोऽहं वसन्नापि विभो बह्वदुःखासांगार्त्तान्निर्जगमिषे बहिरंशूपे ॥
यत्रोपयातमुपसर्पति देवमायामिथ्यामतिर्यदनुसंस्तुतिचक्रमेतत् २१ तस्मादहं विगतविह्वल उद्धारिष्य जात्मानमाशुतमसः मुहृदात्मनैव ॥ मृत्योश्च धाव्यस्त
न मेतदनेकरं ग्रंथं मामेभविष्यदुपसादितविष्णुपादः २२

श्रुतेर्मेधाभिधानाहंनसमवायिचमुच्यतेति श्रुतिः । अत्राधिकदृष्टान्तमाह अशरीरवर्धितं अशरीरः परमात्मा अशरीरंचेति श्रुतिः यथापचयिष्वेभेदपद्यतितथेति अनेनज्ञानरूपेनैतत्संयुक्तं तन्मिरूपयेन्नोक्तं
अपचयितुमशक्यं ननु तदेवादर्शयति सोहंतपुराणंपुरुषचैत्यं यिच्चाभिमानिनंचतुर्मुखमिवहृदिवाहृदयमतीति विज्ञातं पश्येत्संपश्यत्यन्यथाः एतादृशं ज्ञानं देवानामेव योऽयं न तदितरेषां ह्युक्तं न स्तथाप्यं न तुक्तं तदज्ञानं
तुक्तेवानां गर्भस्थानां भविष्यतीति २० न केवलमेतच्छान्तवर्तमानविषयं किंत्वेत्येव द्विषयमपीति भावं नाह सोहमिति भोविभोह्यदुःखवासवसज्जनुभवव्यपितोऽहंभां हृदि विषयन निर्दिशति तेषां विषयं तु न च दृष्टमपि
किंकारणमात्राह अत्रेति घटवर्धिरंधकूपेऽज्ञानलक्षणमहंतं उपपातं पतितं मादेवस्य मायायामकृत्यानिर्भेतामिध्यामतिदेहेहंममेत्यादिलक्षणोपसर्गितव्याप्नोति ततश्चकिमग्राह यद्वान्ति यदच्युष्ट्याः प्रे
थ्यामतेरुत्पन्नं नंतरमेतत्संस्तुतिचक्रजननमरणादिलक्षणं संसारमंडलं भवत्यतस्तत्पर्यः २१ तस्मात्किं निरणादीतितत्राह तस्मादिति परमाहर्भाकिरूपमेतत्सारमंडलं भवति तस्मादहं हृदयमहं हृदयमिह
सर्वं धोहिरैरनुग्रहोदविगतविक्रमोभूत्वा तमसो नरकात्मानमाहृदिरिष्यत्यन्यथाः मूयः पश्चाद्यद्येतदनैकरं प्रमतेकानर्थाद्वारं त्यसंनंममिधेयं ज्ञानमिति कृत्वा अज्ञां तदव्यक्तात् तत्प्राप्तिरिति
अनिनहरिचरणशरणस्य सुखरूपस्यात्मोद्घारेन कोपि प्रयास इति सूचितम् २२

वि. सं. ५८

۱۰۰

भगवन्तौ हिरेव हिमः । ऽगणितप्रभावं हि ध्वनयन् गमं स्थस्य प्रसूतिप्रकारं वाक्ते एवामिति । अण्वादि कुलउत्पत्त्यमानस्य तत्क्षणे ज्ञानं भवतीति चोतनाय सपद्युषि मित्युक्तं । ऋषिब्रह्मा लक्ष्मीश्वादि विहङ्गाः पुष्पः
सर्वोपशान्तिर्कर्मदशायामेवोक्तं सच इति । अवाचीनमद्यः शिरसम् २३ सेनवायुना देने देरानिमानेन पूर्वमुपस्पृष्टः सत्सारमन्यभूत्तने देहाभिमानेन सदेति वा । विरोधः कृतस्त्वदादीनां दितरपि दितरं । हेनपत्
प्रमथं धर्ममन्त्रमपि कर्मिदमेव सर्वत्र प्रधानमिति ध्वनयति । गतस्मृतिर्नष्टजन्मांतरज्ञानः २४ विद्वेदभूः स्थानं यस्य स तथा । विद्यावोऽवदितत्पद्यदिति धादिज्ञानं कृत्स्नि । रोदण तेनोत्पद्ये । हृद्ययेन विपरीता
मिति यनुष्यवात्सनामतः २५ परच्छंदमन्यस्यामिमेतं प्रत्याख्यातुं न पेक्षितमिति निराकर्तृमनीश्वरोऽममर्थः २६ अगुचिपर्येकजन्ममभिन्वाद्गुद्वेदोक्तप्रधाने शरुदित्त्वेन तत्पदितोपे २७ आत्त
चमृष्टुपनूतनत्वं चंदं शाः सूचीमुखाभशकाः सूक्ष्ममक्षिकाः कृमिकर्मणि कीटम् २८ पंचवर्षपर्यंतं शैशवं तत आसप्तमवर्षात्कौमारं तत आदशवर्षात्स्वौगंडं । आज्ञानादिति अन्वयः । अकुरुते भिमानेन मिति शेषः २९
सहदेहेन मानेन देहाभिमानेन विग्रहे वैरमात्मनोऽताय स्वस्थनाशाय कामिषु विषयलालसेषु ३० सहदेहेन तं पतद्विचृणोति भूतैरिति । अहंमेत्यसद्वाहोदुराशेऽयं पातः तथानाम् २९ तदर्थमहं

श्रीभगवानुवाच ॥ एवं कृतमतिर्गर्भं दशमास्यं सपद्युषिम् ॥ सद्यः क्षिपत्यवाचीनं प्रसूत्यै सृतिमारुतः २३ तेनोपस्पृष्टः सहसा कृत्वा वाक्शिरजातुरः ॥ वि
निष्कामति कृच्छ्रेण निरुच्छ्वासो गतस्मृतिः २४ पतितो भूयः सृष्टमूत्रे विद्याभूरिव चेष्टते ॥ रोक्ष्यति गतज्ञानो विपरीतां गतिं गतः २५ परच्छंदं न विदुषा पु
ष्यमाणोऽनेन सः ॥ अनभिप्रेतमापन्नः प्रत्याख्यातुमनीश्वरः २६ शायितोऽगुचिपर्येकजंतुः स्वेदजदूषिते ॥ नेशः कंडू एनैर्गानासासनोत्थानचेष्टने २७
तुदं त्यामत्वं चंदं शामशका मत्कुणादयः ॥ रुदंतं विगतज्ञानं कृमयः कृमिकं यथा २८ सत्वेव शैशवं भुक्त्वा दुःसंपौगंडमेव च । अलब्धार्थी पितो ज्ञानादि
मन्युः शुचार्पितः २९ सहदेहेन मानेन वर्धमानेन मन्युना ॥ करोति विग्रहं कामी कामिष्वंताय चात्मनः ३० भूतैः पंचभिरारब्धे देहे देहबुधो सकृत् ॥ अहं ममे
त्यसद्वाहं करोति कुमतिर्मतिम् ३१ तदर्थं कुरुते कर्म यद्वोयाति संसृतिम् ॥ तमो विशतियद्वोदेयेनामौ मर्त्यजन्मनि ३१ येन याती दृशं क्लेशमविद्याकर्मबंध
नम् ३३ यद्यसद्भिः पथि पुनः शिश्रोदरकृतोद्यमैः ॥ आस्थितोरमते जंतुस्तमो विशति पूर्ववत् ३४ सत्यं शौचं दयामौनं बुद्धिः श्रीर्हीर्यः शः क्षमा ॥ शमो दमो
ममश्चेतियसंगाद्याति संक्षयम् ३५ तेष्वशातेषु मूढेषु संक्षितात्माव सायिषु ॥ संगं कुर्याच्छोच्येषु शोषिक्रीडासृगेषु च ३६

शेषसद्वाहहटीकरणाय येन कर्मणा बद्धः ३२ एतदेव स्पष्टपाति येनेति । ईदृशं नरकादिलक्षणं क्लेशमविद्याकर्मबंधनं च ३३ मनुष्येनेः पुरुषार्थहेतुत्वात् कथं निश्चयमत्राह । यदीति । पथि पुरुषार्थहेतौ मनुष्य
योऽप्रौष्ठितो जंतुः शिश्रोदरयोः पोषणे कृतञ्च मः प्रयत्नोपैस्तेतया तैरसद्भिर्जाविपरमात्मा च भेदविद्विश्वासुरमकृतिभिः सदयदिरमते तर्हि पूर्ववत्तमो विशतीत्यन्वयः ३४ शुचि साधनसत्प्रादिगुणवत्त्वे कथमसत्सं
गोचरमः प्रवेष्टा इति तत्राह । सत्प्राप्त्यादिना बुद्धिः पुरुषार्थविषया । श्रीभगवद्वाक्यसंप्रसङ्गात् । ह्रीरकार्यकरणे लज्जा । क्षमा सापराधेपुर्वेण्येव पुतसहनशीलता । शमो वाहोदित्यनिग्रहः । दमोतः करणानिग्र
हः । भगोपैकाधिपत्या चैव चादिलक्षणः ३५ अशातेषु हरिनिष्ठादिगुणारहेतेषु अविदोक्तं संक्षितात्मा परमात्मा ऽपरिनिच्छन्नात्तद्विज्जः । अगुह्यं प्राचेति श्रुतेः । ३६ सायिषु शोरोति
नीन् ईदृशं संपाद्येवोपेयं तातेषु जीवमानजानि पुसंगं स्नेहादिलक्षणं योपि तां कीडां मृगवद्भयानेपु ३६

जीवेश्वरभेददर्शिसंगवदृष्टस्त्रीसंगोपमोहकारणतयादुःखकरइति निरूपयति नतयेत्यादिना अन्येथां प्राकृतानां प्रसंगतस्तासां संगिनां पुंसां संगतः ३७ अत्र किंपुनर्न्यायमाह यज्ञापादिरिति रोहिदूसा मृगीभूतां क्रयपक्षीदुहितरमिति वचनं स्त्रीणामतो मोहकरद्योतनापतुष्टजनमोहनार्थे बोधितव्यमन्यथा नर्कहिचिन्मेनसामृषागतिरिति वचनविरोधः स्यात् ३८ दशवृक्षः पृथ्वीपृथ्वीः स्वार्थं पुनरुच्यते स्तैः पृथ्वीमिषयतादयस्तेषु पृथ्वीपृथ्वीमरीच्यादयस्तत्पृथ्वीकश्यपादयस्तत्पृथ्वीउत्तमादयस्तेष्विति वा योषिन्मय्याग्ममायया मोहकशक्त्याऽस्वादि तथीः कः पुनान्नकोपीत्यर्थः कियत्राह ऋषियिति ३९ अन्येषां तज्जयित्वं किं नस्यादेवमाह वलमिति याकेवलं भूविजृम्भेण दिशा जयिनो राजा दीक्षि जयानान् स्वाधीनाः न करोति तस्यामे स्त्रीमय्याः मायायाः मयस्य प्रधानस्य मयवशाया मोहकशक्त्या बलं यथेत्यन्वयः । मयः प्रधानोऽदिष्टो माया तद्ग्राहक्यते इति वचनात् मेमायाया इति ४० फलितमाह संगनकुर्यादिति तत्त्वविस्मरणे तु त्वात्प्रमासेवनसाधनत्वाद्वाप्यपृष्टमदनकत्वाद्वा प्रमदाः स्त्रियस्तां तुजाः तु कदाचित् महेलिकाविषये पिसंगरागदिलक्षणं न कुर्यादित्यन्वयः कुत इत्यत उक्तं योगस्येति अयोग्यत्वे केवलयोगारोहे लक्ष्या किं स्यादित्यत उक्तं मत्सेवयेति वेदां तादिशास्त्रश्रवणादिलक्षणया मत्सेवया प्रतिबन्ध आत्मलाभो विषयत्वागेन स्वरूपानंदोपेन स तथा निर्जितेन्द्रियशामत्वेन स्वरूपानंदानुभवेन संतुष्ट इत्यर्थः प्रतिलब्धात्ममावइति पाठे संप्रकृष्टं प्राप्तात्प्रमात्प्रभक्तिरित्यर्थः अनेन स्वज्ञानदा न योग्यपुरुषेषु पुनोक्तिनिपतमाया सुचसंगमरेणेतरसंगो वर्जनीय इति प्रकाशितं तदुक्तं सत्पुंसु च तया स्त्रीपुनसंगो दोषमावहेत् । यथा योग्यगुणायै न दोषकृद्दुष्टं तुल्येति । तत्संगान्को नर्थ इत्यत उक्तं यामि

न तथा स्य मेव नो हो बंधश्चाप्यप्रसंगतः ॥ योषित्संगाद्यथा पुंसां यथा तत्संगिसंगतः ३७ प्रजापतिर्दुहितरं दृष्ट्वा तदूषधर्षितः ॥ रोहिदूतां सोन्वधावदृश्य क पीहतत्रपः ३८ तत्पृष्टिपृष्टपृष्टेषु कोन्वसं दितथीः पुमान् ॥ ऋषि नारायणमृते योषिन्मय्येह मायया ३९ बलं मे पश्य मायायाः स्त्रीमय्या जयिनो दिशाम् ॥ याकरोति पदाक्रांता न भूविजृम्भेण केवलम् ४० संगन कुर्यात्प्रमदां तु जातु योगस्य पारंपरमारुहः ॥ मत्सेवया प्रतिबन्ध आत्मलाभो वर्दितयानिरयद्वारमस्य ४१ योपयाति शनैर्माया योषिदेव विनिर्मिता ॥ तामीक्षेतात्मनो मृत्युं तृणैः कूपमिवावृतम् ४२ यामन्यते पतिर्मोहान्मन्माया वृषभायतम् ॥ स्त्री त्वं स्त्रीसंगतः प्राप्ता विप्ता परयगृहप्रदाम् ४३ तमात्मनो विजानीयात्पत्न्यपत्यगृहात्मकम् ॥ दैवोपसदितं मृत्युं मृगयोर्मायिनं यथा ४४ देहेन जीवभूतेन लोका लोकेन मनुजजन् ॥ भुंजान एव कर्माणि करोत्यदितं पुमान् ४५

ति अस्य काशुकस्य अनेन स्त्रियः सर्वथा वर्जनीया इत्युक्तं तदुक्तं अंगारसदृशी नारी घृतकुंभसमः पुमान् । तस्मात्तारीषु संसर्गदूतः परिवर्जयेत् । गौडीमाध्वी तथा पैथी विज्ञेया त्रिविधा सुराः । चतुर्थी प्रमदां ज्ञेया यथेवं मोहितं जगत् । माद्यति प्रमदां दृष्टा सुरापीत्येवमाद्यति । यस्मादृष्टिमदानारी तस्मात्तानां बलकोपेदिति ४१ इतोपि सवैषम्येन दृष्टा स्त्रीवर्ज्येत्याह योपयातीति यादेव निर्मितो योषिन्माया मायात्वेनोपयति मुमुक्षुस्तामात्मनो मृत्युमीक्षेत् किंचतुषैरावृतं कूपमिव ४२ पतिर्यो मोहात् स्त्रीसंगतः । स्वैष्ट्यैश्वर्यं संघात इति धातोः शब्दादिष्वास्तः कः कणात् स्त्रीत्वममदाभावं प्राप्तामृषाया रीरतौ पुरुषोऽकरणं नारोपितपुरुषधर्मस्तमाचरतीत्यन्माया विप्ता परयगृहप्रदामन्यते तामिति पूर्वेषां संबन्धः ४३ इति भक्त्यादियुता पत्न्यपि हारिभक्तिरदितं पतिमात्मनो मृत्युमीक्षेत् कदेतुं पश्येत् । किं विशिष्टं अपत्यगृहात्मकं कथमिव यथा मृगयोः मृगान्वधार्थं यातीति मृगव्यादयश्चेति कुः मृगपुस्तस्य मृगयोर्व्याधस्य । व्याधौ मृगवधाजीवो मृगपुल्लं क्वकोपि स इत्यर्थः । यायनं मृगस्य मृत्युदेहे तु स्वधर्मैः सत्पुंसु च तया स्त्रीवित्याद्युक्तमत्रापि प्रमाणं ४४ ज्ञानं विना न कर्मक्षयः किंतु कर्मपरंपरा येव करोतीत्याह देहेनेति जीवभूतेन जीवानां कर्मजातेन लोका लोके देहादेर्दृष्टा योऽमदाभावादिभारौ ककाराभित्पदोवाकर्मकारणमित्याह देहेनेति ४५

जीवत्वमाह जीवति भूतेंद्रियमनोमयोदेहोयस्यानुगःसजीवइति मृतोजातइतिव्यवहारात् जीवोऽनित्यएवेतिशङ्कनीयं तस्यदेहाविमोक्तयोगावैयर्थ्यजननेननुस्वरूपलाभः तत्रास्तिहो
 होविमोक्तयोगावैयर्थ्यस्यादितिभावेनाह तन्निरोधइति अस्यजीवस्यतन्निरोधस्तस्यदेहस्यनाशोभूतेषुलभोमरणमाविर्भावोभूतसंयोगलक्षणोविशेषतयाप्रकाशः संभवोऽनन्तनाशतु गच्छस्तेषांकोचि
 दिशेषचोक्तः ४६ उक्तमर्थस्पष्टयति द्रव्योपलब्धीति द्रव्याणांपंचभूतानामुपलब्धिस्थानस्यशरीरस्यपृथिव्यादिविषयज्ञानाश्रयत्वात् द्रव्येक्षायाघटादिदर्शनस्यायोपलब्ध्यादिद्रव्यदर्शनायो
 ग्यत्वंयदानास्तितदातददर्शनंयत्तत्त्वमरणसंज्ञंभवति अहंमानादहमिदंशरीरमित्यभिमानात्तद्व्यदर्शनमेवोत्पत्तिरित्यन्वयः ४७ इदंदर्शयति यथेति यथावाक्ष्णोऽश्वेषोर्द्ध्ववायवःशौकल्यादिद्रव्यं
 तस्यदर्शनेऽयोग्यताकामलादिदोषदुष्टतयासामर्थ्यानास्तितदैवचक्षुषःसकाशाद्दुरात्मनोद्रष्टृत्वंनेतिशेषः यदाऽनयोश्चक्षुषोर्गोयताअस्तीतिशेषः तदाचक्षुषःसकाशात्तदृष्टृत्वंतीयतइत्यन्वयः ४८
 ननिहसंसरन्जीवोब्रह्मैवचेतनत्वात्ब्रह्मैवसंसरतिब्रह्मैवमुच्यतइत्याचार्योक्तेस्तत्राह पुंसइति पुंसःपुरुषस्यचक्षुरादीन्द्रियाणिपरापरकेवलंस्वगतंस्वविषयंरूपादिकंतामिति सुखादिकात्रिंशितितान्यगतं क
 शुभ्राक्षंश्रोत्रंजानातिभ्रोत्राक्षंचक्षुरित्याद्यतामिदंन्द्रियाणांभेदःप्रसिद्धः तथेशांशःजीवाःसंसरन्पृथक्कलाःअन्योन्यंहरेश्चिन्नाइत्यतआचार्योपितत्त्वज्ञानीनस्यादित्यर्थः यःसर्वज्ञइतिश्रुतेश्च ४९

जीवोयस्यानुगोदेहोभूतेंद्रियमनोमयः ॥ तन्निरोधोस्यमरणमाविर्भावस्तुसंभवः ४६ द्रव्योपलब्धिस्थानस्यद्रव्येक्षायोग्यतायदा ॥ तत्त्वत्वमहंमाना
 दुत्पत्तिर्द्रव्यदर्शनम् ४७ यथाक्ष्णोर्द्ध्ववायवदर्शनायोग्यतायदा ॥ तदैवचक्षुषोर्द्ध्वद्रष्टृत्वंयोग्यतानयोः ४८ पुंमोयथैवेन्द्रियाणि विंदंतिस्वगतं परम् ॥
 सुसंदुःखंनान्यगतंतथेशांशःपृथक्कलाः ४९ आत्मनःकेवलंज्ञानमर्थदेहाद्यसंगिनः ॥ सुखदुःखादयोभावानदेहस्यनचात्मनः ५० तस्मान्नकार्यःसंज्ञा
 सोनकार्पण्यंनसंभ्रमः ५१ बुद्धाजीवगतिर्धरोमुक्तसंगश्चरोदेह ॥ सम्यक्दर्शनयाबुद्ध्यायोगवैराग्यमुक्तया ॥ मायाविरचिते लोके चरेत्तस्य कलेवरम् ५२
 इति श्रीभागवते महापुराणे तृतीयस्कंधे द्वात्रिंशोऽध्यायः ॥ ३२ ॥ ॥ ४७ ॥ ॥ ४८ ॥ ॥ ४९ ॥ ॥ ५० ॥ ॥ ५१ ॥ ॥ ५२ ॥

नन्वेवंतर्हि पावजीवमस्यसंसारबंधएवनास्यान्मुक्तिरीदृक्कदुःखनिवर्तकसाधनाभावादित्यत्राह आत्मनइति आत्मनो जीवस्य केवलमहं हरेर्ज्ञानमेवार्थः पुरुषार्थः ईदृक्कदुःखनिवृत्ति साधनलक्षण इत्य
 यः एवविद्यमानोऽपत्तौ मुख्यसाधनंभवति देहादीति अहंममेतिदेहाद्यसंगएवसाधनमित्यर्थः ननुदेहाद्यसंगिनो जीवस्योत्पद्यमानं कथंकारमुत्पद्यते ज्ञानमित्यतस्मिन्कारयाह सुसंदुःखादय इति
 यत्कमानंदभोजश्चेत्यादिभ्रुतेः स्वतःसुखादिरूपत्वादात्मनो जीवस्य सुसंदुःखादयोभावानसंति किमुतदेहस्याचेतनत्वादिति च शब्दार्थः ५० तस्मादिति यस्यादेहं हरेर्नोर्न सर्वसुखादयोभावाः किंवा
 भिमानिकाः अज्ञानादुत्पद्यन्ते तस्मात्साक्षादिकं न कार्यमित्यर्थः ५१ ननु जीवमुक्तोऽस्मिं लोके कथं वतं इति तत्राह बुद्धेति यस्य देहाद्यसंगिनो जीवस्य कलेवरं मायाविरचिते श्रीनारायणोक्त्या नि
 र्मिते लोके कार्यमौचरोचरतिवर्तते समुक्तसंयोधो रोगंभीरो ज्ञानी सम्यक्प्रत्यर्थदर्शनं ज्ञानं यस्यः सातथातयाभक्तियोगवैराग्यपुक्तया बुद्ध्या जीवानां गतिस्त्वनरकादिलक्षणा मायाश्च श्रिया श्रयणं लुक्कलेवेत
 निरंतरं निषेवमाणश्चोर्द्ध्वं तदइत्यन्वयः ॥ ५२ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे तृतीयस्कंधे विजयवज्ररुतटीकायां द्वात्रिंशोऽध्यायः ॥ ३२ ॥ ॥ ४७ ॥ ॥ ४८ ॥ ॥ ४९ ॥ ॥ ५० ॥ ॥ ५१ ॥ ॥ ५२ ॥

अचिरादिभागैर्वाणां वृत्तिभिरुक्तिसाधनसमस्तैकलभ्यइत्यर्थमस्मिन्नव्याख्येति तत्रादौ भूमादिभागैः कार्यैर्वा स्वर्गप्राप्तिसाधनसोपपिद्वगवद्वा किमनर्थक्यतः १ धानराजं नमस्तेति हेतुं विस्तृताह २ अथप्रवृत्तिमार्गस्थस्य फलमुच्यते कितविति यो गृहे स्थितो गृहमेधीयान् गृहस्थयोग्यान् धर्मेन वा वसन्ते चैव वर्तमानो धर्ममर्थचक्रां च दोग्धत फलमिति शेषः भुवस्ताने वापिनि एषा लोपराणां योरिति वाताः पुत्रादिपुत्रदेशेन सति स्वयं कृत्वा वर्ततेत्यर्थः १ तद्वर्धनप्रकारमाह साचापीति चक्षुःकोहेत्यर्थः दुःखनिवृत्तिमुत्पन्नसिद्धिप्रणयगवद्धर्माद्वक्तिसाधनात्पराहृमुक्तोपिकामपूठश्चक्षुर्वर्धनवनितादिकाममूढत्वेन सद्यो कृतुमिदं वान्यजते आद्यादिनापितुं श्रेयस्त्वयः २ तत्पूजाफलमाह तच्छ्रद्धयेति तेषां देवादीनां यजनकर्तव्यतां श्रद्धयापितुं देवानां तत्तुष्टिप्रेमव्रतं दस्यसतया भूमादिभागैर्वा द्वाद्रमसं च द्रेणाधिकृतं लोकैस्वर्गकंदेशं गन्धमाश्वद्वर्मात्पराहृमुक्तः पुमान् पुण्यफलं भुक्त्वा पुनः पापफलं भुङ्क्ते निरयमेव्यति भगवद्वापद्वकाः स्वर्गकामयूह पुमान् स्वर्गगत्वा भुक्त्वा पुनः पुनर्भूलोकमुपैष्यति इत्येतत्तात्पर्यार्थः ३ षड्रक्तो भगवति सुकर्मा स्वर्गमेव्यति ४ अमर्त्यो निरयं याति सुकर्मापि न संशय इत्येव नावगम्यते ५ श्रुतिधर्मिणां लोकानां भवत्वेन तच्छ्रद्धान्कायेति भावेन तद्वा शावधिमाह यदेति चक्षुःकोहेन लोकनावास्यावचंभाविस्वमाह ४ ५ निवृत्तिधर्मिणां मार्गमन्यतस्तसाधनं च संक्षिप्ताह निवृत्तीति पुरुषस्त्वत्पदमर्त्यः सत्त्वमुदन्देन यद्वा रादेनात्तमरेन ररात्मभक्त्य

श्रीभगवानुवाच ॥ अययोगृहमेधीयान् धर्मनेवावसन्त्यहे ॥ धर्ममर्थचक्रां च दोग्धत भूयः पिपतितान् १ सचापिमगवद्मार्त्काममूढः पराहृमुक्तः ॥ यजते कृतुमिदं वानपितृश्च श्रद्धया श्रितः २ तच्छ्रद्धया क्रांतमतिः पिद्वेव व्रतः पुमान् ॥ गत्वा चांद्रममं लोकं सोमयाः पुनरेव्यति ३ यदा चार्हद्रशय्यायां शेते नंता सनो हरिः ॥ तदालोकालयं याति त एते गृहमेधीनाम् ४ ये स्वधर्मेन दुह्यांति धीराः कामार्थहेतवे ॥ निर्भगान्यस्तकर्मणः प्रशान्ताः शुद्धचेतसः ५ निश्चिन्तधर्मनिरस्तानिर्ममानि रंहकृताः ॥ स्वधर्माख्येन सत्त्वेन परिशुद्धेन चेतसा ६ मूर्ध्वहारेण ते यांति पुरुषं विश्वतोमुखम् ॥ परावरेण प्रकृतिमस्योत्पश्यंत भावनम् ७ द्विपरार्धावसानेयः प्रलयो ब्रह्मणस्तुते ॥ तावदध्यासते लोके परस्य परिचितकाः ८ क्षमां भोजनानि लविद्यन्मन इंद्रियार्थभूतादिभिः परिवृताः प्रति संजिहीर्षुः ॥ ॥ अव्याकृतं विशतियर्हि गुणत्रयात्मा कालं परं स्वमनुभूय परः स्वधर्मः ९

१ सूर्यहारेणाचिरादिभागैर्मानवनामानं पुरुषं याति कितत्रैवावस्थानमुता न्यत्रापीनितत्राह विस्तो मुखमिति विभक्तिविगारेणानेन पुरुषेणेत्यनुवर्तनं तं मानवपुरुषेणाश्रयीकालं नानाविधविश्वतो मुखं सर्वज्ञे परावरेण भूतामुक्तमप्येवं चरं प्रकृतिमूलकारणमस्य जगत उत्पत्त्यंत भावनं सृष्टिहारकारणविष्णुपातीत्यन्वयः इदमुक्तं भवति प्रतीकालंबनाश्रयतीका लंबनाश्रयपिज्ञानानिो विष्णुमाप्ता पिमानवपुरुषेण कार्यब्रह्ममापितास्तत्समीपे वसंतीति ७ प्रतीकालंबनानामपि तत्कालंबनानां च कियंतं कालं तत्र निवास इति तत्राह द्विपरार्धेति द्विपरार्थस्यावसानसमाप्तिरस्मिन्काले सतथोक्तः स ब्रह्मणः प्रलयो वा तदा कालेन भविता वंतं कालं परस्य परिचितकाः परमात्मोपायनास्ते उपयोपकार्ये ब्रह्मणो अस्त्याख्ये ८ ध्यासते भुक्त्वा तिष्ठतीत्यन्वयः नात्राधिकः कर्मपेक्षा कित्वधिकस्येति ज्ञातव्यम् ८ ब्रह्मप्रलये विमुक्तिः कीदृशीति तत्राह क्षमा भवति गुणत्रयात्मा सत्त्वादिगुणत्रयादानकर्ता परमवर्जोत्तमः स्वयं भूः ब्रह्मा रं द्विपरार्थस्य स्वकालं अनुभूयति सति हीर्षुः स्वतुष्टे जागत्सहर्षु कामः क्षमा भोजनानि लविद्यन्मन इंद्रियार्थभूतादिभिः पृथिव्यादिपंचभूताभिमानि देवैर्मानि मानि भिरर्थाः शब्दादपस्तदभिमानि भिन्नभूतादिभिरहंकारतदभिमानि भिन्नदेवैस्त्विव ब्रह्मारेण गरुडशेषमार्ग इत्येनात्मनो भविष्यैः परिवृत्तः अव्याकृतं लक्ष्मीकृतं चार्हं यदा विशति लक्ष्मीद्वारा परं ब्रह्म विगततीत्यर्थः ९

मा.सु.

७३

पुंसतिषापरमात्मप्रसादेन परमानंदावाप्तिरस्तु त्रिष्वभिमतकथं स्यादित्याशंक्य सर्वेषामपि स्वयोग्यतानुसारेण सेवासामर्थ्यासास्यादित्युपसंहारमुक्तेन तं संवाविधते अथेति यतो भगवदुपासकानां नित्यानन्दलक्षणशुक्तिप्राप्तिः अथ तस्मात्तत्प्राप्त्यर्थं यो ब्रह्मादिमुक्तिदस्तं नारायणं शरणं ब्रजेत्यन्वयः केन साधनेनेत्यत उक्तं भावेनेति मम स्वामी भगवान् नर्तकरीति भावेन यत्किं कियदा । भावोलीलाक्रियाचेष्टेति पादवः । कण्ठमुपसंहृत्येत्यत उक्तं श्रुतानुभावेनेति कुत्र स्थितमहं शरणं पामीत्यत उक्तं सर्वभूतानामिति अनेनांगुष्ठमात्रः पुरुषो यच्च आत्मानं संस्थित इति श्रुत्युक्तं यच्च द्रष्टृपश्यं शब्दोऽप्युक्तं भवति भागिनिमद्भे भगवति भक्तिगुणत्वेनेति शेषः १५ एवं भुक्तिस्वर्वापन्नं पाशुना तदयोग्यानाह येति त्विति तु शब्दोऽप्येतत्स्वल्पव्यवहृतकः इदमनुष्णद्वीपे स्वर्गादेव तत्कमनसो यक्षादिकर्मस्वेव अह्वयायुक्ताः अथ तपिद्वान्ति अग्नीषोमीयं पशुमालभेतेत्यादि विहितानि पागादिकर्माणि नित्यानि संस्वावदानादीनि कृत्स्नशक्यविलोपेन कुर्वति १६ किंच जराजो गेहं पुंश्चमस उपरि जितयत्नसात्तव कामात्मानो विषयलोलस्वभावा भवत्येवाजितो द्विषा अनसृज्यहे प्रभिरता शयानित्यविषयासक्तमनो गथा अनुदिनं पितृन्पुजति १७ हरावनर्पित आर्द्रादिकृतास्ते तु पादौ चैव गिरिकाश्वमर्थं कामयोग्या एव तु योऽप्योग्याः तत्र कारणमाह विमुसा इति कथनीयः प्रवर्गं कर्तुं पांशुवत्तुर्महान् विक्लमो यस्य स तथा तस्य हारं मेधसः मनो हर भक्षस्य न द्विदोषोरे कृपायां चिन्तुवादि यतो योऽनुजिगोषा इति १८

अथतत्सर्वभूतानां हृत्पद्मेषु कृतालयम् ॥ श्रुतानुभावं शरणं ब्रजभावेन भामिनि १५ येतिहासकमनसः कर्मसुश्रद्धयान्विताः ॥ कुर्वन्त्यप्रातिपिहानिनि
त्यान्यपि चत्स्रशः १६ रजसाकुंठमनसः कामात्मानोजितेन्द्रियाः ॥ पितृन्यजंत्यनुदिनं गृहेष्वभिरताशयाः १७ त्रेवर्गिकास्तेषु कदापि मुक्ताहरिषेभ्यः ॥
कथावाक्यनीयोऽपि क्रमस्यमधुद्विषः १८ नूनं दैवेन विहता ये त्वच्युतकथासुधाम् ॥ हित्वा शृण्वंत्यसद्वाधाः परीषमिव विद्भुजः १९ दक्षिणेन धार्यं ब्रज
पितृलोकं व्रजंति ते ॥ प्रजायां तु प्रजायंते श्मशानांत क्रियाकृतः २० ततस्ते क्षीणमुकृताः पुनर्लोकाभिर्नसति ॥ पतंति विवशा दैवैः सद्यो विभ्रंशिताः २१

प्रथमद्वन्द्वविजितैरुपिभ्यः सप्तपञ्चममाह नूनमिति चेत्वाच्यतया सुधाहित्वाऽमद्वयत्वात् कान्यनाटकादिविषयाः शृण्वन्ति देवेन हरिणा विहताः देहवियोगं प्रपन्ताः संवत्सराः निकृताः हृदयवृक्षावर्म
भ्यस्तुष्यन्ति रण्यं वादीति शेषः तदुक्तं पेतुद्वन्द्वविजिताः । अन्यसामान्यपेतास्तदन्योत्तमोत्तमोत्तमः । तद्वक्तृनिर्देशादेव रण्येति शृण्वन्ति । अपि धर्मैकमित्यपान्नकाया विचारणोक्ते १९ निष्पन्न
समरिणा वैर्वाणिकानां किं फलमिति वाह दक्षिणेनेति येति वाह्यति विद्वानि नित्यानि च कर्माणि कुर्वाणाः हरावप्यश्वभक्तास्ते दक्षिणेन यथादक्षिणः पदमागं नार्गणा पदस्पर्शितुणा गतिं स्य सार्जं व्रजति किंतु वैदे
यानित्येति नासद्वितनाह प्रजापामिति स्वर्गमनुष्यलोकावाप्तिस्तेषां सनातनेत्याशयेनाह उमशानां न क्रीपा क्रतव इति वैर्वाणिकाः स्वर्गमनेषु पुनरुदेवैर्भूतानां शान्तिममावाकाः रण्यवाः वहाततोद
त्वास्वर्गमवा २० ततः स्वर्गात्प्राप्तानुक्रुताः भुक्तपुष्पशेषाः भवैः सद्यो विभ्रंशिताः दयाः अतएव विवशाः इमे मनुष्योक्तं संतीति न पुनः शृण्वन्ति क्रिपाः प्रयतिव्य हास्यं । २१ स्वर्ग २२ अत्रिणोत्तम
प्राश्नाद्विकारिणः । विबुलोक्तं समविषयस्वसंताने पुनः पुनः । श्रियमेव प्रजापत इति देवादिमनुष्योत्तमां सानां भुक्तियोग्यत्वेन हरावप्यश्वभक्तानामध्यममनुपपन्नानां प्रादुर्भावप्रवृत्तितां गर्भानि नित्यं प्रवृत्तं नै
द्वेषमुक्तामावपुराणां तयोर्गोमयस्यित्यर्थविशेषो भुक्तियोग्यत्वेन देवाद्यामावपुराणभागिनः । मनुष्यभेदाः प्राज्ञादिकृतो विद्वेषिणो हराविति वाक्येन उक्तं ननु ३५

पूर्वमुक्तोपास्तिरेवमुक्तिसाधनंननिर्गुणोपासनेतिभावेनोक्तार्थमुपसंहरति तस्मात्प्रमितिः सर्वभावेनस्वस्वयोग्यगुणपूर्वभक्त्यापस्याद्भक्तिमंतरेणापेक्षितपुरुषार्थभावनत्वाद्भक्त्याः सर्वत्रसत्ताबुद्धयेति
 सायंसादिभीवराशोर्विलक्षणयोगमस्वाभीतिमत्तया २२ भजनैकैकफलमितिअहं दामुदेइति ब्रह्महश्यतेनेतिप्रमददर्शनंरुक्तानंतज्जनयातिवैराग्यस्यभक्तेःपूर्वभाविदेशीयार्थंरक्षणंभोजनंभुषणं
 भिक्षाभुषणवैराग्यंभविनेतीति २३ वैराग्यादिसाधनसंपन्नस्यास्योपासकस्यः श्रोत्रज्ञानोपसिप्तमयमाह यदास्येति यदास्योपासकस्यचित्तबंधकत्वेनस्येश्वरान्तर्गतेषुभूतैर्दंष्ट्रिभ्यश्च
 तैर्सांद्रियवृत्तिभिर्वैषम्यंनविद्युह्नाति किंतुशब्दाद्यर्थाःसर्वेबंधकत्वेनमयाप्रियाएव सर्वस्माद्गत्वानेवप्रेष्ठइतिनिश्चिनोति २४ सतदाबाह्यांतःकरणेतिष्टशक्तिकेतयात्पन्नःरुक्ताचिन्मन्नसत्त्वतः
 स्वोच्चरश्चात्मानमीक्षते आत्मासंसार्येवाकोच्यतइत्यन्यथाभतीतिनवारयति निःसंगमित्पादिना असंगोह्ययपुरुषातिश्रुतेः सपदार्शनंयथार्थज्ञानिनं निर्दोषंहिसमव्यवृत्तिस्मृतः नित्य
 निर्दोषज्ञानरूपत्वाद्देयोपादेयरहितमतएवाकुरुपदंसर्वैरहितकृष्टस्थानम् २५ तत्तच्छब्दादिसिद्धान्तयेयोपयमेवतप्यगतिभावेनविशिनष्टि ज्ञानमात्रमिति तत्रज्ञानमिनिंसंगिरतेमौगताः परंरंभेति
 वेदादिनः परमात्मोक्तियोगिनः ईश्वरइतिवैशेषिकाःपाशुपताश्च पुमानितिसांख्याः भगवानितिपौराणिकाःइत्येते.शब्देरेकएवैतं कैर्लौकैरित्यतउक्तंइत्यादिधिरिति ज्ञानमेवयात्रापरिमार्थंभ्यस्तस्योक्तं

तस्मात्त्वं सर्वभावेन भजस्व परमेश्विनम् ॥ तद्गुणाश्रयया मत्तया भजनीयपदांबुजम् २२ वासुदेवे भगवति भाक्तियोगः प्रचोदितः ॥ जनयत्याशु वैराग्यं ज्ञानं च ब्रह्मदर्शनम् २३ यदा स्थित्तपस्येषु ममेष्टिन्द्रियवृत्तिभिः ॥ न विष्टुह्लाति वैषम्यं प्रियमप्रियमप्युत २४ स तदैवात्मनात्मानं निःसंगं समदर्शिनम् ॥ हेयोपादेय रहितमारूढपदभीक्षते २५ ज्ञानमात्रं परं ब्रह्म परमात्मेश्वरः पुमान् ॥ दृश्यादिभिः पृथग्भावैर्धर्मगवानेक ईर्यते २६ एतावानेव योगेन समग्रेणेह योगिनः ॥ युज्यते भिमतो ह्यर्थो यदसंगस्तु कृत्स्नज्ञः २७ ज्ञानमेकं पराचीनैरिन्द्रियैर्ब्रह्मनिर्गुणम् ॥ अवभात्यर्थरूपेण भ्रांत्या शब्दादिधर्मिणाम् २८

कृतिवादिमर्षकथं ज्ञानाभीसत उदाहरति यथा महानिति महान्महत्तत्वाभिमानाब्रह्मावैकारिकाद्यात्मनानिवृत्तनिविधोहंकारोहंकाराभिमानावृत्तः यथा काशादेवंच भूताभिमानत्वेन पंचविधः मनसापेकादशो
द्विषाभिमानित्वेनैकादशविधः स्वरादिद्रव्यैतैश्च ज्ञानिनां भौतिकशरीरस्तेनापि यथाप्रतीयेत तथामत्स्यादिहंकारं ब्रह्मेत्यर्थः अभिमानेस्वभावेनाभिमान्यमानदेहत्वं कथमित्येतत्स्पष्टमिति सस्येति इत्थं
हंसं जगच्चतुर्थं द्रव्यं पुरेति पुरोत इति अनेन ब्रह्मरूपो रीतिभौतिकवेहत्वं स्वप्रभित्युक्तं भवति अत्र यथाप्रतीयां दशौ भौतिकेन उपयुक्तः स्यादित्येवं व्याख्यातमेति ज्ञातव्यम् । एकादशो द्विषायाचपंच
भूतात्मकस्तथा । सर्वाभिमानाभिमानान् स्वरादिद्रव्यपुरोदरः । इदमहं जगत्सर्वं शक्रेहं विदुर्बुधाः । तत्पानेति गुणोद्भूतद्रव्यब्रह्माततो हरिरिति वचनात् २९ तर्हि तद्ब्रह्म यथावच्छातु कथं शक्यत इति तत्राह
एतदिति एतैः साधनेः अधिकार्ये तन्मस्याचवताररूपं ब्रह्मपरिपश्यति प्राकृतदेहादिरोषापरित्यागेन ज्ञानानंदाद्यनतगुणपूर्णत्वेनापरोक्षीकरोतीत्यन्वयः कैरेत्यत उक्तम् अहमेत्यादिभिरिति नित्यशो
नुत्तम्ययादियोगाभ्यासेन कीदृशोधिकारी समाहितात्मा हरवेव सम्पगर्हितमनाग्निः मंगोदुष्टसगरहितः निर्णीतसज्जनसंगोवा । निर्निर्णयनिषेधोऽस्ति यादव । निरक्तः सर्वसारवन्तित्यं चेति ज्ञानवान्
वा इत्यनेनेतैरेव साधनैर्नापरैरेक्यज्ञानादिभिर्ब्रह्मदर्शनं स्यादिति सूचयति ज्ञानरूपमेकं निर्गुणं ब्रह्म त्रैलोक्यं रूपेण पंचात्मना वभातोत्पाद्य व्याख्याताने रासायनमस्त्वहं ह्यदिह पंचविधो ज्ञानैकमात्रकामि

यथा महानहंकारस्मिद्वत्पंचविधः स्वराद् ॥ एकादशविधस्तस्य वपुरहं जगद्यतः २९ एतद्वैश्रद्ध्या भक्त्या यां गाभ्यासेन नित्यशः ॥ समाहितात्मा
निःसंगो विरक्तः परिपश्यति ३० इत्येतत्कथितं गुर्विज्ञानं तद्ब्रह्मदर्शनम् ॥ येनैव बुध्यते तत्त्वंप्रकृतेः पुरुषस्य च ३१ ज्ञानयोगश्च यन्निष्ठो नैर्गुण्यो भक्तिरुक्त
यः ॥ द्वयोरप्येक एवार्थो भगवच्छब्दलक्षणः ३२ यथेन्द्रियैः पृथक्कारि र्थो बहुगुणाश्रयः ॥ एको नानेयते तद्ब्रह्म वाञ्छास्त्वर्त्तभिः ३३

त्याष्टादशतमाचार्यैरिति ज्ञातव्यम् ३० तत्त्वोपदेशमुपसंहरति इतीति ब्रह्मदर्शयतीति ब्रह्मदर्शनं तात्पर्यातिशयजननाय ज्ञाननिवेशनश्चिथेनेति प्रकृतिसत्त्वाच्यस्य लक्ष्यादेः पुरुषसत्त्वाच्यस्य विष्णवादे
स्तत्त्वमनारोपितरूपं येन ज्ञानेनावबुध्यत इत्यन्वयः ३१ अवश्यज्ञानानुष्ठानार्थं येन विना मुक्तिमात्रं स्यात्तत्साधननिर्देशति ज्ञानमिति योनैर्गुण्यो भक्तिरुक्तो यो यो यच्छानं ज्ञानयोगस्तयोर्द्वयोरप्ये
क एवार्थो विषयः सकृदिति तत्राह भगवच्छब्देति भगवच्छब्दाच्य इत्यर्थः भक्तिज्ञानयोगयोश्चार्थानंतगुणपूर्णश्रीनारायणो विषय इति भक्तिज्ञाने मुक्तेरवश्यसाधने योपदिष्ट इति । ज्ञानभक्तीविना नैव
मुक्तिः कस्यापि विद्यते । सर्वोक्तरेणापि विष्णुगेनोभयं विना । एवमप्येतयोरेकभावेन्यनियतेष्टुम् । एकेनापि भवेन्मुक्तिस्तदर्थत्वन्यसाधनमित्येवाक्यायं ज्ञानाय लक्षण इत्युक्तं लभदर्शनाकारो रिति दा
सोः सौचित्यमर्थ इति ३२ एकस्यानेकगुणविषयत्वं कुत्र दृष्टमिति तत्राह यथेति यथा ब्रह्माकाशवत्स्पर्शरूपरसगंधगुरुत्वादीनां गुणानामाश्रयो बहुगुणाश्रय एकोऽर्थः पदार्थो नानेव सते कैः पृथक्कारैः पृथक्का
रधरणं वर्तनेत्येवातानि तैर्भिन्नगर्भैरिन्द्रियैः आत्रेण शब्दवान्स्वचास्पर्शवांश्चक्षुषांश्चादिरूपवान् जिह्वा रसवान् प्राणेन गंधवान् पाणिना गुरुरिति ज्ञातव्ये एवं स भगवानेको ज्ञानात्मा दित्युक्तं बहुगुणाश्रयः ह्या
स्त्वर्त्तभिर्विदांतादिसंज्ञास्त्वर्त्तभिरानंदवान् ज्ञानवानित्यादिबहुगुणविषयत्वेन ज्ञायत्व इत्यन्वयः ३३

भक्तिज्ञानविषयवत्साधनक्रियादीनामपि भगवानविवक्षित्याह क्रियेयेत्यादिभोक्तव्येण क्रियासांध्यवन्दनादिभक्षणया भगवांल्लिगानां दर्शनेनात्मनोभनसथश्रुतीन्द्रियाणां जयेन कर्मणा प्रशास्त्रविहि
तानां संन्यासेन त्यागेन ३४ एकस्य धर्मस्योभयचिह्नत्वं कथमितेतत्राह यद्वि मनुग्रन्थेकमभिसंबध्यते प्रवृत्तिगामिबुत्तिगामिनेति भगवदुपासनादिप्रवृत्तिः ईसादिनिवृत्तिस्तद्भान्तिव्यर्थः ३५ ३६
इदानीं मुक्तपरममेव मुनसंहरति प्रावोचमिति ३७ संस्तनीर्गतीः यास्तु संस्तुतिपुत्रविशजयं जीवात्मनः स्वस्य गतिं शरणमात्मानं न वेद ३८ उपदिष्टतत्त्वज्ञानानधिकारिण आह नैतदिति
संस्तुतिद्वयाराभादुक्तं इत्यर्थः स्तब्धे गुह्यनिगमकुर्वाणः भिन्नो वैष्णवसमयेतरसमयनिष्ठः धर्मध्वजोदभवान् ३९ लोत्तुपाविषयाभिलाषीत्सन्त्वादिदोषरहितोपि प्रमादभक्तश्चेत्तैवोपदेशयोग्यः प्रसं
गेनापीत्याशयेनोक्तम् जात्येति नैतावता पूर्णतस्याह नमद्भक्तद्विषयमिति ४० सर्वनाधिकारित्वेनैतदुत्सादनं स्यादितेतत्राह अदधानायेति अनस्पृणुपुदोषाविष्करणजुद्धिरहितः ४१ बहिःस्वर्गा

क्रिययाकृतुभिर्दानैस्तपःस्वाध्यायदर्शनैः ॥ आत्मेंद्रियजयेनापिसंन्यासेनचकर्मणाम् ३४ योगेनविविधांशेनभक्तियोगेनचैवाहि ॥ धर्मेणोभयचिह्नेनयः
प्रवृत्तिनिवृत्तिमान् ३५ आत्मतत्त्वावबोधेनवैराग्येणदृढेनच ॥ ईयतेभगवानेभिःसगुणोनिर्गुणःस्वदृक् ३६ प्रावोचंभक्तियोगस्यस्वरूपंतच्चतुर्विधम् ॥
कालस्यचाव्यक्तगतेर्येतिर्धावतिजंतुषु ३७ जीवस्यसंतुतीर्बह्वीरविद्याकर्मनिर्मिताः ॥ याःस्वयंप्रविशन्नात्मानवेदगतिमात्मनः ३८ नैतत्स्वलायो
पदिशेन्नाविनीतायकहिंचित् ॥ नस्तब्धायनभिन्नायनैवधर्मध्वजायच ३९ नलोलुपायोपदिशेन्नृहारूढचेतसे ॥ नाभक्तायक्षपेजातुनमद्रक्तद्विषा
मपि ४० श्रद्धधानायभक्तायविनीतायानमूयवे ॥ भूतेषुकृतमैत्रायशुश्रूषाभिरतायच ४१ बहिर्जातविरागायशांतचित्तायदीयते ॥ निर्मत्सराय
शुचयेयस्याहंप्रेयसांप्रियः ४२ यइदंशृणुयादंबश्रद्धयापुरुषःसकृत् ॥ योवाभिधत्तेमच्चित्तःमह्येतिपदवीचमे ४३ ॥ इतिश्रीमद्भावतं०तृतीयस्कंधेका
पिलयेत्रेयस्त्रिशोऽध्यायः ॥ ३३ ॥ मैत्रेयउवाच ॥ एवंनिशम्यकपिलस्यवचोजनित्रीसाकर्दमस्यदयिताकिलदेवहूतिः ॥ विस्रस्तबौद्धपदलातमभिप्रणम्यतु
ष्टावतत्त्वविषयाखिलसिद्धभूमिम् १

वपुःशान्तं मास्तीति ध्यामैतं स्पष्टमिति अथेति अयमगलमस्तु भगवत्सेतवज्जठराजजातः उदरनाभिपद्मसंभूतो ब्रह्मास्वयं ब्रह्मपुद्वधौ किंकिषाविशिष्टमब्राह्म अप्ययं तदति अप्ययं तल्लिले प्रलयालये
 व्येक्षयानं प्रलयावसाने दध्यति विवा किं गुणा विशिष्टमब्राह्म भूतेति आकाशादीनि भूतानि भोत्रादीनां द्विषाणि अर्थाः शब्दाश्च आत्माननः एतेभ्यो मयं ज्ञानं । अयं प्रधानं धृतिरिति रदनात् । दानप्रधान
 कार्यभूतादिभ्यः प्राधान्यकथनेन प्रधानादप्युत्तममिति ज्ञातव्यं । त्वं प्रधानमप्येव प्रधानादप्येव कोपत इति वचनात् । अत्र प्रधानातिशब्देन उदमिमानिनेत्यः दयोः साक्षात् सत्त्वसुतत्त्वत्पुषा विशिष्टमिदं
 स्वतंत्रमपीति भावेनाह गुणप्रवाहमिति मृष्टयादातिस्त्वादियुगान्मवाहयति भवत्संपत्तिरिति ज्ञानादिगुणावरणसंति अतोवाह गुणप्रवाहमिति ज्ञानादिगुणावरणवाहोयोरित्यत्र तथा अन्तर्गतगुणैकत्वादिप
 तत्तत्कं सति सत्सत्त्वं सत्सत्त्वेभ्यो हितं श्रेष्ठसाधोयासिभवत्यपीति यादवः सदेवसौम्येयमग्रभासीदिति श्रुतेर्न शक्यं किंतु निर्गुणं । इदं निर्गुणं चेज्जगत्त्वमृष्टयश्चरणादित्यत्र तत्कं अशेषदीजामिति जगद्वचनं
 किं निर्गुणमेव सत्त्व इत्यर्थः १ जगद्वचनं कत्वे स्पष्टपंती भवानपि स एवेत्याह स एवेति स एव तादृक्त्वपुष्पानेवाणुमात्रभेदराहितो भगवान् विश्वस्य सर्गादिविधत्त इत्यन्वयः पुणपक्षेत्याह गुणप्रवाहोऽपि गुण
 प्रवाहेषु गुणैः मृष्टयादिपरंपरासु ब्रह्मादिरूपेण विभक्तं राजससात्विकतामसमवर्तकत्वेन नृपकृत्वीर्यमाह त्वयं त्वस्य स तथा कार्येषु प्रवर्तमानो देवदत्तवत्किं करोति नेत्याह अनीह इति अत्र हेतुगर्भविशेष

देवदूतिरुवाच ॥ अथाप्ययं तल्लिले शयानं भूतं द्विषार्थात्ममयं वपुस्ते ॥ गुणप्रवाहं मदशेषबीजं दध्यौ स्वयं यज्जठराजजातः २ स एव दिव्यश्चरुमवाह
 धत्ते गुणप्रवाहेषु विभक्तवीर्यः ॥ सर्गाद्यनीहो वितथा भिसंधिरात्मेश्वरोऽनर्क्यसहस्रशक्तिः ३ सत्त्वं श्रुतो मे जठरेण नाथ कथं नु ब्रह्मस्योदग एतदासीत् ॥ विश्वं दु
 गाते वटपत्र एकः शोते स्म माया शिशुरंघ्रिपानः ४ त्वंदेह तंत्रः प्रशमाय पाप्मनां निदेशभाजं च विभो विभूतये ॥ यथावतारास्तव मुकुरादयस्तथायमप्यवतार
 पथोपलब्धये ५ यन्नामधेयश्रवणानुकीर्तनाद्यत्प्रहणाद्यत्स्मरणादपि कचिद् ॥ श्लाघोपि सद्यः सवनाय कल्पते कुतः पुनस्ते भगवन्नुदरीनात् ७

गब्राह्म अवितथा भिसंधिरिति सत्त्वसंकल्पादित्यर्थः एवंविधोऽप्योनास्तीति भावेनाह आत्मेभ्य इति अविशेषेणात्मनां जीवानामीवरत्वावन्त्योनास्तित्यर्थः एकस्मादिदं शक्तिवभावादी चरत्वं कथमु
 पपद्यत इति तत्राह अतर्क्येति विधित्रशक्तिः पुरुषः पुराण इति श्रुतेः, ३ अतर्क्यशक्तिसहस्रत्वमनुमापयति सत्त्वमिति नाथस्य तज्जठरेण तद्विश्वमासीत्पुगांते भापयेच्छया शिशुं धरेण गुष्ठस्य पानं वस्यसौ
 धिपानो भूत्वा एक एव स नृपत्रे शोते सत्त्वं मे जठरेण कथं नु मुतः स्म अहो तवातर्क्यसहस्रशक्तित्वमनुमिष्यतोऽहं संप्रमात्रभारमपि बोद्धुमशक्ता त्रैलोक्यं रंत्यामवहमिति ४ इदानीं कपिलस्य भगवतोऽतर्क्य
 सहस्रशक्तिनाहिरथैकत्वं प्रकाशयत वतारमप्योजनं विज्ञापयति त्वंदेह तंत्रं इति विभो व्याहृते हेन तंत्रं सृतिः प्रकाशोऽयस्य स तथा सत्त्वं सच्चिदानंदाद्यात्मकदेहेन वप्रकाशेन वदत्तारानति ननु जीववत्प्राकृत
 मौलिकदेहवत्त्वेन देवयथानवसूकरादयो वताराः हिरण्याभा विपाप्मनां प्रशमाय पाप्मानि देशभाजामाज्ञाकारिणां ब्रह्मादिदेवानां विभूतये कृताः स्युस्तथायमप्यवतारः कल्पादिनां प्रत्युपरात्पश्य
 ज्ञानमार्गस्योपलब्धये प्रकाशनाय त्वया कृत इति शेषः ५ श्रीत्वेपि वत्सवंदनीना कृतार्था इत्यत्र कैमुत्पन्नायमाह यन्नामधेयेति यादवः दण्डवत्कृत्यं सवनाय सौमसुतावहननाय यज्ञकरणायेत्यर्थः

श्रीविष्णुभक्त्यभावे सोमयाजिस्वमप्यथोक्तमिति भावेनाह अहोबलेति अनंतरातीतग्रथे सोमयाजोत्साहान्तरः परतुतस्तत्राद्वैतमभाष्यते द्वैषण्यश्चावैषण्यश्चेति अतीतयोरेवैषण्यसौमयाजिनः
 अपन्नो गरीयानहोविष्णुभक्तेः सारस्य सास्यास्तीत्याह यज्जिह्वेति यस्य चपचस्पजिह्वेनुभ्यस्तवनामवर्तते । अत्राक्रियात्तमभिव्याहारसूचयति । भु-पयिति चतुर्थ्यानात्पापान्नमदस्यादिवःपच
 बुध्यतेनप्रयोक्तव्यमिति ध्वनयति । नन्विदंभक्तिमतएवसंभाव्यते भक्तिस्तु बहुजन्मसंचिणे पुण्यवत्तएव । बहूनाजन्मनामते कृपेभक्तिः प्रजायतइतिवचनान् । अतः कथंतायस्योने-चपचस्पेनेदनाह तेषु
 न्तपइति इदानींतनमाप्तकीर्तनेनानुमितपुरातनतपआदिनांतःकरणशुद्धिरस्तीतिज्ञायते ७ अवतारमूलरूपयोर्न कश्चिद्विशेषोस्तीति यदुक्तं तन्मयासगगनबहुमिति विज्ञापयंतीत्युतिशुभसंहराते तं
 त्वेति अहंज्ञानभेकमित्यादिनाप्रतिपादितोपस्तत्त्वावदइत्यवयवः नकवलंशचाकिंतुकार्येनापीतिभावेनोक्तमद्वेति अनेनसाधुस्वाभिमानेनपूज्यत्वाभिमानप्रवहस्तवति शाकृताणाकृतयोरेवयदंयस्या
 दित्यसज्जं ब्रह्मेति ब्रह्मशब्दस्यानेकार्थप्रवृत्तेः कथंनिर्णयइत्युक्ते परंपुत्रांसमिति अतोमिलोकेवेदेनप्रभितः पुरोत्तमइतिगीतोक्तस्यादित्यर्थं तनज्ञादिएत्यर्थं प्रयाणमितिभावेनाह अ-चपचस्मात्
 स्यात्मनीति विषयसंचरणंमुक्त्वाभत्यगात्मानिहरानदीप्रवाहवत्संपदमाने आत्मनिमनापेसंभार्यप्रत्यक्षोक्तप्रमाणं ब्रह्मादात्ते लह्यन्यरांति आत्मानं हृदयइतिवा । कथमपरोक्षीकृतीतिवज्ञाह ७

अहोबतश्चोतोगरीयान्यज्जिह्वेवर्ततेनामतुभ्यम् ॥ तेषुस्तपस्तेजुहुवुःसुराद्यावब्रह्मानुचुर्नामभृणतियेते ७ तत्त्वाद्वाहं ब्रह्मपरपुमांसंप्रत्यक्षमात
 स्यात्मनिसंविभाव्यम् ॥ स्वतेजसाध्वस्तगुणप्रवाहंवंदेविष्णुं कपिलं वेदगर्भम् ८ मैत्रेय उवाच ॥ ईदितोभगवानेवंकपिलाख्यः परः पुमान् ॥ वाचाश्वि
 कुवेथेत्याहमातरंमातृवत्सलः ९ श्रीभगवानुवाच ॥ मार्गेणानेनमातस्तेसुसेव्येनोदितेनमे ॥ आस्थितेनपरांकाष्ठामचिराद्बरोत्स्यसि १०

वेदेतिस्वतेजसास्वरूपभूतसच्चिदानंदलक्षणप्रभावेनध्वस्तगुणप्रवाहंनित्यनिरस्तसंसारं । कथंनिरूप्यवदनीमिततज्ञाह विष्णुं कपिलमिति सत्त्वजगत्तत्त्वापनारायणः कपिलः प्रादुर्भातितत्त्वानंद
 स्वरूपत्वविद्वेषुः कमुत्सीपवतीत्यादिनामुभवादलात्सत्त्वादानाच्चकपिलइत्येकार्थत्वाच्च लाभादानइतिधातुः अत्रप्रमाणध्वनयति वेदगर्भमिति एकारोच्छ्रमेपह्नादंशमादयइत्यादिदेवेनगर्भोऽग्रइतिज्ञानं
 यस्यसत्त्वार्थं शुभ्नामितेसौभगत्वायहस्तमितिभ्युतेः । यद्वावेदतात्पर्यमित्यर्थः वेदोर्गर्भेयस्यसत्त्वार्थमितिवा स्वगुणप्रसिदादकलेनातिप्रियत्वावितिवा तेऽंशेर्तांमितिभर्तातिवा एतदेवेननित्यत्वं
 स्यप्रमाणेतिवदमेवमुक्तंप्रमाणमिति ध्वनयति अत्रहरेरन्यान्यपिपानियनिनामानितैस्तैर्विशिष्टत्वावदइतिचोतनायब्रह्मादिवहनात्प्रवृत्तमित्यवगतव्यम् ८ जन्मनेवस्तोत्रेयकपिलस्यकाश्चित्साहचि
 केकेजात्राप्रवृत्तैर्लोकैर्लोकैर्यादिदंवाध्येतु प्रयोजकस्यादतोऽत्राहर्षाकिंमित्याशंक्यभगवानुवाहर्षाकिंमितीतिवाचंकीत्याह ईदितइति अदिमुद्राचरीकृतः इदमेकहस्तवद्वैतमितीतिअख्येन
 सिद्धंमहान्वितैर्लोकैर्यहयति शार्गेणेति काष्ठामानंदोत्कर्षप्रबरोत्स्यमिनिन्वाभिव्यक्तंकरिष्यमि अहिरादिन्येनकपिलेनयमाचरित्वादातिअचम्यइति १०

पश्चिद्विरहापि पुनर्विरहो दुःसह इति भावेनोक्तमेव विद्युपोति धनमिति २१ नन्वेवंतर्हि पुनर्विरहो दुःसह इति सार्तमना भगवदुपास्ति गम्य भांभीं कृतमाह तमेवेति नर्तनसत्याख्यारविचकारोदं शिखरं
ति ध्वकारेण सूचिता विजातीयव्यावृत्तस्पष्टयति निस्पष्टेति २२ ननु सुतोक्तमन्यदन्यदुपास्ते पुनर्विषययोगभ्रातृबुद्धित्वादिश्याशङ्कयाह ध्यायतीति समस्तचित्तासर्वावयवार्थित्वाग्रहार्थं हि
कैकाव्यवर्धिता तया २३ तस्याख्यारवतेः फलमाह भक्तिप्रवाहेति सा देवहृतिर्विष्णुः सर्वोत्तम इति ज्ञानसहित निरतिशय प्रेम लक्षण भक्तिनदी प्रवाहयोगेन बलीयसाभ्वार्थोदः पुरुषार्थं श्रुतिगुग्म
द्विरहादिभ्येन बलिकेन वैराग्येण युक्तं यदनुष्ठानमस्वेद ध्यानं तस्माज्जातेन ब्रह्महेतुना परब्रह्मसमादजननकारणेन ब्रह्महेतिनेति पाठेन ब्रह्मवशीकरणापुन्येन तत्पर्यं २४ अतएव शिखरेन केन च संशयलक्षणदो
षरहितेन विभूतेन ज्ञानात्मना स्वस्वरूप मनसात्मानं स्वविभूतं विभूतो मुखं सर्वत्र च स्वतएव स्वानुभूत्यातिरोभूत दूरतो निरस्तं मायागुणैः सत्त्वादिभिः देहवैयं लक्षणस्य सत्तयात् हरिदृशोतिशोः २५
सा उपरोक्तज्ञानोदयानं तरमीदृशीमवस्थामापेत्त्याह ब्रह्मणीति सायदापरमात्मानमद्राक्षीत्तदात्मानं स्वशरीरं न सस्मारेत्यवयवः कीदृशा आत्मसम्प्रेरणाद्विभूतविभूतपूर्णं द्रव्यणि कालोदश

वनंप्रव्रजितेपत्यावपत्यविरहातुरा ॥ ज्ञाततत्त्वाप्यभून्नृण्वत्सागौरिववत्सला २१ तमेवध्यायतीदेवमपत्यंकपिलंहरिम् ॥ बभूवाविरतोत्साहानिस्पृहाता
दृशेष्टहे २२ ध्यायतीभगवद्रूपंयदाहृष्यानगोचरम् ॥ सुतंप्रसन्नवदनंसमस्तव्यस्तचितया २३ भक्तिप्रवाहयोगेनवैराग्येनबलीयसा ॥ युक्तानुष्ठानजा
तेनज्ञानेनब्रह्महेतुना २४ विशुद्धेनतदात्मानमात्मनाविश्वतोमुखम् ॥ स्वानुभूत्यातिरोभूतमायागुणविशेषणम् २५ ब्रह्मण्यवस्थितमतिर्भगवत्यात्मसं
श्रये ॥ निवृत्तजीवभावत्वात्क्षीणक्लेशाननिवृतिः २६ नित्यारूढसमाधित्वात्परावृत्तगुणभ्रमा ॥ नसस्मारतदात्मानंस्वप्नदृष्टमिवोत्थितः २७ तद्देहोपरतः
पोषोप्यकुशश्चाध्यक्षंभवाद् ॥ बभौमलैरवच्छन्नसधूमद्वपावकः २८ स्वांगंतपोयोगमधंमुक्तकेशंगतांबरम् ॥ देवगुप्तंनबुद्धेवासुदेवंप्रविष्टीः २९

सोऽगुणतोऽप्येह रावस्थितमतीरेकाग्रमना वृत्तजीवभावत्वान्मुक्तौ लभ्यशरीराभिमानत्वाद्धीतक्लेशानिरस्तदुःखाग्रामनिर्वृतिराप्तपरमानन्दः २६ नित्याकृष्टसमाधिस्वाभाव्यहरावेव तन्निविष्टमनस्क
त्वात्परावृत्तगुणभ्रमापरावृत्तः पराभूतः गुणेषु भ्रमादिविषयेषु दुःखसाधनेषु सुखसाधनत्वबुद्धिभ्रमोपस्थाः साकथमिव स्वप्नदृष्टनिमित्तस्थितः स्वप्नादुत्थितः २७ प्रेष्टव्यपानस्मरत्तेतथेति नानिर्बन्दिदर्शनं
विवृत्तजीवभावत्येकचमवपद्यते स्वप्नदृष्टाजीवत्वानिवृत्तेरिति यावत्साक्षात् । जीवोपाधिप्रभृत्यपमामुक्तेः सर्वदेहिनाम् । निष्पमास्तत्प्राप्तवस्तुनिष्कल्वानुद्गीयेन हृत्प्रेतनपरहरणीया । एतत्स्मृत्यथेद्योतना
यस्त्वमोत्थितनिर्दर्शनमिति तात्पर्यार्थो ज्ञातव्यः २७ इदमपरोक्षज्ञानोदयानन्तरं लक्षणमित्याह तदेहति यस्य देवोपपगतः सत्तस्याः देहः ब्रह्माविन्यस्त्यः आधरसंभवाच्छरीरकार्श्यहेतुर्नोदुःखाभावात्
कृशस्थं अकृतज्ञेति पाठो विहितज्ञानादिविषयस्यार्थः युरोऽन्यपतेयपक्षे कृतर्कः बेहतिर्यथादिति पाठश्च यद्वा अपर्याप्तोऽसामग्रारब्धकमा ३० शरीराभ्यानां भासादयत्तं भवोऽगुणत इति ध्यातेनैव स्वांगमिति
सोऽग्रभावात्कथं तदेहवस्थानमत्राह देवेति देवेन हरेणागुणरक्षितं रक्षणोन्मिषितमाह कालदेवेति २९

श्रवणमुल्लस्यस्य प्रसंगस्य कदानुत्तमाभिरिति मंदाशंकां परिहरंस्तदेहस्य प्रारब्धकर्मनिर्वाणेन तस्याः शोनाशयणप्रार्थनं किं एदं सति आविरहं सगर्तं निर्वाणं प्रकृतिमाकृतशरीरं हितं निवृत्तं वा हेत्यनेनेति हाससमाप्तिं सूचयति ३० पूर्वशुक्लस्य हरेरश्रुर्विदुनिपाताद्विदुमरो नामाभूत् इदानीमस्याः देवहूत्याः मिद्वपदे तु त्वात्सिद्धपदमिति नामांतरं वन्ति तद्वीरिति वीरविदुर ३१ तत्र तदेहोवाहवाभः चक्षुःशृणोचरश्चेच्छोकादितेषां त्रस्तुतिर्वर्था स्यादिति तत्राह तस्या इति तन्मर्त्यशरीरस्योत्तमानदीनां प्रवरासरिन् ३२ पूर्वकपिलगमनस्य कर्मनोक्तयुनात्पूर्वतद्गमनं वक्ति अपि चोपीति महायोगी पूर्णज्ञानां प्रागुदीचीं दिशं कररक्षिताम् ३३ वृत्ते अर्हणनिकेतने पूजानिवासस्थाने परमैस्तथा ३४ योग्यं चानलक्षणं वाण्यायामलक्षणं वा सांख्याचार्यैः पथार्थज्ञानोपदेशभिः सनकादिभिः नाम योगः स्वप्रयोजनोपदेशार्थः किंतु लोकसुखार्थस्त्याह त्रयाणामिति उपशांत्यैर्मंगलाय ३५ मैत्रेयो विदुरं संवोध्यंस्तत्प्रश्नार्पणं हारकथनमुपसंहरति एतन्निगादेतसि नरेव लब्धव्या एतसि द्विहेतुः

वि० सू०

१४

एवं साकपिलोक्तेन मार्गणा विरहं परम् ॥ आत्मानं ब्रह्म निर्वाणं भगवंतमवापह ३० तद्वीरासीत्पुण्यतमं क्षेत्रं त्रैलोक्यं विश्रुतम् ॥ नाम्नासिद्धपदं यत्र मार्गसिद्धिमुपेयुषी ३१ तस्यास्तद्योगविधुतमाशुमर्त्यमभूत्सरिन् ॥ स्रोतसां प्रवरासौम्यमिद्विदासिद्धसेविता ३२ कपिलोपिमहायोगी भगवान्पितुर्गमात् ॥ मातरं समनुज्ञाप्य प्रागुदीचीं दिशं ययौ ३३ सिद्धचारणगंधर्वैर्भुनिभिश्चाप्सरोगणैः ॥ स्तूयमानः समुद्रेण दत्तार्हणनिकेतनः ३४ आस्तेयोगी समास्थायां सांख्याचार्यैरभिष्टुतः ॥ त्रयाणामपिलोकानामुपशांत्यै समाहितः ३५ मैत्रेय उवाच ॥ एतन्निगादितं तात यत्पृष्टो हं त्वयानन ॥ कपिलस्य चरं वादो देवहूत्याश्च पावनः ३६ यद्दमनुशृणोति यो भिक्षुः केपिलमुनेर्मतमात्मयोगगुह्यम् ॥ भगवतिकृतधीः सुपर्णकेतावुपलभते भगवत्पदार्थं विदुः ॥ ३७ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे तृतीयस्कंधे कपिले ये चतुर्ल्लिखिते शोभायः ॥ ३४ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥

किंतु लोकस्य चेति चार्थः ३६ श्रोत्रादीनां त्रिप्रवृत्त्यर्थं श्रवणादिफलमाह यद्दमिति आत्मयोगगुह्यं परमात्मप्राप्तिसाधनज्ञानोपाधानां प्रवरे ह्यस्य यः सुपर्णकेतौ गरुडभ्वजे भगवति कृतधः श्रवणादिनेदं मतमभिधत्ते अभ्यस्यति स च भगवत्पदार्थं विदुमुपलभतेऽपरोक्षीकरोतीति ३७ ॥ तुनीलनिरदश्यामं सच्चिदानंदविग्रहं । रमारण्यशोभोऽविदुः स सुगमोऽहं ॥ १ ॥ पदं राजसीनं गमनं तूयं कंधकाशिनी ॥ वनमालेन वेदशतवक्रो देवि राजताम् ॥ २ ॥ तृतीयस्कंधं महाह्यगिरिं द्रमिषु गह्वरम् ॥ अवकटे मयि स्निग्धं कर्पाकुर्वतु लायव ॥ ३ ॥ एतेश्रीमन्पहं द्वितीयं पृथग्गदितं विज्ञाप्य विज्ञप्तं जलीं गुणैः प्रकृत्या श्रीमद्भागवतटीकायां परं तावल्यां तृतीयस्कंधं चतुर्ल्लिखितं शोभायः ॥ ३४ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥

८३

इति श्रीमद्भागवते तृतीयः स्कंधः समाप्तः ॥